УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ

АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

БОЯН БОЕВ
(17.X.1883 – 23.XII.1963)

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

архив на Боян Д. Боев

Том I

ИЗДАТЕЛСТВО
БЯЛО БРАТСТВО
СОФИЯ 2007

Редакционна колегия
Боян Д. Боев
Димитър Калев
Емилия Иванова

© Боян Боев
© Издателство Бяло Братство
ISBN 978-954-744-087-6

Боян Боев е педагог и учен с богати интереси, намерили своя израз в публикации от областта на историята, културата, педагогиката, психологията, биологията, космогонията и езотеризма.

Роден е в гр. Бургас. Баща му е бил стопанин-редактор на вестник „Голгота“, преименуван по-късно в „Нова епоха.“ Боян Боев завършва образованието си в СУ „Климент Охридски“, специалности естествени науки. Владее френски, немски и руски език.

Образованието си продължава в Мюнхен, където има личен контакт с Р. Щайнер и изявява желание да следва неговата духовна школа, но той го отпраща с лаконичните думи, че Мировият Учител е слязъл в България.

Акордирането на своята душа Боян Боев получава в съприкосновение с Учителя Петър Дънов. През 1912 г. присъства на събора във Велико Търново. През 1919 г. е учител в гр. Свищов, където е уволнен дисциплинарно заради идеите на Учението, проповядвано от Учителя Дънов. От 1924 г. е в София и стенографира Словото. Същевременно отговаря за кореспонденцията и срещите на Бяло Братство с обществеността.

На вашето внимание предлагаме натрупания архив, подготвен от Боян Боев през всичките му години на ученичество. Той се публикува в три тома и съдържа познания за човешката душа, като визира бъдещето на Шестата раса, която ще се прояви през Новата епоха.

ВЕЛИКОТО РАЗУМНО НАЧАЛО

ВЕЛИКАТА СРЕДА

На 9 септември 1935 г. Учителя потегли за Мусала с една малка група от седмина братя. В Боровец натоварихме багажа на коне и поехме пеш към върха. По пътя, във време на почивките, имахме интересни разговори с Учителя. Ето някои съхранени мисли от тях.

Който уповава на светското, на материалното, той непременно в края на краищата ще се разочарова. И който уповава на духовното, но с користни цели, за да уреди своите лични работи, той също ще се разочарова. Само онзи, който уповава безкористно на духовното, не ще се разочарова. Това е Божественото.

Сега Бялата раса минава колективно през фазата на алчността (напр., италианците в Абисиния), а пък българинът минава индивидуално през алчността; разбира се, Невидимият свят използва всичко това пак за добро.

Някога Мусала е бил най-високият връх в Европа, после се е снишил. На няколко пъти България е била море и суша, обаче Рилският масив всякога е оставал суша и е стърчал като голям остров над водите.

Следобед стигнахме до х. Мусала, където пренощувахме и на другия ден рано сутрин потеглихме към върха. На връх Мусала при изгрева на Слънцето Учителя прочете Второ послание на ап. Петър към коринтяните. След молитвата почна разговор.

Първата проява на Бога, която знаем, е Любовта. Бог е Любов. От звездите, от Слънцето, от плодовете иде Божията Любов. Любовта е зад въздуха, зад водата, зад крушите, зад ябълките, зад хляба. И затова всяка форма, която срещаме, нека да ни бъде като съединителна връзка, чрез която да се свържем с онова, което е зад

нея, а именно – с Любовта на Бога. Ето защо, когато възприемаме въздуха, водата, ябълката, крушата, хляба, когато наблюдаваме звездите, камъните, цветята, трябва да се свържем с онова, на което те са проводник. И ако при яденето, ние направим връзка с Любовта на Бога, тогава сме яли добре. И ако при дишането ние се докоснем и приемем Любовта, която е зад въздуха, тогава ние сме дишали добре. И ако при отправяне на поглед към Природата, ние се докоснем до Любовта, която е зад нейните форми, тогава ние сме ги гледали добре. Засегнал съм Любовта от всички страни. Тя е всепроницающа и е велика среда, в която сме потопени. И в най-дребните същества, и в атомите, и в силите – навсякъде се вижда нейното влияние в една или в друга форма. Виждам чешма и в нея откривам Любовта. Онзи човек, като я съграждал, е мислил доброто на хората. Виждам един извор и това го наричам Любов. Някое разумно същество го е пуснало към нас. Виждам, че изгрява Слънцето и намирам, че това е Любов, понеже някое Висше същество издига нагоре нашето светило. Това е Любовта, която стои зад Слънцето. Виждам дървото как расте – Любовта е там, която го кара да израства. В малките неща Любовта е силна. Навсякъде виждам какъв промисъл има – зад всички неща да стои Божията Любов. Човек издържа страданията заради Любовта. За тази Любов, която Бог има към Христос, Той издържа страданието. Значи страданията не са по-силни от Любовта. Казва Христос: „Докрай ги възлюбих.“ И на друго място: „Не се моля за света, а за тези, които ми даде, и за тези, които чрез тях ще повярват.“ Един мъченик го режат на късове и той издържа чрез Божията Любов. Любовта е над смъртта.

В Братството трябва да се образува група поне от дванадесет души, които да разбират Любовта и да бъдат нейни проводници. Любовта е светлината на Живота.

Живот без Любов е безсмислен. Христос е казал: „Да се обичате един друг. И по това ще познаят, че сте мои ученици.“ Някой проповедник ще цитира Исайя, обаче за Божествената Любов нито дума не става. И после той не говори по кой начин и при кои условия Исайя е получил това, което е писал.

Сега хората не се познават. Чрез Любовта има едно дълбоко познание между хората. Всичко е Любов! Божията Любов всичко предшества. Преди да бъде вяра, Любов е. Животът се произвежда от Любовта и той е само едно условие, за да се прояви тя. Целият свят е въплъщение на Любовта и е произлязъл от нея. Затова първият подтик на човека трябва да бъде да възприеме Любовта. Ти като кажеш, че Слънцето не мисли за теб, се обезсърчаваш. Първо, ти не казваш право, защото баща ти и майка ти са мислили за теб и затова живееш. Второ, ако имаш братя и сестри, те не мислят както ти искаш, но те мислят за теб. Но може би и други мислят за теб, но ти не го съзнаваш. Въздухът мисли за теб, понеже влиза в белите ти дробове. Слънцето мисли за теб, понеже те огрява. Водата мисли за теб и дървото също мисли за теб. Като минаваш покрай тях, те ти казват: „Добре дошъл!“

Всеки ден Слънцето и звездите трептят да видят някого. Малките буболечки трептят да кацнат на някого. Дърветата също трептят да дойде някой човек да вземе от плодовете им, а пък казвате, че няма кой да ви обича.

След този разговор влязохме в наблюдателницата, за да пием чай. Като излязохме пак на открито, Учителя продължи:

Енергиите от планините слизат долу в полето, за да го направят плодородно. В бъдеще планините ще се снишат, а полетата ще се издигнат на планини.

Учителя погледна оттатък Мусала към боровите гори, отвъд долината на река Бели Искър, и каза:

Ето чисти места, там живеят Същества. Изобщо Съществата обичат места, където не стъпва човешки крак, за да не ги безпокоят. Те знаят изкуството да стават видими и невидими. Тук имат жилища и живеят полуфизически и полуастрален живот. Тези същества са били някога хора. Те са служебни същества, служители на други по-напреднали Същества, които са завършили своето развитие и направляват всичко в Природата.

Етерът прониква въздуха. Нещата едно друго се проникват. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. По-голямото го обгръща. Етерът има четири състояния. Мислят, че етерът е еднороден навсякъде, а пък то не е така. Слънцата са центрове на етерни енергии. Налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо. Етерът като наляга, в безконечното пространство се образуват слънчеви системи; значи това налягане не е навсякъде еднакво.

Когато се качваш на висока планина, вътрешното налягане е по-силно отколкото външното. В такъв случай, ако дойде някой по-чувствителен на голяма височина, почва да му тече кръв. Затова именно, когато вървиш отдолу нагоре, ти трябва да се приспособиш постепенно и да се уравновесят външното налягане и вътрешното разширение. Трябва да се спираш от време на време по 30 секунди, за да дойде това уравновесяване.

Има едно Братство, което пътува в света и носи култура. То е било в Индия, в Египет, във Вавилон, в Персия, в Палестина, в Гърция, в Рим, във Франция, в Англия, в Германия и сега се премества у славяните. Където дойде, има култура, всичко се движи и се развива.

Българите казват, че когато човек изгуби Любовта си, става тромав, тежък; и са прави. Тогава отвътре няма разширение и външният свят наляга. Колкото едно същество живее в по-гъста среда, толкова то е по-низше. Например

кълтовете, понеже живеят в пръстта, са по-низши, а има същества, които живеят в земната кора и се ползват от особени лъчи.

Досега нашата Слънчева система с всички свои планети е слизала. А днес върви във възходяща степен, дига се нагоре и следователно скоро ще влезе в една нова област, която отговаря на една Нова култура.

Изчисляват, че цялата Вселена приличала на яйце, на което вътрешната вместимост е равна на стотици милиона светлинни години. И старите окултисти са казвали, че Вселената приличала на много голямо яйце. Една Божия година е равна на единица с петнадесет нули. На 365 милиона години Бог слиза веднъж, за да уреди работите. Под думата слизане се разбира насочване на съзнанието.

Сегашните хора ще станат Ангели. Ангелите се различават един от друг по степента на своето развитие – еволюцията, която са минали. Когато сегашните Ангели, които ни помагат, са минавали през фазата на човечеството, сегашните хора са били като растения и животни и тогавашните хора са се ползвали от тях, а сега идват да помагат на днешните хора, за да им се отплатят. Ангелите се съобщават с хората по закона на вдъхновението и така им предават своите мисли. Ангелите ни разбират и не бива да им създаваме препятствия, за да могат да ни предадат своята мисъл. Енергиите на Ангелите са толкова грамадни, че те са се оттеглили от хората, за да не им направят пакост. Дойдат ли Ангели при хора, които не са готови, последните падат в несвяст. Нали като дойдоха при Христа в Гетсиманската градина, за да Го хванат, паднаха на земята и Той отслаби енергията си, за да не им препятства.

Черната ложа иска да тури хората в стълкновение с Божествения свят, за да ги осакати. У религиозните хора има една опасност – имат честолюбие. У учените – също. А за Христа се казва: „Той прие рабски образ“; значи имаше

смирение. Считаш, че един човек е долен, а пък у него Бог живее. Ти ще се обмениш с него, инак се израждаш. Навсякъде е Божественото, ако разбираме нещата.

Един брат попита Учителя: „От кога започнахме да слизаме с Вас на групи?“

Откакто слязохте от Луната. От Слънцето сме слезли на Луната и от Луната сме слезли на Земята. Има една група, която винаги идва с Учителя. От началото, откакто Учителя слиза на тази Земя, оттогава една група ученици слизат заедно с Него. При всички велики събития вие се събирате на едно място и идвате с Учителя. А пък когато няма велики събития, членовете на тази група се разпръскват по разни места и се прераждат. И после, като се съберат пак заедно, си обменят опитностите.

Човек не трябва да казва нито една груба дума, нито да има груба мисъл, понеже с това се руши Любовта в него; не че се руши, но тя се отдалечава и човек остава изоставен. За да не те изостави Любовта, не казвай груби думи, нито храни груби мисли.

Сега е дошло време Черната ложа да се оттегли и Бялата да взема надмощие. Ние сме изпратени на Земята, за да се прослави Името Божие.

На слизане от Мусала се спряхме за малко при рекичката, която се спуска от най-горното езеро „Окото“. Там Учителя каза:

Изида е символ на Истината, която беше забулена, а пък Озирис е представител на изгряващото Слънце. Всеки трябва да мине през Изида, за да дойде до Озирис. Изида беше жена. „Който разбули Изида, трябва да умре!“ Един велик адепт дигнал булото на Изида, видял красотата на нейното лице, но не умрял, понеже знаел законите. Който разбули Изида, може да отиде при Озирис. Озирис е проповядвал за Слънцето. Изида и Озирис са живеели в предисторическата епоха. Те после стават символи на египетските школи.

Забулената Изида представлява Истината, която се крие. Във всеки човек има една забулена Изида. Това е душата, Божественото, свещеното в човека. Да познаеш душата в човека, това е вече посвещение.

През епохата на Черната раса е било ужасно. Тогава е имало такива убийства, такива престъпления, каквито в никоя друга раса не са се случвали. Сега Черната раса е служителка на Бялата. Сега е епохата, когато ще дойдат Синовете на светлината, Светещата раса.

Върнахме се и преспахме пак в х. Мусала, а на другия ден отидохме в Боровец, откъдето потеглихме с автомобил за София.

РАЗУМНОТО НАЧАЛО В СВЕТА

На 27 септември 1937 г. тръгнахме от Изгрева в 5ч. И 17 мин. Бяхме Учителя и шест души. Стигнахме в Чамкория (Боровец) за по-малко от два часа. След известен престой тръгнахме за Мусала в 9 ч. и половина. Обядвахме при моста, който е на средата на пътя между почивното селище и върха. Там Учителя погледна красивата картина наоколо и каза:

Такава картина кой може да направи? Природата, когато прави своите забавления, прави ги насвет*. Най-мъчно е осъзнаването на човека. Трябва да попадне на тясно, за да се осъзнае. Когато родителите не могат да възпитат добре децата си, то в следващото прераждане стават учители в народнитеучилищаиучаттезидеца.По-рано,катородители, са ги оставили невежи и сега ги учат. В народните училища връзките между учителя и учениците продължават и в следващите прераждания. И колкото повече те напредват, толкова по-интимни стават връзките между тях.

* Насвѫт - добре свършено (бел. ред.)

На хижата стигнахме в 14 ч. Легнахме си в 19 ч., за да станем сутринта рано и да посрещнем изгрева на Слънцето от връх Мусала. Щом отворихме очи, тръгнахме точно в 4 ч. и стигнахме на върха в 6 ч. без 12 мин. Слънцето изгря в 6 ч. и 12 мин. При тръгването ни от хижата температурата беше 5 градуса над нулата, а горе на връх Мусала при изгрева тя беше 2.9 градуса над нулата. При изгрев слънце изпълнихме следната програма: Добрата молитва, Ев. от Йоана, 10 гл., 10-12 ст. След това почна разговор и ето някои основни мисли на Учителя:

Нали като четем книгата на един поет, във всеки стих, във всяка дума е самият той? Също така трябва да виждаме и Божието присъствие навсякъде. Да считаме, че в цялата Природа присъства Неговата мисъл. Да, Бог пребъдва в делата си. Всяко Слово, което излиза от устата на Бога, е жив хляб. Ако в изгрева на Слънцето, в разцъфтяването на цветята, в течението на реката, в отношенията между хората виждаме присъствието на Бога, това е правилното виждане. Ние сме в зависимост от една точка, от Разумното начало, от което идват всички блага. И човек трябва да вижда в живите същества проявлението на Бога. Насреща ти иде една мечка; ако ти познаеш Бога в нея, тя няма да те плюе, няма да ти направи нищо лошо. А ако не познаеш Бога в нея, тя може да те нападне.

Веднъж в Пловдив влязох в къщата на един полковник, за да правя своите измервания. Едно куче ми захапа ръката и аз казах: „Няма нищо, ти си от добрите кучета.“ И то пусна ръката ми и си седна кротко. Трябва да почиташ всичко живо, понеже е създадено от Бога. Когато съзнанието на Бога е насочено към една малка част, да речем, към един човек, това е присъствие на Бога в човека.

Някои искат да видят Бога. Бог е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба. Ние сме потопени в Бога. Да се

радваш на Живота навсякъде, дето го виждаш – в мравки и тревички, това е все едно да се радваш на Бога. Радвай се, че живееш в Него. Във всичко е Бог и ни се изявява. И всичко ще правим за Бога. Като видим цвете, пчела, мушичка или човек, ще кажем: „Понеже Бог ги е създал, от любов към Бога ще им помагаме. Всичко каквото правим на което и да е същество, ще го правим от любов към Бога.“ Дохожда някой при теб и ти помага; това е Божият Дух, който ти помага чрез него. Крушата ти е народила круши. Това е Божията Благост. Трябва да имаш уважение и почитание към всичко, което ти помага, понеже Бог е там. Някой няма никакво почитание към вола. Ами че този вол му е помогнал, Божият промисъл действа чрез него. Най-малкото цвете носи частица от Божествения свят. То търпи, радва се на малкото добро. Не изключвайте Бога от света. Той е в състояние да го оправи. Той е навсякъде: между Ангелите, между растенията, между животните и между хората. Достатъчно е да погледнете през очите на Любовта, за да видите красотата, която съществува навсякъде. Като видиш една мушичка, да се зарадваш. Тя е една буква от великата азбука. Без нея ще липсва нещо. Не схващайте света механически. Бог не управлява механически света, защото ако го управляваше механически, ние не бихме могли да мислим. Човек се търкаля като някой камък. Бог мисли постоянно и ти, като се сблъскаш с Него, почваш да мислиш. Сблъскваш се веднъж – заболи те, втори път, трети, додето най-после се научиш да не се сблъскаш с Него.

Проучвайте Бога, който живее в хората, и Бога, който живее във вас. Без онази интензивна връзка с Първото начало, човек може да има смущения, недоразумения и пр. Бог е онова Начало, което осмисля Живота. Няма по-красив момент от това, човек да почувства за миг присъствието на това Начало в себе си. То внася голяма Радост и Светлина. Тогава човек разрешава всички въпроси на света и у него

почва да работи онази сила и той престава да се спъва в живота си.

Казват: „Къде е Господ?“ Господ се проявява във всеки човек и във всички неща. Който го разбира, така е, а който не го разбира, търси го там, дето не е. Когато Давид искаше да съгради дом на Бога, Бог каза: „Когато се съгради един дом, това не е място, дето Бог може да обитава.“ Има едно място, дето Бог може да обитава – човешкото сърце. Храмът, това е човешкото сърце. Имаме проекция на Бога вътре в нас.

Писанието казва: „Това е Живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога.“ Писанието казва още: „Бог е Любов.“ Значи Любовта е изявления на Бога. Бог всякога проявява това, което не сме знаели. Вие мислите, че Господ е като човеците и че кани тези, които са обичани; не, Господ няма такъв характер. За Него първият светия и най-големият грешник са еднакви. Вие философствате и казвате: „Защо сте ми дали малко?“ Защото идвате с малко канче. Като отидеш при Господа с такова канче, Той сипва малко. Иди при Него с голямо канче и ще ти се даде повече. Помнете едно правило: ако тръгнеш към Господа с каца, трябва да си я носиш и като я напълниш, пак ти ще я мъкнеш на гръб. При Господа никой няма да ти носи товара. Законът е да носиш при Господа такъв съд, в който ще туриш толкова тежест, колкото тежиш. „Не изисквайте нищо повече от това, що ви е определено“ (Ев. от Лука, 3 гл., 13 ст.). Всъщност Бог обича добрите, праведните. Не че Бог не обича грешните, но външно се показва, като че не ги обича. Помнете, грешните не са възприемчиви към Любовта и към благата, които идат от Бога. Днес хората почитат и уважават грешните. Например обичат еди-кой си цар, но той какви убийства, какви престъпления е направил никой не забелязва. А праведният, без грях, светът го мрази, но Бог го обича именно, защото е безгрешен. Светията не трябва да очаква от хората. Казано е: „Не търсете слава от хората.“ Бог има отвращение от злото

и предпочете да изпъди от Рая тези, които обичаше, щом направиха погрешка. Защото ги обича, затова ги изпъди, за да се учат от училището на Живота.

Ние като се отвращаваме от греха, то Бог е в нас, който се отвращава от греха. Той отвътре ти сигнализира: „Не е хубаво това, което правиш.“ А пък падналите духове, когато правиш грях, ти нашепват: „Добре е това, което правиш.“ Правиш ли грях, този, който го одобрява отвътре, е паднал дух, а пък Този, който отвътре не го одобрява, е Бог. Бог никога не обича външно. Например човек иска богатство, обаче Бог не му дава, понеже това ще му повреди. Когато човек не прониква в далечния добър замисъл на Бога, той не разбира нещата. Ако Бог не ти причини страдание, няма да можеш да се изцелиш. Във вечната Радост човек трябва да влезе готов.

Какво е Бог? Бог е това, което те прави доволен, радостен, чувстващ пълнота и нямащ нужда от нищо. Дето е Бог, там е силата, там е красивото. За Великото разумно начало ние имаме механически схващания, от които трябва да се освободим. Щом имаш Живот, Бог е в теб. Щом имаш Знание, Бог е в теб. Щом имаш най-малката Свобода, то е вече присъствие на Великото разумно начало. Тези трябва да бъдат мерките за присъствието Му. Бог е Абсолютната разумност, с която винаги трябва да сме в хармония. Под думата Бог разбираме онази Разумност в света, която премахва болести и страдания и ни дава условия да се развиваме. Там, дето има разумност и доброта, там е Бог. Та вярвайте в един Господ, който като Го намерите вътре в себе си, всичко ще ви бъде на място, ще учите на светлина и всичко ще ви бъде приятно.

Кое у Великото разумно начало е най-силно? Това, което Го отличава – милосърдието. При всичката си заетост, дето и да мине, каквото и да работи, види ли, че страдаш дълбоко, Той ще се спре да ти услужи и ще си замине. Бог е внимателен, колкото и малко да е твоето желание, за онова, което е необходимо, Той веднага се досеща и услужва.

Това е характерно за Великото разумно начало. Той казва: „Заслужава този малък живот една малка радост.“ Няма друг като Бога. Тази черта само Бог я има. Когато човек е изоставен от всички, последният, който ще се намери до него, е Бог. Той е последното прибежище, последната инстанция, на която се спираме. И веднага настава Мир в теб, идва утеха. Паднеш; Бог ще ти каже: „Бъди спокоен, твоята работа ще се уреди.“ И от последната инстанция насетне всичко ще тръгне напред. Това трябва да бъде като ръководство. Дръжте в ума си това велико качество на Бога и като дойдете до най-голямо отчаяние, кажете: „До дъното съм стигнал, но това дъно е Божественото!“

Божиите пътища са така: една Божия работа, докато е пъпка, не можеш да я знаеш, а като узрее плода, тогава можеш да го опиташ и да видиш какъв е. Ще го ядеш и ще отидеш да работиш. Както този плод се жертва, така и ти ще отидеш да се жертваш за Делото Божие.

Умре ли някой, намират, че Бог е причината. А Бог казва: „Не благоволявам в смъртта на грешника.“ Някой е болен. Кой е причината? Казват: „Бог.“ Че заболяваме, това не е от Бога, но това, че сме здрави, е от Бога. Да, очистете всички отрицателни мисли от идеите за Бога.

Казват, че Бог направил света, и хубаво казват, но разбират, че Го е направил така, както човек прави своята кал; кривото е тук. Или казват, че Бог управлява света и мислят, че го води, както хората се справят, а пък не е така. Трябва да се намери един начин да се предаде това кой е Бог. А Той е Онзи, който може да си спомни за теб, да те извади от затруднение, да ти помогне, Този, който може да те извади от небитието. И Този, който люби в нас, е Великото разумно начало! Този, който носи Знание и Свобода в нас, е Великото разумно начало. Ние само по пътя на Любовта можем да дойдем в съприкосновение с Бога. Като приемеш идеята да бъдеш проявление на Бога, тогава всичко ще бъде

възможно, веднага Знание и всичко друго ще дойде и лесно ще се решават въпросите.

Понеже не сме готови, когато Господ минава, Той остава скрит. За Бога имам едно мнение: никога да не се меся в работите Му. Дойде ли дотам, спирам. Божественото, като излезе от теб, прави оборот и пак ще се върне при теб. Щом нещо в мен е Божествено, то е мое, а пък което не е, то не е мое и всеки път могат да ми го вземат. В човешкото няма Свобода, а в Божественото има Свобода и никакво насилие не съществува там. В света Бог воюва и за нашата Свобода. Той е, който постоянно работи в нас, за да ни освободи от робство. Нашето положение прилича на следното: едно детенце иска от майка си хляб с масло, но същевременно се къса да плаче. След плача майката ще му даде, обаче, ако то поиска от майка си и чака без плач, тя пак ще му даде и то двойно по-бързо. Не е ли по-хубаво второто? Също така и ние, като кажем на Бога, нека чакаме без да плачем и Той ще ни даде това, което искаме.

Бог е един. Единство трябва да има, всички сме в Него. Той знае цената на всяко нещо. Извън Него нищо не съществува. Той не счита, че един е по-висок, а друг – по-нисък. И лошият, и добрият живеят в Бога, но разбирането им е различно. Един грешник, като отиде при Бога, става праведник.

Една сестра попита: „Нали Бог е навсякъде?“

То зависи от съзнанието. Щом съзнанието ти е пробудено, Бог е по-близо. Щом не е пробудено, Бог е по-далеч.

Единственото съвършено Същество е Бог. По образ и подобие сме направени Нему. Това, което човек има сега, тази форма не е още Божествена. Трябва да видиш духовното тяло на човека, за да имаш малко понятие за Бога. Казва се в Писанието, че Бог се е разкаял, дето създал човека. Това трябва да се разбира мистично, а именно, че е дал преждевременно блага на човека и с това се е ограничил. Бог ни оставя свободни, да се свържем ние с Него. При това се

оттегля, когато вършим нещо. А като направим погрешка, Той ни казва: „Поправи погрешката!“, и пак се оттегля – свободата ни пази. Великото разумно начало е винаги на страната на слабите. И ние трябва да сме винаги на страната на слабите. Идеята за Бога каква е? Не напущай чистия въздух, не напущай Светлината, не напущай Любовта, не напущай Знанието. Като се съберат тези работи: въздух, Светлина, Любов, Знание и пр., като се съберат хиляди такива работи, ти ще имаш малко познание за Бога.

Какво нещо е Бог? Той ти дава светлина, за да гледаш, въздух, за да дишаш, Любов, скръб, знание, за да мислиш. Скръб е, но Бог само малко те е стегнал, за да мислиш. Зазяпал си се така, че при следващата крачка ще паднеш в кладенеца и Бог затова те стяга, за да видиш къде стъпваш.

Идеята за Бога, идеята да обичаш Бога, трябва да се обясни. Щом се обясни, тогава човек ще разбере и Живота. Основният принцип в една духовна школа е, да има едно разбиране за Бога, което да стане като мярка. Има една истина, в която човек трябва да се убеди. Тя може да се чувства и съзнава, но да не намираш начин да я изкажеш. И чак след като я опиташ реално, след резултата ще можеш да я споделиш. Ние служим на едно Велико разумно начало, в което са включени всички възможности и от което са изключени всички невъзможности. Дълбоките работи могат да се кажат само на родените от Бога.

Бог ни търпи, въпреки че има нещо неприятно в нас. Бог има предвид, че един ден тези негови деца, които така често грешат, ще го разберат, и Той търпи и му е приятно. Той може в един миг да направи да не съгрешават, но иска те по свобода да разберат Доброто. Щом живеем и се движим във Великото разумно начало, защо се безпокоим! Ако имаш неприятел, ти си го създал, не го е създал Бог. И като разбереш своето отношение към Бога, като обикнеш Бога, вътре в този човек е Бог и той ще престани да те мрази. Измениш

ли своето състояние, той няма да те мрази. А днес те мрази, понеже нямаш правилни отношения към Бога. Връзката, с която Бог ни привлича, е Любовта. Че защо Христос се спря при слепия? Защото искаше той да прогледне. Не Го намери слепия, а Христос го намери. Когато човек живее добър живот, той се намира на видно място, дето Бог може да го види. Великото разумно начало постоянно работи и ние трябва да се научим да работим като него. И сега трябва да се събудим и да съзнаем, че Бог работи в нас. Целият език е някак материалистичен. Например казват: „Бог да дойде в нас.“ Че Бог е навсякъде, Бог е в нас. Значи мисълта, скрита в тези думи, трябва да е: „Аз да осъзная, че Бог е в нас.“ Има нещо, което прониква през стените на стаята, а има нещо, което не прониква. Първичният Живот прониква навсякъде, а ограниченият – само някъде. Постави си двете ръце горе на главата (обливките, които правим в края на Паневритмията, е пак същото упражнение – пръстите на ръцете са допрени с върховете на пръстите на това място на главата и са перпендикулярни над повърхнината ѝ), тогава помисли за Бога. Бог ще дойде и ще помогне. Господ казва: „Потърси ме в ден скръбен.“

Изпълнихме упражнението, след това влязохме в наблюдателницата. Наблюдателят се оплака, че му е скучно. Учителя каза:

Вече учените са дошли до една астрална област, която е над физическия свят и затова не могат да работят с обикновени методи. На връх Мусала трябва да пратят набожен човек за наблюдател, който да се посвети на науката. Наблюдателят тук трябва да знае как да внесе разнообразие в работата си. Той трябва да има и вътрешна работа.

После излязохме вън и седнахме на полянката. И така стояхме до 11 ч. и 30 мин. Времето се стопли. Температурата стигна до 28 градуса над нулата. Както бяхме седнали на полянката, Учителя каза:

Когато ще се променя времето, може да познаете по следното: ако вечер краката ви изстиват, това показва, че има много електричество във въздуха.

После Учителя мълчаливо разгледа околността и продължи:

Сега на Изгрева се формира една скала. Там има една почва, която вече се повдига и става все по-твърда и по-устойчива. След време тези, които живеят на Изгрева, ще имат голяма промяна – техните мисли и чувства ще имат нови стремежи. Разумното работи в тях. Също така и в Търново, на мястото, където ставаше събора, се формира една скала. В буквален смисъл на думата се формират тези скали, след време те ще бъдат твърди като кремък. И в Русия работи нещо разумно. Така че има разумни места в Природата.

На българите не им трябваше да воюват. Как ще прокопса един народ, който воюва? След една война се изискват най-малко тридесет години, за да се поправят загубите. Същият закон е по отношение на вътрешния живот: ако всеки ден се сърдиш по четири пъти, то е цяла война и после колко време ще употребиш, за да поправиш разрушеното в себе си?

Забележете, че където сме минавали, след нас дойдоха и направиха път. Няма място, през което сме минали, да не са дошли подир нас да направят нещо.

Учителя погледна местността Скакавците, всички върхове между Мусала и Рупите на запад и каза:

Там живеят напреднали Същества. Нашето идване тук, на връх Мусала, има съвсем друг смисъл, отколкото идването на някои други.

Към 12 ч. слязохме от Мусала и се спряхме при най-горното езеро, което наричаме „Окото“. Тук ще предам разговора с Учителя при езерото.

Вярата е път към Бога. Но Любовта е път, за да вземеш нещо от Бога. Вън от Любовта живот не съществува. Тя раздава живот и щастие. Ако чрез вярата не намериш пътя на

Любовта, ако чрез Любовта не намериш пътя на Мъдростта, ако чрез Мъдростта не намериш пътя на Истината и ако Истината не ти покаже връзката, която съществува между Любовта и Мъдростта, тогава не можеш да постигнеш нищо. Като отидеш при Бога, Любовта ще ти помогне да получиш дар от Него и след това да се върнеш да раздадеш това, което си получил, за да помагаш на другите. Чрез Любовта, която имаме към Бога, Той ни дава всичко.

Небето беше ясно и синьо, без никакво облаче, имаше изобилно слънце. Хвърчаха буболечки. Учителя погали стрък трева и каза:

Каквото прави и най-малката буболечка, не мислете, че е глупаво. Също така и тревата има знания. Тя с години се е учила. Така че ние отвсякъде ще се учим – и от тревата, и от буболечките.

Учителя погледна нагоре към върховете и каза:

България е Обетована земя. Тя има най-добрите плодове. И няма като българските градинари – и в Америка ги познават.

Върнахме се на х. Мусала привечер. На другия ден, 29 септември, в 4 ч. без 10 мин. потеглихме към върха. Стигнахме на Мусала в 6 ч. без 7 мин. Слънчевият изгрев беше в 6 ч. и 14 мин. Слънцето се показа между върховете на Белмекен и Ибър, имаше леки мъгли. Изпълнихме следната програма: „Отче наш“, Добрата молитва, 65 гл. от Исайя, „В началото бе Словото.“ После Учителя каза:

Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил. В бъдеще ще има филми, в които ще представят как се е създала Земята и ще копират от реалния филм, който се е запазил – Акашавите записи. Същества са запазили всички тези процеси на миналото във вид на филм. И в бъдеще хората ще ги виждат. Запомнете, има връзка между Хималаите и Рила.

Към 11 ч. пак слязохме при „Окото“, където Учителя каза:

За Любовта вие имате съвсем криво мнение. Любовта никога не трябва да се разпилява, не трябва да се разлива. Ето какво става: ти обикнеш някого и му дадеш 300 000 лева и той си купи автомобил, почне на широко да живее, пие и води развален живот. Теб те повикат и ще ти питат: „Ти ли си, който направи това благодеяние?“ Цялото човечество е отговорно за погрешките, които стават. За всичко, което става, всеки един от хората е отговорен и математически ще му се донесе червен лист да плати или да вземе известна печалба. Да пожелаем следното: всички хора да бъдат здрави, всички да се учат и да има обмяна помежду им.

Една сестра попита: Кои са сега тези, които са били ученици на Христа?

И да се знае това, по-добре е да се мълчи. Хората да мислят, че ние живеем като тях, те да не знаят за нашия вътрешен живот, да не ни разбират. Сега Астралният свят е свободен от тъмните сили. И днес става освобождение на физическия свят от тях. Знанието, което имат, тъмните сили са го откраднали от Светлите същества. Обаче знанието на Светлите същества расте, а знанието на тъмните – не и затова те са ограничени. Нали в Откровението пише за жената, която родила дете, което било грабнато и скрито, понеже било гонено от змея. Змеят символизира тъмните сили, които ще бъдат вързани в ядрото на Земята и ще бъдат изгонени от физическия свят. Когато жената била изкусена от тъмните сили в Рая, тогава те откраднали от нея Божественото знание, понеже жената е дъщеря на Бога. Но жената спасила това дете, значи става ликвидиране, значи сега връзват тъмните сили.

Кога човек изпълнява волята на Бога? Например, когато дойде един беден човек вкъщи, да го приемеш и да му отстъпиш своята постеля и след това да не кажеш в себе си:

„По-добре е друг път да не дохожда този.“

В 13 ч. на 29 септември тръгнахме от езерото „Окото“ и в 14 ч. и 30 мин. стигнахме в х. Мусала. В 15 ч. потеглихме надолу и в 18 ч. бяхме в Боровец. Там гостувахме за една вечер във вилата на сестра Стоянова. След вечерята имахме дълъг разговор с Учителя – чак до 23 ч. и 30 мин.

Човек страда от своето своенравие. Нито яде както трябва, нито пие, нито пък другите работи върши както трябва. В някои хора има един мърморко. Ако в теб има един мърморко, то ти не си той. Каквото и да му дадат, е недоволен. Щом човек изгуби Любовта си, то изчезва Светлината и Топлината в него. Нашата погрешка е, че ние искаме да намерим щастие на Земята. А Земята е училище. Това, което търсим, ще го намерим на друго място. Всичко на Земята е временно. В друга епоха това щастие ще се постигне и на Земята. Щом дойде Любовта, тя ще даде оная Свобода, която търсиш. Щом дойде Любовта, мъртвият ще възкръсне. При Любовта единият дава, а другият възприема. Всяко битие започва с Любовта. Всичко започва с Любовта и всичко завършва с Истината. Вие правите разлика между един човек и друг. Онзи, който не разбира, прави разлика. Тази вечер считайте, като че ли имате Любовта, говорете, като че ли не се нуждаете от нея, понеже я имате. Да, тепърва има да учите науката за Любовта. Научете всички видове нейни запалки. Вие имате Любов, но не сте я проявили. Считайте, че я имате. Пианото, на което свириш, е хубаво. И нотите, които са пред теб, представляват хубава симфония, но все още не можеш да свириш добре на пианото. Коя е идеята на този пример? Че Бог е създал хубаво Природата и че каквото е написал в нея е хубаво и ако на някого не върви в живота, причината е в него. Хората искат голямата Любов, а пък те трябва да са доволни и от най-малкото, което получават. Това е едно неразбиране, че всички започват с голямата Любов. В Любовта имаш едно състояние, при

което ти си доволен и от най-малкото и затваряш очите си за погрешките на онзи, когото обичаш.

Едно същество на Земята, което минава за гениално, като се намери между Ангелите, то ще бъде невежа, ще говори като дете, което се звери и ще каже: „Тази работа не е за мен.“

В това време почна да вали дъжд. Учителя каза:

Вижте как действа Разумното в света. Ако ние бяхме останали и днес горе, щеше да ни вали дъжд. Здравето е във въздуха и хората като не знаят как да дишат, не знаят и как да го възприемат. Знанието е в Светлината. Но като не знаят хората как да възприемат Светлината, не знаят да възприемат и Знанието. Човек, който страда, е на по-високо място. А който се радва е на по-ниско място, в долината. Лошите хора избягват да се качват на високите места. Те все гледат да бъдат долу, защото низшите същества, които са в тях, не могат да издържат горе и ще трябва да ги оставят.

На другия ден, 30 септември, преди обед се върнахме в София.

ЕЗИКЪТ НА РАЗУМНОТО НАЧАЛО

На 5 октомври 1938 г. тръгнахме в 5 ч. без 10 мин. от Изгрева и стигнахме в Боровец в 6 ч. и 20 мин. Отбихме се за няколко часа във вилата на сестра Стоянова. Там в разговор Учителя каза:

Евреите бяха един горделив народ, дадоха им много малко територия, за да се смирят и за да разберат, че нашироко трябва да бъдат в духовно отношение, а не в материално. И българите приличат на евреите в това отношение – и на тях им отрязаха земи оттук-оттам, за да се възпитат и по същия начин да разберат, че трябва да растат в духовното.

От сестра Стоянова потеглихме нагоре в 9 ч. и 30 мин. и стигнахме на х. Мусала в 15 ч. и 20 мин. На 6 октомври

потеглихме в 3 ч. и 10 мин. за върха, дето стигнахме в 6 ч. и Слънцето изгря в 6 ч. и 19 мин. Изгревът беше хубав. Учителя прочете 15 гл. от Ев. на Йоана. След това имаше тайна молитва. После Учителя каза:

Запишете си следните думи: „Пътят на Живота е труден. В този път се изявяват Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина и Животът постига своето вечно предназначение."

След като се произнесе и Добрата молитва, почна разговор.

Като се събираме сега, то е Божият Дух, който ни събира. Това не е човешко събрание. Всеки един има доброволно желание отвътре, от Бога да се съберем тук. Велико е Божието търпение. Бог, който търпи грешния и превръща всичко в добро, има ненадминато търпение. Бог като обича хората, се е ограничил доброволно. Той казва: „Аз съм първи и последен!" Бог е първият в създаването на света и последният при изкупването на греховете. Никога да не казваш: „В миналото бях по-добре, а сега съм по-зле" или пък „В миналото бях по-зле, а сега съм по-добре", или пък „В бъдеще ще бъда по-добре, отколкото сега", или пък „В бъдеще ще бъда по-зле, отколкото сега", защото всичко, което идва, пак идва за добро и носи условие за добро. Бог във всяко време се проявява така или иначе според нас, според нуждите ни. Във всеки момент това, което става с нас, е най-добро за дадената степен на развитие, в която се намираме. Ако кажем, че ще бъдем по-добре или по-зле, с това се нарушава закона на вярата, закона на доволството. Никога не казвайте за времето: „Това време не е хубаво." Вятърът и той вее за добро, и той носи нещо за добро. Нито пък питай „Дали ме обича Бог?", защото щом те е създал, Той те обича, с Любов те е създал. Няма нужда да се съмняваш в Неговата Любов. Човек слиза долу на Земята, като си носи един капитал отгоре. Щом стъпи на Земята,

ще работи и ще припечели, ще вземе и отдолу нещо. И като се върне горе, ще внесе в общата каса капитала, който е взел, наедно с припечеленото. Детето като си оцапа ръцете и краката, майката ги измива. Същото прави и Бог с вас, като се оцапате чрез направените погрешки.

Любовта подразбира следното: когато Бог ни обича, когато говорим за Божията Любов, то се подразбира да вземем от Бога, а когато говорим за нашата любов към Бога, то се подразбира, че трябва да дадем на Бога. Когато човек се моли на Бога или когато извърши нещо за Него, то е Любов.

Вие все още не вярвате, че Бог ви обича. И това, че приемате Любовта му в по-малка степен, сами сте си виновни. Аз се чудя на хората като ги гледам как скърбят, когато Бог ги обича. Имаш ли скръб, дядо ти, баба ти са в теб и ти шепнат скръбта си. Повярвай, че Бог те обича, и веднага ще се насърчиш, ще се изправиш. Единственият, който има предвид благото на всички същества, е Бог. Неговата крайна цел е да задоволи всички същества, на всички да им е добре. Бог е готов да задоволи всички нужди не само на хората, но и на най-малките същества, които е създал, били те насекоми, тревици и т.н. Мислете, че Бог ви обича. Това е Път към съвършенство. Ако не можеш да мислиш така, не можеш да се усъвършенстваш. Че не можете да виждате Бога навсякъде, там е всичката погрешка. Считайте, че Бог е навсякъде. Щом не правиш добро, Бог не е там; не че не е там, но ти не Го проявяваш. А щом направиш микроскопическо добро, Бог е там. Всякога считай, че Бог е с теб; тогава ще направиш това, което е по Бога. Приемете като аксиома, че Бог ви обича. Колко ви обича не се ровете в това. Казано е: „Възлюбил си Истината в човека.“ Значи Бог обича Истината, Божественото в човека. Твоят любим е Този, който те обича. Той е в хляба, във водата, във въздуха, в светлината. Щом те обича Бог, значи има нещо Негово в теб. Безпределна е Любовта на Бога, с която хиляди години ни е гледал.

За да се познае Бог, трябва да се изучава Стария и Новия завет, цялата Природа, небето и земята. Един човек бил обичан от Бога, но Бог си турил човешка маска и маскиран казал на човека: „Обичам те и винаги съм те обичал. Моята Любов е вечна!“ След време оставил човека и последният плакал. Но Бог турил нова маска и пак се повторило същото. Когато се срещнали трети път, човекът, отново разплакан, казал: „Двама души ми казваха, че ме обичат, но сега не ме обичат и ме оставиха.“ Маскираният се усмихнал и казал: „Няма нищо. Аз те обичам вечно!“ Всъщност и в тримата маскирани е било едно и също Същество – Бог. Така че, всички, които те обичат, проявяват Любовта на едно и също Същество – Бога към теб! Бог те обича чрез тях. Вътрешно Бог обича всички същества еднакво, но външно ги обича според степента на тяхната възприемчивост. Любовта на Бога, външно проявена, е по-особена и по-голяма към онзи, който живее праведно, отколкото към онзи, който живее неправедно. Онези хора, които обичат Бога, Той ги държи в Своето съзнание и на тях помага повече. Вътрешната Любов на Бога е еднаква към всички, но външната му е различна, понеже не я приемат и не я оценяват еднакво. Отношението на Природата към всички живи същества е хубаво. Аз виждам нейните проявления. Като духа вятър, значи ще има влага, ще дойде дъжд, тревата ще расте, плодните дървета ще вържат. Или Слънцето грее; казвам: „Хубаво е.“ И израства всичко. Става горещо; казвам: „Много хубаво. Които са зъзнали, ще се постоплят.“ Виждам плодовете, увиснали по дърветата, и казвам: „Радвам се, че има какво да ядат не само хората, но и птичките.“ Всички същества се ползват от благата. Любовта на Бога към нас е причина, а любовта ни към Бога е последствие. Онзи, който ви обича, се досеща и за най-малките неща, от които имате нужда. Няма по-хубаво нещо от това да те обича някой. Ти помисляш за една хубава книга и тя ще дойде. Помисляш

за едно цвете и то ще дойде. Помисляш за разходка и тя ще се осъществи. Този, който прави това, което сме пожелали, е Бог. Небето, звездите, растенията – всичко това сме го пожелали и Бог ги е направил. Сега какво се изисква от нас? Да Му принесем от плодовете и да Му кажем, че сме много доволни от тях. Съзнанието на човека трябва да се разшири, да чувства Божието присъствие навсякъде и да чувства как Божията мисъл се развива навсякъде.

От този, който те обича, никога не можеш да се освободиш. Ти от всичко може да се освободиш, но от един човек, който те обича, никога. Къде можеш да се освободиш от Бога! – Не можеш. Където и да отидеш, може да не ти се изявява, но чувстваш, че извън Него не можеш да излезеш. Това, което обичаме, е всякога вътре в нас. То е едно Учение, много просто за разбиране. Да пламне във вас свещеният Огън на Любовта! Да се запали искрата на Любовта във вас.

Когато влязохме в наблюдателницата, Учителя се разговори с наблюдателя, каза му:

Припряното състояние, което имате, и нервирането се дължат на Вашето дишане. Задържайте въздуха повече и мислите върху дишането през това време. С безпокойство нищо не придобива човек.

После, когато излязохме вън, Учителя каза:

Всеки иска да бъде щастлив. Това е личен елемент. Обаче това не е начин за постигане на щастие.

Обядвахме на връх Мусала и постояхме до 14 ч. След това слязохме долу на х. Мусала. Като се събрахме вечерта в нашата стая, на горния етаж на хижата, почна разговор.

Всеки човек, който греши, се лишава от своята Свобода, а като живее по Истината, той непреривно се освобождава. Човекът на Истината иска да знае каква е същината и цената на нещата. Човекът на Любовта има Топлина, която всичко разтопява. Това, което прониква и осветлява нещата, е

Мъдростта. А това, което дава всичко да се извърши в света, е Истината.

Силен е онзи народ, който се реши да изпълнява Волята на Бога. Не е важно дали си направил голям или малък грях. Ти може да си направил малък грях, но си свързан с милиони хора и като го направиш, то ти си дал повод на тези милиони хора да направят престъпление.

На другия ден, 7 октомври, потеглихме от х. Мусала в 10 ч. и 20 мин. и стигнахме в Боровец на вилата на сестра Стоянова в 14 ч. без 15 мин. Надвечер във вилата на сестра Стоянова започна разговор.

Нали е казано: „Мъртъв в греховете си.“ Значи грешникът е умрял. Казват за някого, че е умрял сега, а пък той отдавна е умрял. Някои хора искат лекцията или беседата да бъде механическа. Тогава не остава никаква работа за читателя. А пък както сега е дадена, то има дълго време да се работи върху лекцията. Ако му е трудна за разбиране, то поне примерите ще му подействат и така ще му станат ясни изложените принципи.

Който мине край Изгрева казва: „Много хубаво място, много спокойно. Приятно е да се стои тук.“ А пък те не знаят точно защо е така, а само чувстват, че има нещо друго. Нали преди да дойде още пролетта, иде едно течение и някои цветя се явяват далеч още преди идването ѝ. Също така и когато иде нещо Божествено, някои хора усещат и се пробуждат. Те са предвестници.

Човекът на Любовта е огнище, което топли. Човекът на Мъдростта е фар, който пръска Светлина. А човекът на Истината е хлебар, който дава хляб на всички, които минават. Всяка една работа, в която присъстват и трите прояви, върви без изключение.

Някой идва при мен и ми казва: „Не зная как да постъпя с другите.“ Казвам му, че това е много лесно, когато се спазва следното правило: когато някой дойде при теб, ти

се постави на неговото място и виж как ти би искал да се постъпи с теб; така и постъпи с него.

Всички верующи в Христа са „Израил“. Когато един народ се възгордее и иска да бъде над всички, за него важи законът: „Гордостта предшества падането.“ Всички стари народи – римляни, гърци, картагенци, финикийци и пр. сега са пак преродени. Славяните представляват Юдиното коляно, чрез което се изяви Христос. Англичаните и германците представляват мъжкия принцип, а французите и славяните – женския. Англичаните и германците имат сила да организират и подбудителната причина е волята, а у славяните има нови идеи и ги подбужда Любовта. Божественото е в Любовта. Сега в света иде мекият елемент! Божественият Дух чрез славяните има да изнесе нещо в света. Англичаните, германците, французите, американците са учители на славяните. Всички народи си имат по някоя хубава черта.

На другия ден сутринта Учителя каза в разговор:

Когато някой направи добро и ако забележа, че това добро не е така добре направено, аз няма да го коригирам. Ако той е дал някому малко хляб, който не стига и е сух, ще довърша неговото добро, като дам топъл хляб и няма да ида да кажа на първия: „Ти защо не направи това и това добро на онзи?“

Под думата Истина се разбира, че когато тя е вътре в теб, ти можеш да направиш това, което душата ти иска и да си доволен и радостен. Изразът каквото душата ти иска значи да направиш това, което Божественото в теб иска да го направиш.

На Скакавците и Рупите има Напреднали същества, но там, дето човешки крак не е стъпвал. Казано е: „Изуй си обущата, понеже мястото, на което стъпваш, е свято.“ Това не се отнася до физическите обуща; краката означават Добродетелите, значи трябва да стане една промяна в

съзнанието на онзи, който отива по места в Природата, които са по-чисти, по-свещени. Там живеят Висши същества и ако дойде един човек, който не е готов, ще се осакати от силните им вибрации.

Един брат попита: „Но ако отиде готов, очистен, нали ще може да издържи? Можем ли и ние някой път да отидем на такова място?“

По този начин, по който сега отиваме на планината, не може да се отиде на тези места.

Друг брат попита: „Сигурно човек трябва да отиде не с тялото, но излъчен, така ли е?“

Не, с това тяло, но трябва по друг начин. Природата прави пусти свещените места, там не никнат растения, няма и животни; тогава и човек не се вясва там, понеже нищо не го привлича, тъй като са пусти, а и от друга страна, понеже те са и непристъпни.

Един брат запита: „Какво значение има стихът: „Бог толкова възлюби света, че даде своят единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има Живот вечен.“

Това значи, че Христос е трансформатор, защото човек направо при Бога не би могъл да отиде без Христа, понеже Бог е Огън всепояждащ. И ако Слънцето нямаше трансформатор, не бихме издържали на енергията му. Трансформатори на слънчевите лъчи са въздухът и влагата в атмосферата, иначе слънчевата светлина и топлина, които идат към Земята, биха изгорили всичко на нея. Някой пита: „Без Христа не може ли?“ Който казва, че без Христа може да се спаси човек, той не разбира закона. Христос, като е дошъл на Земята, Той е огрял всички хора – и които вярват в Него и които – не. Само че онези, които са приели тази Светлина, са вярващи, а онези, които са затворени в своите стаи, не са я приели. И тях Христос е огрял, но не са възприели и сега въпросът е да възприемат. Писанието

казва: „Търсете ме, докато съм близо.“ Щом човек изгуби условията, трябва да чака друга епоха. Казва се: „Жетвата е голяма. Молете се на господаря на жетвата да изпрати работници.“ От Невидимия свят трябва да дойдат работници и като намерят и на Земята такива работници, които да подхождат, ще се вселят в тях да работят. Значи Христос тук говори не за земните работници, а за работници, които да се пратят от Невидимия свят. Някой пита: „Накъде да си обърна лицето във време на молитва?“ Това са неща външни. Щом човек мисли за Бога, той е обърнат към мистичния изток. Най-първо човек трябва да се освободи от известни заблуждения. И в най-дребните работи има една Разумност, която не е механическа. Учените хора ще кажат, че тази къща се топли чрез огън в печката, но огънят няма съзнание. Зад огъня е разумността на лицето, което го е запалило. Също така и за Природата – светските хора знаят как е запален огъня, а религиозните хора знаят, кой е запалил огъня. И двете страни са хубави. Теориите на учените са механически. Те изучават атомите, електроните, йоните – това е материалната страна; после трябва да се изучи какво е съдържанието и какъв е смисълът.

След закуската всички потеглихме за красивата местност Шумнатица, която е недалеч от Боровец. Шумнатица е едно възвишение, покрито с висока трева и с много цветя. Минахме през т. нар. Широка поляна и като стигнахме Шумнатица, оттам се откри широк простор, виждаше се част от мощната Рилска верига и обширни борови гори. Учителя, като погледна красивата картина, каза:

Ето, това е едно живо кино пред вас. Но това не е още реалното!

Известно време прекарахме на Шумнатица и по друг път се върнахме на вилата. Във вилата на сестра Стоянова след приключването на обеда започна разговор.

Всяко заминаване на човека оттук горе е различно. Защото обстановката тук и обстановката там са различни в разните периоди. Като се върнеш, ще видиш, че онзи свят не е вече такъв, какъвто си го оставил. И ако помниш онзи свят, няма да можеш да работиш тук. Това е до известна степен на развитие. Като идва тук, човек идва да изправи нещо и да научи нещо. Земята е място на заточение, но пак каква култура и какви забави се дават на хората. Слезеш ли на Земята, дава ти се свобода да приложиш каквото искаш. Има такова голямо разнообразие във Вселената. Планетите са жилища. Сега става един променлив строеж на материята в човека, в атомния и в йонния строеж на човека.

На 8 октомври прекарахме незабравима вечер около камината във вилата на сестра Стоянова. Камината бе построена в старобългарски стил, също и обстановката в стаята бе такава. Огънят чудно огряваше нашите лица, сенки и светлини играеха по стените. Трябва да кажа, че винаги, когато на връщане от Мусала нощувахме тук, камината се запалваше изобилно с дърва. И в тази приказна обстановка водихме интересни и дълги разговори. Братята и сестрите, които присъстваха през онази октомврийска нощ, задаваха разни въпроси, а Учителя, както всякога, им отговаряше с разположение.

Сега минаваме към нов начин на живеене. Сега е преходна епоха. Някога, след грехопадението, на Земята се яви Черната раса, черният цвят. В нея започна да се възстановява самосъзнанието. И после дойдоха Жълтата и Бялата раса. В Шестата раса се възстановява Светлината. Тя ще бъде светеща раса. Ще отдава Светлина от себе си. Сега правите добро, но като отражение. И човек все още не е дошъл до това състояние да дава Светлина от себе си, когато прави добро. Човек трябва да вложи следното в своя живот: първо, да се освети Името Божие в нас; това е великото и означава, че каквото прави човек, да го прави за Името

Божие. Второ, да търси Царството Божие, да работи да се въдвори то на Земята. Трето, да бъде Волята Божия; това значи приложение. Мисли за Името Божие, за Царството Божие, за Волята Божия, работи за тях и след това мисли за себе си.

Цялото Слънце е обвито с висока температура и тези слънчеви петна са врати, през които излизат и се връщат Слънчевите същества. Някои питат: „Защо дойде Христос?“ Казах, че е трансформатор. Той трябваше да се справи със злото в света, да го превърне в добро, да изсмучи всички отровни газове на злото. Като се проля кръвта Му на кръста, Той внесе Своя Живот в света и така подкваси целия живот на Земята, както инжекция или както приливане на нова кръв на някой старец и той се обновява. Но трябва време, за да се прояви това действие на Христа.

Ако излезе на преден план учението, че всеки човек може да прави каквото иска, хората ще станат животни. В Божествения морал доброто, което аз правя, трябва да ползва всички останали. Една мисъл е права, когато засяга доброто на цялото човечество и тогава при всяко нещо, което правиш, Бог те благославя. Един човек може да кряска, ще се чуе на един километър, а друг може да говори тихо, но неговото говорене може да отиде по цялата Земя. Това е, когато той изпраща къси вълни.

Някой пита: „Ти обичаш ли ме?“ Този въпрос е крив. При Любовта има един закон: ако обичаш за една хилядна част от секундата, то Любовта вече не се прекъсва. Ако има прекъсване на Любовта, това не е Любов. Това, което продължава Живота, е Любовта. Това, което огражда Живота, което му дава всички условия отвън, е Мъдростта. Щом един човек има Любов, ти не можеш да питаш дали той е умен. Той е мъдър и истинолюбив! Щом има Любов, той има и Мъдрост, и Истина. Тези три неща са неделими. В света трябва да се приложат новите методи. Всичките

ни страдания в бъдеще ще бъдат ценни за изучаване и подложени на обширно изследване. Като страдаш, трябва да знаеш защо страдаш. Всички онези, които изучават Новото учение, лицата им се променят и другите забелязват, че има нещо ново в това Учение.

Ако те настигне мисълта, че това, към което се стремиш, е невъзможно да се постигне, тогава изговори следните думи: „За мен е невъзможно, но за Бога в мен е възможно!“ Защо ще казваш, че ще оставиш за някое друго прераждане, не се знае дали тогава ще имаш такива благоприятни условия; сега си свърши работата. Например някой работи с цимент и оставя работата за утре, но на следващия ден се изменя температурата и тогава не би могло да се работи с цимент. Когато всичко ти протече напред, когато ти потръгне, тогава бъди нащрек, защото ще ти дойдат големи изпитания. Когато ти идват пречки, тогава си в безопасност. Всяко добро начинание се предшества от тъмнота и противоречия. Защото като дойде Божествената светлина, нашата светлина потъмнява и вече се намираме в тъмнота.

Веднъж минавах покрай един военен пост и ме наближиха кучета, цяла глутница. Обаче една кучка обикаляше около мен и не позволяваше на другите да ме нападнат. После войниците ги повикаха и те си отидоха. И благодарих на кучката: „Браво, много умно куче си!“ Та когато те нападнат от всякъде, все ще се намери някоя кучка, която ще те обикаля и ще те пази. Друг подходящ случай: един каракачанин се качвал на гръцкия параход „Елпис“, за да пътува за Цариград, но неговото любимо куче го хванало за крачола да го тегли навън. Тогава той върнал билета си и с това се спасил, защото параходът потънал от бурите, които го нападнали по пътя, и нито една дъска, нито един пасажер не се спасили.

Една сестра запита Учителя: „Как се обяснява това, че някои чувстват Любовта само за една секунда, само за една секунда тя минава през тях?“

Ще дам един пример за пояснение. Да си представим, че между Слънцето и човека има една дъска с една малка дупка и тази дъска се върти. Когато дупката дойде пред очите на човека, той вижда Слънцето, а в другото време то е скрито, но махне ли дъската, винаги ще го вижда. Значи зависи от препятствието в съзнанието на съответния човек. Когато мисълта е нечиста, тя представлява препятствие и през човека не може да се прояви Любовта. И когато човек прояви Любовта за една хилядна част от секундата, това показва, че е имало пречистване на съзнанието в този момент и затова човек е схванал и я възприел. Човек има Любов, но често става прекъсване на Любовта, понеже има препятствие, облаци; това е именно грехът. Това е, както настъпват ден и нощ, докато Земята се върти около Слънцето. Когато си в деня, тогава обичаш, а когато си в нощта – не. Обаче трябва да излезеш над това поле, над тази област, в която няма промени в Любовта и където няма прекъсване на Любовта. Ще дам друг пример: имаш един приятел, който се движи. Ако стоиш на ниско място у дома, отначало можеш да го виждаш през прозореца, но продължи ли да се движи по пътя, скоро ще се скрие и трябва да чакаш да се върне пак. А ако се издигнеш на високо място, тогава ще го виждаш винаги. Това значи да не се прекъсва Любовта. Да стоиш на високо място значи да имаш повдигнато съзнание. Онзи човек, който те е обикнал, той не може да ти измени, той не може да престане в Любовта. Ти можеш да ми кажеш, че обичаш, но аз ще измеря врата и ръката ти и тогава ще видя дали обичаш. Човек, който има Любов, ръцете и вратът му се разширяват. Може да те обича този, който обича всички! Ние сега се намесваме в свободата на хората. Казваш някому: „Ти не ме обичаш.“ Обаче нека да оставим хората свободни. Той е свободен да обича или не. Не се намесвай в неговата свобода. Ти може да не обичаш някого, но

друг го обича. Ти не намираш нищо в него за обичане, но онзи какво е намерил? Кой е прав? Този, който обича, е намерил в него нещо интересно. Например погледна една стара книга и казвам, че няма нищо в нея, обаче дойде друг и твърди, че тя е много интересна. Кой е прав? Този, който я чел. Любовта дава всичкия материал, Мъдростта го нарежда, а Истината работи с него. В Бургас една жена, като легнала да спи, се намерила извън тялото си и го видяла как лежи под завивките. Така тя излязла през прозореца навън и след това се събудила в леглото. После я било страх да каже на мъжа си, за да не мисли, че е ненормална. Това е излъчване. Когато минеш от едно поле в по-горно, границата се минава в заспиване. Например, за да се намериш в Умствения свят, три пъти трябва да заспиш при преминаване на границата и да се събудиш в по-горно поле. Когато правиш опити, трябва да се намираш в една хармонична среда, за да не похарчиш много енергия.

Човек трябва да се стреми да намира душите. Във всеки човек да вижда Божествената душа. Иначе ние сме все още в областта на сенките. Докато гледаш само външното, то е неразбрана работа.

Този човек, който не познава Бога, може да извърши престъпление. А онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови, ще се подмладят. Това, което става с въглена, ще стане с хората. Въгленът струва два-три лева, а като стане диамант, колко ще струва! И хората от въглен трябва да станат на диамант, като се турят при температура 15 милиона градуса.

Когато си болен, ти имаш да плащаш на някое същество и сега, като боледуваш, му плащаш. Обаче, като се обърнеш към Бога, идва Бог и плаща за теб и те освобождават, ти оздравяваш. Ние трябва да имаме желание да се новородим духовно. Още преди раждането ни изново ние искаме да бъдем щастливи, но това не може. Чак когато човек се роди

изново, ще бъде щастлив както Йова, комуто се възвърна всичко изново.

Помни: когато се молиш, краката ти да не са допрени един до друг, но да са малко отдалечени, за да не си заключен в себе си.

При пробуждането на човешкото съзнание има четири степени. Най-първо ще изправиш погрешките си. Второ, ще забогатееш с добродетели. Трето, ще вземеш чужди погрешки и ще ги изправиш, ще плащаш за чужди погрешки. Четвърто, ще работиш за въдворяване Царството Божие на Земята.

В нашите добродетели Бог се проявява, а в погрешките ни Той не е там, оттегля се и ни оставя свободни. В добродетелите се учим да познаваме Бога, понеже постъпваме като Него. В нашите погрешки пак се учим, понеже се проявява Божието милосърдие, тъй като Той не ни съди, а само ни нашепва „Не прави така“ и не ни казва „Защо направи това?“

Всички хора са проводници на Божието съзнание. Някой казва: „Как го слушаш този невежа?“ Не, Бог говори чрез него. Той говори нещо, а пък аз превеждам това, което казва. Това, което казва, за мен е една шифрована телеграма. Той не разбира защо ми казва това, а пък аз дешифрирам и съм му благодарен.

На другия ден сутринта, 9 октомври, няколко братя и сестри посетиха Учителя в Неговата стая във вилата. Започна се разговор.

Когато си отхвърлен от всички и те считат за измет, има Един, който те обича. Тогава един Ангел върви с теб и ти казва: „Не бой се, Господ те обича, тази работа ще се оправи.“

Личният морал е по-напреднал от обществения. Във всички народи общественият морал е останал много назад. Например откраднеш или убиеш човек и те турят в затвора,

а на война като убиеш, не те наказват. Но днес и в общия морал не трябва да се избиват хора. Като екзекутират престъпници, те стават по-опасни, остават на Земята и вършат престъпления чрез други хора. Когато човек извърши престъпление, не е той, който го е извършил, но други низши същества са влезли в него и са го направили и после човек се чуди какво е свършил. Не да се влияеш от хората, но вътре в себе си да си изправен. Когато направим нещо лошо, ние гледаме хората да не знаят, обаче от Невидимия свят всичко знаят, а пък от тях зависи нашата съдба. Онзи, който работи за доброто на хората, всякога се ползва. Ще ви дам един пример: двама души яздели на коне по един път, затрупан със сняг, и видели един проснат човек, замръзнал от студ. Единият казал: „Не искам да се спирам“, но другият слязъл от коня и съживил човека чрез търкане. Чрез движенията, които правел, и той се стоплил; това спасило и него, защото температурите паднали съвсем, а другият, който бил неотзивчив, замръзнал на коня от студ.

Когато човек погреши нещо, може да падне. Не говори за хората лошо, можеш да си счупиш крака, а може да платиш и с живота си. Не говори за хората лошо, понеже е опасно. Едвам едно на сто е вярно от това лошото, което мислиш за тях. Ето един пример: един човек от Нови пазар имал само един лев и не знаел как ще прекарва занапред. Тъкмо седнал на едно място да си почине, минал един просяк и поискал от него пари. Един глас му казал: „Ако не дадеш лева, ще ти дойдат големи нещастия!“ И той дал лева. А оттам насетне му тръгнало.

След това слязохме всички долу на закуска. В 15 ч. и 10 мин. потеглихме с лека кола за София, където стигнахме в 17 ч. без 15 мин.

ЕДИНСТВОТО В СВЕТА

Преди всичко, нека кажа няколко думи за летуванията ни с Учителя. Първото летуване на планината с Братството беше през 1920 г. в Стара планина; опнаха се палатки на Сините камъни, присъстваха предимно братя и сестри от гр. Сливен. През 1921 г. Учителя летува с много братя и сестри, предимно от София, в с. Ракитово – в един живописен кът на Родопите, всред иглолистни гори, в т. нар. Цигов чарк. По време на това летуване построихме една хубава чешма в околността. В 1922 г. Учителя летува с голяма група братя и сестри от София и провинцията в Боровец, в т. нар. Горско училище. През време на летуването Учителя организираше излети из околността, особено до красивата поляна Шумнатица, а често и до връх Мусала. През 1924 г. летувахме при долните Мусаленски езера, на едно възвишение, което се спуща от връх Мусала надолу като било и разделя долините на Бели и Черни Искър. Тази местност Учителя нарече „Незнайният връх А-Б и Б-А.“ Там беше с малка група ученици от Специалния клас и държа няколко беседи.

От 1925 г. започнаха редовните летувания на Мусала. Бивакът се установяваше край долните две Мусаленски езера и редовно се излизаше за изгрев на връх Мусала. Пребиването там продължаваше 3-5-7 до 10 дни. Тези екскурзии се правеха при по-сурови условия. Повечето братя и сестри бяха без палатки. Някои имаха навеси. Спасители бяха огньовете, около които се грееха и сушаха. Такива общи Мусаленски летувания имаше през 1925, 1926, 1927, 1928 и 1929 година. От 1929 г. започна летуването при Седемте рилски езера и така до 1942 г. включително, с прекъсвания

от две години, през 1933 г. и 1934 г., когато летувахме на Яворови присое на Витоша. До 1939 г. включително имаше общи летувания на Рилските езера, а през 1940, 1941, 1942 г. нямаше общи братски летувания, но Учителя отиваше с малка група от по 7-10 души с престой от 5-6 дни.

След 1929 г. нямаше общи летувания на връх Мусала, но Учителя пак го посещаваше с малки групи, а именно през 1934, 1935, 1937, 1938, 1940 години.

Тук ще кажем няколко думи за нашето летуване на Яворови присое. Тази извънредно красива, живописна местност е покрита с иглолистни гори и е в подножието на Резнъовете. През Яворови присое, дълбоко в дола шуми Бистришката река. До Яворови присое стигахме по няколко пътища – през с. Бистрица, през с. Симеоново, направо през х. Алеко. Ангажирахме бистришките каракачански коне за багажа.

Първата работа на Учителя след построяване на палатките беше намиране на извори. Той откри добър извор близо до Бивака, но всред мочурища и кал, така че разчистихме местността. Местехме с лостове грамадни скали. След няколко дни на мястото изникна чешма, украсена наоколо с камъни, наредени с вкус.

Учителя посочи една полянка над Бивака, като място за Паневритмия. С общи усилия я изравнихме. И след няколко дни на полянката се очерта ясния кръг на Паневритмията.

В тая вълшебна местност се редяха красиви дни, изпълнени с духовни занимания. Сутрин от едно възвишение посрещахме Слънчевия изгрев с молитви и песни. Често при изгрев Учителя държеше беседа. След Паневритмията провеждахме интересни разговори с Учителя или подхващахме обща работа за обзавеждане и хигиена на стана. Вечерният огън, на който присъстваше винаги и Учителя, беше един красив завършек на деня.

Яворови присое се намират на една голяма височина, около 2 000 метра, и пред погледа ни се откриваше обширен простор към Софийското поле, Стара планина, Лозен и Плана планина. На на смощно на двисваха величествените Резньове, като покровители и пазители на тия свещени места. Цареше една тишина, която ни завладяваше и ни караше да се вглъбим, за да се заслушаме в гласа на вечното и непреходното. Там човешкото ни съзнание се издигаше в един мистичен свят. И Морените, намиращи се над нашия стан, бяха идеално място за размишление и молитва. Това са грамадни блокове, разхвърляни като каменно море и под тях текат водите, които идат от Резнъовете. Морените са заградени отвсякъде с гори.

През време на нашето летуване понякога правехме излети до Резнъовете. Веднъж устроихме нощен излет до тях. Тръгнахме в 2 ч. след полунощ. Служехме си с електрически лампички. Целта беше да посрещнем изгрева там. Минахме Пиперката, едно възвишение, после – снежната преспа, която беше още запазена на едно усойно място под върха. Стигнахме навреме на Големия Резен и след молитвата и песните при красивия изгрев запалихме огън и стоплихме вода. Тук прекарахме няколко часа. Четохме една стара беседа и след това започна разговор. През време на разговора Учителя каза:

Във всичките си страдания ние търсим реалността. Ние търсим нещо и виждаме после, че е илюзия и пак тръгваме да търсим по-нататък. И в Любовта търсим Реалността. Търсим Реалността в баща си, в майка си, в този момък, в онази мома, виждаме, че те си заминават. Да, докато не си в Реалността, всички гласове, които чуваш в природата са груби. А когато дойдеш до Реалността, чуваш един глас, който ти е приятен и като че ли мед пада на сърце ти. И после пак почнеш да се съмняваш, пак дойдат грубите гласове, пак те объркват. Но и тихият глас, който пак ще

дойде, ще разведри небето. Някой път мислиш, че животът няма смисъл, обезсърчиш се и изведнъж отнякъде някой те погледне мило и тогава за теб тревите, цветята, всичко добива смисъл. Тази реалност, която образува скръбта и тази реалност, която образува радостта, не са реални. Светът на Реалността е със светъл цвят, светът на промените е с разни цветове. Самата Реалност е безпространствена.

Ако Слънцето би се приближило и би запълнило цялото небе, тогава какво щеше да бъде нашето положение? Ние не сме до Слънцето, но то отдалеч ни грее, за да има място и другаде да се проявява. Същият закон: ти никога не трябва да изискваш от някой човек да запълва съзнанието си само с теб; няма такова нещо в света. Даже Бог, който е толкова велик, се оттегля до известна степен, за да можеш да мислиш и да Го търсиш. Бог не иска да завземе съзнанието ти без остатък, за да бъдеш свободен. Човек в живота трябва да бъде като един бижутер, който търси скъпоценен камък. Един мъдрец търси някой ръкопис, свещена книга и като я намери, чете я. Някой път търсиш някого, но улицата и номерът не знаеш. Та на онзи, когото търсите, да не забравите името, улицата и номера. Името на Този, когото търсиш, е Бог. Улицата, дето живее, са Ангелите. А пък номерът, това са добрите хора. Превеждайте, това трябва да се преведе. А пък ти не знаеш името, улицата и номера и нещо не върви. Ще видиш дали в името си съгрешил, дали в улицата или в номера. Като намериш името, ще питаш за улицата и после, като дойдеш до номера, ще питаш хората. Тогава ще видиш, че Бог живее в сърцата на хората и в умовете на Ангелите. Това е една наука много трудна, но като я научиш, ще се оправи всичко.

Един брат ме пита: „Учителю, по кой начин Вие намерихте Господа?“ Той мисли, че това е нещо механическо. Как да му кажа? Превеждам му един анекдот: един се оплаквал, че няма добри хора в света и че всички са лоши. Един ден го набили хубаво, но един добър човек го излекувал и онзи

казал: „Има добър човек.“ Та за да намерите Господа, много трябва да ви бият и тогава ще Го намерите. Онзи, който ще дойде да ви лекува, ще бъде първият добър човек и ще познаете, че има нещо добро в света. Ако Слънцето грее много хубаво, то аз, като изляза, ще приема моята част от светлина и топлина. Но да кажем, че аз съм бил при много неблагоприятни условия и не съм използвал слънчевата светлина и топлина, тогава погрешката не е в светлината, а в мен. Когато бъдете готови, на кого ще видите лицето? Няма да кажа името. Той е без име. Ние Го наричаме Баща, но Той е повече от баща. Ние го наричаме Възлюбен, но Той е повече от възлюбен. С хиляди имена можем да Го наречем, но нито едно от тях не може да изрази това, което е всъщност. Той е повече от всичко. За сега Той минава за наш Баща, като наш Възлюбен и като наш Приятел.

Ти казваш, че обичаш някого. Кого обичаш? Този, когото обичаш, не е в тялото. Когато нашето съзнание е будно в този момент, там е Бог. Когато съзнанието ни не е будно, Бог не е там. И когато ни обичат и ние съзнаваме, че ни обичат, тогава Бог е в нас. Когато ни обичат някои, обичат Бога в нас и затова ние не трябва да протестираме защо ни обичат. Нали като дойде царят в някоя къща, всички гледат къщата, но не отиват за къщата, а за царя. Бог, като се проявява в един човек, хората го обичат, защото Бог се е проявил в него. Тази идея трябва да я имаме. Когато те обичат, ти всякога ще се ползваш и когато ти обичаш, също ще се ползваш. Та в Любовта всякога (дали си обичан или обичаш) все печелиш. Истинската Любов е, когато отсрещният вижда Бога в мен и аз виждам Бога в него. Казва се в Писанието: „Даром сте взели, даром давайте!“ Това се отнася за Любовта. Когато обичаш някого, то Бог в него ти е проговорил, безразлично дали той Го познава или не. Ти се радвай, че си видял Бога в него, радвай се, че Бог ти е проговорил чрез този човек.

Щом не можеш да обичаш някого, ти значи имаш слепота, не можеш да видиш Истината. Бог е в тях, тази Истина съществува в тях. При Любовта човек е проводник на Любовта на Бога. Любовта е атрибут на Бога. Бог е, Който люби чрез нас. Как ще познаеш, че Бог те обича? Като обичаш другите хора, това показва, че Бог те обича. Нали Христос казва: „Както Отец ме възлюби, така и Аз ви възлюбих.“ Когато човек обикне Бога, когато човек запали Свещения огън в себе си, като магнит ще привлича хората, всички ще го обичат. Това са два закона. Да обичаш, значи всеки ден да се оглеждаш в огледалото, защото като обичаш другите хора, ти се оглеждаш. Като обичаш хората, ти обичаш себе си. Като обичаш другите, ти обичаш Бога в тях. Та Любовта е огледало. Щом аз проявявам Любов към другите, то имам одобрението на Бога, че извършвам Неговата Воля. Любовта е изпълнение на Волята Божия, на Божия закон. Не е лесно да се обясни Любовта. Това е най-великият закон в света. Любовта е необяснима. Тя може да се представи в каквато и да е форма, но самата тя е необяснима, понеже Любовта е Бог. Любовта в човека иде от Бога, човек е само проводник и той не може да обясни нещо, което е над него. Човек само трябва да ѝ даде ход, да не я ограничава. Щом се говори за Любовта, тя не трябва да се разбира по човешки.

След като пихме чай, пак се подхвана разговор.

Познаването на Бога е условие за Вечния живот. Вън от Любовта не можеш да Го познаеш. Извън Любовта Бог е неузнаваем. Може да изучаваш делата Му и все ще се ползваш нещо, но главното е Любовта. Смисълът на Живота е в познанието на Бога. Това Учение мъчно се усвоява и ако човек не страда, трудно е да се разбере. Не можеш да познаеш Бога, ако отвън си щастлив, ако всичко ти е задоволено. Трябва отвън да имаш скръб, за да познаеш Господа. Занимавайте се с тези, които се нуждаят от

помощ. Това значи да се показва на хората пътя към Бога. Нали Христос казва: „Ще ви направя ловци на человеци.“ Духовният свят ще покаже на човека къде ще отиде и къде трябва да работи. Невидимият свят ще ни изпрати при онези, които е предопределил и подготвил.

Който иска да се запознае с окултните науки, трябва да познае висшето, Божественото или с други думи, да познае Бога. Това значи да познаем условията, при които можем да растем. Онези, които ти обичаш, ги познаваш. Един човек не можеш да го познаеш, докато не го обичаш. Имаш един приятел, а не се познаваш с него. Щом не обичаш някого, той е маска за теб. И като го обичаш, ще видиш, че той притежава една велика душа, по-голяма от Вселената, и с хиляди години ще трябва да изучаваш какви красоти се крият в нея.

Като заминеш за онзи свят, ще видиш доколко те обичат другите. Обикновената любов е за Земята.

На Резнъовете прекарахме няколко часа, а на връщане минахме през т. нар. Самодивска поляна. Беседите, които Учителя държа на Яворови присое, през 1934 г. са публикувани в томчето „Великото в живота“.

ПОСЕЩЕНИЕ НА БОГА

На 22 юли 1940 г. Учителя тръгна за Мусала с една малка група. След кратък престой на Боровец потеглихме за върха. Ето няколко мисли от Учителя по пътя за връх Мусала.

В музиката на Природата няма паузи, няма прекъсване, тя е непреривна. И когато в нашата музика поставяме паузи, то тя продължава в мисълта на човека. Има един вечен кръг на живота. В него няма противоречия. И ако има противоречия, то е привидно.

Погледнете тези борове, върховете им сочат Слънцето. Слънцето е там, дето сочат техните върхове.

Ето разговора с Учителя надвечер при х. Мусала.

Сегашната война е ликвидиране на кармата. Всички първи християни-мъченици ликвидираха с кармата си като прощаваха. И така се прекъсваха връзките. Законът е: щом прощаваш, кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават. Това, което ще дойде след днешните събития е много хубаво. Съвременната модерна война е ужасно нещо, нямате никаква представа за ужаса ѝ.

Денят Господен се отлагаше, за да се примирят хората, но той ще дойде. Идването на Деня Господен е придружен със страдание. Сега се пробужда съзнанието и народите вече се убеждават, че сами не могат да направят нищо и че имат нужда един от друг. Най-първо почва да се пречиства Умственият свят. В ума има паразити и в Духовния свят – също. И той се пречиства. И във физическия свят ще стане пречистване. В трите свята става ликвидирането. От Божествения свят иде Новото, идат съществата на Шестата раса.

Ние сме в началото на Второто пришествие. Вие, духовните, трябва да бъдете добре въоръжени. Деня Господен се отлага, отлага с единствената надежда да се поправят хората, но Денят Господен иде веч със сила. Става преустройство на цялата планета Земя. Ние сме в началото на Второто пришествие. Първият период на Второто пришествие ще продължи 45 години. И после ще се поотложи и пак ще подкачи. На вълни, на вълни ще дойде! После ще има втори период от 45 години. После пак ще се поотложи. След това ще дойде трети период от 45 години.

Питат: „Как ще се поправи светът?“

Ако дойдат глупавите да оправят света, ще трябват хиляди години. Но ако дойдат умните да го оправят, много скоро ще се оправи. Всеки може да изоре нивата, но не всеки може да посее. Трябва да се посее с доброто семе. Страданието е оран. Житното зърно, за да поникне, трябва

да се посее на дълбочина два пръста, а не на дълбочина един метър. Някои хора не са още готови за духовен живот.

Тук, в тия места, преобладава електричество. Когато хората са инертни, нека дойдат тук, за да станат активни.

На 22 юли пренощувахме на х. Мусала. На другия ден сутринта бяхме на връх Мусала. Там Учителя държа беседата „Божественият и човешкият свят“, която е публикувана в том със същото заглавие. След закуската Учителя държа на върха втора беседа – „Правила на Любовта“, отпечатана в същия том. След това почна разговор по разни въпроси. Засегна се и въпросът за посещение на Бога.

Има два момента, когато Бог ни търси и когато ние Го търсим. Да наблюдаваме съвпадението на тези два момента, защото тогава най-лесно се постигат нещата. И ако Бог е далеч, тогава е мъчно. Бог казва: „Търсете Ме, докато съм близо.“ Когато дойде радост, която не знаеш защо е, то е защото тази радост е от най-висш порядък. Причинното тяло не е още развито и затова ние само я чувстваме, без да знаем източника. Псалмопевецът казва: „Като види лицето Ти, ще се развесели сърцето му.“ Радостта и Веселието идат от присъствието на Бога. Когато Духът Господен посети човека, тогава човек е радостен. Когато човек е готов да извърши Волята Божия, тогава идва Радостта.

Един брат сподели: „В една от последните недели, в 5 ч., на събранието в салона имах едно Божествено състояние.“

Човек може да влезе в пътя на „Eternal generation“, т.е. вечното обновяване. Вечното обновяване иде от Духа, който изхожда от Бога.

Имаше разговор с Учителя и при езерото „Окото“ в 13 ч.

Когато Христос е пращал учениците си двама по двама, Той ги е пратил като войници на работа. И затова е било

приготвено за тях всичко отгоре. Всеки, който отива като войник на Божията нива, е снабден с всичко.

Когато търсите обяснение за един строй, него обяснявайте механически. Едно дете на 3-4 години е в количка, но щом порасне не може да се събере в нея, следователно трябва друг строй. Също и човечеството в днешния си строй е пораснало дете, което не може да се събира в детската си количка; значи трябва да се промени строя.

Ти срещаш някой човек, който е груб. Този, който се отнася така с теб, той те изпитва. Нито сиромах, нито богат може да отиде на училище, а само умен. Мнозина от вас обръщат внимание какво казват хората. Малцина мислят какво ще каже Бог. В Америка на един американец Бог му казвал, че трябва да проповядва Божествените истини. Той отказвал и взел, че прекосил океана, стигнал в Австралия, където подхванал търговия, обаче след 20 години фалирал, върнал се и пак станал проповедник. Тогава имал прозрение и в крайна сметка се случило пак онова, което Бог му бе казал.

Надвечер се върнахме в х. Мусала и на другия ден сутринта, 24 юли, се изкачихме на връх Мусала. Там Учителя държа беседата „Закон за частите и за цялото“, отпечатани пак в същия том. След това потеглихме надолу за Боровец. При моста между Мусала и Боровец имаше кратък престой и там в разговор Учителя каза:

Когато правиш нещо от любов към Бога, ти си свободен. Само там е Свободата! Бог трябва да слезе в хората, за да измени човешката любов и да я превърне в Божествена. А пък ние трябва да живеем в Бога, за да се изправим в нашата любов. Човек трябва да разчита на Божественото. Има един Божествен промисъл, на който човек трябва да разчита. Ние мислим да работим духовно, след като уредим работите си. Не, сега почни да работиш!

Ти обичаш един човек. Ти трябва да се нагодиш за любовта му. Ако не се нагодиш, не можеш да я възприемеш.

Това, дето се жените, вие се цаните за слуги. В онзи свят няма женитби. Онзи свят е като тази светлина, която днес е над нас. Умственият свят е толкова добре уреден, че може да се ходи, дето искаш. В онзи свят няма да можеш да се скараш с никого. Да, най-напред сте се научили да любите Цялото, а пък сега се учите да любите частите. Ти търсиш да обичаш някого, да обичаш една част от Цялото. Никоя душа не трябва да излиза от орбитата си навън. Две души имат афелий и перихелий. Когато дойдат в перихелий, те проявяват любовта си.

За Любовта можем да дадем следното сравнение: имаш едного, комуто си дал своето съкровище. Съкровището е Любовта, която си вложил в някого. Някой казва: „Той не заслужава тази обич.“ Така не се говори. Вие насърчавайте хората, защото всеки човек заслужава Любовта! Ако той не я заслужава, трябва да умре. Имайте обхода като между близки. Ако някой не може да ти даде мил поглед, ти ще му го дадеш! Пожелавай добро на всекиго. Вие не сте още проявили любовта си. Всеки ден увеличавай с по една стотна част от градуса на любовта си!

Продължихме пътя за Боровец. Там стигнахме навреме и вечерта бяхме в София.

ТИХИЯТ ГЛАС

Бяхме на Яворови присое. След изгрева цялата картина се съживи, Резньовете се позлатиха от първите лъчи, птичият хор се засили. Цялата Природа тържествуваше. След молитвената програма изпълнихме Паневритмията. После всички поздравихме Учителя с новия ден. Започна разговор.

Във всички времена Бог е говорил на хората. Не е било време, когато Бог да не е говорил. Някои мислят, че могат да бъдат самоуки. Все ви е учил някой, но сте забравили. Бог

е говорил на всички, но едни са чули, а други са забравили. Има един специфичен начин на говорене на Бога.

Бог говори общо на всички, а специфично – само на тези, които са готови. Тихият глас, който говорил на Илия, е специфичен глас. Всички хора не могат да чуят Тихия глас. Ако хората се бият, Бог не може да им говори с тих глас, те са глухи за този глас. Свържете се с Бога, че дето и да минете, да чувате Неговия тих и сладък глас. Чуеш ли гласа на Бога, спри се. Бог е това, което прави хората да живеят, да мислят и да бъдат свободни; значи помага на човечеството. Бог е това, от което сме излезли. В Бога сме! Бог във вас е, който действа в хотението* и желанието ви. Значи когато човек желае нещо хубаво, красиво, то Бог е в нас, който действа в това желание. Слушайте Господа, за да се прояви във вашите малки вътрешни подтици. Пазете едно правило: използвайте най-малките случаи, най-малките подбуди, най-малките мисли, които ви идат. Защо всички хора имат желание да се проявят в големите подтици и да правят големи неща? И то ще дойде, но чак в бъдеще. Нали всички тези големи неща зависят от малките възможности, които човек е използвал. Най-първо човек трябва да се прояви в малките условия и възможности и като не се е проявил в тях, и в големите не може. Някой чака с години, иска да стане проповедник в голям салон; че нему всеки ден се дават условия да срещне едно дете и да поговори нещо с него. И той, ако не използва това, и голямото не може да използва. Ако той не си е дал труд да се занимава с отделните букви, може ли да стане писател, да напише някоя книга?

Нека постепенно, по закона на Духа да се разкриват нещата. Всички, които отговарят на зова на Духа, разбират от раз. Нали музикантът като си тури ръката на струната,

* хотение (арх.) – вътрешна потребност, желание (бел.ред.)

последната отговаря? Чувствителната струна с малко докосване отговаря. Така и когато Духът се докосва до човешката душа и последната отговаря на подбудите на Духа. Това показва, че е готова. Не всички имат това. Някои не са дошли дотам. Имат стремеж, но нямат прозрение. Не са дошли до положението да разбират и сега малкото в тях трябва да се разраства.

Бог непрестанно говори. Направиш една погрешка и ти казва: „Не е право.“ Нарисуваш една картина и ти казва: „Направи друга.“ Ще направиш втора, трета и като стигнеш до най-хубавата, Той ще одобри. Бог не те критикува. Просто казва: „Направи нова картина.“ Като сгрешите, вслушайте се в Тихия глас на Бога, който ви нашепва: „Обхождайте се с всички души така, както Аз се обхождам с вас.“

Дойде ли ви някоя мъчнотия, не бързайте, но почнете да размишлявате. Проследете как Бог във вас ще я разреши. И няма да се минат пет минути и ще видите, че задачата ви е разрешена.

Във време на разговора стана дума за въпроса какво значение има човек да мисли за Бога. Учителя даде обяснения.

Нека да си послужим със следната аналогия: върху една стена хвърляте светлина през призма и на стената се проектират цветовете, но щом махнете призмата, и цветове изчезват. Извод: докато мислиш, Божествената светлина минава през теб, и има цветове. Щом престанеш да мислиш, цветовете изчезват. Като помислиш за Бога, Животът идва, нещата стават реални. Там е тайната: да имаме за Бога една най-възвишена идея!

Ако някому е тъжно, нека да мисли за Ангелите. И ако все още му е мъчно, да мисли за Бога. Защо трябва да мисли за Бога? Като мисли за Бога, мъчнотията, която по никой друг начин не може да се разреши, ще се разреши. Като помислиш за Бога, всичкото смущение да изчезне от

теб, всичко да ти светне отвътре. Болният, като помисли за Бога, трябва да оздравее. А пък щом помислиш за Бога и не оздравяваш, ти си още слаб. Водата, която може да върти целия мотор, кара воденицата. Слабата вода не кара воденицата. Това, за което мислиш, приближаваш се към него. Това, за което не мислиш, отдалечаваш се от него. Като мислиш за Бога, приближаваш се към Него. И като не мислиш за Бога, отдалечаваш се от Него. Като не мислиш за Бога, не влиза Живот в теб и ти остаряваш. А пък като мислиш за Бога, влива се Живот в теб и ти се подмладяваш.

Човек трябва да почне да мисли за Бога, за да стане истински човек. Всички, които вървят по Божия път, в края на краищата работите им влизат в правия път. Човек не е само един Божествен лъч, човек е Живот, една постоянна струя, която излиза от Бога.

Не се е случило още праведник да проси. Предположете, че вашето име е познато в Английската банка. Страх ли ви е тогава, че ще останете без средства? Ако вашето име е познато на Бога, ако вашият живот е в съгласие с Божествената струя, с Божествената Любов, ако вашето име е записано при Бога, никога не ще останете без нужното.

ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО

В частен разговор с Учителя един брат отвори въпрос за молитвата. Учителя даде следните обяснения:

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висши енергии от Невидимия свят, които се използват за развитие. Когато говорим на хората за молитвата, ще им кажем, че има един реален свят, с който хората трябва да дойдат във връзка. При сегашните условия, както са се отдалечили, те са затворили възможностите, с които могат да бъдат във връзка, за да се запознаят с горния свят.

Като станеш през нощта, отвори Библията и размишлявай. После направи молитва. Молитвата е разговор. Като говориш, после послушай какво ще ти говорят.

Трябва да дадеш права посока на мисълта. Мисълта е творческа. Тя действа върху здравето. Ритъмът ѝ трябва да влезе в тялото. Когато вие сте при някой водопад, какво ще му кажеш? Той кряска повече от теб. Колкото повече кряска и пляска, колкото повече се пени, толкова по-тихо ще му говориш, ще дойдеш до противоположното. Твоето тихо говорене съответства на високото му говорене, понеже водопадът е величествен отвън, а пък ти ще бъдеш величествен отвътре. Когато изгрява Слънцето, Природата вдига шум, а пък човек трябва да шепне, трябва да се моли. Молитвата е най-тихото говорене, шепот, самовъзпитание, език на Божествения свят. Ако не знаеш как да се молиш, ако не знаеш езика, не могат да те разберат. Молитвата е един начин за изучаване на небесния език. Молитвата е говор на Бога. Ти си длъжен да знаеш езика на Небето и да говориш на него.

Ние сега искаме да не работим и пак да имаме всички удоволствия, а това е невъзможно. Молитвата е работа. И понеже човек е на Земята, често пише в дома си горе – да знаят как е. Като се молим, като мислим, съобщаваме как сме, а това е в реда на нещата.

Ако си болен, колко пъти трябва да се молиш? Болният даже не трябва да спи, постоянно трябва да се моли. Три-четири дена като е болен, денем и нощем да се моли, нито един ден да не прекъсне. Молитва, молитва, молитва. Някой казва: „Аз се молих три пъти.“ С три пъти болестта не си отива. Постоянство трябва, докато се образува връзка с Божествения свят. Щом се образува тази връзка, тогава нещата стават.

Братът попита: „Учителю, Вие казахте, че трябва да посветим всеки ден по три часа за работа върху себе си –

един час за ума, един час за сърцето и един час за волята. И казахте също, че ако това правим в течение на десет години, ще имаме непременно постижения. Как точно да го направим?“

Сутрин, обед и вечер ще посветите по един час за молитва, размишление за Бога. Може да посветите специално време, но ако нямате такова свободно и условията са ограничителни, тогава можете да го правите покрай другата работа; например, даже когато работите нещо друго или даже когато говорите с някого, намерете начин да се вдълбочите в себе си и да кажете една молитва. Това упражнение трябва да се прави така, че да не е механично, и да не би като изтече часа, човек да си каже: „Е, освободих се, отървах се от този час!“ За да може човек да прави три часа размишление на ден по горния начин, изисква се силна воля. Сега е мъчно да се изолираш, понеже тъкмо поискаш да се помолиш един час, ето че някой ще потропа на вратата: „Трак, трак, трак.“ След малко друг ще дойде. Но човек трябва поне за час да се уедини и да прекара в молитва и размишление за Бога. Определи поне половин час, един, един и половина, два часа за размишление на ден. Дето и да ходиш, да можеш да се вглъбяваш през целия ден. Вечер и сутрин, когато всички спят, когато няма кой да ви безпокои в самотата, вглъбете се, додето се съедините с онези души, които знаят да работят. Молещият трябва да търси тези, които се молят горе. То е едно изкуство. Трябва силна мисъл и да се поддържа връзка непреривна с Невидимия свят, с Божественото.

Ако само по един час на ден мислиш за Доброто, за Великото в света, този час ще създаде в твоя бъдещ живот условия за гениалност. Ако отделяш на ден даже само половин час за мисъл към Бога, Той непременно ще те възнагради. Колкото малко, колкото и грозно да е едно същество, достатъчно е да отдели за Бога малкото време, с

което разполага и ще получи отгоре мощни енергии. Като ученици вие трябва да отделяте всеки ден поне по половин час за размишление и молитва. Всеки ден вземете от „Свещени думи на Учителя“ едно изречение за размишление върху едно качество, което ви липсва.

Братът попита: „Бях на сказка, изнесена от Тагор. Защо той изглеждаше силен? Да не би да е поради неговите дрехи?“

Тагор всяка сутрин прекарва по два часа в размишление и съзерцание и в това стои силата му. Та всеки вярващ, като размишлява върху Христа по два часа, ще има голям подем. На богатия минутите за удоволствие са дълги, а за молитва – къси, вади си часовника при молитва. А на бедния, когато дойде страдание, минутите му за молитва са много дълги. Бог казва в Писанието: „Преди да поискате, Аз ще ви дам.“ Ние се молим и казваме: „Толкова време се молим и пак нищо.“ Но когато живеем съобразно законите, преди да ни дойде наум да поискаме нещо, то ще дойде.

Ако сто души братя и сестри или поне десет се събират на едно място и концентрират мисълта си, ще могат да постигнат това, което искат.

Молитвата е един метод за постижение. Ако се помолите на Бога за един болен, той ще оздравее. Бог в нас и ние в Бога всичко можем да направим.

Един човек се убедил в духовните работи и искал да направи опит и в един облачен ден той се помолил на Господа така: „За да повярвам, че ме слушаш, нека се отвори едно малко ясно отверстие на небето.“ И действително се отворило. Това е, като че ли се намираш пред една къща и молиш да се отвори прозореца и като има разумни хора вътре, стават и го отварят. Когато се молиш на Бога, Той непременно ще прати някого да ти помогне. А когато се моли някой друг, може да прати теб да му помогнеш. Ако имате вяра и любите Бога, всичките ви молитви ще

бъдат чути. Може да се забави някоя молитва, но ще бъде изпълнена; но главно, ако любите Бога.

В Америка един крадец влязъл в къщата на една жена с намерение да я убие през нощта и ограби. Но тя го усетила, че се приближава и почнала да се моли усилено. Жената се молила на Бог да помогне на крадеца, да го спаси, да излее над него своята благодат. Крадецът, като чул всичко това, излязъл вън и побягнал развълнуван – молитвата на жената подействала.

Бог ни е поставил в един разумен свят, за да не се обезсърчаваме. Отвори радиото на ума, сърцето и душата си и тогава от Божествения свят ще ти изпратят своите благословения! Достатъчно е да отправите своето радио към Небето и ще намерите хиляди същества, които могат да ви отговорят. И днес Христос се чуди на съвременните хора, че не им идва на ум да отправят своето радио към Невидимия свят, ами се обезсърчават и казват, че животът им няма смисъл, че няма кой да ги разбира. Когато човек се моли, известни сили в Природата влизат в действие. А когато не се моли, тези сили не работят. Ние сме дошли до една фаза, в която имаме недоволство. Ти вярваш, но си недоволен от вярването си. Ти се молиш, но си недоволен от молитвата си. Ти не мисли, че Господ се нуждае от нашата молитва, но тя е един повод да се прояви Бог и ние да вървим подир Него. Велики са Божиите пътища, защото има противодействие. Бог се проявява при най-големите противоречия. Там, дето никой не може да работи, там работи Бог. При добрите условия всеки работи, а при лошите условия само Бог работи. Там, дето е Господ, и студът става топлина, а дето Го няма, и топлината става на студ.

Могат да се образуват още няколко молитвени групи. Молитвите се приемат от Духа и той ги предава на Бога. Духът е Йерархията, която е посредник при молитвата между човека и Бога. Между човека и Бога има дванадесет класа

Висши същества. Всяка наша мисъл, отправена към Бога, минава през тези дванадесет класа, за да отиде при Бога. Невидимият свят чака да дойде подходящо, целесъобразно време, за да се изпълни молитвата ни. Вашите молитви, макар и да не са съвършени, Светлите ангелски същества ги приемат и ги пращат към Бога преработени. Та молете се както знаете. И каквото родим, Невидимият свят го преработва и после ни го възвръща.

Когато човек се моли, Висшите същества присъстват. Когато Христос се молеше, Висшите същества присъстваха, Той ги виждаше и говореше с тях. На планината Тавор явиха се Мойсей и Илия и с тях говореше Христа, като се преобрази пред тримата си ученици, а после им каза да не казват никому това. Той постъпи с учениците си така, само за да им покаже, а пък всякога, когато се молеше, влизаше в общение с разумните висши светове от Реалния свят. При всяка своя молитва Той общуваше с тях, виждаше ги и говореше с тях. Онзи, който не вижда, трябва да се учи от онзи, който вижда. Онзи, който е на планината, и онзи, който е в долината, ще се разговарят с телефон, ще си съобщават кой каквото вижда.

Братът попита: „Кога молитвата се слуша?“

Когато човек напълно посвети ума, сърцето и волята си на Бога, когато те се потопят в трите свята, молитвата се чува. Размишлявайте върху Царството Божие и искайте то да дойде. Всички трябва да впрегнете мисълта – да дойде Царството Божие, да се прослави Името Божие и да бъде Волята Божия, за да се реализира това на практика. Човек иска да се запознае с Ангелите, но първо да търси Царството Божие и всичко друго ще се приложи. Да се разбере тази идея и тя да бъде като мото. Мисли и пожелай да дойде Царството Божие на Земята! Това да се държи в ума! Ти посей житото и го остави да расте както то си знае. Какво нещо е Царството Божие? Дойде ли То, ще има мир, разбирателство между

хората и ще престанат всички тези изтезания и насилия в света, които сега съществуват. При това размишление и пожелание за идване на Царството Божие, няма да мислиш за хиляди други работи, а гледай с мисълта си да направиш връзка и да възприемеш нещо. Ние трябва да сме готови Бог да влезе и да работи в нас; тогава и нашите работи ще бъдат уредени. Да желаем и да работим да дойде Царството Божие на Земята, а не да мислим за себе си какво ще бъде нашето положение. Това е второстепенен въпрос.

Ако дойде сега един Ангел от Небето, какво би трябвало да поискаме? Три неща: да се прослави Името Божие, да се въдвори Царството Божие и Неговата Правда и да изпълняваме Волята Божия по любов. Нищо друго не ни трябва. Това е новото в света!

Христос казва: „Искай, търси и хлопай.“ „Искай“ – свързано е с ума, „търси“ – свързано е със сърцето, „хлопай“ – е волята. Всяко нещо, което искаш с ума си, което търсиш със сърцето си и за което хлопаш с волята си, то ти се дава. Молитвата е много силна, когато се апелира на Божията милост. Казано е в Писанието: „Призовете Ме в моята милост и Аз ще ви помогна.“ Когато се намирате в безизходно положение и отникъде нямате помощ, тогава кажете: „Призовавам Те, Господи, в Твоята милост.“ Или можеш да кажеш: „Господи, благодаря ти за великата милост, която имаш към мен.“ За да стигат молитвите ви горе, вложете вяра и чистота. Ако налеете нечистота в тръбата, в която тече вода, няма ли да се задръсти тръбата? Напишеш писмо, туриш марка и пощата го доставя. С това писмо заповядваш на България, Франция, Америка, на параходните им дружества и всички изпълняват желанието ти, доставят писмото ти. Силата е в марката. При молитвата тури „марката“ и ще постигнеш. „Марката“ е Божественото. Всякога ще гледате да се молите, докато дойде един малък резултат, ще постоянствате. Като се научите да се молите,

придобил си най-голямото богатство, с което вече можеш да разполагаш.

АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

При молитвата Бог учи човека. Някой ще каже: „Как така, нали при молитва човек изпраща мисъл към Бога и говори с Него?“ Да, но при молитва човешката душа се отваря за Божествения свят, акордира се с Него, идва във възприемателно състояние към енергиите оттам и приема мисълта на Бога и от Живота на Бога; тогава от тези пространства нахлуват нови идеи в човешката душа. И след това през целия ден в човешкото съзнание идват нови, светли идеи и подтици, които е приел отгоре във време на молитва.

Хората употребяват думите безразборно, но тогава молитвата им няма отговор. Когато при молитва искаш нещо от Бога, искай нещо, което е Богоугодно.

Кой Дух трябва да прониква в молитвата ти? При молитвата си към Бога говориш на Онзи, когото обичаш, и ти говори Онзи, който те обича. Истинската молитва е общение на Любовта. Любовта ни подбужда към молитва. При молитвата преди всичко отваряш душата си и изливаш своята Любов към Бога.

Никакво декламиране! Силата на молитвата зависи от Великата любов, от Мира и силното въодушевление да работиш за делото на Бога! Някои четат молитви и изговарят формули и мислят, че в това е силата. Но вътрешната сила е в изказването на благодарност и Любов при изговаряте на формули, молитви. Тогава такива мисли и чувства, пропити с благодарност и Любов, ще образуват трептения, техните вълни ще минат покрай някой човек, който ще ги възприеме, и той ще почне да благодари. В това е силата на една молитва и на една формула.

Човек да се моли за това, което има вечен характер. „Непреривен контакт с Бога на всяко време и на всяко място!“ – това да ви бъде молитва. Не всяка молитва ще се изпълни. Ще се изпълни тази, която е по Волята Божия. А щом не е по Волята Божия, тя не се изпълнява и това е за добро. Да благодарим, че някои работи не стават по нашата воля. Ако всичко ставаше по нашата воля, ние щяхме да бъдем най-големите нещастници. Хората страдат, защото много работи стават по тяхна воля. Всички несполучливи работи, които стават в живота, са по волята на хората, а добрите работи, които стават, са по Божията Воля. Не си пожелавал, но стане и ето, то е за добро. За да бъдем щастливи, нещата трябва да стават както Бог иска. Ако бяхме оставили всичко да става както Бог иска, то животът ни щеше да върви много правилно и щяхме да изпитваме щастие.

Човек трябва да се моли вътрешно и да каже: „Господи, осветли ме с повече светлина.“ Човек трябва да отвори прозорците си, за да дойде Светлината. Като дойде Любовта, трябва да я използва за Живота, който е вътре в нея. Защото Любовта е крана на Живота и тя продължава Живота. Ако Любовта не може да поддържа Живота, тогава какво значение би имала. Когато някои ти каже нещо лошо, ти се помоли на Бога той да превърне всичко на добро. Христос казва: „Ако двама или трима се съберат в Мое име, каквото попросят, ще им бъде.“ Но искай това, което ти трябва, и непременно ще бъде. Моли се да станеш проводник на Бога, чрез теб Бог да помага. По колко пъти на ден се обръщате към Бога с молба да ви каже какво да правите? Не зная колцина от вас се обръщат към Бога за съвет. Щом намислите да направите нещо, веднага пристъпвате към действие, никого не питате. В Невидимия свят има Разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората. Когато дойде да разрешавате един въпрос, вглъбете се, за да видите каква е Волята Божия.

Ако това, което правите, е човешко, ще има колебание, съмнение; не го правете тогава. Някое дете го бият и то вика: „Олеле, бате!“ После вика „Олеле, мамо!“, „Олеле, тате!“ и най-после, като викне „Олеле, Боже!“, престават да го бият. И ние като дойдем до Бога, всичко престава, но докато дойдем до Него!...

При молитвата трябва да се обръщаме към Христа!

Това Учителя каза във връзка с думите си в едно от последните Утринни слова: „Кой от вас пише писма до Христа и колко от вашите писма Той е получил?“

От Христа е казано: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец ми не го привлече.“ И още: „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя.“ Когато човек се моли, то Бог го подбужда към това. А това показва, че Бог го е привлякъл вече. Ние ще се молим на Христа. Христос е станцията, ние ще си предаваме там писмата, телеграмите, молитвите и Той ще ги отправи към Бога. При молитвите ще се обръщаме към Христа, понеже Христос е казал: „Аз и Отец едно сме.“ Бог не е отделно от Христа. Нали е казано в една наша молитва: „Господа Исуса Христа, чрез когото Ти си благоволил да те призоваваме.“

Един брат попита: „Когато се моли човек, дали молитвата да се отнася направо към Бога или към Висшите същества, които са между Бога и човека?“

Човек да отправя ума си към Бога или към Христа. Нали Христос казва: „Молете се на Господаря на жетвата да прати работници.“ Като се молиш на Бога, придобиваш сила. А хората мислят, че силата е отвън.

Ще ви дам едно правило: след всяка молитва оставайте известно време в мълчание и във възприемателно състояние, за да видите какво благо Бог ще ви даде. Когато молитвата е успешна, винаги Бог се изявява и ти дава един малък подарък. Обаче ние, веднага щом свършим молитвата, не чакаме, а почваме друга работа. Всякога, когато завършваш

молитвата си, накрая кажи следната заключителна формула: „Господи, всичко това да бъде за Твоя слава и за благото на моята душа.“

Единственото нещо, при което ученикът има резултат, това е молитвата. Там са резултатите. Те се добиват чрез молитва.

СТРАЖ НА ЧОВЕКА

Някой казва „Няма да се моля вече“, като че ли Невидимият свят има нужда от неговата молитва. Каквото правиш, на себе си го правиш. Например обленяваш се да станеш за молитва, стаята е студена, уморен си, неудобно ти е да се помолиш навреме. Ако не се помолиш, изгубил си момента. Знаеш ли, че с тази молитва не на Бога допринасяш, а на себе си. С тази молитва ти ще избавиш от много големи страдания и нещастия себе си и другите. Затова не се обленявай; дори и да е студена стаята, стани и се помоли. Много нещо ще спечелиш.

Ако в даден момент човек може да вярва, че в света съществува едно Висшесъзнание, което прониква презумовете на хората, и ако отправи мисълта си към това Съзнание, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат, но не изведнъж, а постепенно, както слънчевите лъчи постепенно разтопяват снега и леда. Мислите на света изпълват въздуха и ако човек не е буден, ще навлязат в него, ще го превземат и тогава той ще почне да мисли както светът мисли. Светът е една вълна, която ще завлече човека, ако няма постоянно будно съзнание. Тази будност иде с молитвата. Молитвата е страж на човека. Тя не трябва да отслабва. И почне ли да отслабва, човек трябва да я засили. Молите се; има лоши духове, които ви обкръжават и гледат на всяка цена да скъсат връзката ви с Бога, да ви причинят нещастие. Хората трябва да бъдат будни, непрекъснато да държат връзка с Бога, за да идват добрите духове и да им помагат.

Един американец бил в джунглата, наоколо му пристъпвали и ръмжели зверове, съскали змии, но поради електрическата мрежа, която имал, увита около себе си, бил ограден. Човек трябва да има наоколо си една предпазителна мрежа, трябва да има на какво да разчита. Съдбата дебне човека всеки момент. Като знаете това, постоянно се молете. Без молитва не сядайте да ядете. Молете се на Бога да ви пази от лошата съдба, която всеки момент ви преследва. Когато човек не се моли, челото му почва да става все по-ниско и едновременно ритва назад. Също така и брадата постепенно намалява и отива назад, т.е. волята отслабва.

Докато не предадете всичко в Божиите ръце, никога няма да се освободите. Докато не се молите, никога няма да се освободите! Казано е: „Молете се един за друг.“ Когато един се моли за други и последните се молят за него, тогава Цялото почва да се проявява чрез тях. За всички се молете. По този начин ние обръщаме внимание да се заинтересува Небето от някого, който страда. Разбира се, едновременно с това ти ще направиш за него всичко, което е възможно. Като станеш сутринта, кажи: „Да се даде помощ на нуждаещите се, сто училища да се съградят и пр.“ Кажете: „То ще стане!“ Не питайте кой ще го направи, но каквото можете да направите, направете го. Можеш да помагаш външно на хората, но да се молиш за тях, това струва колкото много дни външно помагане. Освен това, радвайте се, че другите успяват.

Когато един наш брат беше болен, неговата жена ми каза: „Децата са още малки. Нека Бог да го остави, докато пораснат!“ Като влязох при болния, видях, че се моли, затова разбрах, че няма да си замине. Ние трябва да кажем така: „Този човек има да върши тук Волята ти, Господи, нека остане тук да си свърши работата!“, а не да казваме: „За децата, за нас да остане.“

Когато някой отиде да работи за Бога, то другите трябва да се молят за него, защото може да го изкушават. Ти, като

се молиш за някого, благото му от Бога към него ще премине през теб. Начинът на молитвата не трябва да се казва на другите. Молитвата може да бъде с вълни къси, дълги и средни. За да бъде молитвата с къси вълни, не трябва да има никакво противодействие от човека. Ако молитвата е с къси вълни, тя отива много далеч, отива в Божествения свят. Много молитви, които имат дълги вълни, остават тук, не могат да се издигнат нагоре. Молитвата има къси вълни, когато мисълта е чиста и възвишена и когато има повдигнато състояние на ума, сърцето, душата и духа.

Онзи, който трябва да говори на едно събрание, нека порано да се свърже с Невидимия свят чрез усилена молитва. И щом влезе в събранието, още преди да отвори уста, ще премине сила през хората, всички ще почувстват подем. Ако в събранието има само един, който да е прекарал тъкмо преди това в молитва, съвсем друга ще бъде атмосферата и той ще измени разположението на всички останали. Тогава ораторът ще говори с вдъхновение. А иначе ще се чувства хлад, речта му ще бъде бледна. Преди речта си ораторът трябва да призове Бога на помощ, като каже: „Боже, дай ми твоето Слово, Ти говори чрез мен!“ И тогава ще говори със сила и ще си казва: „Това, което говоря, не е мое, но е на Бога.“ Ако каже, че е негово, ще има спънки.

Също и когато човек ще отива да говори с някого, да урежда нещо; преди това дълго време трябва да се моли. Христос през нощта се оттегляше и се молеше дълго време, защото работеше в една груба среда и с тази молитва Той хармонизираше душите, върху които работеше. Човек, като се моли, и без да мисли специално за сказката си или за лицето, с което ще говори, възприема в себе си Божественото и после то изпълва атмосферата и това, което говори, дълбоко действа на душите. Тук става следното: когато човек подготви нещата така, то Ангелите, които ръководят душите, предават по вътрешен път онова, което той им говори.

Каквато и работа да възприемеш, тя трябва да се предшества и придружава от молитва. Тогава не си сам. Тогава се премахват пречките и се привлича съдействието на Небето. Тогава привличаш благоприятните условия. Когато човек се моли, известни сили в Природата влизат в действие. А когато не се моли, тези сили в Природата не работят. Трябва концентрация, съсредоточаване. За да се научи човек да се концентрира, нека бъде по-близо до хора, които се концентрират. Един от друг хората се ползват.

Когато човек падне на планината и се хлъзне, като се концентрира, ще стане господар на движенията си и ще се спре. Ще извикаш Разумното в Природата, то ще ти помогне. Концентрацията трябва да се опита. При всички неща трябва да има концентриране. Една малка тежест, която можеш да дигнеш с мисълта си, е една малка мъчнотия.

Човек трябва да знае кое отвлича ума му. Несъществените работи отвличат ума на човека. Дивата коза, като скача от десет метра разстояние, каква концентрация има – скокне и върху една педя от стръмното ще забие копитца.

При неправилно развитие, когато човек не се упражнява в молитва и концентрация, теченията в него, вместо да отиват към горните чакри, отиват надолу и така се подпушват или се спира техния живот. Ще работите по този начин, че енергията да отива нагоре. Ще дам методи за това. Това става чрез концентриране на ума върху вечни Божествени идеи. Като мисли човек върху някой въпрос, събужда се човешката душа. Но нейното събуждане трябва да стане постепенно, не изведнъж.

Всички огньове са скачени с Огъня горе. Нашите мисли и чувства са скачени с Божиите мисли и чувства. Трябва една вътрешна Школа, трябват работници. Има милосърдие, което е физическо и не допринася нищо. Например човек се моли и иска да принуди Бог да заплаче. Това са външни ефекти, за физическия свят важат, но иначе нищо не допринасят.

Един брат запита: „Каква е връзката между дишането, от една страна, и размишлението и молитвата, от друга? Хубаво ли е да има размишление и молитва, придружени с дишане?“

Дишането е спомагателно средство и улеснява размишленията. Въздухът улеснява мисълта и чувствата, защото чрез него приемаме Божествения елемент.

РЕАЛНА ВРЪЗКА

Веднъж в частен разговор с един брат Учителя говори така върху молитвата:

Ще ви кажа нещо върху тайния живот на Христа. През нощта Христос спеше три часа и три часа прекарваше в молитва. При тая молитва Той ставаше акумулатор на грамадни енергии от Божествения свят, които после харчеше през деня. През деня Той харчеше много енергии, било чрез Слово, било чрез лекуване и тая именно енергия Той събираше в себе си чрез нощната молитва.

При молитва човек излиза навън с по-висшите си тела, а по-низшите остават на Земята. При молитвата астралното тяло остава при физическото и само се разширява, а умственото и причинното излизат. Значи при молитвата има един вид излъчване, повече или по-малко.

В „Отче наш“ имате цяла програма какво трябва да се прави. И Добрата молитва е цяла програма. Добрата молитва има десет ключа за привличане на Небесните сили.

Едно правило: когато човек се помоли и отвори Библията, онова, което се падне, не е случайно, но е дадено отгоре. Но по-важна е молитвата.

Братът попита: „Какво трябва да направя, за да вляза във връзка с Реалното в мистичния живот?“

Например изучавайте условията, при които пророците Исайя, Еремия, Езекиил, Даниил и пр. получиха просвет-

ление. Също изучавайте и апостолите. Най-хубавите часове за тази работа са часовете от 24 ч. до 4 ч. сутринта.

Човек да счита всичко за духовно и да вижда, че всичко е хубаво и разумно. Ако се повдигне, човек ще види, че Природата е жива и тя за него ще има съвсем друг изглед. Трябва да се знае, че зад физическото е духовното и че физическото е външна, обективна проява на духовното. Каквото и да е времето вън, излизайте вечер да наблюдавате небето, но вършете това не по буква, а от любов и отправете към Бога една малка молитва, само от няколко думи, но нека да бъде пропита с Любов. Кажете: „Господи, ние Ти благодарим за хубавия Живот, който си ни дал. Благодарим Ти за този свят, който си създал. Ние искаме да живеем по новия начин, по закона на Любовта, която си внесъл в душите ни. Нека Твоята Светлина озари умовете ни, да разрешим въпросите, които седят пред вратата на нашата душа.“

Във всички окултните школи се е препоръчвала молитвата при ядене. Молитвата е най-висшата работа, това е връзка. Най-висшата разумна връзка става чрез молитвата. Молитвата, като придружава храненето, урегулира го. При моленето е важно вътрешното вдъхновение, а не думата.

Може да се прави молитва, когато се пука зората. Зората е отваряне на света. Вечерната молитва е за онези духове, които уреждат материала, който е придобит през деня, а сутринната молитва е, за да се приеме новия материал. Има същества от разни категории, които дохождат от 3 до 7 ч. Те идват в ранните часове, до зазоряване. Човек трябва да бъде умен да използва това, което Бог му е дал и да не се отклонява.

Братът попита: „Какво значат думите в Писанието: „На ранина ще потърся Господа“?“

Сутринта, т.е. преди да е изгряло Слънцето, ще се съсредоточиш няколко минути, ще мислиш само за Единия

и ще мислиш, че си между Ангелите. Сутрин, като станеш, кажи си: „Бъди добър, бъди справедлив, бъди честен, отнасяй се добре!“

Братът попита: „Желая да се моля всяка нощ. Кои часове са най-удобни?“

12 ч. в полунощ е час на мълчанието. Тогава се моли. После, хубаво е в 1 ч. или в 3 ч. след полунощ. Можете да се молете една седмица в 12 ч. в полунощ, една седмица – в 1 ч. и една седмица – в 3 ч. После пак ще почнете отначало и т.н. Така ще има разнообразие. Когато човек нощем не може да спи, трябва да стане и да се моли.

Сутрин, като се събудиш, ставай веднага. Кажат ли ти „Стани!“, стани. Когато изгрява Слънцето, мисли за Бога, неговата топлина да събужда в теб идеята за Божествената мисъл. Всеки ден трябва да се радваш с нова чиста Божествена мисъл. Всеки ден новото, което иде, е от Бога. Човек, каквото гледа, да мисли за Бога. Кажи: „Господи, научи ме да Те любя така, както Ти ме любиш.“ Когато нямаш симпатия към един човек, кажи: „Господи, и тук искам да те видя.“ Поискай да видиш Бога и в този човек, тогава той се променя, Бог се изявява и той ти става симпатичен. Щом искаме да Го видим в този човек, тогава Бог ще ни се покаже чрез него.

Една вечер минавах с един свой приятел край едно село. Сред селото над една от къщите видях приятна, мека, синя светлина, която се издигаше нагоре към небето. Тя ми показа, че в този дом живее един добър човек, който в това време се моли на Бога и молитвата му се приема. Обърнах внимание на приятеля си към тази светлина и го попитах дали я вижда. Приятелят ми погледна нататък и я видя. Обаче не всеки човек вижда тази светлина.

Братът попита Учителя: „Вие казахте в една от последните беседи, че трябва да изпращаме мисъл към света, с която да му помагаме, да изпращаме хубави

мисли и пожелания към всички хора, към всички народи, с които да им помагаме. Кое е по-силно – да им изпращаме хубави мисли или да се молим за тях?“

Като изпращаме хубави мисли към хората, ние им помагаме реално. Писанието казва: „Ще изпратя Духа Си.“ Бог постоянно изпраща Духа Си в света. Ние като изпращаме хубави мисли към хората, то Бог изпраща Духа Си чрез нас. В този случай ние сме проводници. Като изпращаме своите добри мисли и чувства в пространството, това е нещо реално. Изпратиш ли една добра мисъл, тя се посажда. Има Същества от Невидимия свят, които ще посрещнат нашите добри мисли и ще ги използват за градеж на нещо хубаво в хората. Тези мисли, които изпращаме в света, те са за будните души. Те ще ги приемат и ще ги използват. Хубавите мисли никога не се изгубват. Близки души са тези, чието съзнание е пробудено.

Като запалиш свещта си, светлината ѝ отива във всички направления; същото става и със светлината при мисълта на човека. При изпращане на мисли, трябва да призовеш Бога, Той да подкрепи и да съдейства на тези, за които се молиш. Когато изпращаме хубави мисли към някои хора, ще превърнем тази своя работа в молитва, т.е. ще призовем Бога да ги благослови, да им даде условия, Светлина и пр.

Когато говориш на по-външни хора, ще им казваш, че трябва да изпращаме хубави мисли и пожелания към хората, а когато говориш на по-мистични души, ще им казваш, че трябва да се молят за тях. Молитвата е нещо по-дълбоко, по-интимно, по-мистично, отколкото да изпращаме хубави мисли към света. Всички хора мислят, но всички не се молят. Чрез страданията хората ще се научат на молитва. В началото, когато човек тръгва по духовния път, нека да почне да изпраща хубави мисли към хората и после да премине към молитвата. Молитвата не е за всички.

Нали параходите имат радиопредаватели и когато се намират в трудно положение, дават сигнал за помощ. Това е молитвата. Човек да се обръща към Бога, както той си знае.

Едно дете се било отдалечило от майка си за десет години. То заболяло и било на умиране. Писали на майката да дойде, че синът ѝ е в безизходно положение. Когато майката пристъпила към него, той бил в безсъзнание, бил унесен, не гледал; тя положила ръката си върху него и той прошепнал: „Мамо!“ Той познал трептенията на майка си. За Бога е същото. Човек вътрешно има познание за Божията ръка.

Молитвата не може без мисъл. В Писанието е казано: „Елате да разсъждаваме“, значи да мислим.

Братът каза: „Някои кръжоци на Братството се намират в притеснение. Може ли да им изпращаме хубави мисли, за да им се помогне?“

Хубавите мисли, които ще изпращате, ще действат послабо. Тук трябва молитва, защото за да стане това, което вие искате, трябва съдействието на Невидимия свят. Посилно от пращане на мисъл е действието с молитва. С мисъл, с молитва ние трябва да опашем Земята и то така да я стегнем, че най-после да дойде Божието Царство.

Когато сядаш за размишление на някой камък, седни на такъв, който е дълбоко заровен в пръста, а не върху такъв, който се търкаля. Някой иска да влезе във Вътрешната школа. Трябва да подаде заявление. И като подаде заявление, ще чака. Казах, че човек трябва да отделя специални часове за молитва. Всъщност, човек трябва да се моли непрестанно като издига съзнанието си към Вечното и Възвишеното, за да бъде в постоянна връзка с Разумното начало.

МУЗИКАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША БЛАГОДАРНОСТ И ДОВОЛСТВО

Учителя желаеше да има общи обеди на Изгрева, защото сближават, учениците се чувстват като едно семейство и така се развива едно ново съзнание. Често след храна изпявахме няколко песни и почваше разговор, който отначало се отнасяше до случайни въпроси, но после се издигаше и добиваше идеен характер. Ето какво каза Учителя на един от общите обеди:

Вие правите едно отлично пътешествие във Вселената, пътувате гратис на един параход. За какво ли има да се оплаквате? Гледате небе и земя и като минете отнякъде, почват да ви поздравяват с ракети – падащи звезди. А някой път ви поздравяват със звезда, която има опашка – комета. Слънцето е изгряло за вас, също звездите изпъкват една след друга за вас. Цветята пръскат аромат за вас. Какво повече искате? Сегашното човечество трябва да изяви благодарност не за големите работи, а за тези малките – че лъчите ви галят, че вятърът лъха прохлада и пр. Защо не благодарим за това? В един момент съзнанието ви може да бъде будно и именно тогава благодарете. Защо човекът е пълен с хиляди мисли и желания, които не са негови? Без да ги отваряш и прочиташ, ти ги отпращай от себе си.

Вас много са ви обичали, за да ви изпратят на разходка със Земята. Ако речете да плащате, само билетът ви струва милиарди и то – златни. Благодарете, че се разхождате по Небето с цялата Земя и с цялата Слънчева система. Да се благодари, това е най-хубавото. И с това няма да остане. За в бъдеще ще има по-хубави работи.

Всеки човек трябва да благодари за въздуха, за светлината, за водата, за хляба, за здравето, за това, че има

подслон, за всичко да благодари. Благодарете, че Господ ви е дал условия да се развивате. Благодарете на Господа за малкото, то носи голямото. Този, който дава малкото, ще даде и голямото. Като издържите изпита, както Йона в утробата на кита, тогава ще отидете на работа. Благодарете на Бога, че сте в едно Велико училище, дето трябва да се учи, и че сте в един свят, дето имате всички възможности. Като се учим добре, на нас ще бъде добре.

Една сестра каза, че отива в село.

Не се тревожете. Радвайте се и се веселете като дете. Бог е промислил за Вас. Няма за какво да не сме благодарни на Бога, ние живеем в един свят на изобилие. Признавам, че имам да давам на Природата. За да се отплатя на воловете, че нося обувки от тяхната кожа, ще спра при някой вол, ще го потупам и ще му кажа да ми прости. Той ще отвърне: „Няма нищо.“ Всички волове са едно. Като съчувстваш на воловете, ти вече се изплащаш. Когато ядеш круши, ябълки, ти влез в положението им, това е достъпно за разбиране. Съзнай жертвата на дърветата, чийто плодове ядеш, благодари и им съчувствай. За всяко зърно грозде, което ядеш, трябва да благодариш.

Бъдете весели и гледайте нагоре, откъдето гледа Бог. Радвайте се на тревата, на буболечките, на реката, радвайте се и когато плачете. Казано е: „Пейте и възпявайте във всяко време Бога в сърцето си.“ Три пъти на ден благодарете на Бога за доброто, което е вложил във вашия ум, във вашето сърце и във вашата душа. Всеки ден да бъде изпълнено сърцето ни с благодарност за това, което виждаме. Ние виждаме несметни богатства. Ние не оценяваме колко струва картината, която ни огражда – ясно небе, сини висини, хубав извор, минаващ през тревите. Сега трябва да предадете една телеграма по радиото до Слънцето, че сте благодарни от днешния ден. Един добър ден като този е незаменим, с пари не може да се купи, съдържа голямо богатство. Във всеки момент иде

нещо ново и през цялата вечност ще имате да получавате и да учите. През целия ден правете това, което е в съгласие с Божественото, че вечерта като се върнете, да сте тихи, спокойни, радостни и хармонични.

Изпяхме няколко песни и Учителя каза:

Да благодарим на Онзи, който е създал в нас органи на гласа.

Казват, че недоволството стимулирало. Това е погрешно схващане. Само Любовта стимулира хората. А недоволството показва, че не си постъпил както трябва. Щом не постъпваш според Вярата, Надеждата и Любовта, ти си недоволен. Като дойдат радостите, благодари на Бога; и като дойдат страданията, пак благодари. Всичко, каквото Бог е допуснал в света, ще се превърне на добро. Скръбта донася материал за Радостта. Радостта е придобит материал, а скръбта е това, което е посято. Идната година скръбта ще ти донесе радост. Благодари, че си болен и пак се лекувай. Като падне човек, да благодари. И като стане, да благодари. При най-големите страдания да кажеш: „За добро е.“ Голямо нещо е, когато си в противоречия, да си благодарен на Бога. Тогава се опитва характера ти. Че ти не си сам. Хиляди и милиони души участват в мъчнотиите, в които се намираш. Онези, които искат да се занимават с Новото учение, трябва първо да са доволни при неблагоприятните условия. Хиляди хора страдат около теб и не им обръщаш внимание. Господ е допуснал да страдаш, за да обръщаш внимание на страданията на другите. Не се обезсърчавай и не казвай: „От мен нищо няма да стане.“ Като благодариш на Бога за доброто, то расте. Като благодариш за страданието, то си отива. Като не благодариш за доброто, то си отива. Като не благодариш за страданието, то си остава и расте. Това са четири закона в Природата.

Когато Ангелът ти даде едно благо и ти си недоволен, той ще го намали. А щом си доволен, той ще ти даде повече.

Това, за което благодариш, то расте и дава плод. А това, за което не благодариш, то се топи и най-после нищо не остава. Благодарността е молитва. Когато човек благодари, той вече се моли. Когато дойде мисъл за Бога, човек да е винаги благодарен и доволен. Всякога се учете да имате благодарно сърце. Преизобилно се праща храна за всички живи същества на Земята, обаче разпределението на храната не е правилно. Ако благодариш за доброто, което Бог ти е дал, ти ще се качиш по-горе.

АКТИВЕН В ЖИВОТА

След Паневритмшта се събрахме около Учителя и почна разговор.

Вие мислите, че вашия живот няма смисъл. А други мислят, че Животът има смисъл. Кой е прав? Онези, които смятат, че Животът има смисъл. Новото учение не търпи никакви недоволства, безпокойства и тревоги. Красотата на Живота се състои в това да не се безпокоим, и когато работите ни не вървят. За да схванем Господа, трябва да се научим да разбираме Божиите дела и да се радваме на тях. Ние всички живеем с Божиите блага и получаваме подаръци.

Доволството не значи пасивност и бездейност; напротив тогава си пак активен в Живота. Когато човек е недоволен, в недоволството си да е доволен. Това е новото. Когато човек се обезсърчи, Бог, който е създал света, идва при него и го утешава. Бог не е Бог на мъртвите, а на живите. При новото разбиране на Живота, считайте, че всеки ден е Божествен и се радвайте на това. Работете с радост за днешния ден и не се безпокойте за утрешния ден. Радвайте се на онова, което е станало, и на онова, което има да става. Каквото и да стане, кажи: „Да бъде за Слава Божия!“ Извади тефтерите, в които е писано кои имат да ти дават, и всичко заличи.

Бях ви дал в Школата задачата Един ден в Царството Божие, която се състоеше в следното: да прекарате денят в радост и да не допускате никаква тревога в душата си, да считате, че всичко е за добро, да имате красиво отношение към всички души, към всички същества. Разработете я.

Радвай се на здравите и ще станеш здрав. Радвай се на щастливите и ще станеш щастлив. И най-лошото да ви се случи, радвайте се и не се обезсърчавайте. Съществата от Невидимия свят биха дали милиони, за да имат опитността на Земята, а хората считат страданията за излишни. Страданията са една опитност, една форма, чрез която трябва да се предаде една истина. Някой път човек усеща недоволство, защото у него има свещени копнежи, а живее в една груба среда, която никак не отговаря на тях. Не да се безпокои, а да работи за повдигането на околните, чрез което сам ще се повдигне и ще изпълни мисията, с която е изпратен между тях и някои от тях ще се събудят. Да създадеш в себе си воля и посред всички несгоди да ходиш спокойно и с мир, това е цяла философия.

Учителя отправи поглед към красивата полянка с цъфналите дървета на фона на Витоша и каза:

Тази гледка е прекрасна, какво живо кино! Мен ме интересуват камъните, небето, облаците. Красиво е, когато човек посред дъжда не мисли, че ще се наквасят дрехите му, и никак не се мръщи: „Сега ли намери дъжд да вали, развали ми фасона на дрехите.“ Трябва да ти е приятно, че вали и като те напече Слънцето, пак да не роптаеш, че било горещо. Защо страдаме? Понеже ние ограничаваме Бога. Страдаш, защото си първият, който взема.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да има една вътрешна радост, един вътрешен изблик. Всички дни носят благословения. Някои благословения ти са приятни, а други – не. Небето най-първо те изпитва колко си доволен. Какво нещо е човек да бъде разумен и доволен? Да ви

поставят и при най-лошите условия, но да не се измени състоянието ви, да не се обезсърчите, защото при едно хубаво положение всеки е доволен. Ние казваме, че животът е нещастен, повярвали сме в нещо, което не е вярно. Като станеш сутрин, мисли, че Животът е красив. Животът от единия до другия край е Божествена красота! Радвайте се на разнообразието. Вие мислите, че Животът е еднообразен; не, той е разнообразен. Мъчно нещо е човек да се развесели. Ако човек не се самовладее, тревожи се. Бъдете весели, за да се подмладите. Виждам, че сте остарели преждевременно. Радвайте се на вашите очи, уши, език, нос, ръце, крака. Това, което виждаш с очите си, е много ценно. Да кажем, че някой си богат човек е сляп; тогава защо му са богатствата?

Някой казва, че иска да бъде щастлив. Как ще бъде щастлив, като не се радва на най-хубавото, което Бог му е дал. Какво по-хубаво от това да имаш глава, в която умът живее, да имаш сърце, в което чувството живее. Вие искате да имате най-малко по една слугиня, че и тогава вие не сте признателни на Господа. Той ви е дал по две слугини долу – да ви носят, две слугини горе – да работят за вас, повече слугини на главата и смеете да кажете, че няма кой да ви служи.

Ти си недоволен от Живота? Погледни малкия бръмбар, който лази, и се насърчи, понеже той в тази бедна форма прави усилия и работи, той разбира по-добре от теб. При голямото си богатство си се обезсърчил в Живота, а той, в сравнение с теб, е първокласен бедняк и при голямата си сиромашия е доволен и работи. Червеят си пълзи и не се обезсърчава, в сравнение с него ти си цяло божество. Вие имате повече, отколкото сте разработили. Вие имате даже повече, отколкото можете да носите.

Ти седиш и си замислен, а едно птиченце църка. То е доволно, когато има милион пъти по-малко от теб. Птиченцето хвърка където си иска. И човек може да отиде

където поиска, стига да изпълни Волята на Бога. Като служи на хората и на Бога, тогава ще отива надалеч през въздуха.

Ако си недоволен, ако се съмняваш и обезсърчаваш, тогава ти отричаш Разумността в света и нямаш връзка с Първичната причина. Когато човек е изгубил връзката с Бога, то каквото и да му кажеш, все е недоволен. Например дадеш му една книга, но той, като я вземе, ще тури една отрицателна мисъл, ще я погледне на посоки и пак ще бъде недоволен. Всичките противоречия произтичат от това, че хората не са музикални. Всички страдаме от сухота, от суша, липсва ни музика. Гледаш някой, че се е прегърбил. Това голямо недоволство е от вътрешен недоимък. Външно имаме много богатства, но това са планини сняг. Сега, които са морални, ще прогресират, ще преуспеят. На тези, които вървят по грешния път, им трябват големи страдания, за да се поправят, за да се освободят. Хора, които не са добри, се познават по това, че са недоволни.

Уповавай на това, което не може да се отнеме. В Божествения свят всичко е във възходящ степен. Физическият свят съдържа доста условия за онзи, който разбира. Засега разработете това, което ви е дадено. В бъдеще ще ви се даде повече. Има нещо красиво в Живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви работи! Ние не сме използвали една стотна от възможностите, които ни са дадени.

Знаете ли колко е хубаво човек да мине през Живота без да се е обезсърчил? При онзи, който не оценява Живота, идва страданието и смъртта, за да го разбере и оцени. Като дойде смъртта и отнеме всичко на човека, тогава той почва да оценява Живота и да съжалява за тялото си и казва. „Каква хубава къща имах!“ Че какво, Бог може да ви даде повече от това, което ви бе дал? Сега вие се учете да оценявате нещата.

Скръбта разстройва нервната система на човека. Той не бива да мисли, че тази работа не може да се постигне,

че никой не го обича и пр. Така вие си подрязвате всички условия, в които живеете. Ако ти повярваш, че никой не те обича, веднага ще умреш, не би могъл да живееш. Нека слушаме езика на Природата и ще бъдем радостни. Най-първо ще повярваш, че има поне Един, който те обича. В края на краищата всичко, което си изгубил, ще ти го донесат. Когато човек е доволен и благодарен, тръгва му! Когато някой има противоречия, да мълчи и да не мърмори, за да не знаят духовете къде му е слабостта. Съвременният човек трябва да се освободи от недоволството си, което наричам проказа на съзнанието. Който е алчен, става грозен, защото се изтощава. Недоволството отваря вратата на човешкия ум и сърце за всички лоши мисли и чувства. Превъзмогнете! Ние живеем в един свят на големи възможности.

ВЕРНИЯТ СИН, СЛУЖЕНЕ НА БОГА

Изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката и се върнахме в салона все още под живото впечатление на идеите, които Учителя изложи през ранните часове в школната лекция. Изпяхме няколко песни. Стана въпрос за нашето отношение към Разумното начало в света. Ето основните мисли, които Учителя каза във време на разговора:

Когато човек започне да живее за себе си, ражда се злото. Питам: ако клонът или листите живеят само за себе си, няма ли да загинат? Най-първо листите, клоните, цветовете, корените живеят за другите и после – за себе си. И когато говорим за Бога, Той е Цялото, за което трябва да живеем най-първо и от това зависи нашето щастие.

Как човек изгубва своята Свобода? Щом той използва всичко, каквото има, само за себе си, цялата му основа изчезва и остава на друга основа, която няма нищо общо с първата му основа в Живота.

Нека представим нещата по следния начин: първото положение е, че искат да те направят пръв министър на България, а второто е, че можеш да станеш ученик на един велик Учител, за да служиш на Бога. При първия случай външно ще те величаят, а при втория ще те натоварят да служиш и почит няма да имаш. Кое е по-хубаво? Да служиш на Бога! Има няколко степени на съзнанието у хората. Христос казва: „Всичко да се даде за Бога, всичко, с което човек разполага, да се тури на разположение на Бога.“ Мойсей казва: „Само една десета да се даде на Бога.“ А при обикновения човешки живот само сегиз-тогиз човек дава по малко за Бога, за Божественото.

Мъчението е инволюция, трудът е най-низкото стъпало, а служенето на Бога е най-високата точка, до която човек може да се изкачи. Какво нещо е служенето? Служене е, когато се работи да се разпространи Любовта. Нали е казано. „Търсете първом Царството Божие и неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Хората, като почнат да обичат Бога, ще почнат и да работят, както Той работи. Човек трябва да бъде умен, добър и силен, защото само така може да се служи на Бога. Само добрият може да бъде силен.

Човек трябва да живее най-първо за Бога, после – за ближните си и накрая – за себе си. Всички страдания произтичат от това, че ние не носим в съзнанието си идеята да работим за Господа. Ако служите Нему, на всички можете да служите и ако не Му служите, на никому не можете да служите. Забрави личното в себе си, забрави напълно егоизма и мисли за Божието дело! Когато направиш услуга някому, да не очакваш благодарност, защото това е пак заплата. Човек не трябва да създава кумири на собствените си дела. Ние имаме примери от миналото – как хората са се покланяли на собствените си дела, а те трябва да се покланят на Бога, Който

първоначално е създал всичко! Когато човек работи върху себе си, той работи за повдигането на цялото човечество, понеже има връзка между всички. Мъдър човек е онзи, който, като работи за себе си, едновременно работи и за окръжаващите. Когато човек работи за другите, той работи над себе си. Сега, събуждайте хората.

За две неща ще бият човека и за две неща ще го благославят. Ще го бият, ако не се учи и не слугува. И ще го благославят, ако се учи и слугува. Не може да слугува онзи, който не се е учил и който не знае. За да може човек да слугува, трябва да знае и ако например отидеш при един болен, можеш да му помогнеш, като имаш знание за лекуването на болестта.

Една сестра запита: „Какво е служене на Бога?“

Самопожертване. Един стих казва: „Бог толкова възлюби света, че даде Сина Своего единороднаго, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има Живот вечен.“ Значи как да не обичаме света, когато Бог го обича! Когато вие помагате на другите, техните Ангели помагат на вас и ви създават най-добри условия за вътрешна дейност. Когато вие помагате на другите, на вас ви се подобряват вътрешните условия, помага ви се от вътрешна страна. Човек, за да познае Бога, трябва да се учи на разумно самопожертване. Ако не практикува самопожертването, той нищо не може да научи. Казва се в Писанието: „Представяме телата си в жертва свята, жива и благоугодна Богу.“ Сега неуспехът се дължи на това, че няма самопожертване. Някои имат подтик, но подтикът не е жертва. Отначало докрай човек трябва да бъде жертва, защото Любовта е жертва. Жертвата е закон за проява на Любовта. Да приложите Любовта, това значи да служите на Бога.

Един брат каза: „Тази сутрин в лекцията Вие казахте, че едничкият път е пътят на самоотричането, който води към Новото.“

Тази лекция ще бъде за онези, които поемат по Новия път и са готови за Новото, което иде в света. Любовта е подбудителна причина за всичко. Ти не можеш да се отречеш от Любовта. Каквито жертви правиш, да ги правиш за Бога! Ти трябва да воюваш. Оръжието е Любовта. Смисълът на Живота е човек да направи всичко от Любов към Бога. Една воля има в света, която трябва да изпълним – Волята на Бога; тогава ще имаме възможност да се проявим. Нали е казано от апостол Павел: „Тури меча си, облечи се в бронята!“ Ще служиш на Бога с ум, сърце, душа и дух. Ние сме в епохата на служенето. Христос казва: „Дойдох да изпълня волята на Отца, както Отец ме е научил.“ Служенето на Бога е упътване на душите, за да могат всички да вземат участие в Божествената работа. Който живее за себе си, няма Любов. Който живее за Бога, има Любов. Ако си богат, ще считаш, че богатството не е твое. Ще отпуснеш за себе си много малък бюджет, а за другото ще кажеш, че не е твое и няма дори да си помисляш, че можеш да направиш с него каквото си искаш; и така може, но ще изгубиш светийството. При всяко богатство има голяма опасност – можем да забравим Господа.

Един брат попита: „Как да служим на Бога?“

Всичко е на Бога и затова каквото правиш, прави го за Бога. Казано е: „Не търсете слава от хората, но търсете слава от Бога.“ Всяко нещо, което правим, да е за Слава Божия. Някой може да говори хубаво, но всичко това трябва да служи за Слава Божия. Като помагаш на ближния, ти служиш на Бога.

Вие искате да бъдете щастливи, но не знаете как. Разберете нуждите на другите и направете нещо за тях. Видиш една съборена стена и казваш: „Каква съборетина!“ Не, вземи материал и я изгради. Христос казва: „Който стои, да повдигне падналите.“ Който обича Бога, като

види, че един камък не е на мястото си, ще го премести. Виждам, че два клона са се сплели, освобождавам ги. Или виждам две кучета, които се боричкат за нещо, изваждам и им давам геврек и те ще престанат да се карат. В живота да няма нищо, което да ви се струва невъзможно. Виждаш едно наведено цвете, изправи го. И като постъпиш така, да ти е приятно.

Една сестра каза: „Учителю, искам да служа на Бога. Кажете конкретно как?“

Ето как: във всичко да виждаш положителното. Да имаш вяра, че всичко се превръща на добро. Да не чакаш големите работи, с които да служиш на Бога, защото те идват рядко в Живота, но да не отлагаш малките работи. Ако някой дойде при мен и ми направи една услуга, без да я искам (например жаден съм и ми донесе вода), той е вече в Новото учение. Една млада мома отишла на гости хубаво облечена, цялата накичена и чакала вее да ѝ поднесат, а друга мома като пристигнала, сготвила, опрала, измела, изчистила всичко и чак тогава седнала на трапезата. И ние сега отиваме при Господа хубаво облечени, седим на стол и чакаме. А пък влезем ли там, трябва да направим това, което се изисква от нас. Всички хора, които живеят по своите възгледи и не вземат предвид Божественото, те са на крива посока. Сравнявам как Бог се проявява и как ние се проявяваме. Оттам трябва да почнем: как Бог се проявява, това да вземем като мярка.

Между нас беше и един брат, гостенин от с. Белчево, Старозагорско, и Учителя му каза.

Ето какво ще занесете на братята и сестрите: досега са били лоши господари, сега да станат добри слуги. Човек трябва да се научи как да служи на Бога. На някого дай подтик да рисува, на друг – да чете някоя хубава книга, подкрепи го да напише нещо, подкани го да полее едно цвете или да даде някому чаша вода. Новият морал е: като

минавам покрай едно дърво да му помогна от каквото има нужда. Ще питаш Бога какво да направиш. Като дойде Бог и ти каже нещо, а ти като не извършиш това, което Той ти е казал, ограничаваш Го.

Една сестра попита: „Как може малкият човек да ограничи Бога?“

Ето идеята: не можеш ли да ограничиш Слънцето, като затвориш кепенците на стаята? Бог не се сърди никому, но щом затвориш кепенците, ти се лишаваш от едно благо. Ако ние сме с Бога, ако любим Бога, ще се повдигнем. Да любим Бога значи каквото ти каже Той, да го изпълняваш и да бъдеш винаги разположен. Той казва: „Премини тази река.“ – „Ами, ако се удавя?“ Мини, нищо повече, щом ти казва Бог.

СЕДМИЯТ ДЕН, СЕДМИЯТ ЧАС, СЕДМАТА МИНУТА

Лееше се изобилна слънчева светлина. В градината розите бяха разцъфтели и разнасяха своето благоухание. Обядът бе приключил и един брат свиреше на цигулка, а ние пеехме. След това почна разговор, в който стана въпрос за служене на Бога.

Ние разсъждаваме по човешки, като искаме да знаем кой е обичан от Бога. Всички онези, които работят за идването на Царството Божие на Земята, са обични, верни и добри синове. Няма да търсите вашето благо. То ще дойде най-после. Защо имате страх от Бога? Служете му с Вяра и с Любов. Които прилагат Любовта, са чада Божии. А пък които само говорят, че Христос така и така е постъпил, и не я прилагат, те са вън. Човек трябва да види Любовта в нейната велика работа, трябва да види навсякъде как работи Бог. Този, който приеме Христовата Любов, той ще работи за Бога. Любовта освобождава човека и в свободата си той

трябва да работи. Божията работа сега се състои главно в намирането на готовите, на предопределените души, които трябва да намерят Божествения път. Който служи на света е като натоварено добиче – шибат го с камшик, карат го извън силите да работи. Ако не си подчинен на Бога като негов син, ще бъдеш подчинен на тъмните сили като товарен добитък. При служенето ви на Бога като син или дъщеря съзнанието ви всякога трябва да бъде будно и да бъде свързано с Бога, защото злите духове всякога гледат да ви залисат, за да я скъсат тази връзка и да ви направят някоя беля. Няма по-хубаво нещо от това да разбере човек Божиите пътища, но докато ги намери, тъмният дух се присламчва и ти казва: „Какво си тръгнал по този стръмен път? Аз ще ти покажа един лесен път.“ Кажете му: „Ние вземаме ролята на слуги, слуги на Любовта, и отиваме да слугуваме на Бога. Ела и ти да Му слугуваш.“ Волята Божия работи в две направления: когато правиш зло, тя те ограничава чрез болести и страдания, а когато правиш добро, тя те разширява, дава ти простор, условия, насърчава те. Ние ставаме причина Бог да ни ограничава, понеже се противим, заставяме Го да ни ограничи. Когато вършим нещо, което не е в съгласие с Неговата Воля, влизаме в стълкновение с Него. В такова стълкновение са дошли някои Ангели.

Сега светът се намира в ограничение. В едно отношение хората се ограничават от Небето, а в друго отношение се поощряват. Вземете за пример управляващите: душата на народа се отдалечава от тях, изоставя ги и с това се парализират. Те усещат, че народната душа се оттегля и стават безсилни. Като че ли народната душа спира всички свои източници, не им дава условия и те са смутени.

На Живота трябва да се даде едно разумно обяснение, а не да мислим, че в света съществува произвол; напротив – една Висша разумност съществува. Трябва да сме съработници на

Бога, да работим в едно и също направление с Него и там, дето Той ограничава, да се ограничаваме и там, дето освобождава, да се освобождаваме. Когато ние грешим, Бог ни търпи и търпението Му показва, че Той сам себе си ограничава. Човек трябва да има правилно отношение към източника на Живота. И понеже си клон на едно дърво, имай правилно отношение към живота на цялото дърво, но същевременно съзнавай, че не си цялото дърво. При правилно отношение към дървото ти ще получаваш живот от него.

Слугуването на Бога носи Свобода. Не се грижи как ще се прояви спрямо теб. Когато се ограничаваш в Бога, тогава Доброто ще дойде върху теб. Всичко, каквото придобиеш вън от Бога, можеш да го изгубиш. Щастието е само в Бога. Връзката с Бога трябва да е непреривна, непрестанна, без прекъсване. Като служиш на Бога, ти няма какво да Му дадеш, защото Той си има всичко и нищо не иска от теб. Като служиш на Бога и на ближния си, служи безкористно, без да очакващ нещо.

Като вярвате в Бога и Му служите, то парите ще тичат подир вас и вие ще кажете: „Какво идете подир мен?“ Който върши своята работа, ще има обикновени благословения, а който върши и Божията работа, ще има и извънредни благословения. Онзи, който прави добро, сее и жъне. Онзи, който работи за другите, нищо не е изгубил. При служенето на Бога, колкото повече време минава, толкова работите се нареждат по-добре, а при служене само на себе си работите стават все по-зле и по-зле.

Напоследък в една неделна беседа прочетох втора глава от пророк Иоил. Тази глава ще се изпълни. Затова човек трябва да бъде буден, трезвен. Щом Бог е в човека, и силата е в човека. Ти ще изпълняваш Волята Божия, ще мислиш за другите и Бог ще мисли за теб. Например пръстът е част от тялото, той чупи хляба, но друг е, който яде и който изпраща хранителни сокове към пръста. И пръстът даже не знае пътищата, по

които храната иде към него. „Пръстите“ това са отделните личности. Да изпълняваме Волята Божия, да обичаме Бога, да работим за Него, а по какъв път ще дойде до теб Божието благословение, Животът и всички блага, то е работа на Бога. На Бог ще се надяваш и ще обичаш Бога в хората.

Една сестра изтъкна: „Учителю, желая да имам условия да служа на Бога.“

Законът е следният: вие само пожелайте да служите на Бога и условията, и случаите ще дойдат сами по себе си. Всеки ден ще ви се нарежда, стига постоянно да храните това желание. Има много души, готови да се пробудят, и трябва някой да ги напъти. Щом желаеш да служиш на Бога, те сами ще дойдат, няма да тръгнеш да ги търсиш. И после, в служенето на Бога влиза и следното: всеки ден каквото вършиш, старай се да е угодно на Бога.

Хората всякога услужват на Божественото. Щом забележат, че То е в теб, и са готови да ти услужат. А щом забележат в теб човешкото, ще ти кажат да си вървиш. Каквото е твоето състояние в Божествения свят, такова ти дават във физическия. Когато служиш от Любов, няма да имаш вътрешни страдания и непременно ще се събуди у теб известна дарба или известен малък талант, който постепенно ще се разраства. Докато мислиш, че знаеш, а пък не се учиш, не ти дават; но хванеш ли се да учиш, почват да ти дават, за да успееш. Онзи народ, който не иска да служи на Бога, ще се обезличи от Земята. Това е закон. Всеки съзнателен човек трябва да се реши да служи на Бога и щом почне служенето, всички хора ще му станат обични и той ще види, че това са души. Когато тръгнеш да служиш на Бога, ще вземеш малко, колкото можеш да носиш; теб не ти трябва много, защото, където отидеш, там има всичко. Има два вида хора: едните живеят за себе си, а вторите живеят за другите; значи последните живеят по Бога. Вие, като работите за Бога, ще бъдете силни.

Човек може да ликвидира със своята карма само като служи на Бога. Когато се е решил да служи на Бога, тогава той ще бъде господар на онова, което Бог му е дал. Като се противиш, ще дойдат всички мъчнотии, товарът ще се увеличи. За да се гради върху съзнанието на един човек, той трябва да има беззаветно желание да служи на Бога и да не са материалните блага, които го интересуват.

Препоръчвам неделният ден да се посвети абсолютно за Бога. Това означава да кажеш добра дума някому, да го споходиш, да се чете Евангелие, беседи. Седмият ден да се посвети на Бога, това е за широките маси; а за верните е друго – за Бога да се посвети седмата минута, седмия час, седмия ден. Вие може да посветите шест часа за себе си, а седмия – за Бога.

Когато човек се реши да служи на Бога, той гради на друга база, не се излиза от едно лично гледище; тогава Животът има друг смисъл. Единствената работа на човека, която остава за вековете, то е работата за Бога. Щом изпълняваш Волята на Бога, Животът се осмисля. Често хората се запитват какъв е смисълът на Живота, а той се заключава в служенето. Това е главната задача, която човек трябва да реши. Когато човек се реши да служи на Бога, сърцето му се изпълва с Радост, умът му – със Светлина, а волята му – с активност.

Мислете за следното: „С онова, което Бог ми е дал, какво мога да направя за другите?“ Бъдете толкова безкористни както едно перо – като се натопи в мастилото, всичко, каквото вземе, го дава. И после пак го топнат. На перото му е приятно, когато взема, да дава. При Любовта трябва да се смириш, да слезеш да помагаш. Тя ще те научи какво да кажеш на хората. Любовта във всички области оставя това, което има.

В ПОЛКА НА ХРИСТА

Посрещахме изгрева и Животът ми се струваше едно свещенодействие. Тревата, по която стъпвахме, беше украсена с милиони росни капки, а около нас боровете, които символизират вечния стремеж на Духа към висините, издигаха върхове. Да, ние се намирахме в един неръкотворен храм... Образувахме колелото на Паневритмията. Учителя влезе вътре в кръга, в центъра оркестърът засвири, колелото потегли и душите ни затрептяха. По-късно се озовахме в друго колело. Почна разговор.

Онзи, който е роден вътрешно, той ще пожелае всичко, каквото е придобил – знание, сила и богатство, да отдаде на Бога. Великото разумно начало е на първо място в неговото съзнание. Ако човек иска да бъде знаменит, тогава той не е в Реалността. Всеки по отношение на това, което има, е касиер на Бога.

Защо, като закъсат, хората идват при Бога? Каква нужда има Той от тях, след като са изгубили най-хубавото време, през което са могли да работят за Божественото? На младини човек казва, че не му е време да работи за Господа. Като остарее, намира, че вече не е годен. Не, сега разреши въпроса и кажи: „Ще ида да служа! Нито страдания, нито хули, нищо няма да ме спре!“

Един брат каза: „Един мой приятел иска да служи на Бога.“

Не само да има желание, но да го реализира. С всички сили да работи при тези условия, в които се намира. Човек все гледа да нареди материалните си работи и после да работи за душата си. Обаче той нарежда, нарежда и тъкмо ги нареди, умира. Затова още в настоящия момент почнете работа за Бога. Когато човек работи за себе си, няма резултат,

понеже образува дълги вълни; те са бавни и отиват наблизо. Когато работи за Бога, той образува къси вълни, които са бързи, отиват надалеч и дават голям резултат. Да се върши Волята на Бога, без да се говори много за това. Бъдете като онзи бакалин, който турял по пет грама отгоре на стоката за късмет, без да изтъква, но който би проверил, би знаел за това. Има Един, който живее в хората и като правите услуга някому, правете я заради Него. Постъпвайте така, както Бог постъпва към вас.

Всяка една работа Бог я започва, после я предава на хората да извършат и те нещо и да имат дял в нея, за да получат благословение; след това накрая пак Той я завършва. Който иска да върви в Божествения път, трябва да употребява новите методи в живота си. Ако иска да получи Възкресение, той трябва да пази следните две положения на висшата Любов: първо, всяка сутрин и вечер да изпраща на всички хора от своето благо, което е вложено в душата му, и второ, скрито да люби хората и да им слугува по цял ден, дори и тогава, когато те го мразят и вършат зло. Това подразбира Христос под думите Служене на Бога.

Невидимият свят, като иска да възложи работа на някого, ще го изпита във всички отношения. Каквото желаеш, ще ти дадат и след това ще определят каква работа можеш да вършиш и на каква служба. Някои изпитват страх, че като влязат в духовния живот ще изгубят това, което имат. А те трябва да се убедят, че няма да изгубят нищо; напротив, ще придобият нещо.

Ето три действия: когато изпълняваме Волята Божия, ние работим за себе си; като търсим Царството Божие и Неговата Правда, работим за ближните си; когато прославяме Името Божие, ние работим за Бога. Щом обичаш, ти прославяш Името Божие.

Майката девет месеца носи в утробата си детето и не се оплаква, а детето един път ще донесе вода и се оплаква, че

много е работило. Също така и Бог, откакто ни е създал, досега постоянно ни носи в утробата си, а ние, като направим най-малкото нещо заради Него, се оплакваме, че много сме сторили.

Никой не може да служи на народа си, ако не служи на Бога. Когато всеки работи да внесе най-хубавото в народа си, а именно – разумност, честност, справедливост, приложение, народът се повдига. Не бива да ви разправям как да служите, то е натрапено, но всеки да служи както разбира. Ако един човек работи за Бога, за да е нему добре, всъщност подкладката е личният интерес и той работи користолюбиво. В Любовта всички са слуги, а в безлюбието – господари. Сега ние минаваме от един стар порядък в един нов и додето преминем, трябва да се научим да различаваме Божественото от човешкото, понеже и човешкото има привидност на Божествено. Сега сте строители на Новото. Човек, като свърши работата за Бога, минава в по-високо положение.

Щом дойдем до големите противоречия на Живота, ние се съблазняваме в това, в което вярваме. Нашата идея за Бога не издържа. Значи не издържа вярата ни. Ако ние слугуваме на Бога, какво има да се плашим? Бог е неизменяем. Когато дойдат изкушенията, кажи: „Ще служа на Бога!“, нищо повече.

Прочетете 112-та страница от тома „Доброто оръжие.“ Нали е казано за страшния съд: „Идете си, не ви познавам.“ Да те познава Бог значи ти да вършиш Волята Му, да Му служиш, да станеш съработник на Бога! Божият път е най-лесният, там има методи. Най-мъчно е да грешиш, защото ще плащаш. Писанието казва: „Делата им ходят след тях.“ Като работиш за Бога, то като тръгнеш за другия свят, делата ти ще тръгнат след теб. Новата идея е слугуване на Разумното начало, слугуване на Цялото. Ти няма да носиш на хората свои блага, а както пощенският раздавач носи

чужди блага, така ти ще носиш благата на Бога. Ще кажеш: „Моята длъжност е да нося писмата на Бога.“ Като държиш Бога, ще успееш. Бъди готов да работиш за Единия, който е създал света.

Когато човек реагира на Божественото, идва реакция, идват болести и страдания. Който е в полка на тъмнината, да отиде да се запише в полка на Христа. Тогава ще бъде уволнен от служенето на тъмнината. Запишете се в полка на Христа. Подписът ви трябва да е на Христовия език. Ако всички духовни хора решат да изпълнят Волята Божия, светът ще се оправи. Ако всички постъпят така, то Царството Божие ще дойде на Земята моментално. Рано или късно хората ще преминат по пътя на пълно самоотричане и отдаване на Цялото.

Закон е: когато трябва да се извърши едно Божие дело, то ако първият не го извърши, ще се възложи от Небето да го извърши втори. Ако не го извърши и той, ще се възложи на трети и т.н., додето десетият непременно ще го извърши. Да се чака! Онези, които са определени, ще дойдат. Нали Христос казва: „Овците, които ми е дал Отец, ще дойдат.“ „Овците“ са готовите души. Те ще дойдат всички! Вярно, че има едно противодействие, но сега то сравнително е по-малко.

Когато човек работи за Бога и Бог работи за него, тогава иде благословение. Сега Бог работи за нас, а ние не работим за Него и така създаваме своето нещастие. Има закон: не можеш да възлюбиш Бога, докато не работиш за Него. Само да изричаш думите „да любим, да любим...“, без да ги изработваш в дело, означава един безсмислен апел, добри пожелания, но пасивни. Трябва работа! При работата за Бога човек ще приеме Любовта. Работата е приложение на Любовта. Черната ложа е заблудила хората и те работят само за себе си, уреждат своите работи; така човечеството е влязло в стълкновение с Божественото в себе си.

БОЖИЯТА ВОЛЯ

Изпълнението Волята на Бога седи по-горе от това да си цар, владика, Ангел и пр. Човек, който върши своята воля, е роб и всеки му се налага. Човек, който върши Божията воля, е свободен. Божията воля се носи над всички и същевременно носи всички. На нея всички се подчиняват, но никой път не казвай: „Аз върша Божията воля"; това е външната страна, по-добре съзнай това отвътре. Ти, като си добър, силен и разумен, вършиш я, а щом не си такъв, не я вършиш и си обикновен човек.

И лошите също вършат Божията воля. Разбойници обирали богати и пребогати хора; попаднал на тях един беден човек и вдигнал ръце: „Оберете ме!" Разбойниците му казали: „Чакай малко, ти за какви ни мислиш, ние имаме заповед да обираме богатите." Дали му една сума и го пуснали да си върви. Някой ти иска десет или сто лева, не ти се дават; тогава идват разбойници и ти обират сто хиляди. Стане ли злото господар, тогава е лошо. И това е така, когато човек иска да върши нещо лично за себе си. А Бог не е подчинил човека на злото. Той го е освободил. И сме отговорни, че злоупотребяваме със Свободата, която Бог ни е дал. Сами се ограничаваме, като не вършим Божията Воля. Двама братя като се бият в къщи, това ни най-малко не е Волята Божия. Хората трябва да станат слуги на Разумното, на Доброто.

Да вършим Божията воля, да прославим Името Божие и да работим за въдворяване на Царството Божие, това са живи закони. Някой мисли, че може сам да се повдигне. Не! Това сам не може да направи, но като дойдат Бог и Христос да направят в него жилище, тогава ще разбере Истината и ще се повдигне. Невидимият свят има една голяма задача и много години ще минат докато внесе прояснение в човешкото съзнание. Човек съжалява, че е останал назад, а не съжалява,

че не е изпълнил Волята Божия. То пък това е важното – да изпълни Волята Божия, а къде е той, това е второстепенен въпрос. Щом не е работил, да съжалява, че Божията работа е останала назад. Вие сте хора, които много добре изпълнявате своята воля и волята на другите, но Божията Воля много малко изпълнявате. А Волята на Бога е свещена. Понеже Светлината, Знанието, Истината идат от Бога, то казваме: „Да бъде Неговата Воля!“ Така ще се създаде новото в човека и само така може да се обнови. Стихът казва: „Онези, които чакат Господа, ще се обновят.“ Като дойде Божественото, то обновява. Всеки орган може да функционира, но да функционира в съгласие с Цялото. Щом вършим Божията воля, Бог ще бъде с нас и тогава ще влезем в изпълнение и на другите закони, лесно ще стане всичко.

Една сестра попита: „Защо нашата воля не винаги е в съгласие с Волята на Бога?“

Има врагове, които искат да те накарат да имаш желания, противни на Волята Божия. На Земята, като вършиш Волята Божия, близо си до Господа, а като не я вършиш, далеч си от Него. Престъплението стои в това, че не изпълняваш Волята Божия.

Една сестра попита: „Как се познава, че сме изпълнили Волята Божия?“

Когато изпълним Волята Божия, имаме Мир, Радост, Свобода, простор, широта, а когато не я изпълним – смущение, недоволство, неразположение. Христос казва: „Тези цветя Господ ги е облякъл с такива дрехи, а вас още повече ще облече, като вършите Волята Божия.“ Ти ще бъдеш облечен така, както и княгиня не е била обличана. Глава на всичко е Волята Божия. Като я извършиш, ще дойдат Разумността, Любовта, здравето, Мъдростта, богатството, щастието; началото на всекиго ще бъде изпълнението на Волята Божия.

Един брат попита: „Какво е изпълнение на Божията Воля?“

Да правиш това, което не ти се ще. Например дойде ти гост, имаш едно парче хляб и си казваш: „Толкова имам, колкото за мен.“ Божията Воля казва: „Дай половината“, а на теб ти се е свило сърцето, не ти се дава грамче. Ние често туряме кран на Божиите блага и после се оплакваме. Като не изпълняваме Божията воля, ние запушваме Божиите блага и после страдаме. Някои искат да имат благата на Бога, без да изпълняват Волята Му. Че това е кражба! Слънцето колко иска да му плащате за всички произведения, които ражда Земята и които то възраства? Има кой да мисли за хората и те са длъжни да изпълняват Волята Божия. Не я ли изпълним, идат противоречия. От Небето не желаят да употребяват стражарски начин, ще допуснат да направиш каквото си искаш и после ще платиш за това, което си направил. Който престане да върши Волята Божия, деградира, слиза и губи Свободата си. Изучавайте историята: евреите, когато не живееха по Бога, други народи ги пленяваха и после Бог идваше да ги освобождава. Всички се лъжете, като казвате: „Виж, онзи не живее по Бога и много хубаво му вървят работите.“ Не му вървят никак, той си е турил отдолу пиростия, огънят се вече разгаря и той ще почне да се пече. Ако се координираме да изпълним Волята Божия, тогава и Разумните сили, които имат отношение към нас, ще се координират да изпълнят нашата. Като работиш с Разумните същества, то твоята работа ти върви. Тяхна работа е общата работа. И като работиш тази обща работа, Разумните същества ще ти помагат. Като ти помагат, лесно стават нещата, останеш ли сам, не ти върви.

Някой казва: „На мен не обръщат внимание.“ Преди всичко, обръщането на внимание е вътрешен процес. От друга страна, не е важно дали хората те обичат или не, но дали ти вършиш Волята Божия. Човек е дошъл за Бога, да изпълни Неговата Волята, а не да изпълнява желанието на този или онзи.

СВЕЩЕНАТА ВРЪЗКА

Представете си едно езеро; ако се прекъснат всичките му връзки с извора, какво ще стане с него? Ще пресъхне. Това е обезверяване. Като се обезверите в този малък живот, който имате, нищо няма да остане. Обезверяването е прекъсване на връзката с Реалното. Човек никога не трябва да прекъсва тази връзка. Какво трябва да правите? Свържете се с Реалното. Човек, който не е свързан с Бога, прилича на откъснат лист и вятърът го вее навред; затова трябва да е свързан с Бога. Щом някой се съмнява в Бога, той е изгубил всичко. Щом някой се усъмни в Бога, колкото и да е напреднал, то в него настава цяла катастрофа. Човек е свързан с Бога и не трябва да търси странични връзки. Казано е: „Не се свързвайте със света.“ Една връзка е достатъчна. Ние страдаме от много връзки. Вчера говорих, че признавам над мен само Бог и всички други Същества, които са съвършени.

Човек построи къща и тя става негов идол или спечели богатство и го направи свой идол, или пък роди едно дете и го възкачи за идол. Това е една фалшива основа, понеже за основа трябва да поставим единствено своите отношения към Бога, т.е. към Онзи, който ни е създал, комуто дължим своя живот. Духовните хора трябва да имат пълно единение с Бога. Докато човек не е във връзка с Него, той е в относителната реалност. Това, което постоянно подмладява, е Божественото, а това, което постоянно състарява, е човешкото. Истинското подмладяване стои в това – човек да влезе в Целокупния живот. Някой, който е погълнат само от материални работи, е изключен от трапезата. А този, който е влязъл в духовния живот, намерил е едно съкровище, една рудница. Този, в когото вярваш, трябва да влезе в теб. Не разваляй това, което Бог прави вътре в теб;

отделиш ли се от Него, ти се изолираш. А когато винаги държиш в мисълта си Бога, ти си свързан с Него и той работи в теб и ти съдейства. В думите на ученика винаги трябва да говори Бог. Тогава той е свободен, страхът изчезва и в душата му настъпва дълбок Мир. Когато си много надолу, безнадеждно надолу, в най-голямото страдание, тогава Бог е над теб и ти подава ръце. Но ти трябва да имаш онова въже – Вярата, Той да го хване и да те тегли нагоре. Когато човек се мисли за силен, Бог се оттегля и го оставя да опита своята сила, да види какво може сам да направи. Когато изпаднеш, кажи: „Господи, аз съм немощен, Ти си силен, Ти се прояви!“ И тогава ще се прояви Бог.

Човек да се държи за Бога, така както Земята – за Слънцето. Като мислиш за Бога, ще растеш. Мисълта е от Бога. Казано е: „Ще бъдем научени от Бога.“ Има един начин, по който човек може да се научи от Бога как да мисли. Като искаш да придобиеш знание, най-първо ще имаш желание да разбереш Божиите пътища и като ги разбереш, тогава Бог ще те изпрати при учени хора, те ще ти предадат подробностите, които изучават. Учениците Христови повярваха, че Христос е излязъл от Бога, и Божественото се предаде от Него на тях. Ако не бяха повярвали, не можеше да стане това. Когато се направи контакт между човека и Бога, то Божествената Светлина и Сила се вливат в него и той има прозрение, разбира с яснота нещата и добива по-висше съзнание. Ние ще бъдем добре, когато бъдем проводници на Бога и когато Той се изявява чрез нас, обаче въздействаме ли на Божественото, Бог в нас не е свободен и Го ограничаваме.

Един брат спомена на Учителя за някои, които проявявали униние.

Когато човек е без Бога, настава униние. Трябва да се работи. Лесно искат да влязат в Царството Божие.

Трябва да имаме вдъхновение. В Пловдив една цигуларка свири пред мен и каза, че никога не е свирила в живота си така, както тогава. Баща ѝ, който я гледаше отстрани, изрази

възхищение, че никога не я виждал толкова красива. Тя имаше вдъхновение. Когато искаш нещо и ти дадат десет пъти повече отгоре, значи си изпълнил Волята Божия. Някой път искаш, но не ти дават. Значи не си изпълнил Волята Божия.

Когато човек се намира всред противоречия, идеята, че Разумното седи зад всички неща, че една Велика разумност ръководи всичко, му дава Мир, спокойствие, хармония и тогава той разрешава всички противоречия. Всякога, когато имате обезсърчение, щом дойде Божествената мисъл, веднага всичко изчезва и чувствате лекота. Като си отиде Божествената мисъл, пак иде обезсърчението, което е животинско състояние. Някой те обиди; ти минаваш покрай него и го погледнеш криво. Защо ще го гледаш така? Когато човек не изпълнява Волята Божия, той краде. Когато я изпълнява без Любов, той взема назаем. А когато изпълнява Волята Божия с Любов, даром му се дава.

Станеш сутрин и докато се върнеш вечер какво си извършил за Господа? Този, който е в непрекъснат контакт с Бога, е един извор. Тогава всички възможности са отворени за него, той влиза в нови условия. Настигнах една сестра, която носеше тежка стомна от чешмичката при Дианабад; тя често спираше да си почива и ѝ казах: „Има начин, по който стомната ще ти стане лека и много лесно ще я носиш. Ето начинът: кажи си „Господ и аз носим тази стомна.“ Това се отнася и за всяка друга работа, която вършиш. Щом си кажеш „Господ и аз ще го направим!“, и тогава ще успееш.“

Всичко, което не е Любов, не устоява. Външната любов, с която се женят сега хората, е мазилка. Днес измажеш къщата, но утре мазилката ще рухне. Сегашната женитба не е ефикасна, понеже се влюбват във външната страна, във фасадата, не образуват духовна връзка и мазилката се лющи. Кой ти е роднина? Който люби Бога ти е брат и сестра.

Ти не можеш да постигнеш никакъв свой копнеж без Любовта, която произтича от Бога, без онази Светлина, която

излиза от Бога и без онази Светлина, която се разпръсква от Божия Дух. Причината на греха е много малка. В Духовния свят само като си обърнеш гърба към едно същество, ти си вече съгрешил. И като си обърнеш лицето към него, ти вече си се разкаял и си се поправил. Ще държиш лицето си към Бога. Появи се една мъчнотия за някого и той престане да мисли за Бога; че тогава той вече е обърнал гърба си към Господа. Това е причината на греха.

Великото разумно начало царува навсякъде и неговите пътища са неузнаваеми. Всички същества са под Неговия контрол. В Него живеем, движим се и съществуваме. Когато човек не може да разбере Божественото, тогава отрицателните сили в Природата го завладяват и той допуска грях. В Индия има факири, които англичаните наемат да ловят бисерни миди от дъното на океана. Факирите се концентрират и акулите не ги приближават. Факирите са научили изкуството да упражняват въздействие върху животните. При връзка с Великото разумно начало човек е ограден.

Животът е много сложна плетеница – преплитане между духове и сили – и човек не може лесно да излезе от тези условия с обикновеното си съзнание, а само когато гледа на Живота с по-горно съзнание. Някой път вие се усещате изоставени и в тази самота намерете Божественото – където и да сте, чуйте гласа на Бога – при извора и при дърветата, навсякъде. Да няма прекъсване на съзнанието и то да бъде будно.

КОЙТО ЧУЕ ГЛАСА МУ, ЩЕ ОЖИВЕЕ

Беше сряда, сутрин, и след лекцията от Младежкия окултен клас излязохме навън на плочите пред приемната стая на Учителя. Слънцето беше изгряло преди малко и Витоша, която в горната си половина беше покрита със сняг, почервеня пред очите ни. Съзерцавахме тази картина и когато се стопи, Учителя каза:

Хиляди същества слушаха лекцията и като излязоха, отидоха на Витоша, поздравиха деня, оттам ни казаха „довиждане“ и си заминаха.

След това се строихме в редици на полянката и изиграхме Шестте гимнастически упражнения. Като се върнахме в салона, почна разговор, при който Учителя каза между другото:

Ако бях на ваше място и слушах лекциите, които ви говоря, щях да имам един вълшебен глас, толкова музикален, какъвто никой в света не е слушал. После, щях да мога да рисувам гениално. Хората, които вървят по Бога, са даровити! Най-даровитите хора, гениите, талантите, това са окултисти. Сегашните набожни мислят, че като станат набожни, не им трябва учене. Те приличат на онзи, който като получава богатство, казва: „Не ми трябва работа.“ Като станеш богат, оттам насетне трябва да се опретнеш да учиш.

Само Божественото начало е в състояние да направи човека силен. Някои казват, че човечеството има култура. Оставете това! Трябва да се свържете с Бога, Божието присъствие да е във вас. Там е силата.

Една сестра попита: „Как да имаме сила да помагаме на хората?“

Чрез връзка с Великото разумно начало. Само от Него можеш да добиеш сила и то, като Го обичаме и сме във връзка с Него. Светът е един. Има единство в света, има единство в ума; намери едно място в него, отдето да черпиш. Бог дава Духа си без мяра. Но когато една душа не е завършила своето развитие, Божественото не може да се прояви. Незавършилите своето развитие нямат прямо общение с Бога и не могат да имат. Не че това е невъзможно, но и да им говори Господ, те не могат да го разберат. Пожелавам ви да чуете първата дума на Великото разумно начало! Тя ще бъде не отвън, а отвътре. Казано е: „Който чуе гласа Му, ще оживее.“ Като чуете първата дума, това е Новораждане. В душата на ученика

винаги трябва да говори Великото разумно начало. Така той е свободен и в душата му настъпва дълбок Мир.

Има истини в света, които са недостъпни за човешкото съзнание, по причина на неразположение на ума. Ученикът нека изучава вътрешната страна на мистичния живот и да се стреми да си го представи ясно.

Един брат попита: „Как да се развият мистичните заложби е човека?“

Ето как: размишлявай върху някои стихове, сентенции и пр., проучвай Ев. на Йоана. Също така, в който и час да ти дойде мисъл за Бога, приеми я, във всичко виждай Бога, който те изпитва и всеки ден ти носи известни благословения. За да бъдем добри, Бог трябва да се прояви чрез нас. Бог сам си избира формите, в които се проявява. Доброто – това е самият Бог. При връзка с Разумното начало човешката душа разцъфтява. Докато човек не разбере нещата, не може да ги приложи. Не можеш да четеш, докато нямаш светлина. Ако Слънцето в теб не грее, не могат да цъфнат растенията в теб и да зреят плодовете, които очакваш.

В света мнението на Бога трябва да бъде за теб меродавно. Няма друг, който да те обича повече от Него. Ако имаш добра мисъл, ти си отворен за Божествената светлина. Ако имаш добри желания, отворен си за Божествената Любов. Ако имаш готовност и добра воля, отворен си за Божията сила.

Мисълта е от голяма важност, тя е условие, за да се привлече Божественото благо, и човек става възприемчив към него. Като мислиш за Бога, добиваш Неговите качества. Не мисли толкова за себе си, но мисли за Бога. Има закон: за когото мислиш, такъв ставаш; с каквито хора се заобикаляш, такъв ставаш. Трябва да се приложи една опитна философия, защото много пъти се говори теоретически за онова, което не се разбира.

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ

ЛЮБОВ КЪМ БОГА

На 23 септември 1941 г. тръгнахме за Черни връх. Екскурзията беше четиридневна – до 26 септември включително. Първо бяхме деветима, но във втория ден дойдоха още и станахме дванадесет души. Следобед стигнахме на върха и се настанихме в наблюдателницата, където много любезно ни прие наблюдателят Гошо и майка му, баба Мария. Учителя бе поканен в тяхната стая, а всички други заехме съседната обща стая. На заранта се упътихме за Резнъовете – два върха, намиращи се на около 20 мин. разстояние от Черни връх. Гъста завеса от мъгла скриваше всичко от погледа ни. Прекарахме известно време в размишление и молитва. След това почна разговор. Ето главните мисли, които каза Учителя:

Любовта към Бога заема най-високото място в човешката глава. Най-издигнатият връх в човешкия мозък е чувството на Любов към Бога. Когато някой човек мисли само за себе си, трябва да знае, че той е някъде долу. Центърът на личността е по-назад от центъра на Любовта към Бога и е по-низък. Съвестта, справедливостта и милосърдието също така се нареждат след това. У някои хора центърът на твърдостта седи по-високо, отколкото този на Любовта, и това положение е неестествено. В душата на всички хора върхът на Любовта е най-висок.

Любовта, която имат младите хора, е най-ниския връх; след това любовта на майката към детето е по-висок, приятелството е още по-висок, а в Божествения свят по-висок връх от Любовта към Бога няма. След този връх се нареждат върховете на Вярата, Надеждата, милосърдието и пр. и между тях се образуват долини. Такива върхове са на

брой четиридесет; всъщност, на главата има до 120 върха в подразделенията си, а изаедно стях още 120 долини. Виждате, че пред вас стоят за проучване широки пространства и ще се радвате, че и когато се раждате, и когато умирате, все ще учите. Любов към Бога е велик подтик. Бог е най-високият връх, от където всички други течения възприемат своето направление. Трябва да се повърнем към разумното, което е в Природата, но трябва да има някой, който да ни покаже пътя натам. Ако искаме да се изкачим на най-високия връх, някой, който е ходил там, трябва да ни покаже откъде да минем. Англичаните искаха да изкачат връх Еверест, носеха кислородни апарати и пр., но начинанията им не успяваха, докато монасите от Хималаите не им дадоха наставления.

Ние сме за следното: направо да се влезе в общение с Бога. Човек трябва така да обича Бога и така да се изпълни с богатство и Живот чрез Любовта си към Него, че да няма нужда да търси някои хора да го обичат. Той, като обича Бога, обича всички и всичко. С тази Любов не чувства празнота, която този или онзи да запълни в него, понеже се намира в изобилието. Щом съзнаеш, че има нещо по-горе от теб, ти не можеш да не обичаш Бога. Да обичам Бога е най-голямата привилегия, а хората могат да ме славят, че съм написал нещо; това са мимолетни работи, т.е. външни. Най-голямото благо за мен е, че обичам Бога! Като виждам Слънцето и се ползвам от лъчите му, тогава могат ли да ме ползват хилядите свещи, които хората ще запалят? Има един важен въпрос, който трябва да разреша -каква трябва да бъде любовта ми към Бога. Ето важният въпрос! Голяма е радостта на Любовта. Без да я изказваш, ще се радваш. Обичаш Бога -тайната е там! Че не могат всички да се обичат, това е вярно. Но че могат всички да се обичат, и това е вярно. Задача ни е да кажем на хората, че като имаме Любов, всичко имаме. Да обичам Господа, това е единствената права мисъл, с нея държа правата посока.

Винаги трябва да се започне с Любов към Бога, иначе нищо не се постига. Както светлината и топлината са необходими за физическия свят, така и Любовта е една вътрешна необходимост. Едно нещо ви трябва – вложете Любовта като основа или притурям: люби Бога, вярвай в ближния си и се надявай на себе си! Всичкият капитал е Любовта.

Следният закон е много верен: когато човек призове Бога от всичкото си сърце, Бог ще му се обади отвсякъде. Един познат ми разправяше: „Пътувах в горещ ден, минавах през ниви, нямах нищо за ядене. Спрях се при една круша да си почина, гледам клоните обрани, пък ми се искаше да има поне 2-3 крушки. Дойде ветрец, разлюля дървото и 7-8 круши паднаха долу. Като че ли мен чакаха! Това ми направи силно впечатление. Чел съм много аргументи, задоволи ми се желанието. Крушите ми паднаха като мед. Бяха сладки круши.“ Неверието е осакатило хората. Осакатеният човек не вижда и почва да вярва, че не вижда. Той е повредил очите си. Трябва да се възвърне неговото зрение.

Планината, въздухът, житото, водата са резултат на Разумните същества. Като ядем хляба, ние сме във връзка с тези, които са го произвели. Като пием вода, ние сме във връзка със Съществата, които са я произвели. Затова ще пиеш най-хубавата вода, за да влезеш във връзка с тях. Ти като погледнеш една картина, свързваш се с художника. Също така като четеш това, което е казал Христос, влизаш във връзка с Христа. Така трябва да схващате нещата. Първото нещо, което се изисква за Вътрешната школа, е всеки да се стреми да образува връзка с Първия Принцип в света. Първото проявление на тази връзка е Любовта. Ученикът трябва да има връзка и да не се смущава от нищо, което става наоколо. Да изчезне всеки страх! Човек да се научи да обикне първом Бога; тогава ще може да обикне всичко. Човек трябва да е най-първо носител на Любовта на Бога, Като обича Бога, той ще познае, че Бог го обича и

ще прояви Любов към всички същества. Ако той уповава на хората да го обичат, тогава се отстранява от Бога. Не че е лошо да го обичат хората (нека да го обичат и да се радва на това, защото Бог се проявява), но първом трябва да уповава на Божията Любов. Сърцето ви трябва да бъде свободно, не го залагайте никъде. Да подарите сърцето си на Бога! Който иска от твоята стомна, можеш да му дадеш, но едновременно ще го пратиш и на извора в планината. Ти ще обичаш някой човек, но едновременно ще го пратиш при Бога, за да приеме Божията Любов и да стане неин носител, инак не се постига целта.

Когато човек размишлява върху Любовта, нека измени цялата постановка на съзнанието си. Ако при размишление скъса всички връзки със земното, душата му ще се издигне нагоре. Това трябва да става при размишление върху Бога и върху Любов към Бога.

Постави в действие първия закон – Любов към Бога, после любов към ближния и накрая любов към себе си. Най-първо ще работим за Бога, после за ближния и най-после за себе си. А сега светът е обърнат обратно. Това е погрешен път. Един англичанин мисли най-първо за англичаните и после за другите народи. Същото правят и българинът, сърбинът и пр. Това не е лошо, но ще дойде време, когато един англичанин ще мисли така за другите народи, както за своя народ. Същото ще се случи и на българина, сърбина и пр.

Когато Христос е казал да се отречеш от баща си, от майка си, брата си, сестра си, това значи, че не трябва да ги обичаш повече от Бога. Христос каза на онзи богат момък: „Едно ти не достига. Иди раздай всичко на сиромасите и ела, та Ме последвай!“ Богатият момък не се съгласи, любовта му към богатството беше по-голяма, отколкото любовта му към Христа. За Христа може да работи само един силен човек, а силният трябва да има знания. За да има знания,

трябва да учи. А за да учи, трябва да има Любов. Според степента на Любовта иде всичко в човека.

Като обичаме Бога, ще Го познаем. Трябва да преминем към това, което свързва всички разумни души в едно цяло и което осмисля Живота, а това е Бог. Ще дойде един ден, когато хората ще познаят Бога, така както трябва. И само Любовта е средство, чрез което можем да познаем същината на Живота – Бога. Нещо, което не обичаме, остава непознато за нас. Като не обичаш едно същество, как ще го познаеш? И като не те обича, как ще те познае? Ако познаваме Бога, придобиваме Вечния живот, понеже той излиза от Него. Казано е в Писанието: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, ще Ме намерите.“ Под израза когато Ме потърсите с всичкото си сърце се подразбира когато възлюбиш Бога. За да познаеш Бога, трябва да Го възлюбиш. Като познаеш Бога, ще познаеш и хората. И щом познаеш хората, ще ги възлюбиш.

Бог те обича, а ти, като не Го обичаш, значи не отговаряш на Божията Любов. Щом те обичат, и ти трябва да обичаш. Казва се: „Всяко дърво, което не дава плод, се разкопава и пр., за да се види дали ще даде плод и ако не даде, отсича се.“ Значи дават се на човека условия да даде плод, а плодът е да люби. Ще обичаш Онзи, който ти е дал всички тези подаръци, които имаш. Когато обичаш много хора, всъщност обичаш само Едного. Хората са прозорци, чрез които виждаш Бога – чрез техните души Го виждаш. Когато погледнеш едно същество, около което има огледала, то ти го виждаш на много места, но то е едно. Това е Бог.

Човешката душа е безплодна, когато не я изпълва Божията Любов. Докато Божията Любов и Духът Божи не изпълнят човешката душа, човек е странник, чужденец на Земята. Да благодарим за днешния ден, да благодарим за Божествения Дух, който слиза и се вселява в хората. Бог е намислил да спаси цялото човечество, да тури Мир, ред,

Светлина в умовете и хората да заживеят в Любов, а не както досега – във война. Когато слизат Божественият Дух и Любовта, която ще спаси света, тогава всичко става. И тогава всичките ни мисли, чувства и дела се благославят. Всичко, каквото правите, правете го за Слава Божия.

След това изпълнихме гимнастическите упражнения и се упътихме към наблюдателницата, където спряхме. По отношение на мъглата Учителя каза:

Това време е като млада булка. Няколко дена стои с було, след това се разбулва. Утре непременно ще се разбули. Тези камъни тук съществуват от милиони години и могат да разкриват историята. Те са слезли отгоре, понеже порано върховете тук са били по-високи.

В борбата между двете ложи Бялата побеждава. Сега се викат новобранци за Новата култура. В Невидимия свят новобранците са на фронта, а тук новобранците са в тила.

След това влязохме в наблюдателницата. Водеше се разговор по разни въпроси. Учителя каза:

Ако някой е бил 20-30 години разбойник и след това се разкае, то признаците на разбойничеството му по главата и по лицето изчезват, но на ръцете остават. Най-мъчно се променят там.

Когато Сатурновата линия излиза от Лунния хълм, други са факторите на човешкия живот, а когато излиза от средата, отдето излиза Животната линия, тогава предимно самият човек е фактор на своя живот.

Няма защо човек да страни от физическия свят, но трябва да се хармонизира с него. От очите излизат невидими лъчи. И ако те са насочени надолу, човек е материалист, а ако са обърнати нагоре, човек има стремеж към Бога. Дясното и лявото ухо не са напълно еднакви. Ако дясното ухо е по-голямо, това показва по-голяма активност днес. Лявото ухо показва миналото, а дясното – настоящето. Има два вида престъпни типове: единият са го създали условията, а

другият е роден престъпник. Това са две различни неща. Онзи престъпен тип, който не е роден такъв, той по-лесно може да се измени, защото престъпността у него е по-повърхностна.

Пред Учителя сложиха паница с круши. Той раздаде на всекиго по един резен и похвали Съществата, които са създали тези форми, и каза, че разбират от всичко. После стана дума за земетресенията.

Преди земетресение, ако ще бъде силно, раците излизат от водата и се разбягват по сушата. Кучетата напускат градовете и петлите престават да пеят. Тези животни имат много фини, чувствителни органи за възприемане на електромагнитни смущения в атмосферата преди земетресение. Преди да стане земетресение, няколко дена по-рано, и вие усещате едно голямо безпокойство, което престава, щом отмине. Има разумни сили зад всички тези процеси. Континентите се движат. Също като гледаме тези витошки камъни, мислим, че са произволно разхвърлени, обаче те са си точно на място и ако се разместят, ще има причини за това. Всичко се променя; например скованият Сибир има бъдеще, понеже климатът там ще се стопли.

Поради гъстата мъгла прекарахме следобеда в наблюдателницата и продължихме да разговаряме.

Някой се оплаква, че не е видял светъл ден и че няма кой да го обича. Не, Бог го обича. Светлите същества идват при човека, помагат му и след това си отиват. Има архив за всички същества. Ръководителите на кармата, като видят един човек, който ще се въплъщава на Земята, че има нужда от повече мекота, нареждат като дете да получава повече от майката, а ако му трябва повече твърдост – от бащата. Предопределението никак не ограничава нашата воля. Само когато човек направи зло, сам се ограничава и чувства, че е направил нещо, което не е в съгласие със законите на Природата. И после трябва да дойде до голямо страдание, за да се отучи от един свой вече архаичен

навик. Сведенборг казва, че тези, които живеят в Първото небе, не могат да видят тези, които живеят във Второто. И тези, които живеят във Второто небе, не могат да видят тези, които живеят в Третото. По-висшите слизат при по-низшите. А по-низшите, като рекат да отидат по-нагоре, не могат да издържат.

На следния ден отидохме пак рано на Резньовете. Черни връх е висок 2 286 м, а големият Резен е с 4 м по-нисък от него. Нямаше никакви мъгли. Небето беше идеално чисто и имаше чуден изгрев. След размишлението, молитвата и песните почна разговор, в който Учителя каза следните основни мисли:

Докато човек не знае Божията Любов, не може да бъде полезен нито на себе си, нито на другите. Обикнете Бога и почнете да мислите така, както Той мисли, и постъпвайте така, както Той постъпва. Ако обикнем Бога, ще обикнем и всички същества. Любовта има отношение с Божественото, но не е тази любов, която днес се прилага. Докато хората обичат този или онзи, не са достигнали още до Любовта и не могат да имат резултат. Но пак е добре, защото ще стигнат, но по-късно. Нека човек да обича Бога! Като види една форма, да види в нея Божественото, да изпрати една любовна струя и да си отмине. Ще отправиш Любовта си към планината, ще отправиш Любовта си към красотата.

Всичкото зло иде, когато любовта към себе си е по-голяма и всичкото добро иде, когато Любовта към Бога е по-голяма. Щом определим отношенията си към Вечната Любов, ние се интересуваме вече и от всичко онова, което Бог е създал. Под любов към себе си се разбира Любов към Божественото в човека. Под любов към ближния се разбира Любов към Бога, който работи в другите.

Някой каза: „Как ще намерим Бога?“

Че Бог е много близо до човека. Трябва да обичаме Бога, за да приемем от Него Любовта и после да отидем да я

приложим. За да обичаш хората, трябва по-рано да отидеш при Бога, инак нямаш капитал. Като обичаш някого, той и след хиляди години държи в съзнанието си, че го обичаш. Ще обичаме този Бог, който се проявява във всички хора. Вярата е път към Бога, а при Любовта имаме общение с Бога. Имаме ли Любов към Бога, ние възприемаме Божественото и ставаме негови носители. Като възлюбим Бога, заедно с Него ще слезем и Той ще ни научи как да любим. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Бога."

Ако вложите в себе си идеята за съществуването на Бога, пред вас стои едно велико бъдеще. Стани тръба, чрез която Бог да помага на своите деца, на твоите ближни. Хората мислят, че се обичат един друг. Аз вярвам в тяхната любов само, ако обичат Бога. Ако не Го обичат, любовта им към хората е подобна на огън, който е ценен докато се е разгорял и щом изгори, нищо не остава от него.

Бог е най-високият идеал, към който човек се стреми. Христос казва: „Вам е дадено да разберете, а не на другите." А сега е дадено на повече души, отколкото тогава. И след още две хиляди години ще бъде дадено на още повече души. Това е за посветените: Любовта е врата за Мъдростта и Истината, Истината е врата за Любовта и Мъдростта, а Мъдростта е врата за приложение на Истината и Любовта.

Някои се грижат да бъдат обичани и страдат от това. Да обичат Бога и ще ги обичат – това е тайната! Един англичанин нали е почитан, защото е член на английската държава? Ако обичаш Бога, ти си член на Царството Божие и има кой да ти е тил. Ако отношенията ти към Бога са правилни, тогава всички други отношения ще бъдат правилни. Мен не може да ме убеди никой, че, без да обича Бог, може да обича някого. И дето се разлюбват хората, се дължи на това. Защото ако седи Името на Бога в моя ум, аз няма да се дразня от хората. Ние постоянно имаме заблуждението, че не ни обичат. Възможно е, но това ни

най-малко не трябва да ни спъва. Основният принцип е, че Бог ни обича. А другият въпрос сам по себе си ще се уреди. Ти никой път не можеш да заставиш хората да те обичат, понеже още у тях това съзнание го няма. Другият закон е: каквото е твоето отношение към Бога, такова ще бъде отношението на хората към теб. Не можеш да обичаш Бога и хората да се отнасят зле с теб. Ако имаш един неприятел, ти си го създал, не го е създал Бог. Измениш ли своето отношение към Бога, обикнеш ли Бога, и този човек ще се измени – няма да те мрази. Мрази те, понеже ти нямаш правилно отношение към Бога. Има една Истина, в която, като се убеди, човек ще има една непоклатима основа. Всеки ден да отиваме при Бога, да чуем една дума от Него и тогава ще бъдем весели и ще свършим най-хубавите работи. Ще се молиш, додето чуеш една дума от Бога. Когато човек обикне Бога, тогава всички цветя, треви, дървета, всички същества ще му се усмихнат. Щом нямаш Божественото, всеки ще те изпъди; имаш ли го, всеки ще те посрещне. Казано е: „Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Бог го примирява с всичките му врагове.“ Ако не си примирен с другите, значи пътищата ти не са благоугодни.

Един брат попита: „Как да се разбират думите на апостол Яков: „Как ще обичаш Бога, когото не виждаш, когато не обичаш тези, които виждаш?“

Апостол Яков е говорил това на светски хора, а не на напреднали ученици. Той е говорил на онези, които били съвсем далеч да разберат мистичните идеи. С любовта към себе си и към ближния, човек отчасти разрешава въпроса. Тези, които имат любов към ближния, имат добро сърце. Естествено е, че хората не могат да направят скок от старата любов към новата. За да премине към Новата любов, човек трябва да държи в себе си Бог като висок идеал и да работи за Него.

Една сестра попита: „Защо няма образци на идеалната Любов на Земята?“

Често причината да няма реализиране на тази Висша любов са външните влияния, пък и самите хора. Преди всичко трябва да има готови души. Ако при най-големите изпитания, които сполитат човека, той издържи, без да накърни с нищо своята Любов към Бога, това показва, че неговият изпит е сполучлив. Любовта на човека към Бога се познава при най-големите изпитания, страдания и нещастия, които го сполетяват. Човек е готов всяка друга идея, всичко да пожертва заради Любовта към Бога; без нея има разочарование, щастието му е в любовта към Бога.

В разговора стана дума за прощаването.

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, това не е прощаване. Дали заслужава или не, това ще го оставиш настрана, за Бога ще го обичаш. Някой ти е неприятен, но за Господа да ти е приятен. Ако хората те дразнят и ти не можеш да превъзмогнеш това, тогава не си разбрал. Разреши тази малка задача. С пет пари можеш да я разрешиш, а после става трудно, че и с хиляди левове не можеш да я разрешиш. Дойде при теб някой недоволен и внесе своята мисъл, а ти трябва да имаш силен вътрешен живот, че да внесеш своята мисъл в него. Трябва да се приложи една опитна философия.

Вашите страдания са малки. Вие не сте опитали големите. Минал съм през тях и ги знам. Зная какво е страдание и зная как се разрешават тези въпроси. Страданията за едни са за изправление, а за други – за изпитване на онова, което учат. Целият Живот е една Велика школа. Като видиш червей, не го презирай. Той е едно същество, което иска да изучи Живота чрез тази форма. Тук на Земята почитаме големите хора, а горе почитат малките същества.

След това се върнахме в наблюдателницата. През деня обикаляхме околностите и посрещахме гости

от Изгрева. На 26 септември, изпълнени с благодат, тръгнахме надолу. При слизане се спирахме на някои места за почивка и разговор с Учителя. Привечер бяхме на Изгрева.

КАК ЩЕ ОБИЧАШ БОГА

Тръгнахме на екскурзия за Витоша към 20 ч. и 30 мин. и стигнахме на Бивака към полунощ. Имахме за цел да влезем в общение със Светлите същества. Към 1 ч. след полунощ се наредихме на редове по полянката на разстояние метър един от друг. Така прекарахме 15 мин. в размишление и тайна молитва.

При изгрев слънце след изпълнението на молитвената програма почна разговор. В разговора Учителя каза:

Днес светът е пълен с противоречия и мъчнотии. Навсякъде светът е болница. Най-малките същества страдат. Вървиш си, а можеш да се спънеш о някой камък. Обаче има един Реален свят без тези противоречия. Нека да си постоянно потопен в Реалността, да живееш съзнателно в Бога. Всеки миг човек трябва да се стреми да вижда проявата и присъствието на Бога в най-малките работи около него. Всички въпроси могат да се уредят само чрез Любовта. Със закона на насилието нищо не се постига. Такава, каквато е любовта на Радамес към Аида, такава трябва да бъде тя към всяко същество или във всяко същество да виждаме Аида. Всъщност любовта към Аида е Любов към Бога. Това е търсене на Бога в тази или онази форма, но за да виждащ във всяко същество Аида, трябва да влезеш в Реалния живот.

Един брат каза: „Преди да говоря в събрание се свързвам с Бога, чувствам любов към Бога и после това, което приема, изпращам го към хората и, като говоря, имам чуден резултат.“

Да обича човек Бога повече от всичко, това значи да бъде монах. Когато човек се прилепи с Любовта си към Бога, скъсва връзките с всички, за да бъде сам с Него. Това не е лесна работа. Човек да обича другите хора, но да не прави връзки. Това значи човек да бъде сам с Бога и да обича, без да образува връзки.

Един брат каза: „Вие казахте в една от последните беседи какво значи монах. Това значи, че той обича всички, но не се свързва с тях, а се свързва само с Бога.“

Монах не значи бягство от света. Човек трябва да служи на Бога в света. Ако той се смущава кого и как да обича, не е монах. Той трябва да е научил това отдавна! Ако не го е научил, не е монах. Еволюцията в света започва от Любов към Бога, преди това е инволюция. Щом човек съгреши, ще падне, ще инволюира, ала после ще се качи и ще бъде носител на Божественото в света. Ако увеличаваш Любовта си, имаш бъдеще. Призовете Бога във време на мъчнотия – там, дето никой не може да помогне, и ще видите. Възлюбете Господа и в бъдеще ще придобиете всичко. Не можете да живеете съзнателно, ако не обичате Бога. Любов към едного е опасно, а Любов към Бога е безопасно. Нашата любов към Бога е отзвук на Божията Любов към нас. Мисълта на Апостол Яков, която ви обясних веднъж („Как ще обичаш Бога, когото не виждаш, като не обичаш брата си, когото виждаш“), трябва да се разбере мистично, ето така: който не обича Бога в брата си, как ще обича онзи Бог, когото не е видял? На един човек, който няма уважение и почитание към другите, слабата му страна е, че няма Любов към Бога. Ако имате правилна идея за Бога, то само като помислите за Него, ако сте болен, ще оздравеете и ако някой въпрос не го разбирате, веднага ще се проясни. Онова, което възприемеш от Бога, трябва да го употребиш, както Бог изисква. Спасението на човека зависи от това да възприеме Любовта, да използва в себе си това, което

може да използва, и да я изпрати на хората. Колкото е взел, толкова трябва да даде.

Докато човек не се свърже с Бога, той живее под закона на кармата. Сега раждането, женитбата и пр. е под закона на кармата. Щом живееш в закона на Любовта, ти излизаш от закона на кармата. Тогава вече имаш Свобода. Най-важното е човек да има свещено чувство към Бога, тогава скърбите и страданията му моментално ще изчезнат. При това положение човек се чувства силен, смел и може всичко да направи. Отдалечи ли се от Бога, пак става слаб. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога. Всеки, кой го се отдалечава от Центъра, се заробва, а който се приближава, се освобождава. Любов към Бога ще осмисли живота ни, ще ни освободи от ограниченията. Любовта е храна. Безсмъртното е там. Да добием връзка с Бога, за да намерим онзи елемент, който ни липсва – безсмъртието. Това е изгубеният ключ, изгубената дума. Когато от едно шише ползвате водата, то е един временен процес; скоро шишето ще се изпразни. Процесът трябва да бъде вечен. Когато човек влезе в Безграничното, той вече не умира.

Да знаем, че има Един, на когото можем да разчитаме. Дали си пеперуда, буболечка или червей, това е без разлика. Но знай, че има Един, когото обичаш и който те обича. Човек трябва да е искрен, чист, да има винаги Любов и правилни отношения към Бога, за да могат Той и Бялото Братство да му съдействат. Ако човек остане сам да върши нещо, нищо съществено не може да извърши. Любовта към Бога може да поправи света и ще дойде истинският Живот. Ще имаш само един Баща и всички други ще ти бъдат братя и сестри. Като оживее тази идея във вас, ще се оправят работите. Идеята Любов към Бога влезе ли в света, ще разреши кардинално всички въпроси. Когато възлюбим Великото в света и Го виждаме и в светлината, и във вятъра, и във водата, и във

всички същества, и във всички най-малки работи, светът ще се поправи. Когато любиш, обичаш и служиш, ти си от новите хора и сърцето ти ще се изпълни с Радост!

След като пихме чай, изпълнихме Паневритмията на полянката. След това се събрахме около обичния ни Учител и изпяхме много песни. Към 10 ч. Учителя ни нареди да се пръснем по отделно в лещаците за размишление. Общият обед направихме на полянката, като се наредихме в голям кръг. Учителя беше в кръга. Денят беше един от незабравимите. Към 16 ч. след обща молитва потеглихме надолу.

ТРИ ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА

За да обичаш, трябва да влезеш със съзнанието си в Причинния свят. Каквато и канализация да имаш, трябва да я свържеш с Първия извор, за да потече вода, иначе тя е безпредметна. Щом човек възстанови отношенията си с Първата Причина, едновременно с това възстановява и отношенията си със своите ближни. Бог ви обича и вие, за да покажете, че Го обичате, ще предадете Любовта Му на другите.

Има два закона на Любовта. Първият: когато аз обичам другите, това показва, че Бог обича мен. Вторият: когато другите ме обичат, това показва, че аз обичам Бога.

Ако двама не се обичат, ще умрат. Намери ближния, на когото в дадения случай можеш да служиш, и, като му служиш, Господ ще дойде да ти помага. Тогава ще намериш Бога. Ближен е онзи човек, комуто като служиш, ще намериш Бога. Великото да намериш в малкото. Като обичаш другите хора, ти им даваш Живот чрез своята Любов. Първо тази Любов ще внесе всички блага и живот в теб, после – в другите, които обичаш.

Един човек живее в Бога, но Бог не живее в него. Макар Бог да не живее в него, но той живее в Бога, Бог го търпи и затова ще го обичаме. Един ден той ще се отвори. Апостол Павел казва: „Едно време вие бяхте в тъмнина и после се обърнахте към Бога.“ Така също е възможно и за другите, които живеят в тъмнина, да се обърнат към Бога. Как ще стане това? Бог си знае как и затова не се притеснявайте.

Искате ли да поставите здрава основа в отношенията си, вие трябва правилно да преценявате това, което Бог е вложил във всеки човек. Една сестра от провинцията се оплака, че никой не я обича. Да не очаква да я обичат, а сама да обича. Едничката ѝ погрешка е, че тя чака хората да я обичат. Законът е: като обичаш другите хора, те ще те обикнат. Първо ти ще обикнеш и после другите ще те обикнат.

Третият закон на Любовта гласи: Любов към себе си. Не смесвайте егоизма с израза да обичаш себе си. Любов към себе си в мистичен смисъл е да дадеш ход на Божественото в себе си и да имаш стремеж към усъвършенстване.

НЕЗНАЙНА ЛЮБОВ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Любовта ни да бъде незнайна. Обичаш някого; обичай го – Любовта не прави зло никому. Ще обичате някого, без да му кажете, че го обичате. Бъди носител на Божията Любов и не се бой, не се плаши от последствията. Не казвай това на хората, нека сами да усетят, че носиш Любов. Ако дойде някой гладен при мен, ще го задоволя. Светията колко е работил, за да дойде до това състояние! Трябва да се вниква все повече и повече в дълбочините на Битието.

Вие знаете, че някой ви обича, но пак го побутвате: „Кажи, обичаш ли ме?“ Като ви каже, че ви обича, с това любовта не се усилва, напротив – остава наполовина,

защото много мъчно се произнасят думите „обичам те“. И когато изговориш тези думи, то наполовина силата ти отива там и тогава силата на Обичта се намалява и даже съвсем се губи. Отива си Ангелът на Любовта. Когато един човек почне да се изявява пред теб, че много те обича, най-после свършва с малко, понеже нищо повече не може да даде от това, което ти е казал, и свършва с нищо; това е инволюция в Любовта. А в истинската Любов чувстваш, че най-напред твоята любов към някого е много малка, нищожна и не я изказваш, но тя расте, увеличава се, докато я проявиш един ден в нейната пълнота и сила. Така отиваш към Великата любов, която е реална; това е еволюция в Любовта. Когато попиташ: „Обичаш ли ме?“, ще се родят три противоречия. Ако приятелят ти каже, че те обича, ти искаш да знаеш колко те обича – много или малко. И ако ти каже, че най-много теб обича, в теб ще се роди съмнение. А ако той не изпълни някое твое желание, тогава ще кажеш: „Видя ли, значи не ме обичаш!“

Като обичам някого, няма да го безпокоя, няма да му говоря за своята любов, но ще отида да му помогна, да му направя някоя услуга. Да помогнеш на човека, когато се намира в нужда, без да му кажеш дума, без да му дадеш вид, че го обичаш, в това стои новото в света. Какво изисква Любовта от човека? Да обича всички, без да знаят за неговата любов. Умният човек трябва да обича всички хора, без те да подозират това. Ако кажеш на едного, че го обичаш, той десет години наред постоянно ще иска проверки да види дали го обичаш или не.

Аз наричам Любов следното: влизаш в къща, в която има изобилна трапеза, всичко е сложено, искаш да ти свирят и се разнася музика, но никого не виждаш. В градината има плодове, цветя, слънчицето грее, но никого не виждаш. Всичко, що желаеш, го има, но никого не виждаш.

ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА

Учителя нарече нашия бивак на Витоша „Ел-Шадай“. Местността е много магнетична и има източно изложение. През един красив пролетен ден, когато моравият минзухар беше украса на Ел-Шадай, се изкачихме там. Бяхме около 150 души. Учителя ни обърна внимание на виолетовата краска над Камен дял и каза, че е натрупана пролетна прана. Слънчевият изгрев посрещнахме по пътя. Правехме тук-там почивки по полянките. Имаше изобилно слънце. Към 9 ч. изпълнихме на Ел-Шадай Паневритмията, след това изпяхме няколко песни и започна разговор. В разговора Учителя каза следните мисли:

Трябва да знаете, кои са подаръците на Любовта. Тя носи Живот, Светлина, Топлина, Свобода, Сила, Красота, здраве, благородство, носи всичко хубаво, всички Добродетели. И най-изопачената любов носи благословение. Любовта носи Мъдрост и Истина. Любов без Мъдрост и без Истина не е Любов. Любов с Мъдрост и Истина е съвършената Любов. Когато обичаш някого, ти проявяваш тези дарове на Любовта. Проявява ги и онзи, когото обичаш. Любовта образува Свещения огън. Любовта събужда мисълта и мисълта събужда Любовта. Всичко хубаво в човека се събужда от Любовта. Любовта е врата за приемане на Мъдростта и Истината. Един човек, който обича, приема и предава на другите Божествените сили.

Новото, Любовта, почна 400-500 години преди Христа. Любовта е врата, през която човек влиза в Живота. Онзи, който не е в Любовта, е в небитието.

Любовта премахва всички препятствия, всички мъчнотии и дава всички възможности. За онзи, който не е в Любовта,

препятствията са необходими, както за растението, което още не е готово да живее свободно, без да е забучено в гъстата материя на почвата. Главата на растението – неговият корен, е забучена в земята.

Защо Любовта носи тези дарове? Защото при Любовта сме в хармония с целия Космос и енергиите на Цялото се вливат в нас и внасят подем и обнова. Когато някой те обича, ти си градина, той пуща вада към теб и всичко в теб се разцъфтява. Когато не те обича, запушва вадата и тогава ти познаваш, че не те обича. Вадата на Живота тече към вас, затова Любовта трябва да се тури като основа на Живота, за да не се отбива от хората вадата на Живота; защото щом се отбие, идат всички нещастия. Всеки, който ви обича е извор, от който вие черпите. Бъдете внимателни към този извор, да не го огорчите с нищо.

Като изучавате Живота, ще видите колко е важна Любовта. Ако майката няма любов към сина си и ако бащата няма любов към дъщеря си, тогава животът на майката и бащата се скъсява. И обратното е вярно. Питаш: „Защо трябва да обичам?“ Ще ти се продължи живота, ще станеш щастлив.

Сега вие сте умрели хора, които се разговаряте в гроба. Главите на умрелите хора трябва да узреят. Умрелият трябва да почне да люби, за да види, че може да живее. И ако любовта на другите не ни помогне да преминем от смърт в Живот, тогава каква е тази любов? Като обичам някого, той трябва да премине от смърт в Живот. Тогава Любовта е Божествена. Ако обичаш, ти живееш. Ние остаряваме от нашия егоизъм и се подмладяваме от Божията Любов. И като отива човек в онзи свят, да отива с Любов. Всяка мисъл, която е минала през Любовта, е възвишена. Няма по-красив момент от този, който наричат Възкресение. Това е моментът, когато човек съзнае Любовта. Съзнаеш ли я, ти си възкръснал. И Любовта ти прави безсмъртен този, когото обичаш.

Един брат попита Учителя: „Като се каже, че Любовта дава Възкресение, нали това Възкресение се разбира и духовно, и физически?“

Два вида възкресение няма. Има само едно Възкресение – то е пробуждане на съзнанието, протичането на Любовта в човека, то е свързване с Бога, то е познанието за Бога. Нали е казано: „Това е Живот вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото Си изпратил.“ Да познаеш Бога, това значи Възкресение. А познанието на Бога става чрез Любов към Бога. А другото възкресение – физическото, то е сянка, то е отражение на процеса, който става в човешкото съзнание, и е последствие на тази връзка с Бога.

Как Христос възкреси Лазара? Той обичаше Лазара и изпрати мощна струя от Любов към него. Тази Христова Любов пробуди и преобрази съзнанието на Лазара. У Лазара се събуди Любов, която го възкреси и физически. В съзнанието на Лазара стана промяна и тогава тялото оживя.

Който иска да се запознае с въпроса за създаването на Вселената, който иска да разбере вътрешния смисъл на Живота, който иска да придобие Мъдрост, Знание, Сила, здраве, Безсмъртие, той трябва да постави Любовта като основа на своя живот.

Най-голямото робство е смъртта. Тя е най-големият неприятел, от когото трябва да се освободим. Непреодолима вяра трябва да има човек. Безлюбието носи смъртта. Разрешението на това идва, не може да се отложи. Щом дойде Любовта, гаргите няма да грачат, а ще пеят. Говоря символично.

Любовта храни, Мъдростта учи, Истината освобождава. При Любовта нещата стават лесно, светкавично ти дохожда на ум как да постъпиш и се възрадваш. Онзи, който те обича, като дойде при теб, ако си болен, ставаш здрав, ако си лош, ставаш добър. Първата храна, с която човек може да се нахрани, е Любовта. Приближавайте се до същинската храна.

Ние имаме богатство, материал, но трябва и запалка. Всеки, който ви обича, е запалката. Законът на Любовта е, че там, където е Тя, всички препятствия, всички невъзможности се превъзмогват. Законът на Любовта и те пази, и те освобождава. Щом дойде Любовта, човек се освобождава от всички страдания и терзания, те му стават приятни. Любовта е апотеоз на всичко в света и трябва да бъде непреривен процес.

Една сестра каза: „Учителю, нали Любовта побеждава всички пречки?“

Любовта не побеждава пречките, но щом я видят, те плюят на петите си и бягат, не я чакат да дойде. Соломон като е казал Суета на суетите, имал е предвид, че всичко без Любов е суета. Страданията в света са безлюбие.

За нас това, което става в един момент, и това, което става във вечността, има еднаква цена. Защото това, което става сега, то днес почва и се реализира във вечността. Като дойде Любовта, ще имате чувство, че сте обгърнали Земята и я носите. Трябва да влезете в аурата на Любовта!

Сега търсиш причина, за да обичаш някого; това е недостатък. Като дойде Любовта, преставаш да виждаш противоречията. Неразположен си и ти идва да ритнеш котката, обаче си казваш: „Като ритна котката, друг ще ритне мен.“ Като дойде Любовта, човек всестранно се обновява и Ангелите се обновяват; и животните, и растенията – също. Но човек се обновява като човек, Ангелът – като Ангел, растението – като растение, камъкът – като камък.

Който не върви по пътя на Любовта, изсъхва и става много кисел. Онзи, който върви по пътя на Любовта, расте. Този, който е ухапан от змията на безлюбието, и като ти говори, с думите си ще ти предаде от отровата ѝ. Но светът доброволно ще се подчини на закона на Любовта. Който не се подчини на този закон, не може да напредва. Любовта, това е новата музика. Не искам механична дисциплина.

Проявете онова, което е вложено във вас. Нищо натрапено не приемайте! Без Любов човек е кух орех – посаждай го колкото искаш, нищо не става от него. Ако Любовта не дойде, заложените дарби ще останат недоразвити, човек с всичките си дарби ще остане недоразвит. Колкото повече ви обичат, толкова повече дарби ще имате. Чрез Любовта, хората ще станат даровити.

Зад всички поети, писатели, музиканти, художници все седи някой, който ги обича. Ако нямаше кой да ги обича, от тях нищо не можеше да се очаква. Тъй щото, ако някой музикант е велик, причината за това седи в онази душа, която го обича и вдъхновява.

СИЛА ЗА ПОСТИЖЕНИЕ

В частен разговор с един брат стана въпрос за Любовта.

За постиженията се изисква Любов – истинската майка; тя е сила за постижение. Не можеш да постигнеш нещо, ако нямаш Любов; иначе и да постигнеш нещо, ще ти го отнемат.

В онзи свят, в който отивате, ще се явите приготвени като ученици, които са завършили по-долен клас; и ще ви преподават по-нататък. Инак ще ви върнат назад, защото са благородни.

Вън от Любовта има само терзание. Всички други учения, с които се храни човек, приличат на мухлясал хляб. Любовта е Светлина, която излиза от Бога. Тя не е нещо, което може да се складира. Като слиза, Любовта минава през теб и в същия момент трябва да я употребиш. Всяко нещо, направено без Любов, е осъдено на смърт и се разрушава. Любовта е път, който води към постижения, за които човешката душа копнее. В Любовта е Бог, а там, дето е Бог, всичко може да стане.

Оплаква се някой: „Условията, при които живея, са лоши.“ За условията, при които живееш, никой не може да ти помогне, защото ти не обичаш. Обичай, за да стане една обмяна. – „Върви ми в живота!“ Значи обичаш. Ще обичам, и условията ще протекат. Всеки ден можеш да провериш това в малък размер. С Любов светът може да се оправи. Ако не вложиш Божията Любов в своята работа, ти няма да успееш и тя няма да даде никакви плодове.

Защо обичаш някого не знаеш и не можеш да знаеш. Просто даден факт. Някой те обича. Защо? Защото е богат и има с какво да гощава. Човек обича и е свободен да обича. Човек не обича и е свободен да не обича, но си носи последствията.

Любовта ни, вярата ни трябва да имат практическо приложение. Любовта поставя правилни отношения между хората и няма друг закон, който да сближи хората; Любов и Мъдрост правят истинските връзки. Ако любиш, твоят престиж ще се повдигне. Да обичаш, това е по-голямо богатство от всички съкровища на света. Христос при всички земни престъпления ни най-малко не се поколеба в Своята Любов към човечеството. Когато обичаш, Бог е доволен, понеже даваш ход на това, което Той прави. Като обичаш, ти проявяваш Волята Божия. Обичаш, за да се прослави Бог!

В бъдеще човешкият организъм ще се измени и човек ще диша етер. Който обича, образува бъдещите органи за дишане. Ще се диша етер чрез симпатичната нервна система.

Когато в едно общество влезе човек, който има Любов в себе си, той може да повлияе на всички присъстващи. Те чувстват трептенията на неговата душа и започват да проявяват Любовта. Когато един човек дойде в една къща и щастието протече там, тогава той има Любов. В Любовта благото на всички хора е наше благо и нашето благо е благо на всички.

На Божественото тяло трябват материали, с които да работи, и онези, които те обичат, ти ги дават. В мозъка има грамадна енергия, с която още не сте работили. Като влезете в Любовта, тогава мозъците на всички хора ще бъдат във ваша услуга. Христос казва: „Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще направим жилище във вас.“ Ако стане това, тогава цялата Земя ще бъде наша, ние ще бъдем във всички, всички ще бъдат във всички и тогава всички погрешки, които сега виждаме, ще изчезнат. Желая един ден всички, които сте обичали, да пожънете плода на своята Любов! Доброто е резултат на Любовта. Щом дойде Любовта, този свят ще почне да се изменя, както изворът откъдето мине, растенията разцъфтяват и връзват.

РАБОТИТЕ НА СЪРЦЕТО ОСТАВАТ СВОБОДНИ

Учителя взе една мотичка и отиде да разкопава зеленчука. Бяхме около десетина души и го последвахме в работата. След известно време, около 10 ч., седнахме на полянката за отмора. Времето беше слънчево и тихо. Почна разговор, в който Учителя каза следните мисли:

Като дойдат Любовта, Доброто във вас, не се плашете; дошло е Царството Божие. Без закона на Любовта човек не може да бъде щастлив. Той може да се самозаблуждава, но при смъртта ще изгуби всичко, което е придобил. Само свободният човек може да люби! Само онзи, който мисли, може да люби! Само онзи, който люби, може да живее! Само онзи, който живее, може да работи!

Няма да ядеш от дървото на безлюбието! Безлюбието ражда всички противоречия в Живота, а Любовта ражда хармония в Живота. Днес в Любовта има много примесени неща, които не са Любов. Има чужди неща в Любовта, от които хората изпитват страх.

Нашият Иван имаше тук на Изгрева една кобилка, която беше надарена с навик да спира насред път. Иван ще слезе от каруцата, ще я поглади, ще ѝ даде зоб и пак тръгне. После, пак се спре. Той ще слезе и ще я поглади и пак ще ѝ даде нещо, за да тръгне. Иван ми каза: „Прилагам евангелската постъпка и върви добре. По Мойсеевия закон хич не може. Можеш да я биеш, но не се мърда.“ Друг случай: тук, по шосето, вестовоят караше коне, които теглеха каруца. Но щом се качи полковият на колата, конете не тръгваха. Слиза полковият, конете тръгнат. Това се случи три-четири пъти и накрая той се отказа: „Вие вървете, аз ще тръгна пеш.“ Може би в този полковник имаше отрицателни чувства и конете не го обичаха. Та и за себе си употребете евангелското правило.

Когато човек се пробуди, ще види Този, който го обича, в неговата Реалност и Красота. Щом разбира Любовта, той се освобождава. Човекът на Любовта е свободният човек. Не може да се направи зло на онзи, който обича, понеже около косата му има голям огън. А на онзи, който не обича, може да се направи зло, понеже около косата му е студено. Докато прилагаш и живееш в Любовта, ти си абсолютно свободен. Щом я нарушиш, вече не си свободен; Бог прилага закона спрямо теб.

Онзи, който те обича, ще те намери в най-трудното положение и ще те развърже, ще те освободи. Говориш за Идеална Любов, но не знаеш как да я проявяваш. И ако проявяват към теб Идеална Любов, няма да знаеш как да я оцениш. Един човек, за да има Идеална Любов към някого, не трябва да се приближава до него по-близо от 10 км и оттам с бинокъл да го гледа. Идеалната Любов подразбира да не виждаш никаква кривота в онзи, когото обичаш. Тези 10 км как ги разбирате? Те означават Свободата. Това е символично казано. На 10 км разстояние значи следното: да се даде пълна свобода на онзи, когото

обичаш. Свободата в даден случай в какво стои? Никой да не навлиза в мястото, което Бог му е дал. Когато двама души се обичат, то като се движат известен период, ще дойдат до най-близко разстояние – един до друг; това са щастливи минути. После пак се отдалечават, но и пак ще се срещнат и т.н. Става периодично приближаване и отдалечаване на душите, както планетите при своето движение.

На сърцето не може да се заповядва. Например ти не можеш да накараш хората да обичат този или онзи. Работите на сърцето остават свободни. Ако ние бихме оставили сърцето си да бъде ръководено от Бога, то работите биха се оправили.

Не стойте много близо до мен, защото ме засенчвате и ме губите. В семействата, като са физически близо, хората почват да се карат. С някого може да си тъй наблизо, че чак би се спънал в него. Други са толкова далеч, че едвам ги виждаш. Най-хубаво е да бъдеш на такова разстояние, че да ти е приятно да общувате и да не се спъвате. Искате ли да сте много наблизо един до друг, вие погребвате своето щастие. Стойте далеч от любимия, защото близостта ще те изгори. Слънцето приближава ли се до вас? То отдалеч те топли. С Любовта се ликвидира кармата. Някои хора ни са симпатични по кармическия закон, а други ни са антипатични пак по същата причина. Ние трябва да се издигнем над този закон. Хората чакат да ги обичат. Този, който чака да го обичат, той е беден. Да искаш да те обичат, това значи да искаш да вземаш. А като обичаш, значи ти даваш. А нали е казано: „По-блажен е онзи, който дава, отколкото онзи, който взема.“ Който обича е богат. Той не гледа дали го обичат или не.

ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА

Бяхме в приемната стая на Учителя няколко ученици. Стана въпрос за методи за развитие на Любовта в човека.

Най-голямата наука е да проявим Любов. Много лесна работа е да възлюби човек, но не знае где да си тури пръста на цигулката – малко като мръднеш на друго място и не излиза вече верен тон. Любовта иска точност. Като говориш на човек за любов, това не е още Любов. Думите да се обичаме не са на място. Или някой ми казва: „Разправи ми за Божията Любов.“ Казвам му: „Ела на трапезата сега.“

Някой казва: „Колко е мъчно да обичаш!“ Като не знаеш, мъчно е, а като знаеш, е лесно. Сутрин, като станеш, попей: „Кой е накарал Слънчицето да грее заради мен?“ Както Слънцето слуша Господа да раздава топлина и светлина на хората, на буболечките, на тревите, на цветята, така и ти постъпи – без никакво лицеприятие. Бог даде на Адам и Ева да научат какво нещо е послушанието и те не го научиха. Най-голямото изкуство е да обича човек. Само съвършеният човек може да обича така, както трябва. Ако ти не знаеш как да обичаш, не си разрешил една основна задача, която Битието иска. Всичкото Битие иска да го обичаш.

Един брат попита: „По кой начин може Любовта да расте в човека постоянно, да става все по-интензивна и все повече да се разширява?“

Човек може да се свърже с Невидимия свят чрез мисъл за Бога, съзерцание и молитва. Когато по този начин човек се свърже с Невидимия свят, то Напредналите Същества го свързват с тези души на Земята, с които са във връзка. Това дръжте вътрешно. Човек, като мисли за Бога, за небесните неща, Любовта в него се увеличава. Най-добрият начин за

създаване на условия, за да протече Любовта, е молитвата. Това е силен практичен метод. Другите методи са второстепенни. Щом направиш връзка с Първичната Причина, тогава благополучните условия отвсякъде се стичат. На Природата трябва да се даде една строго научна база. Човек не може да разбере Любовта, докато идеята за Бога не стане ясна в него. Христос е казал: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът“ и човек трябва да влезе в този Път, в тази Истина и в този Живот, за да разбере Свещената любов. Казано е: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.“ Свещената любов има връзка със следното – да живее Христос в човека. Апостол Павел казва: „Не аз, но Христос живее в мен.“ Това е общение, за което хората нямат понятие. Човек трябва да завърши с обикновените работи и тогава да дойде до мистичното. Когато се говори за Свещена любов, то е една недостъпна област, която сама по себе си ще се разкрие. Други са там правилата. Недостъпното днес е достъпно за бъдещето. Човек да изследва това, което е достъпно, а недостъпното да остави за после. За тази област човек трябва да е готов. Това не зависи от желанието на човека. За да влезе човек в тази област, трябва да постигне други работи. Някой иска неща, които за него днес са непостижими, понеже има други работи, които не може да прескочи; нали ако не се разберат изваждането и събирането, не може да се разбере и делението. Но човек трябва да има стремеж, а и за да има постижения в тази област, трябва да чете Библията, да изучава живота на великите хора, които са имали прозрение в тази област. Като се измени вътрешното състояние на човека, ще се събудят вътрешните му способности, инак е безполезно да се говори. Ще изработваш това, което са изработвали пророците, апостолите, Христос. Те са благовествали.

Един брат се обади: „Учителю, Вие споменахте в една от беседите, че още не сте ни говорил за Любовта. И

което сте ни казал, е все още предговор. Говорили сте ни за подаръците на Любовта, но за самата Любов – все още нищо. Колко желаем, Учителю, да чуем онова за Любовта, което не сте ни открили или, моля, напътствайте ни как да се подготвим, за да я възприемем.“

За тази цел изучавайте Евангелието на Йоана и после мислете доста дълго време върху Любовта на Христа, като се спрете и върху Любовта Му във връзка с Неговите страдания. Каква велика, дълбока и възвишена е била тази Любов, която Го е довела готов да страда заради другите. После изобщо е необходимо размишление върху Любовта по пет минути в утринта, на обед и вечер. Освен това е необходимо да намирате хубавите, Божествени черти в хората, а не човешките им погрешки, и да ги обикнете. В Америка пътувахме във влака с една българка. Тя беше много интелигентна и красива жена, каза ми следната мисъл: „Като срещна един човек, старая се да намеря една добра негова черта и задържам ума си върху нея. И не съм намерила изключение, свързвам приятелство и не знам някой да ми е направил някоя пакост.“ Напълно е права. Нали като отидеш в чужд двор, кучетата ще се нахвърлят върху теб; затуй трябва да предизвикаш да дойде господаря и той ще накара кучетата да млъкнат. Превод: като отидеш при един човек, трябва да извикаш Божественото и тогава то ще заповяда на човешкото да млъкне. Вие не можете да обичате един човек, докато не престанете да виждате неговите грехове. И в лошите хора има добри черти. За да обичаш някого, трябва да имаш основа за това. Можеш да го обичаш или за неговия ум, или за неговото сърце, или за неговата воля.

Един брат попита: „Какво значат думите ви „Да намериш един приятел вътре в себе си, за да го обикнеш.“

Това значи да търсиш добрите страни в един човек и когато ги намериш, той е вече в сърцето ти. Един, който обичал много да критикува, бил пуснат в Рая от вратаря.

Той казвал: „Това не е така, онова не е така.“ Така досаждал и искали час по-скоро да се отърват от него, но не знаели как. Тогава един се сетил и казал: „Вън в света се почва едно голямо предприятие.“ Онзи си казал: „Я, да ида да го оправя!“ И отишъл. След това затворили вратата на Рая за него и не го пуснали вече там.

Като размишляваш върху Любовта всеки ден, тя ще ти се разкрие. Това е вътрешен метод. Като схване човек вътрешните отношения, светът ще се разшири за него. Човек е като дете, което постепенно прохожда в пътя си. Прибързване не може и да има; всичко – според възрастта. В Божествената наука прибързаните работи никаква полза не принасят. Човек, който не е готов, е пълно шише, което трябва да се изпразни, за да му се налее ново питие.

Човек първо трябва да е оценил подаръците на Любовта, за да пристъпи към самата Любов. Оценяването на благата на Любовта е приготовление за разбиране и проява на самата Любов. Без да ги е оценил и разбрал, човек не може да разбере самата Любов.

КОГАТО МЕ ПОТЪРСИТЕ С ВСИЧКОТО СИ СЪРЦЕ, ЩЕ МЕ НАМЕРИТЕ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

„Как да добия Любовта?“ – Това е неправилен израз. Любовта не е нещо, което отвън ще се сипе. Ако човек няма Любов и остави тепърва да я добие, то е изгубена работа. Той има Любов и остава само да я прояви. Ще се помолиш на Бога да проявиш Любовта и ще я оставиш на Бога. Много пъти хората турят човешки възгледи и ги мислят за Божествени. А тази любов, която човек мисли за Божествена, много пъти е човешка работа. Човек трябва да различава човешката любов от Божествената и да не ги смесва.

Искат да знаят по кой начин Любовта ще дойде. Ще я пожелаем и тя ще дойде. Като вършим Волята Божия, можем да имаме и Божията Любов. Тя може да се прояви в нас, защото е благоугоден на Бога всеки, който изпълнява Волята Му. Човек трябва да мине през жертвата, слугуването, служенето, за да дойде до Любовта. Например един богат жертва всичко на околните, но те никак не му благодарят. Той остава без нищо, но въпреки това никак не роптае, а благодари на Бога. Той слугува и служи на Бога и понеже всичко прави за Бога, по едно време у него се отварят изворите на Любовта и той вече преминава в по-висш живот.

Народната мъдрост изобилства с много право казани изречения. В Ти ме изгори! – значи в любовта е имало повече топлина и по-малко светлина. При Любовта трябва да превърнем Топлината в Светлина, понеже сега се нуждаем повече от нея. Досега хората са туряли повече Топлина, отколкото Светлина и има едно несъответствие.

Вземи мотиката и работи някому. Тази мотика в ръцете ти е, за да се запознаеш с една любяща душа. Ще направиш една услуга и тази услуга е една връзка. После ще се разотидете и ще остане Божествената връзка. В Новата раса трябва да проникне следното – хората да бъдат като разумни деца; а сега всеки се представя такъв, какъвто не е.

Непостижим е пределът на Любовта, тя е вечен процес на растеж. Досегашните форми на Любовта са отживели. Любовта трябва да се тури в широка форма, достъпна за човешкия ум. Предметът на Любовта е неизчерпаем. Любовта е един красив свят. Писанието казва: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, ще Ме намерите.“ А кой търси? Който люби! С Любовта човек търси Бога!

Самоотричането е духовна Любов. Страданието е материал, който след като обработиш, ще получиш Радост. А самоотричането е материал, от който се образува

Ангелската любов. Ангелът, само като помисли за Бога, отрича се от своето блаженство в Рая и идва на Земята да помага. Сам слиза да помага, само като помисли за Бога, а не по заповед. Човешката и Духовната любов са материал за Божествената Любов. Човешката любов започва с щастие и свършва с нещастие, без изключение. Ангелската любов започва с нещастие и свършва с щастие. А Божествената Любов започва с блаженство и свършва с блаженство.

Полезно е човек да се занимава с изучаването на Любовта. Например да проучва това, което е писано в беседите върху Любовта, защото по този начин идват много красиви и велики прозрения, идват просветления отвътре за същината на Любовта. Трябва да се изучават беседите! И не е важно само четенето, но каквото четем, да го прилагаме и да правим опити. Защото без опити нищо не може да се постигне. Иначе ще има схоластика.

Братът попита: „Голямо впечатление ми направиха думите Ви в една от последните беседи, че Любовта на Христа към всеки човек е по-голяма от Любовта на Данте към Беатриче, и постоянно размишлявам върху това от няколко дни, но как да работим, за да се отварят изворите на Христовата Любов и да станем проводници на тази Любов?“

Правете опити. Ето един такъв: видиш повяхнало цвете; полей го колкото е нужно и ще бъдеш свидетел на това, което ще стане. Това е опит. Цветето символизира човек или друго някое същество, а поливането означава изпращане към него струя от Любов. Като видиш един човек или друго същество, изпрати му струя от Любов. Друг един опит за Любовта: да проявим Любов към един болен човек и ако се излекува, това показва, че я имаме. Промяна трябва да става и в този, който обича, и в този, когото обичат. Ако не стане промяна в онзи, който обича, не може да стане промяна и в онзи, когото обичаш. Не може Божията Любов да мине през

нас и да не остави нещо от себе си. В това отношение трябва научно да се правят опити. Ако обичаш някого, внасяй чрез своята Любов Светлина в ума му, Топлина в сърцето му и Сила в тялото му. Преди всичко, трябва да стане здрав. И ако не можеш да направиш това, тогава каква е тази любов? Но за да внесеш тази промяна в него, промяна трябва да стане в теб. Ти сам да преливаш и ще се предаде от теб на другия. Казано е Любете врага си, но как? За врага трябва да се употреби една Любов, която да го обезоръжи. Има начини, които трябва да се опитат, а не сухи, схоластични системи. Не може само да говорим на теория за Любовта, а трябва да правим опит що е Любов, що е справедливост. Трябва да имаме право схващане за нещата и то според Божествената наука.

И още – човек трябва да счита размишлението върху Любовта Христова тъй необходимо, тъй нужно, както дишането на въздух. У религиозните хора често много силно се развива личното чувство. Това не е никак хубаво – засилена е дейността на малкия мозък чрез личните чувства. Човек ще мине през там, но да не остане, а да се качи по-горе – в горната част на главата, дето е центърът на милосърдието и Любовта. И там ще има среща с Бога.

Човек учи Любовта във време на бедствие. Тогава най-добре развива прозрение за същността ѝ и вижда осезателно как тя работи в света, как се изявява Любовта на Бога към нас. Човек трябва да има отворена душа за Любовта, понеже тя е навсякъде. Човек трябва да има отворен слух да слуша песента ѝ.

Да се образува една група от трима души, чийто събрания да стават в 24 ч., два пъти през седмицата – петък срещу събота и събота срещу неделя. Тези дни ще бъдат временно и после ще кажа окончателно в кои дни. На тези събрания ще се размишлява върху Любовта и ще се пожелае Божията Любов да протече през всички сърца.

Братът каза: „В 17-та глава от Евангелието от Йоана Христос е казал: „Отче, Ти Си в Мене и Аз в тях.“ Значи Любовта на Отца ще мине през Христа и от Него ще дойде до нас.“

Това е така, но колко души могат да разберат тези мистични неща?

Във време на събранията няма предварително да се умува много, но ще оставите да заговори във вас Божественото, да ви упъти какво да правите и как да размишлявате върху Любовта.

Братът каза: „Във време на събранията на групата ще изпратим мощна струя от Любов към всички същества и ще пожелаем да станат проводници на Любовта. Ще се постараем да възлюбим всички, да им изпращаме струи от Любов.“

Трябва да дойде едно просветление на съзнанието. Ако от Духовния свят няма просветление, то човек мъчно може да разбере. Тези, които ще правят размишление върху Любовта, нека имат една основна идея за Любовта и тя да се разраства като семка. Да започнат с малкото и като се разшири съзнанието им, тази идея ще почне да расте. У хората има много неясни понятия. Например апостол Павел казва: „Любовта е плод на Духа.“ А също се казва: „Бог е Любов!“ Това са две различни понятия. Любовта като същина е Бог, а като проява е плод на Духа.

Трима души за групата на Любовта са достатъчни. Бог нали казва: „Аз съм Бог на Авраама, Исаака и Якова“ – трима души. В колко часа ще се молят хората, това са второстепенни и третостепенни въпроси.

СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА

Една от красивите традиции бяха т. нар. братски вечери, когато отделни семейства на Изгрева канеха на

вечеря Учителя и около 25-30 братя и сестри. Създаваше се радостна, приповдигната атмосфера. Влизането на Учителя се ознаменуваше с радостен трепет, който преминаваше през душите ни. Вълнувахме се, че Той е между нас. След вечерята почваха песни, разговори, споделяхме свои спомени и опитности. Учителя винаги изказваше много важни мисли, които бяха и най-интересната част от братските вечери. Тук ще изложа мисли от Учителя, изказани при една такава братска вечеря:

В нашето свръхсъзнание ние получаваме чиста Любов, но тя, като слиза и дойде в самосъзнанието, добива известен примес и тогава човек почва да обича доброто и злото. Това става, когато не сме пречистени. След това този поток на Висшата любов слиза в съзнанието ни и ако нашето съзнание не е пречистено, добива още повече примеси, добива животински характер. След това тази Любов минава през подсъзнанието и отново се качва в свръхсъзнанието, за да добие своята първоначална чистота. Така по това колело минава Любовта и затова имаме разни степени на Любов: животинска, човешка или физическа, духовна, умствена и Божествена. Любовта е Божествена, когато е свободна от примеси, когато е напълно чиста – такава, каквато слиза отгоре. За физическата и за Духовната любов съм ви говорил, а за Божествената съм ви говорил малко. Всички долни степени на любовта не са още Любовта, а са нейната външна страна. Формите на Любовта са различни според степента на Любовта. Новата или Божествена Любов, която ще се изяви на Земята, ще създаде нови форми на Любовта. Старата любов е произвела това, което виждаме, а новите форми, които ще създаде Новата Любов, ще бъдат нещо съвсем друго. Но не искайте да внасяте формите на старата любов към новата. Старото го оставете и като градите новото, гледайте да не се вдига прах. Това ще влезе в новото възпитание. Малката Любов минава през малка тръба и има

спънки – това е човешката любов. А голямата Любов минава през голяма тръба – тя е Божествената Любов. Човешката любов е в астралния човек, а Божествената Любов е в Духа. В човешката любов има радост и страдание, в Духовната любов има промени, т.е. усилване и отслабване, а истинската Любов е Божествената. Този човек, който манифестира с любовта си, е слаб в Любовта. При Божествената Любов много нещо остава непроявено. При човешката любов всичко се проявява, а при Божествената това, което не се проявява, е много повече от онова, което се проявява; тя има дълбочина.

Сегашната обикновена любов е кармична, тя не е чиста и затова не е устойчива. Божествената Любов не е кармична и е трайна. Писанието казва: „Роденото от Духа Дух е, а роденото от плътта плът е.“ Значи има една любов на плътта, която преминава, изчезва. Тя е човешката любов. А има друга Любов – Любовта на Духа, която вечно пребъдва. Тя е Божествената Любов.

Като се влюбят някои, минават за ангели един за друг, а след време не искат да се видят. Онзи, който обича с човешка любов, се носи добре, но после изстудява. А Божествената Любов отначало е слаба и постепенно се засилва все повече. При Божествената Любов няма прекратяване, а непреривен растеж и усилване на Любовта. Човешката любов е като горене на един огън от дърва, който изгасва. Човешката любов е кратковременна, а Божествената Любов се сравнява с горенето на Слънцето. От друга страна, човешката любов има съвсем други цели. При човешката любов вземат участие низши духове. Всеки, който работи с човешка любов, остава излъган. При Божествената Любов има Чистота. Човек трябва да има връзка само с Бога, а с хората – отношения. При човешката любов има изгаряне, а Божествената има Светлина, при която плодовете зреят. Човек трябва да надрасне физическата, плътската любов. Тя е една фаза,

през която е минал човек, но сега той трябва да се издигне до по-висшите форми на Любовта.

При човешката любов онзи, който обича, ограничава, докато Божествената Любов не прави ограничения на онзи, когото обича. Всичката ви слабост е, че вие се влюбвате. Любовта е естествен процес, а влюбването е преяждане. Щом има влюбване, ще дойде пресищането, обезсърчението, недоразуменията и пр. При човешката любов човек има съвсем слабо разбиране на Любовта. При Божествената Любов Бог изпраща Духа си. Там, където присъства Божественият Дух, е друго. При Божествената Любов ще обичаш всички онези, които са се обърнали към Бога и при това Бог ще ти бъде идеал.

Когато обичаш някого, неговото лошо състояние се прехвърля на теб. Това става при човешката любов, докато при Божествената Любов няма такова прехвърляне. Прехвърлят се също и греховете, и пороците, и слабостите на този, когото обичате. И когато мразите някого, вие пак се свързвате с него и придобивате качествата му. Влюбеният при човешката любов прилича на теле, което си е пъхнало главата в гърне и не вижда нищо, докато не намери твърдо място, за да счупи гърнето. Човешката любов е любов на страстите. Това, което проявяват астралният мъж и астралната жена, не е никаква Любов, а е само една привидност. Любовта е съвсем друго нещо.

По-низшите и по-висшите чувства идват у човек в стълкновение. Тези скърби и страдания се дължат на физическата любов. Това е една по-гъста материя и като се вплете човек в нея, докато се освободи, ще усеща страдания. Ред същества от Астралния свят действат при тая любов. Всяка любов, която произвежда каквито и да са горчиви чувства, не е Божествена. Човек трябва да различава човешката любов от Ангелската и от Божествената. Когато някой мъж се съблазни от формите на жената

и обратно, това не е от тях. Тъмните духове правят това чрез тях. Човешката любов се проявява чрез целувки и прегръдки. Ангелската или Духовната любов се проявява чрез усмивката. Ако ти се усмихне този, когото обичаш, ти си радостен. При Божествената Любов само като зърнеш този, когото обичаш, или като си помислиш за него, радваш се. При Божествената Любов няма противоречия, няма страдания. Тя се проявява чрез Светлина. Погледнеш Светлината и виждаш Бога навсякъде. При човешката любов се хвърля магнетична мрежа между двама души, за да се въплъти някой. Духовете привличат мъжа и жената, за да се въплътят чрез тях. При физическата любов хората не знаят, че изпълняват чужди желания. Когато човек има чести възвишени стремежи, тогава Светлите духове го обикват и работят върху неговото повдигане, за да го подготвят и да се вселят в него.

Една сестра каза: „Една жена ме помоли да Ви попитам как да обича.“

Няма какво да я учим как да обича. Най-първо ще я учим как да вдишва и издишва. Между обикновената и Божествената Любов разликата е в това, че едното е стопляне отвън, а другото – отвътре. Едно тяло, като се топли отвътре, не изстива.

Божествената Любов има три степени. Първото стъпало е да дадеш на човека, когото обичаш, най-необходимото – хляб, дрехи, условия. Второто, ще го пратиш на училище, ще го възпиташ. Третото стъпало е да му дадеш дарования, да го направиш талантлив. С Любовта, която му изпращаш, ще го направиш даровит и ще се радваш на дарбите и успехите му.

Божествената Любов не стои там, дето има личен живот. Човек трябва да разпростре своята любов вън от семейството. Някой иска взаимност, но той иска с това да пороби онзи. Много млади погрозняха в неправилни чувства и противоречия, в постоянни вътрешни борби.

Когато любовта не е Божествена, човек погрознява. Всички търсят щастливия живот, а щастието е в разбирането и в прилагането на Божия закон.

Човешката любов състарява, а Божествената Любов подмладява. Когато момата е много красива, като знае, че на някого ангелът е слаб, да си тури по-проста кърпа, та този приятел да отиде да работи, а не да си криви шапката. При човешката любов има удари. Ударите са прекаленото увличане, което идва и зашеметява. То заблуждава, въвежда в една област на бездействие и човек не може да работи. При Божествената Любов няма спор. Има ли спор между двама, то и двамата не са богати. Онова, което обичаме, да не го държим постоянно пред себе си физически, но вътрешно в нас. Човек, който се оплаква от хората, той не обича света, нито хората го обичат.

Питат що значи прелюбодействие? Прелюбодействие значи всяка любов, която не е Божествена. Ако ти обичаш някого, Бог чрез теб е проектирал любовта ти към любимия.

Един брат попита: „Как ще познаем дали сме разбрали Любовта или не?“

Ако една неприятна мисъл или чувство са в състояние да нарушат вашия вътрешен мир, вие не сте разбрали Любовта. Казах на един млад брат, че нарочно не му отговоря тази, която обича. Нарочно Небето прави така, че други да я обикалят, за да страда и да изгори в него нещо, което е непотребно и вреди. Той ще мине през страдание, за да се пречисти.

Един брат запита Учителя: „Нали Вие казахте в миналата лекция на Общия окултен клас, че трябва да намерим и възстановим тези отношения, които сме имали един към друг преди излизането си от Бога? Тези отношения на душите една към друга различни ли са или не?“

Различни са отношенията на всяка душа към другите, но пак, разбира се, са Божествени. Всички хора са излезли от Бога при различни условия, а не изведнъж. Отношенията между душите са различни, иначе щеше да има еднообразие. Отношенията между душите са съществували във Вечността преди излизането им от Бога. Тези отношения са били отношения на Любов. Да ги възстановим, това е нашата задача днес. Отношения, които възобновяват онези извечни, първични отношения, са правилни. Има задачи, които сега ги учим. Обаче те са съществували в Природата винаги. Даже има задачи в Природата, които ние още не ги знаем.

Стана дума, че някой ще пътува във вторник. Учителя каза:

Всякога е хубаво да се пътува. В Божествения свят има само един ден, а тук има седем дни. Оставете традициите. Вие не можете да приемете новото, докато не се откажете от традициите. Те са стари порядки. Я изпейте една песен!

КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Бяхме излезли на местността Ел-Шадай, за да посрещнем изгрева. След като пихме по чаша чай и изпълнихме Паневритмията, изкачихме се нагоре и се разположихме на една поляна край шосето до първия заслон. Тя беше покрита със свежа трева и цветя, пред нея минаваше вада. Оттам се виждаше мощната Рилска верига, по която имаше все още доста сняг. Както бяхме седнали, една птичка пееше на едно клонче и Учителя каза:

Птичката ни казва: „Ние живеем тук много добре. Вие как сте?“

Учителя погледна потока и каза:

Тази вода тук е цяла музика.

Учителя посочи стръкчета вероника и незабравка и каза:

Синият цвят действа успокоително; ако си разтревожен и известно време гледаш сини цветя, успокояваш се. А жълтото действа на ума.

Един автомобил мина по шосето покрай нас и от прозореца му някой извика: „Благ е животът ваш!“ Отвори се разговор, в който Учителя изказа следните мисли:

Любовта е една велика проява на Разумния живот. От Любовта може да се съди доколко човек е разумен. Винаги трябва да знаете, че Любовта е най-великото, най-разумното нещо. Не разделяйте Любовта от разумното. Всякога считай, че когото обичаш е разумен. Не можеш да обичаш това, което не е разумно. Като обикнеш някого, ще станеш сляп за всичките му недъзи и в него ще се породи желание да се повдигне. Няма ли ги тези два процеса, тогава Любовта не може да се прояви. В Любовта има жест – когато дава, дава щедро. Любовта има голяма задача. Тя превързва раните на човека и отминава. Щом дойде до отрицателните неща, тогава казва: „Можеш да живееш и без мен“ и я няма. Щом тя се изгуби, всички страдания идват.

Закон е: най-първо започни с Бога и тогава ще свършиш с хората добре. Ако човек обича Бога, той ще обича и хората повече, отколкото те даже могат да носят. Любовта е Божествена, ако едно същество минава през центъра на другото същество и обратно. Когато едно същество минава през Божественото, свързва се с Великата Реалност, която живее в другото същество; Любовта е Божествена. Когато едно същество минава не през центъра на друго същество, в този случай Любовта е по-слаба. Когато едно същество покрива другото, това е обсебване. Любовта ти към някого трябва да дава на теб и на обичания от теб подтик за работа в Живота и взаимопомощ. Ако любовта е истинска, вие ще растете като души. Реките се сливат една в друга.

Преливането на душите е един вътрешен процес. Реките се сливат и бреговете преливат. Когато реките не се сливат, бреговете не преливат. И двата процеса вървят едновременно и точно това съществува в Природата между съществата. Същото става между човека и Бога, между човек и човек. При сливането става преливане от едната душа в другата. Това сливане и преливане може да става само между две души, между които има Любов. Същото е при нашите отношения към Бога. Във време на молитва да се почувства Любов към Бога, за да се реализира сливане и преливане. Затова основата на всяка молитва е Любовта към Бога. Един светия, един напреднал човек изпитва Божествената Любов няколко пъти в живота си и тогава има блаженство, чувства Бог във всичко и обича Бог във всички. Всички други състояния на Любовта са Духовна любов, а не Божествена. Всеки светия е толкова влюбен, че от Любов е забравил светските неща. Той толкова се е прехласнал в онова, което е видял, че е забравил и да се облича. Идеалът му е толкова висок, че е забравил всичко и докато чака писма отгоре, понякога ще поплаче за онова, което е видял.

Един брат каза: „Учителю, наскоро почувствах във време на беседа Божествено присъствие, почувствах величието на Любовта, за която Вие говорихте, и почнах да плача. В беседата Вие казахте, че когато човек обича, Духът го е посетил.“

Христос казва: „Аз не съм от този свят, както и вие не сте от този свят.“ С това Христос иска да каже, че който обича, не е от този свят. Който люби с Божествена Любов, той е от посветените. Хората знаят за елементарните работи, но тепърва трябва да учат що е Любов. Те говорят на невежествен език за Любовта. Те са както някой, който говори за художество, а не знае да рисува. Онези, които се занимават с духовните науки, често нямат ясна представа за нещата. Нито чрез благотворителни дружества, нито чрез

манифестации ще се оправи света. Чрез това се помага само донякъде. Това, което ще оправи света, е хората без разлика да станат добри проводници на Божествената Любов. А това става чрез приготовление и чрез добър живот. Изисква се да бъдеш чист, добър, разумен, да имаш вяра, надежда. За да бъдеш добър проводник, трябва да имаш необходимите качества, та да предизвикаш добра проводимост и тогава ще влезе в теб Висшето, Разумното. И ще научиш неща, които не се обясняват, но се опитват. Например можеш да говориш за сладчината на захарта някому, само ако той има малко опитност в това. Много е важна проводимостта на човека за Любовта. Ако човек има облаци в мисловния и в чувствения си свят, той не може да възприеме Божествената вълна на Любов, която иде отгоре, но ако е чисто Небето му, ще я възприеме. По-хубаво нещо от Любовта няма. Който съжалява, че обича, се заблуждава. Ако се откажеш от любовта, съкращаваш живота си. Та във вашата градина на Любов, разработвайте всички цветя и посаждайте нови.

Един брат попита: „Има ли нещо по-съвършено от мисълта?“

По-съвършено от Любовта няма, но за да я разбереш на Земята, трябва да има мисъл. Мисълта е среда, през която се предава Любовта. Ако не мисли, човек не може да обича. Вън от мисълта, Любовта е непонятна. Ние се стремим към Съвършената любов! Това търсим! Любовта трябва да бъде в подсъзнанието, в съзнанието, в самосъзнанието и в свръхсъзнанието. Да проявяваме онази Любов, която никога не пресъхва.

Отивам при цветето, за да видя какво е написал Бог в него. Отивам при един камък и правя същото. В тези книги аз чета какво е писал Бог и, като чета от тях, и те четат от мен. В Божествения свят живите книги се радват, когато ги четат. На Земята защо ли скърбим? Понеже хората минават покрай нас без да ни четат. Когато ние се зачетем в това, което

Бог е писал в една жива книга, ние обичаме. Да ни обичат, това значи да изчетат какво е писал Бог в нас. Писанието нали казва: „Написан е Божият закон в сърцата ни.“ Всеки човек е една книга и когато го обичаме, ние я четем, а когато не го обичаме, книгата остава неразбираема.

Една сестра попита: „Какво се разбира, дето казвате, че човек не трябва да се привързва към тази или онази форма?“

Във формите, които среща, човек трябва да види Божественото, но да не спре на тях, а да продължи понататък. Човек е част, а Бог е Цялото. Ти ще се привързваш не за частта, а за Цялото.

Неизказаната любов е Реалната любов.

Учителя запя думите: „О, Неизказана любов!“

Бог е това! Той не може да се изкаже. Когато пееш тези думи, трябва да си представиш величието на Бога, благостта, която се лее от Него, мекотата Му, онази тихост в Него, когато ти прощава: „Няма нищо.“

Само Непроявената любов е Божия Любов!

Когато Учителя каза тези думи, мнозина останаха изненадани, понеже досега казваше: „Само проявената Божия Любов е Любов.“ Учителя обясни това така:

И двете изречения са верни. Да, някой ви обича, услужва ви и като проявява така любовта си, това е Божествена Любов. Обаче по този въпрос има и една друга, по-дълбока, вътрешна страна – преживяванията вътре, които остават скрити, са Божественото, Реалното. Изявява ли се вече Любовта, тя не е любов. Сега тя не може да се изяви във физическия свят в своята пълнота, защото тук е много груба материята, но в бъдеще ще може да се проявява и тук така, както в Божествения свят.

Щастието е във възприемането на Божествената Любов. При Божествената Любов човек има любов към всички същества и голямата Радост, която изпитва, е присъствието

на Бога, който обича и змиите, и зверовете, и червеите наравно с вас. И от това състояние по-високо няма.

Милиарди са изразходвали отгоре, за да ни дадат днешния хубав ден. Никой цар не може да направи това. Колко е часа, каква е температурата, колко души са се записали на тази екскурзия?

Беше 12 ч. на обяд. На полянката при Заслона температурата беше 35 градуса. Бяхме около 120 души.

АЗ И ОТЕЦ МИ ЩЕ НАПРАВИМ ЖИЛИЩЕ ВЪВ ВАС

В частен разговор с един брат Учителя каза:

У много хора има нещо, напластено от миналото. Ако има ревност, подозрение, съмнение, не може да се образува братство. Това не е онова Божественото, което сплотява хората. Когато се говори за Любовта, някой изпитва срам, понеже неговата любов има примеси. Затова човек трябва да има чисти мисли и желания и Любовта, като минава през тази чиста среда, не ще добива никакви примеси. Когато съзнанието ти е нечисто, не може да се повдигне в по-горна област. Божествената Любов ще дойде да обнови света. Двама души, които се обичат, трябва да знаят каква дистанция да поставят помежду си. Тя не трябва да бъде нито много голяма, нито много малка; Разумността ще ви каже каква точно да бъде тя. Защото Любовта е Огън. Нали ако доближиш неразумно до едно растение източника на топлина, то ще изгори?

Братът попита Учителя: „Вие казахте в лекцията, че човек трябва да има връзка само с едно същество, само с Бога, с нищо друго да не се свързва. Какво значи това?“

Когато се влага корист, любовта е с връзка. Гледай друг да не обсеби това, което ти обичаш. Не чакай никакви лични облаги от Любовта. Не можеш да имаш Божествена Любов, ако не се стремиш към центъра, към Бога. Ако отивате двама

към Бога, вие сте приятели. Като се отдалечавате от Бога, ставате неприятели. Любовта има съвсем особено качество и като влезе в човека, го подбужда да чете, да учи, да работи за Господа, да се възхищава и да вижда възвишеното навред. Като намериш Божественото в човека, ти си намерил същинския човек. А като намериш човешкото в човека, ти си намерил сянката.

Братът попита: „Вие вчера казахте, че можем да обичаме както Христос обича.“

Христос е казал: „Аз и Отец Ми ще направим жилище във вас.“ Можем да обичаме като Христа или по-точно – да дадем ход да се прояви Христос в нас. Апостол Павел казва: „Не живея аз, но Христос живее в мен.“ Любовта е проява на Бога в Живота. Който се е домогнал до тоя велик закон, той е придобил всичко. Докато не се нахрани с Любов, човек не може да бъде фактор в Живота.

Разликата между влюбване и Божествена Любов е в следното: ако любовта, която имаш към някого, не хвърля сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази Любов е Божествена. Но ако твоята любов към някого хвърля сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази любов има примес. Да желаеш да те обича онзи, когото обичаш, това са човешки работи. В Божествения свят не може да влезе едно неразумно същество. Там всички неща са разумни. За да можеш да имаш висока връзка с Любовта на едно същество, то трябва ти да го разбираш и то да те разбира. В Любовта има обмяна. Божествената Любов е вечна и непреривна. Писано е: „Опитайте Ме и вижте, че Съм благ.“ При Любовта, в каквато и да е форма, всичко е хубаво. Само че от физическата любов очакват това, което тя не може да даде. Тя допринася съвсем малко на човека.

За Любовта на Христа се говори в следния стих: „Който има Духът Христов.“ Под Духът Христов да се разбира Любовта на Христа. Тепърва хората има да се учат, тъй като

са изпаднали в невежество. Християните сега мислят, че разбират какво е Любов. Докато не я приложат, не могат да я познаят. Като говоря „Аз ще си платя дълговете“ и се разплащам от Любов, то действието е важно, а не думите.

Хора, които се обичат, се привличат. Писанието казва: „Христос възлюби грешните, преди да бъдат праведни.“ А ти казваш: „Как да обичам?“ Както Христа! Ще кажеш: „Христос можеше и аз мога! Любовта е само тази, която може да издържи всички безконечни грехове на хората и да ги повдигне.“ Моето определение за Любовта е: ако любовта ти може да заличи вътре в теб твоите погрешки и погрешките на твоите ближни, това е Любов. Значи няма да се спреш на греховете на хората и когато дойдете до съвършената Любов, вие ще се намерите в един безконечен свят. Много мъчно е да простиш; не само да простиш, но и да забравиш и не само да забравиш, но и помен да не остане от това. Дойдете ли до тази Любов, вие сте безсмъртни, вие сте безгранични. Тогава вие ще създадете един свят на Красота около себе си, един свят само на Любов, Мир, Радост, Веселие, Хармония и Блаженство. Когато си във връзка с тази Велика любов, тогава разбираш Учителя си. Когато намериш Учителя си и когато Той те намери, Той ще бъде сляп за всички твои погрешки. Любовта ви в бъдеще трябва да бъде такава, за да можем да вървим напред. Всеки един от вас чрез Любовта трябва да заличи в своя ум и в своето сърце всички погрешки и тогава ще дойде Господ да пише. На Господа Му трябва чиста книга, на която Той може да пише Своето Слово.

Та сега Любовта трябва да заличи най-първо всички ваши погрешки, за да можем да тръгнем. И тогава ще завършим Школата и ще влезем къде? – В Новата епоха, дето нито за мъж се отива, нито се женят, но са като Ангели. И тази епоха ще дойде. Това може да стане. Това е в трансформирането на съзнанието.

ЧЕТИРИ ПОРТОКАЛА

След лекцията изпълнихме гимнастически упражнения, после се върнахме в салона, където един брат донесе на Учителя четири портокала и каза: „Това е дар на Любовта, дар от онази Велика Любов, за която говорихте в днешната лекция.“

При Любовта всичко е възможно и тогава човек не би могъл да иска нещо неразумно. Неорганизираният свят е ограничен, а организираният е неограничен. Божественият свят е организиран. Ако Любовта протече през човешките сърца, колко лесно ще се разрешат най-мъчните въпроси! При Любовта с най-малки усилия ще имаме придобивки – реални и постоянни. Всички усилия на Любовта вървят във възходяща степен и Любовта в човека трябва всеки ден да има ново прозрение, ново откровение. Любовта е един безграничен свят и като влезеш там, ще вървиш от слава в слава.

Един брат попита Учителя: „Вие, Учителю, казахте, че днес хората имат любов, но такава, от която умират. Каква е разликата между тази любов и Божествената?“

От Новата любов хората възкръсват. Нали е казано: „Като чуят гласа на Сина Човешки, мъртвите ще възкръснат.“ Това е гласът на Любовта. От сегашната любов хората умират, понеже има примес в нея. Трябва да се проповядва Чистота.

Един брат попита: „Вие казахте, че когато обичаме, трябва да дадем, и като ни обичат, трябва да ни дадат. Дали тук се разбира вътрешно даване на Любов, на добри мисли и пр. ?“

Тук се разбира външно и вътрешно даване. Даването трябва да съдържа всички елементи. Тези, които се обичат,

имат връзка горе. Любовта, която се проявява тук на Земята, не е на физическото поле. Тя е горе в Духовния свят. Любовта не е от физическо естество. Тя е от Духовния свят. Любовта дава Свобода, простор. Тя няма нужда от стражари и пазачи. А човешката любов следи къде ходиш, какво правиш. Думата „любов“ е псевдоним. Не знаете името на Любовта. Ако знаехте това име, каквото кажехте щеше да стане. Вие не живеете в Причинния свят. Той за вас е непонятен. Който влезе там, ще разреши всички мъчнотии; сега хората само сънуват за него. Любовта не иска никакъв товар. Ти носиш цяла кола с каквото и да е, но в Божествената кола не те искат с товар. В Божествената кола има място само за теб, без никакъв товар. Всеки, който пита какво нещо е Любовта, той е далеч от нея. Щом човек не е при извора, търси го. Човек трябва да намери извора на Любовта.

Душата се приготовлява за света на Любовта. Това е нейният копнеж. Човек се приготовлява да стане възприемчив към нейните трептения. В Божествения свят животът е като Любов!

Една сестра попита: „Вие казахте, че когато обичаме едно същество, трябва да знаем защо го обичаме? Как да знаем защо го обичаме?“

Ще търсиш съществените качества, за които обичаш това същество. Да познаваш онова, което Бог е вложил в него. А да познаеш онова, което Бог с вложил в него, това значи да познаеш Бога. А с познаването на Бога ще добиеш Живота, защото е писано: „Това е Живот вечен да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, когото Си изпратил.“

Когато обичаш някого, ти пращаш към него сноп Светлина и виждаш, че лицето му има красиви черти. И всеки път намираш все нови и нови красиви черти в неговата душевност.

Един брат каза на Учителя: „Много неща ми станаха ясни от беседата в неделя, когато казахте, че човек не

трябва да бъде нито мъж, нито жена, а човек! Както е казано в Писанието: „Плът и кръв няма да наследят Царството Божие.“

При Любовта човек трябва да бъде крайно досетлив. Досетливост и предвидливост са качества на Любовта. Един, който те обича от Невидимия свят, като научи, че страдаш, смалява се, напуща онова място, пропътува всичкото пространство и идва да ти помогне. Това е сега външната страна. Но има още по-дълбоки и по-хубави работи, които и да се разправят на хората, ще бъдат непонятни. Вие едвам сте в началото на това развитие. Има такива хубави потънкости, а вие искате да примирите новото със сегашния живот. Няма какво да се примиряват. Човек не е философ, но трябва да бъде философ. Човек не е поет, но трябва да стане поет. Човек не е музикант, но трябва да стане музикант. Човек не е Ангел, но трябва да стане Ангел. Всички трябва да придобием онова, което ще занесем със себе си.

Несъвместими са погрешки в Любовта. Когато човек прави погрешки, той изгубва условия да бъде във връзка с Висшите същества, които проектират Любовта си към него. И тогава той изгубва Любовта си. Да обичаш тези, които те обичат, то е в реда на нещата. А да обичаш тези, които не те обичат, то е Съвършенство. Да обичаш този, който обича другиго, там е Съвършенството. Ти помогни на една душа и дали тя ще те обича или не, това остави настрана.

При Любовта трябва да бъдеш към всички еднакъв; ако обичаш някого повече, а другиго по-малко, това не е Любов. Никой няма право да изисква голяма любов. Онзи, когото обичаш, остави го да те обича, както той знае. Не го учи как да те обича, иначе ще развали и това, което има.

Любовта обяснявам така: видиш едно същество и му се зарадваш; това е първоначалното в Любовта. Идва при мен една мушичка, зарадвам се. Подухва малко ветрец, зарадвам се. Видя една тревичка, зарадвам се. Малки работи са това, но

ме карат да мисля за големите и велики работи. Тревата ме навежда на следните мисли: че е търпелива, като излиза из земята. Много пъти може да съм скръбен, но като погледна тревата, казвам си: „Тя е доволна, защо аз да не съм доволен? Някога аз съм бил на нейното място. Тя като дойде на моето място, аз ще бъде по-горе.“ И ѝ казвам: „ Аз бях на твоето място, един ден и ти ще бъдеш на моето място.“ Тогава тя казва: „Много се радвам!“ Някои ще си кажат: „Този, извеяният, на тревата приказва. Може ли да се приказва на тревата?“ Аз считам тревата за телефонна слушалка. Когато хвана слушалката, аз се свързвам с Едного, Който е далеч. Аз говоря с Онзи, Който е от другата страна. Като влезете в Пътя на посвещението, ще разберете това и само тогава Животът ще се облагороди. Когато няма растеж в Любовта, тогава това е само едно заблуждение на човека, че е Любов. Тези същества, които обичаш, не бива да ги владееш. Бог е създал човека и се проектира в него. Защо ще искаш да Го завладееш? Ти като речеш да ограничиш Любовта, тя си отива и тогава виждаш, че не можеш да я ограничиш. При истинската Любов човек, като обича някого, обича и всички тези, които това същество обича. А когато любовта не е истинска, човек завижда на тези хора, които обичат любимото от него същество. Нашата любов трябва да бъде чиста, като любовта на майката. Майката се радва, когато детето ѝ обича някои хора, тя обича и тях. Майката се радва, когато повече души обичат нейното дете.

ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Напуснете вашите биволски коли и влакове и пътувайте със Светлината. Вие всички искате новото, но стоите и не се освобождавате от старото. Всеки да чувства себе си и

другите като души! Новата епоха ще бъде любовна епоха и затова ще освободи хората от ненужните страдания. Хората ще разберат, че няма друг начин, освен Любовта. Това е единственият Път – с най-малко разходи.

Любовта е стремеж към незнайното. При този стремеж тя се разкрива на човека, но тя вечно ще се разкрива, все повече и повече ще се разлиства и винаги ще ни бъде вечен възвишен идеал, към който да се стремим. Казано е в Писанието: „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.“ Това е Любовта!

Като се казва „Не пожелавай“, това се отнася за човешките работи, а желай това, което Бог е вложил в теб, желай Любовта. В Природата, за да поправите една погрешка, трябва да обикнете някого: или дърво, или камък, змия, лъв, тигър, човек и пр. И като обикнеш някого, ще поправиш нещата. Това е цяла наука, която тепърва трябва да се учи. Като говоря за Любовта, не ме разбират както трябва. Казвам: като направиш погрешка, ще обикнеш някого. Като обичаш заека, ще го обичаш като заек, а змията ще я обичаш като змия. Когато обичаш Божественото в човека, ти си на прав път. И това, Божественото, не ще го обичаш само в едного, защото то се изразява във всички. Когато обичаш Бога само в едно същество, ти Го ограничаваш. Ако обичаш само едно същество, това е вече пречка между твоята душа и Бога. Не може човек да не обича всички, понеже Бог е създал всички. Някои хора мислят, че като обичат едного, обичат Бога, обаче човек трябва да обича множеството, понеже всичко е излязло от Бога и във всички живее Бог. Всеки човек е буква от Божествената азбука. Щом не обичате някои хора, вие не обичате известни букви в тази азбука. Какво ще постигне ученикът, който обича само десет букви от азбуката на своя език, а останалите не обича? Следователно влезете ли в Божествения свят, трябва да обичате всички хора, за да си служите с Божествения език.

Най-важни са две неща: да възприемем Божията Любов и да обикнем Бога, т.е. да обикнем всичко!

Законът е такъв: ако Любовта на човека към някого е Божествена, тя ражда Любов към всички същества. Щом един човек може да обича едного, може да обича всички. Най-лошото е, когато не обичаме никого. Любовта трябва да я изпратим от нас, не трябва да я спираме. Като обичаш едного, тогава Любовта ти протича към другите, раздава се, твоята любов от него минава към другите.

Не считай Любовта за еднократен процес. Ти обичаш един човек, защото той е отражение на всички хора. Като обичаш едного, несъзнателно в него ти обичаш цялото човечество.

Едно същество от Невидимия свят те обича чрез някого, може би, една година и после си заминава. След това намира чрез друг да те обича, после чрез трети и т.н. То е все същото същество от Невидимия свят.

Представи си десет милиона души в Невидимия свят, където полове не съществуват, всички са еднакви; и ти си като тях. Ти обичаш едно същество и в един момент се обърнеш, а това същество се смеси с другите; погледнеш – всички си приличат. И като срещнеш друго същество, и то е много любезно с теб и е със същата Любов към теб. Те имат Любов. Ние сме се лъгали на Земята, че трябва да обичаме само едно същество. Каква голяма мощ, каква голяма сила има в такова Общество – десет милиона души, които се обичат една друга! Любовта не прави разлика между бедни и богати. И вятърът еднакво вее и за бедни, и за богати. Който прави разлика, там е човешкото. От човешкото не можем да се освободим, то е на място, но трябва да бъде подчинено на Божественото.

Като дадеш някому нещо, може да бъде малко или много, но да бъде доброкачествено. Любовта ви към всички хора да бъде еднаква не по количество, но по качество. Ние

не се занимаваме с количеството, а с качеството – там е силата. Каквото прави Баща ми, и аз го правя. Господ обича растенията и аз ги обичам. Господ обича буболечките и аз ги обичам. Когато те попитат защо обичаш буболечките, ще кажеш: „Защото Господ ги обича.“ Когато обичаш всички същества, освен едно, ти нямаш пълна връзка с Бога, понеже Бог живее и в това същество. Някои казват за някого: „Аз от него не се интересувам.“ Че как така? Господ иска да знае за него, а ти на какво се правиш, че не се интересуваш? Така не трябва да се мисли. Най-мъчната работа е да имаме към всички хора еднакви отношения. Само Бог може да те научи как да обичаш хората. И додето не намериш доброто в човека, не можеш да го обичаш. В Невидимия свят всички са еднакво добри и красиви, Любовта не прави различия. Във физическия свят имаме един образец – Слънцето. Слънцето грее еднакво на всички, но едни приемат по-малко, а други – повече. Някой казва: „Аз не съм като Слънцето да огрявам всички.“ Че ти грей тези, които са около теб; Слънцето не огрява цялата Вселена. Щом правиш разлика между едни и други хора, тогава си в Духовния свят, а щом имаш пристрастие и постоянно се променяш и изменяш, ти си на физическото поле. Във физическото поле има промяна, в Духовния свят има разделение, а в Божествения има единство.

Почнеш ли да мислиш зле за приятеля си, ще го изгубиш. Като почнеш да мислиш добре за него, той пак ще се яви. В Любовта има събирателни огледала и ако попаднеш там, ще изгориш. Не търси да попаднеш в събирателната любов само в една посока, само към едно същество, но да имаш разпръсквателна любов – в хиляди струи, в много направления, към много същества. Тогава Любовта е безопасна. Нека човек да люби като Бога! Каква е Любовта на Бога? Можем да я наречем всеопростителна Любов спрямо хората. Така като се разглеждат нещата, заражда се интерес.

Да имаш приятелство, да изпитваш Божествена Любов към някого, това подтиква човека нагоре. Духът работи, душата се стимулира. Когато обичаме Бога във всички същества без разлика, а не някои повече, а някои по-малко, тогава е Божията Любов.

Някои ще останат за в бъдеще, не могат да се спасят сега, понеже не могат да възприемат Словото или, другояче казано, не могат да възприемат Любовта.

„ОБИЧАЙ ВСИЧКИ!“ Е ДИНАМИКА

Няколко души влязоха при Учителя в приемната стая. Почна разговор.

Има два закона. Първият: като обичате Бога, помнете, че това е Любовта на всички същества. Вторият: когато обичате хората, това е Любовта на Бога към тях.

Когато Божествената Любов е в теб, ти обичаш всички. Човек трябва да се преобрази, докато стане проводник на Бога. Това не може да стане с един удар. Когато се събудим вътрешно, ще видим, че всички хора са едно с нас, че те съставляват единството на един велик организъм и тогава ще ни станат мили. И тогава, като видим хората, които сме мразили, ще се засрамим, защото ще ни е знайно, че трябва да ги обичаме. Новата форма на съзнание е да усетиш, че животът на другите хора е твой живот. По-рано, като не си съзнавал това, ти не си бил готов да направиш нещо за тях, но щом съзнаеш това, готов си да направиш доста неща.

Истината може да се открие пред хората, но трябва да има Любов. В дадения случай обичай всички, докъдето се простира твоето съзнание. Обичай всички, с които се срещаш. Като се каже „Обичай всички!“, се разбира да обичаш съществата дотолкова, доколкото се простира твоето съзнание, т.е. тези, с които се срещаш. Изведнъж

всички хора не могат да се обичат. Като казваме, че всички трябва да обичаме, това е динамика. Например, влезеш в едно село; и тези хора ще обичаш. После ще влезеш във второ село, ще направиш нови връзки и ще ги обичаш. Когато аз казвам, че човек трябва да обича много души, това не значи човешка любов, а Божествена – да им желаеш доброто и да се молиш за тях. Като видиш някой страдащ, помогни му и се помоли за него.

Да любиш милиони хора, да любиш човечеството, да любиш всички, да им помогнеш, там се изисква много.

Любовта обича всички, а това, че човек може да няма еднакви отношения, това е допуснато, тогава естествено той няма и да обича всички по един и същ начин.

Един брат каза: „Учителю, Вие преди няколко седмици в една лекция казахте, че човек трябва да обича само тези, които обичат Бога, а преди три дни, в неделя, казахте, че трябва да обича всички същества. Това не се ли разбира така: първото се отнася до онзи човек, който има по-неразвито съзнание – той може да обича добрите хора, а второто се отнася до човек, който е духовно развит, и като е изкачен на мистични височини, той може да обича всички – и грешни, и добри.“

В грешния ще обичаш онова, което не е грешно. Нали златарят обича в златната руда златото и като стопи рудата, отделя ценното. А друг човек обича само претопеното злато. За да виждаме Бога дълбоко в грешния, зависи от степента на развитието на съзнанието ни. Онзи, който е повече развит, ще обича всички същества – и грешни, и добри. Вие и другите едно сте!

Законът е: този, който обича едного, любовта му е много слаба. Този, който обича двама, любовта му е по-силна, а този, който обича всички, любовта му е най-силна. Каже ли някой, че обича само един човек, той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи

Земята на гърба си. Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един нов човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единният. Когато човек обича само едно същество, то етерният му двойник е излязъл вън от неговото физическо тяло и затова той става нервен, подозрителен, съмнява се и бяга от хората, дразни се от тях, вследствие на това той е беззащитен и низшите духове го нападат и ограбват. Когато човек обича само едно същество, той е като цвят, който може да се нападне от гъсеници. Ако не искате да страдате, избягвайте единичната любов. Който люби, за да не страда, не трябва да дели Любовта, а да обича всички. Кръгът на Любовта постепенно се разширява. Отначало между двама, после към обществото, към човечеството и после към всички същества. Когато човек люби, това не е най-великото. Има нещо по-велико – това е самата Любов. И камъкът, като го обикнете, ще ви разбере. Няма същество в света, което като обикнете, да не разбере Любовта. За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие се повдигате, същевременно помагате на себе си, както и на цялото човечество. Щом желаеш доброто на всички хора, ти изучаваш Христа. Тогава Христовият Дух е в теб и почваш да разбираш Христа. Тогава ти си под влиянието на Същества, които са напреднали и искат да те употребят, както една далекогледна тръба се насочва, за да се приближат звездите. Желанието, което имаш, не е твое собствено. Висшата, идейната Любов се проявява към всички хора, без да подозират източника ѝ, отдето излиза. Обширна Любов трябва да изпълни душата на човека. Ако знаете отгде иде Животът ви, вие ще гледате на всички хора със свещен трепет, като на души. Щом обичате хората като души, и те ще гледат по същия начин на вас. Дойдете ли до тази Любов, вие ще бъдете свободни и щастливи.

Желайте нещо, което може да бъде достояние на всички, а не само изключително за вас. Имате ли предвид само за вас, тогава сте в трето измерение, в ограничения свят. Щом го желаете за всички, тогава сте в един свят, където всичко е постижимо. Ти обичаш само жена си и децата си, но утре те умрат и си нещастен. Ала ако обичаш цялото човечество, тогава не се губят твоите условия. Ако всички хора са в теб и са ти така мили, както жена ти и децата ти, тогава ще бъдеш ли нещастен? Ти казваш: „Като се подобрят условията ще дойде Любовта.“ Не, трябва да започнеш с Любовта! Ако започнеш с условията, ще имаш една горчива опитност. Ще проявиш към другите Христовата Любов така, както Той я е проявил към теб. Бог е проявил Любовта Си към Христа, а Бог и Христос са проявили Любовта към апостолите. А Христос и апостолите проявиха Любовта към другите вярващи. Тогава ще дойдем най-после до следното: Бог, Христос, апостолите, всички вярващи и всички ние ще проявим Божията Любов навсякъде. Като проявим Любов към един човек, ние му помагаме да прояви Любов към другите. Що значи слизане на душите? Това значи твоят ум и твоето сърце да намерят отзвук в ума и сърцето на друг човек или обратно. Това е слизане. Както в музикалния инструмент: като звънне една струна на пианото, то звънкат и тези струни, които са в хармония с нея. Такова обединение на хората е Царството Божие. Нали е казано: „Едно стадо и един пастир.“ Този пастир е Христос.

ЛЮБОВ КЪМ ВРАГА – ТОВА Е ЕДНА ШКОЛА

Често след лекция, вече с повдигнат дух, ние влизахме в разговор и се засягаха разни идеи, за които Учителя бе говорил. Изнесеното пред нас Слово ни караше да мислим и нови проблясъци и прозрения идваха, тъй като ни се откриваше един нов, широк свят на Светлина и

Красота. Ние постоянно се допитвахме до Учителя, а Той с присъщото си търпение поддържаше разговора, за да разберем Живота по нов начин.

За да обичаш врага си, трябва да обичаш Бога в него. Ти казваш: „Не мога да се помиря с него.“ Примири се с Бога, който живее в него. Някой ти е неприятен; за Господа да ти е приятен. Ако хората те дразнят и не можеш да превъзмогнеш това, тогава не си разбрал нещата. Да простиш и да обичаш, това са много трудни работи. Има един велик закон в Природата: като прощаваш, добиваш своята Свобода. Христос казва: „Прости им, защото не знаят що правят.“ Това значи, че Той не иска да има връзка с хората, които Го насилваха, не иска да останат неприязнени чувства в Него към тях. Защото връзките, създадени от неприязнените чувства, не са в наша власт и когато искаме да ги развържем, трябва да дойде някой отвън да ни развърже. А връзките при добри чувства са в наша власт да ги развързваме и да ги свързваме. Някой път не само че не прощавате някому, но не давате и на Господа да го прости. Ти го даваш под съд. Тогава идва Господ и Той те дава под съд. Когато всички отидем да слугуваме, изведнъж всички ще се освободим. Някои казват: „Аз никога няма да му простя.“ Ти няма да му простиш, но Бог ще му прости. Бог като му прости, и ти ще му простиш. Човекът, на когото не искаш да простиш, става банкер. Ти имаш нужда, той е добър и ти дава без запис, твоето мнение за него веднага се изменя. Значи Бог туря едного в трудно положение, а на другия отваря сърцето. И така ще ги примири. Като обичаш врага си, ти го обезоръжаваш! Любов към врага значи, че в миналото ти си тикнал този човек в крив път и си го направил враг. Отклонил си го. Ще го обичаш, за да го върнеш в правия път.

Като обичаш злите, ти ги смекчаваш. Ако възприемем Любовта, светът ще се отвори за нас. Едно куче те лае. Кое е по-хубаво, да му хвърлиш камъни ли? Тогава то

ще те лае повече, но ако му хвърлиш хляб, ще си върти опашката и ще престане да те лае. Хвърлиш ли му камъни, ти го ожесточаваш и то отдалече се впуща срещу теб. Всяка спънка в Живота е едно куче, което те лае. Хлябът ще ти помогне повече, отколкото камъните.

Трябва да покажем, че в нас има нещо Божествено. На врага ще гледаш да му направиш едно добро. Чрез това добро ще се парализира неговата сила, с която иска да ти направи пакост. Така ще го обезвредиш и той ще хвърли оръжието.

Когато някой ти е говорил половин час и ти е казвал обидни думи, дай му един подарък. Кажи му: „Аз никога не съм слушал такава хубава реч. Заповядай две английски лири.“ Говоря символично. Това значи да му направиш една услуга, когато има нужда.

Умен човек е този, който може да превърне своя неприятел в приятел. А глупав е този, който може да превърне своя приятел в неприятел. Ако ние не можем да разрешим мъчнотиите, тогава де ви е Учението? Ние сме пратени да разрешим най-мъчните задачи. Ще разрешиш задачата на омразата чрез Любовта.

Ти казваш: „Няма да го мразя.“ Така не се казва; кажи: „Ще го обичам.“ През август 1926 г. един брат дойде и ми каза: „Един човек ме нагруби в градската градина и ми каза много груби думи. Аз кипнах и му отговорих със също такива обидни думи и даже още по-обидни.“ Казах на този брат: „Това беше за теб изпит и ти не го издържа. Ти трябваше да запазиш спокойствие и кротост. И понеже не издържа изпита, очакват те страдания.“ И наистина после братът ми каза, че очите му почнали да отслабват. Този брат ми каза, че сега е простил вече на онзи човек и че е склонен да отиде и устно да иска прошка. Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, то не е прощаване. За Бога ще го обичаш. Ще постъпиш така, както Бог постъпва. Дали заслужава или не, това ще го оставиш

настрана. Господ, когато ти правеше добро, дали го правеше за твоята добрина? – Правеше Го за Любовта, която има! Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб, и онези, които ти причиняват радост. Писанието казва: „Ако не простите, и на вас няма да простят.“ То е Школа. Това не е нещо, което човек може да научи за един ден, за една седмица. Трябва цял живот.

Двама души се карали и най-сетне единият казал: „Това, което ти каза, е право.“ И онзи отговорил: „Това, което ти каза, е право.“ Хванали се за ръка и тръгнали заедно. Апостол Павел казва: „Бог беше в Христа и примиряваше света със Себе Си, като че им вменяваше греха“; значи прощаваше. Ти имаш да вземаш от много хора; готов ли си да простиш, да забравиш каквото имат да ти дават? На някои ще простиш лихвата, на някои – една трета, а от някои нищо няма да вземеш. Казвам някому: „Ти се караш със съседа си за два метра място. Примири се с него и ще ти мине главоболието, събрала се е енергия.“

Който отиде да се примирява, той е силен. Който очаква да се примирят с него, той е слаб. Всеки, който се съди с другите, разпъва Христа. Не искам никой да идва при Мене, който се съди. Не трябва да смущаваме Божественото съзнание в нас. Бог не иска недоволни.

Любовта изключва закона. Мойсей, който служеше на закона, не влезе в Обетованата земя.

НЯКОИ ЧЕРТИ НА ЛЮБОВТА

На всяка братска вечеря се разглеждаха мисли, които допълваха казаното в беседите и лекциите. Затова братските вечери бяха оригинални и неповторими, не си приличаха по дух една с друга. Забележителното беше, че винаги Учителя при изказване на идеите се съобразяваше

със състоянието на душите, с техните нужди, с техните търсения, с противоречията, през които минаваха. На една братска вечеря стана въпрос за някои качества на Любовта. Учителя каза:

Някой казва, че е разлюбил. Това не може да бъде. След отдалечаването, ще има приближаване, но никой път няма откъсване. Между двама души, които се обичат, никога не може да има разлюбване. Тук има две обяснения, и двете са верни: да кажем, че лицето „А“ обича лицето „Б“. Ако съзнанието на „А“ е заето с друго нещо или е понижено, то Любовта на Бога, който обича чрез „А“, ще се прояви чрез друго лице, после може чрез трето лице и пр., но никой път няма да престане Любовта към „Б“. От друга страна, лицето „А“ казва, че е разлюбило „Б“, но това не е вярно. Само че има понижение в неговото съзнание и затова той не може да долови, да съзнае Любовта си към „Б“. Това прилича на звук, който поради отслабване на слуха не може да се долови от човека. Но после, когато съзнанието на „А“ се повиши, той пак ще прояви своята Любов към „Б“. „А“ винаги ще има вътре в себе си Любов към „Б“. Станало е само едно разтягане на нишката помежду им, но не скъсване. Този, когото обичаш, не можеш да го разлюбиш. Онзи, който те обича, не може да престане да те обича. По едно време видимо може да престане да те обича, но това не е вярно, само инсталацията се е прекъснала, но щом дойдат условията, Любовта пак ще се прояви. Любовта не е престанала, но няма възприятия за Любовта на Бога, която минава през него. Чрез него Бог не е престанал да те обича.

Един брат попита: „Значи Любовта на Бога е постоянна. Дали това се отнася и до самия човек, който обича?“

Това се отнася не само за Бога, но и за самия човек. Щом човек обича някого, винаги ще го обича, тази Любов не може да престане; може да отслабне, наглед може да се изгуби,

но само когато човек заспива, т.е. потъне в други работи. После, когато се събуди, Любовта пак се проявява. Любовта, която човек има към някого, не е от това прераждане. Тя е от далечното минало, отпреди много съществувания.

Една сестра попита Учителя: „Вие казвахте, че разлюбване няма. Това дали се отнася само до Божествената Любов или и до човешката?“

И човешката любов продължава, и тя не се губи. Нали на Земята има дни и нощи? Но в самото Слънце не е така. Човешката любов пак се проявява след периодическо заспиване на съзнанието за самата нея и постепенно се усъвършенства, префиня, докато стане Божествена. Човешката любов ще еволюира. Тя е Любов от Бога, само че има примеси. И един ден тези примеси ще се премахнат, страданията ще ги пречистят. Любовта не се губи. Всяка есен листата окапват и на пролет отново поникват. Значи всичко външно се мени в Природата. Когато едни връзки са Божествени, те непременно ще преодолеят всички препятствия и ще се проявят.

Има една непроменлива Любов и една променлива. Не че е лоша променливата любов, но тя се променя, престава да действа, отдалечава се временно, за да си почине човек. Някой казва: „Онзи ме обичаше, а сега не ме обича.“ Онзи, който те обича, те е оставил точно навреме и ти е дал точно толкова, колкото ти е нужно. След това той пак ще се яви, неговото вътрешно отношение не се е изменило към теб.

Земята се върти около Слънцето по една орбита, тъй че някой път е по-близо, а някой път – по-далеч от него. Разликата в разстоянието е няколко милиона километра. Същият закон е и по отношение на душите, между които има Любов. Някой път сте по-близо до този, когото обичате и около когото се въртите, а някой път сте по-далеч от него. Тази е причината, дето тези, които се обичат, се отдалечават.

Един брат попита: „Как се обясняват думите Ви, че Любовта е винаги взаимна и че когато обичаш някого, и той те обича?“

Когато обичаш някого, ти си приел и проявяваш Божията Любов. Когато обичаш някой човек, то душата му те обича горе, макар и физическото съзнание на този човек все още да не знае това. Ако обичаш някой грешник, то душата му горе вече те обича и приема твоята любов и няма да се минат една-две години и той ще те заобича и долу на Земята, ще се обърне, ще стане промяна в него. И тъй, щом обичаш някого, душата му горе те обича. Затова казваме, че Любовта непременно е взаимна. Това, което е горе, ще слезе на Земята, а което е на Земята, то е било по-рано горе. Отначало Любовта може да бъде взаимна само горе, а после става взаимна и долу. Щом обичаш по Божественому, винаги има отзвук на Любовта, а дето хората не се обичат, то е привидно. Някой те изпитва. Още като обичаш някого, твоята любов има отклик в него. Не трябва да чакаме отговор. Любовта се проявява в един момент. Проявлението на Любовта е само един момент. Ние казваме „дълго време“, а пък „дългото време“ е вече резултат на Любовта. След време ще имаш втори момент. Това са неща, които не могат да се измерват. Всъщност Любовта е постоянна, непрекъсната, но ние я долавяме от момент на момент. Засега е така.

Винаги по-силният обиква по-рано. Когато обичат някого, то в него става събиране на енергия и ако той не оценява Любовта, тази енергия ще го стопи. Колко автори са писали така върху Любовта? Николко. Хората са обърнали внимание на много други работи, но Любовта е непонятна за тях. В миналото хората не са били готови да схванат великата наука за Любовта. Малцина посветени са могли да схванат това. Страданието, мъчението е една отплата, когато не сториш път на Любовта да мине през теб.

Когато обичаш някого, той не ти обръща внимание, но станеш ли пасивен, тогава става активен и почва да те обича. Тъй че, когато единият е активен, другият е пасивен. Става смяна. Великият Божи закон работи в Живота. Не може да не обичате едно същество, което ви обича. Двама души не могат да се обичат едновременно. Единият обича, а другият оценява любовта му. После ще се сменят. Има едно мерило, което показва дали има взаимност в Любовта или не – щом си доволен от любовта си, това показва, че има взаимност. Когато си доволен от любовта си, това показва, че другият те обича, обаче със своето обикновено външно съзнание може да не знае това, но Духът вътре в него те обича. Това е един дълбок вътрешен процес. Взаимната Любов засега е опасна, ако е едновременна на Земята. Затова когато единият люби, да не иска взаимност долу на Земята. Небето не допуска това.

Една сестра каза: „Мъка е когато няма взаимност.“

Не трябва да има взаимност едновременно. Ако двама души се обичат с еднаква сила, те ще се разрушат. Единият ще бъде активен, а другият ще бъде пасивен и после става обратното. Като обичаш, ставаш силен, а като те обичат, ставаш мек. Любовта ще се върне към теб от тези хора, които обичаш. Правете разлика между Любов и Обич. Любов има онзи, който изпраща Любовта, а другият, който я получава и преценява, има Обич. После се разменят.

ПОСЕЩЕНИЕ НА ЛЮБОВТА

На един от общите обеди Учителя каза:

Всеки човек си има едно малко прозрение за Любовта. Някой път, може би, човек е посетен само за кратко време, после това състояние се загубва и човек говори, че е имал такова и такова състояние. Всеки човек все ще има един-два-три пъти прозрение за Любовта. Понеже не е готов за

едно такова посещение, то и не може да трае дълго време. Замине ли си това състояние, после човек се чуди и не може да си обясни как е дошло; и как си е заминало не знае. Това е посещение на Бога! Когато Бог посещава човека, Любовта се проявява, понеже Бог е Любов. В Любовта човек разбира що е Бог. Вън от Любовта човек не може да си представи що е Бог.

При посещение на Любовта човек разбира как обича Бог. Тогава човек обича с велика Любов цветята, дърветата, змиите, вълците, буболечките, грешните и праведните и много нови идеи нахлуват в него. Няма по-красив момент от посещението на Любовта. Това наричат Възкресение, тогава приемаш Живота. При Божествената Любов вземат участие всички Същества от Невидимия свят, тогава цялото Небе се проявява чрез човека. При Божествената Любов чрез теб се проявява колективната Любов на цялото Битие. Чрез хората ще те обичат онези Същества, които живеят на разните планети и слънца.

Онези, които истински ви обичат, са горе на Небето, отдето изливат своята дълбока Любов към нас – направо или чрез някои хора. Всеки човек на Земята, който ви обича, е проводник на Любовта на близки вам Същества от Невидимия свят.

Пред Учителя на масата беше поставена една красива ябълка. Той я погледна и каза:

Тази ябълка в бъдеще ще бъде един поет.

ИЗПИТИ НА ЛЮБОВТА

След лекцията всички излязохме на полянката. Тревата беше обсипана с милиони росни капки, които блестяха като скъпоценни камъни. В дъното Витоша беше позлатена от изгряващите слънчеви лъчи. Учителя погледна тази картина и каза:

Всеки такъв ден показва, че нещо хубаво е речено в света. Ще се уреди, ще се уреди! Хубавите дни са за в бъдеще.

Изпълнихме Паневритмията. След това всички се събрахме около Учителя и го поздравихме. Донесоха на Учителя гевреци. Той раздаде по един със на всекиго и каза:

Благодарете на Бога за това благо, което ви е дал. Благодарете и на онези, които са го месили и опекли. Отсега нататък в света ще има изобилие! Като Любовта дойде, ще има изобилие. Вие я търсите навсякъде, там е вашето заблуждение. Любовта е сила, която носите със себе си. Ако сега остане да я чакате да дойде във тас, то е изгубена работа.

Вие всички сте богати и сега искате високи степени, но почнете от по-долните. В състоянието, в което се намирате, какво трябва да правите, как да продължите Пътя? Например днес колцина от вас какви молитви сте правили, какви размишления са ви постигнали? Онзи, когото обичаш, те отпраща: „Върви си, я си гледай работата, мен ме освободи.“ Това е един изпит, който трябва да издържиш. Като поставят на изпит Любовта ви, тя почва да се огъва. Любовта е сила, желана от всички. Всички все към нея се стремят. Но има едно вътрешно състезание и в това е опасността. Онези, които продължават да те обичат, и когато си отхвърлен от обществото и когато си вече осиромашал, те са издържали изпита на Любовта. Когато обичаш някого и откриеш слабости или погрешки в него, и не отпадне любовта ти, ти си издържал изпита на Любовта. Когато онзи, когото, обичаш, не се отнесе внимателно към теб и ти не отпаднеш в любовта си, ти си издържал изпита на Любовта. Когато онзи, когото обичаш, обича други и не се накърни любовта ти, ти си издържал изпита на Любовта. Ще знаете, че вашата Любов ще мине през всевъзможни изпити и вие трябва да бъдете силни, за да издържите точка.

Когато те отхвърлят и си без нищо, тогава Господ те обича. Ако разбереш това, ти си силен. Не се меси в любовта на другите, не противодействай на Любовта. Хората не вървят по Божията Воля и Бог съжалява, че ще дойдат до едно страдание, понеже влизат в стълкновение с Него. И гневът Божи се открива върху синовете на непокорството. Значи гневът Божи изпъква като резултат от противодействието срещу Любовта. Любовта на Бога е неизменна и като казваме „гняв Божи“, ние разбираме нещо съвсем друго, а именно – с неспазването на Божествените закони, човек става неспособен да възприеме Божиите блага и изпада в страдание. Или да си послужим с едно сравнение – грехът образува облаци около човека и той става неспособен да възприема слънчевите лъчи. Когато има противодействие срещу Любовта, тя минава и руши всичко. Тя не се спира в пътя си. Колкото и да е гъста материята, тя минава и я разрушава. Махнете крановете по отношение на Любовта. Любовта не обича препятствията. Тези норми не са за света. Те са за посветените. Светът нека си върви със своите кранове. Любовта е мощна. Единствената сила, която не търпи никакво противодействие, е Любовта. Когато Бог проектира едно чувство чрез теб, горко ти, ако искаш да го спреш. То ще пробие бента, ще си излезе и ще те разруши. То е сила, буря. Ако се възпротивиш, не можеш да го спреш. Когато някой човек обича, ти се радвай на неговата любов. Това е Новото учение, което сте забравили. Имате много да се учите в Любовта. И не спъвай човек, който обича, защото той ще извърши много добри работи. И най-лошия човек, като обикне, не го спъвай в любовта му. Всеки обича както може. Започнете ли да го учите как да обича, вие затваряте крана на Любовта. Не подпушвайте Любовта. Най-малкото ограничение на Любовта внася отрова в човека. Да ограничавате Любовта, това значи да ограничавате Бога в себе си. Колко трябва да те обичат, нямаш право да се

месиш в това. Оставете всеки човек да прояви свободно любовта си. Трябва едно вътрешно самовъзпитание.

В разговора стана въпрос за ревността. Учителя каза:

Ревността е извън Любовта. Ревността не е нещо, което вие сте проявили. Други се карат и вие сте намесени в това каране. Има една ревност от падналите духове, които заблуждават хората. Всички заблуждения, в които се намирате при Любовта, са теории на падналите Ангели и вие ги развивате и посочвате за Любов това, което не е Любов.

При сегашното знание има ревност, понеже мислиш, че този предмет ще го изгубиш. Но като знаеш, че няма да го изгубиш, може ли да има ревност? Ревността е едно отрицателно средство, едно неразбиране на нещата. Тогава човек се съмнява в съществото, което обича. Жан Валжан обичаше Козет, отнеха му я и му стана мъчно, а трябваше да му стане приятно, че се намери кой да я обича.

Ревността се е появила преди да се е явил човек в тази форма. У всички насекоми и у всички други животни има ревност. Ревността е най-ниската страна на умственото развитие, понеже вече правиш различие между едното и другото.

СРОДНИ ДУШИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Душите две по две са излезли от Бога. Това са сродни души. Предполага се, че човек ще има 777 кардинални прераждания и от тях ще има 12 епохални. Епохални прераждания са тези, когато две сродни души се срещат на Земята. Когато двамата, които се обичат, се срещат на Земята, горчива дума не си казват и извършват в Живота велики работи. В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе. Тази, която е горе, ще ти избере някого

тук, който прилича на него и чрез него ще се проявява. Обаче това е залъгване и в такъв случай човек трябва да има търпение да чака. Двете сродни души се съединяват, за да образуват едно цяло. Сродните души са поставени, за да работят двама като дясното и лявото полушарие на мозъка. Това се нарича поляризиране. Другата душа може да е в другия край на света или в Невидимия свят, те ще се свържат заедно. Пространството, материята не могат да препятстват. Това е закон на Любовта. Когато намериш сродната си душа, идваш в пълнотата на Любовта, тогава Бог се проявява чрез теб, а проявили се Той, ти се учиш и като се учиш, ще се проявиш. Като си помагат сродните души една на друга, реализира се сродството. И по-рано го е имало, но сега то се реализира в друга форма. Идеалната Любов е любовта между сродните души. Има разлика между любовта на сродните души и любовта към другите. Любовта между сродните души е мярка. Няма по-хубаво нещо от сродството на душите. Хората считат за женитба това, което не е. Когато две сродни души се оженят, сродството изчезва. Две сродни души като се свържат, търсят трето същество – Бог. Всеки Ангел си има сродна душа, както и хората.

Братът попита Учителя: „Сродните души какво отношение имат с Духа, който се изпраща при човека?“

Сродните души в развитието си слизат на Земята, при което ту едната се въплътява, ту другата. Заедно вървят и си помагат една на друга. Сродните души са човешки души, над които има един съвършен Дух. Именно това е Духът, който ги ръководи, който раздава всички блага. Сродните души имат еднакво предназначение, но имат две различни служби. Когато сродните души се слеят, идва единството и тогава външните противоречия изчезват, тогава става сливане и с Бога. Или по-точно казано, тези две сродни души не се сливат, но образуват една система. Те не се обезличават. След това една двойка ще се слее с

друга двойка, после е трета и т.н., най-сетне ще се слеят всички души и ще се образува Космичният човек. Така сродните души като се сливат по две и повече, ще станат едно цяло; без да се обезличават, ще работят заедно и ще образуват мощна сила. Всички двойки, обединени заедно, ще образуват една Вселена, едно цяло.

Двата полюса на една двойка не могат да се приближат съвсем. Те имат известно отношение помежду си, както двата полюса на Земята. В бъдеще, когато се съединят две сродни души, те няма да се родят в едно и също тяло на Земята, но в отделни тела; обаче ще имат едно общо тяло, което ще ги обединява. И тогава те със своите отделни тела ще функционират като полюси в това по-голямо тяло. Тялото, което ще ги обедини, ще бъде по-фино, по-тънко и невидимо ще обгръща със своите сили тези две тела. Тези неща не се казват на всички. Те са само за посветени. Те се говорят само на най-напредналите ученици.

Братът попита Учителя: „Какво е отношението между любов към сродната душа и Любов към всички?“

Сродната душа е ядка. Всички души съставляват общия организъм. Като обича човек другите хора, с това ще може повече да обича сродната душа. Сродната душа е прозорец, през който виждаме всички души и красотата им, затова при Любовта към сродната душа обичаме всички. Човек, като обича всички хора, прави връзка със своята сродна душа. Любовта към другите е връзката със сродната душа. Срещнеш ли се със сродната си душа, противоречия няма за теб, обичаш всички. Когато Любовта е безкористна, проявите са идейни, възвишени; ако идеята в човека не се мени, ако и любовта му не се мени, това показва, че сме при същински сродни души. Щом дойдем до сродните души, това вече спада към Божествения порядък. За да може да се прояви човек, трябва два центъра; това са именно сродните души. Може двете сродни души да са на

еднаква степен на развитие, а може едната да е по-развита от другата. Когато две сродни души се срещат на Земята, то ако има благоприятни условия, и двете остават да работят заедно. А някой път след известно престояване тук, едната сродна душа отива горе и тази, която е долу, работи под впечатлението на последната, когато е била на Земята. През сродната душа всичко минава. Ако е в Невидимия свят, тя е ръката, през която идват нещата към теб. Тя е вдъхновителката. Всичко, което идва от Бога, минава през нея към нас и през нас към нея. Като получи човек това, което иде от сродната душа, тогава той ще обича всички. Сродните души представляват Божествената страна на Живота. Без любов към сродната душа никаква Любов към другите не може да се прояви. Любовта към другите е поляризиране на любовта към сродната душа. Представете си, че има една градина, създадена от теб. Този, който сади и приготовлява градината, е сродната ти душа. Кога се сливат сродните души? В края на краищата, когато завършат своята еволюция, те се сливат и заедно работят.

Братът попита: „Хубаво ли е да отправяме мисълта си към сродната си душа?“

Трябва да се стремиш да дадеш място на сродната душа да се прояви чрез теб. Отвори сърцето си към нея. Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа. Всички сродни души живеят в закона на Любовта. Всички сродни души съставляват едно цяло. Това тяло е Христос. В сродната душа ще чувстваш присъствието на Бога и на Христа.

Двете сродни души са колективност. Едната сродна душа е сбор от всички същества, които са те обичали, а другата – сбор от всички души, които са обичали онези души, които образуват колективизацията на другата сродна душа. Значи двете сродни души са сборност на души, обичани и обичащи. Това е за Вътрешната школа.

Двете сродни души вървят успоредно и са свързани с Висши същества, които са в този път. Успоредните линии са пътища на Разумни същества. Те не влизат в стълкновение, не се пресичат. Две души, които се обичат, като се стремят към Бога, пътищата им са успоредни, има хармония между тях.

Братът попита: „Защо двете сродни души през цялата човешка еволюция се срещат само 12 пъти едновременно на Земята?“

Когато двете сродни души се срещат на Земята, ако не са готови, ще забравят всичко, ще забравят да изпълняват своите длъжности, ще се захласнат. И затова се дава само 12 пъти да се срещнат при благоприятни условия. Тогава те проявяват гениалност.

ЛЮБОВТА ЩЕ СЪГРАДИ НОВАТА КУЛТУРА

Една норвежка, когато била в Загреб, научава за Учителя и на 21 септември 1938 г. го посети. При разговора с нея Учителя каза следното:

Сега за пръв път се прави разумна връзка с Любовта. Турим ли за основа Любовта, започваме еволюционно; а някои искат да вървят с Мъдростта, но човек, като не е научил пътя на Любовта, не би могъл да върви. Има движения, които вървят преждевременно в пътя на Мъдростта. А днес трябва да се започне с Любовта отдолу нагоре. Чрез Любовта хората ще научат смисъла на Мъдростта. Пътят на Любовта е път от малкото към голямото. Начинът, по който Любовта се изявява, е Мъдростта. Най-напред трябва да изучаваме вътрешната страна, а не външната. С Любовта ние изучаваме вътрешната страна на Природата.

Ние страдаме от един свят на безлюбие. Днес човешкия егоизъм наричат любов. Например вълкът, заекът мислят за себе си, те имат само едничка малка любов – рожбите си. Днес всичко има, но няма Любов. Като дойде Божията Любов,

ще внесе единство между хората. Божественото обединява хората в едно, а човешкото ги разединява. Какво по-хубаво от това да влезеш в едно място, дето всички ще те обичат и ти всички ще обичаш. Докато не приложим закона на Любовта, не можем да влезем в Живота. Трябва да се внесат новите идеи, да се научат хората, че с всички други методи, които ще се приложат, няма да имат правилно разрешение на въпроса, ако любовта не дойде и не даде възможност на всички да живеят.

Допуснете, че сте на Северния полюс, водата е замръзнала. Какво трябва да правите? Трябва топлина, за да се стопи ледът. Та и днес Животът се е втвърдил и веднага трябва да го разтопим. Когато хората не се разбират помежду си, те са замръзнали. Любовта размразява. Никакви закони няма да оправят света, хората се спират на буквата на нещата, ала сега Любовта ще започне да функционира като принцип и това ще обнови нас и света. Досегашните форми на Любовта са внесли известни реформи, но не са били в състояние да обновят света. Сега иде новото разбиране на Любовта. Тя трябва да създаде един мощен подтик в света. Трябва да влезе в Живота като въздух. Както всички същества се ползват от въздуха, така трябва и да дишат и поемат любов; тогава непременно ще дойдат възможностите.

Чукаш желязото с чук и затова вдигаш много шум. Обаче, тури го в огъня и тогава без много шум ще му дадеш каквато форма искаш. Значи с Любовта нещата се постигат много лесно. Вие казвате: „Трябва да живеем добре!“ Не може да живеете добре, ако нямате Любов. Такива, каквито сме сега, в Царството Божие не можем да влезем. Ако човек не започне с Любовта, никъде не може да отиде. Любовта е най-лесният път. Другите два пътя – на Мъдрост и на Истина са много трудни и са за малцина. Пътят на Любовта е за всички.

Ние искаме да реализираме новото не насила, но като една необходимост. Да се види, че само така могат да се

постигат нещата. Светът трябва да се обезвери, за да се увери! Жената ще повдигне света. Всички жени трябва да се сплотят, да разберат един ден своята задача. Мъжът ще върви подир жената. Той не може без нея. Тя е силата.

НЯКОИ ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА

На един общ обяд на външните маси в разговор Учителя каза:

Кажеш ли си „Не мога ли да го обичам по-малко?“, тогава отиваш в безлюбието. Всеки ден трябва да растеш в Любовта.

Една сестра запита: „Как?“

Вие обичате някого, понеже виждате в него някои хубави черти. Всеки ден откривай в него някои нови черти и тогава любовта ти ще расте. А той има множество добри черти, понеже в него живее Божественото.

Във време на разговора една птичка пееше и Учителя каза:

Тази птичка пее: „Посейте, посейте, направете, дайте!“

Има някои, които трябва да се женят, и други, които не трябва да се женят.

Една сестра попита: „Коя е мярката, кои трябва да се женят и кои не трябва да се женят?“

Не трябва да се женят тези, които ще раждат духовни деца. Които не трябва да се женят, трябва да служат на Бога, да раждат духовни деца. Другите нека се женят.

Същата сестра запита: „Какво значи да раждат духовни деца?“

Под раждане на духовни деца се разбира две неща: първо, ще пращате по света добри мисли, хубави чувства и ще постъпвате според високия идеал; това са вашите деца, това е дело на Любовта. Второ, тези хора, които ще събудиш за Божественото, те са пак твои духовни деца, ти си ги родил.

Малко хора съм срещал да обичат. Не че не любят, но това не е Любов. Ще ви дам едно правило: всяка сутрин, като станете, чрез размишление и молитва елате в едно красиво Божествено състояние на вдъхновение и подем, изпълнете се с Любов, Вяра и Надежда, ще получите благословение и така обогатени почнете работа. Не отивайте на работа празни и бедни.

Да речем, че има една нова песен; изсвири я на човека и, без да му казваш музикални термини, да разбере какво свириш. Такова нещо е Любовта. Ти разправяш за нея, но трябва да я изсвириш, т.е. да я изявиш. Има един закон: щом човек не люби, мисълта му не може да бъде правилна. Например, ако няма любов към някого, той ще го представи по-долен отколкото е, а ако го обича, ще бъде способен да вижда красивото и доброто в него. Щом нямаш любов към някого, той е на милиони километри далеч от теб, а щом имаш, той е близо. Като обичаш някого, той да не ти се сърди, но с години да държи в съзнанието си, че го обичаш. Когато обичаш някого, ще ти се отвори един филм, цял ред картини и ще видиш защо го обичаш. Ще видиш какви добрини ти е правил в миналото. Това е приятно. И когато не обичаш някого, пак ще ти се отворят ред картини и ще видиш защо не го обичаш, ще видиш какви пакости и страдания ти е причинил в миналото. И ще ти кажат: „Поправи сега това и това!“

Ако имате десет извора, ще обичате най-много този извор, който дава най-хубавата вода. Когото обичаш някого най-много, в миналото ти е давал най-хубавата вода. Онзи, който ти услужва повече, обичаш го повече, а онзи, който ти услужва по-малко, обичаш го по-малко. Значи първият ти привлича вниманието. Когато някой обича някого, говори му меко, музикално, приятно; когато не го обича, му говори грубо. Любовта дава една черта в лицето на човека и тази черта не се мени.

Но този въпрос има една по-дълбока, мистична страна. Когато дойдем до свещената Любов, до Христовата Любов, тогава ти обичаш всички, без разлика какви са – грешни или праведни, добри или лоши, дали са те обичали в миналото или не, дали са ти причинявали страдания или не. Човек идва до това прозрение, когато се изкачи на свещените върхове на Любовта! Щом говорим за Любовта, подразбираме, че онова, което Бог ти е дал, даваш го без да очакваш нещо за себе си.

По някой път ние чувстваме едно състояние, като че сме пълни с Любов и търсим къде да я пласираме. А по някой път толкова сме изпразнени, че търсим да ни обичат. Първото състояние е възходящо, има потенциална енергия; при второто има извънредно много кинетична енергия.

Един брат попита: „Божествено ли е да иска някой да го обичат?“

И двете са Божествени – и да обичаш, и да те обичат.

Човек да изучава онези хора, които вървят по закона на Любовта, да се свърже с тях. Когато ме обича някой, аз съм врата за него. Когато аз обичам някого, той е врата за мен. Като обичаме Христа, Той става за нас врата.

Докато Любовта действа в теб, има какво да те привлича, а като не обичаш и не те обичат, не ти се иска вече да живееш. Има една тънка философия в Любовта. Като я научите, тогава ще знаете как да сменяте страданията в радост. Когато имате тъга, чиято причина не знаете, това може да се дължи на факта, че няма кой да ви обича. Но не че няма кой да ви обича, ами вие търсите Любовта там, отдето тя не може да дойде, чакаме обич от хората, а не от Бога чрез хората. Вие трябва само да се стремите да обичате и ще предоставите на Бога Той да прояви Любовта си както намери за добре и чрез когото иска.

Когато не обичат човек, той трябва да се измени, да внесе нещо ново в себе си и под новата форма да го обичат.

Някой пита за някого: „Какво има в него?“ Той е семка, може да не е израснал, но в себе си има сила да израсне. Той е недовършена картина. В Любовта има 35 милиона форми и колко години трябват, за да ги опитате всички. Направете сметка, ако е по три пъти на ден.

Трябва да имате една положителна философия. Търсете вашата Радост в дребните неща. Когато на Земята някои хора се обичат, това може да е тайна, но горе Ангелите знаят и гледат дали си играят правилно ролите. Любовта е специфична. Такава Любов, с каквато ти обичаш, никой друг не може да я има. Но и ти не можеш да обичаш като другите. Любовта е ценна, понеже никой не може да прояви такава любов, каквато вие проявявате. Не че не се обичате, обичате се. Като ви пръснат по цялата Земя, ще се затъжите един за друг.

Да те обичат или да обичаш, в известно отношение, това е опасно; ако нямаш будно съзнание, всякога можеш да бъдеш изненадан. Там, дето обичате или ви обичат, са най-големите богатства, там са и най-големите видими и невидими апаши на света, които не сте сънували. Сега ще разгледам другата страна на въпроса: когато хората се обичат, могат да се преплетат техните етерни двойници. Там е всичката опасност, не в самата Любов. И като не знаят как да се разплетат, тогава се образуват неправилни връзки. Човек трябва да обича, без да преплита двойника си.Това може. В Алпите английските туристи се навързват с въже по десет души и единият като падне, всички могат да отидат долу. Трябва да се изучават законите и човек трябва да живее добре, за да не си създава мъчение, физически скърби. Вие се наплашихте и може да кажете: „Тогава не струва човек да обича.“ Не, не струва човек да се връзва.

Една сестра попита: „Как да обичаме, без да преплитаме двойниците си?“

Ще обичаш, без да се връзваш. Когато обичаш някого, не

очаквай нищо от него, остави го свободен. Този е начинът да не се преплитат двойниците. Има и други методи.

Любовта идва периодически. Като дойде в нас, не остава, а дава Живот и след време, като се върне пак, вижда доколко сме го използвали. Тя всякога оставя преизобилно и си заминава, защото ако е при нас, ще бъдем винаги в блажено състояние и не ще можем да се сърдим. Тя, като си замине, ни оставя свободни да правим каквото си искаме. Но има и друга причина, поради която Любовта си заминава: защото организмът ни все още не е приспособен да издържа по-дълго време на нейните силни трептения. Организмът на човека постепенно трябва да се приспособява да издържа на Любовта.

ЛЮБОВТА Е СЛУЖЕНЕ

На един общ обяд в разговор Учителя каза:

В Любовта най-първо човек трябва да бъде активен, да вземе инициативата. За Любовта говорете по-малко, а правете повече. Като обичаш някого, готов си да направиш жертва. В Любовта влиза закона на самоотричането. Ще служиш на всички. При Любовта ти предстои най-голямата работа. Там ще бъдеш слуга. Любовта е жертва.

Любовта трябва да бъде приложена. Полей и малкото цвете, полей и голямото. За да познаеш любовта си към някого, виж каква жертва можеш да направиш заради него. Любовта ти трябва да бъде абсолютно безкористна. Даже онзи, когото обичаш, да не подозира, че го обичаш. Любовта има една вътрешна страна: като обичаш някого, ти вече му даваш, понеже от теб излиза Живот и се влива в него и ако той е болен, би оздравял, ако е тъжен, би се зарадвал, ако е грозен, би се разкрасил, ако е лош, би станал добър, ако е глупав, би поумнял, ако е обездарен, дарбите му биха разцъфтели. Любовта е в най-малките подбуди. Например кажат ти

отвътре: „Походи с този човек няколко десетки метра, за да му покажеш пътя.“ И тази малка услуга може да стане причина след време за голяма промяна в живота ти. Гледам, че в тъмната нощ някой е загазил; запаля му лампа, изкарвам го от мочурляка, прибирам го и му казвам: „Утре всичко ще се оправи!“ Най-голямата услуга, която можеш да направиш, е да кажеш на някои хора по кой начин да излязат от това робство, в което се намират. Сегашният живот е едно голямо противоречие, понеже онова, което знаем, не можем да го приложим. Например имаш желание да утешиш един човек и почнеш да му говориш. Не бързай да му говориш. Седни при него и помълчете първо, после ще му говориш. Това е метод. Половин час ще чакаш и после ще му говориш.

Един брат попита: „По кой начин можем да приемем страданието на някой друг върху себе си?“

Не можеш да приемеш страданието на някого, който не е свързан с теб. Тази свръзка е Любовта.

Една сестра запита: „Кое е основното качество на Любовта?“

Да желаеш доброто на другите толкова, колкото на себе си.

Един брат запита: „Защо не се прояви Любовта еднакво във всички хора?“

Може ли да се тури нектар в нечиста чаша? Първо ще се мине през огън, за да изгори нечистото, и тогава Любовта ще дойде. На онзи, когото обичаш, ще услужваш външно, но едновременно и ще се молиш за него, без той да знае за това. Въпросът за Любовта е един от най-трудните. Като влезеш в един дом с Любов, със своето присъствие, без да им говориш, ще внесеш хармония. Ако се карат, ще престанат, ако не се обичат, ще почнат да се обичат. За да можеш да направиш това, трябва учение и молитва. Като отидем нейде, да внесем благословение. Всеки ден имаме безброй условия да бъдем полезни.

Едно правило: не обичаш някого; давай му хляб. Ако на онзи, който не те обича, не му дадеш хляб, ще се помрачиш. Когато някой ти даде Любов, колкото и малка да е, макар и колкото едно житно зърно, приеми, защото посееш ли го, за четири-пет години може да изпълни цялата Земя. Не отбивай малката вада, която напоява твоята градина.

ОБИКНОВЕНА, ТАЛАНТЛИВА И ГЕНИАЛНА ЛЮБОВ

Бяхме на една братска вечеря в града и една сестра запита за един заминал брат къде е сега.

Там, дето си е бил винаги. Тук е бил нагости, а сега си е там, в Отечеството. Този брат И. е бил земна проекция на брат И. горе. Брат И. никога не е бил на Земята и вие – също така.

Една сестра запита: „Тези, които са близки тук, познават ли се горе?“

Които се обичат – да, а които не се обичат, и тук не се познават. В онзи свят имаш приятел и като му се разсърдиш, става невидим. В онзи свят срещаш някого, когото обичаш; помислиш ли лошо за него, той изчезва от очите ти. При най-малко подозрение изчезвате един за друг.

Стана дума за Любовта. Учителя каза:

В Любовта няма никакво престъпление, в безлюбието – да. Ако снахата обича свекървата, последната никога не би дигала шум. Снахата и свекървата делят сина. Щом обичаш един човек, той се отваря пред теб, една Светлина се разкрива в него и ти виждаш един нов, красив свят. А щом не го обичаш, всичко е тъмно, във всичко виждаш опакото.

Щом дойдем до закона на Любовта, не трябва да изискваме любов. Другите работи могат да се изискват, но щом дойдем до Любовта, напълно сме свободни. Най-първо трябва да се проучи обикновената любов, после – талантливата любов и гениалната любов. Трябва да се

проучи любовта на младия, на възрастния и на стария. И след това ще дойдете до същинската Любов. Първите три вида любов са предисловие на Любовта. Нали Христос казва: „Като не сте направили нещо на едного, не сте го направили и на Мене.“ Всякога, когато обикнеш някого, да знаеш, че си обикнал Господа. Като обичаш ближния си, той и да се мени, ти да не се мениш. Вие сте кандидати за любовта едвам от сега нататък!

В театъра една драма се изиграва за три часа, а вие искате тук, на Земята, всичко изведнъж да стане. Този живот, който живеят хората, още не е реален. Като обичаш някого, ти вече способстваш за повдигането на човечеството. Всички хора, които обичат без да знаят, градят Божественото здание. Любовта винаги гради. Няколко души като се обичат, повдига се цялото човечество и цялото Битие, всички се ползват от това. Вие се радвайте, че сте в един доста красив свят.

Има тъмни духове, които не могат да гледат хората да се обичат и се скъсват от яд. Те искат хората да се мразят и правят интриги. Когато дойде Любовта, остави човека да си върви, не му давай никакви наставления. Какъв морал ще даваш на човека, който обича? Остави го. Като обикнем някой човек, ние се интересуваме от това, което сме вложили в него. Всеки човек влага в този, когото обича, от капитала си и иска капиталът му да не се губи, но това е чисто материална любов. Ти казваш: „Аз дадох всичкия си живот за него.“ Това не е още истинска Любов. В Любовта не влагай себе си, за да не се мъчиш. Един от знаменитите виртуози в Италия дал цигулката си да я поправят. Той седнал на един свободен стол. Майсторът разглобил инструмента на парчета. Като видял това, цигуларят припаднал, понеже бил вложил двойника си в цигулката. Там е всичката мъчнотия. Ти си обикнал някого и както този цигулар си вложил нещо от двойника си, тогава се безпокоиш. Онази любов, която не е истинска, размества двойника и тогава хората страдат.

При истинската любов двойникът не се размества. Някой път, като сънуваш нещо тревожно, можеш да се събудиш рязко, двойникът може да не се намести и тогава целият ден си неразположен. Когато двойникът ти не е наместен правилно, ти си неразположен, раздразнен, пуснал си пояса си и търсиш повод да се караш. За да се намести двойникът правилно, сутринта, като станеш, ще се помолиш и ще си разположен. Защо човек трябва да се моли? Молитвата не е нищо друго, освен метод да се намести двойникът, за да можещ да възприемеш нещата правилно.

Стана въпрос за думата „Израил“.

„Израил“ значи „из Рая излязъл“. Ра на египетски значи Светлина. Раят е място на Светлината.

След това се заговориха други работи, Учителя затвори очи и тихо произнесе: „Господи“; другите Му думи не дочух.

РАЗМИШЛЯВАЙ ВЪРХУ ЛЮБОВТА

Благодаретe за онова малкото, което Бог ви е дал. Малкото расте. Един се отчаял, че животът му няма смисъл, и отишъл в една пещера. Там на ръката му кацнала мушичка и той се зарадвал, че някой го обича. Божественото е навсякъде и се проявява в малките неща. Милиарди благословения ви дава Господ, пътувате с хиляди години като царски синове, имате ядене и пиене и какво сте направили за Него? Не се обезсърчавайте и не си внушавайте, че от вас нищо няма да стане. Напротив кажи: „От мен ще излезе повече, отколкото очаквам!“ Като работите за Бога, ще бъдете силни; имате ли вяра, капиталът е вътре във вас. Опитайте се един ден, като пеете, да се изясни небето. Друг път като пеете, пожелайте да завали дъжд и да напои растенията. В мозъка има грамадна енергия, с която още не сте работили. Като влезете в Любовта, тогава умовете на всички хора ще бъдат във ваша

услуга, защото Бог ще бъде във ваша услуга. Христос казва: „Ако думите Ми пребъдват във вас и пребъдвате в Мен, Аз и Отец ми ще направим жилище във вас.“ Ако стане това, тогава цялата Земя ще бъде наша, ние ще бъдем във всички и всички погрешки, които сега виждаме, ще изчезнат.

Някого го боли главата; турям ръцете си на слепите му очи, така образувам магнетично поле и главоболието му минава. Той има натрупана енергия и затова го боли главата. Чрез магнетичното поле му се взема енергията и му минава. Казвам някому, комуто го боли главата: „Защо се караш със съседа си за два метра място, по-добре иди да се примиришь и ще ти мине насъбралата се енергия.“ Едно правило: като отидеш при един човек, намери в него една добра черта; държиш ли я в ума си, ще имаш една отворена врата. Сега пък вие търсите отрицателни черти в него.

Обърни внимание на новото, което днес Бог е вложил във вас. Всеки ден Той влага по нещо ново във вас. Дойде ли доброто във вас – Любовта, дошло е Царството Божие.

Какво значи изгубен Рай? Това значи изгубена Любов. И как може да се придобие изгубената Любов? Като мисли човек върху нея, отвътре ще дойде просветление. Онова, което Бог е направил, е съвършено, но хората не разбират и постъпките им са несъвършени. Това християнство, което имаме днес, не е онова, което Христос е проповядвал. Хората са наложили доста посторонни работи, които Христос не е проповядвал. Ще правиш това, което Бог те е натоварил да направиш на Земята.

Някой пита кое е право и кое е криво. Право е това, което е Любов; в нея всеки е задоволен. Бог като ни е дал всичко, коя е причината, че не сме доволни? Това е от злоупотребление с Божиите блага. Изгубената дума е в Рая. Понеже хората са извън Рая, тази дума не е за тях. Те трябва да се върнат в Рая, т.е. да възстановят послушанието си към Бога. Човек не може да добие тази изгубена дума, ако няма послушание

към Бога или пълна, абсолютна Любов към Бога. Има един организиран свят – Божественият свят. По-организиран свят от него няма. Там нещата са завършени, там има Свобода. Има един съвършен Божествен начин да направиш това или онова и като постъпиш така, ще почувстваш връзка с всички хора. Всеки ден човек да размишлява върху Любовта, за да добие изгубената дума и да бъде свободен.

МОМА, ОГЪН И ВОДА

В частен разговор с една сестра Учителя каза:

Когато нямате достатъчно вяра, с много мъчнотии във вашия живот не можете да се справите. С вяра, мъчнотиите се премахват лесно. Когато работи Божественото, да не вмесвате човешкото, за да вървят работите ви.

Стана въпрос за Чистота. Учителя каза:

Една дреха е чиста и когато се опетни, може да се изпере, обаче все ще се знае, че е била опетнена. Затова който има чиста и неопетнена дреха, да се пази да не я омърси. Има една истина: човек колкото и да е грешен, това засяга само личността, но не и неговата душа. Човешката душа, чиято и да е тя, винаги е чиста и красива.

Сестрата сподели: „Мнозина искат да бъда близо до тях и то в интимна връзка. Какво отношение трябва да имам към тях?“

Те искат да се греят и ти им дай да се сгреят. Ти си огън. Обаче гледай да не изгасят огъня и затова пази известно разстояние между тях и себе си. Ако се приближат много, ще изгасят огъня.

Повдигна се въпрос за Любовта. Учителя разказа на сестрата следния пример:

Една мома е обичана от двама души. Двамата се ревнуват един друг и са скарани заради нея. Какво отношение трябва да държи към тях?

Учителя зададе този въпрос на сестрата, но тя мълчеше и сам отговори така:

Тя трябва да стане и Огън, и Вода; по този начин ще разреши задачата си, ще ги примири. Това значи, че ще прояви Божественото, вечното в себе си, ще прояви душата си, така че всеки, който се приближи до нея, ще се преобрази, Божественото ще се събуди и ще заговори в него. Тя трябва така да прояви Божественото, че тези двамата млади да се издигнат и да се примирят.

ОРБИТА И ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ЛЮБОВТА

Ние сме на братска вечеря. Много гости са поканени. Но какъв Мир внася присъствието на Учителя! Когато Той е сред нас, всички се изпълваме с вътрешна хармония и едно възвишено състояние ни посещава. Учителя оказва чудно въздействие върху околните. Изпълваме се с надежда, всяко обезсърчение и всички противоречия изчезват. В разговора стана въпрос за беседите и Учителя каза:

Като държа беседа, първо аз трябва да бъда променен от нея, тогава тя ще въздейства и на другите. И за музиката е същото: щом музиката, която музикантът свири, въздейства на него, ще достигне и до слушателите. Отличителната черта на духовния човек е, че от очите му излизат невидими лъчи, които са насочени под 45 градуса нагоре. Когато лъчите са насочени надолу, човек е материалист. Някой може да се разговаря за духовни и Божествени работи, но ако няма този ъгъл, за духовното е параван.

Ясновидците виждат навсякъде. Това е една дарба, която у всички хора може да се развие. Когато ще става една промяна, всички чувстват, че тя ще стане. Ако знаете, ще вземете известни мерки, ще се подготвите и ще извадите една добра поука.

Всеки един човек е специфичен образец и като него няма друг. Когато някой е обезсърчен, не го убеждавай, ами го покани на угощение и след това му говори. Той вече ще бъде разположен. Човешката любов при слана се попарва и следната пролет пак напълва. А Божествената Любов е като туя* – листенцата ѝ са вечно зелени.

Любовта се проявява правилно, когато този, който те обича, е готов да направи всичко за теб, а и каквото ти му направиш го оценява. На този, който те обича, ще му кажеш да не застава между теб и Бога. Щом тези, които се обичат, дойдат един до друг по-близо, отколкото трябва, тогава се раждат всички дисонанси. Природата има една орбита и тя забранява да излизаш извън нея. В Любовта няма никакво командване. Не питай как ви обича някой и защо ви обича. Искаш ли да морализираш, това не е Любов. Любовта е извън човешкия ум, извън човешкото сърце и извън човешката воля.

СВЪРЗАН С ГОСПОДА НА ЛЮБОВТА

При разговор с един брат Учителя каза:

По Новото учение трябва да се постави на първо място Господ, а човек - на последно. Тогава Господ привлича човека и го поставя на първо място. Всички, които нарушават това правило, пропадат. Евреите не признаха Христа за пратеник на Небето, разпънаха Го, поставиха Го на последно място и после пострадаха. Христос постави Бога на първо място, а Себе Си – на последно, като каза: „Не моята воля, Отче, но Твоята воля да бъде!“ И затова Христос се повдигна и зае първо място. Любовта към Бога трябва да бъде начело.

Казано е в Писанието: „Слънцето ще потъмнее, Месечината няма да дава светлина си и звездите ще паднат.“ Това се отнася за сегашните времена. Слънцето са държавите,

* туя – ароматен иглолистен дървесен вид (бел. ред.)

Месечината са кривите религиозни схващания, а звездите са авторитетите, които ще изгубят своето влияние.

Някои хора гледат първо своите работи да оправят, а после поставят Господа, но законът е: работи с Бога за Бога. Аз не знам човек, който се занимава с риболовство, кюмюрджийство, месарство, да е прокопсал. Всички са пропаднали! Една работа, която не е по Божиите закони, или работа, започната без Бог, дава само загуби. Някои искат да се осигурят и на стари години да работят за Господа. Ако на млади години не са работили, на стари никак няма да работят. Ами какво по-голямо осигуряване искаш, щом си свързан с Господа на Любовта. Бог ти е дал най-необходимото, като те осигурява със светлина, въздух, вода и хляб. Никога Бог не е лишил човека от тези четири елемента. И затова човек трябва да благодари, да вярва в Господа и да Го люби, да работи и да Му служи. Иначе човек ще е далеч нейде от Господа и ще го привлекат тъмните сили и на тях ще слугува под ударите на камшика, на мъчението и на всички нещастия на живота. Защо се мъчат, защо страдат и защо са нещастни хората? Защото не вярват в Господа, не любят Господа, не работят за Цялото и не служат, а са разпилени листа и работят само за себе си. Това е старото учение. А при Новото учение Любовта е на първо място, а човек – на последно.

Защо се бият сега? За земя. Земята е на Бога! На човека е дадено не да я владее, а да я обработва и да бъде главно касиер на благата, които тя раздава на всички, които се нуждаят. За себе си той трябва да задържи само толкова, колкото му е потребно. За какво е това избиване на хора, за какво е война, като тази? Да пишат вестниците, че еди къде са убити сто хиляди души, другаде – двеста хиляди, толкова и толкова самолета свалени, еди колко си парахода потопени. Не ценят тези убити хора, считат го като обикновена работа, но за всичко ще дават ответ!

ВЕЧНОТО БЛАГО

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Любовта е вечното благо. Тя постоянно приижда в човека. Когато обичаш някого, ти помагаш на неговите мисли, чувства и постъпки, внасяш подем в тях. В бъдеще Любовта ще бъде основа на целия Живот и на просветата, и на социалния живот и пр. Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш в името на Любовта и тя да бъде стимул. Вашата задача е да пробуждате, като еманирате Любов. Излъчвате ли Любов, хората ще почнат да ви търсят и да идват при вас. Ако можем да носим Любовта и да я раздаваме, ние работим за Бога. Нека човек да обича така, както Бог обича. Да бъде снизходителен и внимателен, както Бог е снизходителен и внимателен. Да обичаш, това е най-голямата привилегия, която Бог ти дава. И да оценяваш любовта на другите към теб, това също така е твоя голяма привилегия и ако не обичаш и ако не оценяваш Любовта, която имат към теб, ще останеш в едно животинско състояние.

Всеки ден прекарвай в размишление върху Любовта!

Има вътрешни методи. Като схване човек вътрешните отношения, светът ще се разшири за него и тогава ще влезе в онзи свят, ще го види, като че е над този свят. Много красив е той. Всичко е там уредено и на теб не ти се иска да се върнеш вече на Земята. Духовният свят не ни се разкрива по единствената причина, защото ако ни се разкрие, няма да ни се иска да се върнем обратно и да работим. Хубостта на онзи свят се отдалечава умишлено, за да работим тук на Земята.

ЩЕ ТИ ИЗРАСНАТ КРИЛА

Беше март месец, все още навън бе хладно и направихме общ обяд в малкия салон. След завършването му един брат засвири на цигулка и ние пяхме заедно с него. След това се заведе общ разговор, който постепенно се издигна до идейни висоти. В разговора Учителя каза:

Няма какво да търсим Любовта. Ние живеем вътре в нея, затова трябва да отворим съзнанието си, за да влезе в нас. Вземете за пример едно куче, което е толкова просто, но то като те обича, готово е на всички жертви за теб, а като не те обича, хапе те. За предпочитане е едно куче, което те обича, отколкото един човек, който те мрази.

Има неразбиране на Любовта. Плашим се да не ни кажат, че обичаме или че ни обичат. Най-първо, ако обичаш някого по новия начин, той ще се реформира, ще стане като Ангел, ще е готов на всички жертви за теб. Като дойде Любовта, ще ти израснат крила. Ако си 85-годишна баба, ще станеш 19-годишна мома. И никога няма да остаряваш – дойдеш ли до 33 години, там ще се спреш. Хората ги е страх да не изгорят от Любов.

Да, това е преходен период, защото човек не е още приспособен към нейните трептения. Дълго време трябва да живее човек в закона на Любовта, за да възприеме нейните трептения и да се приспособи към нея. За Любовта е изградено едно велико училище, най-хубавото и опитно училище – Живота. Няма да остане нито един от вас, който да не се запали. Ще горите, ще горите! В този човешки живот, в някое прераждане тук, на Земята, ще бъде, без разлика, след 1-2-10 прераждания.

Вие трябва да образувате едно общество на хора, проводници на Любовта. И вече да имате опит. А вие сега

тъжите, че няма кой да ви обича. Единственото нещо, което ви липсва, е, че вие не обичате. Че сте обичани, това знам със сигурност, но дали вие обичате? Сега ще обичате, за да живеете. Ако нямате готовност да пожертвате всичко, за да получите Вечния живот, Божията Любов, Разумното, тогава какво ще постигнете? Човек трябва да напусне този живот на безлюбието и да дойде в живота на Любовта. Живот без Любов няма смисъл. Когато човек се е отчаял, той е разбрал, че живот без Любов не струва. И следователно нека да напусне този живот на отчаяние и да влезе в живота на Надеждата.

Като казвам, че не сте обичали, ето какво разбирам конкретно: нали на едно малко дете казваме: „Ти още не разбираш какво нещо е студент в четвърти курс. Ти може да си било в отделенията, но не си било в университета.“ Като казвам, че не сте обичали, разбирам, че съвременните хора не са били в университета на Любовта. Има любов на отделенията, има прогимназиална и гимназиална любов, има и университетска любов. Сега говоря за университетската Любов. Много нещо трябва, но и то ще бъде!

ИЗКУСТВОТО ДА ПРАВИМ ДОБРО

Бяхме на Бивака. След известен престой се изкачихме нагоре по Витоша, при втория заслон, където височината е 1560 м. Около нас имаше нацъфтели много теменуги и Учителя каза:

Теменугата се употребява като чай и лекува задух. Тук събирайте теменуги и други лечебни билки.

Една сестра запита: „В кои случаи е позволено да се късат цветята?“

Само при два случая: когато се късат за научно изследване и за лекуване.

В разговора, който се подхвана, Учителя каза:

Любовта към ближния ще роди доброто в нас. Не можеш да направиш добро, докато не обичаш. Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога навсякъде? За да бъдеш добър, се изисква много малко. Например, ще дадеш чаша вода някому. Ако не можеш да направиш добро на някой човек, направи добро на някое животно, растение или извор. Преди всичко, направи добро на краката си – измий ги вечер. Ако не можеш да направиш добро на краката си, как ще можеш да направиш добро на хората? Като изядеш ябълката, посей семките. Прави добро на другите, понеже те са част от теб. Мисли, че си добър, но не можеш още да проявиш добрината си. Добър човек е онзи, който живее за Бога. Лош човек е онзи, който живее за себе си. Който живее лошо, никога не е видял Бога, а който живее добре, Го е видял. Като правиш добро, ти се приближаваш до Бога. Не с едно добро дело, но с оная велика подбуда вътре в теб ти се приближаваш към Бога.

Ще ви дам едно правило – във всяко добро, във всяка добра постъпка трябва да правим връзка с Божествения свят, за да се изяви. Например, подаваш чаша вода някому; спри се, вдълбочи се вътре в себе си, почувствай любов към него, изпрати му струя от любов. Като почакаш малко, за да дойдеш до това състояние, при което да поднесеш чашата вода, ти влагаш в нея нещо ценно от своята душа. И тогава заедно с водата твоят ближен приема и онова Божественото, което излиза из дълбините. В света, от който сме излезли, ни държат отговорни за всичко, което правим с онова, което са ни дали. Като направиш добро, печалбата остава на теб.

Някой път музикантът не може да работи, ако няма музикална среда. Значи хиляди музиканти трябва да работят, за да има подбуда. Също така в доброто хиляди хора трябва да работят добре, за да има подбуда. Онези, които не вършат Волята Божия както трябва, създават злото. А онези, които

знаят как да вършат Волята Божия, Бог прави доброто чрез тях. Когато някой човек ти направи добро, ти отдай слава на Бога, съзнай дълбоко в себе си, че това е от Бога, а не от човека. Когато даваш нещо, давай го със съзнание, че то принадлежи на Бога, а не на теб. Богатството, което имаме, е на Бога.

Казват сега: „Бъди добър.“ Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога и доброто навсякъде? Лошите хора работят индивидуално, само за себе си, а добрите хора – колективно, за другите и за себе си.

В човека има нещо фатално. Той кара праволинейно и току извърши нещо лошо – това е в плътта. Плътта трябва да се покори на Бога. На горния свят всичко е в хармония, защото всички си помагат един на друг и то по Любов. Там законът е Доброто. Обичат се и си правят добро.

Доброто управлява света. Злото представлява външен кратковременен порядък, а Доброто – един вечен порядък. Да се прави добро не е дълг, а привилегия! При един философ отишъл един богаташ и го попитал как да постъпва, че да му провърви. Философът му казал: „Ще ти дам две думи и ще ти върви, но за тези две думи ще платиш. И ако не ти върви, аз ще ти върна парите, а ти ще ми върнеш думите назад.“ Тези думи били: „Бъди добър!“ Богаташът, който по-рано мислел как да откъсне някой лев от заплатата на работниците си, как да направи някоя далавера, вече си спомнял думите: „Бъди добър!“ Той искал да подведе някого, но си спомнял думите и не го правел. И оттогава насам неговите работи почнали да се уреждат. Та доброто, което прави човек, урежда работите на другите, а и неговите работи се подреждат. След време богаташът пак отишъл при философа, за да му каже: „Твоите думи не връщам за нищо на света!“

Най-мъчният въпрос, който съществува в света, е да станат хората добри. Това е голямо изкуство. Трябва да работите.

Единственото разумно нещо в света е Доброто. То е вечното, мощното. Това, което може да превръща алхимически нещата, това, което може да превръща простите елементи в скъпоценни камъни, това е само Доброто. Любовта прави очите чисти и светли, а злото ги прави тъмни. При злото лицето потъмнява, а при Доброто става светло. Като видя някой човек, мен ме интересува да знам дали е отворил вратата на Доброто и на Любовта. Самовъзпитанието трябва да се започне оттам. Правиш ли едно добро, една малка услуга, никой да не те вижда, върши я и да ти е приятно. Например в гората полееш едно цветенце и ти е приятно. Никой не те е видял. Това цветенце стои в ума ти. Доброто е условие за Съвършенство. Защо трябва да бъдем добри? За да имаме условия за Живот и защото Съвършенството е живот и наша цел.

Най-първо грехът е като една много хубаво облечена мома – спретната, обкичена с пръстени. Но извършиш ли грях, той се облещя насреща ти като е една стара, беззъба баба. Един човек, като направи зло, остарява, а като направи добро – подмладява.

Човек отведнъж не може да придобие Добрия живот. За да бъде сега добър, трябва да се е трудил с векове. Всяко добро дело, всяка добра мисъл увеличава нашата вяра. Само когато човек действа с Добро е свободен, правиш ли зло, ставаш роб на условията. Ако си лош, ти си вързан роб. Като дебнеш някого да убиеш, то друг някой ще дебне теб и тогава свободата я няма.

Бог е Доброто в света. Когато човек върши зло, то идва от тъмните духове. Когато направиш едно лошо дело, тогава имаш вече помрачение в ума си и в чувството си и не можеш да видиш ясно положението. При всяко добро човек се освобождава. Ако направиш една лоша постъпка, ограничаваш се; тогава побързай с добрата, за да се освободиш. Някой ще каже: „Защо ще правим добро?“ Без

него не можеш да растеш. Вие сте дали обещание горе и защо не сте го изпълнили тук? Съвършено друго направление са взели хората, с други работи се занимават.

За да живееш добре, трябва да се заобиколиш с добра среда. А добра среда ще си създадеш само чрез правене на добро. Не правиш ли добро, не очаквай никакъв добър живот и никакво щастие, никой не се интересува от теб. Значи от теб зависи да бъдеш щастлив или не.

ЕЛА С МЕН ПРИ ИЗВОРА

Разговорите с Учителя почваха съвсем неочаквано и импровизирано. Надвечер братята и сестрите обичаха да се разхождат на Изгревската полянка. И по някой път Учителя излизаше там и почваха разговори.

При всяка добра постъпка човек чувства в себе си една радост, влиза в един нов свят, усеща се силен, мощен. Намира се израснал и като че ли завеса след завеса се вдигат пред него.

Защо човек при Доброто се чувства радостен? Защото е в хармония с основния закон на Битието – Единството. И тогава приток на сили от целия всемир се влива в него.

В процеса на злото изобилието се превръща в немотия, а в процеса на Доброто немотията се замества с изобилие. Доброто е капитал, с който в бъдеще ще се функционира. Всяко направено добро е щастие за човека. Не се отказвай да направиш добро, за което в дадения момент ти се явява случай. Друг път може да направите друго добро, но именно това добро повече никога няма да имате възможност да го направите. Като направите добро, то ще се върне към вас. Същото важи и за злото.

Когато човек умре, нищичко от своето имане не може да пренесе от този свят в онзи. На границата има митничари, които всичко спират и задържат. Обаче светиите знаят

начин да пренесат всичкото си имане на онзи свят – става чрез правене на добро. Да бъде човек добър, това е здравословно състояние. Ако не бъдеш добър, нищо не можеш да постигнеш. Всички най-добри постижения почиват върху Доброто.

Някой казва: „Никой не ме приема. Не ме почитат хората.“ Че как ще те почитат хора, на които нищо не си направил? Иди, излекувай един човек и ще те почитат. Като влезеш в едно място, дето се карат, виж защо се карат. Единият има да дава, а другият има да взема. Ще им кажеш: „За колко се карате?“ – „За хиляда лева.“ Тури ги там и им кажи: „Вземете ги и се почерпете!“ Има закон: когато правите добро някому, вие го събуждате. И най-малкото добро, което направиш, то е за твоя сметка, ще ти дойде на помощ и ще те избави от голямо нещастие. Може да ти се струва за нищо, но една твоя светла мисъл, изпратена към някого, като някой Ангел ще дойде при теб, когато си в най-голяма нужда, и ще ти помогне. Ако направиш едно малко добро на някое същество от Невидимия свят, ще се уредят вашите въпроси за цяла година. Болен или не, ти се наведи, вземи падналата ръкавица и я подай на човека. На един човек не му вървяло никак в живота. Веднъж се препънал в един паднал човек, чийто крак бил счупен и си казал: „Досега не съм правил добро.“ И го занесъл на гръб в града. А този човек бил виден. И оттам насетне тръгнало на първия.

Всякога можеш да правиш добро. Например някой има нужда от помощ, но си болен; насочи мисълта си да му помогнат. Тогава все ще се намери кой да му помогне. Има голямо разнообразие в това. Начинът, по който ти можеш да направиш добро, е само твой; всеки да прави добро, както знае. Аз минавам покрай някого, давам му една ябълка и си отивам. Друг ще му даде нещо повече и ще поговори с него. Трети ще му даде нещо, но и ще му каже: „Ела с мен“, ще

го заведе вкъщи на обяд. Никой друг не може да направи така доброто, както ти можеш да го направиш. Красиво е вечното разнообразие в Доброто.

Веднъж един добър човек пропаднал, отчаял се и си казал, че не струва да се прави добро. Казал си: „Вече никому няма да правя добро.“ Един ден той попаднал в една разбойническа банда и разправил на главатаря живота си от игла до конец, като не пропуснал да каже, че не си струва човек да прави добро. „Аз съм правил, правил добро и какво от това?“ Главатарят му казал: „Благодарение, че си правил добро, сега главата ти няма да падне от раменете ти. Едно време ти ми направи добро и затова сега те пощадявам.“ Онзи го попитал: „Като ти направих добро, защо стана хайдутин?“ Другият му отговорил: „Аз станах хайдутин, а ти стана предател. Защото като се отказваш от доброто, ти си предател. Аз съм хайдутин, но още не съм станал предател. Хайде да си вървиш у дома и да правиш добро както порано и аз ще напусна хайдутлука.“

Малките подтици на Доброто постигат големите работи в света. Мислете първом за хората и после за себе си. Като направиш едно добро, 25 хиляди години ще жънеш последствията.

Една сестра каза: „Моят мъж дава дрехи и пари на другите.“

Това е нищо. Това не е благодеяние. Дадеш дрехи, пари, хляб – добре, но кое е по-ценно? Да дадеш от своята душевна Любов и Светлина, тогава си добър. Новото схващане не стои да направиш добро някому по обикновен начин. Срещам някой човек. Няма да му отворя моето шише и да му дам, защото после пак ще има нужда от вода, но ще го заведа на извора. Ще му кажа: „Ела с мен при извора.“ Трябва да го заведа при извора! Преведете този символ. Дай някому книга да чете и ще му кажеш: „Ако изучиш тази книга, всичко ще имаш.“ Не искаме сега щастие, но щастието е

резултат. Първо, човек трябва да се научи да прави добро някому; второ, щастието ще дойде след ученето и трето, другият също ще последва с правене на свое добро на някой друг и т.н.; това е то отворено, живо добро.

Има добро над кармата. Има добро, което е за ликвидиране на едно зло. Тогава ти правиш добро по кармични причини. Но има друго добро за самото добро, не по кармични причини. Това е вече дихарма. Това е истинско добро. Има вода само за миене, а има друга вода, по-чиста – за пиене. Доброто, което някой прави по кармични причини, т.е. като отплата за добро, сторено нему в миналото, е ценно за Небето, обаче най-ценно е това добро, което става не по закона на кармата, но по Свобода и от Любов. Не само веднъж на годината да правиш добро, а всеки ден, макар и да бъде микроскопическо добро; тогава умът, сърцето и душата ти ще работят отлично. Където и да си, при каквито и условия да се намираш, имаш възможност да направиш добро. Зад Доброто се крият придобивките на човешкия Живот. И при най-лоши условия имаш възможност да направиш добро. Защо светът да се пълни с тези думи: „Аз не мога, нямам условия.“ В Природата, откъдето минеш, можеш да направиш нещо. Видиш някой камък и се спънеш; я го тури на място. Или видиш някоя книжка да се търкаля по пътя; я се наведи, вдигни я и я прибери настрана. Всичко това, което правиш, се отбелязва в Природата. Има една книга, в която се записва.

Ти питаш как да правиш добро. Като го правиш, никой да не те знае. Направеното добро е като оазис, в който маже да се спре някой жаден. Вие всички сте от едно семейство, но не се познавате. Никога не съжалявай, че си направил добро. Борбата между доброто и злото е една голяма тайна, с която се занимават Великите духове.

Прочетете тома „Царският път на душата“ и открийте това, което е най-важно и което може да се приложи.

ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ

В началото на нашето заселване на Изгрева заедно с Учителя направихме една чешмичка зад градината Дианабад – край горичката, която после стана Ловен парк. Учителя откри един извор, около който имаше мочурляк, но това се изчисти и се построи чешма, пред нея се направи една площадка, постлана с камъни. На предния край на площадката се поставиха два стълба с каменни саксии за цветя. На чешмичката се тури надпис, даден от Учителя: „Обществото пази чистотата. Обществото съхранява доброто. Божието благо е благо на всички.“

Веднъж, докато работехме, мина един стар селянин, който се оплака от болки и немощ. Учителя му каза да направи през лятото няколко дъждовни бани, за да бъде здрав. Каза му да го измокри дъждът за кратко, да се върне вкъщи и веднага да се преоблече и изпие няколко чаши гореща вода, за да върне изгубената топлина.

Учителя правеше чешмите винаги в разни стилове, в това отношение имаше голямо разнообразие. Каква разлика имаше между стила на чешмичката при Цигов чарк в Родопите, близо до с. Ракитово, дето Учителя прекара с голяма група братя и сестри през лятото на 1921 г. и тази при Дианабад или пък при Второто рилско езеро, или при Петото, или при Шестото.

Веднъж, след свършване на работа, определена за чешмичката при Дианабад, поостанахме да я поразгледаме и да ѝ се възхищавахме, че изникна на това пусто място. Почна разговор и в него Учителя каза следните мисли:

Бог изисква вие да бъдете носители на Неговите блага и да ги раздавате на други. Той не иска вие да му давате, но иска да раздадем това, което ни е дал. Като разберем

колко е щедър Бог, ще влезем в правия път. Ние нямаме за Бога едно право понятие. Ако всички се научите да давате, законът работи. Но щом разсъждаваш за икономия и пр., това са човешки изобретения. Щедростта е качество на Бога. Хората само изявяват Неговата щедрост. Някой е скържав, значи не изявява Божията щедрост. Закон е: всяко благо, което получаваш, трябва да го споделяш с другите. При вас може да дойде и някое животно да вземе нещо от вас. Закон на вземане и даване трябва да съществува в света. Който мисли да живее без да дава, не може. Човек не трябва да чака Бог да прати бирниците.

Казано е: „Даром сте взели, даром давайте.“ Това, което си взел, не го задържай. Това е закон вътре в Природата и е голямо нещастие, че сегашният свят не разбира основния закон. Ако си щедър, като отидеш при някого, ще му предадеш своята щедрост. Докато не дадеш на нивата, тя няма да даде. Ако си скържав към нея, и тя ще дава скържаво. Ако спреш това, което Бог ти е дал, то те разрушава. Аз не казвам, че правя добро, но казвам: „Проявявам щедростта, която е вътре в Бога.“

Който малко дава, малко се благославя, а който много дава, много се благославя. Или по-точно може да се каже така: малкото и многото, като го даваш от сърце, еднакво се благославят.

Не спирай в себе си Божественото, дай го, защото ако го спираш, ще си причиниш нещастие. Не задържай излишните неща. Закон е да не лишаваме себе си от най-необходимото, а останалото да раздадем на другите то ще се благослови. Имах един портокал; дойде един човек и му го дадох. Той ми каза: „Ами Вие? Ще останете без портокал!“ Отвърнах му: „То моето е лесно.“ И наистина додето беше още при мен, дойде един друг човек и ми донесе панерче с три портокала. Казах: „Ако не бях дал, другите не щяха да дойдат.“ Има закон за скачени съдове. Като пожелаеш да дадеш, и в други

хора се проявява желание да дадат. Не бива да задръстваш крана. Като не даваш, ще дойдат разбойници с парабел и няма как – ще дадеш. За онзи, който дава, се отваря място и приижда ново. Когато дойде време за възприемане и не възприемеш, ще страдаш. И когато дойде време да даваш и не даваш, пак ще страдаш.

Идването ви на Земята струва повече, отколкото всичко друго, което придобивате материално на нея. Само опитността, която можеш да добиеш на Земята, това ти остава. Защо Слънцето е учено, защо е умно? Защото навсякъде дава. Скържавостта замразява, а щедростта – размразява. Няма по-хубаво нещо от това да се научи човек да дава, но да знае кога да дава. И ученият нека отиде при тези, които нямат знание и да им го даде. Даването не е само в материалното, но и в добрите мисли. Пожеланието е също даване. Например, като кажеш някому добра дума, то е пак даване. Има външно даване – чрез постъпки и като говориш някому полезни неща; обаче има и вътрешно даване, което е изливане на благословение от твоята душа към другите.

Щедро дете е това, което като му дадат една ябълка, ще я сподели със своите другари. Когато дойдат черешите, срещнете ли някой приятел, дайте с шепи от тях. И с ябълките можете да направите същото. Когато даваш на някой приятел някои неща, дай му и не ги искай. Щом ги държиш в ума си, ти ще се ограничиш. Ти си дал за Господа, за да изпълниш длъжността си като негов слуга.

Да кажем, че ти имаш много ябълки и то доста хубави, но някой ти даде една малка и набръчкана ябълка. Приеми я, защото той е вложил в нея нещо ценно, което ще ти донесе голямо благословение. Ако откажеш, ти отхвърляш своето щастие. Не му казвай: „Аз имам много и нямам нужда.“ Всякога, щом един човек е почнал да раздава, това показва, че той е тръгнал нагоре към Слънцето. А щом не дава, той отива надолу.

МЪДРОСТ

РАЗУМНОСТ В ПРИРОДАТА

Учителя беше в приемната стая сред млади хора и се отвори разговор, в който Той наблегна, че трябва да се изучава Природата.

Всички прояви на Природата са все резултат на Разумните същества, които работят. Ние не трябва да търсим Разумните същества вън от Бога, но вътре в Него и трябва да търсим Бога в Разумните същества, защото всички наши хубави мисли и чувства са в зависимост от общата мисъл, която преобладава в Космоса и която се разнася навсякъде. Ние сме били винаги във връзка с нея, но не сме съзнавали това. Например като четем Евангелието и всички свещени книги, ние влизаме в общение с Духовния свят, с неговите степени. Когато Съществата ни говорят, трябва да бъдем отзивчиви. Когато Слънцето изгрява, да го посрещнем, да възприемем това, което то ни праща. Да се ползваме от мислите и чувствата, които идват в нас при съзерцание на слънчевия изгрев.

Разумните същества в Природата, които ни помагат, са Служебни духове, които са пратени да служат на тези, които ще наследят Царството Божие.

Когато на Йоана се яви Ангел, той падна и се поклони и остана без сила. Ангелът му каза: „Не на мен да се поклониш, а на Бога.“ Без благоговение, с човешки похвати човек не може да влезе в общение с Духовния свят. Разумните същества трябва да знаят състоянието, което имаме, за да помогнат. Животът е велика музика и всички процеси, които стават в Природата, се дирижират от Разумните същества. Те са великите музиканти.

Какво трябва да се разбира под израза Жива природа? Живата природа е съвкупност от всички живи, разумни души. Силите, с които Природата се движи, са Разумни

съществa. Неразумното е произлязло от Разумното. В Природата има закономерност, която е разумна, а не механична. Разумното управлява всичко и е абсолютно свободно. Външната страна на Природата е механична, неразумна, но има Разумни сили, които стоят зад нея. Ако туриш суха пръчка до бобово растение, то се обвива около нея; има съзнание в боба. Разумната Природа обгръща неразумната. Материята е само външен израз на Духа. Разумното е извън материята, както Разумното не е в колелата на машината.

Всички неща са определени и са на мястото си. Онези, които са създали света, са били умни. Измени се времето, дойдат облаци, вятър, гръмотевици и ние мислим, че времето е лошо, но то е хубаво. В облаците има Разумни сили, които действат. Трябва да се различават горни и долни облаци. Особено важни са високите облаци с височина 12-14-15 километра. Те по-ясно изразяват действието на Съществата, които работят в тях. В облаците действат Служебни духове, които не са Ангели, но са по-горе от човека в еволюцията. Наблюденията на облаците е полезно преди всичко във физическо отношение. Всяко нещо трябва да се разглежда в три отношения: физическо, духовно и Божествено. Като се изучават промените на облаците във връзка с промените на времето, ще се добият метеорологични познания. В северните места има хора, които по облаците и по други признаци знаят пет месеца по-рано какво ще бъде времето.

Напоследък се установи, че на голяма височина над Земята има един пласт озон, който пропуща само дълги ултравиолетови лъчи, а не пропуща къси ултравиолетови лъчи, тъй като те биха разрушили всичко със своята сила. Каква разумност, каква целесъобразност цари в Природата! Значи има една Разумна сила, която бди над всичко.

Съвременните учени се намират в крив път, ако смятат, че могат да завладеят Природата. Тя не позволява да я владееш. Само разумният човек може да впряга силите на Природата,

защото той се съобразява с нейните закони. Никой не може да подчини Природата, но трябва да се учи от нея.

Намираме се в един организиран свят и мислим, че ние сме фактори и че ние уреждаме работите, и вследствие на това идват големи заблуждения. Природата наказва мързеливите и дава добри условия на тези, които са работили. Тя прави милиони опити и оставя най-хубавото. И днес прави своите опити. Например на столчето е турила много чифтове крака, на паяка – осем, на бозайниците – четири, на човека – два. Природата дава сюжети за размишление. Една река изтича, съединява се с друга и заедно се вливат в морето. Всякога превеждай нещата в Природата. Когато при възприемане на светлината се съсредоточиш в Божествения свят, светлината ще ти проговори. Тя е жива. Докато всичко не оживее във вас, вие още не сте в Правия път. Разумните същества творят всичко в света. На Земята ще изследваме методите за прилагане. За да се създаде Земята, е трябвало мисъл. За да се създаде въздухът, е трябвало мисъл. За да изпраща Слънцето светлина и топлина, е трябвало мисъл. Хората отричат това и смятат, че ние сме единствените същества, които мислят.

ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА

Веднъж дойдоха от града група студенти и пожелаха да поговорят с Учителя. Той ги прие и в разговора с тях изказа следните мисли:

Досегашните науки имат много аберации; значи става неправилно пречупване и затова нещата не се виждат ясно. Както светът е създаден, отлично е създаден. Ние нямаме вярно понятие за света и нашите учени го изучават механически. Методът трябва да се измени. Каквото се преподава в съвременната наука е добро, само че основният материал трябва да се преработи. Задача на науката е да събере материал и всеки от вас да знае как да го разработи.

Имапринципи,закони,силииформи.Силитенаправляват формите. Законите направляват силите, а принципите направляват законите. Трябва да се посочат пътищата, по които да се учат законите на Природата, методите, по които се постига това и какви трябва да бъдем.

Един студент запита: „Какво ще кажете за отношението между човека и природата?“

По състоянието на Природата можем да познаем каква е човешката култура. Ако брегът на една река е разнебитен, това показва, че хората не са чисти. Човешките мисли и чувства упражняват влияние върху плода. Щом хората са добри, плодовете ще бъдат много хубави, няма да имат никакви петна. Ако влезеш в една градина и видиш, че плодовете са хубави, да знаеш, че този човек е добър. Ако човек е добър, и клоните на дърветата ще бъдат правилно разклонени.

Един студент запита: „Как се обяснява тази зависимост между хората и околната растителност?“

Когато човек мисли, той изпраща наоколо мислителни радиовълни, които се поглъщат от етерните тела на околните растения и ако тези мисли са били криви, неправилни, те ще повлияят по съответен начин на растителните етерни тела, ще предизвикат в тях неправилни течения и това ще се отрази върху външните им форми. Възпитанието на човека се отразява върху растителното царство. Ако разгледаш кожата на плода с микроскоп, ще четеш много работи, написани върху нея.

Когато ти е тежко, когато си неразположен, когато имаш някоя голяма мъка, намери някое вековно дърво, облегни се на него с гърба си и кажи: „Моля те, вземи моята скръб, моята тягост, дай ми своето спокойствие!“ Защото дървото е спокойно, бурята и градушката не го вълнуват. Ще стане преливане на магнетизъм, на живот от дървото в човека. А дървото лесно се справя с човешката скръб.

Друг студент запита: „Има ли известна зависимост между човека и времето?“

Има. Щом на известно място хората стават по-добри, то небето там се прояснява, дъждовете идват навреме, вятърът духа навреме. Щом хората стават по-лоши, то и времето заприличва на тях. Хората със своите неправилни мисли, чувства и постъпки създават анормални течения в Природата; та нали също така, ако се счупят прозорците на една къща, ще има течение? Човек, когато има разрушителни, отрицателни мисли, чувства и постъпки, изпраща навън в Природата разрушителни енергии, които нарушават правилните процеси в нея и създават неправилности.

Тази промяна на времето сега – бури, циклони – се дължи на събитията в Европа. Силна е човешката мисъл в своето положително или отрицателно действие. И човек трябва да има усет, да влезе във връзка с Природата, да оценява какво нещо са светлината, въздухът, пролетния ден. Тъй че има неразривна връзка между нас и Природата. Развалянето на времето често зависи от нас. Ние мислим, че като сме поставени в света, можем да направим някому пакост. Не, това което направим, ще засегне преди всичко нас – индивидуално и общо. Когато в едно село хората станат много лоши, то мозъкът им става много активен и излъчва такива енергии, които разпръскват облаците и в селото не пада ни капка дъжд. Когато хората имат лоши мисли, дъждът се отблъсква. Със своите добри мисли хората привличат дъжда, влагата. Каквото мислим, съответното става. Развалянето на времето се дължи на войната между Русия и Германия. Двете страни си пращат една против друга грамадни разрушителни енергии и това, разбира се, влияе върху климата. Когато известни миротворни елементи вземат надмощие, на това се дължи едно малко подобрение в барометъра.

Учителя показа барабанния барометър, който беше поставен на масата, и каза:

Тук, около цилиндъра, е обвита лента, върху която една игла отбелязва всяко най-малко колебание във времето във вид на зигзагообразна линия, която отива надолу и нагоре. Когато причините са механически, тези ондулации в барометъра се пишат по един начин; когато причините са органически, те се пишат по друг, а когато причините са разумни, психически – по трети начин. Тук спадат влиянията на твърдата почва, на водите, на въздуха, на температурата, на светлината, на психичните състояния. Има и ред други причини. Те са от невидимите.

На времето човек не бива да заповядва. Може да каже: „Моля, може ли да се поотложи за малко?“ Ако не може, ще го приемеш. Дъждът е едно благо, но градушката, едра някой път като домати, е опасна.

Добре е да ни духа вятърът отзад, за да ни върви в чувствата; това действа приятно. Отразява се добре и върху гръбначния стълб. А когато вятърът духа отпред, срещу гърдите, това е полезно за волята. Откъдето и да духа, вятъра винаги има добри влияния, само че човек не го разбира. Няма нищо излишно в Природата. Всичко в нея действа възпитателно.

Един студент запита: „Има ли връзка между човека и земетресенията?“

За земетресенията има много причини. Някои от тях са чисто механични, тектонични, но зад тях има други разумни причини. Освен тези причини, може да влияе и човешката мисъл, особено ако е колективна и ако има отрицателен разрушителен характер. Тогава такава мисъл със своите радиовълни създава в атмосферата разрушителни електромагнитни енергии, които могат да повлияят върху земетресенията. Човешката мисъл може да произведе цяла катастрофа, може да се разруши равновесието, дишането на Земята. Има доста кухини в Земята и тогава могат да се срутят. Геолози днес разглеждат земетресенията предимно

от механична страна, а Писанието казва на много места: „Да живеете добре, за да не ви избълва земята.“

Когато ще става земетресение, изпитваш безпокойство, не можеш да спиш, защото се развива много електричество. Щом петлите престанат да пеят, това е признак. Три-четири дни преди земетресението кучетата се събират на глутница вън от София. Змиите излизат от дупките си и бягат. А онези хора, които имат силно обоняние, възприемат във въздуха миризма на сяра. Невидимият свят някой път отлага земетресенията.

Един студент запита: „Какво значение има положителната човешка мисъл?“

Каквото вложиш в Природата, то се реализира. Празна дума да се избягва, трябва пълна дума. Забрави думи като не мога, беден съм, не го знам. Казваш: „Тази работа няма да я бъде“ и така става. Казваш: „То се видя, че така ще прекарам живота си“ и така прекарваш. Затова избягвайте отрицателните мисли. Като ви нарекат извеяни, вие кажете, че сте извеяно жито, което пари струва и, че не сте слама.

Ние виждаме само опакото. Възмущаваш се, че една кола вдига прахоляк по пътя си, но че ще постигне нещо добро, това не виждаш. Истинска философия е: и в най-отрицателните неща да намираме все нещо добро. После, хората могат да си влияят един на друг със своите мисли и затова са отговорни. В това отношение те представляват скачени съдове. Като намислиш нещо или като извършиш нещо, твоята мисъл се предава на много други хора и те могат да направят същото; и ако твоята мисъл или постъпка са лоши, ти си отговорен. Като си научил урока си хубаво, ти в този ден си помогнал на хиляди хора. Ако не го научиш, то и много други няма да го научат. Всяка една постъпка в Природата има отношение към цялото. И цялото има отношение към своите части. Някой път наредите картите една до друга изправени. Като бутнете една, налягат

всичките. Та като направиш една погрешка, то много други ще паднат. Ти си свързан с мнозина други. Минаваш покрай някоя градина, обкичена с плодове, и казваш: „Да мога да си набера“, но се въздържаш. След теб някой друг мине, но с по-слаба воля, приема твоята мисъл и открадва. Така че когато някой извърши кражба, и другите са отговорни.

Един човек ще направи престъпление, защото някой си негов длъжник не му се издължава. Ти дай парите на лицето, което има да взема, и спаси онзи човек. Защото като дадеш, ще повлияеш и на другите да направят добро. Искаш ли да имаш влияние в света, направи добро.

Когато един човек поправи една своя погрешка, той помага на цялото човечество, защото мнозина ще поправят своите погрешки. И когато допусне една погрешка, той причинява вреда на всички, които са свързани с него. Затова всякога трябва да се държим в правия път.

Като обичащ някого, всички добродетели от целия свят идат в него и му дават цена. Ако другите не бяха добри, той не щеше да бъде добър.

Има един вътрешен закон: каквото и да направиш, засягаш целия организъм на Живата природа. Затова когато измъчваш един човек, това се отразява върху съзнанието на Бога, за което ще имаш и въздаяние.

ОРГАНИЗИРАНЕ НА ДУХОВНОТО ТЯЛО

На Изгрева розите царуваха в тишина и мир. Те имаха вълшебен вид и аромат. Мълчахме и се вглеждахме в тяхното разпукване под слънчевите лъчи. Неусетно се подхвана разговор. В разговора Учителя каза:

Окултният ученик трябва да мълчи. Ако човек носи риба и котките усетят, то върволица от котки ще тръгне подире му. Та трябва да пазим някои работи, за които човечеството все още не е готово. Скрий скъпоценния камък, за да не го

изгубиш. И всичко, за което човечеството е готово, трябва да му се каже.

Има и друга причина, поради която за някои работи не трябва да се говори. Само неща, които не се казват, стават. Неща, които се казват, никога не стават. Това е правило. На сто казани неща едно става, а на сто неказани – деветдесет и девет стават. Този закон е много естествен. Ако посадите сто ореха и никой не ги знае, деветдесет и девет ще израснат, но ако посадите сто ореха и кажете това, колко ли ще израснат? Децата ще отидат, ще ги изровят един по един и ще ги изядат. Поставяйте нещата на тяхното място, употребявайте ги правилно, защото иначе ще ги вземат. Щом някое Напреднало същество види, че си турил някоя дарба не на място, т.е. не я употребяваш добре, тя ти се взема.

Ти не се безпокой за това, което имаш, понеже никой не може да ти го отнеме. Ако го вземат, то ще дойде по какъвто и да е начин, ако имаш Любов.

Ние имаме добри желания и нека им дадем условия да се проявят. Ние можем да допринесем за поправянето на света. Една трета зависи от нас, една трета – от Ангелите и една трета – от Бога.

Лошият човек не може да ти пречи, тъй като слиза надолу; той се отдалечава от теб. Ако ти мислиш постоянно за неговата лошавина, то и ти заедно с него отиваш надолу.

Една сестра запита: „Защо нашият Събор става през август?“

Началото на физическата година е 1 януари, началото на Духовната година е 22 март, а началото на Божествената година е през август. Тогава става Събор на Слънцето с представители от всички планети, затова ние правим нашия Събор през август, има най-благоприятни условия за него.

Един брат запита: „Вие бяхте дали задача в Младежкия клас да си изберем някои звезди и да ги наблюдаваме всяка

ясна нощ. Какво духовно значение има гледането на звездите?“

В Природата има Същества, които могат да осветляват света навред. Има много видове лъчи. Можеше да се направи ние да възприемаме някои други видове лъчи, чрез които през нощта да ни е светло, обаче Провидението нареди да има ден и нощ и през нощта да е тъмно, за да виждаме звездите, защото това действа възпитателно. Чрез гледане на звездите ние се свързваме с Вечното, с един свят на велика хармония и красота, с мислите на Светлите същества, които ги населяват. И това ни повдига и облагородява. Това ни дава подтик да живеем за нещо възвишено.

Стана въпрос за земетресенията.

Европа се движи към екватора и вследствие на това стават размествания, земетресения. Слънцето ще почне да изгрява от друго място, което ще стане след много време. Всички хора се плашат много от земетресение, понеже са плашени хиляди пъти. Друга причина за земетресението е постепенното издигане дъното на Великия океан, където се образува нов континента на Шестата раса.

Един брат запита: „Какво е влиянието на каменните въглища?“

Една от причините за войната е силата, която е излъчена от каменните въглища.

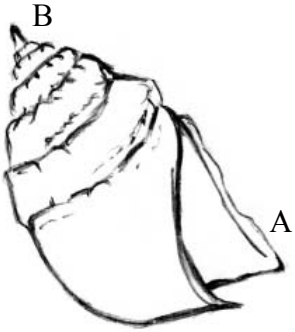

Фигура 1

Станавъпросзасъздаването на света.

В морския охлюв е показан пътят, по който е създаден света. Разрешението на нещата не е в кръга или в елипсата, но в спиралата. В отворените кръгове, спирално навити, вече има разрешение – началото е А, а краятеВ(виж:Фигура1).Началото

и краят ще се свържат. Щом влезем в метагеометрията, в астралната геометрия, там фигурите са повече. Всички форми са все отсечки от горните тела.

Един брат попита за четвъртото измерение.

Четвъртото измерение е светът, през който хората излизат и влизат в Духовния свят. В непреривно движение е четвъртото измерение. Често тези, които са ясновидци, виждат Същества, които се движат, но не в този въздух. Това е четвъртото измерение. Който живее в света на тесаракта, той става видим и невидим в света на третото измерение.

Защо пие човек вода? Не само за да приеме материалната, течна вода, но за да приеме чрез нея електричество и магнетизъм.

Както Маркони запали електрическите крушки в Италия и Сидней – в Австралия, също така могат да се запалят слънцата, само като се завърти един бутон. Някое Напреднало същество, като прати енергия, може да направи планетата ни да светне като слънце.

Звукът, като дойде до ухото, се превръща в електрически вълни. След това в мозъка става още два пъти превръщане – отначало в електрически, къси вълни, после – в магнетични, дълги вълни, и след това се превръщат в тонове. Свиването на сърцето също зависи от електричеството. Инсталацията е електрическа.

Стана въпрос за търсене на подземни води.

За тази цел могат да се наблюдават растенията. Растението може да усеща влагата, която е 20-30 метра под него. Където има подземна вода, там тревата е по-буйна, дърветата са покичести. За търсене на вода може да помогне наблюдението на пластовете, да се учи геология. Науката радиестезия се занимава с търсене на вода и чрез пръчка.

Каква велика целесъобразност има в Природата! Забележете, нечистата вода, колкото и да се чисти, даже да се пречисти чрез дестилиране, пак запазва известни

флуиди, които химически не могат да се констатират. За да се получи идеално чиста вода, Природата прибягва до следното: водата, като отиде в горните атмосферни слоеве, се разпада химически на своите съставни части, а после, като слиза надолу, пак става вода.

Един брат запита: „Как се обяснява нестинарството?“

Като туриш краката си в огъня, ще ти бъде неприятно, но повишиш ли трептенията на твоя организъм – да бъдат по-силни от тези на огъня, няма да изгориш. Това е обяснението на нестинарството. На нестинарите тялото им трепти по-силно, отколкото трептенията на огъня и затова не ги гори.

Всичко в Природата е поляризирано. Дясното полушарие на мозъка е положително, а лявото – отрицателно. Северният полюс на Земята отговаря на дясната ръка, а Южният – на лявата. Поставете един човек от лявата си страна и поставете същия човек от дясната си страна и ще имате различни резултати. Да кажем, че вие сте нервен и той е нервен; ако минеш от дясната му страна, ще имаш отрицателни резултати, но като минеш от лявата му страна, понеже тя е мека страна, ще имаш положителни резултати.

Една сестра запита: „Как да подобря паметта си?“

Отстранете от съзнанието си всички тревоги и безпокойства, всички страхове, всички лоши мисли и чувства. Те причиняват отслабване на паметта. Правете упражнения за дълбоко дишане и това усилва паметта. Никога не преяждайте и не приемайте противоположни храни, които са мъчно смилаеми. Правете опити за концентрация. Като четете книги, размишлявайте върху прочетеното, без да се отклонява мисълта.

Има закон: като описваш грозотата на някого, ти я придобиваш. Недей описва грозотата на никого. Мъжът трябва да се пази от развалени жени. Жената трябва да се пази от развалени мъже. Понеже те са като вампири,

които изсмукват човешките енергии, и човек се обезсилва, заболява, изражда се и в духовно отношение.

Ще ви дам едно правило: радвай се на постиженията на другите, на техните придобивки и ученост и способности като на свои. Ако се радвате на чуждите блага, и вие ще ги придобиете.

Един брат попита: „Какво ще кажете за духа и материята?“

Материалистите приемат материята за даденост и оттам градят. Другите приемат за даденост Бога. Едните и другите са на крива страна. Бог и материята не съществуват по този начин, както ние мислим. Външните прояви на материята не са материя. Например, ако завъртиш една електрическа крушка, то се образува един светъл кръг, но той не съществува. Ние сме за побратимяване между идеализъм и материализъм. Има материален, Духовен и Божествен свят. Християнството е хармонично съчетание между физичните и духовните закони.

Помолиха Учителя да кажа нещо по-подробно по въпроса.

Когато се организира причинното тяло на човека, той ще се пренесе да живее горе в главата си. Когато причинното тяло е събудено и развито, човек почва повече да живее в мозъка си. И ако човек стои на стол, отстъпва го. Такъв човек се жертва за другите. Днес ще отстъпиш, утре ще отстъпиш, ще дадеш място на някой друг и така постепенно възпитаваш причинното тяло. Това е един хубав начин за развиване. Щом се развие нашето причинно тяло, то Висшите същества ще дойдат да ни помогнат. Това е колективна работа. Щом не живееш за себе си, а за другите, тези Висши същества ще ти помогнат. Причинното тяло разполага с нови сили. Щом живееш в своята личност, каквото намислиш, не става – може да мислиш десет пъти подред, но нищо не

става. Когато човек живее в причинното тяло, каквото помисли, става.

Организирането на причинното и на по-висшите тела в човека се нарича организиране на духовното тяло. Това става първо, чрез съзерцание, концентрация и молитва всеки ден, поне по половин час, при пълно съсредоточаване на съзнанието. Второ, в проява на Любовта. И трето, чрез служене на Бога, на Цялото.

Една сестра запита: „Учителю, кажете нещо за реализиране на нашите желания.“

Няма нещо, което човек да е пожелал, и да не се изпълни. Каквото човек пожелае, ще му се даде, но не веднага. Може да се реализира, когато вече е повдигнат духовно и го е надраснал и тогава то може да му причини даже и страдание. Един човек бил страстен пушач и искал да натрупа много тютюн в къщата си, но това било невъзможно. Когато станал на 80 години, вече бил пълен въздържател и му донесли бали тютюн. Защо? Само защото едно време го бил пожелал. Затова човек трябва да се пази от своите неразумни желания, за да не му натежат после.

Пазете се от едно – да не се задоволят всичките ви желания; тогава човек погрознява и огрубява. Една десета от постигнатите желанията е достатъчно, а другото да остане непостигнато. Ние ще се стремим към непостигнатото.

Един брат попита: „Какво да направим, че хората да имат вяра в нас?“

Ще ви кажа един от начините: един добър човек отишъл в гората и срещнал един разбойник. Той имал доверие във всички, затова изпитал доверие и в разбойника. Като добър човек той съзнавал, че и в разбойника живее Божественото, и тогава това добро се проявило и разбойникът не го пипнал дори, изпратил го, а и му дал пари на разположение. Значи като имаш доверие в един човек и като съзнаваш доброто, Божественото в него, и

той вярва в теб. Докато се научи човек на това изкуство, трябва да прави опити.

Стана въпрос за формулата, която Учителя даде сутринта в лекцията.

Аз искам да бъда честен, справедлив, разумен и благороден. Ще ви кажа практически начин за прилагане на тази формула. Можете да използвате космите на главата. При произнасянето и по три пъти на ден ще прекарате пръстите си по косата отпред назад с две ръце. И косата ще направи това, което трябва; космите ще го предадат навътре. Енергията, която изпращаш през пръстите, ще се приеме от космите и оттам ще се предаде навътре.

Един брат запита: „Как да превърнем неразположението в разположение?“

Когато сте неразположени, излезте, идете между хората и като се върнете, ще бъдете разположени. Природата обича разнообразието. За целта може да се отиде и между дърветата, и между цветята, което действа възпитателно.

Един брат каза: „Някои окултисти изтъкват, че не трябва да се отива в света, за да не се оцапа човек.“

Те са от простите окултисти. Като отиде човек между хората или между растенията, приема енергии, които го обновяват. Има и много други начини за превръщане на неразположението в разположение.

ЩЕ ВИ ДАМ СЪКРОВИЩА СКРИТИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Има велико знание за изучаване! И Любовта е вратата. Ще гледате да влиза повече Светлина във вас. Радвайте се, че светът съставлява една област, несъизмерима със знание. Той е непостижим. Толкова хубави работи има за изучаване, та се изисква време, докато човек дойде до тях. Любовта

е единствената врата, през която се добива Знание. И там, дето я няма, не можеш да учиш, нямаш разположение.

Източната философия има съвсем малко хляб, който ѝ стига едвам за нея и затова тя го крие, не го дава, държи го в дълбока тайна. Западният окултизъм, и той не разполага с дълбоките методи. Новото учение съдържа изобилие, води човека при извора. Има окултни науки, които се занимават с консерви, и други окултни науки, които се занимават с плодове, които късат направо от градината. Сега хората вярват в старото, отказват Новото, което Бог говори в момента. Бъдещите поколения ще вярват в това, което сега учим.

Братът попита за учението на йогите.

Към учението на йогите трябва да имаме такова отношение, както Христа гледаше на пророците. Пътят на йогите е приготовление за Божественото учение. Тяхното учение има смисъл в това отношение, че приготовляват пътя. Ние не отричаме Учението на йогите, но Новото, което иде сега, то е Божественото.

Братът спомена за едно лице, което било няколко години в Индия, и не се запознало с езотеричната ѝ страна.

За да се добере човек до вътрешната страна в Индия, за да му поверят нещо, той трябва да прекара там най-малко 20 години и през това време да мине през много изпити. Питагор стоя като прост ученик 20 години в Египетските школи, за да му разкрият само една тайна. Много нещо знаеше, но египтяните не му дадоха целия ключ, а само част.

Братът попита Учителя: „Даниил е бил в окултната Школа на есеите, а Давид и Соломон били ли са в Есейската школа?“

Есейската школа е имала два кръга – външен и вътрешен. Даниил е бил във вътрешния кръг, Давид е бил в най-външната част на вътрешния кръг, а Соломон е бил във външния кръг.

Христос е разбирал законите на растителното и животинското царство, владеел е дълбоко цялата Божествена

наука. И всеки човек, който се свърже с Христа, ще се свърже с извора на велико знание. Нека да се занимаваме с древното знание, но важно е това знание, което иде от Христа и което иде сега.

Ние събираме онова, което сме изгубили. Ние едвам дохождаме до онова състояние, което сме имали. Туй, което наричат прогрес, това не е. Та днес прогресът е в придобиване на изгубеното и чак когато се придобие, тогава хората ще почнат да прогресират. На човека трябва същинско знание. Ако го има, той никога няма да се намери в затруднение. Който има знания, може да преодолее причините. Един учен човек, ако го преследват, той ще направи мъгла, в която ще потъне, или може да образува половин метър рядка кал и да се откажат; а ако го преследват зимно време, ще направи един метър сняг и пак ще го изгубят от погледа си.

Светът е пълен с богатства. Вие не сте влезли в съкровищницата на Природата, за да видите какво е събрано там. В Книгата на Исайя е писано: „Ще ви дам съкровища скрити.“ Знания ще се дадат на всички според степента на тяхното развитие. На тези, които са верни и готови, ще се повери повече. Знание без Обич е опасно. Знание с Обич е велико нещо. Някой идва и ми казва: „Я ми кажи как се познават лошите хора?“ Казах му: „Това не мога да ти кажа.“ Защото, като знае кои са лошите хора, той ще стане детектив и ще му плащат.

Има магически думи, с които, като произнесем, се ограждаме. И всяка магическа дума има голяма творческа и разрушителна сила. С нея можеш вълка да спреш и не те напада, защото знае, че ако посегне, ще пострада. Само като кажеш една такава дума, всичко се урежда.

Трябва да се научите на това изкуство да ставате видими и невидими. Там е силата на човека. Как става видим и невидим, това човек не може да разбере, докато не го направи. Природата е пълна с велико Знание, стига човек

да развие способност в себе си. На всяко камъче е написана история. В бъдеще ще имате грамадни библиотеки, по всяко камъче ще четете историята. Голям подем ще има в науката, когато хората почнат да изучават и духовните функции на органите. Колко милиони години е взело на растението да измени положението на главата си на 90 градуса и после още на 90 градуса, и на 180 градуса, както е у човека. Сега човек е обърнат с главата нагоре, а растението – надолу.

Братът попита: „Какво ще кажете за музикалните трептения, които изпуща човешкият организъм?“

Не само човешкото тяло, но и растенията и животните изпущат музикални трептения. Даже нещо повече: всеки орган на човешкото тяло изпуща музикални вълни с особен тон; например белият дроб, сърцето, черният дроб. Но освен това всеки човек в глъбините на своето естество има един основен тон, който не се мени. Този тон е вложен в него от Бога. Неговият основен тон е специфичен. Никой друг няма неговият основен тон.

Братът запита: „Кажете нещо за периодите в човешкия живот.“

Първият период е физически – от раждането до 7-та година. От 7 до 14 години се развива чувството. От 14 до 21 години се развива умът. В първите седем години функционира тялото. Във вторите седем години – сърцето, а в третите седем години енергията се пренася в мозъка. Както Земята се върти около Слънцето и имаме пролет, лято, есен и зима, така и в психическия свят има причини, които изменят условията, при които живеем. На всеки седем години се изменяват условията Трите години след 28-та година са години на матура. От 28 до 31 години е критическият период в човешкия живот. Тогава всички преминават през една криза. Тези три години са години на изпит и няма място, дето да не те бутнат. Трябва да бъдеш смел, да носиш страданията, да носиш изпита си. Дойдат ли

изпитите, те са един добър признак. Щом страдаш, щом те изпитват, Учителите те считат за благонадежден.

Братът запита: „Какво значи изразът „втора смърт“?“

Втора смърт – това са най-лошите условия. Тогава приличаш на един богат човек, който е лишен от всичко. От красивия живот си лишен и си при най-лошите условия, както в централния затвор. Та които са умрели от втора смърт, са в затвора. На религиозните хора им трябва повече наука, те отчасти знаят.

Братът попита: „Какво е бъдещето на човечеството?“

Всички хора, които обичат Бога, ще станат Ангели, другите ще останат човеци. Който живее в Бога, ще стане Ангел. Ангелите живеят в сърцето на Бога.

Братът запита: „Има ли духовни аромати или миризми?“

Едвам у най-напредналите светии има благоухание, както при цветята. Лошите мисли, лошите желания в човека са една смрад! И за да се живее на Земята, Невидимият свят е намалил обоянието на хората; ако се развие много нашето обоняние, ние ще избягаме, не ще можем да издържим на вонята, която излиза от лошите мисли и желания на хората.

Братът запита: „Как може да стане вътрешно, духовно общение с цветята?“

Ето как: спираш се пред едно цвете и искаш Бог да ти се изяви чрез него. Никога Бог няма да ти проговори чрез цветето, ако ти предварително не си го обичал, защото иначе няма да има условия за вътрешно общение. Ако ти с мисъл и чувства си работил върху една форма и Природата, например цветето, тогава ще дойде зрелият момент, когато ще се прояви Истината, същината на тази форма в твоето съзнание. Тази същина наричаме Бог.

Братът запита: „Какво ще кажете, Учителю, за Жизнения еликсир?“

В Природата има известни растения, от които се изважда една течност, която, като я вземеш, разтваря натрупаната в тялото кал и човек живее по-дълъг живот. Тази течност наричаме Жизнен елексир. Достатъчна е една малка капчица от Жизнения елексир да се изпие с чиста вода, за да получиш Живот най-малко няколко века. Който веднъж придобие този Живот, той и да иска не може да се освободи от него. Ако човек е страдал от някаква тежка, неизлечима болест, като туберкулоза, рак, проказа и други, една капка от Жизнения елексир е в състояние моментално да предизвика реакция в него, да го съживи, да го подмлади, да го направи нов човек.

ЗАКОНИ НА МИСЪЛТА

След Младежкия клас разговорът се проведе върху идеите на текущо държаната лекция. Често ставаше така, че да засегнем главно въпросите на самата лекция, защото тя бе събудила нови въпроси в нас.

Една сестра запита: „Как ще познаем дали една мисъл е от Бога или не?“

Когато една мисъл е дошла в теб от Божествения свят, тя внася светлина, хармония, лекота, през целия ден си радостен. Тази мисъл е дошла отгоре. А когато една мисъл ти причини скръб, тъмнина, тежина, неразположение, това показва, че тя е дошла от низшите области. Ако искате да се запазите от влиянието на лошите мисли и чувства, оградете се с положителни мисли и чувства. Те са здрава ограда, щит срещу злото. Не се връзвай с лоши мисли, мисълта е здраво въже; ако се свържеш с лоши мисли, то е едно внушение. Върже те веднъж и не можеш лесно да се развържеш.

Човек да се пази от отрицателни мисли. Някой като ти изпрати една отрицателна мисъл, например, на подозрение и прочее, тя ще се върне отново при него; въпросът с добрата

мисъл стои също така. Ако човек изпрати една мисъл на подозрение, това ще има два рода последствие: от една страна, у другия ще се събуди подозрение към него, но и самият той ще стане по-подозрителен. Затова човек трябва да изпраща винаги добри мисли. Една мисъл може да се измъти в теб и да ти причини цяло нещастие. Човек трябва да е внимателен. Лошите мисли затварят вратите за Духовния свят. Как ще изпъдиш една мисъл или едно чувство? Ще привлечеш една по-силна мисъл или едно по-силно чувство, с които да заместиш нечистите мисли и чувства. Остави чистата вода да изпъди мътната. Значи когато ти дойде една лоша мисъл, тури насреща ѝ една добра. Когато ти дойде на ум да откраднеш нещо, тогава иди и подари нещо на някой сиромах. Човек, като мисли, се освобождава. Никога човек да не остави сърцето да управлява ума и ума – сърцето. Умът може да влияе на сърцето, но то само се управлява и обратно. Някои хора имат порок на сърцето, понеже са оставили ума да управлява сърцето.

Колко е важна добрата мисъл! Добрите мисли имат отзвук върху известни сили в Природата. Когато една твоя мисъл е добра, то известни сили в Природата работят и ти помагат. И за добрите, и за лошите мисли ще платим. В Божествената банка добрите мисли и чувства ги внасяме в отдела „да взема“, а лошите – в отдела „да дава“. Та като отидете един ден горе, ще ви покажат какво имате да вземате и какво имате да давате. Ние сме отговорни за мислите, които изпращаме. Ще ни съдят, ако са лоши. Защото сегашният живот е построен въз основа на мислите от миналото. Няма нищо скрито-покрито. Това, което мислиш, се хроникира. Един ден ще ти го покажат и ще ти кажат: „Това е твое.“ Това е то съдбата. Като видиш погрешките на хората, не говори за тях, защото на себе си вредиш. А виж дали има някоя добра черта – нея дръж, това е Божественото.

Има химически реакции, произведени от мислите, чувствата и постъпките. Кръвта се изменя от тях. Червените кръвни телца се изменят.

Закон е, че каквото мисли човек, това ще направи; затова да мисли винаги хубавото. Ти не можеш да спреш ума си да мисли; ако го спреш, Невидимият свят ще ти създаде толкова нещастия, че от сутрин до вечер ще мислиш откъде да си изкараш хляба. Нещастията ще те накарат да мислиш. Като не искаш да мислиш, ти реагираш на Бога. Бог иска да се прояви чрез теб, а като се прояви, това е за твое благо. Ти се роди, за да дадеш ход на Божествената мисъл в себе си. Ако ѝ дадеш ход, гол и гладен няма да останеш, няма да страдаш и болест няма да те хване. А като ѝ противодействаш, всички нещастия ще дойдат върху теб. Позволиш ли на Божията мисъл да мине през теб, ти си свободен. Казано е в Писанието: „Дето е Духът, там е свободата.“

Има закон: за каквито хора мислиш, такъв ставаш; с които хора се заобикаляш, такъв ставаш. Дойде при теб някой недоволен, внесе своята мисъл, а ти трябва да имаш силна вътрешна мисъл и по този начин да запазиш своята свобода.

Щастливият човек живее по-малко, понеже му завиждат, а нещастният – повече, понеже, който го види, казва „горкият, горкичкият“ и го подкрепят с мисълта си.

Една сестра попита: „Учителю, може ли човек да говори с някого с мисълта си?“

Да, може да се долови, мисълта ще му влезе в съзнанието. Например, искаш да срещнеш някого, да се видиш с него и, ако е чувствителен, може да долови твоята мисъл и да му дойде на ум да мине оттам, където може да се срещнете.

Когато няколко души работят известна работа, то да няма хора наоколо, които не взимат участие в изпълнението ѝ, защото те ще препятстват със своята мисъл.

Един брат каза на Учителя: „Има една американска и западноевропейска школа, която казва, че човек, като

работи с мисълта си, че е щастлив и като си мисли, че е богат, красив, ще стане такъв.“

Това е криво схващане. Ако човек прилага метода да добива някои неща, като си представя, че ги има, ще мине през големи разочарования. Например един момък иска да се ожени за богата мома и наистина се реализира това желание – тя е богата, но лоша. Така че той изпада от едни лоши условия в други, по-лоши. Та когато човек се стреми по този начин да добие щастие, богатство, красота, той ще има разочарования. Естественото е следното: да служи на Бога, да обича Него и всичко и тогава благата ще дойдат при него по естествен начин.

ПРАВАТА МИСЪЛ

След изпълнение на Паневритмията се върнахме в салона и подхванахме разговор с Учителя за правата мисъл.

И материята, и Силата, са мисъл. Всичко друго е реално, но е относителна реалност, а истинската реалност е мисълта. Да се примири някой човек с някого, това значи, че има права мисъл. Почни да мислиш право и ще станеш красив, силен и паметта ти ще се подобри. Имаш някаква болка; почни да мислиш право и тя наполовина ще се намали, после – на една четвърт и най-после ще изчезне. Да повярваш в Бога, това значи да мислиш право. Бог е Баща ти, който е създал целия свят. Мисли за Името на Баща си.

Ти сядаш на някой камък на сянка под дърветата и казваш, че са глупави. Мисли за тях! Като почнеш да мислиш за тях, ще видиш, че те не са глупави. Камъкът също мисли; нали като носиш един диамант, няма да боледуваш. Простите камъни са по-невежи, а скъпоценните камъни мислят, само че не както хората.

Като дойде скръбта, зарадвай се, че чрез нея идваш до правата мисъл. Всяка радост е плод на една права мисъл.

Що е права мисъл? Права мисъл е Божествената мисъл. Права мисъл е да мислиш както Бог мисли. Ще възприемеш Любовта на Бога и най-малкото добро чувство, което се роди в теб, е от Божествения свят. То показва, че имаш права мисъл. Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб, и тези, които ти причиняват радост. Любовта към Бога и любовта към ближния е цяла наука в Окултната школа. За да се реализира твоята мисъл, ти трябва да обичаш ближния и с това да му помогнеш да мисли както Бог мисли.

Коя мисъл е права? Всяка мисъл, която произвежда Любов, е права мисъл. И всяка Любов, която произвежда мисъл, е права Любов. Ако мислиш, скръбта ти ще се превърне в Радост. Ако престанеш да мислиш, твоята Радост ще се превърне в скръб. Щом престанеш да мислиш за Бога, то веднага скръбта ще дойде. Това, което приемаме от Бога, то е Неговата мисъл. Аз трябва да имам желание Божията мисъл да се реализира в мен като Любов. Да схвана Божията мисъл като Любов, това е реализираната мисъл на Бога.

Праведността е на степени. Да се не смущавате от външните неща, това става чрез правата мисъл. Докато човек се смущава от външните неща, той не познава нищо. Когато мисълта ви стане по-силна от мисълта на вълка, той не може да ви направи нищо. Иначе ще ви застане на пътя. При страданията има духове, чиито мисли са по-силни от твоите, и те мачкат. Ако имаш права мисъл, те не могат да ти направят нищо. Трябва положително знание.

Как може да стане по-силна мисълта? Чрез Любовта! Когато аз говоря за работа, най-първо разбирам да мислиш. Да мислиш, това е работа. Втората работа е да чувстваш. Третата работа е да постъпваш. Но най-първата работа е да мислиш. Като отиде в ада праведен човек, с неговата права мисъл адът ще стане Рай. И като си замине, Раят ще стане ад. Правата мисъл е Рай. Правата мисъл създава най-

красивите форми. По-красива форма от правата мисъл няма. Да кажем, че си обезсърчен и въздишаш за нещо: „Това е непостижимо“ и т.н.; но щом дойде при теб правата мисъл, то вече е постижимо. С правата мисъл можеш да направиш много работи. Щом имаш права мисъл, ще се подмладиш.

Силата ни седи в нашата права мисъл. Кучето не може да те ухапе, ако ти мислиш. И апаш да дойде, не може да те обере, ако ти мислиш. Той и да ти вземе парите, ще ги върне. Той и да иска да вземе, не може, ако ти мислиш, защото го е страх. Това е като да има електрически ток в мрежата. Да кажем, че нощно време си в гората; ще мислиш и никой няма да те нападне. Едно куче ви следва; не се обръщай назад, но само мисли и то ще стои надалеч; уплашиш ли се, ще те нападне. Щом му говориш, то ще познае, че те е страх и ще те нападне. Същото е за неприятеля.

Неразположен си, значи не мислиш. Правата мисъл има практическо приложение. Тя разрешава противоречията. Страдаш, защото не мислиш. Има нещо анормално в света, защото хората не мислят. Вълкът, като изяде овцата, не мисли, защото не знае, че като изяде агнето, господарят ще му тегли куршума. Най-главното нещо е мисълта. Ти седиш и мислиш, че твоите работи са уредени и ти е приятно. Почнеш да мислиш, че работите ти не са уредени и веднага клюмнеш. Тогава почни да мислиш. Един човек, когото осъдили на смъртно наказание, си казал, че не могат да го обесят по никой начин, смятал, че ще се скъсат всички въжета. И наистина въжетата се накъсали. И Христос казва: „Всичко, каквото поискате, ще ви бъде.“ И ако не получавате, значи зле просите. А зле просите, когато не мислите право. Като мислите право, тогава ще станат нещата. А пък като не мислим право и искаме неща, които не са прави, тогава няма да станат. Всичко, каквото намисли Бог, ще стане. И ти каквото си намислил, ще стане, ако имаш права мисъл.

Човек често се връща в своето животинско състояние и някой път прави неща без мисъл. Като не мисли, е животно, а като мисли, е човек. Животното прилича на сал, който водата носи все надолу, а човек е параход, който отива нагоре и надолу, не го влече водата, но върви където иска. Като престанете да мислите, идват всички нещастия върху вас. Когато човек направи една погрешка, той не мисли. Тези, които имат силна и добра мисъл, във всичко успяват. Тяхната мисъл е по-силна от мисълта на другите. Когато някой човек дойде при теб наежен, ако ти имаш силна, права и добра мисъл, той ще се оттегли. Тогава клетките в него се присъединяват към твоята права и добра мисъл и изменят намерението му спрямо теб. Понеже клетките му долавят твоята права мисъл и му казват: „Той е добър човек, няма какво да го нападаш. Отнеси се добре с него.“ Към един светия се хвърлил един разярен тигър, но светията имал права и добра мисъл, само го погледнал и тигърът легнал да му лиже краката. Когато светията със своята права и добра мисъл изпратил Божествен живот към тигъра, клетките му се зарадвали и го укротили. Човек, като почне да мисли право, ще се освободи. В правото мислене е спасението на света.

Ако мисълта ти се движи с голяма скорост, кой може да те ограничи? Каквито и прегради да има тя ще ги прескочи. Някой път човек не вярва в това, което мисли, и с това се спъва. Щом повярваш, ще се яви възможност. Ти си се отчаял и мислиш, че Животът е безсмислен. И щом повярваш, че Животът има смисъл, ще се измени твоето неразположение.

Твоята мисъл ще се реализира, ако е скъпоценен камък. Един човек се качвал на параход за далечно плаване; всички други имали изпращачи, а той нямал и си казал: „Няма ли брат в Господа Исуса Христа който да ме поздрави?“ И като казал така, намерил се някой.

Вие трябва да мислите, за да става вливане във вас. Да мислите, това значи да се втича нещо във вас. Един плод най-първо е стипчив и горчив. После светлината и Разумните същества идват, плодът става кисел и накрая – сладък и добър за ядене. Също така всяка мисъл, като дойде в ума ти, изведнъж не можеш да я употребиш. Ще я оставиш да я грее Божествената Любов, докато узрее.

Ако иска човек да развива ума си, трябва да се занимава с математика. Ако подхвърлите птица във въздуха, тя не пада, а когато хвърлите камък, той пада. Един човек, който мисли, не пада, а който не мисли, пада. Низшите желания връзват хората за Земята, а мисълта ги вдига нагоре. Вие сте одарени. Ще развивате вашия ум. Досега сте обръщали внимание на вашите чувства, а сега ще обърнете внимание на вашия ум. Като дойдете до ума, ще почнат да падат човешките вярвания. Когато излезе вятър, комарите се скриват. Те никак не могат да устоят на съпротивлението. „Като духне вятър“ – това съответства на мисълта. Когато човек мисли, всички комари от вятъра ще изчезнат. Комарите са лошите мисли, чувства и желания.

За да влезе човек в опитната страна, той трябва да мисли по съвсем друг начин. Причината на твоите нещастия е, че не разбираш. Като станеш малко жесток, бутни горе центъра на милосърдието и ще омекнеш веднага (виж В на Фигура 2). А ако искаш още по-възвишено състояние, бутни най-високото място на главата (виж: А на Фигура 2).

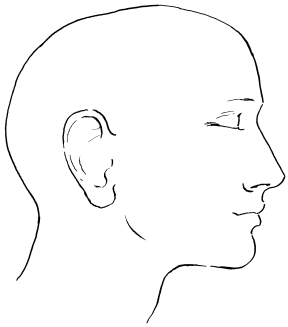

Фигура 2

Бог трябва да бъде за вас като Слънце. Някой ден Слънцето може да не го виждаме, има облаци, но нали през облаците минава

неговата светлина и топлина. Аз чувствам, че Слънцето е някъде и приемам неговата светлина и топлина и зная, че един ден ще го видя. Облаците ще изчезнат, но Слънцето няма да изчезне. Аз мога да имам мъчнотии, те ще се махнат, но реалността – Бог – ще си стои всякога. Ние мислим, че Бог ни е забравил. Не, ние сме забравили Бога. Едно дете, което знае името на баща си и майка си, не се изгубва. Питат го и то ги намира. А дете, което не знае имената им, се загубва, защото като го питат, не може да каже.

ЕДИНСТВО НА ЖИВОТА

Привечер Учителя беше слязъл от Горницата и ние, около 12-15 братя и сестри, Го наобиколихме. Един брат запита за единството на Битието и Той каза:

В Битието има единство. Например ти стоиш сред сто огледала и виждаш себе си на сто места в разни пози. Отражението ти е на сто места, но ти си един. Всички тези, които виждаш в огледалото на Битието, са сенки, а Онзи, който е извън огледалото, е реален. Една котка, като извие в кръг опашката си и я зърне, че се мърда, мисли, че опашката ѝ е друго същество и като я ухапе, измяуче от болка. Котката се заблуждава, че опашката ѝ е друго същество. Същото правим ние: като извършим насилие над някое друго същество, почваме да страдаме и познаваме, че ние и то сме едно. Човек трябва да влезе в реалния свят.

Аз се радвам като срещам добри хора, понеже сме едно. Унижението на един човек е унижение на другите. Сполуката на едного е наша сполука. Добродетелите на всички хора са наши добродетели. Погрешките на другите са наши погрешки. Животът е един. Животът в нас и във всички същества е един и същ.

В някои избрани моменти на живота, когато си в повдигнато състояние, за миг проблясва великата истина за

единството на всички и после се връщаш в своето обикновено съзнание. Един човек ми разказа, че една нощ излязъл да види звездите и се почувствал в едно с планините, тревите, цветята, животните, с всички хора. Радост, Мир и Светлина го изпълнили и нови идеи нахлули в него. Това състояние траело много малко време.

Една сестра си спомни: „Спомням си, Учителю, веднъж: на една наша екскурзия на Ел-Шадай пред Вас имаше кошница с череши и Вие казахте: „Измийте ги на чешмата и раздайте на всички, защото Аз имам хиляди уста.“

ВЪЗВИШЕНОТО В ЧОВЕКА

На 14 юли 1928 г. потеглихме с автобуси за Боровец, а Учителя – с автомобил. Бяхме около 150 души от София и провинцията. Пристигнахме и веднага потеглихме нагоре по пътеката. Тук-там правихме спирки, за да получим нещо от тези чисти места. Долу гърмеше реката, която оставаше ту отляво, ту – отдясно. При моста, който е на средата на пътя между Боровец и х. Мусала, направихме почивка за по чаша чай. До нас достигаше грохота на един водопад, който малко по-горе се спуща от стръмнините с вечната си песен. Потеглихме отново. Когато се показа далечното видение на връх Мусала, в нас се пробуди чувството, че сме тръгнали да се потопим в един свят на святост. Следобед пристигнахме при долните две Мусаленски езера. Там се издига мачка хижа. Някои братя и сестри се настаниха в нея, други – на палатки, а трети си построяват навеси. В първите години на нашите излети на Рила не бяхме все още така обзаведени, както по-късно при Седемте рилски езера. До вечерта прекарахме в нареждане на нашия стан, обикаляхме двете езера и съзерцавахме околните върхове.

„Сфинксът“ се издига като вечен страж на тези места. От другата страна по билото е „Незнайния връх АБ и БА“, който е свързан със скъпи спомени от летуването ни там през август 1924 г. за около десетина дни. Там Учителя държа и беседи.

В три часа след полунощ тръгнахме към върха. Наредихме се на дълга верига, тук-там бляскаха електрически фенерчета и като едно фантастично видение, извито на спирала и гъвкаво, се носехме напред. Десетина минути преди изгрева вече бяхме на върха. Беше доста хладно. Тогава все още не беше построена наблюдателницата. Небето бе чисто и слънчевият изгрев бе величествен. Само ниско в долините се тълпяха мъглите. Изпълнихме молитвена програма, придружена с песни. След изгрева стана по-топло. Вятърът престана. Всички поздравихме Учителя с новия ден. След като насядахме, почна разговор.

Всеки да отправи ума си към Бога и да помисли какво иска да постигне. Има хубави места надолу по пътя и като слизаме, няма да бързате, ще си напълните торбите – всеки колкото може да носи. За да ви се кажат нови работи, трябва да се разбере това, което досега е казано.

Най-великото нещо на Земята е самообладанието. Достигне ли човек до него, той е станал господар – ще се върне в онова първоначално състояние, в което Бог го създаде. Първо той е бил господар на себе си, после е изгубил своята Свобода. Всяка отрицателна мисъл, колкото и да е малка, подронва моралните устои и тогава човек казва: „Празна работа“ или „Няма да го бъде.“ Без самообладание нищо не може да бъде. Самообладанието не е един процес, който идва изведнъж; той се вплита нишка по нишка. И красивото е там, че се добива нишка по нишка. Всеки път мъчнотиите идат, за да се види, дали може да се самообладава човек.

Страданието е Божествен огън, който чисти човека. То внася нова Божествена струя на Живот. Най-напред мислим, че губим нещо, но после забелязваме една малка придобивка. Тежко е да се носи скръбта, но два пъти по-тежко е да се носи голямата Радост. Онзи, който те обича, ще ти даде толкова подаръци, че ще се умориш да ги носиш.

Учителя погледна отсрещните върхове на Скакавците, западно от Мусала и каза:

Това място прилича на цветове. Това са все цветове на една Нова култура. Чакат за Божието благословение.

Температурата беше 11 градуса. Станахме и разгледахме околността. Ясно се виждаше връх Елтепе в Пирин, южно от връх Мусала са двете Маричини езера, изворите на Марица. Долината на Маричините езера е циркус, останал от ледената епоха. Това място нарекохме „Олтар“. До „Олтара“ се издига връх Манчо. По-нататък по долината, която кръстихме Великата рилска пустиня и по която тече началото на р. Марица, има още няколко циркуси и върхове – Малкият Мусала, Чадър-тепе, Налбант, Белмекен и пр.

При слизане от върха се спряхме за малко при рекичката, която излиза от най-горното Мусаленско езеро, наречено „Окото“. Беше 7 ч. Като погледна рекичката, Учителя каза:

Всеки да си измие тук лицето и косата и при измиване да каже: „Господи, изпълни ме с чистота, нежност, вяра, смирение и другите добродетели.“ Измиването на лицето тук има значение.

После, като погледна водата, която течеше, Учителя каза:

Като погледне човек тази вода, която тече, ако е неразположен духом, веднага ще почувства подем.

Като застанахме на снега под „Окото“, Учителя каза:

Тук е Светилището на Рила. Връх Мусала е кубето на Рила. Светилището е триъгълник, образуван от езерото „Окото“, Маричините езера и връх Мусала. Светилището обхваща всичката тази местност от езерото „Окото“ до Маричините езера.

Като днешният ден на сто години веднъж се случва.

Върнахме се в нашия стан при долните Мусаленски езера. Там стояхме малко и в това време Учителя каза в разговор:

Трябва да придобием извоюване на Свободата си; тогава каквото искаме, ще можем. Където искаме да отидем – на Марс ли, на някоя друга слънчева система ли, всичките ще можем да ги посетим. Каквото искаш, ще го постигнеш. Земята в своя строеж трябва да се измени. Има нещо в строежа ѝ, което не достига, но за в бъдеще ще се постигне.

Решихме да обядваме при езерото „Окото“. Тръгнахме в 10 ч. и през целия ден до 18 ч. стояхме там. Каква тишина цареше! Леки вълни играеха по синята езерна повърхност. Духът на Вечното изпълваше душите ни. При това свещено езеро Учителя каза:

Изучавайте психологически планините. Това става като на всяка местност в планината ще прекарвате известно време и ще видите какво разположение ще имате, какви идеи и подтици ще се родят във вас. По това ще познаете какво е психичното действие на мястото.

Отначало на Земята е съществувала Слънчева култура. Всичко хубаво, което имаме днес, е останало от тогава. После е станало падението, което обхваща дълъг период.

В нареждането на камъните някъде се забелязва обърканост, а някъде са така разположени, че се забелязва разумност. Тук, при „Окото“, има нещо хубаво. Дойде ли в размишление, човек ще почне да вижда картини от миналото – грандиозни и хубави. Тук трябва да направим

един опит. Мястото съдържа много магнетизъм, ще ви покажа в какво положение да поставите гърба си и ще видите какво влияние ще усетите. Тези скали наоколо са складирани енергии за бъдещето. Ако хората биха имали знания за тези енергии, какво тичане би имало насам! Това място по някой път действа електрично, а някой път – магнетично; променчиво е. „Окото“ разполага за мисъл, творчество; също и „Олтарът“. Водата на „Окото“ е много хубава.

Всички изпяхме песента „Мусала“.

Когато човек прави нещо, да го направи така, както другите не са правили никога. Трябва труд. Природата на мързеливите хора нищо не дава. Всяко нещо, което човек мисли, се реализира. Няма нищо, което човек мисли, и да не се реализира. После ще дойдат последствията – добри или лоши. Каквото поискаш от Бога, ще добиеш, но ще имаш и последствията. Има известни тайни, за да се създаде интерес на хората да работят.

На следния ден, 16 юли, се изкачихме пак на Мусала. Времето беше хубаво. Доста време прекарахме на полянката на върха. В разговора, който се поведе там, Учителя каза следните мисли:

Тялото на човека не е реалност, а Реалността е в самия човек. Между личността и душата има голяма разлика. Личността се занимава с дребнави работи, а душата – с възвишени. Душата на човека е истинският човек. Човекът, когото виждате, е само дрехата му. Вие мислите, че вашият ум и вашето сърце, това сте вие. В човека има нещо посъществено, отколкото умът и сърцето. Човекът не седи нито в личността, нито в индивидуалността. Всеки един човек е свещена книга. Ако не знаеш да четеш, не можеш да се ползваш. Всеки човек трябва да знае своето име. Доста скъпоценни камъни има в човека, но трябва да дойде златар и да направи брошки от тях. Силата на човека стои в неговото име. Колко разумно е създал Бог света – хората

да имат нещо ценно, поради което да се привързват един към друг. По-хубав свят от този няма. За онзи човек, който разбира, Животът е красив в своите подробности. И за в бъдеще Напредналите висши същества са намислили нещо още по-хубаво. Така като се гледа на Живота, той е приятен. Някой път ние мислим, че Животът няма никакъв смисъл. Душата е нещо велико! Тя се усеща широка, тя е свободна от ограничения.

Някой път човек се съмнява в себе си. Кое е онова, което се съмнява в него? Съмнението произтича от човешкото, а има нещо по-възвишено в човека, нещо Божествено, което знае нещата. В Небето бяхте гениални, но като слязохте на Земята, станахте други. Причината е вашата инсталация. Във всеки човек се крие Божественото; ако не е то, би било безпредметно да проповядваш на хората. Големи богатства се крият в човека. Всички хора са написани Божествени книги. В следващата епоха ще има условия за проява на човешката душа. Най-първо всички вие трябва да съзнаете, че сте добри. Всеки да казва: „Добър съм.“ Човешката душа не знае какво нещо е престъпление. Човекът-животно се мъчи, животното-човек се двоуми, човекът-човек мисли. А Божественото в човека е съвършено.

Човек е безкрайно малка част от това, което е. Неговият Дух на Небето изпраща само една малка част от себе си, чрез която черпи опитност и ако Духът изпрати по-голяма част на човека долу, той става гениален. Под обикновен човек разбираме този, който не е развил дарбите си; талантливият ги е развил, а геният вече твори. Сега извадете вашите таланти. Например някои от вас имате глас, с който може да дадете концерт на няколко хиляди души, но не сте го развили. Някои от вас имате таланти по художество. В Новата култура ще има нужда от хора подготвени. В Новата култура ще дойдат не обикновени хора, но талантливи, гении и светии. Някои от вас можете да бъдете първокласни,

гениални поети. Много ужасно е положението, когато човек мисли, че е сиромах.

В първа степен на магнетичния сън магнетизаторът заповядва, във втора степен също, но щом прекара лицето в четвърта степен, вече не може да му заповядва, то е свободно. Тогава той става ясновидец, вижда нещата. Ако повикаш един болен, като лекар, той ще каже диагнозата на болестта и много сполучливо ще предпише лекарства. Събудиш ли го, нищо не знае. Природата е направила хората свободни, но трябва да минат в четвъртата степен.

Страданието на човека произлиза от неговото низше животинско естество. Тъмнината в човека произвежда всички страдания, там са всички заблуждения.

Всеки човек, като идва на Земята да се преражда, минава през едно място, дето го потопяват в една река, за да забрави всичко, защото ако помни всичко, той няма да учи новото. И като се връща, пак го потопяват в тази река, за да си припомни всичко.

Една сестра попита: „Кога душата се показва такава, каквато си е в своето истинско естество?“

Само на този, когото обича, а се крие от онзи, когото не обича. Душата се показва такава, каквато е, само на онзи, който я обича, а се крие от онзи, който не я обича. Само като обичаш някого, душата му се разкрива пред теб. Ние често постъпваме спрямо хората според тяхната външна проява, а не според това, което имат дълбоко в душата. Аз виждам как и най-големият престъпник всяка вечер плаче, моли се, съжалява за своите погрешки. Значи има две същества, които живеят едновременно в човека. От гледището на Любовта всички хора са учени, понеже истинското знание е написано в самите тях. Достатъчно е човек да дигне завесата на забравата, за да си спомни това, което е учил в далечното минало.

На слизане от Мусала Учителя каза да си вземем по един бял кварцов камък от едно място близо до под върха.

Като дойдохме до рекичката, която излиза от „Окото“, Учителя каза пак да се измием с тази вода. Той намокри една кърпа и напръска всички, които бяхме около Него.

На 17 юли прекарахме в стана при долните Мусаленски езера.

На 18 юли сутринта пак се изкачихме на връх Мусала. Там Учителя държа беседата „Единство и общност“, която е отпечатана в тома „Добри и лоши условия.“ Към 10.30 ч. изпълнихме Шестте гимнастически упражнения. След това направихме едно друго упражнение. Преди него Учителя каза:

С това упражнение ще пратим поздрав до всички братства, които се намират на изток в Азия и на запад в Европа, също и на тези, които са на север и на юг, поздрав до всички братства, които съставляват ордени на Великото Всемирно Братство, поздрав до всички пробудени души.

Упражнението е описано на страница 240 и 241 в същия том.

На 19 юли, четвъртък, пак се изкачихме на връх Мусала за изгрев и Учителя държа беседа „Закон на Доброто.“ Тя не е още отпечатана.

На 20 юли, петък, сутринта Учителя държа на връх Мусала лекцията „Вътрешно спокойствие“, която също не още отпечатана. След нея слязохме долу в стана и оттам потеглихме за Боровец.

Спряхме се при моста между Боровец и Мусала. Там запалихме огън. Към 7.30 ч. вечерта на това място Учителя каза в разговор:

Напредналите същества, които ръководят еволюцията на всички природни царства, са от Ангелска йерархия. Такива Същества водят и всички човешки раси. Всеки народ си има задачи, има придобивки, които трябва да внесе в общочовешката съкровищница. Черната раса е развила съзнанието до известна степен. Червената и Жълтата раса

са продължили развитието. Бялата раса е вече развила предимно нервната система, ума. Следващата раса, която иде, ще бъде Раса на сърцето. Вечерно време от хората на тази раса ще излиза приятна мека светлина – ореол и лицето ще изпъква в светлина. Както рисуват сега светиите, то е сянка. Новото ще бъде още по-величествено.

Една сестра попита: „Кога ще бъде това?“

Има вече родени от тази раса, има вече готови типове от нея. Към това бъдеще се стремят хората.

Един брат попита: „Какво е определено да развие българският народ, може ли да знаем програмата?“

Най-първо трябва да се създадат стройни тела, стройни сърца и стройни умове. Това е една задача.

Стана дума за молитвата и Учителя каза:

Молитвата е хубаво нещо. Тя е едно мистично, особено състояние на душата. Няма по-хубаво състояние от това и никога не трябва да дотяга на човека. Тя не трябва да бъде еднообразна, а разнообразна. Човек трябва да се моли и за другите. Да се моли човек, това е една привилегия. Молитвата е дишане на душата. При нея става пречистване на мислите и на кръвта. Едно правило: когато човек се моли с известни молитви, всеки път трябва да прибавя и от себе си нещо.

Там прекарахме нощта и на следния ден се върнахме в София.

ЕДИН ЗАКОН ЗА РАЗВИТИЕ

На един общ обяд стана въпрос за прераждането. Учителя каза:

Няма избити хора. Човек е затворен и като го убият, пущат го от затвора. Като отидеш в Невидимия свят, трябва да си готов. Ако не си готов, ще те върнат. Не всеки, който отива горе, е приет. Като отиде горе,

веднага трябва се хване на работа. Някой път ще те пратят да помагаш отгоре на бръмбарите или на ябълките. Да, едно време сте били на онзи свят, но сега той е друг, проветрил се е. Ние още не сме в реалния свят. Ако кажеш на гъсеницата, че може да живее, без да лази и без да хрупа листак, тя ще каже: „Как, не може да бъде това!“ Ще ѝ кажеш, че има такива същества, които хвърчат. Тя ще каже: „Не, не ги виждам, къде са?“ Ние се радваме, понеже Същества от Невидимия свят слизат при нас и ни предават своята Радост. Те са Същества от горния отдел на онзи свят, за тях ние сме като деца, с които те се забавляват. Сега ние сме в онзи свят и в този свят. Има три причини за прераждане: първата е, че има души, които са дошли за изкупление; втората е че, има души, които са родени, за да се усъвършенстват и третата е, че има души, дошли да помагат. Последните са свободни.

Човек, като излезе от една къща, отива в друга, после – в трета и тъй нататък, додето намери най-хубавата. Също така човек, като излезе от едно тяло, отива в друго и т.н., додето най-после намери най-хубавото. Значи във всяко прераждане човек си прави по-хубаво тяло, по-добре организиран мозък, по-добра глава. Човек трябва да мине през всички народи, защото всеки народ носи известни качества и който не мине през този народ, не може да ги придобие.

Когато душата слиза от Невидимия свят, тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят. Ако човек умре преждевременно, през останалите години остава на Земята да работи невидимо и след това се качва горе. Има някои, които умират млади, но не умират преждевременно, защото такъв е техния план. Старите хора след заминаването си се прераждат след около 45 години. По-рано този период е бил по-голям. Децата се прераждат скоро – след 1-2-5 години. Младите след заминаването си се връщат след 3-5-10

години. Прераждането е благодат – дават ти се нови форми и условия, за да прогресираш.

Един баща, когато обича някой син повече, дава му всичко, защото в него ще се прероди; там е цялата погрешка. Помятането подразбира, че жената не иска да изпълни Волята Божия; това е грях. Ако детето не иска да слугува на майка си, Господ го взема. Ако майката не иска да слугува на детето си, Господ я взема. Едно дете умряло в едно варненско семейство и се явило на майка си да каже: „При вас не мога да се родя, но ще бъда роден еди-къде си и в едикое си семейство и ще дойдете да ме вземете оттам.“ Друг случай: в едно софийско семейство детенцето им умряло на 6 години; след няколко години им се ражда друго дете, което утешавало майка си: „Не плачи, мамо, защото онова дете съм аз!“

Когато мъжът стане много твърд, турят го на противоположния полюс, за да стане мек, и се ражда като жена. И обратното – когато жената стане много мека, ражда се като мъж, за да стане по-твърда.

На обяда присъстваше една сестра, учителка, и Учителя ѝ каза:

В далечното минало Вие сте се срещали с тези, които са сега Ваши колеги. И учениците, на които сега преподавате, са Ваши ученици отпреди. Кажете си, че с тях сте свързана от миналото, и ще видите хубавата страна на нещата. От Невидимия свят определят кой колко ще стои на Земята. Бащата праща сина си да следва в странство и като свърши, ще се върне.

Когато сте слизали, дали са ви добри съвети, но сте забравили това, което са ви казали. И това, което тук учите, в онзи свят не може да го научите. Силната воля се добива чрез препятствия във физическия свят. Защо слизат духовете? Защото само физическият свят може да кали човешката воля. За да се изпита един дух, за да може

да се провери къде са неговите погрешки, необходимо е въплъщение и слизане на Земята. Така ще се направи проверка – на Земята човек се показва какъв е. На Небето е лесна работа, там е уреден живот и гледайте да живеете на Земята по небесному. Всеки ден показва какъв си; ако си умен, ще знаеш как да се поправиш и като намериш една своя погрешка, радвай се и си кажи: „Хвана сетя!“

Хората слизат групово – в група от 10 000, 20 000, 100 000 души. Членовете на една група се разпространяват между всички народи, но между тях има вътрешна връзка. Всеки един от вас има най-малко около 10 000 родствени души по целия свят. Затова където и да отидете по света, по разни държави, все ще намерите хора, които ще ви посрещнат. Но този начин на идване, който сега имаме, ще се замени с друг. Чрез женитбата често могат да се родят съвсем низки духове. Напредналите души ще идват на Земята чрез вселяване. Ще се измени начинът на размножаване. Всяка душа ще бъде в състояние да си направи тяло. След Възкресението няма женитба.

ЗАКОНЪТ ЗА ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

Светлинната енергия пак се връща в Слънцето. Всяка енергия пак се връща в своя източник. Кармата се основава на това. Ние сме излязъл лъч от Бога и по същия закон – по една необходимост – ще се върнем пак при Бога, може и милиони години да минат.

Трябва да бъдем внимателни като знаем, че всяко нещо ще се върне при нас. В края на века всички, които са взели участие в доброто и злото, ще бъдат съдени, ще се ликвидира кармата. Има една вечна справедливост в света. Всяка мисъл и всяко чувство, които човек е създал, след като извършат един кръг, непременно ще се върнат при него. Където и да ги изпрати той, дори в безпределното

пространство на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е законът. Страданията и радостите, които е причинил на другите хора, непременно ще се върнат при него. Един човек носи семена и откъдето минава, заравя тук-таме. След десет години той, като мине оттам, ще може да вкуси от плодовете. Друг пък един човек, като мине покрай едно място и изкорени дърветата, които са расли там, след десет години ще търси и пита: „Защо няма нищо тук? Какъв пущинак!“ – “Така е тук, защото си изкоренил дръвчетата.“ От мислите, чувствата и стремежите на човека зависи неговото здраве и неговото бъдеще на Земята. В сегашния свят ние преживяваме миналите работи, а сегашните наши мисли, чувства и постъпки ще ги преживеем в бъдеще, като външен наш живот.

Вие прилагате това Божествено учение, но нямате резултат, защото отпосле ще дойде. Вие искате бързи резултати. Един ми каза: „Като влязох в новия път, всичко ми тръгна назад.“ – Там, дето ти върви сега назад, то е от стария живот, а плодовете от сегашния живот ще дойдат после. Помогни на нуждаещите се и ще ти помогнат в бъдеще. А като не им помагаш, в бъдеще те ще те мъчат. От кражбата, която ще направиш, не можеш да се освободиш по никой начин; когато един ден забогатееш, и с теб ще стане същото. Каквото правиш, ще ти го направят – и за злото, и за доброто законът е същият.

При един светия, който живял 20 години в пустинята, дошъл един адепт и светията го нахокал. Адептът турил плоча и думите на светията се отпечатали там. След една година адептът занесъл тази плоча и тя казала всичките думи на светията. Светията вдигнал ръце: „Какво зло съм направил на тази плоча, че ме ругае така?“ Адептът казал: „Тази плоча ти си я създал.“ Значи ако те ругаят, ти си създал това ругаене; ние сме причина хората да ни хокат. Като дойде хокането, да кажеш: „Благодаря ти, Господи,

много малко си ми дал. Аз заслужавам повече.“ Който иска да бъде съвършен, така трябва да прави.

Някой казва: „Никой не мисли за мен.“ Но и ти за никого не си мислил. Ако човек хвърли парчета стъкло по двора и после ходи бос, ще се нарани. Така се обяснява законът на кармата. Със своето скрито лошо ти предизвикваш лошото у другия. Със своето скрито добро ти предизвикваш доброто у другия. Престъпленията се дължат на низшите духове, които работят чрез човека, но човек е отговорен, че ги е допуснал. Някой те е обидил и ти казваш, че не можеш да го обичаш. Но и ти си обидил някого. Ако хората знаеха законите, другояче биха живели. Всяка погрешка носи ужасни последствия. Човек има свобода да направи добро и да направи престъпление. Но след като направи престъплението, изгубва Свободата си. И обратно – като направи добро, става по-свободен. Някой ти казва лоши думи; след като го нагостиш, можеш да му дадеш един приятелски съвет: „Каквото казваш на мен, на други да не го казваш, защото ще бъдеш нещастен. На другите ще говориш сладко.“

Според кармическия закон, грехът носи ограничителни условия, от които трябва да се освободим. Когато човек извърши убийства, той сто години се спира в своето развитие и работи за онзи, когото е убил. Онзи се ражда у него. Когато един човек отклони някого от Бога, страда хиляди години и в това време се спира неговото развитие. Много лоши последствия има за всеки, който се отклонява най-малко. Някой път Бог прощава условно. Прощава ти един грях, но щом направиш втори, Бог изважда и първия ти грях. Ако един затворник вътрешно се поправи, скоро ще се освободи.

Един брат попита: „За колко време ще мога да изправя своите задължения?“

Един охлюв за колко време ще мине сто километра? За сто години. А един автомобил – за един-два часа. Ако си

разумен, този път ще го изминеш за една година, ако не си – за сто и повече години. Някои мислят, че ще се избавят чрез някоя лъжа, обаче ще ги хванат. Ако днес и утре не ги хванат, един ден ще е. Който къса цветя, един ден и той ще заприлича на откъснато цвете. Откъсването на едно цвете се отразява зле върху човека. Хората не знаят това. Късането на цветята се чувства от Земята, която е един жив организъм. Свободата стои в разумното и позволеното. В човека има атавистични черти. Малките погрешки трябва да се изправят, понеже в противен случай стават големи. Повидимому човек може да мисли, че нещата стават произволно, но те не стават произволно. Много народи извършиха неправди и сега върху тях действа кармическият закон.

Слабите хора поначало ще бъдат бити и ще бъдат слаби, но в края ще станат силни. Сега Бог е на страната на слабите и е против силните. Добрите хора отначало ще бъдат бити, а в края ще бъдат при добри условия. Някой пита дали нещо е предопределено. Да, когато отидеш в кръчмата, предопределено е да платиш. А когато не отиваш в кръчмата, не е предопределено да платиш.

На Земята при човека идват всички тези лица, на които дължи по закона на кармата, и вземат от него някои неща; и ако знаеш закона, ще благодариш. Други пък лица ще дойдат и ще ти дадат. Духовете карат няколко хиляди души като черда и колят едното, а другите от чердата не знаят, че и на тях ще дойде реда. Така е, когато едни грешни хора злорадстват, че други грешни хора страдат. Само ако малко кръшнеш настрани, Природата, която е толкова разумна, ще те държи отговорна и тогава за всички блага, с които те е дарявала, ще ти иска сметка и трябва да платиш. Щом се провиниш, затварят кредита. Има горе Същества, които разбират твоите замисли – какво ще направиш. Щом постъпваш невярно, ще вдигнат доверието си от теб. Със страданията се изплаща кармата. Бог е в началото и в края, а средата е изкуплението

на кармата. Значи човек почва отначало с доброто, после средата е лоша и накрая пак свършва с доброто. Значи страданието е едно, радостите са две.

Един брат запита: „Как човек може да ликвидира със своята карма?“

Човек ликвидира със своята карма като работи за другите, за Бога. Чрез Любовта човек ликвидира със своята карма. Казано е в Писанието: „Любовта ще покрие множество грехове.“ Всяка погрешка трябва да се покрие с едно добро. Когато дойде Новораждането, като се роди човек изново, ще се освободи от закона на кармата. При закона на кармата трябва да идеш някъде, защото си създал връзки с известни лица, за да се изплатиш. Хилядите злини са хиляди нишки, хиляди конци. Как ще ги скъсаш? Като направиш хиляди добрини. Кармата се ликвидира с Разумността. Щом човек има Разумност, ликвидира с нея. Като изплаща човек кармически задължения, не трябва да прави нови дългове. Най-голямото изкуство е човек да може да измени съдбата си. Като умреш, временно се освобождаваш от кармичния закон, временно не искат от теб вземане и даване. Но в онзи свят те не се ликвидират и като дойдеш тук, пак ще искат да се изправиш.

ПРЕЗ ТЪМНАТА ЗОНА

Бяхме на братска вечеря. Една сестра прочувствено изсвири на пиано няколко музикални къса. Стана въпрос за заминалите и Учителя каза в разговора следните мисли:

Когато някой човек от Небето се роди тук, хората на Земята се радват, а на онези горе малко им е мъчно. Когато някой от Земята се качва горе, тук скърбят, а горе се радват.

Денем умрелите се чудят защо не ги виждаме и не ги познаваме, като ги срещнем, а нощем, като ги виждаме, говорим с тях. Среща те някой умрял и ти казва: „Добър ден“, а ти го отминаваш и му се струва странно. Той казва: „Толкова години се познаваме, защо не ме поздравява?“ Тези умрели, които правят това, живеят в един полуматериален свят; те не са се приготвили и с години живеят в него. А който е подготвен, след заминаването си не живее там, той е свободен, не се занимава с материални работи и по-лесно преминава през него. Който е още по-подготвен, никак не се спира в него и отива направо на Небето. Сега е още трудно сношението с Невидимия свят, понеже няма уредена поща между него и Земята, но след време ще има.

Който е тук, на Земята, умрял е за Небето. Между физическото и духовното тяло има връзка и като се скъса, това е смъртта. Всички хора не се освобождават от тялото при смъртта. Има хора, които остават свързани с него след смъртта и това причинява мъчение. Остават вързани за известно време в гроба и после се освобождават от физическото си тяло. Грешният остава вързан при гроба, а праведният няма никаква връзка с гроба – минава транзит. Физическото тяло е като водолазна дреха. Като влезе човек във водата, туря си водолазна дреха, но като излезе, има ли нужда от нея? Не, той я оставя. Когато някой замине, аз никога не държа идеята, че е умрял, а го считам за жив. Заминалите са по-израснали, по-просветлени, по-добре разбират нещата, имат по-правилно понятие за Живота, разбират, че трябва да бъдем по-добри. А едно от големите страдания, когато отидеш в онзи свят, е: ако онзи, когото търсиш, е слязъл долу, а когато дойдеш тук, той е там.

Една сестра попита: „Заминалите в какво състояние са?“

Хората, които са на Земята, са както рибите в морето, а заминалите са в по-рядка среда и са както съществата

вън от водата; например както птичките във въздуха. Щом мислиш за един заминал, той е при теб или мисли за теб. Ти не можеш да мислиш за някого, ако той не мисли за теб. И заминал да е, и да не е заминал, щом мислиш за него, и той мисли за теб. Какво ще скърбите за заминалите? Никакви умрели няма!

Една сестра каза: „Получавам много некролози, имам много мои умрели близки.“

Това е заблуждение. Слънцето, като залезе, изчезнало ли е? Истинският човек всякога живее, а това, дето го наричат смърт, е хвърляне на старата дреха. На някои хора, като ги заровят, телата им с години остават неразложени и космите им растат; това е, което наричат вампирясване. Това е доста голямо изпитание за тях и трябва дълго време, за да се освободят.

Разговарях се с едного, който ми каза: „Раздвоен съм вече. Проповядвах на другите, че няма душа, че всичко това е празна работа, но нещо в мен ми нашепва: „Има!“ В себе си съм се раздвоил. Външно твърдя че няма, но нещо ми казва отвътре, че не съм на права посока.“ Да, тези, които отричат, после стават много ревностни.

Заминаването от този свят може да го наречем издигане. Заминалият се издига. Физическият свят е свят на промените; няма защо тук човек да търси щастие, но при една друга култура това ще бъде възможно и на Земята. Смъртта е Ангел с две лица: едното е страшно, а другото лице е толкова красиво, че по-красиво от него няма.

Който умира, отива в другия свят, за да вземе сила. Като няма кой да го кредитира тук, отива в другия свят. Като живееш тук и после като заминеш горе, ще влезеш в Реалния живот и ще кажеш: „За нищо и никаква работа съм се тревожил.“ Заминалите, които не са събудени, живеят там в един свят на илюзии. Човек не трябва да се плаши от смъртта. Само че не трябва да има преждевременна смърт.

Човек, като изживее известно време на Земята, като си изкара работата, отива горе, както онзи, който цял ден е работил и вечер се прибира в дома си да почине. Всъщност, красивият Живот е горе и онзи, който отива горе, отива в красивия Живот. Ние можем да желаем да ни се удължи животът тук, за да работим за Бога, обаче това ще ни се прихване, понеже с това се лишаваме от красивия Живот горе. Бог казва: „Написах ви на дланите Си.“ Ако вие умирате, при Бога отивате. От Бога сте излезли и при Бога отивате. Какво има да се плашите? Между живите от този свят и живите от онзи свят няма разлика. Защото има живи в онзи свят и има живи в този свят, има умрели в този свят и умрели в онзи свят. Всяко умиране е пускане от затвора. Като умреш, ти си свободен и си вече млад. Тук си бил например на 120 години, а като умреш, имаш друго тяло – млад си като момче на 15-16 години. Но не за всички души е това. За умните души смъртта е освобождение, а за неумните – мъчение. За това, което можеш да направиш на Земята за 50 години, в другия свят се изискват 250 години.

Като отидеш в Невидимия свят, трябва да си готов. Ако не си готов, ще те върнат назад. Заминалият трябва да мине през една тъмна зона и само онези, които разбират законите на материята, могат да минат през зоната, без да ги забележат низшите духове. След смъртта низшите духове почват да гонят човека в тъмната зона, за да отнемат това, което той носи. Който е живял добре, лесно ще мине оттам, ала е мъчно за онзи, който не е живял добре. Такава душа до 40 дни след смъртта е на големи изпитания.

Един брат попита: „Нас, като заминем, ще ни гонят ли?“

Не гонят тези, които имат билет. А кое е билетът? Билетът е Вярата. Една заминала майка съобщила: „Кажете на дъщеря ми, че живея във вода!“; това се дължи на сълзите на дъщерята. Има умрели, които стоят в другия свят 10-15 години и не можеш ги убедиш, че са умрели. Сядат на масата,

искат лъжица и вилица и се възмущават, че не им обръщате внимание. Не знаят, че са в онзи свят. Един умрял хвърлял лъжиците, чиниите и прочее на пода, когато идвали гости в дома му. Той бил скъперник, а синовете му след неговото заминаване почнали да харчат нашироко и той дълбоко се възмущавал. Посъветвах ги да турят на масата прибори, чиния с ядене и един празен стол пред масата. После той престана да прави така. Който не е готов за другия свят, ще се намери в такова голямо противоречие. Човек след смъртта си отива в място, което съответства на неговия земен живот. Онзи, който помни при смъртта си как е бил в гроба и е присъствал при разлагането на тялото, когато му кажат да направи нещо лошо, отлага: „Не, аз помня какво беше там на гроба!“; а който не помни това, отива да прави престъпления. Душата, която си заминава, ако не е свободна от земни връзки, остава тук, долу, да живее; за да отиде във висшите сфери, тя трябва да се освободи от всички земни връзки. Човек, който е много привързан към този свят, след смъртта си отива в по-лошия свят, а като не е привързан, отива в по-добрия. Кое е по-хубаво? Да напишеш сто книги или самият ти да бъдеш една хубаво написана книга? Последното е важно за Небето. Когато отидеш там, няма да те питат колко книги си написал, но ще те разгледат дали ти самият си хубаво написана книга. Представете си, че съм овчар на планината и живея в колиба; идват видни хора при мен, приемам ги и един ден къщите им са отворени за мен. А ако не ги приема, къщите им ще останат затворени за мен. Ако тук си услужвал на хората, горе ще имаш по-добри условия.

Онези, които са на заминаване, са много чувствителни, те са като излъчени. Затова не трябва да се плаче при онези, които заминават. Защото те го чувстват като бодеж от игла. Тогава трябва да има наоколо тиха и спокойна атмосфера.

Когато замине някой наш ближен и казваме „Взеха ми го, отнеха ми го!“, това не е вярно, понеже той не е ваш.

Изобщо казано, трябва да знаете едно: положението на заминалите на онзи свят е десет пъти по-добро, отколкото на Земята. Така мислете! Заминалите живеят колективен живот. В другия свят има колективизъм. И никой не може да дойде индивидуално, когато иска. Ако цялото общество, към което принадлежи, иска, той ще дойде. Ние говорим за неща, които знаем. Когато бащата замине, работите на децата се уреждат по-добре. Той помага отгоре. В онзи свят хората, които се обичат, се виждат, а които не се обичат, не се виждат. Има закон: онези, които обичаме, да държим в ума си най-хубавото за тях. Хубавите спомени приближават заминалия до вас, дори ще го видиш.

ИМАМЕ ДОМ НЕРЪКОТВОРЕН

Бяхме на общ обяд, седнали на външните маси. След като приключихме с храната, един брат засвири с цигулката си и всички се събраха при масата на Учителя. Така изпяхме няколко песни, а след това стана въпрос за заминалите.

Като отидете в онзи свят, ще се съберете с хора, които еднакво мислят с вас и имате еднакви идеи. Като дойдеш при царската порта, ще те накарат да декламираш едно стихотворение или да кажеш някоя сентенция, или да изпееш една песен, или ще направиш някоя постъпка, за да те изпитат.

Гайлер бил тенекеджия и като умрял, имал 10 000 лева. Жена му не знаела къде е документът за парите, но той се явил на сън и ѝ казал къде е. След смъртта си д-р Сарафов се явява няколко пъти на една жена и я моли: „Молете се за мен, че аз приживе никак не съм се молил.“ Освен това, той я лекува от флебит, праща я в Чамкория, където пристига и д-р Митаков и по съвета на умрелия жената става негова пациентка.

Когато чувате пукане от заминалите, те разговарят с нас: един път пукане значи „не“, два пъти – „донякъде“, три пъти – „да“, четири пъти значи „без всяко съмнение“.

Една ваша хубава мисъл, отпратена към същества от онзи свят, те я възприемат и сърцето им затрептява. А когато вие възприемате техните добри мисли, изпратени към вас, вашето сърце затрептява. Заминалите взимат голямо участие в живота на Земята. Една голяма част от това, което става тук, се дължи на тях. Благодарение на заминалите в другия свят се поддържа интензивен живот на Земята. Благодарение на тяхната дейност, ние издържаме, иначе бихме се обезсърчили при лошите условия. Те постоянно ни насърчават и казват: „Няма нищо.“ Заминалите ни правят много повече добрини, отколкото когато бяха тук.

Някои заминали не се явяват след заминаването си, понеже много са заети там с работа.

На д-р Миркович умрял по-големият брат и оставил 20 000 лева за параклис, а синът му ги употребил за себе си. Дошъл умрелият и казал на брат си: „Иди, кажи на племенника си да направи параклиса, срамно е.“

Причината за умирането не е една и съща. Определено е от Бога кой колко да живее, но понеже хората не изпълняват, не вървят по Божия път, то малко хора остават да живеят колкото им е определено. По някой път Бог допуща да те дигнат от Земята, за да не правиш повече прегрешения. Псалмопевецът казва: „Да не ме вземеш в половината на дните ми.“

Учителя се обърна към една сестра и ѝ каза:

Твоите дъщери заминаха, защото едната щеше да се развежда и поради това щеше да има големи страдания, а другата щеше да се ожени и да има деца, които щяха да причинят големи страдания.

Майката попита: „Как ще се ориентират горе, като преминават през Чистилището?“

Понеже те минаха на Земята големи страдания, и затова те са свободни, няма да минат през Чистилището.

Един праведен човек, когато има опасност да извърши престъпление, го вдигат. А когато един грешник има опасност да накара или да съблазни един праведник да извърши престъпление, тогава го задигат. Когато детето се оплаче на Бога, че не го гледат добре, тогава го прибират, заминава си. Ще гледаш детето като писано яйце, защото ще ти плащат по две хиляди лева на месец. Когато децата се вземат, те се вземат по майчина или бащина погрешка. Майката или бащата стават някой път недоволни от сина или от дъщерята и Господ прибира децата. Има много причини за заминаването на децата. Една от тях е следната: някой път детето не иска да живее в този апартамент понеже не е направен -добре. Ако бащата и майката се обичат, ако няма противоречия, то в тази къща всички са здрави. И болест като дойде, скоро минава. А като не се обичат, заболяват и някои от домашните си заминават. И детето някой път казва: „Да го няма бащата, да я няма майката!“; тогава се стоварва някоя болест върху бащата или майката. Човек след заминаването си има следните работи: първо, да посещава Небесните училища; второ, да работи на Божията нива и то или между скоро заминалите, за да ги ориентира в новите условия, или между хората на Земята, като ги предпазва от зло (например може да му се даде задача да поправи един грешник на Земята); трето, известно време заминалите участват в процесите на Природата, например работят върху растежа на растенията.

Един брат запита: “Когато на човека се яви някой заминал, откъде знаем, че това не е наша мисъл?“

Мисъл-формата се различава по това, че няма да говори, а когато е някоя душа, тя ще говори. За да ти се яви някой заминал, за да го виждаш и да говориш с него, трябва да го обичаш. В ума си дръж най-хубавите черти – като Ангел

да е в твоето съзнание и тогава ще дойде. А не да кажеш: „Той беше малко упорит, но дано се е изменил.“ Една душа до 40 дни не може да се яви, защото е заета изключително със себе си. Завеждат я на всички места, дето е живяла, за да види целия си живот. След това вече ѝ дават работа и може да се явява. Апостол Павел казва: „Ако ни се разруши земното жилище, имаме дом неръкотворен.“ Някой на Земята е страдащ, а горе, като замине, се радва. Тогава защо ще плачем за него? Човек никога не е умрял. Умрелите са по-живи, отколкото живите. Един свещеник дойде при мен и ми каза, че го е страх да служи в църквата сам, трябвало всякога да има с него и друг поп. Той поиска съвет от мен. Казах му: „Има един човек, когото си обидил приживе.“ Той беше бил майка си и тя умряла. Казах му: „Умрелите хора са по-реални от нас. Ти трябва да се примириш с майка си.“

Като влезеш в онзи свят, ще ти бъде чудно отначало. Всяка планета на Слънчевата система има представители на Земята, както всяка държава си има своите посланици. Те имат по-фини тела и са свободни от ограниченията на тялото. Колко пъти сте ги срещали! Те не се изявяват. Цялата Слънчева система представлява едно цяло.

Един брат попита: „Баща ми ще ме посрещне ли?“

Като заминете за онзи свят, ще ви посрещнат онези, които ви обичат. Ако баща ти те обича, ще те посрещне.

Двама братя се намразили; умряла майка им и те двамата се примиряват помежду си. Това примирение се дължи на майката.

Самоубийството е поради обсебване от низши духове. Едно низше същество ще убеди някой човек да се самоубие, за да може да вземе неговата енергия и с нея да се поддържа. Един искаше да се самоубие, понеже имал нужда от 2 500 лева. Казах му: „Ти не знаеш какво нещо е самоубийството, ще дойдеш в едно положение, десет пъти по-лошо, и не можеш да се върнеш назад.“ Дадох му 2 500 лева и не се самоуби.

Много заминали се безпокоят за земните неуредени неща. Имал си къща на Земята, заминеш, но вашият роднина я продал и ти се ядосваш. Един човек заминал и жена му се оженила за друг; умрелият, понеже не бил напреднал, се ядосвал на жена си.

В Свищов един човек имал жена, която умира при раждане. Вдовецът се оженил повторно. Веднъж втората жена биела сирачето, но ръката ѝ се вдървила като камък и чак след голяма молба се отпуснала. Заминалите желаят да не ги забравяме, да мислим за тях. Като мислим за тях, те се радват. И никога не искат да си спомняме за техните прегрешения. Някои заминали души са толкова напреднали, че могат да си създадат веднага едно тяло; после никак няма да подозираш, че той е от другия свят. Някой път заминалият ще намери някой жив човек на Земята, чийто трептения са близки до неговите, и ще ти се проявява чрез него: ти току-що се запознаваш, а той вече ти се усмихва някак особено и познато. Във Варна говорих с две млади слугини, а чрез тях се проявиха заминалите Голов и Дуков.

Ако някой си замине десет години по-рано, то десет години ще остане тук, за да си довърши работата, защото на човека му трябва опитност, материал. Духовният свят е една широка област, дето трябват материали. Тези хора, които биват убити, остават на Земята и ако не са напреднали, подбуждат другите да отмъщават за тях. Войници, които биват убити на бойните полета, отиват горе като работници, за да убеждават въплътените, че не трябва да воюват, че не е хубаво това.

Една сестра каза: „Брат Дързев си отиде и не се проявява чрез други.“

Колко пъти минава покрай вас и вие не го познавате. Горе той е приет в музикалната академия и пише доста песни. Хайде сега му изпейте песента!

Изпяхме песента „Благост, благост“, аранжирана от брат Дързев. Учителя продължи:

Когато претрепаха Стефана, той се всели в Павла и последният благодарение на него се повдигна. Та сега Дързев все има някой Павел, който го носи. Има някои неща, които не се позволяват да се казват.

Една сестра запита: „Заминалите могат ли да слушат беседите Ви?“

Заминалите присъстват на беседите. Те стоят при тези, които обичат. Вие мислите, че във време на беседа заминалите са между вас; не, заминалите пълнят салона, а вие сте между тях.

Един брат попита: „Когато някой няма условия тук, не е ли по-хубаво да го задигнат, за да дойде при по-благоприятни условия?“

Не. Много по-дълго и по-мъчно е да се дойде тук и след много по-дълго време ще ти се даде това, което искаш, отколкото ако разрешиш правилно задачата, която ти е поставена сега – при условията, при които си. Защото тези несгоди, които ти се дават в живота, са като предпазно средство за правилното развитие на ценностите, които имаш. Сега си при най-добрите условия. Ти живееш с Великото. А да живееш с Великото, това са то добрите условия. Същественото е да живееш с Бога. Живееш ли с Бога, всичко ще се уреди. То е Великото.

Една сестра попита: „Ще бъдем ли на онзи свят с тези, които най-много обичаме?“

Точно така ще бъде.

Сестрата попита: „Кои ще ни срещнат горе?“

Детето ще го срещне майка му. Приятеля ще го срещне приятелят му.

Като заминеш, паметно ще остане само доброто – Любовта, която си проявил.

Една сестра разказа как прибрала една болна котка и

я гледала, но ѝ казали, че няма никакъв смисъл да се гледа и да се прояви милост към една котка, която така или иначе ще живее още само два-три дни. Каква полза от това? Учителя каза:

Не, и в такъв случай е хубаво да се прояви милосърдие, понеже голямо благословение е за едно същество, което в последните дни на своя земен живот почувства, че проявяват Любов към него, че се грижат за него. И голямо нещастие е, ако едно същество умира само, изоставено, без да види, че се грижат за него.

Човек след заминаването си се издига от Етерния свят до Божествения свят. Неговият живот след заминаването представлява подем, възлизане. Ето защо човек живо предчувства, че му предстои един велик път на възход, че има да расте, че го очаква нещо грандиозно. Но това съзнание трае малко време и скоро след това се връща в своето обикновено съзнание.

Човек, колкото и да е грешен, все му се дава възможност да надникне във Великия живот на Божествения свят, макар и за няколко мига. И това му дава подтик да живее за него на Земята – и то идеално и възвишено. Онзи, който е подготвен, пребивава съзнателно по-дълго време в Божествения свят.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ЧОВЕШКОТО ЕСТЕСТВО

След лекцията и гимнастиката се върнахме в салона за разговор.

В бъдеще духовното тяло ще вземе мястото на физическото и то ще може да става видимо и невидимо. Окултистите изучават нещата много повърхностно. Например изучават астралното тяло, но не знаят кое място му съответства във физическото тяло. Всяко невидимо тяло си има своето съответствено място във физическото,

което пък е резултат на по-горните тела. Във всеки човек има трима души. Всеки човек представлява троеличие. Например има един Тодор във физическия, в Духовния и в Божествения свят. Сегашното описание за Духовния свят е карикатура. Рисуват го такъв, какъвто не е.

Ако се извади етерния двойник на човека поне отчасти, то тялото, като се нарани, не чувства болка, защото тогава човек е вън. А като бутнеш малко двойника му, тогава физическото тяло почва да реве.

Мога в пет минути да ви докажа съществува ли душа: като я извадя от тялото на някого, той веднага ще падне, след това ще я върна назад. После ще го питам: „Какво видя?“ Той ще каже: „Видях, че на пода лежеше човек, който напълно приличаше на мен.“ И ще го питам какво ще каже сега, съществува ли душа или не?

Възкресението е събуждане на духовното тяло.

Всяка Добродетел си има свой специфичен тон и цвят. От добрия човек излиза музика, песен, която напомня звуци от нежна арфа. Цяла симфония се чува от добрите хора. От духовния човек излиза Светлина от цялото му тяло. Човек трябва да изучи своето тяло и да види къде са центровете.

СИЛНИ ТРЕПТЕНИЯ

Веднъж на обед стана въпрос за Духовете. Учителя каза:

Човек трябва да изпитва дали Духовете са от Бога, т.е. дали работят за Бога или за себе си. Низшите духове са заблудили човечеството, подтикнали са го в крив път и то търси нещата там, дето няма да ги намери. Спиритизмът е една опасна област: дошли баба ти, дядо ти, говорят ти и минават пред теб като духове на светии, на Ангели. А виждам около тях Ангели с черен цвят. Много от т.нар. духове са грамофонни плочи и когато ти говори някоя грамофонна плоча, не ѝ отговаряй. А един Възвишен дух като дойде, ще

ти каже: „Като пътуваш по този път, след пет километра ще срещнеш един човек; той ще направи това и това, в дома му ще спреш.“ И целият път ти описва вярно и става така, както той разправя. А когато ти казват и нищо не става, тогава са от грамофонните плочи. Същества, които имат по-слаби трептения, могат да бъдат обсебени от низши духове, а които имат по-силни трептения, те са оградени спрямо тях; затова трябва да се проверява. Низшите духове изкушават хората. Лошият дух ще те тури на топа на устата и ще гледа да не го хване законът. Много от подозренията, съмненията и крамолите са от тези низши духове. Спиритизмът не е за Изгрева, ние сме минали в една по-висока фаза. Ако искат спиритистите да работят, да идат в света, но не между нас. Сега аз ви водя по най-безопасните пътища.

РАЗВИТИЕ НА НОВИТЕ СЕТИВА

Група братя и сестри посетиха Учителя в Неговата приемна стая. Един брат повдигна въпрос за пробуждане на ясновидството или на шестото сетиво у човека. Учителя каза:

Има установен ред за пробуждане на ясновидството. Ако прилагаш неестествен начин, то пак кога и да е ще се върнеш до един естествен начин. Например грозде може да се отглежда в оранжерия, при изкуствено отопление на Северния полюс, но може лозата да се обърка и да престане да дава грозде.

Концентрирането се употребява за ясновидство. Всички го употребявайте. После, човек трябва да чете, да се моли и да желае това, докато Невидимият свят се отзове. Като влезеш във връзка с Първата Причина трябва и да развиваш Добродетелите.

Известни методи за събуждане на чакрите са били подходящи за индусите, но за западните народи не са така

подходящи, понеже мозъкът им е другояче организиран.

Човек да влезе в Божествената мисъл, която Бог е вложил в цветята, е един друг еволюционен метод за развитие на шестото сетиво. Така ще влезеш във връзка с Божествения дух в цветята, който работи в тях, и ще разбереш Божествените закони. Нали като отидеш при един войник и му кажеш паролата, той ще ти отвърне с останалата част. И цветето, като влезем във връзка с него, ще каже това, което е вложено в него от Бога.

Най-главното е да се направи връзка с цветята и тогава Божественото от тях ще премине в теб и ще ти се изяви. Светлината, Божественото, което преминава през цветята, да премине в теб. Това е важното.

Всичките цветя са свързани с Разумните същества. И ти ще се домогнеш до тях и те ще те упътят по-нагоре.

Всеки може да вижда в онзи свят, ако се съсредоточи върху една Божествена идея и се абстрахира напълно от всичко материално; да изхвърли от ума си всички предмети от този свят и тогава веднага ще види Онзи свят. Но е възможно да изпитва страх.

Една сестра запита: „Защо ще се страхува?“

Защото ще мисли, че няма да може да се върне, като е скъсал всички връзки с физическия свят. Ако искаш да имаш връзка с онзи свят, с този трябва да скъсаш и в някакъв смисъл да считаш, че нямаш нищо. На сън човек вижда някои работи, защото се изолира от външните форми. Сънят е ясновидство.

Ясновидецът в известни минути не трябва да долавя външния живот, за да долавя вътрешния. Обикновеният човек, понеже не е ясновидец, понеже не се е подготвил да се абстрахира от външния свят, за да може да види невидимото, той по време на сън има необходимите условия; тогава външният свят не му влияе и той има видения.

Без съзерцание, без изолиране от външния свят нищо не може да се постигне. Ако хората дойдат в Любовта, ще се разшири зрението им. Един човек, който наближава да добие ясновидство, сънищата му почват да стават по-свързани.

Един брат попита: „Върху коя мисъл е най-добре да се концентрира съзнанието при тези упражнения?“

Концентрирайте съзнанието си върху този стих: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя.“ После може да вземете за концентрация от Ев. от Йоана 14 гл., 21 стих; 14 гл., 23 стих; 15 гл., 7 стих.

Апостол Павел е имал опитността на излъчване и казва: „Видях нещо, но дали бях в тялото или вън от тялото не зная.“ Той е бил извън тялото.

Един брат запита: „Може ли човек при тези упражнения да се концентрира върху Христа?“

Да, може, но не върху разпнатия Христос. Да се концентрираш върху образи, а не върху отвлечено нещо. За събуждане на вътрешните сили концентрирай съзнанието си върху същества, които въплъщават Доброта, Милосърдие, Любов, Чистота, като образа на Христа и др. Това са методи за концентрация на еволюцията, а във време на инволюция бяха други.

За да има човек постижения в тази дейност, трябва продължителна работа. Това не може да стане изведнъж, понеже чрез такава работа, материята на тялото трябва да се префини, да не е с груби, а с висши трептения.

Една сестра каза на Учителя: „Желая да развия ясновидството. Но пише в книгите, че без Учител не може.“

Така е, без Учител не може. Там всичко е в движение, всичко бърза, бърза. Трябва първо да станете господари и да можете да спрете това, което бързо се мени. Трябва да

почнете с най-малкото: с Любовта, с общение с Природата и с дълбокото дишане.

Сестрата каза: „Аз и без това обичам да общувам с Природата.“

Ще ходите всред Природата, ще се свържете с нея.

Сестрата каза: „Бях млада, свърших гимназия и станах учителка. Такава радост бликаше в мен, изпитвах любов към децата, към всичко – към тревичките, цветенцата, мушичките и пр. Защо не обичам сега така?“

Тогава Вие сте имала Любовта като чувство, а сега имате Любовта като мисъл. След това ще дойдете до по-висшите форми на Любовта. Приложете сега горните три неща, а другите упражнения – по-нататък.

Ако остане сега човек да влиза във връзка с Невидимия свят, то е изгубена работа; това той го има вложено, а сега само трябва да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прояви това, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В мислите не трябва да има никаква користолюбива утайка. Трябват чисти мисли, чувства и желания. Най-добрият метод за влизане във връзка с Невидимия свят е молитвата. Казано е: „Непрестанно се молете.“

При влизане в Невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работата. Това е една област, в която човек като влезе, ако няма ръководство, ще се уплаши.

Правил съм хиляди измервания върху главите. Веднъж, като измерих главата на една от първите ясновидки в България, от центъра на съвестта излизаше приятна светлина, но тя обичаше да критикува. Казах ѝ: „Ти си само справедлива, но не и религиозна.“ Тя вижда всичко и минава за религиозна. Ако беше религиозна, щеше да бъде гениална, светица. Кое отличава религиозният? Чувството на благоговение към всички, безкрайното уважение към всички, във всички да вижда доброто. Тази ясновидка беше сприхава. Тя каза веднъж на един човек, че откраднал едно

ренде и като го върне, тогава ще му тръгне, защото откакто откраднал това ренде, все назад му вървяло.

Винаги, когато ще дойдат известни Възвишени същества, то по-низшите същества се разбягват. При този свой страх те се крият вътре във вас. И страхът, който изпитвате, е тяхното състояние.

Сега, за да имаме прозрение, трябва ни шесто сетиво. То ще допринесе на другите сетива и една нова струя ще внесе в живота ви. Един астроном може да ви запознае с теории, но практически какво ще научите? Трябва да видите звездите с телескоп. Същото се отнася и за развитието на шестото сетиво. Сега в нас се образува шестото сетиво, а има още други шест сетива, които трябва да се развиват. Човек има 12 сетива. От видимото отиваме към невидимото. Има първа октава на Светлината, а втора октава на Светлината е в Невидимия свят. Между двете октави на Светлината, на границата на физическия свят има една тъмна зона. При упражнения за шестото сетиво, като дойдеш до тази граница, всичко става тъмно, защото минаваш през тъмната зона, и като се минат 1 -2 минути, явява се нова, мека светлина, в която влизаш. Това е втората октава на Светлината. Това всеки може да направи, но както казахме, трябва ръководство, за да не се уплаши. Като се връща във физическия свят от горната октава в по-долната, пак ще мине през тъмната граница.

Физическият свят е част от Духовния. Ако съпоставиш тези два свята като два различни, ще имаш противоречие. Например виждаш във видение една красива планина и мислиш, че е фантазия, плод на твоето въображение, а после виждаш хора, които се движат и ти говорят; тогава си в реален свят. Когато хората ти говорят, тогава си в реалния свят.

Преди да влезеш в красивия свят, ще те нападнат страшилища, като тукашните паразити; това е преминаване

през тъмната зона и като те нападнат, ти можеш да офейкаш. А трябва да минеш през този свят, за да отидеш в красивия. Те не могат да ти направят нищо, но ако се поколебаеш, губиш. Не трябва да се разколебаваш. В неразколебаването на съзнанието е всичкото. Като влезеш в тази тъмна зона, ще те гонят лошите духове и ще се нахвърлят върху теб; това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това се отворят вратите. Като преминаваш през тъмната зона, ще чуеш най-обидните думи, които никога не си чул на Земята. Тъмните духове няма да оставят нищо свято, което да не опетнят. Ще срещнете тези противоречия и тогава ще се научите да затваряте слушалките на телефоните. Тази опитност ще я имате.

СЪЗНАТЕЛНО ИЗЛЪЧВАНЕ

На един разговор стана въпрос за развитието на ясновидството. Учителя каза по този въпрос:

Качете енергиите горе в главата, за да се развие преди всичко радиото ви. При яснослушане или седмото сетиво има три гласа. В единия случай гласът идва до ухото отстрани, на разстояние 75 см; такъв е гласът, който е викал на Самуила: „Самуиле, Самуиле.“ В друг случай гласът е отгоре, от Божествения свят. А когато гласът иде от Духовния свят, иде изпод лъжичката. Това, което ти говори гласът, после го проверяваш.

Един брат попита за излъчването.

Излизането от тялото, излъчването е за малцина. Преди години един български писател дойде да ми разкаже своите преживелици, които не искаше да споделя с други. Той мислеше, че е умопобъркан. На обед си почивал, както обикновено, но по едно време се намерил в средата на стаята и вижда тялото си, проснато на леглото и със затворени очи. Някой зад него му говорел: „Това си ти.“ А

той казал: „Ако това тяло съм аз, тогава аз, който гледам, кой съм?“ Подхванали го и го сложили вътре в този, който лежал. Казах му: „Твоето духовно тяло се е отделило от физическото. Онзи, който е гледал, си бил ти в духовното си тяло.“ А той си призна: „Цяла седмица не съм спал, страх ме е да не се случи пак.“ Казах му: „Не бой се. Няма да ти се случва често. Това е, за да ти се покаже, че не си тялото, а си нещо друго. Това ни най-малко не е анормално, а е една опитност.“ Оттам насетне той се заинтересува да изучава тези работи.

Една сестра каза: „Учителю, скоро в една лекция Вие бяхте казал, че всеки от нас трябва да умее съзнателно да се излъчва вън от тялото си най-малко веднъж на година. И за 70 години най-малко трябва да се е излъчвал 70 пъти.“

Това прилича на следното: човек в тялото е като в затвор. Хубаво е да можеш да излизаш навън от затвора и свободно да влизаш в Духовния свят и после пак да се връщаш във физическото тяло. А има някои, които не им разрешават да напускат затвора. Това е вярно както в обикновения живот, така и в духовния. Нали има някои затворници – пущат ги да отиват в града, после се връщат, а други не ги пущат вън от затвора.

Една сестра разказа, че тази пролет, през месец май, имала случай на излъчване. Било привечер и както лежала почувствала, че е извън тялото си на известна височина, около 20-30 см, минала през стената и се понесла напред. Виждала селото под себе си и релефа на планините. През всичкото това време на излъчване чувствала Мир, Радост и Любов към всички. Като се върнала в тялото си, веднага разбрала огромната разлика: летяла като птица и се радвала като облак, а сега трябвало да ходи по земята със своите земни грижи.

След това един брат запита: „Как може да стане съзнателно излъчване?“

Това става като се концентрираш и излъчването иде само. Обаче изисква се и друго условие и то може да се постигне, само ако имаш мир, хармония и временно да не се мисли за външния свят.

Някой казва: „Искам да съм ясновидец!“ Ако си ясновидец, ще си нещастен. Ще видиш, че нейде далеч убиват някого и не можеш да му помогнеш или някой звяр разкъсва човек в някоя пустош и не можеш да помогнеш. Виждаш, че някой се дави далеч в някой водовъртеж и не можеш да помогнеш. Ще видиш, че някои от твоите околни имат лоши чувства и неразположение към теб. Тогава кой ще те избави от това? За да не става това, ясновидецът трябва да мине през една низша област на Астралния свят и да проникне в една по-висша област на Невидимия свят, където ще вижда причините на нещата. Някой път ни се дава добро, за да ни избави от някое нещастие. А когато ни се дава зло, то е за да ни избави от някое по-голямо нещастие. Страдание се дава на човека, за да го избави от едно голямо зло.

Методите на Всемирното Бяло Братство дават възможност да се получи ясновидство в една по-висша област на Невидимия свят, в по-висшите светове. Ясновидството не е лесна работа. Човек, като има ясновидство, ще има и мъчнотии, ще има и съблазни. Понеже като види някой човек, ще види неговото минало и ще узнае, че в миналото е бил престъпник; и той трябва да има голяма духовна сила, за да се отнася към него пак така добре, със свещено чувство – не само външно, но и вътрешно. Това не бива да измени отношението му към него.

Човек може да развие своята чувствителност. Пространството около нас е пълно с вълни, с музикалност. Ясновидецът наблюдава, че върху горната част на главата на религиозния човек слиза една струя от Светлина.

Един брат каза: „Вие в една от последните лекции казахте, че трябва да развием хилядолистника, който се

намира на най-горната част на главата, понеже той е телефонната слушалка, чрез която се свързваме с Бога. Казахте, че чрез този център се проявява Бог.“

Човек трябва да държи хилядолистника в изправност. Той трябва да функционира правилно. Човек като отправи ума си към Божествения свят, към Божественото, като мисли за Бога, хилядолистникът вече работи и се развива. Например, както някой, който се упражнява да пее, събужда и развива музикалния център на главата си, също така и хилядолистникът се събужда, като мисли човек за Бога. Обаче човек освен с мислене за Бога, може като спомагателно средство да си служи и с движение на ръцете, при което да допира с ръце горната част на главата, дето е хилядолистникът; например при изговаряне на някои формули може да прави обливане с ръце.

Даже хората, без да съзнават, постоянно си бутат главата. Това е, за да развият центровете там. Има и други секретни методи за развитие на хилядолистника, но засега човек трябва да се задоволи с малко. За мъчните задачи се изисква дълго време да се приготовляваш. За всяко нещо Бог е приготвил специфично време и същества; също и съчетание с хора.

Един мой познат, директор на държавната печатница, каза, че вечерно време, като влезе в стаята, когато лампата не е запалена, вижда ореол около главата на жена си. Един ден ще виждаме ултравиолетовите лъчи. Ние мисли, че всичко ни е вече известно.

Когато влезеш в Духовния свят, ще имаш Вяра, няма да уповаваш на никого, освен на Бога. Инак не можеш да издържиш и да се върнеш. Ще направиш първи опит, втори, трети, десет опита. Ако човек иска да влезе в езотеричния живот, в живота на една по-висша реалност, трябва да развие възприемчивостта си, защото човек не може да влезе в Невидимия свят, ако съзнанието му не се разшири. Това

не е механически процес, а е един вътрешен процес. Казано е в Писанието: „Ще ви изпратя Духа Святаго.“ Трябва да работиш за разширение на съзнанието; мислете върху това, не пресилвайте нещата.

Възвишеното в човека е главно от дясната му страна, а по-низшето, тъмното в него – от лявата му страна. Като видя един човек, мен ме интересува възвишеното, доброто в него и аз гледам от дясната му страна.

Когато ти се отвори Духовния свят, теб ти става приятно, има с какво да се занимаваш.

Ще ви дам едно упражнение: когато погледнеш Слънцето при изгрев и после си обърнеш гърба към него, да видиш какво става на Слънцето. Но за да може да се успее в това упражнение, най-първо трябва да се пречисти ума, да не се допуща нечиста мисъл, желание и постъпка. За целта трябва предварително да се подготви човек, като се моли вечер, след полунощ – между полунощ и изгрева. А упражнението трябва да се направи при изгрев Слънце.

Един брат сподели, че усеща в гърдите си едно вътрешно движение, че вижда светли кълба, които се отваряли и от тях излизали светли форми, но понеже не можел да издържи, всичко това се изгубвало.

Постепенно ще можете да издържате. И тогава от това светло кълбо ще излезе едно Същество и ще Ви говори. Така ще влезете в Невидимия свят.

Началото на развитие на шестото сетиво е развитието на предчувствието. Човек да развива това предчувствие вътре в себе си, да се вслушва в своята интуиция, т.е. да се вслушва в Божественото в себе си, в ръководството на Духа. Шестото сетиво е вече развитие на един орган, чрез който ще си служи човек за изучаване; и за него онзи свят ще бъде видим, ще го изучава. Всеки да отбелязва кои неща излизат верни в предчувствията му.

Къде е Разумният свят? Къде са Разумните същества?

Около вас. Ако очите на човека се отворят, той ще види около себе си много Възвишени същества, светии, праведни, добри хора. Той ще види около себе си такъв свят, какъвто никога не си е представял. Какво да направите, за да се отворят очите ви? Преди всичко, най-главното е да влезете в живота на Любовта, която отваря очите на човека. Който иска да влезе в живот по-висок от онзи, в който днес се намира, трябва да приеме Любовта. От видимото отиваме към невидимото.

НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ, РАСТЕНИЯТА

Една красива, отличителна черта на Учителя беше тази, че от една страна Той ни въвеждаше в един възвишен, мистичен свят, а от друга страна не се откъсваше от физическия свят около себе си. Законите и принципите, с които ни занимаваше, винаги ги разглеждаше практически, във връзка с конкретните задачи на Живота. Той считаше, че Животът е един, че този и онзи свят са един свят и затова всяка физическа работа за Него беше едновременно и духовна. Той посаждаше овощни дръвчета, работеше в зеленчуковата градина, работеше с пчелите и пр. След като работихме в градината около два часа, седнахме на тревата да си починем и стана въпрос за живота на растенията. Учителя каза:

В природните царства – минерално, растително, животинско и човешко – се проявяват Същества от разни степени на Ангелската йерархия. Чрез минералите, скъпоценните камъни се проявяват Херувими, Серафими и пр. В цялата Природа всички класове на йерархиите са взели участие, за да създадат нещата. Те участват в живота и еволюцията на цялата Природа. Върху еволюцията на цветята работят висши Същества. Когато ти се радваш на едно цвете и го обичаш, ти правиш вече връзка с тия

Същества и те идват и ти помагат, обръщат ти внимание. Растенията във висшите светове са разумни, но в своята проява във физическия свят мълчат. Не им е дошло времето, само събират материал. Скъпоценните камъни спадат към друг свят, по-висши Същества работят върху тях.

В растенията и животните има един Божествен принцип, който работи. Ако изучавате растенията, когато има вятър, дъжд, то по листата може да познаете дали ще се развали времето. Трябват тънки наблюдения. Дърветата са емблема на самопожертване – от плодовете на растенията се хранят хората. Да се изучават лечебните свойства на растенията, магнетическото им влияние. Да не се сеят много близо до къщата. Разумната природа е създала растенията и човек не трябва да злоупотребява с Божиите блага. Като правите съзерцание на растенията, ще гледате вътрешно да доловите какви са техните лечебни свойства. Без растенията човек не може да бъде гениален. В тях има тайни сили. Трябва да знаеш кога да откъснеш плода и кога да го ядеш, за да можеш да се ползваш. Там е всичката тайна сега. Леската е едно от магическите растения. Трябва да имаме вътрешно общение с растенията. Като отидем при тях и им кажем нещо, ще доловим отговор. Каквото се появи в теб тогава, това е отговорът на растението. Дърветата ги смятат за глупави, а те са толкова разумни! Какво разнообразие има в листата, в цветовете. Какви сладки плодове дават. Да извличат добрите сокове от почвата – това е наука. Те имат знание, имат разумност. Тази енергия, която човек не може да извлече, растенията я извличат.

Тревите и изобщо – всички растения, както и животните, слизат надолу, а ние отиваме нагоре. Те вървят по пътя на инволюцията, а ние – по пътя на еволюцията. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Техният Аз, тяхната Божествена монада е още в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. Това ще трае милиони години. А Човешкият

Аз е вече слязъл на Земята. Затова човек има самосъзнание, а другите природни царства нямат. Те имат по-долна степен на съзнание.

Когато ние дойдем до това поле, дето е това знание, което животните и растенията имат в своето подсъзнание, ние ще го научим по пътя на еволюцията – със своето самосъзнание.

Един уморен пътник минава покрай едно дърво, натежало с плод. Той не бърза да къса, само стои под клоните и пожелава от плодовете му. И няма да се мине дълго време и ще падне един зрял плод; съзнание има в растенията, не е случайно. Това става, когато има хармония между пътника и дървото. Пътникът, като погледне дървото, влиза във връзка с разумността в него. Това са души, които живеят в Невидимия свят колективно и се проявяват на Земята. И той като помисли, разпореждат от Невидимия свят да му дадат една-две ябълки.

Тревата, когато се къса, не изпитва болка, но когато се търга с корен – изпитва. По-високоорганизираните същества имат болка. Тревите спадат към по-низша степен на развитие. Трептенията на растенията, на животните и на човека са различни. Хубаво е да не късате цветя. Като ги берете, после все ще ви боли глава. Децата не трябва да късат листата и цветята, това има лошо влияние върху тях и като пораснат, ще вършат по-големи вреди. Като минаваме покрай цветята, няма да ги миришем продължително, защото имат много силно влияние върху астралното тяло и това не е полезно, става омайване.

У растенията има известна привързаност и обич. Ако ги обичаш, те дават по-добър плод. Ако си разположен към тях, те са готови да те възнаградят. В Стара Загора един човек ми разправи, че една ябълка била нападната от листни въшки и мислел да я отсече. Вече няколко години не давала плод, но един негов познат му казал: „Тази ябълка я остави на мен!“

На другата година нямало по ябълката листна въшка и дала много плод. Онзи човек отишъл при ябълката с Любов и събудил Любовта в нея. Така е, защото всички онези листни въшки не могат да издържат на Любовта, бягат през глава. Паразитите не могат да издържат на вибрациите на Любовта.

Веднъж дойде при мен един брат и ми разказа, че живеел при една хазайка, която била малко своенравна. Тя имала едно цвете, тубероза, което изсъхнало и тя със саксията го захвърлила на двора. Той я помолил да му го даде и тя се съгласи. Взел го и почнал да се грижа за него, да го полива и всеки ден отивал при него с Любов. И това цвете се съвзело, почнало буйно да расте, станало по-едро и пуснало красиви големи цветове. Веднъж, като стоял една сутрин при цветето, видял, че над него се сформира един светъл облак; тази прозирна пара се сгъстила и се оформила на едно красиво Същество, усмихнало се ангелски и изчезнало. То внесло Радост в душата му. На другия ден пак се случило същото. Красотата на това Същество, била неземна. След няколко дни хазайката дошла и казала: „Виждам, че това цвете вирее добре, но то е мое и аз си го искам.“ Казал ѝ: „Но нали аз го видях захвърлено на земята и Вие ми разрешихте да го отгледам!“ Тя не искала и да чува. Братът ѝ предложил да ѝ купи друго такова цвете, пак така хубаво, но тя отсякла, че иска това. Той с болка на сърце го дал и изпитвал голяма тъга На другия ден хазайката пак захвърля саксията на двора – листата на цветето били клюмнали. Нашият брат го взел, опитал се да го съживи, но то било съвсем загинало. Да, едно растение може да те обикне както човек. Туряш саксията в стаята си и то те обиква; иначе, като го изнесеш вън, ще повехне. Ако не те е обикнало, не увяхва, но щом те обикне, увяхва, когато го отстраниш. Някои, които много обичат растенията, каквото посадят се хваща, а щом не обичат растенията, не се хващат. Един лимон беше на

изсъхване; един брат каза: „Да го махнем и да поставим на негово място друго растение“, но аз казах: „Оставете го.“ И се съвзе; но додето се развесели, всеки ден отивах при него да го утешавам. Та всичко в света, като няма Любов, не иска да живее, иска да си замине, иска да отиде там, дето го обичат. И растенията скърбят като хората, но понеже не могат да говорят, скръбта им е скрита.

Сега житото се е изопачило; щом хората си подобрят живота и то ще се подобри. Има една зависимост между всички плодни дървета и човека. Преди да стане Всеобщата война, дойде филоксера в Европа и почна да корени лозята; това показа, че ще дойде филоксера в човешкия живот. Войната е филоксера. После се засегнаха ябълките, което показа, че хубавото, красивото ще бъде засегнато в човека. Има връзка между растенията и човека. Или с други думи, онова, което има да стане с нас или което става с нас, то се отразява върху плодните дървета.

През време на политическите събития закараха и избиха много хора в една гора в Родопите. Тази гора почна да боледува и изсъхна. Защо? Защото отрицателните, разрушителни енергии на хората, които извършиха това, се погълнаха от етерните двойници на растенията и им подействуваха разрушително.

Трябва да се отчете фактът, че корените на растенията държат водата в почвата на определено ниво и ако ги няма тези растения, то водата ще да потъне много надолу. Също така, ако имаш неразположение и влезеш между карамфили, ще дойде хубавото разположение и тогава ще разбереш психичното им влияние, характерната им психична черта. Онези същества, които са създали карамфилите, колко са мислили!

НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ, ЖИВОТНИТЕ

Кошерите бяха наредени край западната ограда на Изгревската полянка и един ден Учителя заедно с група братя и сестри ги премести в южната градинка, при полянката, в няколко реда. Таи имаше по-добри условия за тях. След това всички отидохме при заслона и седнахме да си поприказваме, като стана въпрос за пчелите и изобщо за животните.

Животните са предметно учение за човека и без тях той не може да прогресира. Те са пособие за него. Животинското царство е азбука и който разбере животните, ще разбере и човешкия живот. Катеричката, щом се наяде, събира останалите плодове и ще ги зарови, за да има за после; кокошката ще разрови и ще остави, а свинята оре и разхвърля – търси ли, търси. Всяко животно ще ти помогне в известни случаи да разбереш Живота. У кучето се развиват известни енергии, които са полезни за човека в някои случаи.

Ако човек издигне организма си да трепти по-силно, отколкото трептенията на паразитите, те бягат от него; същото е и с вирусите.

Хората считат за прости морските звезди, но те не са прости; откъсне ли им се един лъч, израства нов. После, има растения, които живеят дълъг живот, по 5-6-7 хиляди години.

Ние вървим в посока, обратна на животните, отдето идват те; ние отиваме натам и накъдето отиват те, ние идем оттам. Животните са изостанали души в развитието, скъсали са ги в този клас, в онзи клас и са изостанали. Природата е унищожила големите допотопни животни, понеже не е износно с голяма форма; те са изместени от малките форми, в които Природата вложи по-голяма интелигентност.

Птичките работят по закона на внушението. В едно лястовиче гнездо беше влязло едно врабче. Лястовиците минаваха покрай гнездото и му казваха „черик, черик“ и най-после го изпъдиха. Те викаха „черик“ по особен начин, на който слухът не може да издържи, и най-после врабчето излезе навън.

Животните са степени, по които човек се е качил. Всички животни са малки деца, които не мислят. Животните са души, които не мислят за последствията. Много малки наказания има за техните престъпления и дори не се съдят за престъпления. Някои от тях имат наченки на мисъл. Животните нямат развита брада. И най-свирепите нямат брада, значи те са страхливи.

Префинената възвишена природа на човешката душа не може направо да влезе в контакт с тази груба среда, а го прави посредством животинската душа. И сега човек е наполовина животно, наполовина – човек. Обаче след време животинската природа на човека ще бъде преодоляна и ще дойде моментът, когато ще се въплъти истинският човек. Дошъл е вече век за освобождение на млекопитаещите. Автомобилите, тракторите и пр. ги освобождават от големия труд и робство. Това е в реда на нещата. Невидимият свят иска да ги освободи и туря на работа една машина, която върши работа за хиляда коня. Сега в Разумния живот ние вече влизаме в условия – с по-малко работа да свършим повече нещо.

Мравките, пчелите, изобщо – насекомите се съобщават едно с друго по радиото. Предават си телеграми чрез въздуха. Пчелата от пчела приема. Всеки кошер си има специфични вълни, различни от тези на другите кошери. Пчелите знаят 2-3 часа по-рано развалянето на времето и се връщат навреме. У пчелите има ясновидство. Те работят в кошера, който е добре запушен и отвън не влиза никаква светлина. Човек би помислил, че работят в тъмнина, обаче

те работят в мека, астрална светлина и не пущат външна светлина, защото тя би им попречила. Те са ясновидци.

Когато петелът се качи на плета да пее, то времето ще се подобри. Когато ще се развали времето, свинята лапва една пръчка и се върти с нея на кръгове; жабите крякат, пиявиците се дигат, мухите слизат по-ниско и хапят, а лястовиците хвърчат по-ниско, за да ги ловят. Така се познава, че времето ще се развали. Или пък когато на един параход му предстои да потъне, плъховете го напущат. У животните има много разумни неща, за които в бъдеще ще пишат.

У коня има известно ясновидство, той има известни предчувствия. Когато човек тръгне с кон на път, дето ще има премеждие, конят се спира и не иска да върви и господарят едвам и насила ще го накара да тръгне напред.

Охлювът схваща мисли: казвам му да яде долните листа, а не горните и тогава отива при долните, тях да хрупа.

Някой път ние носим тъгите и скърбите на животните. Някой вълк три-четири дни е гладувал; като попаднеш в неговата мисъл, мислиш, че нещо не ти достига, а пък то на вълка не достига. Или на някоя лисица не ѝ достига нещо, защото не е взела една кокошка от курника, и ти плачеш, понеже приемаш мисълта ѝ.

Някои неща животните знаят повече от човека. Например човек още не знае да преде тъй тънко както паяка. Как така знае електрическата риба да направи в тялото си електрически батерии? Човек чрез живата материя не може да образува електричество, а рибата може. Това изкуство човек не го знае. Той се е научил да придава електричество чрез мъртвата материя, а може и чрез живата материя да се прави това. Когато човек се приближи до свръхсъзнанието, ще придобие повече. Човек трябва да знае, че всяко животно има своя специалност. Едно колибри, една райска птица седи по-горе от човека по дрехите. Кой човек може да направи такива пера, с такива краски и с тези преплетени линии?

Тази птица има изкуството да боядисва перата си чрез кръвта; че това е наука. Човек трябва да съзнае, че във всяко живо същество има дарбица, а той я пренебрегва. Казва: „Това е инстинкт.“ Медът може да се съхрани много години без да се развали – хубава изработка, а човешките консерви колко ли изтрайват? В това отношение човек е изостанал назад.

В Средиземно море има една риба с остра муцуна, която образува в себе си сярна киселина. Тя се храни с морски таралежи: излива върху морския таралеж киселината и чака от известно разстояние, след това излиза втори път и варовитата черупка се разяжда, образува се дупка.

Рибата си завира муцуната в нея и се храни с вътрешността на таралежа. Значи животните и растенията не са така прости, разбират химия, владеят науки. Човек стои по-високо от животните в някои отношения, защото в него има много възможности.

Учителя погледна котката, която минаваше покрай нас, и каза:

Тази душа е изостанала назад, трябва да побърза. У котките ухото им е много остро горе, което показва, че у тях има някои низши елементи. Една котка хвана птичка и я изяде; казах ѝ: „Защо изяде птичката?“ А тя ми каза: „За това не говори сега.“ Като дойде котка у един дом, домът прогресира. Здравословна е котката. Като дойде, тя пъди болестите.

Аз наблюдавам животните и вадя заключения – случай след случай. Някоя буболечка, като я бутнеш, престори се на умряла и после, като я оставиш, пак тръгне. Гледам два бръмбара търкалят една топка – единият със задните си крака притегля, а другият с предните бута и успяват, топката се търкаля.

Кучето винаги гледа да се хвърли отподире върху човека, защото човешките очи са много силни и кучето се плаши от тях. До една пейка един паяк направи паяжина и

хвана една мравчица. Друга мравка дойде, скъса паяжината от всички страни, отиде в дупката, изгори паяка с мравчена киселина, нападна го и той избяга. Отде знаеше втората мравка, че паякът е хванал в паяжината другата? – Получила е съобщение по радиото. Мравките си пращат мисли една на друга чрез пипалата – чрез тях изпращат и приемат радиовълни. Дето има мравки, змии няма, понеже мравките ги хапят и изливат върху тях мравчена киселина. При река Камчия видях голям смок, около два метра. Той се спря и аз се спрях. Казах: „Мини ти.“ Той ми каза: „Мини ти.“ Но аз понеже го поканих пръв, той мина. Веднъж в Борисовата градина видях змия; и тя ме видя, изправи си главата. Казах ѝ мислено на нейния език: „Не стой тук на пътя, ще те претрепят. Хората не разбират твоя поздрав.“ И тя си отиде.

Ако има мухи в стаята, отвори прозореца и им говори мислено, че вън има хубави работи за тях; няма да мине и половин час – всички ще са излезли вън. Във варненско видях над главата си, че едно голямо ято птици хвърчи в известно направление и тъй като знаех, че се носят към голяма опасност, с мисълта си им казах да променят посоката и всички извиха в друго направление.

Правил съм опити, от които се вижда как животните приемат мислите на хората. Ако им представя нещо умствено и картинно, те се движат в надлежащата посока. Една буболечка влезе в дупката на червея, за да го изкара. Обаче аз пратих мисъл, че мога да запуша дупката с вестник, та да не може да излезе, и тогава буболечката видя, че има опасност, излезе и отиде на 4-5 метра разстояние. Докато чакаше, видя, че няма опасност, върна се пак и изкара червея. Веднъж в стаята влезе муха и един паяк я плени. Казах му: „В мое присъствие не искам да извършваш престъпление; ако не ме послушаш, ще се намериш вън.“ Паякът ме послуша, откъсна нишките и пусна мухата.

Бях на Витоша и видях, че един копой гони заек. Казах на копоя: „Престани да го гониш.“ Копоят се спря, помисли си малко и след това се обърна назад да си ходи.

Миналата година видях как един сокол сграбчи гарга. И двете птици паднаха на земята, понеже се бореха една с друга. Казах на сокола: „Защо си хванал тази гарга?“ Тогава соколът я пусна и отлетя.

Като кацне една мушичка на ръката ми, аз мисля добре за нея и тя мисли, че е в Рая и се върти много приятно. А щом съм недоволен, тя седи и не се мърда, мисли си, че е студено. Чувства, че не са добри условията; не го отдава на мен, а казва, че Природата е такава, но аз зная, че нейното състояние се дължи на мен.

Пакостите, които правят животните, са много малко в сравнение с добрините. Кои животни са най-напреднали? Душите на кои животни в бъдеще ще се въплътят в човешка форма? Най-първо слонът, волът, конят, овцата, маймуните и пр.

Един брат каза: „Какво значение имат скъпоценните камъни?

Всеки скъпоценен камък е във връзка с едно Напреднало същество. Когато това се разкрие на човека, той вижда величието на Бога. Който не знае, ще стъпи отгоре върху един камък, в който има кристали от гранат, няма да обърне внимание. А това е един велик свят и когато човек се одухотвори, той почва да вижда това, което по-рано не е виждал. В Откровението, 21-ва глава се говори за дванадесет порти, направени от скъпоценни камъни: яспис, сапфир, халкидон, смарагд, сардоникс, сардий, хрисолит, вирил, топаз, хрисопраз, якинт, аметист. Те символизират дванадесетте Добродетели.

Една сестра запита: „В какво се състои еволюцията и кои са факторите на еволюцията?“

Смисълът на еволюцията е Божественият Дух да работи

във всички природни царства: минерално, растително, животинско и човешко. Смисълът на еволюцията е да се създават все по-висши форми, чрез които Божественият Дух и великите заложби на Монадата да се проявят по един съвършен начин. Божественият Дух в минерала се проявява в по-малка степен, в растителната и животинската форма – в по-голяма, а в човешката форма – в още по-голяма степен, докато в ангелската форма – още по-добре и т.н. В това е именно смисълът на еволюцията. Еволюцията е основен закон в Битието. Само че факторите на еволюцията са други, а не както мисли механичната биология. Има т.нар. психични фактори на еволюцията. Външните условия влияят, но начинът, по който организмът реагира на външните условия, е психичен. Подсъзнанието работи в тъканите. От една страна, то се ръководи от Монадата на самия организъм и от друга страна – от Напредналите същества.

ИНВОЛЮЦИЯ И ЕВОЛЮЦИЯ

През юли 1924 г. един брат посети Учителя, когато Той още живееше на ул. „Опълченска“ 66. Времето беше топло, слънчево. Разговорът се проведе на двора. Стана въпрос за инволюция и еволюция.

Инволюцията е слизане от Бога към материята, а еволюцията е възкачване от материята към Бога. В Откровението Бог казва: „Аз съм алфа и омега – началото и края.“ Това значи, че всяко същество излиза от Бога като Божествен лъч, минава през всички светове и пак се връща към Бога.

Минералите, растенията и животните отиват надолу, а ние отиваме нагоре. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Какво значи, че те вървят по пътя на инволюцията? Азът, Божествената монада, която работи в

минералите, растенията и животните, е още в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. При минералното царство Азът, Божествената монада, е все още доста далеч от физическия свят и затова той там има най-слаба степен на съзнание, наречено подсъзнание. При растителното царство Азът, Божествената монада, вече е слязъл по-долу, по-близо до материалния свят и затова растенията имат по-горна степен на подсъзнание. У животинското царство Азът, Божествената монада, е доста близо до материалния свят и затова животните вече имат съзнание. При човека Азът, Божествената монада, се проявява във физическия свят и затова той се съзнава като Аз – има самосъзнание. От всичките четири природни царства на Земята човекът за пръв път има самосъзнание.

Дотук процесът е инволюционен. Всъщност и в човешкото царство слизането в по-гъстата материя продължава до известна епоха. От Христа почва еволюцията, т.е. излизането нагоре. Идването на Христа е най-важен момент в историята на човечеството. Христос донесе онази сила, чрез която става възможен завоят, повратът от инволюционен процес в еволюционен.

Една част от човечеството днес още се намира в инволюционен път, т.е. продължава слизането си във все по-гъста материя, а друга част е почнала своя възход, своя еволюционен път. Това са тези, които са приели новата форма на Любовта – Любовта като принцип. Тези хора са над-раснали личния живот, служат на човечеството, на Цялото, на всички. А тези, които живеят в личния живот, те продължават слизането си надолу. На границата между инволюцията и еволюцията човек преживява един вътрешен преврат и след това почва пътят нагоре. При инволюцията се отива от голямото към малкото, а при еволюцията – от малкото към голямото. Има знание, което е придобито при инволюционния процес и сега трябва да се замени с ново

знание – еволюционно. И методите на окултната наука също трябва да се заменят с еволюционни.

И така, подсъзнание имат минералите и растенията, съзнание имат животните, самосъзнание има човек, а свръхсъзнание – Напредналите същества. Човек, който има самосъзнание, едновременно има в себе си подсъзнание и съзнание. От една страна, в подсъзнанието е складирано всичко преживяно в миналото и съдържа натрупаната опитност от това минало. А от друга страна, подсъзнанието обхваща и ръководството на Напредналите същества, които участват в развитието на природните царства. Клетките в човека имат подсъзнание. Дейността на всички органи и системи в човека се ръководят от подсъзнанието. Това, което днешната психология учи за подсъзнанието, е само една малка част от широката област на подсъзнанието. При еволюционния процес от съзнанието, в което живее сега, човечеството ще се издигне до свръхсъзнанието, т.е. Божественото съзнание. С това се отварят по-големи възможности за човечеството. Ще се събудят в човека нови сили, дарби и способности, т.е. нови заложби, скрити в Монадата.

ФАЗИ ПРИ ВЪЗЛИЗАНЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУША

След лекцията и гимнастическите упражнения ние отново се върнахме в салона. Стана дума за фазите, през които минава човешкото съзнание при своето възлизат, и Учителя каза:

Когато човешката душа почва да се пробужда и поема пътя на въз-лизането, минава през седем фази: Първа фаза – Обръщение, която е от Бога. Човешката душа прилича на семка, заровена в земята, и така, обвита в гъстата материя, тя заспива, изгубва съзнание за своя произход и естество,

но след като събере достатъчно опитности, у нея почва постепенно да проблясва едно по-високо съзнание. Човек в известна фаза на своето развитие преживява дълбок преврат, вътрешна криза, една вътрешна буря. Дотогава човек е живял несъзнателно, без да се запитва за целта и за смисъла на Живота, но в известен момент той чувства пустота и съзнава, че досегашният му живот е без основа и без насока. Тогава минава през тъмен период на търсене, преживява голямо вътрешно страдание. И във време на най-големите вътрешни бури проблясва в него малка светлинка, която почва да расте и която го изпълва с неподозирани дотогава Мир и Радост. Тази светлинка е идеята за Бога, за Разумното начало, което работи в целия всемир и вътре в него. Това именно е първата степен на човешкото пробуждане – Обръщение. Дотогава човек е бил гърбом към Бога, към великия център на Живота и при Обръщението се обръща с лице към Него. Защо в известна степен на своето развитие човек идва до идеята за Великото разумно начало? Защото тази идея е вродена в него, той иде с нея на Земята, тя живее в глъбините на неговата душа. Фазата Обръщение е дълбок вътрешен, мистичен процес. Това е озарение на човешката душа от един лъч, който иде от Великото разумно начало. Ето защо Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако не го призове Отец ми.“ Същата идея е изказана и със следните думи: „Привлякъл ви е Бог с нишките на Любовта си.“

Втората фаза е Покаяние. Това иде от човека. Човекът, който се е обърнал към Бога, прави равносметка на досегашния си живот с нов критерий, с нова мярка. У него е вече родено съзнанието за един светъл, чист живот и дълбоко се разкайва за стореното в миналото.

Третата фаза е Спасение. То е от Бога. Човек, който е минал през фазите Обръщение и Покаяние, има желание да върши Волята Божия, да служи на Бога, да живее за

Истината, за Красотата. С това той влиза вече във фазата на Спасение. А що значи спасение на мистичен език? Трябва да се знае, че в днешната епоха на човешкото развитие иде една духовна вълна и който я приеме, влиза в нови условия на Живота, в една Нова култура това именно наричаме Спасение. Спасение значи, че човек е записан между тези, които ще се повдигнат в нова културна степен, при новите условия на Живота. А които не приемат тази духовна вълна, те остават в стария живот и ще чакат в бъдеще да ги подеме нова духовна вълна. Значи ще пропуснат днешната епоха.

Четвъртата фаза е Възраждане. То е от човека – Божественото в него се проявява в по-голяма степен. При тази фаза съзнанието на човека се разширява повече, усилва се у него желанието да служи на Бога.

Петата фаза е Новораждане. То е от Бога. Новораждането се предшества от голяма скръб, голямо страдание. Това се нарича ускорена ликвидация на кармата и са родилните мъки на новия човек. Защото всеки, който иска да работи за едно велико дело, за Бога, трябва да е свободен от карма, а това се постига чрез ускорена ликвидация на кармата – чрез страдания. Това, което трябва да плати, останало от многото прераждания, в този случай се плаща в много по-скоро време, за да стане и по-скоро свободен гражданин на Новия живот. Ето защо, когато един ученик на Божествената школа минава през големи страдания, той трябва да знае, че е пред Новораждане.

Когато ученикът влезе в Божествената школа, отначало животът му е лек, пълен само с радости и възторзи. Широко ли му е около врата, това показва, че той е още слушател, а не ученик и стои още в преддверието на Школата. А когато дойдат големите изпити (външни и вътрешни), скърби и страдания, това показва, че е приет за ученик, че е влязъл вече в Школата. И след като ги издържи, ученикът влиза в новата фаза – Новораждане. Той е свободен от кармичен

закон. У него се пробужда Космическото съзнание, чувства единството на Живота и има Любов към всичко; той идва до по-дълбоко разбиране на Любовта. В сравнение с това състояние, дотогавашният живот е само приготовление и пребиваване в сенките и илюзиите на Живота. Дотогава в известен смисъл животът на душата е още мъртъв, в сън. Затова Христос казва: „И когато мъртвите чуят гласа на Сина Человечески, ще оживеят.“ Тук под мъртви се разбират всички хора с обикновено съзнание.

Шестата фаза е Посвещение. Когато наближи да дойде Посвещение, човек пак минава през ново изпитание, което е по-голямо от онова, което предшестваше Новораждането. Защото колкото човек е по-напреднал, през толкова по-трудни изпити минава. И след като ги издържи, той добива Посвещение, т.е. съзнанието му влиза в по-горна степен, нови сили се събуждат в него. При Посвещението човек почва да общува с Напредналите същества, влиза в тяхното общество, научава свещения език на съвършените, получава велико знание за силите и законите на Природата, поверяват му се ключовете на тези закони и той знае методите да работи с тях.

Седмата фаза е Възкресение. По едно време слънчевото небе се покрива с тъмни облаци и човек минава през голяма тъмнина, през върховния изпит, който предшества Възкресението. Този изпит е по-голям от изпитите, които предшестват Новораждане и Посвещение. Човек се чувства сам, изоставен привидно и от Невидимия свят, и като че ли всяка надежда е изгубена. И ако той издържи в най-голямата тъмнина и остане верен на идеята за Бога, ако съзнава, че Бог не го е оставил и че всичко е за добро, тогава изпитът завършва и човек влиза във Великия живот на освобождението. Тази фаза се нарича Възкресение и при нея човек завършва своята еволюция на Земята, у него се събужда Божественото в голяма пълнота. Той вече не е човек, но се

е издигнал в по-горна степен, влиза в един живот, в който няма никакви страдания. Вече завинаги са изтрити сълзите от лицето му. Както е казано в Откровението: „И ще изтрия завинаги сълзите от очите ви.“ Тогава и да търси страдание, няма да има и ще отиде да показва на своите братя пътя към освобождението, пътя към Светлината, в която живее.

ПРОМИСЪЛ

Беше в първите години. Един брат посети Учителя на ул. „Опълченска „ № 66. Тогава Учителя приемаше горе, в своята стая, която му служеше и за кабинет. По-късно Той приемаше в средната малка стаичка, съседна на първата. Отвори се въпрос за Промисъла, Провидението. Във време на разговора Учителя каза следните мисли:

Промисълтпроизтичаотобстоятелството,чеПриродата е разумна, че Разумни сили стоят зад всички нейни явления. Тя не е мъртва машина, механизъм. Детективи преследвали един млад момък, една мома спуснала от горния етаж въже, по което младежът се изкатерил, и така се спасил. Ние всякога имаме тил; това са Разумните същества горе, които ни помагат. И ако те помагат, всичко става. Невидимият свят е толкова внимателен към всичките ни мисли и чувства, че когато някой път сме скръбни, ще пратят нещо, което да привлече вниманието ни и да ни бъде приятно. Земният живот е съграден от големи противоречия. Студено ти е, но топлината на въглищата е предвидена още преди хиляди години; затова ги е направила Природата. Тъй че тя прави много нещо, за да бъдат хората щастливи. От Духовния свят всякога ни се притичват на помощ и ни избавят от много неприятности. Човек трябва да остане верен на онези, които му помагат, на Божественото. Ти всякога ще имаш нужда от слънце, дървета, вода и пр. Картините, които гледаш около себе си,

други са ги рисували. Мислите, които идат в теб, други са ги създали. Днешният ден е устроен от нашите приятели. Ти имаш огромно богатство – отличен ум, отлично сърце, отлично тяло. Употреби това богатство.

В Природата всичко не ни се дава наведнъж. Дават ни се малки условия, за да правим усилие. Като задоволиш човека с всичко, ще остане чужд на хората; за да не става това, трябва да му липсва нещо. Вие искате да не ви липсва нищо, но тогава ще бъдете нещастни хора.

Братът попита: „Учителят смята ли се за условие за ученика или Той е възможност?“

Учителят не е условие, а възможност за човека.

Ако влезеш в хармония с Природата, с Разумните същества, ще ти се помогне. Някой, който е хармонизиран с теб, ще ти донесе прясна пита, гърне с боб. Ако си в хармония с Природата, това ще дойде точно навреме. Това може всеки да опита.

Ако ние работим за Любовта, всичко, което е навременно, ще дойде. Има неща, които не са потребни или пък не са навременни, или пък може би искат по-дълго време, за да станат, може би, след няколко години. Човек, който върви по Божествения път, немислимо е някой да го спъне. Но докато се убеди, докато добие една разумна опитност, той сам се спъва. Ние страдаме, защото сме заняти с много материални работи и ако внимаваме на Божествената мисъл, то седемдесет и пет на сто от нещастията ни щяха да се премахнат и само двадесет и пет на сто щяха да останат, понеже има неизбежни неща.

Бог е промислил, а ние търсим сега Той да промишлява. Трябва правилно разбиране. Хората казват: „Какво ще стане с нас?“ Ами птичките в гората, рибата в реката, червеите в пръста? Щом Бог обръща внимание на всички тях, ще обърне внимание и на теб. Хубостта на Живота е в това да знае човек, че има някой, който мисли за него. Какви ли

не премеждия не преминават през главата на човека! Ако Бог не пази човека, той не би устоял. От Господа всичко е предвидено. Онази сила, която е създала цялата Вселена, не е оставила човечеството само. Има един закон, който работи, но не така както ние мислим. На всяка стъпка има Промисъл, но хората не виждат. Не с човешките усилия стават нещата. Тези морета, океани и пр. все с човешки усилия ли станаха? Бог създаде света, за да се задоволим. Хората вървят постарому и не оставят на Божествения промисъл да се проявява. Хайде, да кажем, цветята в градината човек ги обработва; но онези, които са на планината? Значи има кой да се грижи за тях, има Промисъл!

Хората постоянно получават подаръци: храната, зрението, зъбите, езикът са все блага. Ние всички живеем с Божиите блага. Няма нещо, което да се случи на човека и за което да не го предупредят. За всичко го предупреждават. Вяра, Вяра трябва, както у децата. Казано е: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие.“ А хората искат да бъдат като старите.

Някой път Господ те оставя, но Той е пак при теб и като види, че падаш, ще те хване. При слизане от планината може да си изложен на хиляди опасности и благодарение, че нещо ви пази, вие преодолявате. Някой идва при мен с някоя болест, но тя е повод, за да дойде този човек при мен. Невидимият свят му подготвил този повод, за да дойде и да му покажа каква промяна трябва да стане в неговата душа, за да се свърже с Бога.

Един беден човек обикалял света. Той вярвал в хората, вярвал и в Бога. Пристигнал в един град и всички други, които влизали през портата, били посрещнати и приети, само той останал да ходи от къща на къща и да чува едно и също – че няма място за него. Отчаял се и казал: „Господи, изоставен съм от всички!“ Но един млад човек го бутнал по рамото и го попитал какво има. Отговорил, че никой не го приема в

този град. Младежът бил с високо положение, качил го в един файтон, завел го у дома си, дал му на разположение един разкошен апартамент и му казал: „Тук можеш да стоиш колкото искаш.“ Пътникът казал: „Много добри хора живеят тук.“ Момъкът му казал: „Не, тук е място, дето Бог живее!“ Когато хората изоставят човека, тогава Бог работи за него.

Братът попита: „Що е Благодат?“

Природата е пълна само с чудеса. Едно дете се ражда, нищо не знае и всички се грижат за него. Има общ Промисъл за всички същества, но специалният промисъл за някой праведен е Благодат. Когато човек е под Благодат, каквото пожелае, става. Един праведен пътувал от едно село за друго по Божия работа. Било зимно време и излязла виелица, натрупало сняг, вятърът блъскал право в лицето му. Той напрегнал волята си и до средата на пътя издържал. После пръстите на краката и ръцете му се вкочанили, било невъзможно да върви по-нататък и се помолил на Бога да помогне. Веднага вятърът утихнал. Той стигнал в онова село и щом прекрачил прага и затворил вратата отвътре, бурята отново се появила със страшна сила.

ВСИЧКО СЕ ПРЕВРЪЩА В ДОБРО

Беше слънчево и тихо. На Изгрева пред вечнозелените борове бяха цъфнали тук-там плодови дръвчета. През тази пролет се въведе обща закуска на външните маси. Това беше един красив случай да бъдем в по-голям досег с Учителя, да споделяме и да задаваме нашите непресъхващи въпроси. Една сестра каза: „Учителю, тази сутрин в лекцията Вие казахте, че всичко е за добро. Аз имам много такива опитности в моя живот и вярвам в Разумните същества.“

Някои имат скептицизъм, но трябва да кажат: „Всичко в Природата е възможно, което е разумно. Всичко разумно

е възможно!“ Казано е: „Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, се превръща за тяхно добро.“ Значи Бог всичко превръща и няма нещо, което Той да не превърне в добро. Мъртвият може да възкръсне, болният може да оздравее, невежият може да стане учен, сиромахът може да стане богат. По човешки нещата са невъзможни, по начина, по който ние мисли, работите са невъзможни.

Всичко е за добро и докато познаем, че е за добро, все ще опитваме. Всичко, което човек опитва, е все за негово добро, но той не разбира. Например едно дете се ражда при бедни родители; нито баща му, нито майка му могат да го турят в пътя. Бог ги задига и двамата, а един богаташ осиновява детето. Човек никога не изгубва, въпреки че мисли, че губи.

Някой изрича: „Да бъде Волята Божия!“ Обаче, щом някое негово желание не се реализира, тогава роптае и е недоволен. Не, той трябва да се стреми да постигне известни свои желания и каквото стане, да каже: „Да бъде Волята Божия, всичко е за добро, за най-голямо добро!“ Бог, когато не реализира някои наши желания, това е за наше добро, тъй като те могат да не са за наше добро, ако ли са неразумни. Когато имаш някое разумно желание, чието постигане ще бъде за твое добро и за доброто на твоите ближни и ще послужи за духовното ви повдигане, Бог непременно ще го реализира. Така че, когато си уверен, че твоето желание е разумно, имай търпение и чакай, то непременно ще се реализира.

Всички тези престъпления и прочее как ги търпи Бог? Има една велика тайна: в ада не живеят така, както Бог иска, но светът е направен така, че както и да живеят, всичко се превръща на добро. Там е непостижимата Божия Мъдрост, че Той всичко превръща на Добро. И не спира престъпниците да вършат престъпления и не спира войните, защото иска да остави хората свободни и те по Свобода да дойдат до Доброто.

Вие се радвайте на едно нещо, радвайте се на всичко онова, което ви се случва; то е за ваше добро, нищо повече! Бог ще го превърне в Добро. Няма да мине дълго време, няма да минат много години и ти двойно и тройно ще се възнаградиш за това.

Един ученик зяпал по пътя насам-натам и забравил да си изпълни задачите, които му дал учителя. И както вървял, един му излязъл насреща, зашлевил му две хубави плесници и си отишъл. Тогава ученикът набързо си спомнил за забравените задачи. Същото е с ученик, който се скита по друмищата на Живота, забравил напълно за Божиите пътища. Но някой му зашлеви две плесници и тогава се опомни, свестява се. Ето що значи, че всичко в света съдейства за Добро. Че ако той след удрянето на плесниците, като се наведе, намери книгата, която отдавна е търсил, и скъпоценностите, за които отдавна се е ровил, тогава тези две плесници не си ли струват? Онзи, който му удря плесниците, може да действа съзнателно или несъзнателно. Той му удря две плесници, за да го накара да мисли.

При най-големите противоречия кажи: „Всичко е за Добро!“

Един беден работник в Америка всякога казвал: „Бог ще промисли!“ Жена му, която била крайна материалистка, му казвала недоволна: „Ти като си с такъв ум, колко още ще страдаме! Виж, скъпи, така нищо не става.“ Настъпила икономическа криза и уволнили работника от фабриката. Жена му сложила ръце на кръста и казала: „Хайде да видим сега как твоят Бог ще промисли!“ Прозорецът бил отворен и едно дете, което носело умряла гарга, я хвърлило през него. Работникът я уловил и видял, че в гърлото ѝ има нещо дебело. Той издърпал една огърлица, която гаргата била задигнала, и познал, че тя е на едно високопоставено лице и я занесъл. Собственикът на огърлицата казал: „Понеже ти донесе огърлицата, то Бог ще промисли и аз

ще ти намеря работа.“

И до днес вие съжалявате, че сте излезли от Рая. Нещастие е, че сте излезли оттам, но благата, които имате сега – благото на Божията Любов, която се проявява към вас, се дължи на онова нещастие, което ви сполетя в Рая. Но вие все още питате защо Господ допусна тези работи; да, Господ не ги причини, но ги допусна, за да придобиете нещо. За ваше добро е!

Каквото ти се случва, ще се превърне един ден в Добро. Ако вярваш, много добре; ако ли пък не вярваш, пак ще се превърне в Добро, само че ще се продължи процесът. Като те е пратила Разумната природа на Земята, тя мисли за теб, не те е оставила. Може да те хокат, може да кажат, че си невежа, нищо от това. Най-мъчното Учение е човек да повярва, че всичко, което става, е за Добро. Главите на хората ще побелеят, докато разберат тази истина.

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Веднъж засаждахме овощни дървета. Учителя работеше заедно с всички. След това седнахме на тревата и се заговорихме за новото земеделие и градинарство. В течение на разговора Учителя каза:

Земеделецът трябва да работи с Любов; сега той прекопава земята със своето обикновено съзнание. Да кажем, че една ябълка е посадена от чист човек, който я полива с Любов; така той допринася нещо за качеството на ябълката. Затова трябва да дойдат най-добрите градинари, лозари, земеделци. Ще посадиш лозето, ще го режеш и ще го копаеш, без да споменеш и една лоша дума. И като зрее, ще ходиш да се молиш всяка сутрин и тогава гроздето, което ще се роди, ще бъде особено. Като засаждаш дърво, ще му кажеш как трябва да израсте. И то ще расте така, както си му казал; много са умни растенията. Плодните дървета желаят да

им се обръща внимание, да ги обича някой. И затова добри градинари са тези, които обичат дърветата.

На някои хора нивите са добре изкласили, а на други – не, а нивите са еднакви. Тогава, като минавам, казвам: „Човекът, чиято е тази нива, има такъв и такъв характер, а човекът на онази има такъв и такъв характер.“ Първият е вложил нещо хубаво в нивата. Бих желал, като ида някъде на гости, да ми поднесат хляб от жито, при което земеделецът е пял, и като е сял, и като е жънал.

При мен дойде един земеделец от южнобългарско село и ми каза, че има дългове. Казах му: „Ти ще си платиш дълговете по следния начин: ще вземеш семе – било жито, било някое друго растение, ще го пречистиш, ще го напечеш на слънце два-три дни и след това, като го сееш, ще пееш песента „Благославяй, душе моя, Господа“. После ще излизаш всяка сутрин на нивата за молитва и гимнастика. Освен това от добитото ще отделиш десятък за Божествена цел. И така ще успееш, ще ти тръгне.“ И след засяването на нивата с жито, фасул и други той често я посещавал. При изгрев слънце на единия край на нивата произнасял Добрата молитва, на другия – 91 Псалм, на третия – Добрата молитва, на четвъртия – „Отче наш“. След това заставал в средата на нивата и произнасял една молитва. Освен това изпявал и песента „Благославяй, душе моя, Господа“. И нивата му почна да ражда изобилно. А селяните, учудени, казвали: „Ние орем с наши волове, а този човек хваща чужди и е с надничари, а пък изкарва повече от нас?.“ Той много скоро си изплати дълговете.

Освен това този брат сподели с мен, че е налбантин и искал да напусне занаята, понеже животните проявявали буйност, а той се нервирал, биел ги и с това пречел на себе си. Казах му, че и да напусне този занаят и друга работа да започни и там ще има неприятности, и там ще се нервира. Но го посъветвах да прилага следния метод: като дойде

добитък, да излезе вън от дюкяна или вътре, но тайно да направи молитва, да издигне мисълта си. Като отиде при животното – вол или кон, да му каже така: „Доброто ми животно, ти помагаш на нашия живот и искам да ти услужа, да ти обуя краката, за да можеш да ходиш свободно. Имай спокойствие, няма да ти направя зло, ще ти помогна.“ Казах му да туря дясната си ръка отгоре върху главата му и да го глади по гърба – от главата до опашката; в това време ще му говори мислено нежни и успокоителни думи. Казах му още, че като свърши подковаването, като освободи добитъка, последният ще обърне главата си към теб, ще те погледне, ще изхрипти няколко пъти, като че ли мирише нещо; с това добитъкът ще ти изкаже своята благодарност. Тези съвети дадох на този брат през 1923 година и след няколко години той пак дойде на Изгрева и ми разправи резултата. Всякога добитъкът бивал кротък и спокоен, даже неговите клиенти се увеличили по причина на това, че не посягал на животните – идвали и от други села да им кове подкови. Веднъж докарали един буен кон; стопанинът му предупредил, но нашият брат му казал: „Лесна работа, бъди спокоен, няма нищо, той е много кротък кон.“ И нашият брат направил молитва, без да усети господарят на коня, и почнал да го глади от главата до опашката и му говорил мислено. И конят си стоял кротко, а господарят му казал: „Никъде не съм го ковал така, без да мръдне. Какво му направи, че да не мърда?“ Този човек бил от друго село – от с. Победа, но му станал постоянен клиент. Нашият брат отделял десятък от житото и от занаята за Божествена цел. И всичко му тръгнало, в скоро време изплатил всичкия си дълг, който възлизал на 23 000 лева; така той опитал закона, а този закон е силен.

Ако орачът, който оре нивата, не каже нито една лоша дума, работата му ще бъде благословена. Всяка лоша дума, всяка нечиста мисъл влиза в житото като отрова, която

се отразява вредно върху онзи, който се храни с него. Ако орачът оре и пее песни на Бога, всеки, който яде това жито, ако е болен, ще оздравее, ако е здрав, ще се подмлади. Вземете един декар земя и я обработвайте по новия начин – през всичкото време, докато орете, сеете и жънете, поддържайте в себе си най-хубави мисли и чувства и ще видите какво жито ще изкарате. Можеш да посееш четири-пет декара и да изкараш колкото от сто декара. Посей една нива, стой при нея да ѝ говориш мило, така че всеки клас да се налее с 250 зърна. И тогава с малко труд, но с Любов ще имаш много. За съжаление ние сме свикнали със стария ред на нещата.

В бъдеще растенията ще се наторяват най-хубаво с електричество. Днес околността на много села е гола, няма никакви дървета, всичко е сиво и непривлекателно, но в бъдеще всички голи хълмове ще бъдат насадени с плодни дървета. Залесяването, вместо да става с декоративни растения, трябва да става с плодни дървета (разбира се, там, дето височината над морското равнище позволява) и тогава Земята ще бъде една плодна градина.

КРАСКИТЕ

Учителя с няколко братя и сестри посети Общата художествена изложба в Художествената академия. Като минавахме покрай улица „Венелин“, Той погледна нататък и прошепна: „Бъдещи гробници.“ Това беше през 1943 г. и наистина – през 1944 г. при бомбардировките голяма част от улицата се превърна в развалини. Като се върнахме от изложбата, около Учителя се събраха доста братя и сестри на площадката пред приемната Му стая, затова влязохме в салона и почна разговор, в който стана въпрос за краските.

Червеният цвят има разни нюанси. Известен негов

нюанс означава борба и ако преобладава в теб, ти имаш желание да воюваш. Червеното е марсов цвят, възбужда и се отнася до човешката воля. Щом някой е ленив, да тури дреха с червен цвят. Червеният цвят прави човека активен. Тази краска означава Живот и нека я носи онзи, който е анемичен. Който е болен, да тури кърпа или шал, червен като пламък. Червеният цвят действа на сърцето. Розовият цвят е на Любовта.

Портокаленият цвят е цвят на човешкото Аз и на индивидуализирането. Когато ти е смачкан фасонът, когато си омърлушен, съзерцавай в съзнанието си портокален цвят, за да добиеш чувство за собствено достойнство.

Жълтият цвят е на Мъдростта и означава интелигентност. Ако в теб преобладава жълт цвят, ти искаш да работиш умствено. Ако искаш да мислиш добре, носи дрехи с жълт цвят и ще се развиеш умствено. Той е цвят на нервната система, дава простор, урегулира, уравновесява.

Зеленият цвят е свързан със сетивата и повече успокоява. Той е магнетичен цвят, чрез него се образува растеж.

Синият цвят е на Вярата и на Истината. Ако нямаш хубаво разположение, тури пред себе си синия цвят; той внася енергия и Мир, успокоява. Дрехи от син цвят тонират. Синият цвят е за духовния живот на човека. Тогава можем да растем духовно. При Вярата имаш син цвят в своята аура. При Вярата ти приемаш и без нея ти не можеш да служиш на Бога. Служенето на Бога се състои в следното: ще служим на Бога с това, което ни е дадено от Него.

При тъмносиния цвят ще почувстваш малко скръб. Това е в запас и трябва да се разредява.

Виолетовият цвят е на Духа. Означава Сила и носи Сила. Той е юпитеров цвят. Отнася се до човешката воля и до човешкия Дух.

Черен цвят да носи онзи, който е нервен, а за онзи, който е здрав, бялото е хубаво. Шапки, чадъри и пр. да не бъдат черни. Който носи черен цвят, става користолюбив.

При белия цвят даваш, а при черния – вземаш. Белият цвят означава Чистота, при него има интензивен вътрешен живот. Ако искаш вътрешно да работиш, тури белия цвят за основа. Поетът описва едно цвете, защото зад цветето седи нещо разумно. Бялото цвете ни казва: „Бъдете чисти!“ Моравото цвете ни казва: „Бъдете силни!“ Жълтото цвете ни казва: „Мисли добре, бъди разумен!“ Червеното и розовото цвете ни казват: „Употребете Любовта!“ Човек да има цветя с различни краски в градината си.

Вие обичате някого заради червения цвят или розовия цвят в аурата му. Обичате едного заради жълтия цвят, другиго – заради вярата му или за синия му цвят, трети обичате заради силата му или за виолетовия цвят, понеже ви го предава. Та вие обичате другите за това, което могат да ви дадат. И хората ви обичат за това, което можете да им дадете. Когато човек обича някой цвят, той има нужда от него и нека да го носи.

Изобщо, като правило: колкото една краска е с по-светъл цвят, толкова има по-голямо и по-добро духовно влияние. Има краски електрически и магнетични. Например червен, жълт, ясносин и виолетов – биха могли да бъдат електрични, а портокаленият, зеленият, тъмносиният – магнетични. Успокоителни цветове са ясносиният, яснозеленият и ясножълтият.

Днес в медицината се употребява лекуване с краски – т.нар. хромотерапия. Обаче тук важи един окултен закон, че при лекуване умствените краски действат по-силно от физическите. Човек може да се лекува с краски по-добре като си ги представи умствено, отколкото с физическите краски. Например, ще облива умствено цялото си тяло или болния орган със сноп лъчи от дадена краска. С мисълта си човек действително създава мисъл-форма със съответната краска и тя действа по-силно, понеже има по-къси вълни.

ЖИЗНЕН МАГНЕТИЗЪМ

Една сутрин след Паневритмията се върнахме от салона и Учителя почна да говори:

Ако човек е демагнетизиран, нищо няма да придобие. За да придобие нещо, трябва да бъде магнетичен. Всички учени хора са магнетични. Всички здрави хора са магнетични. Когато си магнетичен, ти имаш увереност, вяра, че ще успееш в това, което ще направиш, и си разположен, не се тревожиш. Казваш: „Другояче не може да бъде.“ Някои хора се пънкат, пънкат и не им върви работата; не са магнетични.

Магнетизмът е естествено даден и когато организмът е разнебитен, той изтича навън. Но ние не трябва да го оставяме да изтича. Прави мисли, прави чувства и прави постъпки са начинът, по който можем да възстановим магнетизма в себе си. Магнетизмът е капитал. Без него си осъден на смърт. Ако го имаш, Животът вече функционира. Щом си нервирай, губиш магнетизма си. Магнетичният човек не се смущава, спокоен е като един човек с магазин, пълен догоре със стока. Та да си доставите магнетизъм. Нервирането, неспокойствието са демагнетизиране. Някой път трябва да се спра и да ви говоря каква велика сила е магнетизмът. Нищо не може да се направи без него, той е, който държи Земята свързана със Слънцето. Ако изгубиш магнетизма си, ще се превърнеш на прах. Той организира тялото, семейството, училището и обществото.

Животните имат животински магнетизъм и затова главата им тегли. Магнетизмът, който човек има и за който говорим, е разумно нещо. Магнетизмът привлича и храна, и дрехи, и всичко – щом махнеш пръстта си, идват нещата. Но най-първо няма да се нервираш. Няма да считаш, че хората

са лоши; това демагнетизира. Някой път се сърдиш – изтича магнетизмът. А като отидеш при един магнетичен човек, утихваш. Можеш ли да се сърдиш и нервираш при извора? Богатият човек да ти даде сто-двеста лева е играчка. Той ще ти каже: „Заповядай 10 000 лева!“ При онзи човек, който постоянно ти дава, можеш ли да се нервираш? Тогава защо да нямате Вяра? Вие отивате при Бога – Той е богатият. Ти казваш: „Къде ще Го намеря?“ Там е вашата погрешка. В себе си ще го намериш. Вие отивате при някой банкер. Питай: „Днес дойде ли Господ при банкера?“ Ако ти кажат: „Там е“, тогава отивай, а там, дето Го няма Господ, не отивай. Когато дойде Божественото в човека, то Господ изгрява в него.

Като погледнеш магнетичния човек, той е като запалена печка, а немагнетичният човек е като студена печка. Магнетичната сила в човека не е в статично положение, понеже магнетизмът идва и изчезва. Затова трябва да работите, за да станете магнетични и всеки ден да бъдете разположени. Най-първо: да не се докачаш, да не се обиждаш.

Един брат попита: „Кои храни дават повече магнетизъм?“

Месната храна е нервна, а плодната храна е проводник на магнетизма. Най-първо, като ядеш, трябва да бъдеш доволен, макар да е сух хлебец. Да си концентрираш мисълта, да дишаш правилно. Спокойствието е резултат на мисълта – ти си дълбоко уверен в нещо. Един човек е свързан с бакалницата чрез телефон и като се обади, ще му донасят хляб, захар и пр., а друг няма тази връзка с бакалницата и сам трябва да отиде да си вземе продукти. Магнетичният човек е свързан с бакалницата, а немагнетичният човек не е. Говоря символично, направете превод.

Всички условия в Природата са благоприятни, това е закон, а неблагоприятните неща са от нашето неразбиране. Зависи от степента на разбирането. Магнетичният човек не

губи, той познава и разбира нещата, има постъпки, има език. Всичко върви майсторски, нещата у него не са объркани.

Вие сте демагнетизирани. Смъртта е поправка на демагнетизираните хора. Тя идва при онези демагнетизирани стари хора, за да ги поправи.

Сега, най-главното е магнетизмът. Щом се нервираш, нямаш магнетизъм и няма да ти вървят работите. Спокоен бъди. Бог те е създал и всички условия, които ти са нужни, ги имаш. Бъди доволен от това, което имаш. Може на един кон да му дойде наум да стане лорд, но той ще си остане кон. Ако не си даровит по езиците, не искай да ги преподаваш. Разполагай с тези дарби, които имаш.

Та, всеки може да бъде магнетичен. И никога не върши една работа, никога не започвай една работа, преди да си станал магнетичен, понеже иначе не ще успееш. Цяла школа е това. В окултната наука ще учите магнетизма, иначе нищо друго не можеш да постигнеш. Правата мисъл, здравата мисъл са магнетично състояние. Болният човек какво може да направи? Той няма магнетизъм. Магнетичният човек има едно вътрешно разположение. Той има отлична Вяра, отлична Надежда, има Любов. Преизобилен е той като тихата вода. Стои тих и спокоен, като че нищо не прави, но работи интензивно. У него няма кряскане, той не е като камбана. Щом изгубиш равновесието си, кажи: „Магнетизъм нямам.“ Магнетизмът съществува. Искаш да добиеш спокойствие; иди при дърветата. Искаш да имаш промяна в състоянието си; иди на планината, качи се на някой аероплан. Има десет-двадесет метода за добиване на магнетизъм, но вие стоите и казвате: „Не ми върви.“ Там, дето има Живот, има магнетизъм. Магнетизмът е проводник на Живота. А Животът е носител на Любов и на магнетизъм.

НЕЩО ЗА ЗВЕЗДНОТО НЕБЕ

Онази вечер небето беше удобно за наблюдение. Учителя изкара телескопа на площадката пред приемната стая. Бе станало 21 ч. около Учителя се събрахме около петнадесет души. Наблюдавахме циркусите и планините на Луната, а и няколко планети. После почна разговор. Стана въпрос за населеността на небесните тела.

Хотелите през известни сезони са по-населени, а в други – не толкова. Учените хора не знаят кога се населяват планетите и кога не. Във всички планети има живот, само че в някои животът е видим, а в други – невидим.

Една сестра попита: „Как изглеждат Съществата в онези светове?“

Та вие сте били там! Всеки човек, който има честолюбие, е бил в Юпитер. Всеки, който духа тиквите по плета, е бил в Сатурн. Всеки, който обича да воюва, да спори, е бил на Марс. Ние виждаме само физическите планети, виждаме само резултатите, а причините – не.

Често излизайте да наблюдавате Сириус. През юли и август той изгрява на изток известно време преди изгрев Слънце, а през пролетта – вечер. И всеки, който е чувствителен, при съзерцанието на Сириус ще усети, че в него затрептява една тиха Радост. Тази Радост е предчувствие на онова велико щастие, което очаква човека, когато отиде да живее в Сириус. В Сириус има по-усилен живот, отколкото в Слънчевата система, защото е по-напреднала като система. В далечното бъдеще, като напуснете Слънчевата система, ще отидете в Сириус.

Хората са слезли от Луната. Земята е най-ниската точка. От Земята ще отидат в други небесни тела.

Една сестра попита: „Къде са най-красивите Същества в Слънчевата система?“

На Слънцето нито се женят, нито се омъжват, а живеят като души. Мъжът и жената са все още като полюси, не са още души. Жената е южният полюс, а мъжът – северният. Слънцето има полюси, но те не са студени, не са замръзнали. Там температурата навсякъде е еднаква.

Една част от слънчевата светлинна енергия, като достигне до пределите на Слънчевата система, се връща обратно, а друга част, която не принадлежи на Слънцето, отива в безкрайните предели.

Като отидете на Слънцето, ще видите милиони пъти по-хубави планини и полета. Там има планини с дължина няколко хиляди километра и няма този недоимък както тук. Там е невъзможно хората да се карат, те имат повече, отколкото им трябва, и като видят някого, зарадват се и искат да дадат. Като дадат, чувстват се радостни. Някой път един слънчев жител те забележи, че тук се мъчиш, прехвръкне от Слънцето и те повдигне. Това му коства няколко секунди; после пак се върне. Нему му е приятно, че е слязъл и е направил една малка услуга. Малките мистерии са знание за Земята, а тайните на Слънцето са Големите мистерии. Съществата, които живеят на Слънцето, чрез своята интелигентност, чрез своите мисли развиват тази грамадна топлина, която е във фотосферата на Слънцето или в аурата му.

Жителите на Венера са по-горе от земните жители, а жителите на Сириус – още повече. Сегашното състояние на Земята е от милиарди години, но това време за съзнанието на Висшите същества е много малко. Божествената наука твърди, че откакто човек е на Земята, има 18 милиона години. Всеки, който завърши своето развитие, ще му дадат задача да създаде една слънчева система и тогава ще видят какви знания има.

В другите небесни тела има красоти, каквито човек не може да си представи. Като се пренесе там, ще каже: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло това.“ Например в друга слънчева система като седнеш под някоя ябълка, тя ще наведе клон да ти даде плод. Но навсякъде има митници и когато искаш да отидеш до Луната или до Слънцето, ще минеш през митници.

Енергията, която иде от Слънцето, е дошла там от Централното Слънце, около което се движат повече от сто милиона слънца. То е много пъти по-голямо от нашето Слънце. Учените хора са намерили начин да се познава по спектралната линия кога една звезда се приближава или отдалечава от нас.

Земята още расте. Тя е в млада възраст. След милиони години ще дойде обратният процес на смаляване. Полюсите на Земята се местят. В бъдеще полюсът ще стане екватор, а екваторът – полюс. Било е време, когато екваторът е бил полюс, а полюсът е бил екватор. В историята на миналото полюсите са се менили. България е била тропическа страна и в бъдеще пак ще стане такава. Окултистите знаят, че някога Слънцето е изгрявало от запад. От това се вижда какво голямо преобразувание е ставало. Тогава земната ос не е била в сегашното положение. Ще дойде промяна в разпределението на сушата и моретата. Морето ще нахлуе в някои страни. Това е ставало и по-рано.

Ние не сме баш на кувертата* на Земята-параход, понеже над нас има още други същества. Нагоре, на 12 000 км от нашата планета, се намира една прозрачна Земя. За да се отиде до нея и за да се влезе в нея, се минава през дванадесет врати. Там живеят Напреднали същества. Този свят е Раят –Горната Земя. При грехопадението са слезли първите хора долу, на сегашната Земя.

* Куверта (фр.) – най-горното широко и открито място на параход, палуба (бел. ред)

Земята прави известни отклонения – закъснения и усилвания. Аз зная причините им. В движението на Земята има повече от десет изключения, които днес учените не могат да обяснят. Тези причини се знаят от вътрешната Божествена наука.

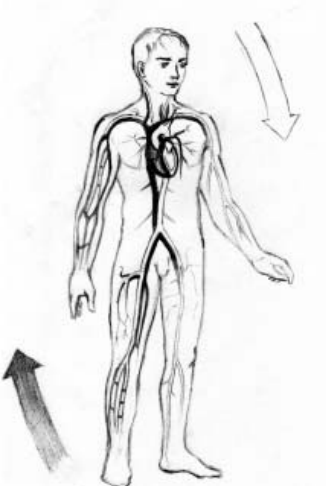

Фигура 3

Има две течения: от Слънцето към Земята и от Земята към Слънцето. Тази енергия, която иде от Слънцето към Земята, при връщането си от Земята към Слънцето образува второто течение. Става една обиколка като кръвообращение – енергията, която иде от Слънцето, е артериално течение, а течението, което отива от Земята към Слънцето, – венозно (виж Фигура 3).

Слънчевите петна са отвърстия, през които се праща кондензирана енергия към Земята винаги с известна цел. Тази енергия се праща на Земята с такава грамадна бързина, че ако би дошла направо към нея, ще помете всичко със себе си. Затова между Земята и Слънцето има няколко трансформатори, които възприемат тази слънчева енергия; като я трансформират, намаляват скоростта ѝ и тогава тя се спуща на Земята.

Най-красиво ще бъде, когато хората получат билет да пътуват из Вселената. Тогава човек ще разбере Мъдростта, която съществува – онова разнообразие на организмите, на културите и на живота. Той ще влезе в някой свят, дето хората не знаят как да се карат или ограбват, защото там няма никакви условия за подобни неща.

Един брат попита: „Как да ги познаем Слънчевите същества, като ги видим?“

Непрестанно идат Същества от Слънцето на Земята; за да ги познаете, трябва да имате шесто сетиво.

ФИЗИОНОМИКА И ФРЕНОЛОГИЯ

Братята и сестрите се интересуваха от цяла палитра науки, касаещи развитието на човека като една жива Монада, и влизаха в разговор по тези въпроси. В течение на един такъв разговор Учителя засегна следните мисли от областта на физиономията и френологията:

Във всеки един живот човек трябва да внесе нещо в Невидимия свят, за да му направят с този материал едно по-добро тяло. Със своите мисли, чувства и постъпки той внася горе капитал и от това ще зависи бъдещето му тяло. Каквото изплете и изтъче, това ще носи. Лицето може да се раздели на три части, които трябва да бъдат равни на една трета: челото представлява Разумния свят, носът – Чувствения свят, а частта под него – до края на брадата – физическия свят. Или веждите са граница между Божествения и Духовния свят, а мустаците са граница между Духовния и физическия свят.

Чрезработа човек може да възбуди известни способности – някои центрове на мозъка. Да кажем, че нямате правилен череп и правилно лице. Но ние можем да ги променим, като изменим нашите мисли, чувства и постъпки. Казвате: „Условията са лоши!“ Че са лоши условията, така е, но трябва да ги преодолеем. Това е една задача. Едно дебело въже не можете да го скъсате наведнъж, но ако имате игла, ще го скъсате за четири-пет часа – конец по конец. Ако имате недъг, изведнъж не можете да се освободите от него, но като работите постоянно, за известно време може да се получи освобождаване. Няма мисъл, която да не влияе върху органите. Мислите влияят даже и върху ухото, но по-малко, а на носа те могат да влияят по-бързо.

Някой път си упорит, но нямаш идея, а на всичко отгоре си и злопаметен; вгледай се и ще видиш, че по лицето ти се явяват някои животински черти. Ако изучавате човешкия и животинския образ, ще забележите в човека някои животински линии. Човек става ту красив, ту грозен. Има едни малки движения в мускулите на лицето. И фотографията не може да схване подробностите, не може да улови човешката душа. Със самовъзпитание може да си направите лицето каквото искате.

Ако човек почне да става нервен, алчен или нетърпелив, всичко това изменява лицето. Постъпките се отразяват върху брадата, чувствата – върху скулите, средната част на лицето, а мислите – върху челото. Някой човек има високо чело, но тясно отстрани; значи има много идеи, но тесни схващания. Някой има чело ниско, но настрани широко; той има широки схващания. Физическите способности, например, наблюдателността са развити по най-долната част на челото. Духовните способности са по средната част на челото, а умствените и Божествените са най-горе. Когато у някого е развит центърът на времето, той не е тактичен. За всяка погрешка има един признак. Хиляди признаци има. И всяка добра черта, както и всяка дарба, си има свой признак. Ако на челото между веждите има отвесни черти, този човек има две релси и по тях кара колата и работата му върви добре, честен е. А друг има една отвесна черта и е по-умен. Не казвам какво означава, когато човек има на челото три или четири отвесни линии.

Човек е най-интересната книга, която е написана. В нея има много да се учи – може да четеш много работи.

Венера прави лицето средно между валчесто и елипсовидно. Най-валчесто го прави Луната. Хора с валчесто лице вървят по пътя на най-малките съпротивления. Марс прави лицето широко.

Камперовият ъгъл трябва да бъде повече от 90 градуса, за да бъде човек гениален. При сегашното развитие той е около 80 градуса. Челото ни трябва да бъде успоредно на гръбначния стълб, а сега е наклонено с 10 градуса. Човек е изминал 180 градуса в своята еволюция. При рибите лицето е успоредно с гръбнака, само че е отзад. При жабите е на 45 градуса, а при човека – на 180 градуса.

Фигура 4

Веждите са свързани с Астралния свят, с чувствата на човека. Веждите могат да имат една от тези три форми *(виж Фигура 4)*. Космите на веждите са антени. Космите на дясната вежда са отрицателни, а на лявата – положителни. Хора, които имат по-тънки вежди, са по-досетливи, повече схващат вътрешния свят, а тези, които имат по-дебели вежди, са по-възприемчиви за физическия свят.

Като изучавате човека, животните, растенията, кристалите, скъпоценните камъни, тогава ще видите какво нещо е Божията Мъдрост. Какъв ум, какво разбиране, каква предвидливост, каква дълбочина! Има дълбоки работи. Има много за учене. Непостижими работи. Радвайте се, че има какво да учите.

Носът физиологически показва доколко дробовете са здрави, дали нервната система е нормална. Отвърстията показват дали стомашната система е нормална. Нормалният нос е вътре в човека. Като се освободи от ненужните натрупвания, нормалният нос в човека ще се прояви. Гръцкият нос е правилен и показва, че гърците са имали много хубави условия. Широкият нос е нос на удоволствието. Човек с такъв нос иска като животните – като се наядат,

легнат си и спят. Изучавайте какъв нос искате да имате. Ако носът е изкривен към лявата страна, това показва, че в чувствата на човека има недоимък, а ако е изкривен надясно, това показва, че има недостатък в неговата воля, в неговата сила. Ако носът на върха е много изтънен, не е хубаво, не е здравословно. Ако носът на върха е много остър, а не малко закръглен, това показва нервно състояние. Носът не трябва да е много остър на върха, а там трябва да има една крива линия. Дължината на носа показва електричеството и ума, а широчината му показва магнетизма и сърцето. Умът е работил върху дължината на носа, сърцето – върху основата на носа, а волята – върху масивността на носа *(виж Фигура 5)*.

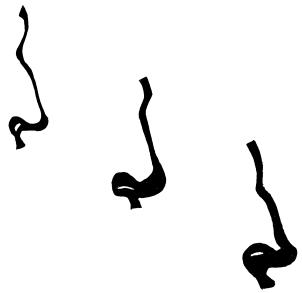

Фигура 5

В широчина носът трябва да е развит и ако е много стеснен, тогава не е хубаво. Музикалният нос има особена форма (А). Има и религиозен нос (В); после, има учен нос (С). Всеки нос си има особено качество. Ако носът е прав, умът господства, ако е вдлъбнат – вкусът господства, а ако е изпъкнал, чувствата господстват.

Къде е първият човек, къде е оригиналът? Сега виждаме копие. Когато виждате един човек, когото Бог е направил, като че някой извор тече, като че нещо от Небето иде. И понеже виждаме нещата не така, както Бог ги е направил, затова пред нас са противоречия. Щом видите, че у някой човек почват да падат двете крила на носа отстрани, тогава той не е от въздържаните. Също така, ако му се мърдат двете устни. Щом челото е много наклонено назад, носът е много изпъкнал напред. А щом челото се изправя, то и носът добива по-малък наклон и става по-близо до

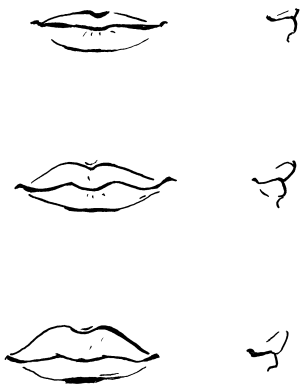

Фигура 6

отвесно положение. В това е тенденцията на развитието. При една правилна уста (В) трябва да има две изпъкнали повърхности и една вдлъбната *(виж Фигура 6)*. Ако долната устна е по-дебела от горната, това показва, че човек много възприема и малко дава (А). Такъв човек е по-пасивен. А ако горната устна е по-развита, човек е по-активен, повече дава (С). В Природата няма произволни неща.

Една сестра запита: „Защо някои си облизват устните?“

Устните трябва да са влажни. Когато човек се облизва, то е, за да ги мокри, та да бъдат добри проводници на електричество и магнетизъм. Стиснатите устни или много отворените устни са лош признак, но ако едвам се допират е добре. Тънките устни са лош признак. Когато устните станат много тънки, това е анормално състояние. Устните схващат най-деликатните вълни, които с нищо друго не могат да се схванат. Та всякога трябва да пазим устните си. У някои хора усетът е станал много слаб и тогава устните са много тънки. Ако устните станат много тънки, тогава умът трябва да се развие, но ако той не е развит, тогава се върви по кривия път. Ухото има три основни части: горна, средна и долна. После, важи как е устроено ухото вътре и как е поставено то – дали е високо чак над веждите, дали е срещу веждите или под тях. Когато горният край на ухото е под веждите, това е хубав знак и показва по-високо духовно развитие. Когато горният край на ухото е срещу веждите, това е пак горе-долу хубаво, а когато е

над веждите, това не е толкова добър признак. Малките уши са по-будни, по-интелектуални. Малките уши имат малък капитал, а големите уши са с голям капитал. При големите уши човек има голям замах и е по-щедър. При малките уши няма много разноски, но и те имат известни дефекти и трябва да се знае колко сантиметра е дължината им. Има си известна мярка. Пет сантиметра не са малки уши. Преди всичко ухото трябва да е голямо. После, не е хубаво ухото да е залепено до главата – трябва да е свободно отзад. Разгледайте *Фигура 7*. Горната част АВ е Умственият и Божествен свят, средната част ВС е Духовния свят, а долната част СО – физическият. А върхът на ухото А е Нирвана. Долната част СО трябва да е голяма и месеста, а не да е тънка; това показва здраво тяло. СО представлява цялото тяло и то така: цялата средна месеста част са гърди и бели дробове, долната част на СО е стомах и коремна кухина, а външният ръб МИ е главен и гръбначен мозък. Частта на Божествения свят АВ трябва да има кръгли контури, без пречупвания; и това е хубав признак. Ушната гънка по ръба трябва да бъде по-широка; това е хубав признак. Когато е много тънка, човек е обеднял. Частта ХУ трябва да има една вътрешна извивка, паралелна на външния контур, което показва развит човек. В средната област външният ръб РС) трябва да има до себе си един друг паралелен вътрешен ръб; някои го нямат. В долната част СО ако има неправилности и пр., то неизбежно се минава

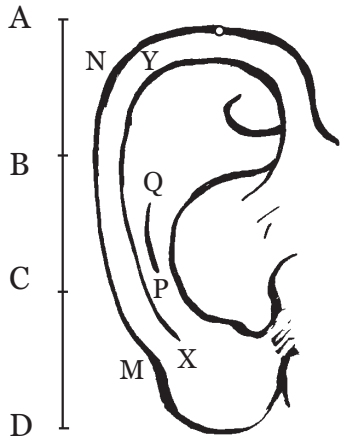

Фигура 7

през катастрофа. Зависи дали е в лявото или в дясното ухо и дали е във външната или вътрешната му страна; и може да се пресметне кога ще се случи или се е случило. Когато човек почне да става умен, става промяна в ухото. Горната третина на ухото показва степента на ума и на мъдростта в човека. Ако тя е доста широка и правилно очертана, без чупки и неправилности, това показва, че човек в духовно отношение е по-напреднал.

В ушния канал има косми, които, освен своята физиологическа служба, представляват антени, които приемат вълните. Тези антени служат за трансформатори, но сегашните физиолози не вземат това под внимание. Те вземат под внимание само простите звукове, които удрят върху тъпанчетата. Тези антени в ухото приемат всички видове вълни от видимия и Невидимия свят – близки и далечни, къси и дълги.

Ако искаш да знаеш как постъпва един човек по ум, изучи носа му. Ако искаш да знаеш какви са неговите чувства, изучи устата му. Ако искаш да знаеш каква е неговата обхода, виж ушите му. На един човек ще му дадеш това, за което говори ухото му.

На народните учители съм казвал често, че децата са им станали скучни, защото не четат по тях, не изучават техните уши, очи, уста, нос, коси и пр.

Ухото е счетоводна книга; когато я отвориш, познаваш с колко капитал разполагаш. Носът е капитал в обръщение, а умът е вътрешен капитал, който е вложен. Някои хора мислят повече и свършват по-малко; значи носът е по-голям. Някои хора мислят по-малко и свършват повече; значи ушите са по-големи. Ушите имат известни излъчвания – през известно време на годината излъчват особени видове лъчи. Носът също излъчва особен вид лъчи. Сега му е времето да изучите елементарни работи и да не се вплитате в подробности. И

тъй, когато носът е по-голям от ухото, тогава човек е развит умствено – много мисли, но малко изпълнява. А когато ухото е по-голямо от носа, тогава човек повече изпълнява, повече е активен, а по-малко мисли. А най-добре е, когато носът и ухото са еднакво развити; тогава човек и мисли, и изпълнява едновременно и това е прекрасно. Носът е проекция, плоскост от Умствения свят, но както казах, в него са изразени освен това сърцето и волята. Очите са проекции на Причинния свят и са израз на Истината. В човека има проекции, плоскости, линии от разните светове. Формата на главата е проекция на целия свят.

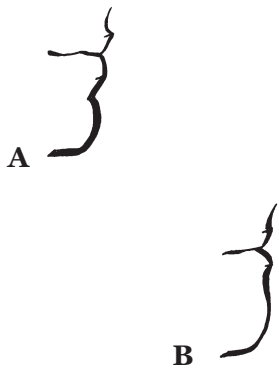

Фигура 8

Волята на човека се познава по устройството на тялото. На волевия човек брадата и палеца са добре развити. Палецът е волята, разумното в човека. Ако брадата има чупка, тогава тя е устойчива (А) и не е устойчива, когато волята не се задържа и всичко изтича (В) *(виж Фигура 8)*. Постъпките на човека са изразени от носа надолу – до края на брадата. Умът е изразен в челото.

Някой казва: „Грозен съм.“ Ще туриш ума, сърцето и волята си на работа и ще имаш правилно лице, правилна глава, ще имаш една съразмерност.

Често едната страна на лицето не прилича на другата. Тогава лицето е асиметрично. У някои едното око е по-меко, а другото е с по-твърд поглед.

ПОСТАВЕТЕ ТЕЛАТА СИ В ЖЕРТВА ЖИВА, СВЯТА И БЛАГОУГОДНА БОГУ

Учителя каза:

Дошло е време съвременният свят да изучи човешкото тяло и тогава ще се построи една социална наука според нуждите на хората. Писанието казва: „Поставете телата си в жертва жива, свята и благоугодна Богу.“ Писанието казва още, че тялото е храм на Бога, което значи, че ще влизаш вътре в този храм и ще учиш. Християните все още не учат в този храм и си остават невежи.

Кръстът трябва да бъде тесничък и като се удвои трябва да даде широчината при рамената. А ако се удвои широчината на ръката при китката трябва да даде широчината на шията.

Когато човек е с вдигнати рамена, това показва, че се чуди какво да прави. Той е като едно растение, което е младо, стреми се нагоре, но се чуди. А когато рамената са насочени надолу, човек се сравнява с едно старо дърво, което е високо; той се чувства силен и поглежда надолу с високо мнение за себе си. А когато рамената са хоризонтални, това е хубав признак и показва, че човек е на екватора, в равновесие. Разстоянието от пъпа до края на ръцете, които са издигнати над главата, е равно на разстоянието от пъпа до края на краката.

Главата съставлява капиталовложението, лицето представлява капитала в обръщение, а ръката показва печалбата. Умът е физическата страна на Божествения свят, мозъкът е физическа страна на ума, а човешката глава е резултат на човешкия Дух. Душата работи чрез сърцето, а Духът – чрез ума. Белите дробове са резултатът на човешката душа, а стомахът е физическият човек. Във формите на тялото, където е издуто, налягането е отвътре, а където е вдлъбнато, налягането е отвън.

Във френологията американците и англичаните дойдоха до една граница, където спряха; оттам нататък им трябват нови хоризонти и интуиция. Съвременните физиономисти нямат максими кога лицето е нормално, не знаят кои са мерките. Има правила при каква дължина носът трябва да има еди-каква ширина. Когато носът е по-широк, чувствата преобладават, а когато е по-дълъг и по-тесен, умът преобладава.

*Когато една част на мозъка е била активна и е действала, там костта на черепа е станала тънка и обратно. Да разгледаме човешката глава (виж Фигура 9). Светскитеспособностисапоставенипо-долу,духовните – по-високо, а умствените и Божествените – най-горе на главата. Някой човек ти е приятен, понеже у него е развит центърът на справедливостта (C), или центъра на милосърдието, който е горе на главата, малко отпред (B), или пък центъра на Любовта към Бога, който е горе на главата (A). Центърът на музиката е над външния край на вежди*те и по челото нагоре (D). Центърът на разсъдливостта (E), центърът на интуицията (F) и

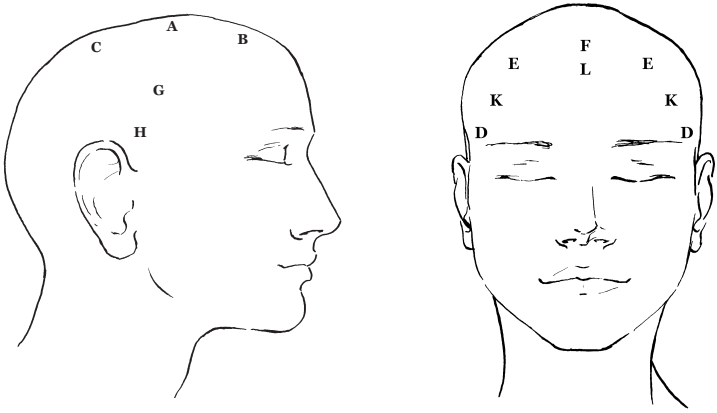

Фигура 9

центърът на въображението (G) е на горната част на челото. Центърът на алчността е над ушите и малко напред (H). Центърът на индивидуалността е между веждите (J). От двете страни на челото е центъра на причинността (K), а между двата центъра на причинността е центърът на сравнението, малко над центъра на челото (L).

Генералите имат широка глава, не им мигва окото при опасност; ако някой човек има тясна глава, не става генерал от него. Когато главата горе е вдлъбната, това показва слабо развито религиозно чувство. Да кажем, че си наследил от баща си широка глава и затова кипваш; тогава ще пратиш енергия и кръв към челото и към горната част на главата.

В Бостън дъщерята на един богат американец се влюбила в един момък. Бащата пратил портрета на един френолог и той казал да не я дава на този човек, защото той ще я убие. И бащата не оженил дъщеря си за него. Същият момък се събрал с друга жена и след една година я убил.

Един брат пожела: „Кажете нещо за косата.“

Когато косата на човека стърчи нагоре, този човек прилича на нива, чиито класове са празни и затова стърчат. В косата на електричните хора се събира повече електричество и тя щръква. Такава коса показва повече електричество и по-малко магнетизъм, а улегналата коса показва обратното. Космите са все антени – имате 250 хиляди антени за съобщение с Космоса. Отвсякъде можете да добиете знание, с всеки косъм приемате енергия. Те не са без причина и не е хубаво да падат. Колкото условията на живота са по-тежки, толкова космите са по-дебели. Колкото условията са по-благоприятни, толкова космите са по-тънки. Като пипнеш космите на един човек, ще познаеш как е живял той, дядо му, прадядо му. Гладки трябва да станат космите. Щом характерът е мек, космите са меки. Щом характерът е остър, то и космите са остри, твърди. Защо си миете космите на главата? Понеже от праха по тях не може да възприемате

сили от Природата и тогава космите не могат да работят добре като антени. Човек с къса коса всякога става много активен, а който е с дълги коси, става магнетичен. Когато човек има дълга коса, е по-спокоен. Дългите коси са по-добри проводници, а късите – по-лоши проводници. Който иска да бъде енергичен, да остриже косата си. А който иска мекота, да остави косата си по-дълга. Някои сестри, които си пуснаха косите, са по-разположени. Американците тичат, бягат, като че ли корабите им потъват, и затова косите им са окапали. Когато човек има магнетичен характер, то в космите отива магнетизъм и те не окапват. А когато има притеснение между ума и сърцето, косата става кадрава.

ЧОВЕК Е МИКРОКОСМОС

На лявата ръка е всичко разкрито; тя е важна и на нея се гледа. В лявата ръка е вложен капиталът, там са всички заложби. Дясната ръка е само това, което сега се изработва, и след това изработеното се предава на лявата ръка да го съхрани. Лявата ръка съдържа чертите от миналите животи, а дясната изразява придобитото сега. Трябва да изучавате каква е кожата на горната страна на ръката, дали там фигурите са триъгълници, квадрати, петоъгълници, шестоъгълници и пр.

Пръстите на краката са по-къси и това показва, че там умът взема по-малко участие, а при пръстите на ръцете, които са по-дълги, взема по-голямо участие. Има космични течения, които идват в човешката аура от целия Всемир. Всеки пръст е антена, свързана с особени, живи, разумни сили в Природата. Когато човек с палеца на ръката си пипа показалеца, с това събужда благородството в себе си; при средния пръст събужда в себе си справедливостта, при безименния пръст събужда в себе си красивото, разумното, а при малкия пръст събужда в себе си практичността. Показа-

лецът е свързан с известен разумен център в Природата и ако не се отнасяш добре с този си пръст, не влизаш във връзка с разумния център. Същото е и с другите пръсти. Палецът е израз на човешката воля. В римско време на някои престъпници са отрязвали палеца и той ставал безволев. С мърдането на палеца се усилва волята; престане ли да се движи, човек не може да проявява воля. Когато малкият пръст е дълъг, човек е настойчив в работата, а когато не е – не е настойчив и каквото започне, оставя го, за да почне друго, но и него оставя.

Един брат показа ръката си, на която животната и умствената линия са отделни. Учителя каза:

Това значи, че сте много самостоятелен и домашните не са упражнявали влияние върху Вас. Когато умствената и животната линия се съединяват горе, това е добро, това показва влиянието на родителите, на разумността в индивида. Сърдечната линия почва от Юпитеровия хълм и слиза към материалния свят. А умствената линия – обратно: почва от физическия свят, черпи своите сокове оттам и отива към Божествения свят. В сърдечната линия енергията слиза от Небето към Земята, а в умствената се качва от материалното към Божественото. По сърдечната линия ние вече знаем какво е състоянието на организма. Когато горният край на умствената линия е разклонен, това показва енергия. Щом направим подобрение в умствената и сърдечната линия, това е признак, че можем да преодолеем мъчнотиите. Сатурновата линия, линията на съдбата, е равнодействаща. Тя показва каква работа са извършили умът, сърцето и волята. Линии, които са на Венериния хълм и са успоредни на животната линия, усилват живота, дават му устой. А линии, напречни на животната линия, дават по-голяма активност на живота, правят го по-активен, по-интензивен. Линиите, които се чертаят на ръката, са проекция; трябва да изучим истинските линии в етерното тяло. Истинският

хиромант вижда главните линии на етерното тяло.

На какво се основава хиромантията? На следния велик закон в Природата: във всяка част на организма работят силите на целия организъм. Това е важен биологичен принцип. На това се основава и следното: ако посадим бегониев лист, той ще даде цялото растение. Човек представлява едно велико писмо, в което Природата е написала много, и който знае да чете, да чете.

Някои от вас трябва да изучавате хиромантията, но не подробностите, а основните работи, които да ви дадат подтик. Една наука може да се направи приятна. Хиромантията не е да разкрием недъзите, тя е наука, която дава подтик.

Един брат запита: „Какво значи, когато човек пише една буква отначало тънка, а накрая – дебела?“

Ако надебеляваш края на буквата, например, когато пишеш Г, В, Б, Л, И и т.н., това показва, че отначало си мек, а после си твърд. А ако пишеш буквата накрая тънка, значи в началото си твърд, а после се смекчаваш.

Една сестра запита: „Какво значение има положението на планетите?“

Планетите, изобщо небесните тела, са центрове, от които излизат грамадни енергии във всички посоки, и на това се основава тяхното значение. Има особени положения, важни моменти в живота, които се определят от положението на планетите, Слънцето и звездите. Писанието казва: „Буквата умъртвява, а Духът оживотворява.“ Астрологията, ако се изучава по буква, умъртвява, а като наука за Духа е важна. Разумното начало създаде принципите и законите и човек трябва да се учи от тях. В астрологията са изгубени известни ключове. Човек трябва да знае кои часове през деня са на Слънцето; всеки ден си има часове на Слънцето, също и всяка вечер. Уран и Нептун създават твърде големи нещастия на хората, не защото имат лоши влияния, но защото съвременното човечество не е още готово да приема

правилно техните енергии. Те сега засилват дейността си. Човек има дванадесет тела и всеки дом в астрологията отговаря на едно тяло; също така и всяка зодия.

Луната влияе за пречистване на чувствата – не да бъдеш разгорещен, а да бъдеш трезвен. Трезвените чувства са религиозните. Като земните жители няма никъде в Слънчевата система – нито на Сатурн, нито на Марс, нито на Венера и пр. – и от тяхната опитност всички се ползват. Земята е една лаборатория за експерименти. В Слънчева система когато искат да прокарат известна реформа, правят я на Земята и когато сполучи, прилагат я и на други места. На Земята могат да стават опити. Сега иде време, когато планетите ще се намерят в благоприятно съчетание и ще почнем една благоприятна еволюция. Тогава условията на Земята ще се изменят. Планетите и звездите ще изменят отношението си към Земята.

По този път, по който хората вървят, никога не могат да бъдат щастливи. Не че щастието е непостижимо, но то е съчетание на всички астрологически принципи, които действат.

Човек има отношение към Космоса; той е микрокосмос и затова всичко, което е вън, в макрокосмоса, го има и вътре в човека. Колкото планети и звезди има вън, толкова има и вътре в човешкия мозък. Вътрешните Венера, Юпитер или Меркурий са във връзка с външните. Вие имате и едно вътрешно Слънце, което е във връзка с външното. Френолозите са намерили, че центърът на Марс е около ушите и малко над тях. Центърът на Земята е отстрани на главата и малко отпред, където е центърът на стежанолюбието. Центърът на Юпитер е малко по-горе. Човек трябва да знае и къде в тялото са центровете на Млечния път и на звездите от първа величина. Едни влияния на Венера са отзад на главата, а други са горе на главата, дето е центърът на милосърдието. Всяка планета

има три влияния върху човека: физическо, астрално и умствено. Венера, като Зорница и като Вечерница, има две различни влияния върху човека. После, и фазите на Венера оказват влияние. Венера има четири фази: при изпразване – две и при пълнене – две. При изпразването фазите са низходящи, а при пълнене – възходящи. За съжаление, сега изучават астрологията като геометрия и не влагат живот в нея.

Един брат запита: „По какво се отличават слънчевите типове?“

В чистите слънчеви типове има изобилие, те са носители на Живота и отиват от планета на планета като екскурзианти, а после ще се върнат на Слънцето. Всеки слънчев тип, като мине през Земята, оставя отражение на Земята. Много слънчеви типове, които имаме на Земята, са отражение на слънчевите типове, които са минали през нея. Да бъдеш под влияние на Слънцето значи да бъдеш така запълнен със Светлина, че да не могат да те изкушават. Когато дойде слънчевият тип, тогава всички други могат да се хармонизират, тогава имаме съвършени хора.

Трябва да се изучават и растенията от астрологично гледище. Така се изгражда астрологичната ботаника. Всяко растение се намира под влияние на някоя планета. Например дъбът е Юпитерово растение. Когато човек иска да бъде устойчив, да яде жълъди. Жълъдът е лековит.

Органите в човешкото тяло, които са под влияние на една планета и на един зодиакален знак, се лекуват с растения, които са под влияние на същата планета и на същия зодиакален знак. Например белият дроб и сърцето са под влияние на Лъва и Слънцето и ще се лекуват с растения, които са под тяхно влияние. Когато някой те намрази, да те намрази при разсип, а когато някой те възлюби, да те възлюби при пълнене на Луната.

Една сестра запита: „Какво ще кажете за Кабалата?“

Сега Кабалата не е вече такава, каквато беше едно време. Сега светът е прогресивен. Когато се говори за Кабалата, трябва да се знае, че това е отвлечена област и там трябва много голям ум. Кабалата изучава вътрешния свят, а сегашната наука изучава външния свят. В древността Кабалата се е изучавала по инволюционен път, като са слизали съществата надолу, а сега по закона на еволюцията започва обратният път на възлизане и Кабалата трябва да се изучава по нов начин.

Числата 9 и 10 са благоприятни. Числото 9 е завършен резултат; след него почва друг цикъл, друга епоха.

Имената, които са поставени на хората, имат значение. Те не са случайни. За онзи, който знае, това не е случайно, а за, онзи, който не знае, това е случайно. Трябва да се изучи мистичното значение на буквите и на звуковете. Всеки звук има особени трептения и особено влияние.

„ОМ“ СЪДЪРЖА ВСИЧКО

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме с Учителя в салона и се отвори разговор за езика изобщо и специално за свещения език. Учителя каза:

По езика на един народ можеш да видиш степента на развитието му. Гласните и съгласните звукове имат разни трептения в разните народи. Например в английския език избягват „р“, едвам го произнасят; в българския език се изговаря иначе, а в немския език съвсем другояче. Българският език трябва много да се преработи, мекота му трябва. Някои думи в българския език имат хубаво съчетание на звуковете, а други – нямат. Например думата ама е по-твърда, а ала е по-мека.

Най-мъчни са били старите езици, които са били инволюционни, а сегашните еволюционни езици се учат по-лесно. Славянските езици са по-изразителни. Ние много малко знаем как се е образувала речта. Съществителните имена са от нов произход, а съюзите са от най-стар произход. Езикът е започнал със съюзите. След това са дошли глаголите, а съществителните са дошли накрая. Когато мозъкът заболее, човек забравя първо съществителните, после изчезват прилагателните, местоименията, глаголите, а съюзите не изчезват. И когато човек почне да се поправя, думите се възвръщат пак по същия ред.

Има няколко свещени езици. На тях говорят по-напредналите същества. Един от тези езици е ватанският език. Той е език, при който не можеш да мислиш, ако си раздвоен. При този език всичко виждаш хубаво, никъде не виждаш дисонанс, всичко за теб е красота. Когато човек дойде до Посвещение, ще учи един свещен език, при който не можеш да пишеш или кажеш нещо, ако мисълта ти не е права. Ватанският език е свещен, Божествен език и е за Земята. Той е език на Белите братя. Ангелският език е друг; има думи за обозначение на разните предмети, както нашите езици, но Любовта го прониква целия и затова съзнанието на човека трябва да е повдигнато в сферите на Любовта, за да може да го разбере и да говори на него. За запознаване с небесния език човек трябва да почне да учи ватанския език, който се приближава в известна степен до него. Свещеният език го има дълбоко в душата. Всеки човек е бил във висшите светове, говорил е на този език и затова го има вътре в себе си, но сме вътрешно подпушени и не можем да го говорим.

Един от древните езици на Бялата раса е санскритският език. В езиците на Бялата раса има много думи от този език; например, вълк, вода и пр. В езика има главно около 250 корена и като ги научиш, другите думи са производни

от тях. Думите Йехова и Ева са от един и същ корен. На български женското име Йова прилича на Ева. Една от най-силните думи в българския език е ум. Тя произлиза от древната дума ом. Ом е това, което съдържа всичко. Ом е Светлина. Значи думата разум е това, което носи качествата на Светлината. Има някои думи, които са си променили значението след време. Ра е изгряващото Слънце. А думата Рай по своя произход е мястото на Светлината. Тъма има санскритски произход – произлиза от санскритската дума тамас. В думата мома, ом е силата. Това е свещен слог. Всичко най-хубаво в Природата е турено в ом. Думите момък и дом имат този слог. В религиозния стар свещен език ом се произнася като ом и като аум. И двете произношения са верни.

Щом се повдигне съзнанието на човечеството, ще се дойде до общ език.

ИСТИНАТА
И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ВЪПРОСИ

ИСТИНАТА

На един обеден разговор стана въпрос за Истината. Учителя каза:

Великата реалност, която лежи в основата на цялото Битие, това е Истината. Не трябва да се бъркат фактите с Истината. В Истината няма противоположност и щом си в нея, болест, беднотия, смърт, страдание – всичко изчезва, няма да остане нищо от тях и ти ще бъдеш свободен. Щом живееш в Истината, никой не може да те ограничи, ти си в Божествения свят, ти си гражданин на Небето. Истината като дойде да царува на Земята, ще дойде Царството Божие.

Трябва да се пазите от две неща, които Господ не прощава: лъжата – бяла и черна. Пазете се от лъжата. Можеш да излъжеш само онзи, когото не обичаш, защото щом излъжеш някого, Любовта изчезва. В Любовта няма абсолютно никаква лъжа. Това е абсолютен закон. Щом кажеш лъжа, ти остаряваш. В Духовния свят нашите лъжи са като камъни, които спъват пътя на духовете и затова ни съдят за лъжата. За да има човек Божието благословение, не трябва да лъже. Като излъже, оттегля се Божието благословение, подкрепата от Небето, от Светлите същества.

Божественото в човека може да го повдигне, но първо човек трябва да се освободи от лъжата. Стъпите ли там, дето е кракът на лъжата, ще умрете.

Една сестра попита: „Какво нещо е смъртен грях?“

Лъжата е смъртният грях!

СВОБОДАТА

След изпълнение на Паневритмията се събрахме около Учителя на полянката и се отвори въпрос за Свободата.

Най-хубаво е свободен да ходиш и свободно да ядеш, да гледаш, да спиш. Няма по-хубаво нещо от това, човек да е свободен. Няма по-хубаво нещо от това нищо да не мъчи човека. Някой път ние се мъчим за нищо и никакво. Ще се проповядва Свобода, свободни възгледи. Всяка душа се бори за Свобода. Свободата е нещо вътрешно. Тя не е нещо само физическо.

Всички от вас да се освобождават с Вяра, с Надежда, с Любов, с Истина. Всичко онова, което е Божествено, освобождава. Свободен е онзи, който живее в Бога! Като се свържеш с Бога, ще почувстваш, че веригите ти ще паднат, Ангелът ще ти каже както е казал на Петра: „Излез вън, свободен си!“

Ти трябва да имаш един кон, когото никой да не може да възседне. Ако рече някой да го възседне, той да изчезне, но ако ти речеш да го възседнеш, да те носи на гърба си. Така другите няма да се изкушават, понеже ако той не изчезва, ще се зароди в тях желание да го откраднат. Вашите коне всеки ги възсяда. Във вашите къщи има много наематели. Преведете тези символи, които се отнасят за вътрешната Свобода. Това значи, че ако низшите, тъмни духове имат власт над теб и те завладяват и управляват, ти не си свободен. Вътрешна Свобода значи те да нямат власт над теб. Някой казва, че е свободен; цяло животно има вътре в него и мисли, че е свободен.

В света има три вида Свобода: Свободата е качество на мисълта, на чувствата и на постъпките. Щом излезеш от рамките на тази вътрешна Свобода, отвън вече не си

свободен. Човек е свободен само, когато изпълнява Волята на Бога. Човек трябва да знае във всеки момент каква е Волята на Бога и да я направи. Когато Бог каже нещо на човека, ако го направи веднага, тогава ще бъде свободен.

Тази сутрин дойде при мен един брат и искаше да му обясня какво нещо е Свободата. Една сестра донесе нещо и аз го поканих да яде, но не го хванах да ми плати; това е Свободата. А не както в гостилниците, дето влизането е свободно, но при излизане ще плащаш. Та когато изпълняваме Волята Божия, свободни сме на влизане и на излизане, а когато изпълняваме другата воля, свободни сме като влизаме, но не сме свободни на излизане. Ние имаме едно заблуждение: мислим, че като останем сами, ще бъдем свободни, а Свободата е в Цялото и като влезем в Цялото, ставаме свободни. Земята, като върви по своята орбита, е свободна. Свобода, която не уврежда никого, това е Свобода.

Божествената Любов носи вътрешна Свобода, простор и широта. Свободата идва отвътре навън. Когато Божественото остане да нарежда нещата, то всичко се нарежда добре. Във всички неща, които стават с Любов, грях няма; грехът е извън Любовта. Досега сте ходили извън закона на Любовта и затова сте грешили и сега трябва да ходите по закона на Любовта, за да не грешите. Човек не може да има Свобода, ако не мине през вратата на Любовта. В Любовта няма никакво насилие. В нея има Абсолютна свобода.

Любовта е Живот без сенки. Самата Любов е закон за себе си. Когато обичаш някой човек, най-първо му дай Свобода. Някои, като обичат, държат под контрол лицето, което обичат, затварят го. Хората не спазват законите на Любовта. Всеки иска да вземе патент, че това и това е негово, а Природата не дава патент. Всеки човек в света е свободен и ако хората са станали роби, те сами са станали такива. Ако са станали нещастни, то е защото са загубили своята Любов.

Щом някой те обича по човешки, ще те ограничи. Никой няма право да притежава момата. Тя е пратена от Бога да се учи. Тя да не притежава и да не я притежават. Да те обичат другите, това е тяхна работа и работа на Бога, защото Бог е, който ще ги подбуди да те обичат. Да ме обичат, това е без закон; не мога да налагам на другите да ме обичат. Ние сега искаме да се наложим да ни обичат; това не е правилно.

Всички други работи освен Божественото са товар.

Истински човек е онзи, когото никога не можеш да заставиш да направи това, което не иска. При нарушение на Божия закон няма Свобода, тогава за човека иде ограничението, защото като се събори неразумно построената къща, ти оставаш отдолу.

Защо хората не са свободни днес? Защото не знаят да използват правилно условията, които съществуват. При каквито и условия да си, знаеш ли законите, ти си свободен. Представете си един човек, който има знания за природните сили и закони. Гонят го и той веднага ще произведе голяма буря с бързина 200 км/ч. Кой ще го преследва в тази буря? Или ще стане невидим – променя си формата, никой не може да му навреди.

Свободата се добива чрез работа. Като дойде Мир в теб, ти си вътрешно свободен. Като правиш добро, ти си свободен. Докато правиш избор между доброто и злото, ти си свободен, но като направиш зло, не си вече свободен.

В Природата само едно цвете ли има? Нали има голямо разнообразие, колко видове цветя има! Всеки човек има особена мисъл, той е един стрък от всички останали; оставете го да си мисли свободно. Човек иска механически да тури ред и порядък в Живота, но не може така. Ще оставиш хората да живеят както разбират. Онова, което правиш, да считаш че си свободен, когато го правиш.

Ограничението е първото качество на Свободата. Свободата започва само при ограничението.

Които искат да живеят братски, не трябва да са наблизо; между единия и другия да оставят разстояние. За да живеят хората добре, трябва да живеят на известно разстояние един от друг, Любовта отблизо не става. Да не се мисли, че физическата близост е и вътрешна близост и че физическата далечина е и вътрешна далечина. Двама души могат да се намират на двата полюса на Земята и пак да са заедно, да са слети. При Любовта не трябва да се привързваш. Ти си в илюзията – когато приближиш една форма близо до себе си и не виждаш нищо друго, всичко друго забравяш и само тази форма знаеш. Не трябва да живеете много сгъстено. Най-малко да има по един метър разстояние един от друг. Значи Любов без привързване. Не ставайте много близки един на друг, за да не се засенчвате. Човек е по-силен от съдбата и условията и ако е по-смел, ще надделее условията, иначе условията ще го спънат. Днес бъдете без юлари!

СПРАВЕДЛИВОСТТА

Седяхме под леската и разговаряхме. Един брат запита: „В Новата култура Справедливостта в каква форма ще се изяви?“

Бог е Бог за всички. Следователно на всички същества трябва да се дадат правата, които им подобават. Справедливостта се състои в следното: на всички същества да се даде подобаващото и никое същество да не се спъва в своя път, в своето развитие.

Когато в една държава няма справедливост, не върви. Законите, които сега съществуват, не са в съгласие с Божествените закони и най-първо хората вършат своята дейност от страх и това е погрешно. Ако моето право не е право на всички хора, то не е право. И ако правото на другите хора не е мое право, то не е право. Та Божието право

е, когато моето право е право на всички – светлината, която имам, да бъде светлина за всички.

В Животинското царство всички са наредени по силата си, защото този, който има сила, има право. В Човешкото царство този, който има по-силен ум, негово е правото. А в Духовния свят този, който има по-добро сърце, негово е правото. В Небето власт се дава на съвършените, които имат Любов, Мъдрост и Справедливост, а на онзи, който не е съвършен, му се дава малка власт.

Човек трябва да отдава нужното почитание и уважение на всеки човек, на всяко животно, на всяко растение – това изисква и Новото учение от всеки нас. И вол да срещнете, ще му отдадете нужното почитание и уважение и ще знаете, че и той има известни права. Божията Справедливост има предвид не само хората, но и всички живи същества – от най-големите до най-малките. И ние трябва да им отдадем полагаемото, което изисква Справедливостта. Бог е предвидил всичко за всички същества и то не само за една година, но за през целия им живот.

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

Учителя прие няколко души общественици. Единият от тях попита коя е базата, върху която трябва да се строи една разумна култура.

Всяка пръчка, която не работи за цялото дърво, е сух клон и се отрязва. Всичката погрешка е, че всеки живее за себе си. Всяко клонче на дървото трябва да съзнава, че е част от целия организъм и ще се подчинява на неговите закони. Каже ли клончето, че може самостоятелно да живее и се отделя от общия организъм, само се осъжда на смърт. И човек играе в Живота ролята на клонче и щом съзнава, че е част от Цялото, без да се отделя от него, ще се развива правилно. Ти колко добре се отнасяш със своя собствен

крак, а с чуждия защо не се отнасяш добре? Когато животът на всички ни стане близък както животът на нашия крак, тогава светът ще се оправи. Каквото е отношението между органите в един организъм, такова е отношението на хората един към друг, понеже те заедно образуват един по-голям организъм. И когато някой човек вреди на друг човек, той все едно, че бие своя крак. Когато някой човек промуши някого, сам ще бъде засегнат.

Господарят е Цялото. В Бог човек ще живее като син, като дъщеря. Какво по-хубаво от това! Ние сме части, удове, но имаме всички блага, всички възможности на целия организъм. Целият организъм промишлява за нас. Какво лошо има в това? Това е новото разбиране. По нов начин трябва да се строи. Трябва нов строеж.

Веднъж дойде при мен една жена, която често изпада в отчаяние, в плач и казва, че е останала безпомощна, а всъщност не е така, защото тя е на работа и при това баща ѝ е богат. Казах ѝ: „Вие много се занимавате със себе си. Престанете с това, за да се внесе промяна във Вас. Затова днес няма още условие да Ви дойде помощ.“

Когато работите, трябва да имате предвид цялото човечество – това е разумното. Когато вие работите само за себе си, то все едно, че работи само един пръст и не е работа, а е само едно упражнение. Когато правиш нещо, от което ти и другите се ползват, то е полезно.

Седиш и мислиш: „Как ще живея?“ Няма какво да мислиш за това. Върху това ще мисли дървото, ти си клон. И каквото спечелиш, ако речеш да го туриш някъде за себе си, то само ще загазиш. Прати го към Цялото. Казано е: „Ще се отречеш от всичко и ще дигнеш кръста си.“ Когато живееш за Цялото, не можеш да правиш погрешки. Когато живееш за частите, тогава ще направиш погрешки, защото когато част спрямо част не се хармонира, нямат правилни отношения и става погрешка. Щом не живееш в хармония

с частите, тогава косвено си в дисхармония с Цялото. Човек страда, понеже не работи за общото, а неговият живот е предвиден в Цялото.

Народите не трябва да се измъчват един друг, понеже са части на човечеството. На всеки народ трябва да се дадат неговите права, защото той функционира в целия организъм като орган. Също така и на всеки индивид трябва да се дадат права, защото и той е специфичен орган в целия организъм и трябва да функционира правилно.

Понеже сте възпитани частично – благото да е само за вас, там е и всичкото противоречие. Не може да бъде друго, в частта живеят всички части. Дяволът, от когото всички плачат, едно време бил благородник и всички го хвалили. Да, той бил видна личност и в него нямало нито помен от лошо. И всичката му погрешка била в това, че един ден, като минавал покрай Божественото огледало, огледал се. А като се огледал, толкова се влюбил в себе си, че поради това съгрешил. Под думата паднало същество се разбира същество, което живее само за себе си и много добре разбира своите интереси. Съществата на ада живеят изключително за себе си. Там всеки, каквото придобие, го има само за себе си. Той казва: „Аз трябва да се проявя.“ И сега идеите на ада са приложени на Земята. Хората работят по законите на ада, има привидна правда. Ред и порядък съществуват само за някои. В личния живот има големи заблуждения. Когато хората разглеждат нещата от лично гледище, там не могат да се спогодят. Животът трябва да се разгледа не от лично гледище, но като една целокупност. Обичай другите, понеже Бог ги обича. Прощавай им, понеже Бог им прощава. В Божествения свят страданията на едного са страдания на другите и радостите на едного са радости на другите. Към това се стремим. Съвършените хора са съвършени, защото считат скърбите и радостите на другите хора за свои. В новата епоха човек ще знае, че щастието му зависи от щастието на другите хора.

За да можеш да работиш, трябва да имаш здрави крака, ръце, очи и пр. Също така има хора, които за теб са като краката, други – като ръцете, очите и пр.; ако те пострадат, и ти ще пострадаш. Всички тези идеи трябва да легнат в основата на Новия строй, който иде.

НОВО НАПРАВЛЕНИЕ НА ТРУДА

Един общественик посети Учителя. Той се интересуваше от въпроса какъв характер ще вземе труда в Новата култура.

В течение на историческото развитие на човечеството има три фази в човешката дейност: мъчение, труд и работа. Мъчението е за животните, трудът – за хората, а работата – за Ангелите. Трудът е по задължение – трябва да се трудиш, за да изкараш нещо за препитание. В работата има радост: художникът работи и поетът, като пише, работи. Работата става с най-малки усилия, с най-малко енергия. При труда се иждивява много енергия, а в мъчението – още повече. Работата показва, че си свободен от труда и от мъчението. Мъчението е слизане надолу, трудът е качване нагоре, а работата е пребивание във висините. Мъчението е робство, трудът е слугуване, а работата е Свобода. Казах, че трудът е по задължение, а работата е по Свобода – свободен си от кармата. Когато не си свободен, то е труд. И като си свободен, то е работа – рисуваш, пееш, пишеш и работиш физически, но никой не те принуждава и с нищо не те задължава. Изведнъж не можеш да минеш от мъчение към работата; човек трябва да мине през труда. Сегашните хора разглеждат нещата разпокъсано, не знаят защо се минава през мъчение, труд и работа. Днес цигуларят свири за пари, хлебарят пече хляб за пари, обущарят дава обуща за пари. Всичко днес е за пари. Природата обича хората, които се мъчат, които се трудят и които работят, но да не стоят

бездейно. Щом си в мъчението, ти си във физическия свят. Щом се трудиш, ти си в Духовния свят. Щом работиш, ти си в Божествения свят. Когато човек работи безкористно, без да му плащат, тогава работи. А когато му плащат, тогава се труди. Например един дава концерт в града и му плащат – тогава се труди, а после идва на Изгрева и дава концерт без пари – тогава работи.

Мъчението е най-мъчно, трудът е малко по-лек, а работата е най-лесна. Някой казва: „Дотегна ми да се трудя.“ А да се работи е приятно. Трябва да се превърне трудът в работа. В работата вече са най-добрите условия. Сега се изисква не труд, а работа и човек да я извърши свободно, по Любов.

Има един разказ, който характеризира цялото човечество; той прилича на приказка от „Хиляда и една нощ“: един богат човек носел на рамото си мотика и търсел да го наеме някой. Един му казал: „Ще ти платя, иди на лозето.“ Той казал: „Аз за пари не работя, пари не искам.“ „Какво искаш? Скъпоценни камъни ли?“ Онзи му казал: „Та аз имам толкова много от тях!“ Другият му казал: „За Бога помагаш ли?“ Човекът отишъл с мотиката да помага. Занапред каква ще бъде ценната монета? Думите „За Бога!“ Такава ще бъде бъдещата Култура. Направете една услуга без да искате да ви платят. Изхвърлете идеята да ви се заплати, всичко трябва да бъде продиктувано от Любовта. Всички блага се включват в Любовта, трябва да работим от Любов към Бога. Ако някому му се плати за труда, то не е Божествено, понеже изразходваната енергия с нищо не се заплаща.

Ако изпълните максимите на това Учение, нито гладни, нито болни ще бъдете. Тук, в Братството, ще бъдем както в Невидимия свят – каквото и да вършим, трябва да го вършим за Бога. Това да го съзнаваме дълбоко в душата си. Каквото имаме, да бъде на разположение на Бога. Да раздаваме заради Бога.

Ако хората биха вярвали, биха имали чудни опитности! Всичко, каквото има човек – дейност, дарби и сили, да употреби за Слава Божия. Но това да бъде непреривен процес. Всеки да смята, че е касиер на Бога. Земеделецът, който оре, да смята, че за Бога работи; също и учителят, и чиновникът, и работникът, и лекарят да смятат, че всичко, което изкарват, е за Бога, а не тяхно. Ако един инженер работи със съзнание за Бога, че строи за Него, няма ли да работи присърце? И онзи, комуто работи, и нему сърцето се отваря и той дава повече. Един човек като работи за Бога, все едно, че каквото е на Бога, е и негово и той ще бъде по-богат. Ако работиш, работи с Любов. Ако служиш, служи с Любов. Ако пиеш, пий с Любов. Яко ядеш, яж с Любов. Ако правиш добро без Любов, не го искам. Всяко нещо, което е направено от някого за мен с Любов, и той се ползва, и аз се ползвам. Това ще турим като един велик закон: вършете всичко с Любов и бъдете разнообразни в методите.

Най-висшата подбуда за работа е Любовта. Не започвайте никаква работа без Любов. Пазете това правило! Трябва човек да започне да се запитва за кого работи, за кого мисли, за кого чувства и пр. Това е най-важният въпрос. Сега всичко в света се върши все с плащане. Съдията съди, но му плащат. Проповедникът проповядва и му плащат. Адвокатът – също. Трябва да изменим своите възгледи, но сега вършим нещата по закона на принуждението. Когато има каква да е материална подбудителна причина, то не е вече Свобода. Нека Доброто само по себе си да те привлече и то да е силно за теб.

Бих желал да ми шие дрехите шивач, който не изговаря лоши думи. Защото всеки влага нещо в това, което изработва – добро или лошо. Ако се прилага това, всяко нещо, което се прави – хляб и пр., ще носи благословение. А сега всички съзнаваме недъзите и не знаем как да ги поправим. Затова изпърво трябва да се образуват малки

общества, които да прилагат тези правила; например, ще посадите една градина по тези правила. При стария порядък тези, при които работиш, ти плащат и ти показват пътя. А при новия порядък не ти плащат нищо, но те оставят като член на своето семейство и ти дават всичко на разположение. Майката носи детето си на ръце, слугинята – също, но на нея се плаща, а майката работи от Любов. Пак ѝ се плаща, но по друг начин – чрез чувството на радост и на приятност, които изпитва. На слугите плащат за свършената работа, а на синовете – не. Синът даром служи.

Някой се пита: „Без пари може ли?“ Хубаво, онази семка, която посаждаш, колко пари ти е платила? Мисълта за парите е хипноза. Ние сме турили много по-голяма важност на парите и казваме, че без пари не може. Без пари може, без Любов не може! Онзи, който те обича, ще ти даде всичко.

Когато работим от Любов, без да чакаме нещо, и когато Божият промисъл ни дава, то е Божествен порядък. А когато се осигуряваме чрез заплати и пр., то е човешки порядък. Вложи капитала си в Божествената банка. Когато работиш без пари, но искаш признателност – или да те обичат, или да те уважават, тогава все пак не си съвсем безкористен. А всъщност човек не трябва да чака нищо. Дъждът иде даром за всички. С пари ли се купува? Слънцето дава даром; бъди като него. Бъди като извора, бъди като плодното дърво. Някой пита как да живее. Като чешмата! Онзи, който работи за Бога и отгоре се уреждат неговите лични работи, той е ликвидирал със своята карма. На някои хора трябва все още да се плаща, те са буби, а които служат на Вечността, на тях не се плаща. В Новата култура другояче ще се организира светът. Представете си, че ще отидете при един хлебар и ще му кажете: „Любезни приятелю“ и той ще ви даде хляб без пари. Но той откъде ще вземе брашното? Ще отиде при някой мелничар, ще му каже: „Любезни приятелю“ и той ще му даде брашното. Това значи, че разменната монета ще бъде Любовта.

Как ще познаем, че хората служат на Бога? Когато се дойде до служене на Бога в света, хората ще пътуват по железниците безплатно, по театрите ще се отива пак безплатно. И артистите ще играят безплатно, музикантите ще свирят безплатно, но в замяна на това техните слушатели ще ги хранят безплатно с най-чиста и хубава храна. Когато някой брат е с много енергия, ще го помолим да набере овошки и той ще вложи тази енергия в тях, ще направи мармалад. И когато някой не е енергичен, ще му дадем да яде от този мармалад и като яде, ще стане разположен. Онзи, който служи без пари, и нему плащат и даже повече му плащат. Някой може да каже така: „Ами аз ако работя без пари, ако работя от Любов към другите, от Любов към Бога, тогава какво ще стане с мен, как ще живея?“ Ето отговор на този въпрос: когато някой работи без пари, от Любов, хората ще му дават от Любов. Ако някой живее по Бога, Бог ще се грижи за него. Така че, строят ще бъде поставен на съвсем нови основи, една велика идея ще бъде приложена в Живота.

Можем да направим един опит: да си сложим копринени престилки и да приготвим заедно чай, но всеки, който ще пали огъня, който ще носи вода и който ще прислужва на трапезата, нека да работи с Любов, доброволно, така че да пием един любовен чай. Ако тласкаш едно буре с вода и си казваш: „На мен ли се падна това?“, тогава ти отнемаш нещо от водата. Същото е и при месенето на хляба и пр. Това е цяла наука, затова хората трябва да бъдат свободни. Всяко нещо, което човек прави, трябва да го прави от добра воля и като го направи, да е доволен, че го е направил, да е весел. Един чай, даден с добра воля, е незаменим. И капка вода да дадеш с добра воля е незаменима. Ти влагаш в нея нещо ценно и красиво.

Съвременните хора развалят Божието благословение, което иде отгоре, понеже като трансформатори образуват една отрицателна среда, в която не могат да се въплътят

на Земята добрините, които Бог е изпратил. Със своите постъпки те развалят житото, гроздето и пр.

БЪДЕЩИЯТ СТРОЙ – СТРОЙ НА ЛЮБОВТА

Няколко души общественици посетиха Учителя. Един от тях попита: „Какво ще кажете по социалния въпрос, който днес вълнува човечеството.“ Учителя каза:

Днес има кризи във всички области на живота – финансова криза, криза в психичния свят, в религията и пр. Всички тези кризи имат общ корен. Като видите измъчени, страдующи хора, хора в лишение и пр., това показва степента на развитието на човечеството и се разбира, че то не е дошло още до една висша култура. В света има място и условия за всички, обаче животът се поставя на неразумни основи, а в него трябва да се приложат Справедливостта и Равенството. Какво се разбира под думата Равенство? Това значи, че на всеки ще се даде според нуждите му. Например на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно, и на възрастния – също. Икономическият въпрос трябва да се уреди: всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и да му остава време за нуждите на Духа. Въпросът за светлината, за въздуха и за водата са разрешени, остава само въпроса за хляба. И сега храната, която земята ражда всяка година, е достатъчна за всички, но не е разпределена както трябва. Обществото трябва да уреди този въпрос. Хлябът трябва да бъде така достъпен за всички, както светлината, въздухът и водата. Би трябвало всеки да получава безплатно хляб и според нуждата си. И като се уреди икономическият въпрос, тогава да остане време за всеки човек да задоволи своите културни нужди. Да се дава хляб безплатно на всички, това е възможно и наложително. Тогава Царството Божие ще е вече на Земята. Това е един от съществените въпроси, който няма да се реши по механичен начин.

На нас ни трябват хора-пионери. Например в нашето Братство може да се направи опит да се кооперират хората и да приложат новия начин на живот. Братството да има шестдесет декара земя, където да се работи по новия начин. Също така да има и работилници, в които да се работи по новия начин. Трудът трябва да се разпредели равномерно, а и в благата му трябва всички да участват равномерно и да има достатъчно за всички. Ние мислим, че сме бедни, а светът е много богат, само че сме бедни откъм разбиране. Доста средства има, за да живеят всички хора един сносен живот.

Онези които са направили света, идат да го поправят. И сега подготвят хората да бъдат на ясно, че всички изведнъж ще се променят. В днешната голяма криза се върши нещо.

Като се оправи сърцето, половината свят се е оправил. Като се оправи умът, целият свят се е оправил. Както ние мислим да се оправи светът, той никога няма да се оправи така. Нито със земетресения, нито с изгаряне на градове, нито с бури ще се оправи светът; тези неща сриват старото, но трябва да стане една истинска промяна в съзнанието на хората. От Невидимия свят работят усилено, за да се възприемат от човечеството новите идеи. Най-напред са пратили около един милион Ангели да спасяват човечеството, но те не са успели напълно да решат задачата си. Някои казват „Господ ще оправи света“, но това е много механично разбиране. Външно не се разрешава въпросът, защото ако въпросът стои така, то Христос можеше да вземе властта, да тури закон и пр. Ако светът можеше да се оправи, то и сега има закони, но това, което липсва, е следното: хората човешката душа не знаят и тялото не познават, не го считат за свещено. Когато хората познаят човешката душа и когато дойдат до идеята да считат човешкото тяло за свещено, тогава светът ще се оправи. Например съвременната държава изпраща с хиляди хора да измрат на бойното поле или богатите пращат работниците в мините, без да влязат в

тяхното положение. Нека дойдат хора с по-високо съзнание, та всички придобивки на науката да се употребят за добро. Както е организиран нашият организъм, така трябва да се организира и обществото.

Който смята, че човечеството зависи от социалния строй, той се намира в заблуждение; все едно да направиш каруца, която е лоша, и после да казваш, че си зависим от нея. Ти, който си направил една каруца, можеш да направиш друга по-съвършена. Трябват идеи. Най-първо обновата ще дойде в мисълта и после – в чувствата. Светът не може да се промени изведнъж. Докато всички вие не почнете да горите и да запалите другите, животът не може да се оправи. Кое спъва живота сега? Съзнанието, разбирането на хората. Царството Божие не е нещо физическо; един ден, когато всички хора се събудят, то ще дойде на Земята – тогава, когато се дадат условия и ход на новото съзнание. Най-прекият път е хората да разберат великата истина, че са едно цяло и че трябва да действат по закона на Любовта. Днес отношенията на хората са механични – както дъски, съединени с обръч в бъчвата, които нямат нищо общо помежду си, но ги държи външно металният обръч, а когато се скъса, те се отделят една от друга и се разпадат на всички страни. Също така днес хората се пръскат като дъските на разсъхнала бъчва и виждат, че няма нещо, което да ги държи, защото отношенията им са механични. Коя е причината за днешните несгоди? – Безлюбието. И кой е пътят, за да излезе човечеството от това положение? – Влезе ли Любовта в света, всичко ще се поправи.

Всички, които искат да образуват общежития и задруги, трябва да турят идеята за Чистота и трябва да бъдат добри проводници на Любовта. В едно Братство, като нашето, всеки да обича всички и всички да обичат всекиго едного. Любовта влезе ли като фактор в света, тогава могат да се уредят въпросите. Другояче те не могат да се разрешат, защото

иначе ще царува в света животинският принцип – силният ще побеждава и ще има право. Хората трябва да съзнаят, че от Бога всички имат еднакви права. Всеки човек има еднакво право за храна, но толкова, колкото му трябва. Също и всяко друго същество. Разумната Природа е предвидила един план за всички – план на Разумния живот – и хората трябва да проучат нейния Божествен план, където всичко е предвидено. За да се проникне в този план, трябва да се изучи човешкото тяло. И хората, като изучат как е устроено тялото им, тогава ще разберат новия порядък. В главата, в това малко пространство се спогаждат милиарди клетки; хората могат да направят същото, но за целта трябва да намалят нуждите си, тъй като имат много излишни работи.

Един гост попита: „Кога ще се пробуди съзнанието на човечеството?“

Ако човек се движи с бързината на волска кола, за пробуждане на съзнанието му трябват векове, но ако се движи с бързината на светлина, ще отиде малко време.

Бъдещият строй ще бъде строй на Любовта; тогава като външен израз на Любовта ще се приложат четири неща: честност, справедливост, чистота и безкористие. Като се приложат в социалния строй, той ще се подобри. Това е разрешение на въпроса, но все пак как може да стане? Това с въпрос за пробуждане на съзнанието, понеже то е вътре в човешката душа и трябва само да се изяви. Значи коя любов ще разреши всички въпроси? Любов, в която влизат като елементи честност, справедливост, чистота и безкористие.

Стига хората да не развалят света, той ще се оправи. Всички видни хора, авторитети ще изгубят ръководството, няма да знаят какво трябва да се прави и тогава ще потърсят Божественото. Приложим ли Божия закон, всички нещастия и страдания ще избягат от нас. Този закон може да се приложи в икономическия живот. Могат да го приложат, но не искат, понеже още вярват, че има лесен път в Живота,

който ще ги доведе до желаното щастие. Но няма друг път освен Божественият. Казват, че държавата имала много хубави закони. Да, има закони, но има и насилие. Хората са много добри, понеже има закони, но ако оставим държавата за 24 часа без закони, ще проверим какви ще са хората.

Един държавник, като стане сутрин, нека да мисли за Бога, да служи на Бога и да управлява в съгласие с Божията Воля. А сега, като дойдат на власт, се забравят и мислят, че те са главните фактори и правят каквото си искат. За оправянето на света не се изискват много работи. За сегашния свят се изисква едно малко усилие, с което той може да се поправи – всички да имат желание за изпълнение Волята Божия.

Изобилието разрешава въпросите. Ако отидеш при една чешма, ще има ли спор за вода? Не. Но за едно малко шише с вода ще има спор. Значи при Великото няма спор, има изобилие, а при малкото има спор. Лъжата, завистта, убийството, грешният живот показват, че няма изобилие. Всичко в света може да се поправи, ако хората се сдружат; тогава ще има изобилие. Днес трябва изобилие в света и не трябва да се злоупотребява с него. Всички лоши неща произлизат от недоимъка. Любовта ще привлече изобилието. Ние критикуваме тази или онази система, но всяка от тях е била потребна в дадения случай и после е изживяла времето си, както едно дете си е служило с количка, но после я изоставя. Новото, което иде, е Доброта, Справедливост, Красота и Разумност. Красотата облагородява и повдига човека, Разумността го прави свободен, Добротата ще внесе хармония в обществото и Справедливостта ще задоволи нуждите на всички. Подчинение без Любов, без Разумност, без Свобода е престъпление. Свободният човек може да се подчинява, но доброволно.

Наскоро получих един проект на Розендорф от Естония, който има план за новия строй. В този план се предвижда

всеки да работи в комуна, да се отмята колко часа е работил и срещу бележка за своя часотруд ще получи продукти от общината; обаче виждам, че тук дейността е все още със заплата. Искат да създадат нов ред, а той вече съществува; остава само да го възприемем. Въпросът за новия ред е разрешен, защото на Небето има Общества, които живеят така, и техният ред трябва да се свали долу, а не да измислят нови строеве. Истинският ред съществува и трябва да се преведе долу, също както скинията на Мойсей бе видяна горе и бе свалена долу по горния образец. На Слънцето, на планетите този идеален порядък е въведен, а на Земята не е въведен все още в материално отношение. Всички правила ги има горе, а тук искат да правят експерименти. Усилието на Невидимия свят е да се приложи в човешкото общество това, което е вече опитано. Нали е казано: „Да бъде Волята ти както на Небето, така и на Земята.“ Нали е казано: „Да дойде Царството ти както на Небето, така и на Земята.“ А пък те искат да измислят тук някои неща, а то така не може.

Сега по целия свят се приготвя Новия живот. Рибите станаха модел за параходите, а птиците – за аеропланите. А моделът за новия строй трябва да се вземе от Висшите същества, защото днешният ред на нещата е детински и трябва да се измени. Даже вече формите трябва да се изменят, тъй като днешните са неподходящи. Възвишените същества, за които е писано в Писанието, че ще дойдат, именно сега ще дойдат.

Ние казваме Отче наш с идеята, че всички хора имат Един баща и че всички сме братя; светът ще се уреди, ако хората приемат тази идея. Жертвите във Втората световна война ще действат чрез хората, въплътени на Земята, за да се измени режимът, строят. Сега се повдигат масите и е една необходимост те да се повдигнат. Сегашният строй не дава условия за задоволяване на културните нужди – човек работи цял ден за придобиване на материални блага,

вечерта се връща уморен, не може да чете и ляга да спи.

Трудът трябва да бъде колективен, като се работи общо. Във всички държави трябва да се въведе кооперативен труд и трябва да се даде работа на всички. Да няма човек, за когото да няма работа. В света има само едно Братство, което Бог е установил, и няма никой, който да не е в това Братство; ако някой не го съзнава, то е поради ограниченост. В света трябва да влезе нов метод – всеки да работи работа, за която е роден. И като работи работата, за която е роден, няма да се изкушава. За съжаление, много малко от сегашните хора са на своето място.

Всички европейски държави ще се съединят в една федерация. Държавите имат толкова дългове, но в новия порядък ще ликвидират с тях, ще ги опростят и ще започнат наново. Има два начина за превъзпитание, които ще действат един след друг, и чрез тях ще се разреши съдбата на хората. Единият начин действа отвън: първо, Мойсеевият закон трябва да превъзпита хората – чрез революции и пр., а на втори план ще дойде Христовият закон.

В бъдеще мъжът и жената трябва да бъдат абсолютно свободни от материалните условия. Жената да не е заставена поради материални условия да се омъжва и мъжът да не е заставен поради материални условия да се оженва. Природата е задържала най-хубавото същинско благо за най-после.

ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ

Учителя прие един общественик и се отвори въпрос за частната собственост.

Частна собственост, както ние я схващаме, няма. Частна собственост не трябва да има. Казват, че хората имат много; не, нищо нямат, те се заблуждават. Някой казва: „Дотук е мое, а оттам нататък е твое.“ Това не съществува

в Божествения порядък на нещата. Земята е Божия, тя не е на никого. Фабриката на кого ще бъде и за кого ще работи? Най-първо за тези, които работят, а излишъкът – за всички други. Има три разбирания за собствеността: частна собственост, обществена собственост и третият принцип – всичко е на Бога. Трябва да дойдем до третото разбиране на собствеността, оттам трябва да се започне коренното преобразувание. За да бъдеш свободен, считай, че къщата, в която живееш, не е твоя; това са временни неща, временните неща считай за временни. Единственото нещо, върху което човек има право на собственост, това са неговият Дух, неговата душа, неговият ум и неговото сърце.

БЕЗ НАСИЛИЕ

Учителя прие един журналист и по време на разговора изнесе следните мисли:

Насилието не е култура, а е приготовление за култура. Трябва да престане насилието, за да има култура. В Бога няма насилие. За всяко насилие се плаща, идат последствия. Тези, които са извършили насилие, са неспокойни. Като отидат в другия свят, и там ще бъдат неспокойни – резултатите на греха ги намират и не могат да се избавят; само когато дойде съзнанието, тогава ще им се прости. Всеки извършен грях е извършен против Бога, нищо повече. Като убият един човек, вече извършват едно престъпление, с което нарушават Божия закон съдбата ги хваща – няма избавление, щом са съгрешили. Като съгрешат, де ще се избавят? Извършили са убийство, крият се в горите, но умират и в Невидимия свят ги чакат. Къде ще се дянат? В другия свят не можеш се скри! Сега човек употребява силата си по навика на животните, но Доброто, Интелигентността трябва да вземат предимство. Човек трябва да се отличава по Доброто; в животинското царство правото е на силния, а в човешкото

царство правото трябва да бъде на слабия. Новото не може да дойде по никой начин чрез насилие. Абсолютно трябва да се отрече насилието като средство за идване на Новото; насилието ражда насилие.

Гостът попита: „Може ли да се избегне насилието?“

Щом имаме порядък на егоизъм, насилието е неизбежно, а щом имаме един Божествен порядък на Любовта, тогава насилието е излишно и се изключва.

Големият ще уважава правата на слабия. Като види някое дребно животно, например, мравка, ще я заобиколи, няма да я стъпчи. Няма да сече дървета безразборно. Човек, като придобие сила, забравя се и се възгордява – там е грехопадението. Сега сме в положението на точилото и ножа. Сега точилото и ножът оправят света и като го оправят, те се изхабяват, а и тези неща, които оправят, и те се изхабяват. Един българин вързал кучето за канелката на бурето с вино и го биел. Кучето, като се дърпало, дръпнало канелката, отворило бъчвата. Човекът като отишъл да гони кучето, изтекло виното. Та ние често, като бием кучето и ходим да го гоним, изгубваме условията, които имаме. Закон е: при насилието ние изгубваме добрите условия, които имаме.

Божествената наука изключва хипнотизма като лечебно и възпитателно средство. Защото при хипнотизма човек употребява насилие върху чуждата воля и тогава ще има обратна реакция.

Днес се повтарят баташките работи – да убиеш човек, без да го съдиш! Като види Бог, че човек злоупотребява с великите закони, дава му урок. Хората трябва да се покаят и да кажат, че убийство не се позволява. Да не се убива виновният. Убитият е по-опасен в Невидимия свят. Този, който не знае окултния закон, казва: „Да се убиват!“ Като се избият, те са по-опасни и винаги след това се влошава положението. Някои хора вярват в злото. Те мислят, че

ще спечелят от злото и смятат, че като убият врага си, ще спечелят. А ако човек се убеди, че неговият враг ще стане по-силен след смъртта, няма да го убива. Някой казва: „За Бога може убийство.“ Не, не може! Никой народ не е прокопсал с убиване. Такъв е Божият закон. Ако можеш да създадеш един човек, тогава можеш да го убиеш и понеже не можеш да го създадеш, не можеш да го убиваш. Всяко убийство, всяка лъжа, всяко лицемерие излизат от съвсем друг източник. Там е смъртта. Не може да се повдигне човек с тях. Едно ще натъчеш, две ще разтъчеш. Старите евреи, като не знаеха закона, избиваха езичниците и последните се прераждаха у тях и положението на евреите се влоши.

Щом вървиш по пътя на греха, ще убиваш, а щом вървиш по новия Божествен порядък, там не става и дума за убиване. Злото никога не се побеждава със зло, защото злото става по-голямо. В Германия не трябваше да се убиват противниците. Като се убиват противниците е по-зле, опетнява се работата. Един човек, като убива гълъб, е със същото съзнание, както една мома, откъснала цвете, за да се окичи. Злото се побеждава с Доброто.

Всяка война носи болести, защото тези отрицателни мисли във време на военните дни причиняват болести като отровни газове и засягат организмите и на онези хора, които не участват във военните действия; тогава цялата атмосфера е пълна с тези течения. С отрицателните мисли във време на война се разклаща атмосферата на етера и това внася дисонанс в човешкия организъм. През войната е „карма-каръшък*“, т.е. действа кармата. Сегашната Втора световна война е война на птиците-аероплани, на рибите-подводници, на костените жаби-танкове, на дърветата-пушки. На онези, които ме разбират, казвам го символично, а мога да го кажа направо: животинските сили в човека вземат участие във войната, а Божественото в човека или

* карашък (тур.) – смесване, разбъркване (бел. ред.)

истинският човек не взема участие. Това, което вършат – войната, не е по Волята Божия и ще страдат. Един певец ми бе казал, че като давал концерт, между присъстващите дошъл и един инвалид – без крака и без ръце, труп, който слушал с интерес концерта. Певецът много се развълнувал, като го видял, мъчно понесъл тази картина. Ето такъв е резултатът на войната. Новото учение и Новият живот не допускат такива картини в Живота. Новото учение е живот на красивото, на радостното, на веселото, на доброто. Това е Божественият живот, който ще дойде, защото такава е Волята Божия. В Божествения живот всеки трябва да се остави свободен. Частното воюване между индивидите ражда колективното. Бог не създаде света за роби, за слуга, за затвори, за наслаждения. Бог създаде света за училище на своите деца.

МЕЖДУНАРОДЕН ЖИВОТ

Един журналист посети Учителя и стана въпрос за международния живот.

Всеки народ си има своята функция и трябва да бъде свободен, за да я изпълни. Всеки народ е като един орган в човешкия организъм. Или другояче казано, всеки народ е възприемател на специфични енергии в Космоса, които после се разпределят на цялото човечество, затова и е необходим за живота на това човечество. Българите представляват един орган, англичаните – друг, германците – трети и т.н. и като дойде Господарят, ще ги сглоби всичките. Един ден всички народи ще донесат своите специфични хубави черти и ще ги направят достояние на цялото човечество. Всички народи носят част от свещената Скиния и един ден когато всички тези части се съединят, ще образуват Скинията. И понеже всеки народ си има своя функция като орган на общочовешкия организъм, затова той е свободен да говори

на своя език. Всички народи трябва да живеят братски помежду си като членове на едно семейство. Никой народ не трябва да господства. Някога Вавилон, Асирия, Римската империя господстваха върху другите народи, владееха ги, но сега къде остана тяхното господство? И днешните държави, които господстват, ще имат същата съдба. Всички народи трябва да имат добри условия, никой народ не трябва да подтиска друг и силните народи трябва да помагат на слабите.

Като се срещнете с един англичанин, с един американец и пр., да чувствате, че сте над народността, че сте братя. Национализмът трябва да се надрасне, оставете го настрана – човек не трябва да обича само своя народ. Вие гледайте да сте синове Божии!

В семейството най-първо бащата и майката са диктатори и употребяват наказание – пръчката, но като пораснат децата, бащата вече не ще може да употребява диктатура, ще стане демократ. Също така, когато народите се събудят и възмъжеят, диктатурата в управлението престава и се превръща в демокрация. Синархията е най-висока форма на управление, но съвременното човечество не е още готово да я възприеме, тя е за по-далечно бъдеще. Все повече се събужда в човечеството колективното съзнание, усилва се тенденцията за обединение и в бъдеще ще се наложи федерация на народите.

УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

ЗАВЕЖДАМ ВИ ПРИ ИЗВОРА

Един брат посети Учителя. В частен разговор с него Той каза:

Идването на Великите Учители става за освобождението на света. Аз ви показвам къде е пътят на Светлината, която носи Живот и няма да ви покажа малките светлинки. Когато се приближавам при хората, всякога съм чист. Чистотата е едно качество, което всички трябва да придобиете. Когато говоря за Слънцето, няма да очаквате щастие от мен, а от Слънцето. Завеждам ви при извора. Няма да очаквате щастие от мен, а от извора. Та когато ви говоря за някои работи, искам да ви заведа при Реалността, където няма скърби и страдания. А там, където има скърби и страдания, това е нереалното и човек, като не разбира Божиите пътища, страда.

Аз имам допирна точка с Бога. Интересува ме допирната точка! Като направя нещо, тогава мисля, че зная. За мен само реализираните идеи са идеи. Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаят, че не съм дошъл от само себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога да работя за въдворяване на Царството Божие на Земята. Царството Божие няма форма. Бог говореше чрез Христа, Бог говори чрез мен! Идеите, които излагам в беседите и лекциите, са взети от Божественото. Аз съм дошъл, за да изявя Любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия. Каквото е говорил Христос и каквото говоря аз, то е един и същ източник. Не са два източника. Но всеки Учител се различава, носи един свещен огън от Невидимия свят и какъвто е огънят му, по това се отличава.

Против Учителя не може да се работи. Ние носим едно Божествено учение, но не спорим, не можем да го

сравним с нещо; времето ще покаже. Всички онези, които ще дойдат, са определени. Онези, които идат в Шестата раса, са определени. Ако някои могат да намерят по-голяма светлина другаде, нека да идат там, няма нищо. Учителят като дойде, носи новото; старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ и този ключ е в Учителя. Учителят дава обяснение за възможностите на настоящето и разкрива бъдещето. Аз сега дойдох да науча хората да живеят по Любовта; няма друг път, всички ще дойдат. Това Учение искам да го подложат на опит.

Аз се уча от Слънцето. Искам да бъда като Слънцето, като плодните дървета, като изворите, като скъпоценните камъни, като всичко хубаво в света. От всичко се уча, всичко оценявам, нищо не подценявам. Когато хората вървят по този Божествен път, аз се радвам, а съжалявам, когато не са в него, защото всички ония страдания, които ще имат, не ме радват. Аз искам душите, над които работя, да успяват и един ден да бъдат една написана книга, че да се радвам, че съм постъпил добре.

Трябва да дойде Учител в света, за да даде образ на хората. Като дойде Учител, Той говори нещо, което им е понятно. Учителят носи Първата любов в себе си и не може да гледа с пренебрежение на хората. Той гледа на всички еднакво, защото Любовта има еднакво око за всички. Той знае защо страдащият страда и защо радващият се радва. Той може да избави страдащия много лесно, само с две думи: „Приеми Любовта и ще се освободиш!“

Трябва да обичаш един човек, за да го подготвиш в пътя към безсмъртието. Учителят приема Любовта от Бога, тя минава през Него и идва при ученика.

Най-първо се образува връзка между Учителя и ученика. Учителят трябва да има Любов към ученика, за да може да му преподава. Любовта, която Учителят има към ученика, е важен фактор за повдигането на ученика.

От никого нищо не съм взел, само съм давал. Съживявал съм ги, връщал съм ги от смъртта, материалното им положение съм оправял, дълговете съм им плащал, а в замяна нищо не съм взел, защото така разбирам Любовта – в даването. И чувствам единството по следния начин: ти, като обичаш някого, мен обичаш; като поливаш едно цвете, радвам се, понеже то се радва.

Ето как ще стане побратимяването: нашата литература ще преведем на сръбски, на полски и пр. Невидимият свят ще даде запалка, а материалът ще се даде от тия, които са в Школата. По стила на беседата ще кажа, че едно дете може да говори логически, като заучи някое стихотворение; да говори човек логически не е мъчна работа, има известни правила, които ще заучи и готово. Нещата в Природата логически ли са наредени? Звездите не са наредени по величина в пространството. Онова, което се дава в беседите, не е само в думите. В беседите има запечатани работи, които не могат да се предадат с думи. Много работи остават запечатани и само който ги е преживял, ги възприема. Четенето на Евангелието, беседите и лекциите трябва да става с разбиране и приложение. Всяко нещо, което четеш, трябва да обмислиш и да го приложиш. Някои мои беседи са чисто хирургически – чистя раните на хората, на които говоря. Значи съобразявам се с хората, със слушателите, с живата публика, която е пред мен. Във всички лекции могат да се намерят методи за възпитание и самовъзпитание. Толкова методи и образи съм дал за възпитание на децата, на големите, на философите, на поетите и пр. Образите, с които си служа, са извадени от Природата. Най-новото, което е сега в Природата, това превеждам. Преди две хиляди години друго беше. Казват: „Едно време Христос е казал това“; да, но Христос също е казал: „Сега не може да разбирате някои неща и после ще ги разберете.“ Та сега има нови неща и след две хиляди години ще има още по-

нови неща. У нас философия, живот, упражнения и всичко друго вървят хармонично. Тези гимнастически упражнения се дават на външния свят за пръв път. Музика прониква беседите и трябва да се намери някой, който да знае да ги изсвири. Който ще тълкува беседите, трябва да е майстор. В беседите са скрити истини за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от Младежкия и Общия окултен клас, Евангелието – също. Тези работи вършете пред всяка друга работа, обезателно трябва да намерите време за тях.

Братът каза: „В тях има скрит смисъл.“

В това е именно е силата – да се упражнява ума, да се впрегне на работа и да търси вътрешния смисъл на думите в беседите. Някой път ви държа една лекция и през ума ми минава мисъл защо ли трябва да ви я държа, когато ще я разберете след двадесет години; защо от Небето искат да я държа. Сега давам двадесет лева на малко дете, което не съзнава, но като минат години тези негови пари вече ще станат един малък капитал. Идеите, които излагам в беседите и лекциите, вие сами може да ги намерите, но за всяка от тях трябва да работите двадесет и пет хиляди години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има десет идеи; тогава колко години ви трябват, за да ги намерите? А колко такива беседи има? Затова подчертавам, че с тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие. Някога в древността мнозина са чакали в школите двадесет години, за да има дадат две-три зрънца изречения, с които да работят после.

Окултната наука на Запад върви по механичен път, а в беседите има разнообразие, каквото има и в самата Природа. В това разнообразие има вътрешна закономерност – както е в Природата, така е и в беседите. Аз съм излязъл от един свят, в който окултистите не са стъпвали и дори не са го виждали. Превеждам от Природата, от самия оригинал.

Досега не съм ви говорил за Любовта, досега съм стигал до Причинния свят. Тази Школа върви по Абсолютния път; щом искате да вървите по относителния път, вие се изключвате от нея. И вън от Школата пак е школа. Всичко е в плана на Бога. Веднъж казах на едни външни хора: „Ако искате да чуете това, което е писано, то недейте идва при мен, има книги, четете ги, но ако искате да чуете това, което никъде не е писано, елате при мен.“

Един свещеник ми писа, че се е отчаял, защото нямал какво да говори, но почнал да чете беседите, животът му се осмислил, станал радостен и весел и ме питаше дали има право да ги изнесе пред своите слушатели. Той се е ободрил от новото. Аз никой път не съм преповтарял нещата. Това, което съм казал, целият свят да ми дадете, не го повтарям. Онова, което говорих двадесет и пет години, то вече изпълни света и от него светът не може да се освободи. То не е мое, то е Божествено и един ден хората отвътре ще го приемат. Животът няма да се измени така, както днес хората мислят. Има невидими работници, които вземат и разпространяват чрез въздуха идеите, които ви говоря. Словото, което донесе Христос, духовете после го разпространиха навсякъде. Новите идеи, които говоря, тази Божествена мисъл, навсякъде се носи в света, всички я чувстват. С вас заедно слушат беседите и други същества. Мнозина слушат туй, което говоря. Когато изнасям беседи, нямам предвид само вас, но и тези, които съвършено са се освободили. Тях ги няма тук, на Земята, свободни са и слушат от други светове.

Братът попита: „Как можем да ги достигнем?“

За да ги достигнете, трябва да направите връзка с тях и да ги попитате как са дошли до това състояние.

Някой път, за да стресна, за да изтъкна някой недъг и за да помогна, разправям в беседата работи, с които се цапам, като навлизам в една тиня, защото всяка човешка любов

е голяма кал. Принуждавам се да разправям за това, за да изтъкна истината, цапам се, ала не може другояче, трябва да я кажа.

Един учител ви преподава знание, но знаете ли как се е придобило то? Някой е вкусил сладките плодове на знанието, но как идва този сладък плод, какви условия е минало дървото, как е издържало на бурите, студа! Ако хората са готови, мога да им говоря по-дълбоки работи, но трябва смирение. На един човек, който мисли, че всичко знае, не мога да му кажа нищо. Преди всичко човек трябва да има смирение, ако иска да получи по-вътрешно знание, т.е. трябва да има съзнание, че това, което знае, е много малко и че трябва тепърва да учи.

Един французин ми зададе с писмо няколко въпроса: първо, кое ме е подтикнало да започна това движение? Отговорих му: Любовта към Бога, Знанието за Бога и Истината за Бога. Второ, за кои е това движение? Казах му: това движение е за цялото човечество, а не само за България; това движение е организирано и другите организации ще дойдат да помагат на него, понеже то е Божествено. Трето, това движение има ли противници? Казах му: във времето, което иде, всички онези, които се противят, ще изгубят своята почва. Това, което ние носим на света, е така необходимо, както светлината, въздухът, водата и хлябът. Това е най-новото положение, което се разкрива на бъдещото човечество. Хората трябва да го опитат. Любовта трябва да влезе в света по нов начин. Нещата, които казваме, трябва да се проверят, за да имат живот и никак няма да се налагат със сила. Аз не искам да ви доказвам, а казвам: Опитайте. Щом се защитаваме, ние сме на крива страна, трябва да се говори само това, което има приложение. Това, което говорих тази сутрин в Общия окултен клас, има приложение.

Който не познава Вътрешния учител, не познава и външния. Учителят не може да работи върху всички направо.

Върху някои работи направо, а върху други работи така: ще тури между него и себе си един човек или двама, или трима души и т.н., до десет. Христос избра дванадесет души и върху тях работеше. Всеки от тях имаше една типична черта. Например Тома имаше особена черта и тя беше врата за Христа да работи между другите хора. Също така и всеки един от учениците му беше врата, чрез която Той можеше да работи върху специална група хора в света. От всички ученици на Христа само у Йоан имаше мекота.

В погрешките на моите ученици не се взирам, имам много по-важна работа. Зная всичко какво мислят и какво вършат. Бих могъл да ги изправя, обаче не искам; оставил съм ги напълно свободни, тъй като уча свободните. Това Учение е за свободните, не търсете любовта на кибритените клечки. Любов, която се запалва от кибритени клечки, гасне, а Божествената Любов е вечна, тя никога не гасне, никога не се губи, вовеки веков пребъдва. Само като помислим за Бога, Любовта ще изпълни нашите сърца. Това, което съм ви казал, е много малко: да търсим Бога във всичко, да обичаме Бога във всичко и във всички! Аз съм посадил млади дръвчета, които сега растат и след три-четири-пет години ще дадат плод. Тогава ще видим на кого какъв е плодът. Нито един, който е дошъл при нас съзнателно, не е излязъл. Ние нито каним, нито пъдим някого от нас.

Сега приготовлявам учениците; ще дойде време, ще ви запаля и вече не ще има угасване. Само ако се запалите! Най-напред ще има охкане, ала като почнете да давате плод, то вече сте готови. Аз съм се пожертвал за вас, а сега вие трябва да се самоотречете от себе си. Чрез послушание ученикът ще възприеме Любовта на Учителя. И както почвата възприема дъжда, така той възприема Любовта на Учителя. Чрез учение ученикът полива нещата и те растат в него. Ученикът е послушен, за да се посели в него Любовта на Учителя, и учи, за да възрасне в него Любовта. За да те

приеме Учителят, трябва да имаш Любов. Само Любовта може да отвори портите на Мъдростта и на Знанието. Учителят избира учениците си и със своята Любов ги повиква. Ученикът от признателност към Учителя учи, за да поддържа Любовта на Учителя.

Любовта, която проявяваше Христос към околните, беше отглас на Любовта, с която Го възлюби Отец. Като познаем Бога, трябва да познаем, че и нас е изпратил, за да извършим Волята Му. Всеки съзнателен човек, в когото Духът Христов живее, трябва да осъзнае, че е пратен, за да свидетелства Истината, че е пратен да извърши Волята Божия. Ако нямаме отношение към Бога, какво ще ни застави да имаме отношение към другите?

От какво зависи благоволението на Учителя към ученика? То зависи от две неща: първо, от добрата обхода на ученика към Учителя и второ, ученикът да учи. Той може да се обхожда добре, но да не учи добре и това, което с добрата обхода съгражда, с неученето разгражда. А има ученик, който добре се обхожда и добре учи. Тогава Учителят към него има особено разположение. Добрата обхода е капитал! Чрез учене ученикът разработва този капитал. Ако не се учи, капиталът остава неразработен и тогава след време изчезва, изхарчва се. Всяко нещо, което не дава плод, се хаби, намалява се.

Най-първо човек трябва да цени Любовта, която дава Живот, а след това да желае да облече Живота. Знанието е дреха на Любовта, Истината е охрана, жилище. В Любовта човек се ражда, в Мъдростта се облича, а в Истината има жилище, в което да живее. Любов, Мъдрост и Истина са три необходими неща.

Много братя и сестри са отдадени напълно на уреждането на материални и лични въпроси и не живеят идеен живот. Затова е необходимо да се създаде мисловна централа – не всяко нещо да се съобщава на всички, а само на определени.

Някои не прилагат и даже понякога съжалявам, че почнах в България духовна работа. Трябват безкористни хора, които са готови да служат безкористно на Бога, а в Братството такива са само отделни лица. Определените братя и сестри са 1444. От тях има вече една част в Братството и с други още ще се допълни. И те ще дойдат непременно! Но не всички, които са сега в Братството, са от тези 1 444 души.

Една сестра ми каза: „Искам да бъда при Вас, да Ви слугувам, да Ви стана слуга.“ Казах ѝ: „Моля, Вие сте на крив път! Защо ще слугувате на мен, вашият господар е Бог, слугувайте на Него! Аз също съм слуга. Защо ще взема един чужд слуга, когато и аз съм слуга и мен не ми трябват слуги.“ Христос казва: „Думите, които говоря, не ги говоря Аз, но Отец Ми говори чрез Мене.“ Когато някой път говоря строго някому, защо той да не мисли, че Бог говори чрез мен.

Един голям професор може да посвети на ученика си много малка част от времето си, понеже е много зает с разни свои открития в лабораторията. Изобщо неговата работа не е да се занимава само с ученика.

Нямам време, никой да не идва да ми се оплаква от този или от онзи. Някой пита: „Какво трябва да правя?“ Гледайте мен и правете каквото правя аз, опитайте го. Необходимо условие за напредване на ученика е изучаването на беседите.

ЗЛАТНИЯТ ВЕК НА БЪЛГАРИТЕ

Днес трима братя посетиха Учителя. Те Го помолиха да им каже нещо за отношението на света към Него и изобщо към Братството.

Едно време, когато противниците гонеха богомилите, тогава богомилството беше в една епоха на отлив и гонението беше възможно. Сега сто чифта цървули да скъсат, нищо не могат да направят, понеже ние сме в прилив

и това, дето се опитват да направят нещо против нас със законопроект, няма да стане. Следиха ме с автомобил, за да ме хванат, но не можаха – тъкмо посягаха и се явяваха пречки, виждаха, че мястото е неудобно и отлагаха. Ето така се нагласяваха обстоятелствата. Сега е златният век на българския народ и ако се изгубят и днешните условия, тогава създаването на Учението ще се пренесе в друг народ и България ще бъде на опашката и то закачена на косъм. Всички в България ще преминат през изпитания, които ще засегнат и вас, учениците, за да се види кой ще устои. Много от тези, на които съм предал знания, не ги употребяват както трябва и няма да им дам знания за електричеството и магнетизма, защото ще злоупотребят. Нека чакат с хиляди години от науката за тези закони и сили. Тази Божествена книга ще я затворя; на малцината, които са готови, ще дам, а не на всички.

Един брат запита Учителя: „Като пишат толкова неверни работи против Вас, защо не се защитавате?“

Истината не търпи оправдание. Защо ще се оправдава Истината? Няма защо да бързаме, вековете са пред нас, т.е. бъдещето е наше, времето работи за нас. Един път пътувах с един господин и той ми каза: „Знаете ли какво пишат вестниците за Вас?“ Казах му: „Бъдете уверен поне в това, че не съм ги подкупил, щом пишат така заради мен. Та един ден ще си вземат думите назад, стига човек да върши работата си добре. Във всички анали на Природата няма описан случай, дето някой да е работил с Любов и да е изгубил нещо.“

Преди няколко време дойде един брат от Плевен и спомена, че някои там са говорили лошо за Братството. Казах му, че това движение не съм почнал по лична воля, но по нареждане на Бога и затова то не е човешка работа, а Божествена и всяко препятствие, което ще се постави на пътя му, ще бъде пометено.

Дойде един младеж от варненско и сподели, че някога ми бил голям противник. Работел в мина Перник и говорел все против Учението, но му вързали езика, онемял напълно. Оттам насетне се запознал със спиритизма и видял, че съм бил на правата страна, а той – на кривата. Познал, че рита против нещо, срещу което не трябва да посяга. Всеки, който почне да се противи на Истината, ще пострада. В този момък дошла една чиста мисъл, видял своята погрешка и осъзнал, че както днес вървят хората, светът не може да се оправи. Един свещеник от Варна идва да ми каже, че развращавам народа. Отвърнах му: „Каквото и да говориш, мисли, за да не ти дойде нещо до главата! Ето такъв е законът!“ По-късно този свещеник пътувал по влака и поради сблъскване голям куфар паднал върху главата му и го наранил. Той пак идва при мен да му кажа нещо за утешение. Казах му, че трябва да се живее по Бога и че ние сме на фронта и сме в постоянно напрежение. Трябва да се отблъскват тези вълни, които постоянно ни заливат, трябва да воюваме със стрелите на тъмнината и да бъдем постоянно будни и трезви. Това не е война с плът и кръв, но воюваме с тъмните сили на ада и не е лесно да се отбива всичко това.

Това Учение искат да го загасят, но никога няма да успеят. Казват, че това Учение е ново, но то е старо и ново, то е винаги едно, то е Божествено! Тази Светлина ще залее света и каквото и да правят, не могат да я загасят. Всичко в света, което е смъртно, не е Божествено и то ще се разруши. Всичко, което е безсмъртно, Божествено е и ще остане.

Да не се предизвикват противодействия, които са ненужни. Изнесъл съм много неща в беседите и лекциите, които трябва да се проучват и най-важното е ученикът да ги разбере и да ги ползва. Както мнозина, които четат от сутрин до вечер евангелията, ако знаеха как да ги ползват, биха придобили голямо богатство. От света нищо не искам.

Швейцарецът, който дойде тук, чухте ли какво каза? Че от България излизат апостолите на Новата култура.

Един брат попита: „Той откъде знае това?“

Оттам, откъдето пчелите знаят кога ще се развали времето. Казано е в Писанието: „Няма да се върне Словото, без да принесе своя плод.“ Когато ме викаха в Дирекцията на полицията, казах, че ако се опълчат и почнат да противодействат на Бялото Братство, в България ще настанат суши, наводнения, глад, трусове, репарации и най-после всичко ще стане на пух и прах. Изтъкнах им още: „Не съм казал нещо, което да не е станало, и знаете ли какво щеше да стане с България, ако не бяхме работили досега? Но ние сме работили много и то все положително!“ Днес имат малко по-добро отношение към нас, няма такова противодействие. Учението от тук ще се пренесе в Русия и там ще го приложат. В Русия ще се играе Паневритмията. Германците също ще го приложат. Предупредих Фердинанд за четири неща: първо, през време на Балканската война казах, че не трябва да воюват със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Деде-Агач, Кавала. Второ, в 1914 г. казах България да пази неутралитет, защото така ще спечели, ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета; не ме послушаха. Трето, след като се намеси България в Първата световна война, казах в 1917 г., че тя ще изгуби и затова навреме да вземат мерки. Исках само доброто на България, но ме интернираха във Варна. После след погрома ме питаха, но казах: „Късно е вече!“ Четвърто, повтарях пред Фердинанд и Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави. Дал съм методи за разните области на живота, методи за възпитание на детето и на младежта, дал съм музика, също така съм дал и Паневритмията; нека сега ги приложат. Това е материал, който е опитан, и няма какво да търсят друг метод, защото този метод, който посочвам, е в единение със епохата и трябва да се приложи. Силата ни

не е в това, че в някои други държави добре са отзовават за нас, а в това дали имаме връзка с Божественото, дали имаме подкрепата на Небето. Вече има литература, в която съм изложил всички методи и не казвам на вяра да приемат, но всичко това те могат да го опитат. Хората проповядват една свобода, която всеки може да им отнеме, а аз проповядвам една Свобода, която никой не може да им я вземе.

Нека дойдат при мен най-интелигентните и най-безкористните българи и ще им кажа начин, по който може да се излезе от днешното положение.

РАЗКРИТИ И НЕРАЗКРИТИ ПЛАНОВЕ

Бяхме в приемната на Учителя и една сестра помоли; „Учителю, кажете някои неща из Вашия живот.“

Всичко онова, което съм казал, няма да загине, ще пребъде – това са живи думи. Ако не се приложи сега, ще го приложат други същества, но няма да оставим така това, което съм казал. Аз не смея да начертая нещо, защото щом го начертая, то става. Когато начертая нещо, то от Невидимия свят ме следят, понеже моите чертежи са планове, които те са готови с голямо желание да ги приемат и да ги приложат. Всяко нещо, което изговарям, веднага става. Идват Същества от далечни светове, които чакат да чуят какво ще кажа за Божията Любов.

Някои казват: „Учителя знае“, но моето знание няма да им помогне, а тяхното лично знание ще им помогне. Някой път се представям, че не зная да пея, защото ако пея както трябва, то вие ще се уплашите. Аз се смалявам, за да ви дам подтик да пеете.

Изляза ли някъде, и времето се смекчава. Когато проповядвах на улица „Опълченска“ № 66, времето беше все хубаво, прозорецът беше широко отворен и никой не заболя. А когато тръгнахме на Свети Дух за Витоша, беше

понеделник, 21 юни 1937 г. и щеше да вали, обаче казах на Месечината да отвлече дъжда на друго място. И наистина се отложи за двадесет и четири часа. Някой път, като искам дъждовна баня, казвам горе на Небето да вали и вали. Винаги знам кога ще вали и колко ще вали, но отивам нарочно и съм разположен. Не казвам на този, който ме придружава, че ще се поомокрим, а на дъжда благодаря, че върши една хубава работа. Има много неразкрити работи, Природата все още не се е разкрила. В нея съществуват ред системи и невъзможното в една система е възможно в друга.

В ония години, когато при долните Мусаленски езера беше построена само малката хижа, един момък, Коста, беше неин пазач. Ние с Братството направихме екскурзия до връх Мусала, а Коста наловил пъстърви, за да ги продава. Попитах го колко ще ми вземе за тях, той направи сметка и аз се съгласих: „Хубаво, плащам Ви рибата, дайте я на мен.“ Рибата беше жива, защото беше ловена със сак, и плуваше във вода в една огромна тенекия. Ние я върнахме обратно в езерото. След това Коста престана да лови риба – стана преврат в него, прие вегетарианството.

Веднъж при екскурзия до връх Мусала напредвахме заедно с една група братя и сестри и на пътя ни се бе навила на колело отровна змия. Турих си бастуна над нея и тогава тя издигна главата си и част от тялото съвсем отвесно. След това направих с бастуна си няколко кръга във въздуха над змията и тогава тя се проточи и бавно, тихо се изгуби в гората.

Веднъж минавах през една планина и насреща ми излязоха овце, а отпреде им стоеше един каракачанин. Като викнах овцете, те до една дойдоха при мен. Казах на каракачанина, че съм стар овчар и овцете познават езика ми. Потупах някои от тях. Казах им: „Ще се уреди вашата работа, пасете си сега тук.“ Овците ми се оплакаха от теглата си, че им вземат млякото и пр. Казах им: „Почакайте още малко.“

Веднъж отидох в кантората на Граблашев. Един човек пишеше заявление, че някой си е злоупотребил с една негова сума. Казах му, че аз дължа тази сума и му я дадох.

При пътуване из България отидох и във Видин. Поканиха ме на едно място, където щяха да правят сеанс. Все учени хора бяха. Казаха ми: „Елате да видите как правим сеанс.“ Дойде един българин и влезе в една от жените; той беше неин брат и им каза разни неща за отвъдното, но после не искаше да си ходи. Сестра му почна да удря по масата, Голов духаше, но духът не излизаше от тялото. Стана полунощ, щяха да се компрометират и да кажат хората, че правили сеанс и че една от тях се е умопобъркала. Казах: „Коленичете всички! Турете я в средата и ще четете полека Отче наш!“ Щом изчетоха Отче наш, тя се събуди и попита: „Какво стана с мен?“ А другият ѝ брат, който досега не вярваше, като видя всичко това, повярва.

Някой идва при мен и иска да му направя услуга, да му помогна с нещо. Аз се вдълбочавам в себе си и мислено се обръщам към Господа да ми каже по какъв начин да направя добро на този човек. Поставям се в приемателно състояние. Небето вътре в мен става облачно, студено -това не е моето състояние, възприел съм неговото. Така, като се поставя в неговото положение, вземам товара му и скръбта му минава. Най-първо ще взема от неговата скръб и ще му предам от своята радост. А като взема скръбта му, ще я трансформирам.

Веднъж пътувах с една каруца и предупредих каруцаря: „Почакай онзи малък облак да отмине.“ Той не обърна никакво внимание, махна с ръка и каза: „Какво, страх те е от облака? Хайде да вървим!“ След половин час удари такъв дъжд, че по пътя водата беше висока половин метър. Чак тогава той каза: „Ако знаех, нивга не щях да тръгна.“

Веднъж дойде при мен един хиромант, който обикаляше България. Аз не обичам да говоря на хората какво виждам,

но този път направих изключение. Казах: „Тази сутрин ти потърси един лекар, но не беше у дома си. Посрещна те жена му да ти каже, че е излязъл ей сегичка. Оттам ти отиде в една млекарница, извади нещо от джоба си и яде. След това дойде при мен.“ После този човек казал на едно лице, че вече признава Учителя.

Преди войната една госпожа от Пловдив, запозната с духовната наука, дойде при мен за съвет. Тя каза, че е събрала един-два милиона и ще построи едно здание. Казах ѝ: „Ако питате мен, не го градете сега, но ако искате, градете.“ Тя прецени: „Ще градя, защото по-късно ще имам голяма загуба.“ Това беше през 1913 г. и тя подхвана градежа. В 1914 г. започна войната и строежът спря на никъде. Тя имаше загуби и ми каза: „Защо не ми казахте!?“

Друг пример: идва една сестра, търновка, и ми казва: „Разполагам с пари и искам да направя още една къща до тази, която имам, за да я давам под наем, та да си улесня работата.“ Казах ѝ: „Ако питаш мен, не гради сега, а нека се минат две-три години; след това може. Ако вземеш да градиш, ще изгубиш всичко.“ Тя пак каза: „Сега знам, че е евтин материала, и че ако ще строим, по скоро ще вземем наем от новото здание, но ще гледам да Ви послушам.“ Стана земетресението в Търново, събори се къщата на сестрата и с парите, които имаше, тя я поправи. Ако беше направила новата къща, и тя щеше да се събори и сестрата щеше да остане без пет пари в джоба.

Една сестра дойде при мен да ми каже, че няма никакво писмо от дъщеря си, и със свито сърце ме питаше да не би да е станало нещо с нея. Съсредоточих се и ѝ казах: „Дъщеря Ви ще си дойде в неделя. Малко не е добре, но не се безпокойте, ще ѝ мине.“ И така стана.

Веднъж пътувах с един човек за гарата. На човека, който караше колата, казах да спре и да се върнем десет крачки назад; там намерихме частта, която бе изпаднала от колата.

Като я намери, той попита: „Кой Ви каза?“ – „Господ Ми каза!“

ПЛАЧ ИЕРЕМИЕВ

На 16 април 1925 г., както обикновено, дойдохме на Изгрева с Учителя, за да посрещнем слънчевия изгрев. След това останахме пет-шест души, седнахме на тревата и Учителя разгърна Библията. Той прочете някои стихове от книгата „Плач Иеремиев“, които говорят за страданията, идващи над Ерусалим – разорение, опустошение, разрушение. Учителя затвори Библията и каза: „Това идва сега!“ Ние не разбрахме смисъла на тези думи, обаче в същия ден, в 16 ч. стана атентатът в катедралната църква „Се. Неделя“, която беше пълна с народ. Повече от сто души бяха убити и още повече – ранени. Чак тогава разбрахме защо Учителя чете от „Плач Иеремиев.“

БЪДЕТЕ С БУДНО СЪЗНАНИЕ

От 25 ноември 1943 г. почти всеки ден отивахме с Учителя на Витоша – до горичката на с. Симеоново. На 10 януари 1944 г. прекарахме в един дом на път към с. Симеоново. Сутринта, към 9 ч. и половина, Учителя ни каза:

Не си правете илюзии. Иде голяма бомбардировка над София. Тя е предстояща и бъдете във връзка с Великото разумно начало, бъдете с будно съзнание.

Учителя беше сериозен. И наистина на обед бе извършена голямата бомбардировка над София, а вечерта имаше и втора.

ОПИТЪТ ЩЕ БЪДЕ ПРЕЗ ТАЗИ НОЩ

Веднъж в разговор Учителя сподели някои случки от своя живот.

Един ден, както си стоях в моя кабинет в града, през стената влезе една мома. Тя беше много отчаяна и плачеше. Запитах я какво има и тя ми отговори, че преди петнадесет минути в дома ѝ я убил приятелят ѝ, който мислел, че му изневерява. – „Сега какво ще правя? Къде съм, какво ме очаква? Нашата къща е на същата улица „Опълченска“ и е точно срещу Вашата, и понеже знам, че Вие сте мъдрец, дойдох да искам съвет от Вас.“ След тези нейни думи дълго ѝ говорих – около цял час – за новия живот, който ѝ предстои. Казах ѝ, че трябва да има връзка с Бога, да се моли Нему и че ще дойдат при нея Светли братя, които ще я упътват и подкрепят. Заедно изговорихме Отче наш. С течение на разговора постепенно аурата ѝ ставаше все по-светла и тя си отиде насърчена.

Веднъж, когато обикалях провинцията, държах сказка, след която по-голямата част от публиката се разотиде, останаха само около петнадесет души от интелигенцията. Един от младите учители се обърна към мен: „Науката със своите последни изследвания доказва материализма и затова аз не вярвам в духове.“ Тогава му предложих да направим опит. „Опит не приемам – отвърна ми той, – защото ако приема, следва, че аз не съм убеден напълно в материализма, а аз съм.“ Казах му: „Ти приеми опита, защото ако той излезе в твоя полза, ще си още по-сигурен в материализма.“ – “Добре, приемам.“ – „Опитът ще бъде през тази нощ.“ На другия ден той ме намери там, където бях на квартира, и ми разправи какво се е случило през нощта: „Убедих се, че има духове, но моля друг път да не повтаряме опита... Изгасих

лампата и легнах да спя. По едно време креватът ми почна да се люлее. Уплаших се и се завих с одеалото през глава. След това креватът ми почна да се издига към тавана и като го достигна, направи няколко обиколки и бавно се спусна на друго място. Не спах до сутринта.“

По-долу ще изложим някои други случки от живота на Учителя.

Веднъж една сестра дойде при Учителя да Му благодари. Преди две години имала намерение да се ожени, но Учителя я възпрял да почака, защото, ако се събере с бъдещия жених, той щял да я убие. И точно така излязло; тя отказала, а онзи човек се оженил за друга, която убил. След като благодари от сърце, сестрата помоли Учителя да ѝ каже какво да прави през следващите две години.

⊙

Един брат сподели, че има големи неприятности в семейството и не знае какво да прави. Учителя му обясни, че има един враг в Невидимия свят. Още от минали прераждания му бил враг, а в последното е бил негов роднина, който след заминаването си в отвъдното, го преследва и прави пакости на домашните му. Той му препоръча да се моли за този свой враг и то всеки ден по шест пъти, независимо в кои часове – сам да си избере. Да се моли и за тези от домашните, на които им се пакости. След известно време неприятностите в семейството на този брат престанаха.

Учителя ни бе казал: „Мога да лекувам, няма болест, която да не мога да лекувам. Мога да издигна и мъртвите, но кои? Не всички, а тези, за които Бог ми каже. Един идва при мен, защото жена му е болна. Казах му да си върви и че жена му ще оздравее. Той тръгна недоволен – не съм го бил изслушал, а после дойде при мен и ми благодари, че жена му оздравяла.

Веднъж, когато бяхме на екскурзия на Витоша, прилоша на сестра Янакиева. Тя се оплака на Учителя и Той ѝ каза: „Я погледни колко са красиви онези върхове на Витоша и полянките там.“ Сестра Янакиева се зачудила, че Учителя не говори за болестта ѝ, а за съвсем други работи, но в същия миг болестта ѝ изчезна.

Веднъж дойде на Изгрева един наш брат от София и разказа: „Говорих с няколко гимназиални учители в София, които не знаят, че съм в Братството, но и те смятат, че е погрешно да се наричаме „учители“, а е по-правилно да се наричаме „преподаватели“. Учителите са същества, които създават и ръководят културите и епохите – това са Кришна, Орфей, Хермес, Буда, г-н Дънов. Вече осъзнаваме, че г-н Дънов създава нова култура в България – чувства се навсякъде неговото ръководство и неговия духовен подтик.“

⊙

В началото на януари дойде на Изгрева един православен албански калугер от Света гора. Когато се подвизавал в Рим, той сънувал един стар калугер, който му посочил къща на една улица и го повикал там на следния ден, за да му каже нещо. На другия ден албанският калугер намира адреса и се среща със същия старец от съня, който му казва: „Аз ще умра след петнадесет дни, но ще ти помагам от отвъдното. След време ти ще отидеш в една малка държава и там един Мъдрец ще ти каже какво да правиш.“ И наистина след петнадесет дни старецът умира. Оттам нататък, понеже калугерът имал ясновидски способности, постоянно вижда около себе си стареца, който му помага. Когато преди един месец и половина калугерът пристига в Цариград, един вътрешен глас му казва да отиде в София, но не знае точно за какво. Стои цял месец в София неориентиран, докато

един познат, вече негов приятел, му казва за общество Бяло Братство. Калугерът интуитивно разбира, че там ще намери Онзи, когото търси и очаква, и идва на Изгрева. Като вижда Учителя, веднага познава, че това е онзи Мъдрец, за когото му е говорено. Учителя му даде упътвания и му каза да дойде след една година, за да му даде нови методи.

⊙

В Нови пазар Учителя е пребивал като младеж, когато баща му е бил там свещеник. Учителя често излизал извън града и прекарвал в размишление. Веднъж тяхната прислужничка видяла, че на същата улица има отрупани дърва пред една чужда къща и взела да запали печката. Учителя се върнал, за да извади дървата от печката, казал ѝ да ги занесе на мястото, откъдето ги е взела, и пак излязъл.

⊙

Един българин, който в Америка следвал в един и същ университет с Учителя, ни разказа, че студентите често правили екскурзии из околността, разговаряйки за обикновени работи, а Учителя казвал: „Вижте, колко красива е Природата!“ Студентите забелязали, че по някое време Петър Дънов се изгубвай нейде. Веднъж след дълго търсене, го намерили на една полянка всред гората, дето прекарвал в молитва и размишление.

Веднъж Учителя беше при пианото в големия салон и дълго свири. След това ни разказа, че когато бил студент, един професор го поканил да изсвири нещо на цигулката си. Импровизирал пред самата публика в момента като излязъл на сцената и изсвирил „Песента на блудния син“. Свирил в абсолютна тишина как синът се разделя от баща си, после как се връща... И когато

свършил, публиката продължавала да мълчи. Чак като се опомнила, започнала да ръкопляска. После поискали партитурата на „Песента на блудния син“, но Учителя никога не я е нотирал. Подарил я на сърцата им така, внезапно съчинена на сцената.

⊙

Всеки има своя път към Учителя. Сестра Георгиева сънувала, че трябва да отиде на улица „Опълченска“ 66. Тя се почудила защо я пращат там и отишла със смущение. Посрещнала я сестра Гина Гумнерова и я представила на Учителя, който я приел. Така тя почнала да посещава лекциите.

А писателката Мара Белчева била в будно състояние, когато видяла в салона на своята квартира образа на един мъдрец да се движи в пространството отляво надясно и постепенно да се изгубва. По-късно, когато среща Учителя, познава в Него онзи неръкотворен образ и се определя в пътя на ученичеството.

⊙

Веднъж Учителя казал на духовната група, която беше съставена от няколко братя и сестри от Младежкия окултен клас: „Направете събрание и аз ще ви посетя.“ Във време на събранието една сестра почувствала извънредно голяма любов към всички присъстващи. Тя се изненадала какво става с нея и разбрала, че Учителя се е проявил и че е направила в този момент контакт със съзнанието му. И като се минало известно време, тя пак дошла в своето обикновено състояние.

„Ако аз проявя Любовта си напълно, вие не ще можете да издържите, ще се стопите“ – това са думи на Учителя.

⊙

На една неделна беседа на ул. „Оборище“ 14 Учителя каза, че всеки от слушателите ще получи по едно писмо от Невидимия свят и нека го отвори и прочете. След беседата една сестра в частен разговор ни каза:

„Като слушах беседата с мен стана нещо извънредно: почувствах, че всички братя и сестри са като Ангели и към тях изпитах велика любов. Любовта ми нарастна и към всички хора, и към всички други същества – тигър, вълк, змия, червей, камък, цветя, дървеса. Бях в едно блаженство. Тогава разбрах думите на Исаия: „Ще се развеселя, защото ме облече в одежди на спасение.“ Разбрах, че Бог е приготвил това състояние да го имаме за постоянно, когато завършим развитието си.“ И други братя и сестри споделиха, че са изпитали подобно състояние. Това беше писмото от Невидимия свят.

⊙

Една сестра отива при Учителя и Му казва, че иска на следния ден да се качи сама на Витоша, за да прекара в размишление. Учителя ѝ отговаря, че може да отиде. На другия ден, когато била горе по височините, пада гъста мъгла и тя изгубва пътя си. Обръща се с молитва към Бога, обръща се и към Учителя за подкрепа. Седяла сред тревата, когато чува стъпки зад гърба си. Обръща се и вижда, че към нея пристъпва Учителя. Спуща се радостна да Го поздрави. Учителя казва: „Върви след мен!“ След малко излезли на пътя и докато хвърли един поглед, Учителя се изгубва. На другия ден тя отива да Му благодари.

През 1924 г. назначиха един брат за дезинфектор на гара Дупница, но той отива в София при Учителя да му каже, че не иска да остава там. Учителя помисли малко и му каза: „След седем-осем години си в София!“ След седем години братът беше уволнен от тази длъжност

и назначен в „Горска индустрия“ на братя Балабанови в Кочериново. Там стоя една година и след това дойде в София. Така че в този случай имаха значение числата 7 и 8.

⊙

През май 1912 г. Учителя, сестра Дукова, брат д-р Дуков и брат Епитропов тръгнали към Рилския манастир. До Радомир пътували с влак, а оттам нататък – с файтон. Като стигнали в с. Бобошево, спрели. Учителя и сестра Дукова седнали на една маса вън пред хана да поговорят, а д-р Дуков и Епитропов отишли нейде по работа. Близо до Учителя и сестра Дукова бил спрян файтонът, където било пръснато сено и зърна. По едно време се задала кокошка с четири пиленца. Сестра Дукова извикала от възхищение: „Колко са красиви тия пиленца! Просто да ги помилва човек!“ Учителя казал: „Три от тях ще останат!“ Сестра Дукова си помислила, че когато порастнат пиленцата, едно от тях ще бъде заклано, защото те били излюпени преди няколко дни. Не се минали и пет минути от разговора, когато едно от тях се приближило до файтона и било ритнато от коня. То умряло на място, а сестра Дукова се убедила, че Учителя има дълбоко прозрение върху нещата.

⊙

Един брат разказа следното: „Веднъж, когато бяхме с Учителя на Витоша, чух една песен над главата Му. Това пеене мина и замина, трая само миг и не се виждаше кой пее. Тогава един друг брат каза: „Какво е това? Над главите ни се чува пеене!“ Учителя се обърна към нас с усмивка: „И вие ли чухте?“ Това бяха Светли същества, дошли да изразят своето благоволение към Учителя.“

⊙

Това се случило през август 1921 г., десет дни преди Събора във Велико Търново. Покривът на зданието, което било сред лозята, пропускал точно над салона за молитва и над Светая светих. Учителя запитал кой може да го поправи. Обадил се Петър Камбуров. Дошъл му на помощ още един брат и тъкмо когато разкрили покрива, от северозапад, откъм с. Беляковец, се задал черен облак, предвещаващ гръмотевици и силна буря. Почнали да падат едри капки дъжд. Тогава Учителя минал покрай щерната, излязъл пред бялата задна порта и застанал срещу бурята около една минута. Моментално облаците тръгнали към североизток, по посока на с. Арбанаси. Когато се завърнал, другите казали: „Учителю, Вие спряхте бурята!“- „Да, но само за два часа. Пътят ѝ беше оттук, но измолих Съществата да ни почакат, докато си свършим покрива.“ И наистина, тъкмо приключили, пак се задал същият облак. Двамата братя не могли да сварят навреме да слязат от стълбата и дъждът ги измокрил до кости. Учителя казал: „Това се казва герои! Дайте им сега по един топъл чай.“

⊙

Един брат се молил на Бога да намери своя Духовен учител и на три пъти сънувал как Учителя му се явява. В първия сън видял Учителя с много ученици, облечени със сини дрехи, но той бил вън от групата. Във втория пак сънувал Учителя и се видял как жадува за духовното. В третия сън видял Учителя, изправен пред себе си, а зад Него – едно голямо светло Същество да се проявява. Учителя му казва: „Аз съм, когото търсиш, а сега намери Братството.“ След съня той се среща с брат Никола Камбуров и заявява: „Аз съм член на Братството и дори да ме изгоните, пак ще съм тук. Никоя сила не може да ме изгони от Братството.“

Брат Камбуров го въвежда в салона и той се разплакал пред портрета на Учителя.

⊙

Преди години един брат имаше възможност да отиде в Америка. Негови близки му предложиха да следва в Нюйоркския университет на техни разноски и той се допита до Учителя дали да замине. Учителя му каза: „Вие сте свободен да заминете, но Изгрева е най-големият университет на света.“ Този брат остана в Школата.

⊙

Близо до Изгрева имаше женски приют на името на г-жа Юлия Малинова. Веднъж, когато г-жа Малинова посети приюта, дойде да се срещне с Учителя и Той я разведе из Изгрева. На сбогуване г-жа Малинова каза: „Тук въздухът е особено чист. Това ми направи силно впечатление.“ След като си отиде, Учителя ни каза: „Г-жа Малинова чувства, че тук, на Изгрева, има нещо особено, но не може да схване в какво се състои точно работата. А тя е в следното: на Изгрева има един извор на Светлина, която се разпространява по целия свят. Изгревът е един мистичен център. В духовно отношение Изгревът е по-висок от Хималаите. Тук са насочени силите на Висши духове.“

⊙

Един брат разказа, че при една обиколка из провинцията Учителя посетил неговия дом. Обядвали на двора и братът посочил едно дърво, което от няколко години не раждало плодове. Учителя отишъл при дървото, прекарал там известно време и като се върнал, казал кротко: „Занапред ще дава плодове.“ И наистина оттам насетне това дърво давало изобилно.

⊙

Към края на август 1944 г. бяхме за два дни на Витоша, на хижа Острец, а после отидохме на съседната Еделвайс, също за два дни. Учителя държа беседи. Бяхме около седемдесет души. Излъчваше се красота и тържественост. На хижа "Еделвайс" Учителя каза на една сестра: „Това е последният събор на един Учител."

⊙

Веднъж в разговор Учителя ни каза какъв трябва да бъде, според Божествената наука, истинският поздрав между хората: когато срещнем един човек, ще изпратим от глъбините на душата си Светлина, с която ще го осветим; и в нея ще видим красотата на неговата душа, защото човешката душа е красива. И тогава ще го възлюбим, ще изпратим мислено към него едно благословение и чак след това можем да го поздравим външно.

Когато поздравявахме Учителя и целувахме ръката Му, понякога чувствахме миризма на нюкс. Мнозина са имали тази опитност, защото когато са в повдигнато състояние на духа, стават възприемчиви към миризмата на нюкса. Също и при задушевна молитва, тази фина неземна миризма изпълва стаята за миг и след това изчезва.*

⊙

Една сестра била болна от треска в течение на няколко години. Когато я видял омърлушена, Учителя и казал: „Бодрост и смелост!" Тя обяснила, че няма да може да отиде на Рилските езера, понеже ще я тресе. Учителя ѝ казал: „Няма нищо, ще дойдеш на Езерата и даже ще

* Нюкс – специфичен аромат на чистота, който се излъчва от светии и духовни учители

носиш камъни на строежите!“ Сестрата си казала: „Не стига, че съм болна, ами и камъни ще нося!“ Обаче в същия момент треската я напуснала.

Една сестра, която живееше на Изгрева, имаше силен ревматизъм в глезенните стави. Веднъж била толкова зле, че при всяка стъпка, чувствала силни болки, от които лицето ѝ се изкривявало и се спирала през няколко крачки. Едвам стигнала до ъгъла на градината срещу брат Симеонов, когато се задал Учителя. Попитал я как се чувства, погледнал глезените ѝ и казал: „Слънчеви бани!“ Щом отминал, сестрата разбрала, че болките са изчезнали и се простила с ревматизма си.

⊙

През 1924 г. сестра Д. живееше в града и през месец юли заболя от тежка дизентерия. Когато попитаха Учителя за лек, Той каза да сварят цветове от ружа и да пие отвара. Сестра Д. направи това, но не оздравя. На другия ден поканиха Учителя да я посети. Когато влезе в стаята ѝ, Той я разпита подробно какво чувства и след това поиска една цигулка. Изсвири и изпя песента „Благославяй, душе моя, Господа“. Щом свърши, сестра Д. веднага скочи, седна в леглото и каза: „Учителю, напълно съм здрава! Ще стана да шетам. Как да благодаря?“ Учителя и каза: „Като извършиш най-малката добрина.“

⊙

През есента на 1933 г. сестра К. била болна с едното ухо, дори не чувала с него. Учителя ѝ казал да отиде при една наша сестра, лекар по професия, за да ѝ промие ухото. Лекарката отсъствала и сестра К. отишла в Руския червен кръст. После извършила процедурата няколко пъти и при нашата сестра, но безрезултатно. Отива отново при Учителя. Той си турил дланта на

близко разстояние до болното ухо за около пет минути и я попитал какво чувства. Чувствала приятна топлина, която излизала от ръката Му и влиза в нейното ухо. Учителя ѝ казал да дойде пак след три дни. Когато влязла в салона, за да свири на концерт, почувствала в същия момент, че ѝ минава. След три дни отишла само да благодари на Учителя.

⊙

Брат В. от Ботевград през август 1952 г. заболява, коремът му отича. Болестта го събаря и не се вижда изход от положението. Вечерта братът отива при една наша сестра, силно разтревожен, че ще остави домашните си в крайно объркани материални работи. Сестрата му казва: „Мен Учителя ме повдигна за един ден, след като бях два месеца на легло. Не може да не помогне и на теб.“ Уговорят се още същата вечер да направят обща молитва, като всеки остава в дома си, и в 22 ч. казват в следния ред: Добрата молитва, 91-и псалм, Молитва на Царството, Отче наш, Молитва към Бога за излекуване и обръщение към Учителя за помощ. Още същата вечер брат В. е напълно здрав.

⊙

Преди години брат Анастас Бойнов, адвокат в Търново, бил тежко болен. Учителя бил в София и Го повикали телеграфически, понеже лекарите вече били отписали болния. Когато пристигнал Учителя, Бойнов казал: „То се видя, че ще заминавам за онзи свят.“ Учителя отрекъл: „Не, ти имаш още работа тук.“ И започнал разговор с Бойнов в продължение на час и половина. Говорили за разни работи, но не и за болестта. След това му казал: „Я стани малко!“ и Бойнов станал. На втория ден Учителя пак го посетил и след двучасов разговор му казал: „Я стани

малко и походи!“ Болният проходил, а на третия ден вече оздравял. След това дошъл лекарят и много се учудил как е оздравял. Бойнов казал: „Дойде Учителя заради мен, каза ми да стана и станах; каза ми да ходя и проходих!“

При обиколка из провинцията Учителя посетил Бургас. Събрали се на братска вечеря у Димитър Македонски и Тодор Стоименов. По средата на вечерята пристигнал Апостолиди, който живеел в близка къща и бил хазяин на Македонски и Стоименов. Бил силно развълнуван и съобщил, че синът му е тежко болен, в агония и помолил Учителя да помогне. След излизането на Апостолиди Учителя дал една кърпа на Епитропов и му казал да отиде при болното дете и да я сложи върху лицето му и така да стои цяла нощ. На сутринта Апостолиди пристигнал радостен и съобщил, че син му е здрав. И от тогава той станал ревностен член на Братството.

⊙

На една екскурзия във Витоша един наш брат, бивш учител в Техническата гимназия, разказа: „Поканиха и мен на среща на завършилите гимназията и за моя изненада изказаха ми благодарност за напътствията, които съм им давал. Казаха ми, че всяка дума била като светъл фар в техния живот. Зарадвах се. Това съм направил не аз, а Учителя, понеже когато говорех, черпех от беседите Му с пълни шепи и раздавах; така събудих в моите ученици любов към живота. Получавал съм даже и от Австрия писма с благодарност за напътствията, които съм давал. С този пример изтъквам каква сила имат идеите на Учителя.“

⊙

На 19 август 1930 г. имахме Събор при Седемте рилски езера. Сутринта преди изгрев слънце се качихме на

стария молитвен връх, намиращ се между езерата Елбур и Балдер-Дару. След молитвите и песните Учителя почна беседа и още в началото каза: „В този момент тук присъстват д-р Миркович, Пеню Киров, д-р Дуков, Голов, Казакова, Стойчева и други – все заминали братя и сестри. Освен това в този момент около вас има един кордон от Ангели и вие сте всред тях.“

⊙

Друг път в една беседа на Езерата Учителя беше казал: „Когато вие спите, Ангели обикалят около палатките ви, искат да видят как сте обзаведени и ви благославят.“ Тук ще изложа преживяването на сестра Б., понеже нейната опитност има връзка с гореказаното. На 22 август 1938 г. било вече след 20 ч., когато сестра Б. излязла пред палатката си и пяла много време. След това влязла вътре и видяла три Ангела с красиви лица и светли дрехи. Те се наредили във вид на триъгълник, при което двата Ангела били основата, а третият – върхът. Казали ѝ (тя не знаела точно на какъв език, а разбирала някак си вътрешно), че са покровители на тази рилска обител и че са дошли да изкажат възхищението си от нейното пеене. Също така разбрала, че са доволни от присъствието на нашия събор. След това те прострели ръце към нея, за да я благословят, и се дематеризирали – оттеглили се да помагат по свой съвършен и невидим начин.

ОТНОШЕНИЕ МЕЖДУ УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

Една сестра влезе при Учителя за частен разговор.

За да има правилни отношения към мен, за да ме разбира, ученикът трябва да е чист и ще е чист, ако няма грях, а такъв няма да направи, ако държи в съзнанието си Бога и Чистите същества.

Когато имам отношение с един ученик зная това, което ще му се случи след хиляда години и го имам в предвид, взимам мерки. Ученикът, за да има правилни отношения към Учителя си, трябва да го разбира. Тогава той и да е далеч от Него, се ползва, както не се ползва, ако ли и да е близо, щом не го разбира. Най-хубаво е ученикът да разбира Учителя си и да е близо до Него.

Всеки човек трябва да бъде обичан най-малко от един, но ако никой не го обича, тогава пак има Един, който да го обича – Бог. Да, над всеки човек все има едно око, което бди. Любовта не знае пространство. Където и да си, може в друга държава, на друга планета, Тя е винаги с теб. Бог е създал човека, за да има към кого да прояви Любовта Си. Любов има само към Едного и когато обичаш някого, то ти си способен да виждаш в тази форма Едного.

За да се види дали ученикът е верен на една идея, той ще страда за нея. Да можеш да устоиш във всички съблазни, това значи да познаеш Бога. Първо посвещение за ученика е да мине през страдания и да устои в мир, равновесие и радост. Второ посвещение за ученика е да мине през радостта и пак да устои, без да се разколебае.

Сестрата каза: „Вие говорихте в една от последните лекции за значението на формулата „Бог е Любов“.

За произнасяне на формулата Бог е Любов трябва да се направят три подготвителни упражнения: Първо, посещение

на един беден. Второ, в бурен облачен ден да посрещнеш изгрева. И трето, да видиш едно малко дете, което лази и гледа нагоре. Посещението на бедния значи следното, да намериш човек, който няма нищо, а е доволен. Също така и ти, когато си лишен от всичко, да си доволен, а не да си обезсърчен. Като преживееш всичко това, ти си вече доста подготвен, за да произнесеш с резултат формулата Бог е Любов. Посрещането на изгрева в бурно време означава да можеш във време на големи изпитания да имаш вътрешен подем, просветление. А виждането на едно малко дете, което лази и гледа нагоре, означава пробуждане на съзнанието и на Божествения живот в човека.

Ученикът трябва да знае да слуша Учителя, да Го разбира и да прилага. Това са трите условия за ученика. Истински ученик е този, който каже на своя Учител: „Правете каквото щете с мен, но ми дайте знание!“ А истински Учител е този, който постъпва напълно безкористно с учениците си, не иска от тях никаква заплата.

Това, което давам в Школата, отвън е теоретическо и като теория е лесно, но има вътрешни задачи, които на всекиго ще се дадат и тогава Учението става много мъчно. Аз се смалявам и се показвам обикновен на тези, които не могат другояче да ме разберат. Учителя може да вземе пред учениците си всякакъв вид. Когато искам, ще дойда при ученика, ще осветя, ще полея и ще си отида пак. Да обичаш някого, без да очакваш от него нещо, това е Любов. Божията Любов, прояви ли се веднъж, остава на вечни времена. Отношенията между Учител и ученик не са само за един живот, а за много животи. Мога някого да облека, да нахраня, окъпя, изчистя, но съм близък, когато го уча. Съвършенството на Любовта е смисълът на Моя живот.

ПО НЯКОЛКО ПРИЧИНИ СЪМ ВИ СЪБРАЛ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

По няколко причини съм ви събрал в тази Школа, от които ще спомена три. Първо, защо съм ви събрал в Школата? За да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг; да се образува една среда на Любовта, за да може от тук да се пратят към целия свят мощни вълни на Любов, да се разлее Тя по света, да достигне до душите на човечеството и да ги буди. Второ, за да ви подготвя за проповедници през бъдещите векове. Всички вие до един, и най-малкият, в бъдеще ще бъдете проповедници, ще ви се даде знание, сила, дарба. С вас ще бъде магическата сила на Словото и мощното съдействие на Невидимия свят, ще ви се дадат всички благоприятни условия, за да проповядвате идеите на Новата култура, идеите на Шестата раса, които са изложени в беседите и лекциите, а те съдържат точно тези идеи, затова ги проучавайте внимателно, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

Трето, вие все още не сте от Бялото Братство. Един Негов член разполага с велики знания и сили, владее ключовете на природните сили и работи за повдигането на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото Братство и ви подготвям, за да влезете в Него и да станете Бели Братя. Това е великото, за което ви приготовлявам и което ви очаква.

ПЪТ НА УЧИТЕЛЯ

Една сестра беше приета от Учителя и Той ѝ каза:

Аз съм вселен и това стана на 7 март 1897 г. по стар стил (по нов стил 19 март). Тогава получих мисия от Небето,

тогава Ми казаха, че съм Учител за цялото човечество. Възложената мисия е във връзка с новия път на славянството и с идването на Шестата раса.

Трябва да се спомене, че вселяването на Учителя е станало на няколко етапи.

⊙

Учителя ми е разказвал, че когато бил в пост и молитва и се е изкачил на един връх край с. Арбанаси, Търновско, тогава Му се явил Христос и Му казал: „Предай Ми тялото си, ума си, сърцето си и работи за Мене.“ Учителя рекъл: „Господи да бъде Волята Твоя, готов съм! „(Това е било преди намесата на България в Първата световна война, през месец септември 1914 г.)

ПЪТ НА УЧЕНИКА

В широк смисъл на думата всеки човек е ученик, ето защо казаното от Учителя за ученика се отнася и за всекиго. В частен разговор с един брат Учителя каза:

Тъмният дух изследва психологически човека и като намери някоя слаба страна, там ще иска да го изкушава. Има неща натрапчиви, които измъчват човека. Много трудно е да се справи човек с тях, както и да хванеш един тъмен дух, изпримчва се. Низшите духове ходят да завладяват хората и това считат за съществена придобивка. Те всякога обещават големи работи. Някога обещаха на Адам и на жена му да бъдат като Бога, но все същата тактика е и днес. Адам изгуби всичко. Много са щедри в обещанията. Силите на злото са свободни да подчинят човека и да го отклонят от правия път. Грехопадението става най-напред в Умствения свят, когато човек се откъсва от Божественото.

Злото има ужасна омраза към човека. Някой път, като дойде грехът с онези отвратителни мисли, всичко в теб се

разрушава и казваш: „Отиде тази работа, свърши се“, но иде тогава Божествената Любов и пак се радваш. Когато искаш да пишеш, нещо ти противодейства, казва ти: „Не е за теб, не ще можеш!“ и ти спираш, не пишеш. Обаче напиши криво-ляво каквото и да е, защото е по-добре каквото и да е, отколкото нищо да не пишеш.

Всяка мъчнотия е едно предметно учение. Това, което наричат изкушение, е предметно учение. Ако не го разрешиш, ще получиш двойка, единица, а ако го разрешиш, ще получиш шесторка. Човек, който е ял попарата на тъмните духове, не греши. Човек, като знае законите, може да впрегне един низш дух на работа. Един крадец искал да обере един виден професор, който имал в лабораторията си два златни електрода. Професорът се обърнал спокойно към крадеца и казал: „Ти искаш от мен тези неща, добре, давам ти ги, вземи.“ Крадецът хванал електродите, а професорът завъртял колелото и така го вцепенил. После го разхождал из разните стаи и като го пуснал, му казал: „Още веднъж да не идваш да обираш учени хора.“ Когато човек мине през известни изпитания и изкушения, то втори път когато му дойдат изпитания или изкушения от силите на тъмнината, те ще бъдат от друг род, те ще бъдат от такъв вид, какъвто той не е очаквал. Ето защо той винаги трябва да бъде буден. За някое изпитание е вече кален и готов, но изкушението ще бъде от съвсем друг характер и затова само ако има всякога будно съзнание, ще може да издържи.

Един човек опитва силата си в три неща: пари, власт и жени. Не трябва да изпада в съблазън при власт, при жени и при пари; ако уповава на тях, пропаднал е на изпита. Днес много хора говорят за идеи и за идеализъм, споменават, че работят за общото благо, обаче ако се анализира тяхното съзнание, ще се види, че мислят за свои лични интереси и в края на краищата това ще се разкрие. Всичко, което е вътре в човека, ще премине през изпит и ще блесне. На

Бога трябват работници напълно безкористни, които да работят от Любов към Бога, без да мислят за себе си. Човек трябва да различава Вяра от лековерие. Мнозина приятели са лековерни и когато им се говори за някои проекти, те повярват, а не знаят, че там се крие нещо користно, което кога да е ще се изяви, понеже не може да не се разкрие това, което е вътре в човека.

Йов всичко загуби – богатство, деца и пр., после всичко се възвърна. Йов беше праведен и чрез изпита стана ученик. Вятърът, който клати дърветата, е за полза, усилва течението на соковете и дървото дава подобри плодове. И човек, като минава през изпит, се ползва. Блажен е този, който минава през изпитание. Господ върви от дясната ти страна, а от лявата те дебне падналият, тъмен дух, който през целия ти живот те изкушава – чак до вратата на Царството Божие ще те следи, дава ти похвали, богатство, болести, власт и разни унижения, за да може да те спъне и съблазни. Тъмният дух те кара да мислиш: „Виж онзи човек какъв чувал злато има. Искаш и ти да имаш такъв, нали?“ Тогава за Бога не мислиш вече, а за тези неща, които си натоварил на гърба си.

Като влезе човек в мистичния свят, тъмните духове ще се явят да го опитат, обвинителят ще дойде. Много работи човек ще трябва да разреши чрез опитност. Когато доведоха блудницата при Христа, Той каза: „Заличава се всичко и не греши.“

Ти никога не разрешавай въпроса защо е злото, само знай, че то може да се избегне. Тези същества на злото ще дойдат, имат интерес да турят в ума ти най-лоши мисли. Но тези лоши мисли, това не си ти, това е тяхно състояние. Ти имаш нещо и искат да те оберат, а за да те оберат, трябва да размътят ума ти. И Светлите същества ще дойдат и ще внесат в теб най-хубавите мисли, и те не са твои. Къде е човекът? Ти си човекът, който едновременно изпитва и доброто, и злото, и ще извадиш поука. Ако човек не се научи правилно да мисли, мъчно може да се

справи с мъчнотиите в живота. Толкова хиляди години човек се бори да се освободи от онзи вътрешен атавизъм. В Окултната школа има хиляди изпити, на които могат да се подложат учениците. Например един ученик тъкмо се разговаря с един свой другар и водят много пълноценен и вдъхновен разговор, а едно лице му казва: „Можеш ли да ми донесеш вода?“ Той трябва да отиде, да не наруши хармонията и после пак да продължи разговора, без ни най-малко недоволство. В живота всичко е изпит. Някой човек страда и не знае защо страда, а за ученика това е предметно учение.

Когато човек се намира в най-големи противоречия, страдания, трябва да бъде благодарен на Бога, да има радост и хармония в себе си. Това е изпит. Господ казва: „Много работи мога да ти кажа, но по-напред искам да знам дали можеш да носиш товара, който ще ти дам.“ Всеки човек е подложен на изкушение. Някой път все ще дойдат изкушения. Без страдания може, ако не грешиш; и с радости може, ако живееш чист и свят живот. Но всички трябва да минете през огън; нали златото, докато не мине през огън, не може да се пречисти. Когато човек стане коравосърдечен, тогава го слагат на огън. Като мине огънят, човек казва: „Сега почнах да поумнявам.“ Докато дойде съзнанието у хората да живеят добре, колко време ще мине! – Това е дълъг процес. Много микроби има, които живеят във вас и трябва да се пазите. Във вас вдигат шум низши същества. Ти имаш едно низше желание, което те води. Кой си ти? – Този, който е вързан за това желание. Най-първо в теб се заражда едно много малко желание, чийто произход трябва да знаеш, защото ако се свържеш с него, то ще ти донесе страдание.

Някои състояния, които изпитвате, не са ваши, дошли са отвън. Това не сте вие. Сега вие носите един живот, който не е ваш, той е от низшите същества. Един мой приятел ми каза, че в Ню Йорк видял един човек, който вървял по улиците с царска мантия, а на гърба му висели само

обявления. Ние носим царска мантия с чужди обявления. Трябва да се освободим от тях.

Един човек сподели с мен, че търсил къща с югоизточно изложение, обаче един комисионер го завел в една къща, която никак не била хубава и го убеждавал така умело, че най-после той приел да я вземе. Но днес се чудел какво да прави – тя била много мрачна и студена, обърната на северозапад. И тъмният дух е също такъв комисионер, който те убеждава, хвали ти това, което иска да продаде, а после ще се чудиш какво да правиш.

Тъмните духове на ада, като влязат в Божествената светлина, нищо не виждат, а като влязат в ада, тъмнината е тяхната светлина. Щом държиш идеята за Бога, ти си в Божествената светлина. Там тъмните духове са слепи, нищо не виждат и ти си спасен. Този е начинът да се отървем от тях. Една аналогия: нали бухалът денем нищо не вижда, а вечерно време вижда много добре.

Грехът в човека е неподчинение на разумното и Божественото, а подчинение на един низш живот. Крадците на вещи са нищо, в сравнение с крадците в Духовния свят. Тъкмо си тръгнал в Пътя и те влязат под кожата ти и почнат да те надуват, казват: „Ти си много повече от другите. Ти си това, ти си онова.“ И после те накичат с всички епитети и казват: „На теб никакъв Господ не ти говори.“

Всички мъчнотии, които срещаме вън и вътре, са наше богатство. Това са задачи, които трябва да разрешим.

Една сестра запита: „В молитвата „Отче наш“ пише: „Не веди нас в изкушение“, а на друго място пише: „Бог никого не изкушава.“ Как трябва да се разбира това?“

Това място в Отче наш се разбира така: Бог да не ни оставя да влизаме в изкушения, да ни пази да не влизаме в тях. Бог изпитва човека, но не го изкушава. Изкушението е съвсем друго нещо. При изпит учителят изпитва, за да види колко знае ученика, а при изкушението го изкушават,

за да съгреши и искат да го подкупят. При изпит турят сто килограма на гърба му, за да видят колко е силата му. При изпит могат да го скъсат. Да не си издържи изпита значи да не може да вдигне товара си. А при изкушението има морално падение. При невзет изпит всеки има право да се яви отново, а при падане в изкушение губи всичко. При последния изпит човек ще остане сам, изоставен от всички, без никаква опора отвън, и ще намери опора само в Бога.

Една сестра попита: „Скоро ли ще бъде матурата?“

Че тя е започнала! Мнозина държат. Някои са скъсани, а някои са минали.

„Позволено ли е да се повтори матурата?“

Позволено е. Лошото е, когато не допуснат някого до матура. Когато някой е допуснат да държи матура, това е привилегия.

„Ние допуснати ли сме?“

Вие сте допуснати; дали ще издържите, то е друг въпрос. Който е допуснат, той ще издържи по който и да е начин; вярно е, че има възможност да го скъсат, но пак ще държи. Доста предмети са. Всеки един от братята и сестрите трябва да издържи изпитите, когато дойдат. Когато Йов бил връхлетян от страдания, отначало видял близо до себе си грозните духове, но като отправил поглед по-далеч, видял Светлите духове. Значи близкото около него било мрачно, а далечното било красиво. Тогава той разбрал, че всичко, което става, е за добро и настанал Мир и Радост в душата му. Земята е място за матура. Който тук издържи, дават му билет да отиде навсякъде. Напредналите същества от Невидимия свят искат да дойдат тук, за да държат матура. Който не издържи матурата и замине, не му дават билет. Писанието казва: „Блажени, които минават през изпитания.“ Блажени написаните книги. Блажени праните дрехи. Ще вземеш едно шише, ще го изчистиш, ще го измиеш, че да бъде съвършено чисто. Та в Невидимия свят, когато искат

да дадат някому ново знание, ще го чистят, чистят, че ще му настръхнат косите и ще пищи: „Отиде вече, изгубихме, оглупяхме, нищо не остана.“

Пред човека неговият земен живот бива представян много идеално. Опитността, която ще добие, са големите богатства, а начинът, по който ще ги добие, е скрит от него и му представят само благата-опитности. В края на краищата той ще добие голямо богатство, но докато го придобие!... Това прилича на положението на онзи габровски чорбаджия, на когото турили статуя пред театъра и той си казал: „Иване, Иване, колко боб изяде, додето те турят там!“ Та в Невидимия свят от човека не е скрит резултата, който ще добие във физическия свят, а са скрити изпитанията, през които ще мине. При твоето слизане на Земята ще ти кажат: „Иди с такава програма, ще имаш придобивки, ще имаш и известни мъчнотии.“ И когато минаваш през непреодолими мъчнотии, те се притичват да помагат. Изпитите на разните хора са различни. Няма двама, които да имат един и същ изпит. Има известна разлика. Ако ти дадат външни радости, ще ти дадат вътрешни мъчнотии; ако пък ти дадат вътрешни радости, ще ти дадат външни мъчнотии. Това не може да се избегне – няма да ти дадат мъчнотии едновременно отвътре и отвън. Глупавите хора предпочитат радостите и после страданията, а умните предпочитат най-първо страданията и после радостите. Глупавите казват: „Сега да се радваме, а после да става каквото ще“, а умните казват: „Сега да става каквото ще, но накрая ще се радваме.“ Че много хора нямат ли разсъждения на мишка? Една свободна мишка си ходила по полето, дишала си чист въздух, но един ден турили пред дупката ѝ капан, който тя веднага почнала да изследва. „Има нещо в този капан – я пастърма, я нещо друго!?“ – казала си тя и се качила върху капана, без да знае, че онзи, който го е турил, бил много поучен от нея. Надзъртала оттук-оттам и най-после се

хванала; не ѝ трябвало да се захваща с този капан. Та и пред вас все има по един капан. Едно приятелско предпазително предупреждение: пазете се от капаните, които са турени пред вашите врати. Отминете ги, не влизайте да изследвате какво е вътре. Не се самозаблуждавайте!

Един брат попита за вътрешните изпити.

Всичко това ще дойде по един естествен начин – ще ти дадат в живота някоя задача и това е изпит. Хване те сърцебиене, коремоболие; това са обикновени изпити. Дадат ти един милион лева и ти ги вземат; това е изпит. В състоянието, в което се намирате, какво трябва да правите, как да продължите пътя? Да видим колцина от вас са правили размишления и молитви и точно какви? Вие обичате някого, но той ви каже няколко думи, които ви нараняват. Любовта ви трябва да издържи на изпитите. Като поставят Любовта ви на изпит, тя почва да се огъва. Гледайте да се учите и да влезете в новата вълна, която ще ви повдигне по-горе, в новата фаза на Живота; инак ще повтаряте класа. Човек трябва да бъде твърд и да издържи докрай. Хората не могат да избегнат изпитите. Ако избегнеш един изпит, който Бог ти е дал, ще дойде друг. Когато човек има възвишен стремеж, възвишен идеал, за който живее, тогава той е издържлив на всички изпитания и изкушения.

Това, което сте наследили от миналите поколения и от Животинското царство, е тор и който е умен, ще му намери мястото, а който не знае и не е умен, ще се вургаля из тази каша. Когато в човека надделява животинското, лицето му почва да се изменя. Философията е в това: искайте да бъдете господари на себе си! Човек трябва да подчини низшето и оттам да вади енергии, както растението пуща корените си в почвата и вади сокове. Онази жена искаше да изкуси Йосифа и ако той беше се оплел, щеше да се свърши с него. Но той устоя на този изпит – чрез затвор изплати своята карма и така се роди изново.

Същества от Невидимия свят, които са около теб, са две категории: едни по-горни, а други по-долни. От по-горните ще се учиш, а по-долните ще впрегнеш на работа.

СТИХОТВОРЕНИЕ ОТ СТЕЛА БЕЛМЕН, ФРАНЦИЯ

През 1937 г. Учителя подари на Стела Белмен своя портрет. По този повод тя написа стихотворение на френски, а тук го излагаме в свободен превод на български.

ПРЕД ПОРТРЕТА НА НАШИЯ УЧИТЕЛ

Бащинска доблест и доброта, насочена към хората;
Същество, което знае и вижда, и простира ръце към нас;
мощен глас, който ни говори за Истина, Чистота и Разумност;
сърце, което чете в сърцата... Смълчание на лицето Си
загнездва нежно светъл образ във възприемаща душа.
Всякога несмущаващ и никога неразколебан,
изглежда обитаваш свят от Ангели и
близо при Теб нашите души съзнават себе си,
свободни от шумящите вериги на минало и несвяст.
Поел от ръцете Твои един тъй чист и нивга неотпадащ дар –
дар на Небесен мир, сътворен от любяща Мъдрост,
моят Аз чува широкото Небе, което пее в Твоя поглед.
0, Учителю, отново открит, Учител за чиста Любов,
символ на Божественост, животворящ пример и
извор пълноводен за жадни от неизразима радост!
Тръгнем ли в тесния път, тръгнала е с нас светлината –
светлина неугасима и блага.

Париж, 30 ноември 1937 г.

ИЗДИГАЙ СЕ КЪМ ПО-ВИСШИТЕ СВЕТОВЕ

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона. Стана въпрос за изпитите и изкушенията, през които минава човек.

Възможностите за изкушения са толкова тънки, че човек трябва да мисли, за да ги види. Имаш неразположение; справи се с него и в теб да не остане никакво противоречие. Дойде в теб едно лошо чувство; трябва да се справиш с него. Някой път в едно изкушение е скрито уж желание да работиш за човечеството, а то е един долап. Светът е градина, в която живеем и всеки ден хората ядат от забраненото дърво. Когато дойде глупавият отвътре и ти казва, че от теб човек няма да стане, ти скърбиш, но после дойде умният и ти нашепва отвътре, че ще станеш човек, и ти си радостен. Скръб и радост! Да не сме роби на външните условия и на вътрешните желания. Ако една птичка е гонена от котката, какво трябва да направи? Дали да се надпреварва с котката или да хвръкне? – Да хвръкне. Теб те гони тъмният дух; ти хвръкни нагоре със своето съзнание, издигни се към Бога и тогава той не би могъл да отиде към Бога, а само ще те погледне като котката. Човек трябва да се издига в по-висшите светове, за да преодолява мъчнотиите на средата, в която е поставен. Низшите, тъмни духове не влизат в Божия храм. Щом те ти говорят, това показва, че си вън от храма; щом не ти говорят, в храма си. Като влезе човек в Божия храм, тъмните духове ще чакат отвън и ще си кажат: „Много стои, много се моли, омръзна ни да чакаме.“ Като дойде някое съмнение в теб, трябва да поставиш диагноза – трябва да знаеш, че си извън храма.

Както една руда се туря в пещта, за да се разтопи и да се изкара златото, така и Висшите същества прекарват хората

през известни изпитания. Тези изпитания са огнени, за да се събуди доброто във вас, а непотребното трябва да остане настрана като сгур. Когато Бог направи първия човек, искаше да види дали Адам има послушание и благодарност, но той не издържа изпита и трябваше да мине по пътя на страданието. В Духовния свят има много опасни работи. В съвременния окултизъм някои искат да бъдат силни, да правят каквото искат, без да бъдат отговорни. Някои си търсят белята. Пита ме някой: „Дали прогресирам или не?“ Ако го похваля или ако го укоря, ще му направя зло. Ако го похваля, ще дойдат лоши духове и ще кажат: „Има какво да се обира!“ А пък ако го укоря, те ще кажат: „Той е от нашите, да отидем при него и да му дадем съвет.“ Детето нито го хвали, нито го укорявай.

Земният живот представлява една от Великите школи. Засега по-велико училище от това за нас няма. Тук, на Земята, щом живеете добре, има шанс в бъдеще да бъдете Ангели, но ако като хора не живеете добре, Ангели не може да бъдете.

Трябва да се даде стимул на душата, за да се освободи от ограниченията. Човек доброволно е станал роб на условията. В началото на всяка работа човек е абсолютно свободен и като не спази първата свобода, която има, после се явява вече едно малко ограничение. Най-първо ти се намираш на плоска повърхност, но после идваш до една повърхност с малък наклон и изгубваш вече част от своята сила. После наклонът става все по-голям и по-голям, ти ще започнеш да се хлъзгаш надолу и най-сетне ще слезеш до дъното. Тъй че, когато паднеш в първото сражение, губиш. Ето защо човек в първото сражение трябва да бъде силен.

Трябва да се работи върху младите братя, защото някои от тях се намират под изкушенията на Майя – илюзиите на външните форми, които заблуждават. Някои от тях са претеглили някои неща много близо до очите си и

вследствие на това им се затуля целия хоризонт. Между младите братя трябва да се образува един кръг на умствена дейност, да работят със своя ум.

Не може човек да мине без приливи и отливи, те ще дойдат непременно за всеки човек. Обаче умният човек постъпва както египтяните с река Нил: когато имаше дъждовно време, те събираха вода от реката в басейни, а после я използваха да напояват растителните култури. Също така и разумният човека, когато има прилив, трупа капитал и когато дойде отлив, той не чувства недоимък, понеже има натрупан капитал от прилива и може спокойно да харчи.

Невидимият свят дава изпити само на способните души, а на невежите не дава никакви изпити. След като ученикът издържи изпитите, които му се дават от Учителя, той приема Божието благословение.

Една сестра дойде при мен и се оплака, че са я били; казах ѝ: „Ти, като окултна ученичка, не трябваше да казваш никому, трябваше да премълчиш това, а аз да го узная от другите, не от теб. И ти си виновна, защото си имала лошо мнение за него – мислиш, че е лош и затова лошото в него се проявява. И занапред, когато стане въпрос за този човек, ти трябва да казваш винаги хубавото и доброто за него. От друга страна, когато те биха, ти трябваше да въздадеш хвала на Бога, че си издържала един изпит, а ти се оплакваш. Когато биеха първите християнски мъченици, те въздаваха хвала на Бога. От трета страна, защо не се огради, когато онзи се приближи до теб? Защо не застана срещу него и не каза тези думи: „Господ няма да ти позволи да дигнеш ръка срещу мен.“ Всички изпити, през които минаваш, са задачи, които трябва да разрешиш. Ще видят дали си имала вяра, чувства, внимание към хората, доколко си била справедлива, доколко си държала за достойнството си. Като отидеш в онзи свят, ще видят дали носиш диплома или не. Не можеш

да носиш диплома, ако не можеш да разрешиш задачите, и те скъсват. На ден три пъти – сутрин, обед, вечер – може да се види истинското лице на един човек. Но малко време трае това – истинското лице на човека не се явява винаги.“

Най-първо мъчнотията е външна и после идва вътрешно. Например в семейството всичко ти върви, всички вътре са сплотени, обаче отвън има сиромашия и обиди. Но щом се оправят материалните работи, жената и децата пощуряват – онзи, който причиняваше това отвън, е дошъл и отвътре. Например Давид преди да стане цар имаше външни мъчнотии, а когато се възкачи на трона, дойдоха вътрешни мъчнотии. Под вътрешни мъчнотии се разбира борби вътре в човешката душа – съмнения, низши желания и пр.

Какво нещо е кръщение? – Ще те турят на известни изпитания и ако издържиш, кръстен си. Ако в Любовта издържиш, кръстен си; ако не издържиш, не си кръстен. Същото е по отношение на Истината, на Знанието и пр. Вие все още не сте кръщавани, но ще имате кръщение. Кръщение значи да издържиш. Ще те изпитат: някой път човешкото се маскира във форма на Божествено, облича се в нея и в първия момент е малко трудно да се разбере. Значи три състояния могат да се явят: човешко, Божествено и човешко, маскирано като Божествено. Има закон: щом влезете в духовния живот и почнете да прогресирате, ще дойде противоположното, ще дойдат противодействията. Най-първо те изпитват и когато мине изпитът, ти ще покажеш какво и доколко можеш да направиш. Някой пита защо са изпитанията. За да се проявиш; ако не са те, не можеш да се проявиш. Изпитът е да се види дали човек знае това, което е учил, и какво може да приложи.

Няма същество, освен Бога, което да не е подложено на изкушение. Само Бог не се изкушава, а всички други могат да се изпитват. Щом се изпитваш, можеш да направиш и погрешка. Всяко същество, което идва от Бога на Земята, ако

не е активно, ако не работи, има възможност да се поквари, да падне. Аз зная защо станахте лоши вие, които бяхте толкова добри. После, едно време бяхте много красиви, а сега сте се изменили.

Окултната наука, така както са я учили в миналото, е била много трудна. Питагор е стоял двадесет години в Египет, минал е през много изпити, чакал е да го въведат в пирамидите, за да получи едно посвещение на египтяните. После трябвало да прекара десет години във Вавилон, за да мине през изпити и да го посветят; също и в Палестина е учил. И след като се върнал, основал Питагоровата школа.

Има хора, които никак не са съгрешили. Това зависи от човешката воля. Щом човек не възприеме греха чрез волята си, той не съгрешава. Грях е, ако ги нарушиш съзнателно онези велики закони в Природата.

Бог изпитва скържавите и щедрите. Отначало туря скържавия в недоимък, а щедрия – в изобилие и ги изпитва какво ще правят; след това ги разменя, после пак обратно и т.н. Човек трябва да бъде изправен. Грехът не стои в многото – и една стотинка, и един милион лева да откраднеш, тежат еднакво. Мисълта е важна. Онзи е откраднал една стотинка, понеже е нямало повече, но ако е имало, щеше да ги открадне. Всяко желание, което те ограничава, е юлар; имай такива желания, които да не те ограничават. Когато си с юлар, трябва да знаеш, че е юлар и като се намериш под него, да знаеш как да се освободиш. Когато искат да назначат някого за касиер, изпитват го, като го турят между сто отворени каси и гледат дали ще вземе от тях или не. Ако вземе, не е за касиер; ако не вземе, става. Та и вие сте пратени, защото ви подготвят за служба и сега ви изпитват дали ще вземете от касите или не.

Всички хора не са още готови. Един американец искал да знае какво нещо е неразреден концентриран амоняк, но когато смръкнал, паднал по гръб. Хората му казали: „Искаш

ли още?“, но онзи отказал: „Не, достатъчно е.“ Значи разбраният живот е щастие, а неразбраният – мъчение. Има много работи в света, които са приятни, но отровни.

Едно време жертвоприношението са го правили, за да се привличат чрез кръвта нечистите духове, та да се отърват хората от тях. Ще заколят курбан някое агне или друго животно, за да се избавят хората. В новата култура това е изключено. На място, където се събират хора, не бива да се допуска никаква лоша мисъл. Там, където спиш и работиш, не допускай никаква лоша мисъл да влиза в ума ти, за да не привлечеш лоши влияния. Голяма борба има в човека, докато се научи да бъде господар на тъмните духове. Кипнеш; станал си проводник на тия духове, а после се разкайваш и никак не ти е приятно това. Затова трябва да се владееш. Дълго време се минава, докато човек тури равновесие в себе си. Когато отдалечим ненапредналите духове от нашето съзнание, нашето вътрешно Небе ще се проясни. Страхът, безверието, недоверието, гневът и пр. са все низши влияния и когато се освободим от тях, Небето ни ще стане ясно. Ясният простор на вътрешното ни Небе зависи от нашето съзнание.

БУДНОСТ НА СЪЗНАНИЕТО НА УЧЕНИКА

След изпълнение на Паневритмията се приближихме до Учителя да Го поздравим. Беше един от незабравимите пролетни дни. Плодните дървета бяха нацъфтели и придаваха приказен вид на полянката. Стройните борове се изправяха, обкичени с позлата от слънчеви лъчи. По витошките върхове се белееха още снегове и от тях лъхаше свежест. Стана въпрос за будността на съзнанието.

Има един апаш, с когото не можете да се справите. Имаш едно хубаво чувство, една хубава мисъл, но изчезнат,

защото апашът ги е задигнал. Няма кой да те пази. Трябва солидна мисъл, за да си ограден винаги, трябва една отлична философия. Съзнанието трябва да бъде винаги будно и човек да знае в дадения случай дали страданието е негово или чуждо и да знае коя мисъл да приеме и коя да не приеме. Сега трябва да се пазите да не би, когато се повдигнете нагоре, да паднете, да не би да стане реакция. Например, някой вързан бръмбар подхвръкне и падне, подхвръкне и падне и най-сетне се освобождава и си отива. Някой път и вие сте вързани.

В човека има паразити, които искат да го заблудят и след това да го ограбят, а има и Висши същества, които искат да го предпазят от тях и изобщо – помагат му. Човек трябва да направи нещо, за да не се поддава: когато е буден, е добре, но при малко прекъсване на съзнанието паразитите влизат вътре. Когато искат да те оберат, ще те напият, т.е. ще замъглят съзнанието ти и когато изтрезнееш, ще видиш, че нищо нямаш. Не знаем как да запазим това, което имаме. Комарите си забиват хобота и смучат кръв; има и психически комари, които ви обезсърчават, изсмуквайки енергията. Трябва да се освободим от ненужния тормоз на низшите същества. Христос дойде да освободи човечеството от някои същества, на които хората са били пленници. Да, силата е там: съзнателният живот да коригира нещата. Има известни формули, но не смея да ги давам, понеже нямате ритъм и не ги правите със сърце. А и понякога уж стреляте патрони във въздуха, но може да направите пакост. Човек никога не трябва да подпушва Божественото в себе си. Когато го подпушва, той разрушава себе си. Когато човек иска да уреди по човешки начин своите работи, той си създава своето нещастие; с други думи, човек трябва да даде ход на Божественото в себе си и то ще уреди неговите работи. Необходимо е ново възпитание, ново разбиране, нови пътища. Може да турите в стаята си чисти или мътни стъкла;

в единия случай няма да пропущат изобилно светлина, но ако турите съвършено кристални стъкла, ще бъде още по-добре. Който много знае и не прилага, много страда. Не от много знание, но от неприлагане страда човек.

Цялото човечество преминава в нова фаза и става един преврат. Хората не могат вече да живеят по старому. Старата черупка се пука и пилето или трябва да се измъти, или трябва да умре – едно от двете. Някой жали за старото, а върху старите клончета се раждат младите и тук страхът е неестествен.

В Елада разказвали, че хората видели в морето една голяма костена жаба* и помислили, че това е остров. Забили знаме и се установили, но после костената жаба се размърдала и те избягали. По същия начин в нашия ум изпъква някоя идея и мислим, че е остров и туряме знаме, но после си отиваме. Преведено това значи да не се мамим с илюзии. Когато сте слизали на Земята, сте избрали един план, но като стъпите на нея, намирате си друг някакъв план.

Щом мислиш, чувстваш и постъпваш добре, ти си там, дето трябва да бъдеш; щом не мислиш, не чувстваш и не постъпваш добре, ти не си там, дето трябва да бъдеш. Мисли, чувствай и постъпвай така, както Христа в малък размер. Хората търсят лесния път, а той е мъчен. Под лесен път се разбира обикновен житейски път. Красивият път с големите постижения и успех е Божественият път, който всъщност е истински лесният път. За предпочитане е поранното събуждане в духовно отношение, отколкото по-късното. В това отношение в Евангелието имаме прекрасен пример с разумните и неразумните девици.

Като дойде една мисъл на раздвояване, тя е от човешки характер. Един човек се оженил за една баба, която била дегизирана като млада мома. После бабата си показала истинското лице, което момъкът е трябвало да провери

* Костена жаба (арх.) – костенурка (бел. ред.)

отначало. Също така и вие имате много свои идеи, които трябва да проверите какви са всъщност.

Хората не бива да бъдат свинопасци. Злоба, омраза, нечисти мисли, желания и чувства и пр. са свинете, които човек пасе, и той трябва да ги напусне и да отиде при баща си. Няма какво да стоиш при тях и да слушаш грухтенето им, върви си по своята работа; не ги пъди, а ги напусни, защото ако ги изгониш, те пак ще се върнат. Човек трябва да освобождава ума си от някои ненужни мисли, желания и постъпки. Трябва да се научи всяка вечер да се разтоварва от ненужния багаж и да задържи най-ценното, което може да приложи в дадения случай. Човек трябва да потърси пътища, за да се освободи от чуждите мисли в себе си, които го отклоняват.

Както има пет степени хора – обикновени, талантливи, гениални, светии и Учители, също така има и пет категории мисли, чувства и постъпки. Например ти сега можеш да имаш една обикновена мисъл, друг път можеш да имаш талантлива или гениална мисъл и пр. Трябва да различаваме мислите. Когато ви дойде една хубава мисъл, не я отхвърляйте както петел подминава диаманта. Във всеки момент трябва да знаете къде е Божественото. Трябва да излезем от този свят на колебание и на страдание и да дойдем в свят на хармония, където всичко е Радост и Веселие.

Има чувствания, които са животински, а има и такива, които съдържат разумност – те са Божествени и не бива да се смесват едни с други. Когато казваме, че човек чувства, а не мисли, подразбираме едно животинско състояние. Какви ще бъдат последствията от това? Във физическия свят, когато се пързаляш надолу, няма за какво да се заловиш и продължаваш спускането през глава. Това е за света, но за ученика не е така; той трябва да е надраснал това пързаляне надолу, защото работи съзнателно. Докато се осъзнае, човек се намира в едно хаотично състояние. В мисълта могат да се

събират много непотребни, излишни неща и човек трябва да се освободи от тях. Прахта в стаята влиза неканена. Човек трябва да познае, кое в неговото съзнание е прах и да се освободи от нея. Ако имаш Светлина и Топлина, ненапредналият дух се пази от теб като от чума – не може да се доближи, но все гледа да прекъсне Светлината и Топлината в теб.

Противоречията в живота са предмети за тълкуване. Каквото и да се случи, онзи, който може да разгадава, няма какво да се смущава. Когато човек действа без Божествена светлина, тогава се ражда злото, тогава идат катастрофите. Например човек се разгневи на някого и иска да го бие, без да разсъждава за последствията.

Една сестра попита: „Как да се вардим от лошите мисли?“

Мисли за доброто! Повдигни се пет пръста нагоре. Не влизай в долното течение; щом краката ти се допрат до него, ще влезеш под влиянието му. Някой път в теб проблясва нещо вътрешно изведнъж, а някой път – медлено*. Свещта блесва отведнъж, а Слънцето изгрява медлено. Бързите неща са човешки, а Божествените методи са медлени.

Когато влизаш където и да е, ограждай се, прави мислено светли кръгове около себе си и дълбоко дишане; чак след това влез, защото всички лоши влияния се премахват и така всичко се урежда. Цяло изкуство е да знае човек как да използва благоприятните условия, които му се дават в момента. Ученикът всякога трябва да помни, че е ученик; никога не трябва да забравя – в каквото и среда да работи и да се намира.

Когато Бог ти проговори и ти каже да направиш нещо, вторият глас ти казва чрез теб самия, че няма време, че не си струва да бъдеш толкова добър, че нямаш средства и сили, че не бива толкова да постиш и да се молиш. Вторият

* Медлено (рус.) – бавно (бел. ред.)

глас е гласът на изкусителя. Странични втичания могат да стават в човека, но той трябва да ги отстрани.

Веднъж поставили окото на един човек върху едното блюдо на везните, а върху другото турили злато, но блюдото с окото не се повдигало. Натрупали много злато и пак не се помръдвало. Най-сетне прибавили малко пръст и то се вдигнало. Човек не бива да желае много неща; ако желае много неща, очите отслабват.

Вие имате връзка с Христа. Вървете по този Път и връзката сама ще се усилва. Вие всички живеете в живота на миналото; казвате, че сте се помолили преди десет години и Бог ви е послушал, обаче днешният ден е важен. Всеки ден носи несметни богатства. А вие, като мислите за миналото, изгубвате настоящето. Сега трябва да турите основа; вътрешният ви живот е важен – там да бъдете изправни. Вътрешният човек е от Бога. Когато направиш нещо и не го харесваш, то е от тъмните духове; ако направиш нещо и го харесаш, то е от Бога. Божественото все нашепва на човека отвътре. Когато човек забрави пътя, нали разпитва окръжаващите за него? Също така и човек трябва да пита сегиз-тогиз Невидимия свят, трябва да почака и да не бърза с решаването на въпроса. Вслушвай се в новите идеи, които ти се нашепват отвътре.

Днес Божествените мисли и мислите на тъмните духове са оплетени навсякъде, затова не трябва да мисли човек, че ще се избави без будността на съзнанието си. Тъмният дух казва на Бога: „Те изглеждат много добри, пеят много добре, но не са такива, каквито се представят. Чакай, аз ще им дам една игра, за да ги пресея.“ Така че тъмният дух иска да ви пресее. Малките грехове приличат на кръчмарска чаша – чукаш се в кръчмата и всичко това, което Бог е вложил в теб, изчезва; значи така се постига целта на онези, които искат да те оберат. Още при първата визитация на тъмния дух трябва да го познаеш и да вземеш мерки. Твоят Ангел-

ръководител може да ти говори чрез някой човек и затова трябва да слушаш какво говорят добрите хора.

Някой ще те пита как ще живееш в бъдеще. Аз за бъдещето не мисля, мисля за днешния ден и вярвам, че следващият ще бъде по-добър, а третият ден ще бъде още по-добър. Който пита какво ще стане с него, не разбира живота. Животът от единия до другия край е Божествена красота.

Един Учител препоръчал на двама свои ученици следното: на първия – когото срещне да му казва, че във всичко ще сполучи, а на другия – когото срещне, да му казва, че в нищо няма да сполучи. Когато се върнал, вторият разправял, че много пъти бил бит. Трябва да казваме на хората: „Ще се оправи тази работа!“ Сегашните хора навсякъде се колебаят – и светските, и духовните. Не могат да различат Божественото в себе си, поддават се и някой път човешкото взема надмощие. Понякога ние даваме ум на душата – обажда ни се тя, а пък ние все питаме дали другояче може.

Ние постоянно държим в съзнанието си тези, които са ни направили пакост, и с това спъваме своето повдигане. Щом дойде животинското в човека, братство и сестринство – всичко възвишено в човека изчезва. От низшите духове, които дохождат, човек може да се освободи. Как? – Не трябва да допуска техните слабости. Има ли ги, привлича всички неприятели. Със старото човек трябва да се прости, което е ценно да избере, а което не е – да се освободи от него.

Когато се изхарчи нервната енергия, идват всички болести. Като нямаш нервна енергия, ти си фалирал търговец, който няма никакъв капитал. Да няма изтичане на нервна енергия. Ако си кажеш: „Я го разбера, я не“ или „То моята се е свършила“, по този начин твоята нервна енергия изтича. Винаги човек трябва да има напрежение – да е напрегнат;

тогава енергията идва и разумно се изразходва. Тепърва трябва да се самовъзпитаваш. Човек е странник на Земята – все ще го повикат един ден, но кога и как не знае. Ще го повикат, когато не очаква, затова трябва да е готов. Когато си омърлушен, отпаднал духом, когато се чувстваш в лошо състояние на духа, това значи, че преживяваш за един час или за един ден цял един недобър минал живот. А когато се чувстваш бодър, радостен, весел, тогава изживяваш цял един хубав минал живот.

Насреща ти иде един човек; не мисли дали той ще се отбие, но отдалеч още помисли как да му сториш място. Така спестяваш време и достойнство. Мислиш ли така, и в отсрещния ще се зароди желание да се отбие.

Имаш вериги, а си жаден; наблизо има вода, но не можеш да отидеш, вързани са ти краката. Обаче ключът на веригите се оказва в джоба ти – отвори веригите, остави ги, иди на чешмата и пий вода.

Като минавате през царството на тъмните духове, минете оцапани и когато го прекосите, омийте се. Един мъдрец прекарвал красива царска дъщеря през една страна, дето искали да я убият, но тя била оцапана и със скъсани дрехи, за да не я познаят.

Когато човек работи в която и да е област и влага лични чувства, кръвта отива към центъра на личните чувства, а не към предните и горните мозъчни центрове, които имат нужда от кръв. Тогава човек не може да напредва нито умствено, нито сърдечно, нито музикално и пр. Когато човек има висок стремеж, кръвта отива в предните и горните части на мозъка и развива неговите висши центрове. Обаче престане ли да работи в областта на високите стремежи, кръвта отива отзад и тогава човек слиза до животински чувства – сърдене, каране, отмъщение, гняв. Тогава трябва да дойде някое Същество от Невидимия свят, за да го ръководи, защото инак ще си докара някое страдание.

Животът е най-хубавата музика. Мъчно се живее, защото не знаем как да живеем.

КАТО СЕДНЕШ ДА РАЗСЪЖДАВАШ

Сега поставят Духовният свят в противоречие с материалния, а между тях няма такова. Материалният живот не трябва да се смесва с плътския. Не трябва да се смесват плътта и тялото. Тялото е жилище, храм, дето Бог живее. А плътта е муха, оплела се в паяжина. Човек се е оплел в някои желания, та не може да се освободи от тяхното действие. Човек трябва да знае, кое нещо в него е недовършено, в кое е останал назад. Всеки ученик трябва да знае върху кое в себе си трябва да работи. В човека има и нещо животинско и затова той трябва да гледа, да мисли, защото от низшите желания произтичат всички нещастия. Ако някой има десет милиона лева, какво ще постигне с това? Той ни най-малко не е осигурен. Непременно трябва на хората мисъл. Всички хора умират от нямане на мисъл. Самовъзпитание трябва на всинца ви – единственото нещо, което може да остане в човека, е това, което се придобива със самовъзпитание.

Човек е минал през всички животински форми, сега има техните навици и трябва да се стреми да се освободи от тях. Ако човек почне да живее чисто животински живот, челото се наклонява назад, брадата се изтегля назад, а челюстите изпъкват напред. Ако човек продължава така няколко поколения, формата се изменя. Маймуните са хора, изостанали от човешката култура – не са могли да се издигнат в развитието си и са останали назад. Но в далечното бъдеще има надежда за тях. Един инвалид с патерици се оплаквал, че не получава подаяния; тогава един цигулар тръгнал с него да свири, инвалидът протягал паничката и хората пускали много пари в нея. Цигуларят е отличният ум

или отличното сърце. Нещастие е, когато инвалидът е сам, и щастие е, когато цигуларят е с него. В едно мигновение може да стане това, а може и с хиляди години да се чака. Някой казва, че не иска да бъде много богат; не, ще бъдеш богат в мисли и чувства. Всеки ден си избирайте по един стих, върху който да размишлявате. Всеки ден си избирайте по нещо ново. Вие все повтаряте едно и също нещо.

Вътрешните състояния са по-силни от външните условия. Човек трябва да започне с вътрешното състояние – оттам трябва да започне възпитанието си. Измени ли той вътрешното си състояние, тогава ще се изменят и външните условия. Човек, докато стане господар на себе си, много ще има да работи. Помнете, че много работа има да се върши и помнете, че много работи стоят недовършени. Всички противоречия в живота са важна работа. Всеки трябва да направи по една овощна градина, да посее в себе си – в ума си и в сърцето си – хубави семена.

Ти не си сам. Когато седнеш да разсъждаваш, ще видиш, че не си сам. Кажеш нещо, а друг в теб казва, че не е така – има Народно събрание. Най-сетне дойдат до гласуване, приемат резолюция и ти предлагаш. Председателят е Азът. Всеки ден ние имаме да решаваме въпросите, които цялото човечество разрешава. Някой има болест – едно докачено честолюбие; трябва да го лекуваме, това е наука. Той казва: „Така да ми каже онзи, ще му дам да разбере!“ Всеки човек е предметно учение за теб; внимавай какъв урок Господ иска да ти предаде чрез него. Сега в това Божествено учение трябва опитна страна; много пъти хората са говорили, но не знаят как да го направят. Всеки ден трябва да поправяте по малко картините си.

Същинското зло не сте го опитали, знаете му само сенките, затова не се обезсърчавайте. Всички са еднакво надарени, но не са работили. Ученикът трябва да развие дарбите си – музиканти да бъдете, поети да бъдете, разумни да бъдете.

Аз искам всички да ви направя художници, музиканти, поети, за да можете да преживявате живота на цветето, на минерала, на извора. Никога няма да видите какво се крие в едно цвете, докато не развиете мекота в своя ум и сърце и да работите с нея двадесет години. Много ли са? – Нека да бъдат петнадесет. Това може да стане и за миг. Езикът на растенията учи човека как да живее по Божествен начин. Трябва да вярвате в заложбите, които са във вас. Може да станете художник, поет и пр. – всичко това е вложено вътре във вас и трябва да намерите методи, за да събудите дарбите, потребни в сегашния ви живот. Способният човек и най-долу да го туриш, ще изплува нагоре като масло, а неспособният и най-горе да го туриш, ще падне надолу като камък. Колко погрешки има да се изправят в живота ни, а понякога ние се обленяваме* и не ги поправяме. Цялото Небе работи, всички работят – и ние трябва да работим. Престани да плачеш, а се коригирай. Видиш ли една своя погрешка, радвай се; направил си я, поправи я. Човек в разбирането си трябва да бъде безпощаден – абсолютно да не допуска никаква погрешка, да се изчисти абсолютно, съвършено и до дъно. Разкривай всяка погрешка, която правиш. Тогава, ако си остарял, ще се подмладиш. Няма да се критикуваш, само ще констатираш погрешката и ще се поправиш. Съвременната наука има възможност да превърне въглерода в диамант, като прилага голямо налягане и висока температура. Та греховете, които имате, са въглени, които трябва да превърнете в диаманти. Това е наука, задача ви дава Господ. Не съжалявай за погрешките, за да можеш да ги поправиш. Съжаляваш ли, губиш време. Отначало една погрешка е толкова микроскопическа, че трябва да я гледаш с увеличително стъкло, а после като се разгори, става голяма. Да се не самоосъждаш, защото така осъждаш Бога в себе си. Като се изправят всички погрешки, ще дойде

* Обленявам се (арх.) – проявявам ленност, мързелувам (бел. ред.)

вътрешният Мир. Всеки, който е поправил погрешката ни, се радва. Всички радости се дължат на поправените погрешки, а всички скърби – на направените. Щом човек изправи една погрешка, в бъдеще идва вече доброто. Животното не може да изправи една своя погрешка и затова не може да прогресира. Ако човек мисли, че някой грешен е умен, това е невъзможно. Престани да нарушаваш Божиите закони. Ние възстановяваме точно това, което сме изгубили и това считаме за печалба.

Един ученик, който учи, не трябва да греши нито в една запетая. Когато работиш върху една своя добродетел или работиш за изкореняване на един свой недостатък, но не виждаш резултат, то резултатът е налице вече горе, а по-после ще се проектира и тук, на Земята.

Една сестра каза: „Ние сега работим върху себе си, но нямаме резултат.“

Резултат имате, но той е горе, в душата, после ще се изяви и тук. Ще дойде време, когато ще ви посрещнат с финикови вейки. Облагородете вашите погрешки. Киселицата, трънката можеш да облагородиш – всички погрешки можеш да облагородиш. Грехът е духовна проказа и всички трябва да се освободите от известни присадки, предадени ви от деди и прадеди. Когато видиш една лоша постъпка, изваждай поука и си кажи: „Няма да постъпвам като него.“

Допуснете, че имате да давате на сто души доста крупни суми; изплатете им дълговете и лихвите. Така можем да изправим някои работи. Човек се докача за нищо и никакво! Като те обиди някой, поправи си погрешката и после ще му кажеш: „Ти ме обиди и аз си поправих погрешката.“ Когато те обиди някой, вместо да се обиждаш, замисли се право ли е това, което ти казва, за да можеш да се поправиш. На теб ти се казва това нещо, за да се замислиш и да обърнеш внимание. Като се изправяте, изплащате вашите погрешки или погрешките на другите.

Един брат попита: „По какво ще позная дали изплащам своите погрешки или погрешките на другите?“

Щом бързате, вашите погрешки изплащате, а щом не бързате, чужди погрешки изплащате.

Една сестра запита: „Как ще позная дали обидата, която ми е нанесъл някой, действително визира някои мои погрешки или не ги визира, дали действително съм виновна или не?“

Когато те обиди някой, ако не изгубиш мира си, своето хармонично състояние и си напълно спокоен, това показва, че не си виновен в това, за което те обижда. А ако кипнеш, ако изгубиш мира си, това показва, че тази обида засяга действително някои твои погрешки.

На Земята от погрешки не можеш да се освободиш. Ако свои погрешки нямаш, чужди ще носиш; човек се учи от чуждите погрешки. Например някой направил една погрешка; това е все едно, че е паднал в един трап, но друг го вижда и не пада в него. По-добре е човек да се учи от хорските погрешки, отколкото да прави погрешки; така се съкращават онези, които ще направиш – не е нужно да правиш всички погрешки. Умните хора се учат от погрешките на хората.

Когато искаш да станеш Ангел, ти вече образуваш връзка с тези Висши същества и те почват да работят върху теб – привличаш вниманието и помощта им. Човек може в един живот да стане Ангел. За това е необходимо следното: когато направи погрешка, да я поправи моментално. Това е най-добрият начин за еволюция. Има обикновен и бавен път, път под ръководството на Учителя и най-после – път пак под ръководството на Учителя, но с бърза и ускорена еволюция. Последният се осъществява, когато човек поправя всяка своя погрешка моментално.

Радвай се, че имаш мъчнотии, понеже така ще изправиш погрешките си. Но ти искаш без мъчнотии; разбира се, че

може, но не прави погрешки. А ти правиш погрешка след погрешка и искаш без мъчнотии; не, не може.

Свят човек е онзи, който не прави погрешки и обръща внимание на най-малката погрешка и иска да я поправи.

Има много навици, от които трябва да се освободим. Човек, който греши и не се изправя, не може да има Божието благословение. Не можеш да избавиш човека от една погрешка, ако ти я имаш; инак ще я развиеш у него повече. Ако я нямаш, можеш. Ако сам ядеш месо, не можеш да учиш хората на вегетарианство; същият закон е в сила и за милосърдието, справедливостта и пр. – ако ги нямаш, не можеш да учиш и другите. Грях е, когато човек не туря ума си да мисли правилно, сърцето си да чувства правилно и волята си да постъпва правилно; тогава той е в противоречие с Битието. Каквато и да е мисълта, тя ще излезе на пазар. По някой път в човека има едно същество, което мъчно се огъва – човек усеща, че не може да се огъне, не може да смени състоянието си. Човек трябва винаги да работи, защо да се излежава! Каквото и да е, трябва да работи; ако се спре, ще дойде това, което не желае. Глупавият, щом поправя своите погрешки, става умен, а умният, щом не ги поправя, става глупав. Един ден спря часовника ми; навих пружината му, тръгна за малко, но вървеше лениво и пак спря. Отново го бутнах, вървя петнадесет минути и спря. На сутринта гледам, че един малък косъм се показва; щом го извадих и навих часовника, той почна да върви добре. Казвам: в нашите пружини се оплита някакъв косъм и тогава механизмът не върви – някой път работата е за един косъм. Косъмът, означава една малка погрешка.

Един брат запита: „Кой е най-добрият начин за поправяне на погрешките?“

Всичките ви погрешки ще ги турят на мен и затова грешете по-малко. Физически един човек не можеш да го поправиш, така нищо не се постига; той трябва да се обърне

към Бога – това е единственото средство. Щом си съгрешил, иди при Бога, нищо повече! Всички трябва да имат вяра и да бъдат изразители на Божественото.

Щом приемеш лоша храна, вземи рициново масло. Също така щом влезе някоя лоша мисъл в теб, трябва покаяние.

Ще ви дам едно правило за ученика: дойде ли ви наум някоя нова мелодия, запишете я веднага, защото после не ще можете да си я спомните. Същото е за поезията, за философските мисли и пр. Да се записва всичко, което ти идва отвътре. Когато ти дойде една хубава мисъл, извади тефтерчето и я запиши. Когато сънуваш един хубав сън, запиши го.

ОПЕРИРАЙ СЪС СЕБЕ СИ

В пътя, по който вървите, придобивките ще дойдат последователно. Не се стеснявайте, човек не трябва нито да бърза, нито много да замедлява. Човек трябва да изучава състоянията си. Когато имаш безверие, съмнение, омраза, всичко това трябва да се смени с Вяра, с Надежда, с Любов. Дойде ли омразата у теб, смени я с едно любовно състояние. В окултната наука се изискват много такива трансформации. Цяла наука е човек да оперира със себе си. Като станеш сутрин, смени състоянието си, отстрани всяко недоволство, представи си, че си в положение на един Ангел, на едно Разумно същество, което върши Волята Божия, и ще имаш вътрешен подтик. Тури радост и скръб вън от себе си и съзнай, че те са нещо външно за теб и че ти си над тях; така ще можеш да живееш в Реалното. Ти няма да презираш скръбта, защото тя е ненапреднали същества, които вървят подир теб, оплакват се и ти причиняват скръб. Ще се поспреш и ще се позанимаеш с това същество – ще го научиш да се моли или можеш да го пратиш на работа.

Как ще бъде човек свободен, когато е вързан? Има нечисти

мисли и желания; как ще се освободи от тях? Както виното съдържа примес от изверженията на квасните гъбички, също така и в мислите и в чувствата може да има примес. И в любовта може да има примес; тогава се явяват завист, подозрение, съмнение, които са все ферментации на тази нечиста любов. Тогава се изменя човешкото лице, което порано е имало правилна, красива форма – всичко се отразява на устата, очите, носа, ушите и пр. Когато имаш едно желание, което те мъчи, това показва, че то не е Божествено и трябва да го трансформираш. Има духове, които са готови да помагат при трансформиране на мислите. Важното е да дойдат помощници. Щом си на работа, те идват. И затова се молим: „Изпрати Духа Си.“ Задачата на ученика е да превърне своето неразположение в разположение.

Един брат попита: „Вие сте говорили, че някои нямат хармония между ума и сърцето. В какво се състои тази хармония?“

Любовта и Божествената мисъл трябва да дойдат, за да се уравновесят ума и сърцето. Примери за състояния, които показват, че няма хармония между ума и сърцето, са обезсърчение, неразположение, раздразнителност, нервност, страх, безпокойствие, тревоги, недоволство, омраза и пр. Тогава става нарушение във функциите на дишането, кръвообръщението и храносмилането, във функциите на черния дроб. Не се бори със злото, а иди при Доброто. Щом се бориш със злото, нищо няма да придобиеш. Насреща ти иде един порой; не се бори с него, остави го да се изтече. Не се бори със суеверието на хората, но внасяй Истина. Когато някой е в утешение, в подтиснато състояние на духа, обновлението може да дойде по много начини, от които ще спомена следните: чрез вдишване на въздух, чрез ядене на малко плодове, чрез ядене на малко хляб, чрез пиене на чашка гореща вода и пр. Защото Бог е в тях и когато приемаме съзнателно вдишка въздух, вода,

плодове, хляб, чрез тях правим връзка с Бога. Имате известни отрицателни желания или състояния; отворете Библията и вижте как с известен пасаж или думи ще трансформирате вашето състояние. В Библията има такива места, които трансформират.

Друг метод: когато ти е тежко и си неразположен, добре е да идеш при някое вековно дърво, да облегнеш гръб и да кажеш: „На ти моята скръб, моята тегота, дай ми твоето спокойствие“, защото дървото е много спокойно и става едно преливане от дърво в човек. А дървото се справя лесно с твоята скръб.

Когато имаш груби енергии, за да се отървеш от тях, покопай малко в градината и те ще преминат в пръста. Ако искаш възвишени енергии, обърни очи към небето.

Впрегни обезсърчението на работа. Когато човек счита живота за безсмислен, да се хване да реже дърва. Тази енергия трябва да се пласира. В бъдеще могат да се уредят градини за песимисти и когато те копаят, поливат, сеят и пр., песимизмът ще си отиде.

Това, че не са постигнати всички ваши планове, няма нищо. Не им е дошло времето. Ангелите биха желали да бъдат на ваше място.

СИГУРНОСТТА НА УЧЕНИКА

Светът е училище и щом сме родени, ние сме поканени в него. Радвай се, че си роден на Земята и се учиш. Господ, който е направил света, е предвидил всички неща.

В знанието съществува същият закон, както и при яденето. Гладен си; яж, но не преяждай. Утре пак ще огладнееш, вечността е пред теб. Вие искате да изядете всичко – оставете за друг път и за други. Вие сега изучавате най-мъчната музика – музиката на Живота. Целият свят е училище за дисциплина на човешките души.

Сигурността на ученика стои в ученето. В този мимолетен живот ние не можем да разрешим всички въпроси. Но онази мисъл, която остане в твоето съзнание и нищо не може да я помрачи, е висок планински връх – тя е това, на което в дадения случай можеш да разчиташ, тя е Реалното.

Един учител ти е преподавал урок и за да му се отблагодариш, трябва да го заучиш. Бодри бъдете и изучавайте Божиите закони. Учете! Това, което един е постигнал по един начин, вие по същия начин не можете да го постигнете – пътищата са разнообразни, по един и същ начин не стават нещата. Примерът на другия за теб е само поощрение.

Докато скъсаме със старото, не е лесна работа. Трябва да минем през огъня и да не изгорим, да минем покрай греха и да не се окаляме. Използвайте условията, които Бог ви е дал. От добродетелите, които имате, и от погрешките, които имате, се учете. Всички трябва да се стремите да влезете в хармония с Разумните същества. Целият живот на човека трябва да бъде приготовление за Духа, който иде. В духовния живот, след като е работил дълго време за другите, човек трябва да работи и за себе си. Правете малки опити, за да се видят резултатите. Ще работите отвътре чрез молитва и съзерцание, за да се увеличи възприемателната ви сила. Навсякъде трябва да виждате Божия Промисъл и хубавото в изворите, в дърветата, в реките, в песъчинките и да вземате пример.

Не е във ваш интерес да ви хвалят. Да се научи човек да живее, това е най-голямото изкуство – цяла наука е това. Всеки трябва да развие интуицията, за да може да предвижда, чрез което ще се избегнат много нещастия. У всинца ви има заровени таланти от миналото, които не сте развивали и стоят настрана един живот, втори, трети. Господ ще ви съди за талантите, които ви е дал и които не сте обработили. Духовният човек трябва да знае това, което светът знае и да има един плюс отгоре – да знае нещо повече.

Който не е свършил земното училище, трябва да го свърши, защото преди да си вземе матурата, не може да влезе в Божественото. Ако не разберете земните работи, как ще проумеете небесните. Който се учи на тая земя, ще го пратят в по-горно училище, а който не се учи – в по-долно училище.

Човек трябва да благодари и да бъде със съзнанието на дете, което има много да учи. През всички тези видими звезди човек трябва да мине, за да учи. Колко много работа му предстои! За колко време той трябва да изброди всички тези слънчеви системи! Човек трябва да знае това, което е потребно в дадения случай. Невъзможно е той да знае всичко, а и не може да знае всичко, понеже не е създал света. Приятността не е в това да разбереш всичко, а да разбереш малкото, което в дадения случай ти трябва. Например, когато отидеш при извора, не е важно да знаеш как е станала водата и откъде иде; в случая същественото малко е да пийнеш вода, а другото после. Човек нека да пристъпи да работи с това малкото, което има. Има месеци, в които растенията цъфтят и зреят, а има месеци, в които се берат плодовете. Това е специално за всички, които търсят пътя. Говоря символично. Които са работили повече, развили са Божествените дарби. Напреднали души са тези, които са работили.

Всяка душа, която иде от Невидимия свят, носи нови условия за развитие на Божественото. Погрешката е в нас: когато сме дошли на Земята, където има разни превозни средства, ние сме се качили на биволска кола и казваме, че тя бавно върви. На следващата станция слез от бавното превозно средство и се качи в друго – по-бързо.

Повечето от правилата не се дават на всекиго по две причини: първо, защото някои ще злоупотребят и ще си послужат с тях, за да вземат пари от хората и ще ги използват за лични цели. Второ, защото няма да благодарят на Бога.

Мъчно е да се каже какво може да бъде човек, защото той не е още завършен процес.

Трябват три неща – Любов, Знание и работа. Най-важните работи отсега нататък има да се учат. Когато човек се учи, Бог урежда работите му. Нашите стари възгледи са несъвместими с Божествените, които ще дойдат. Защо са ти цели чували със стари банкноти, които не струват нищо? Някой очаква нещо без работа – като лотариен билет. Не, трябва да се работи. Друг идва и ме пита: „Дали ще свърша гимназия?“ Питам го: „Ти имаш ли приятелки, към които храниш особени чувства?“ – “Имам.“ Казвам му: „Мъчно ще свършиш гимназия.“ Врачувам, защото умът му е разсеян – днес смях, утре смях и няма да свърши. Бог иска работа, учене. Учителят обича прилежните ученици, които се учат. Когато в класа има способен ученик, учителят го обича и заради него преподава вдъхновено и на другите.

Дотам, до е то стеразбрали, приложете. Микроскопически прилагайте всеки ден и не подхранвайте вече отрицателни мисли. За отрицателни неща не говорете, а за положителни. Четете пророците. Всеки ден трябва да учите по нещо – не да станете учени, а да се учите.

От Любов към Светлина, от Светлина към Свобода и от Свобода към Любов? Като мине този кръг, човек се подмладява, а който не го знае, остарява и умира. Всеки да има една такава философия: нищо да не ви мъчи. Беседите трябва да се проучават и прилагат. И отвън и отвътре ще ви учат; нали е казано: „Духът ще дойде и ще ви научи на всичко.“ Главната спънка е в нас; след това идват спънките в окръжаващата среда.

Цялата Природа е пълна с материал за проучаване. Наблюдавай заека как разбира от геометрия – когато остане един километър, преди да го стигне копоят, заекът избира един център и започва да се върти, да се върти, а после от центъра той отскача на няколко метра встрани, а копоят

остава да се върти на онова място в кръг. Ако се изучава живота на Природата, вижда се през какви фази трябва да мине човек. За да дойде до едно блажено състояние, той трябва да мине през много неблагоприятни фази. Да вземем например пеперудата: нали преди да каца от цвете на цвете, тя е била гъсеница, изложена на големи опасности, а стане ли пеперуда, забравя. Щом снесе яйца, от яйцата се излюпват пак гъсеници. Та и ние, като дойдем до онова висше съзнание, после пак изпадаме в старото съзнание. Значи необходимо е да се задържим във висшето съзнание, което дохожда в нас.

Всяко нещо отвън има отношение с нещо вътре в теб. А ние, като мислим, че няма отношение, минаваме като странници в света. Между външната Природа и нас връзката се е изгубила. Отидеш ли при едно крушево дърво, вземи плод и му благодари; така правиш връзка с Природата. Духовното стои някъде и аз ти казвам къде: „Ето по този път иди и си вземи вода.“ Ако чакаш друг да ти донесе, това е неразбиране. Човек, като се учи добре, ще стане светия; хората, като почнат да се учат от светиите, ще станат хора. Някои търсят Божественото в онзи свят, а Божественото е един добре уреден живот. Някои ме попитаха има ли задгробен живот; казах им: „Няма никакъв задгробен живот. Какъв задгробен живот? Съблякъл си е човек дрехите и си е отишъл. Пак е в този свят, защото дрехите не са нещо съществено.“

Нищо да не спъва твоя ум и сърце. Например търсиш Бога и мислиш какво ще кажат хората. Това не е важно, важен е опитът, който правиш. Ако сам не опиташ яденето, няма да го познаеш какво е. Малкото разбрано струва повече, отколкото голямото, но неразбрано, богатство. Когато дадете на едно дете ябълка, тя ще му произведе много по-голямо въздействие, отколкото хиляди картини с нарисувани дървета.

Всинца трябва да развиете известни психични сили. Иначе ще затъпеете, не ще можете да се ползвате от благата, които Природата има. Най-първо може да правите елементарни опити: например вие сте излезли да се поразходите, но иде буря; намерете начин да устоите на напора ѝ. Сами ще видите до колко можете да издържите на силата ѝ. После пожелайте бурята да утихне; ако престане, опитът ви е сполучлив.

Бяхте ли на този опит, когато се качвахме на Мусала? Тогава имаше електрическа буря с гръмотевици и минахме през електрическа зона. Искри и огньове излизаха от дрехите ни. Детективите, които искаха да ни следят, останаха долу. Те казваха: „Безумие е да се качваме горе.“ Горе се проясни. Бяхте свидетели на толкова опити и пак губите вяра.

СВОБОДЕН В СВЕТА

Няколко братя и сестри посетиха Учителя. В разговора между другото Той каза:

Да не оставиш света, но да си свободен в света. Когато се каже, че човек трябва да остави света, се подразбира не външно, а вътрешно. Ако изучите живота на пророците, ще се видите, че той е бил много труден, но те са имали богат вътрешен живот. Да си свободен, когато си между хората, е като да ходиш из гората и да зависи само от теб накъде да вървиш, какво ще набереш – дали малини или къпини, твой е изборът. Да си в света, но да си вън от него, значи да не ти се месят в твоята работа. Човек, като влезе в света, ще научи от него една добра черта: всеки един с голям интерес се е съсредоточил върху мислите, които го занимават. Някой казва: „Да напусна света!“ Не, човек, като се отдалечава от хората, отчуждава се и остава без блага.

Един брат попита: „Дали ще мога да подобря своята интуиция чрез медитация и чрез вътрешно учене, като се

държа настрана от външните вълнения, или да я подобря чрез опитности във външния живот и с материална дейност?“

Когато човек плува в морето, трябва да си държи главата над водата. Ако главата е във водата, нищо не може да направи; трябва да държи тялото си във водата, а главата – над нея. Имайте и метода на растението: корените да са в почвата, а клоните – в Божествения свят, т.е. на половина да не излизаш от света, понеже няма добри условия за това, но другата половина да е в Божествения свят.

Когато две същества, едното от които се движи по-бързо, а друго се движи по-бавно, образуват връзка, то това, който се движи бавно, става пречка за това, който се движи бързо. Та когато се свържеш с един по-низш живот, ти се понижаваш, понеже те спират и се движиш по-бавно. Та не се свързвайте със светските хора; те ви спъват, понеже отлагат, движат се бавно. Няма да се откъсваш от тях, ще живееш с тях, ще им помагаш, но няма да образуваш връзка. Кои са хубавите връзки? Не правете със света връзки, които да ви отнемат свободата. Правете връзки, при които сами да се връзвате и отвързвате. Някой казва: „Защо ме връзваш?“ – Защото сам не се връзваш. Щом сам не се връзваш, други ще те вържат; и ако сам не се развържеш, други ще те развързват. Трябва да правите връзки, но разумни връзки.

КОГА СТАВАМЕ БЛАГОУХАННИ

В един октомврийски ден тръгнахме за Ел-Шадай в 4 ч. и половина. Бяхме около сто и петдесет души. През нощта беше валяло дъжд и времето бе облачно. Щом навлязохме във Витоша, мъглата ни обгради, заваля сняг. Мъгливото време ни откъсваше от външните впечатления и ни караше да се вглъбим в себе си. Интересен беше танца на мъглите, които ту откриваха някои върхове, ту отново

ги забулваха. По време на разговор с Учителя стана дума за задачите на ученика.

На Земята имаме лъжливи мерки: например, някой човек ни е приятен, а друг – не и това е една лъжлива мярка. Първият ни е направил някоя услуга, а вторият – не. Или пък да разгледаме въпроса за улегналия характер: старият казва, че има такъв, но бих желал да имате не улегнал, а подвижен характер – на ден да се изменя по десет пъти, без да губи своето разположение. Животът е хубаво нещо. Който разбира от добрия живот е умен и си носи ключове. Като отиде да свири на пиано, ще го акордира, а онзи, който не разбира, сяда пред пианото, не може да го нагласи и го обявява за неакордирано. Мъчнотията стои в незнанието. Една работа, ако я дадеш на майстор, той за десет-петнадесет минути ще я направи; трябва знание. Петелът помислил, че кълчищата са хубаво нещо, отишъл да рови и сам се е заплел в тях, без да знае как да се освободи. Трябва да дойде онзи, който е турил кълчищата, за да го освободи. Трябва знание и който знае, не остарява.

Една сестра каза: „Кажете ни как да не остаряваме?“

Когато бъдете готови. Човек е глупав, защото не може да прояви разумност, а не че не е разумен. Например в пустинята един зародиш не може да вирее, защото няма условия да се прояви, но ако има влага и пр., ще се прояви.

Не предизвиквай противоречия с никого, не казвай никому всичко. Сърцето си не разкривай, защото онези са деца – говори им малко и им разкрий само някои букви. Ти си бил в един съвсем друг свят и като си слязъл, най-първо трябва да се приспособиш. Ти си актьор, т.е. за няколко часа си на Земята. Целият живот е една задача, която човек трябва да разреши. В Природата са дадени всички начини, по които човек трябва да работи и да си пробие път. Има много заблуждения, от които трябва да се освободим. Трябва да се изкоренят всички плевели и предразсъдъци

в човека, да остане само една угар, чернозем и тогава ще дойде Божественото. Да турим това правило: да вървим в съгласие с Природата, тогава тя помага.

Когато Доброто и злото се срещнат и злото се уплаши, тогава се ражда страхът, тогава се явява и завистта. Злото трепери, страх го е, че Светлината ще разкрие всичко. Щом имам една Божествена идея, щом имам новото, не трябва да обръщам внимание какво е отношението на другите към него. Някои носят остарели, архаични възгледи.

Гневът е неканализирана, чрезмерна енергия. Тя се развива по крив път. Гневът е всякога резултат на чувствата. Злобата, лъжата, безверието водят към смъртта, а Вярата, Любовта, Истината водят към Живот. Временните неща, които стават в живота, не бива да изменят състоянието на човека. Такива са били мъчениците, които са поддържали известна идея. Човек трябва да проучва цялата вътрешна система на Школата, която съществува от памтивека. Например никоя пречка или опасност да не нарушат твоя Мир и Радост; затова ученикът трябва да има дълбоко мистично разбиране. Ученикът трябва да се противопостави на навика. Кажи, че няма да го направиш, за да добиеш самостоятелност, да станеш господар. Ученикът трябва да се освободи от старите навици; например, речеш да тръгнеш по Божествения път, но ритнеш някого като кон, получиш си боя и решаваш да не риташ повече, но по-късно забравяш и пак риташ. Ученикът трябва да разсъждава обективно, безлично. Не е важно какво е твоето лично отношение към въпроса, а как гледа Бог на него. Преценявай нещата не от лично гледище, а от гледище на Бога; когато хората се намират в доста гъста материя, отслабва силата им. Днес всеки усеща нещо несигурно, но не след дълго то ще мине. Аз препоръчвам на учениците да се занимават с музика, с рисуване, с други изкуства, с изучаване на език. И щом човек има добър, идеен живот, Любовта и всичко друго ще дойде.

Някои се пръскат с одеколон, но няма по-хубав одеколон от Любовта. От човека на Любовта излиза благоухание на смирна, на миск*. Щом дойдат Светли същества при нас, те познават нашите възвишени мисли и чувства по благоуханието, което излиза от нас. Когато мислим за Бога и Бог мисли за нас, ставаме благоуханни.

Ученикът доброволно трябва да се ограничава, за да запази своите сили, да не ги изхарчва.

Да допуснем, че направя лицето си красиво като на млада мома; тогава всички ще се влюбят в мен и ще тичат подир мен. И какво от това? Няма да съм свободен. А аз ще си направя една грозна форма, че да бъда свободен. Някой, където и да отиде, все ще търси да му услужват, но ти сам свърши работата си, доколкото е възможно, и не търси винаги да ти услужват. Много пъти най-богатите не са нито най-умни, нито най-силни. Богатият е имал ум доколкото да спечели богатство, но не е бил умен да спечели Царството Божие и след осемдесет години той ще изгуби всичко. Богатият е умен за света. Хубаво е богатият да изгуби богатството си, но да не изгубва живота си.

Казваш: „Ще направя това и това“ и щом кажеш така, изпадаш в препятствия, в стълкновения. Ти кажи: “Ще направя това и това, ще ида еди къде си, ако е в съгласие с Волята Божия.“

Човек има чрезмерни желания. Остави поне едно неизпълнено и то ще бъде сила в теб. Например искаш да имаш лачени обуща; не, тури си прости обувки. Искаш да бъдеш много учен човек; нека да остане нещо, което да не знаеш (например астрология), и то да бъде велик стимул в теб. Ако родителите на едно дете толкова го обичат, че всичкото им внимание е съсредоточено върху него, то има хора, които завиждат и детето постоянно ще боледува. Всичките ни

* Миск – аромат от Духовния свят, който се усеща при специфични обстоягелства

тревоги са за нищо и никакво. Едно друго правило за ученика: не трябва да хвалиш хората пред самите тях.

Един брат каза: „Понеже съм много зает с други работи, нямам време за духовна работа.“

Когато човек иска да има време за духовна работа, непременно ще се подобрят условията. Има нещо отвътре, което ще подобри условията.

Ученикът, като дойде в събранието, ще остави всичкия си товар отвън. Когато излезе вън, ако иска, може пак да го вземе.

В един театър идва нова актриса; старата актриса се оттегля като слушателка, за да види как играе новата. Ако новата я превъзхожда, тогава е нова; ако не, тогава е стара. Ако старата се зарадва на таланта на новата, тогава тя е от новите хора и ще поиска да се запознае с Новото, което иде, и да се учи на него.

БЕЗЗАВЕТНО СЛУЖЕНЕ

Духът е, който внася в теб идеята да бъдеш свободен. Това, което искаш в глъбините на своята душа, е от Духа. Самото желание в теб, този копнеж и стремеж – всичко това е от Духа. Той те подтиква и внася в теб всяка идея. Развитието, повдигането и усъвършенстването на човека става чрез малки подтици, които периодически идват от Духа. Той отвътре ще ти прати един малък подтик, който ще те повдигне стъпка напред и ще внесе нещо ново в теб. След това Духът пак праща нов подтик в твоето съзнание и това продължава през хилядолетията. Това е най-важният фактор за еволюцията на човека, за неговото пробуждане, който работи тихо, почти незабелязано и тласка Живота напред. Всеки подтик внася нова идея, усилен стремеж, незабравим душевен копнеж и благото на светъл лъч.

Освен вътрешни възможности, трябват и външни условия. Външните условия могат да се дадат, само че трябва да ги възприемеш и използваш.

Сега е време постоянно да поддържаме връзка с Духа. Какво ще се занимава човек със своето минало! Велико нещо е да се роди новото съзнание в човека. Само Христос може да покаже Пътя. Един е, който е казал: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът.“ Той е Пътят и затова единствено Той знае нещата.

Кой е ученик? – Ученик е всеки, който върши Волята Божия, т.е. не живее за себе си. Ученикът служи на Бога беззаветно! Една задача има предвид друга по-сложна. След като я разрешиш, ще ти дадат по-сложна. Сега, през тази година, гледайте вашите врати и прозорци да са отворени. Закон е: който иска, дава му се. Никой Учител в света не идва да се натрапи на ученика, но ученикът трябва да дойде да хлопа на вратата на Учителя. Тогава Учителят ще даде. Едно от качеството на Великия живот е човек да иска, а не да проси. Да искаш, това значи душата ти да е пълна с желание да учиш.

За тези, които слизат, идеал е Земята, а за онези, които се качват, идеал е да се качат горе. Който не слезе, не може да се качи, и който се качи, не може да слезе. А за съвършения да се качи и да слезе е най-лесното нещо.

Разбирането, което ще дойде отвътре, е от Бога. Прогресът на човека зависи от онова, което Бог е намислил. Човек трябва да прави усилие, за да влезе вътре в това течение и да развие своето вътрешно чувство – интуиция; когато попадне в течението, тогава нещата вече вървят и стават ясни.

Тъмният дух идва при човека да му каже, че всичко е в материалните работи. Казано е от Христа: „Иде князът на този свят и той няма нищо общо с Мене.“ Силата на човека не е външна, нито в богатството, нито в знанието, тя стои вътре. Сега човек мисли, че е останал самичък, няма какво

да се тревожи, един ден той ще види дълбочината на Бога и Неговата неизменяемост. Ние искаме да ни помогнат отвън. Отвън са условията, а помощта иде главно отвътре. Стремете се да задържите това, което имате, понеже то е повече от туй, което можете да постигнете. Всичко, което можеш да постигнеш, и най-идеалното, не може да се сравни с онова, което имаш в себе си, даже не се равнява на една стотна.

За да постъпи Бог любовно към нас, ние трябва да имаме любов към Него и да сме готови да изпълним Волята Му. Светиите все са страдали, докато дойдат до тези познания.

Някой мисли да развие силите в себе си, а той трябва да стане проводник и възприемател на Божественото в себе си. Закон е човек да стане такъв възприемател и проводник и ако не го възприеме и не го изпълни, създава своето си нещастие.

Най-добър е този, който е свързан с Божията Доброта; най-умен е този, който е свързан с Божията Мъдрост; най-силен е този, който е свързан с Божия Дух и най-богат е този, който е свързан с Божията Истина. А на ученика му трябват три неща: учение, работа и приложение.

В дисхармония си, понеже имаш много непостигнати желания. Не изтъквай две желания едновременно, защото те влизат в стълкновение. Религиозният щом влезе между нерелигиозни, ще се види дали наистина е такъв, защото между религиозни, той си е религиозен. Човек трябва да изучава пътищата на тъмнината и Светлината, да знае, че светът му дава удоволствия и че светът е плътта, а тъмният дух е тъмнината. Истинският свят е Божественият и е свят на Божията Любов, Светлина и Свобода.

За да можеш да реализираш нещо, което желаеш, то трябва да мине през твоята мисъл, чувство и постъпки. Ако остане само в мисълта ти и не мине в чувствата и в постъпките, то няма да се реализира.

Една сестра попита за тези, които са още в кармически отношения с другите.

Те не могат да бъдат ученици. Вие искате да общувате с Ангелите, а един Ангел се занимава с велики работи, както и един светия; те нямат време. Желайте да учите, но не пожелавайте да разгадаете всички тайни. На вас ви трябва хляб, който днес да употребите. Който е тръгнал да се качва на планината, все има шанс да покори някой неин връх, а който стои в низината, няма шанс да се изкачи. Духовната придобивка, която имате, няма да се загуби и когато дойдете втори път, ще започнете оттам, дето сте спрели; при такива условия ще ви поставят. Всички сте кандидати за Свещения огън.

Под учене се разбира път за добиване на безсмъртие. Ще бъдете като цвят, който наближава да цъфне, и като извор, който извира. Има степени в Ангелската йерархия. През областите, които са минали те и опитностите, които са преживели, ще минат и хората. Хубавите работи много скъпо се дават и човек трябва да плати. Думата даром има съвсем друг смисъл: трябва да имате трима учители едновременно – във физическия, в Духовния и в Божественото свят. Ученикът трябва да изучава вътрешната страна на нещата, да се стреми да има ясна представа за мистичния живот, трябва да се освободи от всички посторонни влияния и да иска да намери Истината. Да работи с пълно съзнание, с вяра и да остави на Невидимия свят, на Бога, за крайните резултати.

Една сестра попита: „Кои са условията за една Божествена школа?“

Да се направи едно огнище от хора, които да имат абсолютно пълна хармония с постъпките си. Всеки да живее в Светлината и всеки да знае как да свири своята част от оркестъра – това което му е поверено, до го изпълнява в съвършенство. Във всички Божествени школи се иска абсолютно доверие.

Има хора под влияние на Черната ложа, а в Бялата ложа са въздържателите, вегетарианците, добрите семейства,

добрите синове, добрите бащи и майки и пр. Навсякъде има и от едните, и от другите – преплетен е животът. Човек трябва да гледа на съвременния свят през Божествени очи, да види в какво отношение може да се ползва.

Някои от вас не са още в Школата, не съм ги поставил на изпит. Например някой иска първо място, а има задача, която не може да разреши. Пръв е онзи, който може да извърши Божията работа, а последен е този, който не я е извършил.

Някои имат много критичен ум; всички те ще изостанат. Към Школата ще се приближат само идейните хора, а по-слабите ще останат по-навън. Има кръгове и между всички кръгове има едно вътрешно съчетание. Ученикът трябва да учи, милосърдието не можеш да го купиш, трябва да го имаш. Също така вярата, надеждата, любовта, сръчността наготово никъде не можеш да ги вземеш, трябва да ги учиш. И като ги научиш никой не може да ти ги вземе.

Един брат запита: „Коя е основната черта на Школата на Всемирното Бяло Братство?“

Пътят на Любовта, Пътят на Мъдростта и Пътят на Истината влизат едновременно в Учението на Всемирното Бяло Братство и То събира тези три пътя в едно. Ученикът периодически минава през вълните на Любовта, Мъдростта и Истината, после пак ги повтаря и т.н.

Човек да помага на всички, но да дружи с даровитите, гениалните, светиите и да ги държи в ума си. Това не само за тези, които са в плът на Земята, но и за заминалите. Тези, с които дружим да бъдат чисти и безкористни. На всички помагай, но според степента на тяхното развитие. Това е правило за ученика. И където минаваш, пази всичко, като съзнаваш, че то е на Бога; всичко иде от един Извор.

Не трябва да разчитаме само на това знание, което имаме, но трябва да бъдем възприемчиви към новото знание. Тези събития в света сега ще се проявят по стария начин, а ние говорим за новото, което иде. Някои се плашат и мислят,

че духовният живот отнема от благата, не, духовният живот дава благата на живота, а материалният ги отнема. Някои казват, че не са още готови за духовния живот, защото мислят, че той ще ги лиши от благата на живота.

Една сестра попита: „По какво ученикът ще познае дали е на правата страна?“

Всеки, който търси удоволствие, е на кривата страна и който не търси удоволствия, е на правата страна. Бикове, змии и много други животни са вътре в човека. Трябва една школовка. Много са хората, върху които има още да се пише. Под думата „съвършенство“ разбирам една написана книга, която и авторът, и другите ще я четат и ще се ползват, а днес много хора са книги, в които ще се прибавят още ред глави. Най-напред трябва да се възвърне изгубеното и след това да дойде една малка придобивка. Трябва да научиш една музикална дума. Тя струва много скъпо. Тя е изгубена. Трябва да я намериш. Като я имаш, то всичко вече става. Писанието казва: „Ще му дам бяло камиче и на него едно име написано, което никой друг няма да знае.“ Това бяло камъче – това е ключът, това е музикалната дума.

Нали на конете, за да не ги плашат, турят капаци от двете страни на очите. Черната ложа тури именно такива капаци на хората и ги заблуди, затова те имат едностранчиво разбиране. Вие търсите добрите условия? Предпочитание са лошите условия на Божественото, отколкото добрите условия на човешкото. По-добре е да имаш един честен приятел бедняк, отколкото един богат приятел, който те спъва. Предпочитай най-малките възможности в Божественото, отколкото най-големите възможности в човешкото.

Иеремия казва във време на най-големите изпитания: „Станал съм за посмешище.“ Давид през какви изпитания е минал! Също така и човек всякога в света ще се намери в една мъчнотия.

Благословени занаяти за ученика на Бялото Братство са производство на зърнени храни, зеленчуци, овощарство и пчеларство. Има и други благословени занаяти. На всинца ви трябва по едно изкуство. Човек трябва да има най-малко един занаят, на който да разчита. Трябва да знае някое изкуство, да има някоя професия. Едно време отшелниците, които са се уединявали, са изучавали тревите и са лекували хората. Те владеели едно изкуство, били са лекари и хората от благодарност са им носели всичко; все трябва да има човек някое знание.

Мнозина от вас почнете да давате пример. Говорете на страдащи хора, понеже са готови да разбират. Те са изорана почва, защото са страдали. Докато не дойдат страданията, няма пробуждане. Много хора искат да станат добри, да влязат в Царството Божие, за да подобрят своето положение, а не искат да работят за Господа. Работете за Господа. В този живот можеш да се преродиш двадесет пъти, ако работиш. Всяка година се прераждаш по веднъж. Някой ще дойде да те пита дали има прераждане. Кажи му, че всяка година се прераждаш. Можеш да почнеш от тридесет и третата година. Можеш поне десет-петнадесет прераждания да прекараш, но трябва голяма, решителна ръка.

Трябва да искаме всичко онова, което добрите хора мислят, да се изпълни и само така може да се образува едно ядро между народите. Говори на хората това, което е позволено, има неща, които не са позволени. Не говори на хората за неща, за които не са готови, това е светотатство. Каквото ви се повери, вие го изнесохте на външни и неподготвени хора и станахте на каша. За мистичните неща трябва да се мълчи. Вътрешната опитност, която имаш, можеш да разправиш само за духовно повдигане. Всеки има по един духовен ръководител, който с велико търпение чака да изправим погрешките си. Сбъркаш, той

ще ти покаже пътя, ще ти прошепне и ти се опомняш, това продължава стотици векове, докато човек намери пътя си и върви без отклонения.

СВЕТЛИНА И ПОГРЕШКИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Да откриваме в хората доброто, но същевременно да станем и светлина за тях; и в тази светлина те да виждат погрешките си, без ние да ги виждаме. Слънцето не вижда нашите погрешки, но в светлината му ние виждаме своите погрешки. Това да се счита за въведение, встъпление във Вътрешната школа.

Братът попита: „Може ли да се образува група, на чиито събрания да идат Светли същества?“

Трябва да имат мистичен дух, да се събират в голямо уединение, на свещено чисто място, което да е недостъпно за светски хора и никой да не подозира за групата и за мястото на техните срещи. За да влезе човек в такава група, най-първо трябва сам да дигне кръста си, което е едно от важните условия. Така вече се приближава към посвещение. Ще ви изтъкна една черта на мъдреца. Той като дойде при една бедна колиба ще пита дали може да влезе и ако кажат: „Да“, ще остане, ако ли му откажат, няма да изпраща лоша мисъл, тяхното решение е тяхно право. Мъдрецът ще счита за голямо престъпление да им се наложи.

ИМАЙ МИР, ЗА ДА ИМАШ ПОЛЕЗНА РАБОТА

На вас ви трябват още хиляди години, за да станете Бели Братя. Каква любов сте приложили, та вие сте все още буби? Една част от времето отделям за вас, а имам отношение и към растенията, и към животните, и към звездите, към всичко. Не смесвайте човешките работи

с Божиите. Божиите работи всякога се благославят. Вие казвате: „Не сме лоши!“ Но не сте и най-добрите. Човек като живее добре, себе си ползва и ако не живее добре, вреди на себе си. Всички хора са поставени на изпитание. И който изтърпи до край, ще получи благословение. Решаващите работи са много прости, но се изисква внимание, понеже са малки. За да видиш малките работи и за да ги познаеш, че са важни, изисква се много будно съзнание. Хората сега искат грандиозни неща; а грандиозните работи са резултат на дребните. Например най-хубавите стихотворения са съставени от малки букви и ако ги няма тези букви, няма да ги има и хубавите стихотворения.

Някой върви по Духовния път, а по едно време се върне към старото. Човекът е много упорито, своенравно същество. Ще му кажат едно, а ще направи друго. Тези, които не могат да се изправят никъде, пращат ги на Земята.

Една сестра каза: „Усещам, че нещо лошо и неприятно приближава към мен, влиза в мен и ставам лоша. Като излезе, добивам хубаво разположение.“

Най-първо виновен е кръчмарят, който дава вино, но има вина и този, който пие, защото няма характер, не проявява силна воля. В такива случаи трябва да се приложат методите за ограждане. Каруцата е твоя, конят е твой, обаче хване те някой и те води. Докога? Докато дойде по-силният, да хване юздата. Тогава конят и каруцата ще отидат там, където пожелаеш. Това значи, Божественият дух да дойде. Когато конят и каруцата отиват там, където ти не искаш, това е обсебване от низши същества. Каруцата е твоето тяло, конят е твоят ум. Станеш сутрин, някой се е настанил в теб, хванал е юздите. Човек може да се намери в голямо изпитание. Имаш някои блага, но дойдат низши същества и те оберат. И ти се питаш онова, което имаше къде е отишло; къде отидоха твоята радост, мир и хубаво разположение. Не знаем да запазим това, което имаме.

Като мразиш, погрозняваш, а като обичаш, ставаш красив. Низшите духове искат да мразиш, за да погрознееш, да станеш нечист и да изгубиш любовта си. За учениците идат дни на посвещение, Господ ще ви посети да види, докъде сте достигнали. Ще бъдете на изпит не в лош, а в добър смисъл; всеки трябва да е готов сега.

Един ден ще минете през голямо разочарование. Това ще бъде последният изпит, който трябва да издържите. Ще бъдете изоставени от всички. Привидно всички ще ви забравят. На силните Природата дава костеливи орехи, трудни задачи. Радвайте се на противоречията, защото при сегашните условия не може да съществува живот без противоречия. Ако при сегашните условия нямахме противоречия, животът щеше да бъде много по-лош.

Трябва да имаш мир, за да имаш полезна работа. Без мир не можеш да работиш. Човекът на мира върши най-хубавите работи. Имайте мир с всички хора, да не се стълкновявате с тях. Човек, за да се обнови, за да бъде здрав, не трябва за допуща никакви отрицателни мисли, желания и чувства в себе си. Хубаво е в едно общество всички да изпращат светли мисли един към друг. Нещастията на Земята произтичат от това, че много малко хора мислят заради нас. Ако всички мислят добре за теб и ти мислиш добре за другите, ще бъде много добре.

Когато човек се намира в електрично, нервно състояние, да диша дълбоко, да задържи въздуха до 100 секунди и спокойствието ще дойде. Онзи, който не се скара една година, получава премия, а който се скара, изгубва премия. Онзи, който не се скара десет години, ще получи по-голяма премия. Аз сега ви препоръчвам премия за един ден.

Самовъзпитание е при най-лошите условия човек да не губи Божия закон. Широкият път е опасен, а тесният – безопасен. Разбойникът варди по широките друмища, а по тесните – не варди. Имайте предвид следния закон: като

осъждаш хората, вземаш половината от греховете им.

На всинца ви трябва едно нещо: да станете наследници на онова, което ви се пада; защото Баща ви е оставил крупно наследство, а и вече вие сте навършили пълнолетие, не бива да се обленявате, не бива и да ходите да просите от този или от онзи.

Някой иска да обещая за утрешния ден, не мога да обещая, понеже не разполагам с утрешния ден. Мога да направя нещо сега. Трябва да кажеш: „Ако утрешният ден благоприятства и ако е Волята Божия, ще направя това, иначе не."

Аз държа на следното правило: отида ли в една къща и видя, че килимът е изкривен, поправям го, или като видя, че някой гвоздей е излязъл, забивам го, или ако видя, че дрехата на някого се е скъсала на някое място, зашивам я; така ще образувам в себе си една добра черта.

Човек като регулира духовния си живот, ще регулира и физическия. Външният живот зависи от вътрешния. Аз познавам Напредналите същества, понеже ги обичам. Любовта е връзката с тях и те могат да се изявяват. Питат ме: „Нали можеш да ги познаеш?" Казвам: „Обичам ги." Като ги обичаш, всичко ще направят, всичките ти работи ще уредят, ако не ги обичаш, ще минат и ще си заминат.

Сега сме в пустинята, като стигнем в Ханаанската земя, тогава ще се установим. По-хубави времена не е имало. Смели трябва да бъдат Божиите работници. Да могат да дадат отговор всекиму. Низшите духове могат да кажат отвътре, че не си ти, който можеш да оправиш света. Ще ти кажат: „На тебе ли остана?" Ще им отвърнеш: „Както вие можете да разваляте, така и аз мога да оправям. С Бога ще градя, аз съм работник, пратен съм на тази работа и ще я свърша. Планът ми е даден."

Божественият кораб никога не потъва, макар и някой път да има авария.

ПАРАЛЕЛНИ СВЕТОВЕ

Виждам, как някой светия носи на гърба си страданията и нещастията на хората, той е натоварен светия и е в живота. А когато виждам, че някой светия няма нищо на гърба си, казвам, че той не е още влязъл в живота. Светията има непреривна връзка с Бога. Тайната е там, че той накъдето тръгне, Господ ходи с него, това не е нещо външно.

Ако захарта не се стопява във водата, трябва да посгрееш малко водата и вече гореща, тя ще я стопи. Ще преведа това така, ако не можеш да възприемеш едно благо, понагорещи малко живота си, т.е. усили любовта си, тогава ще бъдеш възприемчив. Гледам, че някои от вас преждевременно сте остарели и казвате: „Свърши се вече“, а пък сега имате най-хубавите условия, около вас са благата, вие трябва да гледате оптимистично. Ще възстановите нещата, както са били първоначално и не ще нарушавате Божествения ред, защото като го нарушите, ще навредите на себе си. Сега на Земята сме спрени в еволюцията си от греха. И все пак някои от вас след десет години ще станат светии.

Един брат попита: „Божествени години ли?“

Не, човешки години. Някой може би и днес да стане светия. Ако един предмет от светията се допре до някой умрял, той възкръсва, а ако се допре до теб, гений ще станеш. Нашите понятия за светията са изопачени. Това, което казвам, не всеки може да го разбере.

Един брат попита за астрологията, за астрологическите предсказания.

Големите астрологически предсказания не се сбъдват, а малките се сбъдват, защото зодиакът, с който работят сега в астрологията е за малките работи. А за големите работи има друг зодиак, с който трябва да си служи астрологът.

Има седем зодиака. Освен този зодиак, с който си служат сега, има друг астрален зодиак и пр. – всичко седем.

Линията на пречупване между челото и носа определя, как да постъпи човек. Важна е дебелината на устните, ако са дебели, този човек иска много удоволствия, от всичко иска по-много. После, има значение и брадата долу, която е израз на волята. Брадата е образувана след образуването на челото и носа. Човек с дълъг нос е работоспособен. Природата признава работоспособността. Децата в бъдеще ще имат правилни черти. Типът на Шестата раса е почнал да се оформява вече на Земята, почти навсякъде има такива типове. Сега Архангел Михаил е на сцената, от известно число години той е поел ръководството на епохата; като се обезсърчиш, помисли за Архангел Михаил.

Между всички духовни хора трябва да спре одумването, омразата и пр., тогава снарядите на злото няма да ви засягат вече. Някой казва: „Вие не си гледате работата и за това е дошъл Учителя“, а това не е така. Ако те си гледаха работата, пак щях да дойда, но щях да говоря съвсем друго. В човека вървят паралелно Божественият и човешкият живот. И човек вижда, че Божественият живот е хубав и затова ще се откаже от човешкия и пак ще се върне в рая. Сега ще се разкае както блудния син и ще се върне при Баща си. Сега искам всинца вие да любите Господа и да проявите това, което е вложено във вас. Ние носим нещо ново.

АБСОЛЮТНО ВЪЗМОЖНО ЗА СИЛНИЯ

Всичко е постижимо за силните. Непостижимите неща стават постижими. Съзнанието трябва да бъде толкова гъвкаво, че човек да не си каже, че еди кой си въпрос не може да се разреши. Например някой казва: „Това е абсолютно невъзможно за мен!“ Това, което е за теб невъзможно, за

друг е възможно. Кажи противоположното: „Невъзможно е да не свърша тази работа.“

Ние се отричаме от света, а го търсим. Значи има нещо в света, което трябва да избягваме и друго, което да търсим. И най-възвишените същества слизат долу в материята, защото само при тези условия могат да се развият известни качества. Трябва нов начин на размишление. Целият днешен ред трябва да се измени. Сега има кармически неизбежни страдания, които трябва да се премахнат или поне да се облекчат. Има толкова благотворителни дружества, но те помагат временно и въпросът остава неразрешен. Когато само желаеш някои неща, то Невидимият свят не се притичва да ти помогне, но ако направиш известно усилие, ако почнеш да работиш в тая посока, той идва да помогне. Например искаш да напреднеш в музиката, като се опретнеш да работиш, ще привлечеш помощта на Невидимия свят, ако се обленяваш, тогава Той се оттегля.

Някой е меланхоличен, паднал е духом. Ще направя един опит, за целта ще избера десетима. Първият като срещне нещастния човек, ще му каже: „Какво е светнало лицето ти!“ И вторият ще му каже: „Днес е важен ден, последният ден на твоите изпитания.“ Третият ще каже: „Ще станеш отличен поет“ и той ще стане. Четвъртият ще каже нещо подобно. Петият, ако е цигулар, ще му свири и като се изредят десетимата да внесат енергия, стимул, той ще стане жизнерадостен. Падналият дух ще се повдигне. Всяко насърчение си има дълбока основа. Всички положителни методи имат основа. Сега между вас ще изберем десетима оптимисти. Песимистът се е затворил, не излиза, тогава самите вие го посетете. Първият ще му занесе круши, вторият друго нещо. Десет хубави плода ще му занесат и като ги изяде, той ще почувства присъствието на тези оптимисти и веднага ще се изпълни с жизнен еликсир. Песимизмът е патологична черта. Весело трябва

да гледаме на нещата. Комарите са временни, живеят до едно време и като ги хване студът, изчезват. Значи изпитанията, трудностите са временни.

Един човек работи на суха песъчлива почва и сади растения. Минава някой и му казва да остави това и че нищо няма да излезе. Но той продължава, има постоянство, оре, копае, наторява, полива, чисти. След няколко години ще има градина с изобилни плодове. Та когато човек почне една работа, да не обръща внимание, че ще го одумват или обезсърчават околните, нека да продължава и накрая ще има успех. Природата работи по свои много строги закони, някой път дава външни условия, вътрешни не дава, а друг път дава богати вътрешни условия – сили, дарби, а външни не дава, за да може човек да развие чрез усилия своята воля и да прояви активност.

Който не може да пее, да се научи да пее. Който не може да свири, да се научи да свири. Който не може да мисли, да се научи да мисли.

С много желания не започвай едновременно. Спри се върху едно желание и работи върху него, после се спри върху друго желание и работи нататък. Бащата има синове, но синът, който работи и се учи добре, му е приятен. Да имаме одобрението на Бога, докато търсим одобрение от хората, ние сме далеч още от истината. Не отвън да се заповядва на човека, но отвътре да му се казва, отвътре да се ръководи. Ако човек постъпва така, ще стане гражданин на Царството Божие. Земният живот е само приготовление за онзи хубав живот, който иде.

Един брат запита: „Как ще познаем дали духовете са добри или лоши?“

Онзи, в когото работи лошият дух, ще скара двама души, ще си служи с много лоши имена, той има чернота в своята аура. Щом отвътре към теб се приближава един лош дух, изменя се състоянието ти, почваш да се усещаш

неразположен, става ти мъчно, в теб прониква съмнение и пр. Когато се приближава при теб някой добър дух, душата ти се отваря, всичко ти е ясно. Много неща ще ви се пояснят отвътре, ще дойде светлина.

Същият брат запита: „Домашните ми искат да гледам само на нашите домашни работи и да оставя духовното.“

Вие им кажете: „Оставете да изпълня Божия закон и тогава ще изпълня и вашия закон, ако ли не изпълня Божия закон, и вашия закон не ще мога да изпълня.“ Ще гледате да убедите родителите си.

Една сестра попита: „Всички ли хора ще се обърнат и ще приемат новите идеи?“

Само готовите хора ще приемат сега, другите ще останат за по-после. Първото възкресение е за готовите души. Едни се вземат, а други се оставят. Краят на века е това. Сега е връзването на злото. Състоянието на материята ще се измени. Материята ще става все по-ефирна и по-ефирна. Излъчването на радиоактивните енергии ще се усили в течение на бъдещите хилядолетия. Това е началото на бавната дематериализация на материята. Писанието казва: „Който изпраща един грешен към Бога, покрива много свои грехове.“ Днес най-важна работа на Земята е да се показва на хората Пътя към Бога. Сега много Напреднали същества слизат отгоре, облечени с бели дрехи. Когато дойде време да се въдвори Новата епоха, те ще бъдат Шестата раса, новото човечество и ще подемат новото. В Откровението е казано за това. Царството на лошите хора се свършва, няма на какво да уповават. Един човек може да работи за себе си, за хората и за Бога, нека работи за Бога, истинското работене.

МЛАДИТЕ СА НОСИТЕЛИ НА БОЖЕСТВЕНОТО

На Изгрева дойдоха ученички от Девическата гимназия, бяха придружени от своята възпитателка от Железничарския пансион, която помоли Учителя да им каже нещо. Те насядаха на полянката и Учителя заговори:

Младите са носители на Божественото. И ако го проявят, животът им има смисъл. Развийте дарбите, които са вложени във вас. Виждам, че едни от вас са с разсъдък, други са практични, а трети имат други качества. Човек е като цвете, да цъфне и да издава благоухание. За всеки човек се полагат грижи от Небето и за всекиго има такъв промисъл, какъвто той не е сънувал. Ние се безпокоим, както едно бебе в коритото, кряска, кряска, докато свикне.

Гениалните са работили, те са школували, а не са придобили наготово това, което днес имат. Човек като постоянства, всичко в него се развива. На човек му трябва песен на смирение. Смиреният човек влиза там, дето никой не влиза и излиза оттам, дето никой не излиза.

Една ученичка каза: „Кажете ни някой съвет. Ние утре влизаме в живота.“

В свещени минути в глъбините на човешката душа проговорва нещо чисто и възвишено и в човека се събужда стремеж да живее за Красотата, Истината и Доброто. Останете верни на този вътрешен глас, който иде от истинското ви естество.

ХРИСТИЯНСТВОТО НОСИ ПРИНЦИПИТЕ НА БЪДЕЩАТА КУЛТУРА

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Научете се да познавате кой е скъпоценен камък и кой е прост камък.

Молитвата е важно средство за предпазване от изкушение. Човек трябва да се моли, за да не изпадне в изкушение, а когато се намира в изкушение, нека се моли и ще го надделее. Човек трябва да се пази от крайната доверчивост и от крайното подозрение, те са две крайности.

Братът попита: „Как да се влезе във връзка с Напредналите Същества?“

Като имате постижения при изучаване на Евангелието, така вие ще имате връзка с Напредналите същества. Дръжте християнската вълна. Трябва да знаете, че в бъдеще мистичното християнство ще стане всесветска религия на човечеството. Христос понесе общочовешката карма. Единствено Учението на Христос носи общочовешка идея и принципите на бъдещата култура, затова от Невидимия свят е предназначено да стане в бъдеще общочовешка култура.

Никой не може да се посвети, да влезе в общение със светиите, ако не е подготвил ум и сърце. Като ги пречисти, умът и сърцето ще станат готови за Божественото. Светът не е меродавен, дали нашите идеи са добри или не. Една кибритена клечка не трябва да мисли, дали другите клечки ще вземат участие в работата, която се върши.

Да влезеш в общение със светиите, това значи да се запознаеш с тези, които са в същия клас и после да се запознаеш с тези, които са в другите класове, а те са безброй и постепенно ще се запознаваш с тях. Времето се увеличава или се смалява. Кога? Когато Любовта дойде, времето за

постижения се смалява, а когато омразата дойде, времето се продължава.

Божественото учение трябва да се прокара като необходимост, а не като партия. Човек, като работи за Бога, ще влезе в общение със светиите.

Който казва: „Той е от нашите“, има стари идеи. Днес всички са наши!

ДАРБИТЕ ИДАТ СЛЕД ПЛАЧА

Един брат и една сестра бяха приети от Учителя. Във време на разговора Той им каза между другото и следното:

В Русия постепенно ще настане нужда от духовното, ще се яви потреба от ново направление, но не ще дойде по механичен начин. Сега хората се отделят на едни, които ще дойдат пак на Земята и на други, които няма да дойдат. Има грешни хора, които занапред няма да им стъпи крака тук, много далече и години наред ще стоят на друго място, за да не пречат. Така че тези, които дигат шум, гласът им няма да чуете за в бъдеще. Онези, които са горе в Царството Божие, чакат да се създадат условия и ще дойдат да се въплътят. Както когато една къща се съгради, чак тогава дохождат новодомците да живеят в нея, и те, които са били отдавна на Земята и след това са работили в Невидимия свят, идат вече, въплътяват се, за да турят справедливост, ред, порядък, да спрат убийствата и пр. Всичко това ще изчезне от лицето на Земята.

Християнството прилича на квас, който заквасва човечеството. Нищо не може да устои на Любовта, понеже тя е една необходимост за живота. В сегашните хора, както са организирани, не можеш да туриш доброто, за да не изтече навън. Трябва да трансформираш техните сърца и умове, за да бъдат устойчиви. А днес хората за малко време

се разсънват, после пак заспиват, мислят, че като тръгнат по Духовния път, ще изгубят нещо, а пък то в света нищо не могат да спечелят. Нека дойде някой, който е работил за света и да каже, че е спечелил нещо. Сега трябват по-големи крушки, за да се изяви Любовта и за да се издържи при нас, трябва по-голям волтаж. Някои хора могат да проявят Любовта, но други – след хиляди години. Мъжете и жените са преходни състояния; на Небето няма мъже и жени. Днес ще стане вътрешна промяна в някои хора, които са работили и които са готови. Наближило е време да се роди нещо във вас и всеки от вас трепери дали ще издържи. Когато човек се роди, всеки ден ще му бъде събота – ден на Господа. Убитите в политически и военни събития работят от Невидимия свят за смекчаване на режима, а големите престъпници, които умират, те пречат, понеже са слезли в една по-низка среда и са опасни.

Когато дойде Царството Божие на Земята, всеки ще бъде щастлив и ще има какво да работи. Ще има простор и в изкуството, и в музиката и във всяко друго направление, ще има условия да се достигнат най-възвишени идеи.

Всеки момент носи своите възможности, а ти си недоволен. Бог приготвя все нови работи, за да те направи доволен и после като зърне, че си недоволен, пак приготвя нови и нови работи, докато почнеш да се чудиш. Хората нямат понятие за Мъдростта на Бога.

Дарбите идат след плача. Плачът е приготовление за дарбите. Най-първо ще плачеш и после ще дойде дарбата. Нали децата започват с плач?

ПРОБУЖДАНЕТО НА ЕДНА ДУША

В частен разговор с една сестра Учителя каза:

Сега ученикът може да работи по особен начин, а именно –

да бъде модел, образец. Личният пример действа дълбоко и силно, понеже външните хора са много проницателни и оценяват един живот-образец, стига да е идеен.

Когато се работи върху една душа, най-напред трябва да се разбере, от какво има нужда тя. Трябва да сте на ясно, че работата ви за пробуждането на една душа е най-лека, понеже вие сте само посредник, а върху нейното пробуждане работи Цялото небе, което се интересува от нея. Ученикът е свободен да употребява всеки метод за пробуждане на едно съзнание както намери за добре, стига да дава резултат, а и самият той да има съзнание на ученик. Работете главно върху онези, които са готови души, т.е. които са готови за пробуждане. Като почувствате подтик да работите върху някоя душа, тогава идете и работете върху нея, значи тази душа е готова и Небето ви праща.

В мътната вода утайката остава на дъното, а в сладкото пяната излиза отгоре, обаче да не мисли човек, че всичко е пяна; защото под нея се крие хубаво сладко. Също така и човек като забележи в някого или в една среда външен, повърхностен, суетен живот, това е пяната, под която има ценно сладко, т.е. ценен, дълбок, вътрешен живот.

Работете върху работниците, трябва да се проникне в работническите среди, също така и в селата.

Когато лекувам един човек, говоря едновременно на физическия и духовния човек. На физическия човек давам някое външно лекарство, например билка, гореща вода, слънчеви бани и пр., но главното е онова, което говоря на духовния човек. Например казвам, че ще мине и замине, че ще оздравее, повдигам вярата му и тогава думите, които казвам, работят горе в духовния човек, раждат в него мисъл и подтик, и това се отразява на физическия човек.

БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ Е РЕАЛНОСТ

Изпълнихме Паневритмията и всички се разотидоха, останахме само Учителя, един брат и аз. Седнахме при навеса. Братът спомена за една сестра, която тези дни минава през голяма вътрешна криза, отпадане на духа. Учителя каза по този повод:

Човек трябва да знае, че Божественият живот е реалност, която може да опита в живота си, тъй както опитва слънчевата топлина и светлина. Тези беседи трябва да имат приложение, т.е. да можеш чрез техните идеи да се справиш с известни мъчнотии и във време на изпит да опиташ силата на методите, изложени там. Има някои от младите, които намаляват температурата си, по-рано желязото им е било по-нагорещено, но днес постепенно изстива, без да забележат, това е един крив път.

Когато дойде вътрешна криза, човек да бъде нащрек, да работи с мисълта си, да не допуща отрицателна мисъл в себе си и да я замени с положителна. Във време на кризата да работи с мисълта си, с нея да промени състоянието си. Човек като работи за Бога, трябва да е твърд, силен, каквото и да стане, да уповава на Бога, да знае, че има над него една сила, която бди и каквото дойде, да благодари. По някой път, когато дойдат вътрешни кризи на отчаяние, съмнение, страх и пр. – то е събуждане на стария живот в човека. Човек го е надраснал, но по някой път старият живот иска да се събуди. Така че човек да бди зорко, с вяра, с молитва и с постоянна вътрешна работа. Нашата сестра ще победи това състояние.

Една богата рускиня дошла в мизерия и в отчаяние, не ѝ вървяло и решила да се самоубие. Едно благотворително дружество било решило да ѝ прати 500 лева, но по пътя

парите се изгубили. Тя осъзнала: „Не ми давайте нищо, голяма грешница съм.“ И почнала да се изповядва: „Като бях богата, правех на вас това и това.“ Пречистила се, а една нейна приятелка я препоръчала на един американец, който я повикал в Париж. По-късно животът ѝ се подобрил и на нейно разположение били вече цели петдесет хиляди лева. Така че, докато човек не се озари отвътре и докато не въдвори в себе си един ред, не се оправят работите му.

Сега ще благодарите, че сте се събудили навреме, не сте закъснели; това е една печалба. Растенията ни дават един пример на търпение как никак да не бързаме. За нас вятърът е пример да работим и да бъдем сръчни. А Слънцето е пример за щедрост и точност, навреме изгрява, навреме залязва и непрестанно дава. После въздухът, реките все са примери. Един камък, като се търкаля по склона, показва че всеки, който се отдели от голямата канара, пада в бездната. Сега животът е такъв, защото хората са се отделили от Канарата. Има голяма целесъобразност в Природата. Невидимият свят избира добър метод и при условията, в които живеем, подобър резултат не може да има. Ще дойде по-добър свят, но тогава няма да бъдете такива, каквито сте сега. „Ще се изменим“, казва апостол Павел, защото условията ще дойдат съобразно измененията, които ще станат в нас. Наследството, богатството на Земята ще остане на праведните, един ден кротките ще я наследят и всичко каквото изработят грешните ще остане на добрите. Който не разбира така нещата, казва че на грешните им върви. Да, но им върви като риби в реките, които плават в една посока, но в края на краищата влизат в мрежата и оттам по-нататък не могат. И грешните хора вървят право към мрежата и по-нататък не могат.

С принципите, които сега държавите прилагат, по никой начин не може да се подобри икономическото положение. Всякога в механичните начини има скрито едно противоречие.

Не можеш да приложиш Учението на Бялото Братство, докато не кажеш: „От мен да мине“ и да отстъпиш. Идеен ученик е този, който да го туриш и на първо, и на последно място, все е едно, няма да му стане мъчно.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС

Учителя ни беше казал, че за мистични разговори трябва да се избере ден, когато небето е чисто, времето е тихо и има изобилно слънце. Веднъж през един такъв светъл ден към 10 ч. един брат беше приет от Учителя и стана въпрос за вътрешната работа на ученика.

Всеки ден човек трябва да прекарва известно време в молитва, размишление, концентрация и съзерцание, за да възприеме енергии от Божествения свят, за да развие спящите си сили и за да се пробуди в него по-висше съзнание. Днес има благоприятни условия за по-дълбока работа.

Братът попита: „Как може човек да влезе в общение с Разумните същества?“

Това е добро, дръжте в ума си тази мисъл, че когато някой напреднал човек ви говори, то чрез него говорят Светлите същества. Ако не разбереш това, което той казва, как ще разбереш онова, което те биха ти казали?

За общение с Напредналите същества трябва молитва, размишление, концентрация и съзерцание. Без да се просвети човек отвътре, не може да бъде готов, а и дълго време трябва да се приготовлява. Нали човек трябва да чака, докато изгрее Слънцето? Нека само да се моли денят да е ясен, защото иначе не ще види изгрева. Например, онзи ден искахме да видим падащите звезди, но не ги видяхме, поради облачното време. Когато човек влезе в общение със Съществата преди да знае езика им, той ще им говори на своя и ще има преводачи; това ще трае, докато научи езика им.

Нощните часове, когато хората заспят, са добри за размишление. Тогава ще влезете във връзка със Съществата, понеже има неща, които могат да се предадат, когато съзнанието е будно и отвън няма голям шум. Ако отвън се

дига шум, тогава не може да се разбере онова, което Духът говори. Размишление и съзерцание имайте след 22 ч., когато хората вече заспиват. После, хубаво е времето от 2 ч. и 30 мин. до 3 ч. и 30 мин. след полунощ или от 3 ч. и 30 мин. до 4 ч. и 30 мин., или между 3 и 4 ч.

Някои искат да се запознаят с Ангелите и това е добро, ала трябва да бъдем едно с тях, да се учим от тях, да работим с тях. Но понеже хората ги критикуват, затова Ангелите са далеч от тях и не могат да се запознаят. Когато дойде светла мисъл в теб, едно Висше същество те е посетило и ти е оставило едно благословение. Тази мисъл ти е подарък. Всяко хубаво чувство, всяка хубава мисъл са все дар от тези Същества и от Бога. Ако обръщаме внимание на тези мисли и чувства, то вече ние правим връзка с тях. Най-добрият път за да се свържем с Разумните същества е свързване с Бога – да мислим за тях и да ги съзнаваме като Същества, чрез които се изявява Бог.

Трябва да се изучава Природата. Всички нейни прояви са все резултат от дейността на Разумните същества. Ние трябва да разгледаме цялата Природа като проява на дейността на Разумните същества и по този начин да влизаме в мистично общение с нейния вътрешен живот, който е живот на тези Напреднали същества и в тях да виждаме изявление на Бога. Друг начин за влизане във връзка с Напредналите същества е четене на Евангелието, четене „Деяния на апостолите“ и на други хубави свещени книги. За Напредналите същества Писанието казва: „Те са служебни духове, които са пратени да служат на тези, които ще наследят Царството Божие.“ Четете и опитността на тези, които са влезли във връзка с Напредналите същества. Какъвто е бил Духовният свят едно време, такъв е и сега изобщо. Той се е изменил, но има връзка между миналото и настоящето. Ние сме се изменили и ни се струва, че Духовният свят се е изменил. Съществата имат вече друго отношение към нас, понеже ние сме се

изменили. Бащата изменя своите отношения спрямо детето си, когато то порасне. Когато детето стане по-умно, бащата другояче му говори. Промяната, която правим в нас, такава ще я видим и отвън.

Когато на Йоана се яви един Ангел, той падна, остана без сила и се поклони, а Ангелът му каза: „Не на мен да се поклониш, а на Бога.“ С липса на благоговение, по човешки начин и с човешки похвати не може да се влезе в общение с Духовния свят. За влизане в общение с Невидимия свят човек трябва да проучва опитността на хората, които са минали по този път. Това не е нещо, което човек изкуствено може да добие. По механически път това е недостъпно. Човек, като проучва тяхната опитност, постепенно ще се събуди и сам ще добие опитност. Човек трябва да работи и опитността ще дойде. Христос е казал: „Чакайте в Ерусалим, докато дойде Духът.“

У човека трябва да има дълбоко желание, дълбоко просветление, да бъде усърден и да бъде готов, когато дойде благоприятното време. Често хората изгубват благоприятното време, когато то е дошло, защото не са готови. Благоприятното време не идва често. Ако е пропуснал благоприятното време, човек трябва да чака друго благоприятно време. Може да минат 10-15-20 години и пр. За да влезе в общение с Висшите същества, човек трябва да е чист. А за да стане такъв, той трябва да се моли. Казано е: „Хлопайте, търсете, искайте.“ Обаче трябва да се разберат тези думи. Да търсиш, това значи да побеждаваш мъчнотиите. Да искаш, това значи да намериш Пътя, по който можеш да ходиш. Да хлопаш, това значи да работиш. За да намериш Пътя, трябва да примиряваш противоречията на живота си.

Братът попита: „Как човек да влезе във връзка със съкласниците от Вътрешната Школа?“

За целта човек трябва да се очисти. През чисто стъкло

минава светлината. Чистотата е в следното: човек да няма никакви пречки, които да препятстват на Божествената светлина да минава през него.

Даниил се е срещал с Михаил и Гавраил. Човек, за да има тази опитност, трябва да има идеен живот. Това е условието. Михаил и Гавраил са Архангели. Михаил се занимава повече с политическия живот, а Гавраил – с духовния. Даниил се среща с Михаил и Гавраил след молитва. За да може човек да се срещне със Съществата, трябва да прекара интензивен живот на молитва, съзерцание и размишление. Трябва да се подготви, за да свикне към новите трептения. Чрез упражнения в концентрация, съзерцание, човек може да добие прозрение, да мине през тъмната зона и да види червения цвят и другите цветове, но в по-горна октава. Тогава Невидимият свят ще се разкрие пред него и той ще влезе в общение с Висшите същества.

Има няколко октави светлина: физическа, духовна и Божествена. При влизане в Невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работите. Това е една област, в която човек, ако влезе без ръководство, ще се уплаши. При прозрение в Духовния свят най-напред виждаш трептенията на краските. И колкото по-високо се изкачват тези трептения, толкова стават по-красиви и се преливат. И когато трептенията станат още по-високи, те вземат формата на едно много красиво Същество, което ни се усмихва и после изчезва. Това е някой Ангел, който е дошъл при човека. Когато иска да ти направи впечатление, ще се яви облечен в красивата си форма и ще ти се усмихне, а когато иска да те учи, той ще дойде съвсем семпъл, облечен с дреха в права линия, с мантия и с колан. Тогава всичко почва да говори на човека – треви, цветя, дървета, цялата полянка. Това Същество така учи човека. За да се разкрие тази картина, трябва да имаш абсолютна Чистота и да се примириш с всичко в Природата и с хората, и с всичко друго.

Да нямаш ни най-малка лоша мисъл и лошо чувство към когото и да било. Абсолютно към всички да имаш хубави мисли и чувства и да ти стане всичко приятно, да няма за теб нищо неприятно; и точно тогава ще се яви Ангелът и Природата ще ти проговори. Значи всичко да обикнеш с душата си и да се пречистят умът, сърцето и тялото, за да се види това.

Освен през ранните утринни часове, практикувайте на обед и вечер молитва и концентрация. Изучавайте Исайя, Даниила, Еремия, Езекиил и вижте по какъв начин те са добили просветление. Значи изучавайте всички пророци – големите и малките, после апостолите. Четете Евангелието от Йоана, то е мистично. Човек да счита всичко за духовно, да одухотвори всичко, да вижда, че всичко е хубаво и разумно. Ако човек се повдигне, ще види, че Природата е жива и съвсем друг изглед ще има тя за него. Зад физическото е духовното. Човек трябва да знае, че физическото е външната, обективна страна на духовното.

Проучвайте Библията по следния начин: напишете на листчета страниците на Библията и ги смесете в една торбичка. Всеки ден ще вадите по едно листче, ще прочетете страницата и ще изберете най-важния стих; после връщате листчето обратно в торбичката. Като съпоставите стиховете, да видите какво заключение ще извадите. Отгоре ще ви ръководят кои страници да се изберат. Чрез тези упражнения се развиват центровете. Старият завет е за много учени хора, той е много дълбок, не е за деца.

Има центрове в човека за общение с висшите светове. Тези центрове са седем. Те са органи на духовното тяло и трябва да се събудят, да се подхранят по един много естествен и правилен начин. Трябва да се вземат някои мерки при събуждането им: задължително е човек да има един изправен живот, инак той съвсем ще се осакати. Трябва специално приготовление. Когато се правят тези

опити, трябва тишина, каквато трябва, когато ще роди бременна жена. Тези опитности, които имате, ще бъдат като предговор на онова, което сега ще получите.

Мистицизмът е един процес на освобождение. Висшите морални чувства са изработените мисли на Висшите същества. А висшите чувства на Разумните същества човек възприема като мисли. Там процесът е обратен.

Завършените процеси на мислите ще възприемете като чувства, за да им се даде живот. Те ще бъдат семена, които ще растат и ще се засилят. Ще им станете майка, защото чувствата са, които дават стремеж. Без чувства няма никакъв стремеж.

Мистикът се характеризира главно с висши чувства и с Любов. Това трябва да произтича от съзнанието му и от вътрешната Светлина. Който няма Светлина, ако му разправиш за нея, твоите думи ще бъдат мъртви за него.

За влизане във връзка с Ангелите, трябва да се изследват Стария и Новия завет и ще се види, че най-важното условие е Чистотата. После е важен и стремежът на човека. Стремежите на човека да бъдат от същото поле, в което се намират и стремежите на Ангелите, т.е. служене на Бога. Светлите същества желаят да влязат във връзка с други същества, за да може да се работи.

Чистотата на Витоша спомага за по-лесно влизане във връзка с Ангелската йерархия, но тя не живее на Витоша. Същото се отнася и за много места в Рила, където не живеят, но чистотата там спомага да влезе човек във връзка с тях. Изключение от това правят само най-недостъпните места на Рила, където те живеят постоянно.

За да влезе човек във връзка с Висшите напреднали същества, трябва да работи. Всеки ден той трябва да се пречиства. Колко непотребни мисли и желания има, които като мухи хвъркат около него. Какви ли не безполезни мисли има човек и по-голямата част от живота му е прекарана в

безполезни работи. Когато влезе в езотеричната страна на Живота, той ще влезе в общение с Невидимите същества и трябва да бъде много внимателен да не би да е способен на най-малка отрицателна мисъл – недоверие, съмнение, колебание. Окултната наука е наука за неизвестното. И колкото повече знаеш, толкова повече неща ще видиш, че не знаеш. В езотеричната страна на Живота човек трябва да влезе тогава, когато е готов. Когато не е готов, например, ако има някоя отрицателна мисъл или отрицателно чувство, е опасно. Влезе ли там, тогава ще се сближи с много Същества, а всяко сближение е опасно, ако човек още не е готов и изпраща отрицателни мисли и чувства.

Висши невидими Същества ръководят съществата на Земята и ако не влезеш във връзка с тези ръководни Същества, не можеш да влезеш във връзка и с Невидимите същества. Ако направиш услуга някому на Земята, ти ще имаш благоволението на Висшите същества горе и ще можеш да влезеш в общение е тях, а това значи да работиш за разпространение на новите идеи, да обръщаш души към Бога, да ги водиш към Бога, да помагаш за тяхното пробуждане. В такъв случай ще имаш благоволението на Висшите същества.

И тъй, за влизане в общение с Висшите същества и с Реалния свят ученикът трябва да има най-чисти мисли и да се свърже с умовете на всички добри хора. Като предадеш една силна мисъл във въздуха, тя ще дойде до всички добри хора по лицето на Земята. По този начин ти умствено ще се запознаеш с тях. Има закони, по които мисълта се праща. Колкото мисълта е по-силна и по определена, толкова по-скоро тя пристига на своето предназначение. Човек трябва да има силна мисъл, силна концентрация и да няма други мисли, които да отклоняват съзнанието му. За да може човек да влезе в общение с тези Възвишени същества и с Реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото. Миналото и

настоящето трябва да се свържат. Човек да не мисли, че ако само сега направи нещо, ще може; трябва да е работил в миналото, значи да има условие и от миналото. Когато човек влиза в общение с Ангелската йерархия, той трябва да има някоя работа, поради която да ги занимае. Той и те трябва да имат еднакъв интерес, като някой търговец, който извършва операция от интерес. За сношение с Ангелската йерархия може да се каже следното: частният закон е във връзка с общия. Първо трябва да се приложи общият закон и после – частният. Това значи, че ако човек не може да влезе във връзка с Бога, с никого друг не може да влезе. Влезе ли във връзка с Бога, тогава ще влезе във връзка с йерархията. Дипломатът, като се прати в Англия, запознава се с английския крал. Един обикновен гражданин не може да има това запознаване; превод: общението, което един светия може да има с Невидимия свят, един праведник не може да го има. Докато не изучиш езика на Небето, как ще влезеш във връзка с Невидимия свят? Само неколцина окултисти са чели от източника, а другите имат каша, взели са оттук-оттам.

Да допуснем, че идваш при мен и ми заявяваш, че искаш да се запознаеш с англичаните. Какъв метод ще употребя аз? Ще ти кажа, че трябва да изучиш английския език и ще ти го преподавам. След като научиш езика, тогава ще ти дам един адрес да кореспондираш. Щом знаеш адреса, ще пишеш на англичанина, а той ще ти отговори. След като се появят взаимоотношения, тогава ще отидеш да го посетиш и ще видиш как живеят англичаните. И с Божествения свят е така. Песните, които съм дал с думите Махар Бену, Венир-Бенир и др., са все на този език на Бялото Братство.

Братът попита: „Как може да се научи Божественият език?“

Божественият език ще си го спомниш отвътре. Човек ще навлиза в Божествения език отвън навътре. За колко време

ще го научи? Това зависи от желанието му.

Най-първо трябва да си създадем едно духовно тяло, чрез което да се съобщаваме с Невидимия свят. Насочете усилията си към това, всичко зависи от усърдието. И сега човек има връзка с Невидимия свят, защото всяка негова мисъл и всяко негово желание са все усилия от Невидимия свят. Ако някой път Невидимият свят изпраща скромни посланици, които носят малки записки на човека, и той ги изхвърля, за да очаква големи записки, човек остава на сухо.

Защо Христос избра апостол Павел? Понеже имаше възможност да се пробуди, затова го избра. Павел беше ревностен.

Вие ще живеете едновременно два живота, ще държите два метода. С хората ще работите както се работи със светските хора-доколкото може, ще им се предаде Истината на светски език. А и вие ще си имате свещен час, всеки ден ще се уединявате, ще съзерцавате, ще размишлявате върху най-възвишеното. Ще имате постижение. Човек никак да не се безпокои за резултатите, защото безпокойството е голяма спънка, голям недостатък. Например някой често казва: „Толкова години съм се занимавал и нищо не съм постигнал.“ Това е спънка. Някои искат рязко да се свържат с Невидимия свят, но това е в изключителен случай; повечето ги свързват постепенно с Реалния свят. Ще направиш молитва, концентрация, съзерцание, ще посееш семето и няма да се безпокоиш за по-нататък. Щом веднъж го посееш, ще му кажеш: „Ти мисли сега!“ То ще разреши задачата.

В Божествената наука има една вътрешна страна, която е за посветените. Ще ви дам едно упражнение: за десет дни прочетете Евангелието от Йоана. Намерете във всяка глава най-важното, намерете такива положения, които да са скачени едно с друго и да идват като допълнение едно към друго. Съществуват неща, които имат отношение към живота

на Земята, други имат отношение към сърцето, трети – към душата и четвърти – към Духа. Концентрираният човек всякога трябва да обръща ума си към Бога като Извор; значи той обръща ума си към Онова, от което иде Животът на всички хора и благата на всички хора. Освен това, през тези десет дни ще си представите съзнанието на Христа – как Той е гледал на нещата. Ще си представите едно Същество, което е живо и чието съзнание е свързано с Бога и е погълнато съвършено от изпълнение Волята на Отца. Така, както е мислил Христос, това е Христос. За втория етап на упражнението през следващите десет дни прочетете първите десет глави от Исайя и от всяка глава си изберете по три стиха за размишление. Същевременно размишлявайте как би постъпил Христос, ако беше на ваше място. Вие сте пред един обширен свят, който трябва да се проучва много добре и то не в светлината на старото, а в светлината на Новото. Старите неща са окапали листа.

ИЗУЙ СИ ОБУЩАТА

Две сестри и един брат посетиха Учителя в приемната стая. Стана въпрос за общение с Бялото Братство и изобщо – с Напредналите същества.

За да се запознаете с Бялото Братство, изискват се няколко условия: Любовта ви не трябва да бъде обикновена, а Божествена; Божественото знание трябва да ви е засегнало, също така – и Божествената Истина, и Божественият живот, и Божествената свобода. Това са елементите, с които ще почнете.

Вие сте в общение с Белите Братя и трябва да изучавате духовните закони. За тях не е толкова приятно да се явяват на физическо поле, защото средата е много гъста, материална и тъй като не е благоприятна, трябва да правят големи приготовления, за да се явят. По-добре е вие да се

пренесете на планината – там има добри условия да бъдат видими. И при това трябва да се избере не само чисто място, но и такова, дето няма да те следят други. Никой да не знае и да не види, че ви се явяват. Екскурзиите на Рила, които правим, имат тази цел! Който разбира, разбира. На Рила има по-добри условия, отколкото на Витоша, за явяване на Същества. Като отидем на Езерата, аз ще ви покажа къде може да се осъществи тази цел. Има условия на Рупите, после вдясно от Мусала, дето има върхове между Мусала и Рупите – в местността Скакавците; там човешки крак рядко стъпва. Можем да отидем някой път.

Човекпостоянноотрябвадаподдържавръзката.Тойтрябва да мисли. Като не мисли, не може да поддържа връзката. Мойсей, за да види горящата къпина, трябваше да отиде в пустинята – значи на чисто място. И му се каза: „Изуй си обущата, понеже мястото тук е свято.“ Особено беше мястото, където Мойсей имаше тази опитност – беше много чисто. За специфичните неща трябват особени условия. Казах, че за влизане в общение с Белите Братя благоприятно място е планината, например Рила. Но при по-големи усилия човек може навсякъде да види Светлите същества. Обаче има неща, които не могат да станат навсякъде. Вие поддържайте малкото; има си един Божествен порядък, който ще дойде. В Невидимия свят са много по-взискателни, отколкото на Земята. Не мислете, че е лесна работа. Има неща, които са много лесни, а има неща, които са много мъчни. Трябва да има една вътрешна връзка между човека и Ангела, за да има общение между тях. Трябва да има нещо, което да образува връзката. Трябва да вървите по Божия път и по Волята Божия трябва да станат нещата във вашия живот. Вие не можете да се занимавате с предмети на друг клас, а на този клас, към който принадлежите. Посторонно можете, но най-важно е това, което ви е дадено да учите. Най-първо хората на Земята трябва да бъдат чисти и свети. Бог няма да

направи това, което ние искаме, а ще го направи дотолкова, доколкото е съгласен с това, което искаме и само ако то е излязло от Него. Ако една Божествена идея е излязла от Бога и влязла в мен, то Бог ще ѝ помогне. Всичко, което е излязло от Бога и е влязло в нас, то ще бъде; няма нищо, което да спъне Божествената идея. Човек има две естества – низше и Божествено. Човек, като влезе в злото, погрознява. За влизане във връзка с Висшите разумни същества най-добрият начин е човек да се стреми да служи на Бога. Като Му служи, това е единственият начин да дойдат при него Същества и да му помагат. Човек трябва да развие в себе си известни сили, за да борави с една тънка материя. То не е лесна работа.

Братът попита: „Как да стане човек проводник на тези сили?“

Чрез Любов и чрез учене; това е път за влизане във връзка със Същества, които са завършили своето земно развитие. За да постигне човек общение с Ангелите, трябва да мисли за тях, за тяхното съзнание. Моралът на хората е личен, а техният морал е общ. Хората търсят своите лични облаги, а те търсят общото благо. Мислете за техните идеи, за тяхната интелигентност и чистота. Когато мислите за тях и изобщо изпитвате Любов към тях, тогава те ще ви се изявят.

Една сестра запита: „Кое време е най-благоприятно, за да практикуваме свещения час?“

Най-благоприятните часове са от 24 ч. до изгрева на Слънцето. Когато сте при Рилските езера, не се молете в палатките, а за целта излизайте на Молитвения връх след полунощ.

Когато човек се вглъбява в себе си и когато работи между другите, влагайки личен елемент, не се ползва, но ако го прави за Бога, тогава се ползва. Щом човек оставя еднакво благодарен, когато го хокат и когато го хвалят, той е по-близо до разбирането на Истината.

Подаването на заявление за влизане във Вътрешната школа е вътрешен процес. За да се сближи човек с Висшите същества, трябва да мисли така, както те мислят. По въпроса за влизане в общение с тези Същества, ще ви кажа, че вие трябва да вървите по пътя на Христа. Друг път, освен пътя на Христа, няма. Човек трябва да отправя ума си към Бога и тогава ще се уредят работите, ще дойде едно велико разбиране, вътрешно прояснение. Когато човек възлюби Бога и тръгне ли към Ангелите, то те ще го посрещнат. Но ако не възлюби Бога, няма какво да го посрещат. Човек, като отиде при ангелите, трябва двадесет години да учи техния език, после трябва да посещава техните училища, за да разбере културата им. Когато човек е на Земята и възлюби Бога, той ще намери Съществата горе, които го обичат.

Едно условие за влизане във връзка с Белите Братя е да работиш, както те работят и да работиш заедно с тях. Те работят при създаването на тревите, при движението на реките, вземат участие при идването на светлината, помагат в живота и навсякъде, в най-низките служби, вземат участие. Ние сме изгубили вътрешната връзка с растенията и затова животът се е скъсил. Като намерите лечебните им свойства, вие ще дойдете във връзка с Белите Братя.

Вие се молите някъде и искате Белите Братя да ви посетят. Че вие искате много нещо – да си оставят работата и мястото, където работят и да ви посетят. Не, ти ще отидеш там, дето те работят, и тогава ще има условия да ти се явят.

Всеки ден размишлявайте върху Напредналите същества. Това прави възможно общението и свързването с тях. Освен нощните часове, благоприятни през деня са следните: между 11 и 12 ч.; между 17 и 18 ч.; между 21 и 22 ч.; към 24 ч., като изключение. Забележете, че трябва да се създаде общество на хармония, за да дойдат да работят от Невидимия свят, от Божествения свят. Когато се създаде такова общество, то

става огнище за тяхното идване. Тогава идват и образуват вътрешни интимни връзки. Изобщо казано, в тази област трябва да се започне с Христа. Проучвайте 10-та, 11-та, 12-та, 13-та, 14-та, 15-та, 16-та, 17-та, 18-таи 19-та глави от Евангелието от Йоана, размишлявайте върху тях и влезте вътре в този дух, докато дойдете до разбирането на нещата. Сега сте по-близо до Царството Божие, по-лесно можете да придобивате, отколкото по-рано.

Една жена, като отишла в дома на един светия, трябвало да го почака там. Тя помела, донесла вода, изчистила. След това той ѝ преподавал. А някой отива наготово и иска да му преподават. Най-първо човек трябва да си представи, че Духовният свят е пълен с Разумни същества. И доколкото можем да имаме тяхното внимание, от това зависи успеха ни. Да не си представяме нещата механически. Човек постоянно трябва да държи в ума си, че живее пред куп свидетели. Той трябва да държи живо идеята, че около него има съзнания, които са будни. Най-първо той възприема техните мисли – той има антена и с нея долавя мисълта им; после ще направи по-интимна връзка. Ти, за да влезеш във връзка с учените хора, какво трябва да правиш? Трябва да учиш техните произведения. Например искаш да се запознаеш с Гьоте или с Кант, или с Дарвин. Нали трябва да се запознаеш с това, което са писали; така ти се свързваш с тях. Един превод: Природата е произведение на Разумните същества и сега я проучвайте, за да влезете във връзка с Разумните същества, които са зад този порядък на нещата.

Ако искате да се запознаете с един дом, запознайте се с децата на фамилията. И като ги обикнете и завържете приятелство с тях, може да се запознаете и с другите. Превод: ако работите на Земята и обръщате душите към Бога, които са малките деца, може да влезете във връзка с Възвишените същества. Мога да дам някому и друг метод за запознаване е един Ангел: идете да направите добро на някой беден,

страдащ. Понеже Ангелите идват на Земята да помагат, когато някой човек има много големи противоречия, ти, като отидеш да помогнеш от своя страна, ще се запознаеш с Ангела на мястото, дето е дошъл. Големите мъчнотии са място за запознаване с Ангелите.

У вас може да проблесне проявата на Висшите същества при един красив ден, при едно красиво време, при слизането на тих ветрец, при ромоленето на планински ручей, при прехвръкването на пойна птичка. Техният живот е толкова възвишен!

Висшите същества десетки пъти са ви срещали и някои от тях са ви говорили. Те могат доста време да стоят в една и съща физическа форма. А когато искаш да се запознаеш с тях по вътрешен начин, ти ще се вдълбочиш и с години ще чакаш. Може това да ти вземе една година, десет, двадесет, тридесет години, но те ще дойдат и ще те посетят. Не знаеш кой ден ще дойде това Същество. Представи си, че едно Същество образува пред теб светла топка и ти я виждаш. Това е вече запознаване с едно от тези Висши същества. А ако иска Съществото да слезе по-долу до твоето съзнание, то може да вземе човешка форма.

Упражнението, което ви дадох за проучване на някои глави от Йоана, прилагайте десет дни. След свършването му почнете второ упражнение за десет дни. Вземете за размишление и концентрация първия стих от 15-та глава на Евангелието от Йоан: „Аз съм истинната лоза, вие сте пръчките, а Отец Ми е земледелецът.“ През тези десет дни вземете за проучване Посланието на апостол Павел към Колосяните и си изберете някои стихове за размишление.

ПЕТИМАТА БРАТЯ

Учителя образува група от пет братя за вътрешна работа. Те го посетиха и Той им даде следното упражнение:

В седмицата ще се събирате само веднъж – в неделя, в 24 ч., за половин час в размишление, т.е. четири пъти на месеца. Да видим какъв резултат ще имате. И след размишлението двама души да отворят Библията и дето се падне, прочетете няколко стиха. Придобивките могат да бъдат големи или малки, но всякога ще имате придобивки. Тогава наблюдавайте какво е времето – има ли облаци, кои звезди са на небето, защото небето е важен признак. Размишлението ви ще бъде върху новото. Все ще ви дойде някоя нова мисъл. Ще се разпределите да има най-малко по 1-2 метра разстояние един от друг. Ако разстоянието е по 3 метра, още по-добре, защото когато хората са наблизо, размишлението не става така хубаво. Като свършите четирите сбирки, тогава може да повдигнете много въпроси – най-съществени въпроси с приложение. Може да размишлявате върху онази организация, която имат светиите. Добрите хора си имат организация, също и Ангелите. Човек трябва да размишлява върху това, което е съвършено. Обикновеното го знаете. Срещнете някой човек, който мисли за обикновеното. Какво интересно има в това? Друго е като срещнете някой човек, който мисли за необикновени работи.

ПРАВО НА БОЖЕСТВЕНИЯ ДУХ

Две сестри и един брат посетиха Учителя и Той им каза:

Вие ще обичате Бог и Той ще ви запознае с Ангелската йерархия. Чрез Бога вътре във вас ще се запознаете с Ангелите. Няма друг между Бога и човека, освен Христа. За Христа се дръжте и Той ще ви въведе. Бог извожда Христа и Христос ще ви запознае с другите. Христос казва: „Който се отрече от Мен, и Аз ще се отрека от него.“ Значи чрез Него стават нещата. Говорят за адептите, че никой от тях не е

умирал за човечеството, а Христос е умирал за човечеството. Има един особен път, път на Любовта, който е път за доближаване на Христа. Другите неща са посторонни.

Еднатаотсестритеказа:„Виеспоменахтевднешната беседа от 10 ч., че човек, като прави опити десет години с молитва и размишление, и съсредоточаване, като се абстрахира от всичко преходно, може да се свърже с Невидимия свят, с Реалния свят.“

Като казах, че човек трябва да се абстрахира от всичко преходно, разбирам, че човек трябва да има Мир, да не се тревожи за материални работи, да се освободи от всички безпокойствия, тревоги и страхове и като се моли в такова състояние, може да добие вътрешно прозрение и проглеждане. Когато в една градина идва вода, важно е дали цветята я приемат. Тогава те стават свежи и цъфтят. Същото се отнася и до съзерцанието. Важно е дали от съзерцанието вътрешните цветя цъфтят и стават свежи. Щом нещата станат механично, няма резултат. Постарому нищо не се постига. Ако запалиш една восъчна свещ, тя няма да гори като Слънцето. С една восъчна свещ не се изпълнява Волята Божия, нито с един подвиг, нито с едно направено добро.

Невидимият свят най-първо се проявява без образи. Направете следното упражнение три пъти на ден: да отправите ума си нагоре и вижте каква мисъл ще дойде. Вижте каква категория мисли ви се дават, защото те ще бъдат разнообразни.

После, Невидимият свят ще ви говори образно. Например може да видите образа на череша или ябълка. Това са символи. С това Невидимият свят иска да ти каже, че и при най-лошите условия да работим и да даваме хубави плодове.

Децата дълбоко желаят нещата и затова каквото поискат, получават го, а възрастните умуват ли, умуват и затова не получават.

Братът попита: „Хубаво ли е да се развият вътрешните сили и да се влезе в езотеричния живот чрез размишление върху чакрите?“

Такава работа с чакрите е насилие, защото тогава могат да станат обратни реакции: човек се уморява, не иска да се моли, влиза отново да живее в света и отново получава енергии от него. Това е едно неестествено положение. Вие продължавайте със съзерцание, приготовлявайте се, защото Новораждането, идването на Дух Свята е един вътрешен закон. Право на Божествения Дух е да ви въведе в езотеричния свят; това не е право на човека. Човек трябва да се моли за тая цел и да чака. Нали апостолите трябваше да чакат 40 дни, но „40 дни“ е една форма, а може да се чака 40 години. Например Мойсей чака 40 години в пустинята. Той беше на 80 години, когато отиде да изведе евреите в пустинята. Когато дойде в човека вътрешно просветление, Новораждане, той ще бъде пратен да извърши една работа в света. Не само да се свърже с Божествения свят, но и да работи с това, което е научил. Ще му се даде работа за Бога. Човек трябва да пречиства и хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да влезе във връзка с Невидимия свят. Трябва да се филтрират мислите и в тях не бива да има някакво користолюбие или утайка.

Всеки ден размишлявайте върху изречение от Свещени думи на Учителя, за да се види кои качества са необходими за ученика. Ученикът трябва да види докъде едно желание е Божествено и докъде не е. Трябва да излезем от света на колебанието, от света на страданията и да дойдем там, дето всичко е Радост и Веселие и има Хармония; тогава може да се разбере Божественото.

Вие вземете и прочетете 150-те псалми Давидови и намерете кой псалм в коя категория спада. Вижте кои се отнасят до Божествения, кои до Духовния и до човешкия свят. Това е един мистичен метод, а методите в окултните

науки всички са физически. Във всички окултни науки нямат Божествени постижения, защото с физически усилия не може и мнозина се заблуждават с окултната наука. С окултната наука не се разрешават мистични работи. Защото методите при мистичните работи са съвсем други – човек трябва да влезе в света на Любовта и да се успокои. И този Мир да дойде не изкуствено, но естествено. За ученика това е трудно. Може ли едно дете да ходи първоначално? Най-първо трябва да има желание да расте и после ще дойде до ходенето. Ние ще потърсим Бога и ще Го търсим в Любовта Му, в милосърдието Му. Вън от Любовта не можем да търсим Бога. Човек ще изучава Бога цяла вечност. Тези, които са минали по този път, знаят това. То е нещо велико и грандиозно и каквото научиш, трябва да го приложиш. И после да си напълно готов да разбереш и друго. Това е както в математиката: нали като научиш и разбереш добре едно математично правило, ти си готов за следващите математични истини.

Един хубав метод за свързване с Невидимия свят е следният: да се изберат от Писанието най-силните изречения и да се държи умът върху тях. И още: човек да се обърне към Христа и да иска повече Светлина. Той трябва да се обърне към Христа, понеже Христос е казал: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го привлече“ и „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа Пътя.“ Колко дълго време ще се молиш зависи от интензивността на молитвата. Например някой път, ако вървиш един час бавно, можеш да извървиш по-малко, отколкото ако вървиш 15 минути с по-голяма бързина.

Когато човек се събуди през нощта, да се моли. И когато спи, пак трябва да бъде буден; тогава ще има работа в Невидимия свят. Във време на спане може да се отиде в един висок свят; това значи навсякъде да работиш, навсякъде да е будно съзнанието ти.

Размишлявайте и изучавайте Седма серия от Сила и Живот. После може да вземете за размишление четвърта година от Общия окултен клас. Слушането е едно благословение. Ако Земята не възприеме дъжд, сняг, роса и пр., тя щеше ли да има извори?

Прочетете Седма серия по следния начин: от първа беседа четете и размишлявайте върху 10-а страница; от втора беседа – 12-а стр.; от трета беседа – 3-та стр.; от четвърта беседа – 14-а стр.; от пета беседа – 9-а стр.; от шеста беседа – 7-а стр.; от седма беседа – 8-а стр.; от осма беседа – 5-а стр.; от девета беседа – 3-та стр.; от десета беседа – 11-а страница.

После проучвайте Светът на великите души; всеки ден размишлявайте върху едно изречение.

Проучвайте и размишлявайте върху Рилските беседи Двигатели в Живота.

Размишлявайте върху стиховете на 15-та глава от Евангелието от Йоана. Там има материал за концентрация. Проучете и книгата на Исайя като теглите с жребие главите.

СЕДЕМ ГРУПИ ПО ТРИМА

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Усърдно се молете и чакайте, докато получите упътвания отвътре. Вътрешното просветление ще дойде по три начина: физически, астрален и умствен. Четете от Евангелието от Йоана – от 10-та глава до 19-та глава и размишлявайте върху тези глави, за да влезете в контакт с Духа, за да разберете нещата. Когато се запознаете с Христа, ще имате връзка и с Напредналите същества. Това е правият път за свързване с тези Същества.

Някой път дойде една сестра в Братството и се представя за много набожна мома, а после, като се ожени, забравя. А има някои, които идват тук и са искрени. Тези работи трябва да се знаят, иначе всеки път ще бъдете разочаровани.

Човек трябва да бъде носител на Божествени мисли. Трябва да е убеден, че всяка мисъл, която праща в света, е Божествена и да не мисли за последствията. Човек трябва да изучава Словото, а едновременно да практикува молитва и съзерцание. Това е пътят и да не се безпокои, да вярва, докато дойде просветлението и общението с Христа. Отворете сърцето и душата си, Светлината ще проникне там и ще дойде разбирането. Как трябва да четеш Евангелието от Йоана и други свещени книги? Първо започнете с молитва, не по буква, но по Дух се молете. И като свършиш четенето, пак с молитва благодари. При всяко четене почвай и свършвай с молитва. И като дойдеш всред четенето до някое място, което не разбираш, пак се помоли за разбиране.

Стана дума за свещения език. Учителя каза:

Този език се учи във Вътрешната школа. Писано е: „Като дойде Духът, той ще ви научи.“ Като се качите между Ангелите, веднага техният език ще стане достъпен за вас. За тази цел трябва да повдигнете съзнанието си. Ще ви дам едно упражнение: размишлявайте често върху Божествения свят. Нека се образуват седем групи от по трима души. Тези групи да се събират засега всеки понеделник вечерта. Големите групи не са практични.

Братът попита: „Един и същ ред ли ще карат тези групи?“

Да има разнообразие в дейността. След няколко събирания на групите в понеделник вечер да се събират веднъж на седмицата, между 4 ч. и 5 ч. сутринта. Ще прекарвате в молитва, размишление, концентрация и съзерцание. Ще размишлявате върху следното:

Любовта носи Светлина и Свобода.

Светлината носи Свобода и Живот.

Свободата носи Светлина и Любов.

Като почнете да се събирате сутрин, ще променяте дните – всяка седмица ще се събирате един ден напред: например,

ако първата седмица сте се събрали в понеделник, във втората седмица ще се съберете във вторник и т.н. Обърнете внимание какво влияние имат понеделник, вторник и т.н. Това е мистична работа. Има нужда от мистична работа! Ще се молите Божествените блага да станат достояние на всички. Като работите така с Божествено размишление и съзерцание, може да отблъснете общото зло. Когато човек почне да става рано, това постепенно ще стане навик, ще става и без часовник. Царството Божие не може да дойде по външен начин, а чрез промяна на съзнанието. В групите да се молят за вътрешно оправяне на света. Има хора, които са религиозни, но не могат да бъдат мистици. На тях не може да се възложи работа. Давид се спъна в онази жена – жената на Урия. И Соломон се спъна там. Това е едно животинско състояние. Мистицизмът е вътрешен стремеж. Мистицизмът ще дойде отпосле. Отначало човек ще има обикновен религиозен стремеж, а после ще дойде до мистицизма. Не можеш да бъдеш истински религиозен, без да бъдеш мистик. Мистикът разбира вътрешния смисъл на религията.

Братът каза на Учителя: „Вие напоследък бяхте ми дали една задача да изпращам три пъти на ден добра мисъл към някого и да пожелая да се пробуди в него Любовта, да изпълнява Волята на Бога и да Му служи. Вие ми дадохте тази задача за десет дни и те се изминаха.“

Ще ви дам нова задача за десет дни: сега изпращайте всеки ден по една мисъл на всички добри хора – да се усили тяхната Любов към Бога. Трябва да се прави три пъти на ден. А може да се прави три пъти нощем. Трябва да имаме поляризиране между три пъти денем и три пъти нощем. Ставането нощем да се прави непринудено. Човек трябва да възпитава себе си да става през нощта. Някой път, тъкмо ще ставаш за молитва през нощта, и си казваш: „Нямам разположение.“ Човек трябва да се научи да идва

това разположение, а не да го чака – той да превърне неразположението в разположение.

ВОДА, КОЯТО ПОСТОЯННО ТЕЧЕ

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за вътрешната работа на ученика.

Непрестанно се моли! Когато е будно съзнанието, тогава е време за молитва. Три пъти на ден ще благодарим за Доброто, което Бог е вложил в нашия ум, в нашето сърце и в нашата душа.

Когато станеш сутрин, три минути ще се съсредоточиш, ще мислиш за Бога и ще мислиш, че се намираш между Ангелите. След молитвата да се прави опит и да се види в мълчание какви вълни ще дойдат. Някой път може да дойде само един глас, който не е толкова определен, а някой път гласът става определен.

Един брат попита: „Кога могат да се правят тези опити?“

Те всякога могат да се правят, когато и да е – и денем, и нощем. Човек не трябва да пропуща случая – дето и да е, да прави такива опити.

Една сестра попита: „Вие бяхте казали в една лекция, че Свещените книги трябва да се проучват по нов начин. Кажете някои упътвания за начина, по който да проучваме Свещените книги.“

Ето начинът: мислете за Бога, за Божествения порядък, който е съвършен. Човек да не е в статическо положение, но промени да стават в него, т.е. да не бъде като застояла вода, но като вода, която постоянно тече.

Един брат попита: „Кой е методът за излъчването?“

Методът е концентрирането. Тогава човек естествено ще влиза и ще излиза от тялото си. Концентрирането да става по естествен начин. Когато излиза от физическото

тяло, това да му бъде като почивка.

Ще ви дам едно упражнение: отваряйте Библията в течение на десет дни и четете каквото ви се падне. Турете си пръста произволно, макар и да няма никаква връзка между стиховете. И ако ви дойде някоя мисъл върху тези стихове, отбележете я. После вземете за размишление стихът: „Колко е по-добър човек от овца.“ Схванете формата и съдържанието едновременно. Девет дни ще размишлявате върху този стих и на десетия ден ще дойдете.

Вземете за размишление Първо съборно послание Петрово, 4-та глава, 10-ти стих: „Всеки, според дарбата, която е приел, служете с нея едни на други като добри строители на многоразличната Божия благодат.“ За четене и размишление вземете и Първо послание на апостол Павел към Коринтяните. Размишлението правете сутрин и вечер преди лягане.

ТОВА Е ЖИВОТ ВЕЧЕН

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за връзката на учениците със своите Ръководители и с Напредналите същества.

Тази връзка съществува, а ако е въпрос за среща, вие сте срещали вашите Ръководители, но не ги познавате. Апостол Павел нали казва: „Човек, като е нахранил някого, може би някой ангел е нахранил.“ Човек трябва да се моли за Знание, за Мъдрост. Срещата има смисъл, но каква полза за един ученик, когато е глух и сляп? Най-първо трябва да има телефонна слушалка и Напредналото същество да ти говори по нея. Нека първо да се образува отношение, мислите да се предават и да се приемат. А пък ние искаме веднага да ги срещнем. Не, първо вие ще приемате мислите им и после – срещата.

Мога да ви посоча един час за размишление и съзерцание, но като го кажа, непреривно трябва да се употребява.

Ще ви дам следното упражнение: за десет дни изпращайте светли мисли и чувства до някои свои братя и сестри. Сутрин, обед и вечер изпращайте най-хубави мисли до един свой приятел – да се създаде в него желание да служи на Бога. Като пращаш такава добра мисъл към този свой приятел, тя от своя страна населява пространството.

Един брат попита: „Само към едни и същи ли да изпращаме или към разни приятели?“

На разни приятели, но на такива, с които сте хармонизирани. И ако те не приемат мислите ви, те ще се повърнат към вас с придатък, с лихва. И ако ги приемат, те пак ще се повърнат и то пак с придатък, с лихва, но малко по-късно; такива мисли, като намерят почва, пак се връщат. Така че, когато човек прави добро, то се връща, връщат се и добрите мисли.

Приложете следното упражнение: вземете за размишление стиха „Това е Живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога, и Христа, Когото Си изпратил.“ Ще размишлявате върху него десет дни по три пъти на ден, сутрин, обед и вечер. През тези десет дни във връзка с този стих вземете и Първото съборно Петрово послание и след като го прочетете, ще размишлявате върху него и ще отбележите най-важните стихове, които са ви направили особено впечатление.

Ще вървите по пътя на саморазвиване и на просветление, докато дойде моментът, щото всички от Вътрешната школа, които вървят поотделно, да се съберат. Човек едновременно живее и своя живот, и живота на всички други в Школата, а и после – на всички същества в света.

ЦАРСТВОТО БОЖИЕ НАСИЛА СЕ ВЗЕМА

При частен разговор с един брат стана въпрос за вътрешната работа на ученика.

За да се научи човек да се концентрира, трябва да бъде по-близо до хора, които се концентрират, и да дружи с тях. Едни от други хората се ползват.

Направете за десет дни следното упражнение: вземете 96 Псалом и 103 Псалом и размишлявайте върху тях, като направите и едно сравнение между двата псалма. Вземете 15-та глава и 21-ва глава от Притчите, размишлявайте върху тях и ги сравнете. После, направете сравнение между псалмите и притчите. В следващите десет дни размишлявайте върху 3-ти стих, 3-та глава от Евангелието от Йоана: „Истина, истина ви казвам, ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие.“ Ще размишлявате без да правите усилие. Тази светла мисъл ще държите в ума си десет дни и ще видите какви мисли ще дойдат в ума ви, които ще записвате. Тази мисъл ще стои като една семка – ще я посеете и ще видите какво ще изникне.

След тези десет дни прочетете за два месеца Книгата на пророк Исайя, по една глава на ден. Те са 66 глави. Извадете най-забележителните стихове, може по един, два или три стиха от глава. Най-напред ги наредете както са наредени в главите. След това ги наредете така, че от тях да изкарате нещо като една глава.

Една сестра каза, че чувства голяма нужда от Божествената наука.

Царството Божие насила се взима. Съзнанието ни непрекъснато расте и ние трябва сами да помагаме на този растеж.

КОНЦЕНТРАЦИЯ ВЪРХУ ДЪГАТА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя.

Единотбратятаказа:„Учителю,веднаотпоследните лекции Вие ни насочихте мислено да концентрираме съзнанието си върху дъгата, като се абстрахираме от

всичко физическо, и тогава ще усетим около нас тъмнина, а след това ще видим друга дъга с много приятни краски. Това е откриване пред нас на Невидимия свят. Ние искаме да правим това упражнение.“

Хубаво, направете го. Освен това вземете и следното упражнение: прегледайте Библията и си изберете съдържание за концентриране; например може да си изберете нещо из живота на Христа.

Опитът за концентрация върху дъгата има за цел свързване с Невидимия свят, развитие на ясновидските сили, а опитът с Библията е друго. Чрез опита с дъгата имаме предвид далечното бъдеще, т.е. нещо, което ще добиеш чак в бъдещето, а при опита за концентрация върху Христа ще добиеш нещо в сегашната епоха; значи това е по-ефикасно. Направете този опит и после ще ми кажете резултатите. Вижте какво точно ще изберете за концентрация.

Една сестра каза: „За най-подходящо намираме да изберем някоя сцена из живота на Христа, например как Христос проповядва на планината, как върви с учениците през нивите, Христос на тайната вечеря.“ Учителя одобри това с готовност.

ОРЕОЛ ОКОЛО ГЛАВАТА

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона с Учителя. Стана въпрос за проучване на Библията.

Трябва да изучавате Библията, опитностите на пророците. Всеки пророк има специфични опитности. Също така и светиите имат специфични опитности, а и вие ще имате свои специфични опитности. И трябва да правите превод на ваш език; правете превод и на моите беседи на ваш език. Свещените книги трябва да се изучават, за да бъде човек

във връзка. Има един начин за изучаването им. Трудно е да разбереш тези пророци, които са били толкова хиляди години преди нас, понеже не сме в тяхното положение.

Един брат каза: „Учителю, тази сутрин Вие казахте в лекцията, че човек, като чете Свещените книги, се свързва със Съществата, които са ги писали, разговаря се с тях и получава осветление от тях.“

Писано е: „Аз Съм с вас до скончанието на века.“ Щом е така, значи Христовият Дух винаги е с нас и винаги ни упътва.

Ще изучавате в Библията лицата, които са имали видения – пророците. Изучавайте техния характер, това, което са казали, и начина, по който са живели. Едно време светиите живееха по един начин, а сега – по друг. Днес светията се крие, не можеш да го познаеш, ходи с физическо тяло, приказва и става невидим. Макар и да знае, той винаги проверява знанието си – каквото и да му се каже, той ще слезе да провери.

Някои хора искат да станат светии. Те нямат понятие какво нещо е святост. Трябва да се възприема Божествената светлина и да се разпръсква наоколо. Ще се образува ореол около главата. Ще ви дам да размишлявате върху Първото съборно послание на Йоана и върху стиха от Евангелието от Йоана: „Както ме Отец възлюби, така и Аз ви възлюбих.“

Проучете и размишлявайте и върху 12-та глава на Исайя. Изучавайте Библията. Това значи да имате съприкосновение с всички онези, които са я писали и не само във времето, когато те са писали, но и в днешно време, сега. Божият Дух, който е работил чрез всички тези хора през този дълъг период, работи и днес и ви обяснява нещата по един друг начин, дава по-голяма светлина върху същия предмет.

ДЕВЕТ БЛАЖЕНСТВА – ДЕВЕТ МЕТОДА ЗА РАБОТА

Днес след изпълнение на гимнастическите упражнения отидохме в салона. Продължи се разговорът за Библията.

Трябва да ви дам един начин за подмладяване: три пъти да прочетете Библията за три години. И ще се подмладите с десет години, няма да ви познае човек – ще се измени лицето ви. Но има един специален начин за четене. И ако четенето не може да внесе в нас Божествена енергия, тогава защо ни е то?

Един брат попита нещо за Мойсея.

Мойсей, като слязъл от планината Синай, видял че е изгубил авторитет. Евреите се разиграли около своите идоли, около златното теле, забравили поста. Тогава той хвърлил плочите, които донесъл от Синай, и ги счупил. Той наказал много евреи, но скрижалите ги нямало и трябвало да отиде за нови.

Някой път ние за най-малкото нещо хвърляме скрижалите и отиваме да оправяме работите. И тогава нито работата е оправена, нито скрижалите са налице. Загдето Мойсей хвърли скрижалите, затова Господ не го допусна в Ханаанската земя, не го допусна и за чудото, което направил като изкарал вода, без да прослави Бога. И ние някога като Мойсея хвърляме скрижалите и в такъв случай не можем да влезем в Ханаанската земя. Няма по-опасно нещо от това. Не си хвърляйте скрижалите. Пророците са говорили на един език, който ние разбираме буквално. Четете Даниил и Езекиил, те напомнят събитията, които сега стават; особено от 37-та глава на Езекиил нататък.

Исайя разглежда вътрешната страна на културата, а Даниил – външните промени, които ще станат. Исайя

казва: „Агнето и вълкът заедно ще живеят.“ Значи добрите и лошите хора ще се споразумеят най-после и ще живеят един до друг. Агнето са добрите хора, а вълците – лошите.

Вие сте в една фаза на сбъдване на известни пророчества. Това, което са писали пророците, са наброски на самата реалност. Всичко, което Даниил е видял, не е описано, само част. И това, което е видял Йоан, отчасти е описано. Има неща неразбираеми, ако се пишат. Исайя е говорил за сегашните времена. С каква вяра е говорил той за бъдещето! Пророкът, който най-много ми се харесва, е Исайя.

Една сестра каза: „Учителю, Вие казахте, че като чета Исайя, ще почувствам неговото присъствие. Аз четох Исайя, но не почувствах присъствието му.“

Докато не възлюбиш Исайя, той няма да ти отвори сърцето. Чети Исайя с Любов и тогава той ще те посети, ще те въведе в един нов свят, ще ти обясни не само това, което е писал тогава, но ще ти каже нови неща, които е учил оттогава насам.

Проучвайте Даниила. Може да се анализират 12-те глави. Ако можете, направете един паралел с днешните времена. В Даниила е писано: „Дето е мършата, там са и орлите“; значи дето има гниеща култура, ще има разрушители, които ще я разрушат. Това се отнася за последните времена.

Един брат попита: „Как се тълкува 4-та глава на Даниила, дето се описва съня на Навуходоносора, който стана на животно и после пак човек.“

Това, което е станало с Навуходоносора, се отнася за сегашните времена, има отношение с това, което става днес с цялото човечество. Може едно събитие в живота на един човек после да се повтори с цялото човечество. Както виждате и примера с Езекиил, който прави известни неща по нареждане отгоре, за да му се покаже какво ще стане после с еврейския народ. Гордостта на Навуходоносора е символ на сегашната гордост на хората. Поради гордостта му се е

проявило животинско състояние на съзнанието му. И когато той съзнал, че Бог управлява всичко, и се смирил, тогава пак се възвърнала неговата човешка форма. Същото ще стане и сега с човечеството. Когато човек след падане в животинско състояние се смири и прозре, че всичко е от Бога, и отдаде слава на Бога, тогава ще се освободи от животинското състояние на съзнанието. Цялото човечество ще мине през това състояние, през което е минал Навуходоносор. Дето се казва, че клоните били отсечени и останал само пън, заровен в земята, това показва, че Божественият живот на човека ще се отдалечи от него и той ще остане само с живот, свързан с гъстата материя. Това е днешната материалистична епоха; значи и това е предсказано. Дето се казва, че небесната роса ще го искри, това показва, че все пак ще идат отгоре Божествени струи, Божествени мисли и чувства, за да не изгасне съвсем Божественият живот в него и да тлее като искра, додето дойде време да се разпламти. И дето пише, че тялото му ще бъде покрито с пера като на орел, показва гордостта. А седемте времена, през които ще трае това, означават седем епохи, през които човечеството ще прекара това понижено състояние.

Че наистина, когато човек се отдалечи от Бога, низшето, животинското се проявява в човека, се вижда от следния важен закон, който се изтъква от апостол Павел в посланието му към Римляните, 1-ва глава, от 28-ми стих до края. Тоя закон гласи: когато човек се отказва да познае Бога, Бог се отдръпва и той попада под влияние на тъмните низши сили. Тогава идва голямо падение и низшите сили вземат надмощие.

Дето пише в Езекиил и в Откровението на Йоана, че от Небето ще се хвърля огън върху хората, това са бомбите, които се хвърлят от аеропланите. Това е буквално предсказано от Езекиил и в Откровението. Втората световна война е като последствие от сегашната карма на човечеството.

Една сестра попита за деветте блаженства.

Те са девет правила, девет метода за работа. Казано е: „Блажени нажалените.“ За какво нажалени? – Блажени тези, които жалят, че хората не искат да се споразумеят, за да дойде Царството Божие. Всеки от дванадесетте апостоли имаше по една особена черта, по една добродетел. Те отговарят на дванадесетте зодиакални знаци. Откровението на Йоана е за най-учените хора. В Откровението е казано: „И чух, че цялото създание е примирено“; значи в края всички се примиряват.

Евангелието от Йоана е Евангелие на Любовта. Като размишлява човек върху Евангелието от Йоана, ще се свърже с Любовта.

Ще ви дам да размишлявате върху стиха: „Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи.“ После изберете си десет глави от Притчите, като теглите билетчета, и ще размишлявате върху тези, които ви се паднат.

РАСТИТЕЛНИ ИНСТАЛАЦИИ

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя.

Една от сестрите каза: „Желаем да влезем в по-интимно общение с Природата, с вътрешния живот на Природата.“

Изучавайте растенията. Съставете си едно понятие за тях. Те са като книги и от тях ще научите нещо. Изучавайте кои растения за какво са лековити. Много пъти хората не знаят как да прилагат растенията като лечебно средство, но е време да го научат. Ще отидете при тези растения, към които имате разположение, защото тогава можете да научите нещо. Изберете някое от тях и вижте какво влияние упражнява. Общувайки с растенията, ще научите езика им. Изведнъж не може да се разбере растението с

потънкостите му. Едновременно изучавайте Евангелията. Ако постоянно боравим с Божието Слово и пребъдваме в Христа, тогава Любовта и Онзи, от когото излиза Любовта, ще почнат да градят вътре в нас жилище, ще съградят Новото, и като го съградят, Той ще ни се изяви. Това градене е почнало от памтивека, от незапомнени времена. И сега ще ни се изяви.

Същите братя и сестри след известно време бяха приети от Учителя. Една от сестрите каза: „Учителю, вие бяхте казали да правим упражнения за свързване с вътрешния живот на растенията и с Напредналите същества, които работят върху тях. Кажете ни още нещо по това.“

Ще изучавате растенията на място и с прозрение отвътре, ще научите какво лекуват. Книгите, в които се пише за лечебните им свойства, ще ви бъдат само като спомагателно средство, но главно отвътре ще научиш с прозрение какво лекуват тези или онези растения.

Като отидеш при цветята, по радиото ще почнеш да възприемаш нови мисли, нови неща ще проблеснат в ума ти. Окултната наука трябва да започне с ботаниката. Това е редът. И най-после ще дойде човекът и ще ти дадат първия изпит на посвещение. Защо казвам, че не трябва да се късат цветята, а да се има свещено чувство към тях? – Растенията са инсталации, които трябва да пазим, понеже оттам зависи Животът. Може да откъснеш едно цвете, но само ако има много важна причина. С благоговение ще отидеш при цветето, защото трябва да имаш такова чувство към това, което Бог е създал. При това чувство на благоговение към растенията ще влезеш във връзка със Съществата, които работят върху тях. Особено на планината има благоприятни условия за вътрешно изучаване на растенията. Същевременно работете и върху четирите Евангелия в този ред: Лука, Йоана, Матея и Марка.

Ще започнете с Евангелието от Лука. При Лука ще изучавате Любовта на хората, които имат стремеж към Бога и гледат нагоре. Ще четете Лука, за да разберете Любовта, която се стреми към Бога. Ако искате най-чистия стремеж към Бога, четете Лука. Ако искате най-чистата Любов, четете Йоана. Ще четете Йоана, за да разберете Любовта, която слиза от Бога. При Йоана ще изучавате висшата, чиста Любов – Бог обича чрез хората. Ще четете Матея, за да разберете Любовта, която служи на хората долу, в тяхното грешно състояние. Ще изучавате Матея, за да разберете Любовта към бедните хора в света, които страдат. Ще четете Марка, за да разберете Любовта, която задоволява най-малките нужди на хората тук, на Земята. Ще изучавате Марка, за да разберете Любовта към онеправданите.

ДА ВЪЗЛЮБИМ ДРУГ ДРУГА

Един брат имаше частен разговор с Учителя в приемната му стая. Стана дума за молитвата.

Човек трябва да се моли постоянно. След полунощ може да става и да се моли, а денем да отдели за молитва по пет минути на всеки час. Това може да се прави при всяка обстановка, без другите да усетят. Даже когато си чиновник в една канцелария, можеш да стоиш малко замислен и да изглеждаш, че разсъждаваш върху това, което пишеш, а всъщност да прекарваш в тайна молитва.

Братът каза: „Много благодаря, че ни дадохте един метод да се молим на всеки час по пет минути.“

Това, което ви казах за петте минути, да не се разправя тук и там.

Братът попита: „В кои часове през нощта да се молим?“

Може да се приложи следното правило: когато се събуждаш през нощта трябва да се молиш; но този въпрос

има по-дълбока страна – и когато спиш, пак да бъдеш буден, да имаш будно съзнание горе, където имаш астрална работа. Ала във време на спане можеш да отидеш още по-високо. Човек да има Вяра, да се моли, да очаква и да се издига високо със своето съзнание. Един ден човек ще се качи на някой връх, за да има простор пред себе си. Новата работа днес е да възлюбим друг друга! Оттам трябва да се почне!

ДОБРОДЕТЕЛИ

ВЯРА

Тръгнахме към Ел-Шадай. Времето бе тихо и небето – чисто. Слънчевият изгрев посрещнахме по пътя при изкачването. На Ел-Шадай изпълнихме Паневритмията. Над нас синият цвят на небето дълбоко действаше на душите ни. Когато се събрахме около Учителя, Той каза:

Това идване тук струва на всеки 25 милиона лева.

Стана въпрос за Вярата и Учителя каза:

Вярата се основава на свръхсъзнанието. Тя е един лъч от свръхсъзнанието. В човека има нещо дълбоко, което знае нещата. Всеки човек е роден с идеята за Бога, но после, когато човешкото съзнание потъне в материята, тази идея се заглушава. За колко работи хората нямат ясна представа. Някой казва, че няма Вяра. Да кажем, че няма, но е заблуда, понеже в мозъка има специфичен център на Вярата и някой път той не функционира. Така че по същество всеки има Вяра, но центърът не функционира и тогава не се и проявява. Моля, завърти ключа! И Надежда имаш. И тя съществува, но дали функционира? Моля, тури я в действие! Също и за Любовта има център, но как действа? Недей казва, че нямаш тази или онази добродетел, но кажи, че все още не си турил в действие съответния център. Само бутни бутоните. Вяра в Бога значи съзнаване разумността на Природата. Трябва да вярва човек в Цялото; трудно е да се дойде до това съзнание. Като нямаш връзка с Невидимия свят, мислиш, че си оставен на произвола. Веднъж един български свещеник ми бе разправил какво научил от Живата природа: седял си той под една круша, нещо прехвръкнало и се скрило под расото. Това било чучулига. Погледнал нагоре и видял сокол. Щом соколът изчезнал, чучулигата отлетяла. Извадил си урок: казал си,

че тая чучулига е по-умна от него, защото при зор намерила расото му; и той при зор трябвало да търси убежище под крилото на Бога.

Както казах, корените на Вярата са в свръхсъзнанието, а външно се проявява като закон на ума. Вярата в Бога развива ума. Като вярваш, Божието благословение ще е върху теб. Докато правиш опит, ще вярваш и като завършиш опита, ще имаш знание. Значи най-първо трябва да имаш Вяра в Онзи, който е създал всичко, докато провериш, че нещата са верни. Вярата ще подготви Знанието.

Вярата е над Знанието. Тя е непоколебима сигурност, че има едно Висше съзнание, на което можем да уповаваме всякога. Вярата има връзка с Любовта. Колкото повече Любов имаш, толкова повече и Вяра имаш. Колкото повече обичаш един човек, толкова повече вярваш в него; и си имате пълно доверие, не може да се съмнявате един в друг, защото като го обичаш, и той има Вяра в теб. В този смисъл Вярата се употребява за измерване на Любовта. Вяра означава силата на Любовта. Колкото повече Знание имаш, толкова по-силна Вяра имаш. Значи Вярата е мярка и за степента на твоето Знание. Също така е мярка и за Истината. Значи Вярата е мярка за Любов, Мъдрост, Истина и Свобода.

Може да дойде в теб едно такова съмнение, че като си малко същество, Господ едва ли ще се занимава с теб. Ти ще си кажеш: „Бог еднакво гледа на големите и малките работи. За Него всички величини са еднакви.“

Човек, като дойде при Господа, ще каже: „Аз съм грешник, но зная, че Ти, Господи, със Своята сила и със Своята благост си по-голям от моите погрешки. Ще направя доброто, само ми дай условия.“ Ще покажеш смирение. В 51 Псалом се казва, че Бог живее в сърцето на смирените. Ще кажеш на Господа: „Аз знам, Господи, че няма да ме отхвърлиш!“ Вяра без Любов не може да има. Защото в какво ще вярваш? Ще вярваш в Любовта, понеже Бог е Любов. Вярата трябва

да съдържа Интелигентност и Любов. Ако се свържеш със света на Любовта, Вярата лекува човека.

Бог живее във всеки човек дотолкова, доколкото той вярва в Него. Трябва да имате упование в Бога. Някой човек не е предвидил, че на пътя му ще дойдат мъчнотии; дойдат ли, той потърсва помощ отвън, но защо ли, когато помощта иде главно отвътре.

Един брат попита: „Някой казва, че който вярва в Бога, ще се обезличи.“

Не, този, който не вярва в Бога, ще се обезличи. Бог е, който прави човека личен, да има образ и подобие. Един човек, като греши, се обезличава. Да вярваме в това, което Бог е вложил в нашия ум, сърце и тяло и което е вложил в ума, сърцето и тялото на другите. Христос, като уповаваше на Себе си, уповаваше на това, което Отец е вложил в Него. Трябва да пазим този капитал, който Бог е вложил в нас.

Вяра, която калява ума, чувствата и волята, това е Вяра. Без Вяра не може да се угоди на Бога. Значи без силна воля, с която да служиш на Бога, без силни чувства и без силна мисъл, пълна със Светлина, не можеш да угодиш на Бога.

Когато човек мисли, че нещо не е уредено, че нещо не му достига, това е вярване, а не вяра. Вярата е работа за Бога. Човек да е винаги в молитвено състояние, това е вяра. Когато човек се моли три пъти на ден, това е вярване, а когато непрекъснато се намира в молитвено състояние, това е вяра.

Един брат каза: „Учителю, благодарим Ви. Вие ни дадохте упътвания за вътрешна работа. И това упътване ще ни служи не само за един ден, а за през вечността. Ние ще прилагаме това. Това е велико Откровение за нас.“

Вярващият е силен. Той радиира, от него излизат мощни енергии към всички посоки. Човекът на Вярата е антена, която възприема енергии от целия всемир. Вярата е възприемател, затова с Вяра стават работите. Възприемането

става с Вярата, а Реалността иде след нея. Значи Вярата подразбира един процес на възприемане. И само при мъчнотии и страдания можеш да развиеш Вярата си.

Някой ме пита дали вярвам в Бога и аз му поднасям една хубава круша, изваждам и за мен една и му казвам: „Да станем сладки като тези круши.“ Ние вярваме само в това, което сме опитали. Защо някои имат силна Вяра? Това се основава на техния опит от миналото и днес идват с готов капитал. Обаче има неща, които все още не сме опитали, а са верни. Силата на човека стои в неговата Вяра.

Една сестра попита: „Каква трябва да бъде нашата Вяра?“

Детинска! Човек да благодари и за това, което ще стане, и за това, което не ще стане. И когато станат нещата, и когато не станат, всяко си има своята добра страна. Човек трябва да вярва, че в Природата има нещо по-разумно, отколкото сам разбира. Например вали дъжд, а ти си на планина и си мокър до кости, обаче това е едно благо за другите – влез в радостта на тревите, цветята и дърветата, които са чакали дни наред да завали.

Вярата да бъде чиста, като извор без утайка. Сега ни трябва тази Вяра, която ни учи да живеем. Щом се мъчиш, ти не живееш. Когато някой е скептик, тогава в него е настъпила нощ. За да усили Вярата си, човек трябва да работи. Ти имаш вяра, но когато умре баща ти, сестра ти, плачеш; тогава не е достатъчна вярата ти.

Има един закон: ако вярваш в това, което говориш, ти го предаваш. Когато човек има Вяра, помощта ще дойде отвсякъде, ще се уредят въпросите. В това отношение Вярата има магическа сила. Когато имаш Вяра без колебание, всички неща се реализират навреме. Вярата предшества постижението. Преди да са ти дали нещо, трябва да вярваш. Един войник, като отива на фронта, вярва, че ще остане жив и остава жив. Щом вярва и не се поколебава, куршумите няма да го ловят.

Една сестра каза: „Колко желая да отида на Мусала.“

Може да отидеш, стига да имаш Вяра. От друга страна, радвай се на онези, които ще отидат до Мусала. Това, в което човек вярва, ще го постигне. Това, в което се съмнява, се отлага. Човек трябва да се освободи от безверието. С Вяра в Бога всичко става. Да имате такава Вяра, която да е Божествен подтик за реализиране на нещата. Има нещо непостигнато, понеже не разбираш Божиите пътища. Вярата върви наедно с Любовта. Ако човек изпълни работите по закона на Любовта, тогава каквото попроси, ще му бъде. И трябва да разберат, че всичко, каквото вършат във външния свят, ще зависи от тяхната вътрешна Вяра.

ВЯРВАЙ В НЕВЪЗМОЖНОТО

Днес след изпълнение на Паневритмията почна разговор с Учителя на полянката. Стана въпрос за Вярата.

Омаломощен си, изгубил си присъствие на духа, но ти кажат една добра дума и се насърчиш. Това е Вяра. Това, което повдига и изменя състоянието ти, е Вяра. Вярата винаги дава нещо, което по никакъв начин не можеш да получиш. Вярата седи в това: ако не разбираш нещата, да си кажеш, че ще ги разбереш, а не да се отчаеш и да мислиш, че от теб нищо няма да стане. Някой казва: „Ти, досега като вярваш, какво си придобил?“ Като вярвам, всички ще ми помагат, а като не вярвам, никой не ще ми помага. Като не вярваш, ти си сам, а като вярваш, ти си заедно с всички и тогава няма да има противоречие. Това е цяло изкуство.

Верують на човека е като едно укрепление. Представете си, че имате жилище, издигнато сред местност, където живеят тигри, но то е заобиколено с тънка телена мрежа и ти няма да се страхуваш от тигрите, защото когато дойдат, ще

се блъснат в телта и ще се върнат назад. Но щом те намерят неподготвен, атакуват те. Един американец отишъл в джунглата, за да проучва живота на маймуните. Дохождали тигри, боа и други зверове, но той пущал електрически ток по една мрежа, поставена около него като ограда, и всички се разбягвали. Човекът на Вярата е ограден.

Когато искаш да приложиш един план и ако твоето съзнание е раздвоено, планът няма да успее. Докато си раздвоен в живота си, ти не си в правия път. Вярвай в невъзможните неща. То е Вяра. Ако вярваш във възможните неща, то е Знание. Вярвай в невъзможното и ще го опиташ. Някой път вие си възпрепятствате сами, понеже липсва Вярата. Всички гениални хора се отличават по това, че са хора на Вярата – когато прилагат един принцип, нямат никакво колебание. Талантливият човек може да се колебае, но не и гениалният.

Защо се е родило безверието? Защото идеята за Бога е била употребена за подтисничество.

Един човек дойде при мен през 1933 г. и му казах: „След една година твоите работи ще се оправят.“ И се оправиха. Днес пак дойде при мен, пак се намира в мъчнотия. Казах му: „Сега ще се опита твоята вяра. Ако имаш Вяра, работите ти ще се оправят, а ако нямаш Вяра, няма да се оправят.“ Като дойдем до Бога, никакви страдания не трябва да ни разколебават, каквито и да са те. Тъмните сили ще се опитат да ни разколебаят, но ние трябва да издържим. Отвън ще дойдат хора да ви заблуждават, че Господ не ви обича. Други ще кажат: „Какво сте тръгнали по този път?“ Не че тези, които ще тръгнат по Пътя, ще имат всички удобства; удобствата ще дойдат по-после и отначало ще има лишения. Например като посееш нивата, в хамбара няма да имаш нищо, но ще имаш какво да жънеш. Страданието е сеитба. И човек да не уповава на каквото и да е друго, а само на Бога!

Някой отива в Англия, носи ценни документи и пари, но го обират насред път и той се смущава. Не, след като те оберат, бъди тих, спокоен, като че ли нищо не е станало. Като дойде някое отчаяние, съмнение, обезсърчение, нещастие, приложи Вярата. При всички болести Вярата действа лечебно, понеже се привличат енергии от Природата. Вярата довежда до елексира на Живота. Но като дойде този елексир, низшите същества ще излязат напред да те спънат, за да се отклониш.

Обръщането на света е един много важен въпрос. Един съдия от Варна ми разправи своя опитност: след като умряла майка му, вярата му се усилила. По-рано не вярвал, но вече виждал така ясно духовното устройство на света; и всичко дошло в него по естествен път, не можел да се противи вече. Понеже той обичал майка си, след заминаването си тя започнала да работи върху него, повдигнала го духовно и вече споделял нейните възгледи.

На един от братята Учителя каза:

Ти трябва да другаруваш с някого, който няма критичен ум; това ще ти помогне, понеже твоят ум е критичен. Човек, който няма доверие и Вяра, не може да постигне нещата. Много е мъчно да дружиш с такъв човек.

Ето коя е тайната на Живота: Вярата черпи своята материя от безверието. Всички безверници са работници в кариери и трошат камъни. И като натрупат камари, пренасят ги и хората на Вярата почват да градят.

Апостол Павел е един философ; той е казал: „От вярата зависи слушането.“ Това е съвсем дълбока философия, ще я обясня накратко: ако имаш Вяра, ще можеш да слушаш отвътре това, което Бог ти говори, душата ти ще възприеме това, което ѝ нашепва Бог. А Бог говори постоянно на човека. Внесете едно цвете в зимника, дето не прониква слънчев лъч, и то почва да линее. Изнесете го на слънце и ще се развие добре. Когато хората имат Вяра, те са в състояние на

цвете, изложено на слънчеви лъчи, т.е. почват да приемат живот, прана. А когато хората са в безверие, престават да приемат прана.

РАЗЛИКА МЕЖДУ ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

След свършването на обяда в малкия салон, почна разговор. Една сестра попита: „Каква е разликата между Вярата, Надеждата и Любовта?“

Никаква работа на физическо поле не може да стане без Надежда. Никаква работа не може да стане в умствения свят без Вяра. И никаква работа не може да стане в Божествения свят без Любов. Вярата произтича от Любовта, а Надеждата – от Вярата. Надеждата е за неща, които ще се случат скоро, а Вярата е за неща, които ще се случат в далечно бъдеще. Някой от вас е песимистичен, понеже Надеждата и Вярата му са слабо развити.

Вяра, която няма Любов зад себе си като тил и която няма пред лицето си Мъдрост, не е Вяра. Надеждата е основа на физическия живот, Вярата е основа на духовния живот, а Любовта – на Божествения живот. Любовта работи горе в главния мозък. Слънчевият възел е главна столица на Надеждата.

Трябва да ви държа лекция за това от какво зависи здравословното състояние на човека. Когато една отрицателна мисъл се загнезди в твоето подсъзнание и си казваш „Това няма да го бъде!“, така се разстройва организмът, туря се едно препятствие в пътя. А ако имаш препятствие и кажеш: „Ще се оправи всичко!“, то се оправя. По-добре е да имаш лоши условия отвън и да казваш: „Ще се оправи!“, отколкото да имаш външни условия и да казваш: „Тази работа няма да я бъде.“ Когато човек е добър, тялото му е добър проводник на топлина, а когато е лош, и

тялото му е лош проводник на топлина. Вярата, Надеждата и Любовта регулират нещата.

Като ви срещна втори път, да видя, че всички ваши стъкълца са се превърнали в диаманти. С Надеждата ще станем красиви, с Вярата – силни, а с Любовта ще добием смисъла на Живота. Красиви да станете с Надеждата, силни – с Вярата и чрез Любовта да носите Светлина. Хората на новите времена трябва да бъдат красиви.

Поръчах на една наша сестра, художничка, да нарисува един пътник, който пътува към извора, друг – застанал при извора, а трети – пие от него. Изворът символизира Живота. Онзи, който пътува към извора, е човек на Надеждата; седналият край извора е човек на Вярата, а онзи, който пие от извора на Живота, това е човекът на Любовта.

Не считайте, че проектът за постижение на каквато и да е идея е изгубен. Това е въпрос на време. Пред вас е цялата вечност. Ще го постигнете, но не тъкмо днес. Ти и днес можеш да го постигнеш, но нямаш толкова наука.

Защо казваш: „Остаряхме“? С тази мисъл по-скоро се появяват бръчки по лицето, така пращаш по-малко кръв, по-малко храна на мускулите, клетките и нервите и затова се появяват бръчки.

Когато кажеш: „От мен нищо няма да стане“, ще излезеш от Небето и ще заемеш мястото на тъмните духове. Не си ти човекът, който казва така, но тъмният дух те обезсърчава. В края на краищата само Божественото ще остане.

СМИРЕНИЕ

Трима братя бяха приети от Учителя в приемната му стая. Единият от братята каза: „Учителю, Вие бяхте споменали скоро думите на апостол Павел, че Бог живее в сърцата на смирените. Кажете ни нещо по това.“

Едно дете, като завърши първо отделение, мисли че знае като учителя си. Завършва и второ отделение и пак мисли така. То не знае, че невежеството му е много голямо. Някой мисли, че напълно е завършил. Трябва да не мисли така. Например един виртуоз още какви работи има да изучи в музиката!

Естественото положение е смирение, а щом човек е тщеславен, горделив, честолюбив, той е болен. Това, което причинява най-много страдание в човечеството, най-много разногласие между обществата и народите, то е желанието за първенство. Всеки иска да бъде пръв – там е ключът на всички злини. Всеки има една хубава дарба, която може да използва, но нека изгуби желанието си за първенство. Първенството е относително нещо. Успехът, вдъхновението на човека зависи от силата на Съществата, които го ръководят. Значи какво първенство? То нашето е нищо. Ако моят живот е полезен, означава, че с мен се занимава един висш Дух. За да бъдем ръководени, вдъхновявани, нашият живот трябва да бъде ценен пред Бога – да бъдем полезни. Някой прояви известни идеи, дарби, таланти, направи нещо с успех в някоя област и след това приписва това на себе си, мисли, че това е негово лично дело; трябва повече смирение. Когато човек проявява знания, способности, идеи, той е имал съдействието на Небето, той трябва да отдава всичко това на Бога. Ти, като говориш на хората, кажи си: „Господ говори, Нему е славата!“ А ти раздвояваш нещата, казваш на хората, че Господ говори, а на себе си казваш „Аз говоря!“ Остави хората да казват, че ти говориш, а на себе си казвай: „Господ говори!“ Няма какво да казвам на другите от коя банка съм взел пари, не е тяхна работа, но в себе си да знам.

Всеки, който иска да има слава, е на крив път. Трябва да търсим Славата Божия. Когато Великите духове слизат на Земята, те вземат много скромна форма, и за да не обръщат внимание на хората, не говорят за себе си. Ако

аз се представя пред вас много учен, какво придобивам от това? Аз съм толкова учен, колкото съм. Някой казва, че е много силен човек, вдига сто килограма, но има машини, които вдигат и повече.

Който не е смирен, ще го смирят. Много е мъчно да живееш с едно криво разбиране. Гордостта ти в миналите ти съществувания е била толкова голяма, че сега като отидеш да се молиш някому, отказват ти, за да се смириш. Такива мерки ще употребяват, докато дойде едно разумно смирение. Някой защо е станал просяк? Понеже е бил честолюбив и сега го хокат; ще мине през унижения и ще приеме всичко това със смирение. Човек все гледа външната страна. Той иска да бъде министър не толкова, за да бъде полезен, колкото за да блесне, но после го свалят и го турят в затвора. Волът, колкото и да си дига опашката, си остава все вол, а детето, колкото и да е дребно, има дарби и бъдеще. Оставете метода на вола. Вие, като имате дарби, ще напредвате. Гордостта пречи за развиване на дарбите. Който прави нещата от гордост и тщеславие, ще мине през страдания и чрез тях ще може да се освободи, защото те са голяма спънка за неговото развитие.

Това, което хората наричат любов, не е Любов. Любовта е съвсем друго нещо. За да прояви човек Божествената Любов, изисква се да има една основа, а тя е смирението. Само когато човек има смирение, Небето ще пусне през него тока на Божествената Любов и той ще я прояви. Същото е и за всички други дарби, с които Небето дарява човека. Небето не дарява с дарби и сили, ако човек няма смирение. Ако у него има тщеславие, честолюбие, гордост, Небето ще мълчи, не ще го дарява. Смирението е основа за развитие на всички дарби, основа за всички постижения. Хората като ви кажат, че сте чист и светъл, вие трябва да се пазите от техните мисли, защото могат да ви турят един бръмбар. Тщеславието е гроб на мисълта. Някой иска всички да го

знаят. Че какъв авторитет ще бъде той? Сто души на Земята могат да го знаят, но на Слънцето кой го знае? Който не е навикнал на последното място, не може да има и първото. Смирение означава растеж. Като се смириш, ще имаш условия за растеж, а като израснеш, ще придобиеш това, което искаш. Личният живот трябва да се надрасне. Човек да не се спъва с личния живот. Често в религиозния живот някои искат да вземат първенство. Това е препятствие за мнозина. Кучето, като си дига опашката нагоре, е горделиво; иска да каже, че като него друго животно няма. На ученика е нужно смирение – ако някой върви зад теб, отстъпи и му дай място да мине. Не се блъскай, давай място на всички.

Всяка сутрин ученикът трябва да декларира, че е ученик. Всяка сутрин той отново трябва да се запише за ученик, както студентът се записва в началото на всеки семестър. В един университет имало 4 000 студенти и се натискали да се запишат при секретаря. Бутали се отзад, отстрани, отпред и само един студент бил тих, стоял накрая и чакал спокойно своя ред. Секретарят разбрал, че този е единственият записан ученик. Този секретар е Великият Учител. От 4 000 студенти само този е ученик, защото има смирение. Да се записваш всяка сутрин за ученик, това значи да решиш да не се блъскаш с никого и да не изпращаш отрицателна мисъл към никого. Когато се хвалиш, че си направил нещо, че си дал нещо на хората, ти винаги се отдалечаваш от Бога. Смирението е единственият път, единственият метод, чрез който можеш да се приближиш към Бога. Без смирение ще останеш винаги далеч от Него. Този, който мисли да стане велик, който иска слава, е далеч от Бога. Човек трябва да има ясна представа какво значи смирение. Смирението значи, че човек иска да живее с Мир. Старото възпитание трябва да се замести с ново. Христос съзна, че трябва да се смири. Трябва да започнеш със смирението на Христа. И Йоан Кръстител прояви смирение. Той беше Илия и каза: „Тази работа с рязане

на глави не може, трябва да се смири човек и силата да се подчини на разумността.“ А Мойсей се издигна благодарение на недостатъка си, че беше гъгнив и това го смиряваше. И апостол Павел каза, че има трън в петата си. Също така и неговото издигане се дължи на този недостатък, който имаше. Похвалите карат човека да пада. Ала във всеки човек има по един трън, който му помага в издигането, понеже го смирява и по този начин го предпазва от падение.

Ще ви дам едно правило: когато човек дойде в изкушение, нека се смири, веднага да се почувства малък пред Бога; тогава изкушението го отминава. Като се смирява, да почувства, че Бог е всичко, че трябва да изпълнява Волята на Великия и че ще прави това, което Той иска. Господ да те хвали, а ти да хвалиш Господа. Това е едно мистично разбиране. Човек сам себе си не може да хвали.

Под думата недостоен се разбира неизраснал и още негоден да възприема. Ти може да приличаш на Ангел, но понеже сега си в плът на Земята, ще се смириш. Казано е за Христа: „Той прие рабски образ.“ Да ти е приятно, когато хората не ти обръщат внимание. Ако съм виден човек и хората обърнат внимание на мен, тогава ще хвръкнат украшенията. Колко трудна философия е тази да не ви обръщат внимание! Отидох в едно събрание; там се бяха събрали все учени, разгорещени хора. Говориха надълго и нашироко, най-после поискаха да чуят какво зная и аз. Дотогава все мълчах. Те казаха: „Ти много знаеш, но не искаш да вземеш думата, спотайваш се.“ Не търся доброто мнение на другите, понеже това става само в един съвършен свят, а този свят не е такъв. Мнозина имат високо мнение за себе си; и в най-смирения под кожата му може да е скрита гордостта. Трябва да се прости с нея и да я замести с достойнство. Представете си една чиния, обърната с лицето нагоре, и друга, обърната с дъното нагоре. Сипваш нещо драгоценно в първата чиния и то ще остане в нея, но

сипеш ли във втората, всичко се разлива навън. Смиреният е първата чиния, а горделивият – втората. Това значи, че смиреният е възприемчив към това, което иде от висшите светове, а вторият – не е. Един художник няма защо да се хвали, нека да изнесе картините си и да остави хората да ги видят. И друго: недей казва, че тук има свещ; вечерно време запали свещта си и нека тя пръска своята светлина.

ЧИСТОТА

При частен разговор на един брат с Учителя стана въпрос за Чистотата.

Любовта расте при Абсолютна чистота. Човек, който не е чист, не може да обича. Който иска да бъде обичан, трябва да бъде чист. Може да се търпи онзи, който не е чист, но не може да се обича.

Един Ангел, като стане нечист, напуща Небето. Щом дойдем до Любовта, трябва да освободим езика си от всички неправилни изрази. Водата трябва да блика. Ако туриш водата в шише, тя се е изменила вече и не е както е била в първоначалния извор. Представете си, че вие сте при първия извор, дето водата е чиста. Тук на Земята всеки извор има в себе си гниещи вещества и водата му не е толкова чиста. Една мисъл, като мине в мозъка, понеже в него има натрупани нечисти вещества, то тя е вече опетнена. И в сърцето ви е нечисто. Като излезе от вас Любовта, аз виждам струя от червенина, виждам, че тази любов е оцапана. Степента на Обичта зависи от степента на Чистотата. Значи, за да те обикне Господ, свали опръсканите си дрехи, измий се, облечи чисти дрехи и ще бъдеш обичан. Чистота и умереност във всичко са качества, които ще ни направят по-възприемчиви към Мировата любов! Когато не си чист, Господ не те слуша Щом Той не те слуша, това значи, че е време да изчистиш канализацията. Един ден ще видим

колко сме били невежи – благото е било при нас, а ние сме си блъскали главите. Трябва Огън, Светлина и широк простор за пречистване. Любовта е закон за пречистване. Братята и сестрите да се очистят. Аз не искам да се занимавам с това, защото така ще се оцапам. Да идат и да се измият; това е философия. Трябва да има една вътрешна Чистота. Не мислете, че аз търпя. Търпя, но имам голямо отвращение към нечистотата; не мислете, че Чистотата се дава даром. Човек ще работи, ще мине през хиляди изпитания, докато стане чист. Някой казва: „Не може.“ Може, но то е едно качество, което трябва да се придобие. Чистотата е външно качество, а Съвършенството – вътрешно. Казано е: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесний.“ Казано е още: „Чистите по сърце ще видят Бога.“

Като преминем през ада, да не се опетним! В сравнение с другите хора, вие сте светии, а в сравнение със светиите, вие сте обикновени хора. Стремете се към Чистотата. Човек никога не трябва да има користолюбиви мисли и желания. Всички са под влияние, всеки иска да завладее някого, да го замотае; после има един любовен, лъжлив поглед. Това са лъжливи работи, те не минават, каже някой: „Много те обичам!“, това не струва. Много пъти правят погрешката несъзнателно и като я направят, чак тогава я съзнават. А пък аз петнадесет дни преди погрешката съзнавам, че ще я направя и вземам всички предпазни мерки.

В дълбочината на всяка душа е скрит Господ и гледайте, като се приближавате до един човек, да служите на Господа. Защото Бог е, който страда вътре в човека. Божественият Дух е, който се моли в човека и страда. Човек прави грехове и Божественият Дух вътре страда и се моли.

Стремете се към Чистотата, защото като имаш Чистота, ще видиш Бога, а като видиш Бога, всичко ще придобиеш. Вяра без Чистота не може. Всички хора да бъдат чисти. Вярата, турена в Чистотата, това е вече една реалност.

Какво нещо е чиста мисъл? – Обидил те е някой, искаш да се примириш с него; примиряваш се и мислиш, че си му простил, но след малко пак дойде възбуда отвътре. После хайде пак искаш да му простиш и т.н. Значи мисълта ти не е чиста. А като дойде чистата мисъл, ти му прощаваш и ставаш спокоен, не те дразни нищо. Докато човек се дразни, мисълта му не е чиста.

Що е мистицизъм? Мистицизмът е стремежът на човешката душа към Чистота.

Някой път казваш: „Неразположен съм“; тогава си нечист. Някой път неразположението може да се дължи на краката; умий ги. Или някой път неразположението се дължи на ушите, може да има кал в тях; тогава ги умий и ще ти просветне. Та затова във всички окултни школи учениците се чистят. Светията се чисти сам, отвътре. Всеки ден трябва да правиш по една баня. Работникът къде има време за баня? Но поне веднъж на седмицата да прави това. Част от водата се приема чрез порите на кожата. Затова човек трябва да си мие лицето често и тогава водата прониква в порите и част от магнетизма ѝ се усвоява. Водата трябва да бъде топла, за да стане това.

Някои са се окаляли отвън, а отвътре са чисти. Други и отвън, и отвътре са чисти. Това е правилно, защото трябва да се знае, че има връзка между физическа и духовна Чистота. Човек трябва да бъде чист не само духовно в своите мисли, чувства, желания, стремежи, но трябва да бъде чист и физически. Не може едната чистота без другата, двете вървят заедно. Ето защо ученикът трябва да държи и тялото си в извънредна чистота. По тази причина именно се препоръчват чести бани. Тялото трябва да бъде чисто, за да може да възприеме висшите енергии в себе си и, от друга страна, за да се дадат условия на Напредналите същества да идват, да посещават човека и да помагат.

Човек, за да има постижения, трябва да има Чистота. В какво се състои Чистотата? – Когато имаш Любов към Бога, ти си чист. При Чистотата човек влиза в общение с Духовния свят, Чистотата е условие за това. Хората са дошли на Земята за слуги на Бога и вътрешен живот не може без Чистота, вътрешна връзка не може да има без Чистота. Не можем да бъдем в съприкосновение със звездите и с Напредналите същества, ако нямаме Чистота. В чистата вода живеят риби, ала в мътната не могат. Какво значи човек да е чист? Това значи да е в бистра, кристална вода. Може ли да се омърси океанът, като туриш малко кал в него? Също така, когато човек с Любовта си и с Чистотата си прилича на океан, не може да изгуби своята Чистота. При Чистотата сърцето на човек не се свива, като погледне, че някой има големи знания; напротив – той се радва, че другият е даровит, и в същото време е благодарен за това, което има. Но това, разбира се, не означава, че няма да се стреми към по-горно състояние. Също така, когато види, че някой има голяма къща, радва се на това и не му е мъчно, че той няма такава.

У някои се заражда желание всичко изведнъж да схващат, което е невъзможно. В Окултната школа се изисква дълго възпитание и приготовление. Най-първо се изисква очистване на човешкия мозък. Казано е „Бъдете чисти и свети!“ и трябва да се създаде една чиста атмосфера, в която влиянията да бъдат добри. С примес на лоши мисли Черната ложа иска да разстрои мозъчните органи и тогава от Божествения свят не може да се приемат Божествени мисли. Хората от света не могат да приемат Божествените мисли, понеже мозъкът им постоянно се занимава с обикновени работи. На един прост инструмент не може да се свири нещо грандиозно.

Когато един мъж върви и сянката на една жена пада върху него, той върши голямо престъпление. Когато един мъж върви, той винаги трябва да гледа сянката на жената да

бъде настрани, да не пада върху него. Трябва Чистота. Един ученик видял, че една жена минава от лявата му страна, и се пазел да не хвърля сянка върху него, но не видял, че друга жена вървяла от дясната му страна и го скъсали. Това ти го казвам, за да разбереш: човек трябва да се очисти, да бъде като дете, съзнанието му да се освободи от всичко нечисто. Който е чист, един низш живот не може да го яде, защото трептенията на чистия са силни. Човек докато пази своята Чистота, той е в безопасност. За Кръщението се приготовляваме с Чистота. Ако човек е чист, идва Духът и става Кръщението. Тези, които живеят чист живот, се обличат с магнетична сила и тогава получават знание отвътре. На тези, на които се дава знание само отвън, те не живеят напълно чист живот. А тези, които нищо не разбират, те са грешни души.

Трябва чисто сърце. Изчисти сърцето си! В Божественото учение ще останат чистите души, ще се организират и на тях ще се даде, те ще преуспеят. Ще има пресяване, за да се организират верните, добри души. Ако не си чист, ако си грешен, по никой начин не можеш да влезеш в Царството Божие. Нито пък Бог ще се занимава с греховете ти. Той казва: „Трябва да се изчистиш!“ Грехът лесно се прави, но мъчно се изтрива. Човек трябва да се освободи от дребнавостите и лицемерието. От лицето на ученика трябва да вее искреност. Като му погледнеш лицето, от него да вее нещо благородно и чисто.

РАЗВИТИЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

След лекцията пред Младежкия окултен клас и след гимнастичните упражнения се върнахме в салона. У всинца бяха живи идеите, които Учителя бе поднесъл. Той говори за Добродетелите, които ученикът трябва да развие, за да има постижение и за да се разгърнат

силите и дарбите на неговата душа. Една сестра каза: „Учителю, благодарим за днешната лекция. Тя хвърли светлина върху една от задачите на ученика.“

Трябва да се знае откъде да се започне при развитието на една Добродетел. За да имаш Кротост, откъде ще започнеш? Или искаш да бъдеш милосърден; откъде и как ще започнеш? Много е трудно да се започне. Преди всичко ученикът трябва да има безкористие в Школата – когато отиде да учи, да няма користолюбива цел. Изобщо, когато отиваш някъде, да нямаш користолюбива цел. Минете в свръхсъзнанието. Бъдете безкористни, понеже всичко, което има човек, вътрешно му се дава. Той трябва да го пази, но да не мисли, че това от него зависи; утре ще му дадат повече или по-малко.

Друго качество на ученика е Разумността. Добрите желания, щом не са обмислени, са най-опасни. Разумен ли е човек, и Небето е с него. Под думата Небе се разбира Разумното, с което нещата стават. Близо до разумността е съобразителността. Трябва един вътрешен баланс. По сърце човек трябва да бъде Божествено дете, а по ум не трябва да бъде никакво дете.

Друго качество на ученика е Мекотата. Бъди мек като водата, без да си вода. Бъди мек като въздуха, без да си въздух. Като блъснат някого, той се развиква: „Не ме ли виждаш, че се блъсна отгоре ми?“ Не така, обърни се с Мекота. Бог е навсякъде, Той е тази Мекота. Ние живеем и се движим в Мекотата. Всичко ще дойде, ако дойде Мекотата. Някой няма служба; когато дойде Мекотата в него, и службата ще дойде. Нямаш това-онова; щом дойде Мекотата в теб, ще дойде това, което нямаш. Защото Мекотата е добрата почва, на която всичко хубаво вирее. За да имаш нормална Топлина, в която Животът расте, трябва да бъдеш мек. Искаш да бъдеш добър; мек бъди. Искаш да обичаш; мек бъди. Добротата, Смирението са Божествени семена, които

растат в почвата на Мекотата. При мекотата ти си долина, всичко се събира там. Смирението е семе, а Мекотата – почва. С това правило много противоречия, които имате, се разрешават. Някой направил погрешка; прояви към него Мекота. Той сам вече се е осъдил, какво ще го съдиш? Към падналия прояви Мекота, превържи го и му кажи, че няма нищо. Това е една философия, едно учение, което може да се приложи. Който не го знае, ще ходи навсякъде да го търси и ще каже, че не е могъл да го намери. Ако слушаш Мекотата, тя ще те направи добър, умен и справедлив. А пък ако не я слушаш, ще ти каже: „Иди си и прави каквото искаш!“ Старият с Мекота се подмладява, а младият без Мекота остарява. Мекота е, когато човек отговаря добре на онзи, който го обижда. А кротък е онзи, който вътре в себе си не го засяга това. Бурите не го засягат. Кротостта е по-дълбоко състояние. А Смирението е още по-дълбоко от Кротостта. Казано е: „Кротките ще наследят Земята.“ Със смирения никой не воюва. Ти не можеш да воюваш с него. При обида кроткият се пита в какво стои причината и урежда добре работите, а пък смиреният няма никакви препятствия.

За да приеме човек възвишеното, Божественото, трябва да има Мекота. Мекотата е условие за да станеш възприемчив към възвишеното. Затова човек трябва да проявява Мекота, нежност, никаква грубост и рязкост. Ти не мисли да направиш нещо, ако нямаш Мекота. Един служащ в пощата бил груб и по пътя все го биели. Той казвал: „Аман от тия хора!“, оплакал се на едного и онзи го посъветвал да измени своите обноски – меко да посреща хората. Така и направил и след една година всички изменили своите отношения към него.

Друго качество на ученика е да оцени важността на малките работи. Човек, който не може да направи малките работи, какво остава за големите.

Важно качество на ученика е точността. Невидимият свят не обича да обещаваш много неща, които не можеш да изпълниш. Каквото обещаеш, направи го. Природата е велика в малките работи, много е точна и затова се радва, като види, че някой е точен в малките работи.

Друго качество, което ученикът трябва да развие е отстъпчивостта. Адвокатът Бъчваров се провинил, лежал четири години в Софийския затвор, там чел Евангелието и станал религиозен. Като излязъл от затвора, имал да взема много борчове и казал на едного: „Ти готов ли си да дадеш дължимото без лихва?“ – „Готов съм.“ – „Добре, дай.“ Питал друг, а той казал: „Не мога, но мога една трета.“ – „Тогава дай една трета.“ Питал трети: „Ти готов ли си да дадеш половината?“ – „Готов съм.“ – „Дай.“ И тръгнало му всичко наред. Нямал спор с никого. И казвал: „По-рано спорех, давах ги под съд, но влезе Мир в душата ми и тези хора ми станаха приятели. По-рано ме считаха за кожодер, а сега казват, че съм се изменил.“

Има едно шише чиста вода, ала двама души искат да отпият първи от едничкото му гърло. И там се ражда злото. Който вземе вода пръв, ражда злото, а другият, който е недоволен, поддържа злото. Трябва взаимно да си отстъпят един на друг. За един хляб има спор между теб и някой друг; ти му дай целия, тогава той ще те погледне и ще ти даде един резен. Не се бий за този хляб. Няма спор, който да няма материален повод. Друго качество на ученика е Самоотричането. Не считай, че имаш само един брат и една сестра, това е заблуждение. Христос казва: „Един е вашият Отец, а всички вие сте братя.“ Тази е Истината, която трябва да проникне в душата. Самоотричането трябва да се обясни в нова светлина. Човек мисли, че със Самоотричане ще изгуби личността си. Да се самоотречеш, значи да придобиеш това, което никой в света не може да ти даде. Ако се самоотречеш като млекопитаещо и започнеш да живееш като човек, това

самоотричане има смисъл. Ако се самоотречеш като човек и се качиш в по-висока област, в областта на Ангелите или други Висши същества, и това самоотричане има смисъл.

Друго важно качество на ученика е щедростта. Казваш: „Трябва да бъдем щедри!“ Но какво е щедростта? Една тръба има три сантиметра диаметър, тогава казваме, че нейната щедрост е три. Ако имаме тръба с шест сантиметра в диаметър, тогава щедростта ѝ е шест. Такава е инсталацията. Така че най-първо трябва да изправим инсталацията в ума, в сърцето и във волята, да направим мисълта, чувствата и постъпките си щедри. Има закон: към щедрия идат притоци отвсякъде. Щедрост, но не разточителност! Природата не обича да се харчат неразумно нейните енергии. Всички хора, които харчат безразборно, тя ги държи отговорни. Всяко нещо трябва да принесе известна полза и да бъде на място. За да измиеш краката си, приготвени са 10 кг вода и ако похарчиш 20 кг, държат те отговорен.

Друго качество на ученика е Обновяването. Обърни внимание на новото, което днес Бог е вложил в теб. Всеки ден Той влага по нещо ново във вас. Всеки ден да се обновявате. Понеже Животът е училище, постоянно трябва да се изменят методите. Методите от няколко хиляди години са се изменили. Трябва да се сменят много стари възгледи, които сега препятстват. Някога те са били верни, но днес не са. Ние сме за абсолютно новото! Като говоря по този начин, влизате в стълкновение с вашите вярвания. Свирили сте с години Цвете мило, цвете красно. Старото, което ви е дотегнало, оставете го настрани. Освободете се от старите си дрипи.

Важно качество за ученика е обходата. Търси и цени Божественото в човека. Спри се върху Божественото в него, а щом търсиш погрешките му, то е човешко. Размишлявайте върху следното изречение: „Когато търсиш скъпоценните камъни, трябва да знаеш тяхната естествена форма и начина,

по който те пречупват светлината.“ Скъпоценните камъни са човешките души, т. е. Бог в тях. За да познаеш Божественото в един човек, трябва да знаеш кои са отличителните черти, които Бог е вложил в него. Кое е специфичното Божествено, което Бог е вложил в него? Да ви дам едно правило за обхода: във всеки човек да виждате хубавото, да му дадете подтик и да не изгубите случая, в който да го забележите. Когато видиш лошото в някого, ти си в ада, а като видиш доброто – ти си в Рая. Някой казва: „Бъди добър!“ Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога и Доброто навсякъде? Едно правило при среща с някой човек: първо говорете с Бога в него и после със самия него. Трябват вътрешни връзки и когато обичаш, подбудителните причини трябва да бъдат абсолютно безкористни. Тогава Любовта е устойчива. Но когато има користолюбие, последното е като един червей, който разрушава. Всякога можем да определим колко дълго време е устойчива Любовта. Например един беден човек обикне някой богат; доколко време ще трае любовта му? – Докато богатият има пари. Щом обеднее, няма любов; причината била в богатството. Или обичаш някого, който е на власт, но щом напусне властта, любовта ти изчезва. Това са повърхностни причини. Та най-първо човек трябва да установи причините на всички чувства, които се зараждат в него. Когато имаш един приятел, трябва да намериш в него една от най-благородните черти, за която ще го обикнеш. Ако не можеш да намериш тази добра черта, ти не можеш да издържиш в любовта си. Намериш ли я, можеш да образуваш отношения с него. Иначе ще се образува едно посредствено сдружаване. Като отиваш при един човек, намери една добра черта в него, дръж я в ума си и ще имаш една отворена врата.

Няма по-хубаво нещо от това, да знае човек да се обхожда. И Невидимият свят ще ти тури бележка как се обхождаш и ще види докъде си стигнал в своето развитие.

Ти срещаш някой човек и виждаш само подвързията на книгата, не си я разгърнал да я прочетеш. Има нови начини, чрез които трябва да се създадат отношения между хората. Тези нови начини почиват на Любовта. Обходата почива на Любовта. Ние не сме тъй внимателни: някое цветенце е цъфнало на пътя, но мине някой и го стъпче. Това не е обхода. Аз се спирам при цветенцето, разговарям с него и после си отминавам. Казвам му: „Колко време си тук? Кои са братята и сестрите ти? Как е вашият господар? Полива ли те навреме?“

Не трябва да заявявате на хората, че сте от Новото учение, но от обходата, която имате, да ви познаят.

Не говорете лошо за някой човек, Бог го е създал. За тези думи след два-три дни може да платите с живота си. Много сте отговорни, когато се произнасяте зле за някого. Всеки човек е една картина, която Господ рисува. Картината не е довършена и не я цапайте; когато тя се довърши, ще бъде красива. Когато някой ти говори, не бързай да отговориш, но мълчи известно време и след дълго обмисляне, като разбереш работата, тогава говори или направи нещо. Окултният ученик много трябва да мълчи, да не бърза да говори, но да помисли и чак тогава да се изкаже. Изведнъж не казвай мнението си.

Като пратиш една мисъл към кучето и то си отиде, тогава си ученик. Ако разгневиш кучето с камъни, тогава постъпваш както другите. Когато ни обиди някой, злото минава най-първо през него, първо той се опетнява. В обходата влиза и следното: когато човек е между хората, да бъде най-малко на 35 см разстояние от тях.

Друго качество на ученика е да чувства единството на всички същества. Колко е хубаво човек да вижда себе си в другите. Като видиш един добър човек, да видиш себе си и да се радваш и като видиш един лош човек, пак да видиш себе си.

Едно от важните качества на ученика е Послушанието. И това значи да се вслушваш в себе си, да чуеш какво ти говори Бог отвътре и да го изпълниш. Ученикът трябва да има Послушание спрямо Божия глас, говорещ му отвътре, трябва да възприема Божиите мисли и да изпълнява Волята Божия.

Друго качество е постоянството. Вие сте ударили деветдесет и девет пъти един камък, казвате, че няма да се отвори и сте готови да си отидете, а пък ако ударите още един път, ще се отвори камъка и ще влезете в Новия живот. Човек трябва да бъде устойчив. Всеки ден трябва да изпридате по един тънък конец – по една хубава мисъл. Който може да изприда един тънък конец, може да направи и дебело въже, понеже всички дебели въжета са все от тънки конци. Човек трябва да бъде твърд, непоколебим, че нищо да не го измества от неговата идея. Такива са били светиите. Някой се въодушевява за един момент, но скоро това чувство го напуска. Постоянното въодушевление е Божествено състояние.

Друго важно качество на ученика е Търпението. Първото нещо, което ще научите, е Търпението. В сегашния век рядко ще срещнете Търпение, много малко хора го имат, а и затова неволята ще я срещнете навсякъде. Търпеливият човек е съобразителен, откъдето мине не предизвиква никакво противоречие. Някой път Невидимият свят ще ни тури на такова място, където да учим Търпение. Търпението е нещо съзнателно. Вие ще дойдете в Школата на търпението и ще ви дадат мъчни задачи, не е лесна работа. Христос мина през Школата на търпението. Има силни души горе на Небето, но като дойдат на Земята са по-слаби. Търпението иде от съзнанието, че всяко нещо иде навреме. Онзи, болният, при Овчата купел е учил търпение тридесет и осем години. Това е било Посвещение. Търпението е за силните хора. Една жена ще търпи лошия си мъж заради Господа. Ако

не го търпи, няма и Любов към Бога. Към добрия мъж е лесно да бъде добра. Когато ви се каже една горчива дума, вие се докачате и се сърдите; това показва, че сте слаби. Когато се разговаряш с някого, съблечи личността си и я тури на гвоздей. Търпението е първото стъпало, на което се стъпва, за да се дойде до Любовта. Една английска фирма е губила десет години, на единадесетата спечелва толкова, че всичките ѝ загуби били покрити, плюс това имала и големи печалби. След това почнала постоянно да печели и добила име. Само свободният може да има търпение. Праведникът е свободен, той има търпение, а грешникът носи неволята. Търпелив си към онзи, когото обичаш и не си търпелив към онзи, когото не обичаш. Щом се раздразниш, губиш силата си. Противникът гледа да раздразни, а търпеливият няма от какво да го е страх. И тъмният дух се страхува от търпеливия. Щом си търпелив, тъмният дух стои настрана, гледа да те залиса, та да изгубиш търпение и тогава да те нападне. Ти речеш да направиш нещо и казваш: „Няма да я бъде тази работа“; тогава изгубваш търпение. Вие казвате, че сте търпеливи; чакайте, че Търпението е бъдещият идеал на човечеството. Търпението е цяла наука. С милиони години сме го учили, не сме го научили и още ще го учим. Всеки човек, който изгубва Търпение, умира. Някой казва: „Не мога да търпя вече!“ Търпението ще го имате за идеал. Неволята не е Търпение. Търпението е за разумните хора. Аз говоря за Търпението, при което да бъдеш господар на всички условия. Търпението е на разни степени.

Доста мъчно е човек да има Търпение. Има много хора, които търпят, но има едно привидно търпение. Човек трябва да надмине обикновения морал. Докато плуваш в една вода, която е до колене, е едно, но като плуваш във вода, която е четири-пет боя и си над нея, тогава си истински плувец. Сега вие сте добри, понеже ви е плитка водата, в която плувате.

Когато сте нервен, разпръсквате вашето щастие! Ще трябва да бъдете търпеливи. Ще гледате да не се нервирате. Някой път за нищо и никакво се дразните и се нервирате. Тези, които са били спокойни, са завършили училището и ги турят на служба. Вие все още не сте завършили училището. Някой човек иска нещо, което не подхожда за него. Това, което ти искаш, изведнъж не може да стане. Има един процес, който е нужен, за да се реализират нещата. Търпението, това е равновесие. Змията, която е вътре в човека, той трябва да я победи. При мъчнотиите ще имаш Търпение. Мъчнотията – това е едно налягане, което може да ти даде разширение. Защото мъчнотията ти дава задача и ако нямаш тази задача, няма да имаш тази опитност и няма да имаш случай да я разрешаваш.

Във всичко човек трябва да бъде много търпелив, за да се реализиращ работите му. Има шанс и за него, и неговият ред ще дойде. Ти питаш какво ще стане от теб след хиляда години. Стипчивият плод ще стане сладък. Трябва да имаме Търпение и да чакаме нещата да узреят. Да чакаш, додето получиш това, което Бог е определил, е Търпение. Търпението произтича от вътрешното разбиране на Живота. Това разбиране се придобива, когато във всички и навсякъде виждаме Бога. Бог се е скрил в нещата, но вие трябва да Го намерите.

Друго необходимо качество за ученика е приложението. За да се стопи захарта, трябва вода. Ако водата е вледенена, трябва огън. Нека се изучат законите на приложението. Всяко нещо, което учиш, трябва да се прилага. Много работи съм дал в беседите и лекциите, които не сте приложили. Четете, проучвайте това, което вече е казано, и направете усилие да прилагате. Малките правила са важни. Човек като се стреми малкото да приложи, след това ще дойде и голямото. Като се прокопае едно място, то отначало реката ще почне да тече с малко вода, но после ще дойде и голямата

вода. Силата е в приложението на една Божествена мисъл. Трябва да се посее едно семе и не само да се посее, но трябва да знаем и кога да го посеем. Всяка хубава мисъл, която ви дойде, посейте я. Всяка красива мисъл, която дойде в теб, изпълни я. А пък хората казват: „И без това може.“

Не бива да ти наложат приложението по закон, изпълни го по свобода. Малкото знание, което има човек, винаги трябва да има приложение. Когато някой ме хвали, аз ще му кажа: „Ти нали харесваш това Учение? Тогава помисли с какво можем да помогнем на този брат?“ Той харесва това Учение, а не е готов да направи най-малкото приложение на идеите. Трябва да се работи разнообразно. Да се приложи Разумността в яденето, в дишането, в гледането. Всичко се дължи на труд, на работа. Няма нищо постигнато без усилие. Да не мислите, че ей така, без работа, ще постигнете нещо. Всички, които са имали постижения, много са работили. Още днес може да влезете в Царството Божие с приложение на методите, които ви давам. Най-хубавите работи са много трудни. Там са скрити много скъпоценности, но понеже не ги виждаш, не ги и оценяваш. Трима ученика слушали своя Гуру; щом свършил, първият отишъл да му благодари и да изкаже възторга си, вторият оценил, че онзи, който се е научил на тези работи, е щастлив и си тръгнал, а третият нищо не казал, а само отишъл да работи за Божието дело. Третият е на правата страна. Всяко нещо, което се знае и не се прилага, то е в ущърб на човека. Каквото сте научили, прилагайте една десета от него. Ние говорим много, а изпълняваме малко, а пък трябва да говорим малко и да изпълняваме много. Това, което приложите, то е печалбата. Беседите и лекциите съдържат начини за приложение на Новото. Всички говорят за Новото, а прилагат старите методи. Правете опити със законите и методите, които съм ви дал. Не може да говори човек за това, което не е опитал. Вярата трябва да се обосновава на един реален опит. Да има

една Школа за практически правила. Досега каквото сте учили, то е само приемен изпит. Има известни практически правила и методи, които тепърва ще учите.

Прилежанието е качество на ученика. Бог обича прилежните. Можеш да правиш погрешки, но Бог гледа прилежен ли си. Падаш и ставаш, падаш и ставаш, но Бог вижда, че си се трудил.

Друга Добродетел на ученика е „Без отлагане.“ Сега като си отидете в къщи ще кажете: „Това е така, то е хубаво, отлично, но не може да се приложи днес.“ Днес хората си служат само с политика на отлагане. На младия ще кажат: „Рано е, я си поживей, ожени се, че после виж как стоят нещата.“ Не, когато имаш вдъхновение, когато ти се пее или свири, не отлагай – пей или свири. Също така, когато ти дойде мисъл за молитва или за каквато и да е друга Божествена работа, направи я, не отлагай! Човек не трябва да чака най-хармонични, изрядни условия, за да работи върху себе си, но трябва да използва условията, в които се намира. Например ще носиш със себе си книга и когато посред другата работа ти останат няколко минути свободни, ще ги използваш, за да прочетеш малко. Човек нека навикне и в най-големия шум и глъч да може да се съсредоточва. Та като работим за вдълбочаване във вътрешния си живот и за подобрение на вътрешните условия, тогава ще се променят и външните. Трябва да знаем, че външните условия са зависими от вътрешните. Всеки казва: „Аз още не съм готов.“ Кога ще бъдеш готов? Ако не си готов, закъснял си! Не се колебай и не казвай: „Чакай да уредим живота си, че тогава.“ У младите се забелязва една хубава черта – веднага възприемат и са готови да приложат. Младото поколение, което тръгва по духовния път, трябва да работи, няма какво да чака да остарява и тогава да търси Бога. От изгрев до залез имаш всички възможности, това е цял един живот – милионите години, които си живял, този ден ги съдържа в

себе си. Всеки ден представлява нов живот. А човек отлага с години и там му е погрешката. Като че това, което отлага, ще го чака.

Друго качество на ученика е самостоятелност. Всички хора днес се влияят от мислите на другите и не са самостоятелни. Един човек не може да се откаже от месото изведнъж, понеже среща противодействие от мислите на околните. Когато човек се определя към едно учение, за което трябва да даде известна жертва, трябва да бъде много внимателен. Мислите на хората се блъскат като мухи. Някой път приемаме техните мисли като вълни, които трябва да превръщаме.

Друго качество на ученика е издръжливост. Хората си причиняват обезсърчение един на друг. Това не е от Бога. Днес имаш радост, утре си я изгубил. Хубаво е човек да има качеството на дъба – да издържа, и на бора – да има стремеж нагоре.

Важно качество на ученика е самообладанието. Избухването много пъти е несъзнателно. В дадения случай като замълчиш, печелиш. Да кажем, че някой те е обидил; ти си му казал тази обидна дума в миналото и сега той ти казва същото. Някой като ти каже обидна дума, и ти – готово, кипваш. Да не им даваме оръжие, още повече – да ги обезоръжим, като им покажем добър пример. С добър личен пример ти сменяш техните състояния. Най-мъчното е да смениш състоянието на някого. Когато те обидят, ще мълчиш, никому недей казва това, само ти го знай; философия има в това.

Една сестра попита Учителя: „Какво трябва да правим, когато ни обиждат?“

Когато някой говори против теб, той те връзва с въжета. И ако ти мълчиш, ако запазиш самообладание и спокойствие, тогава в теб ще слезе един вътрешен свещен Огън, който изгаря въжетата и се освобождаваш и заедно

с теб се освобождават още много други хора по Земята. Но ако ти му отговориш, тогава отговаряш на злото със зло и тогава твоите въжета, с които си вързан, остават, така че и двамата сте вързани. И така, от окултно гледище, когато обиждат човека, той трябва да си мълчи.

Да имаш хармонично мислене, за половин час да не те безпокои светът, нито дълговете, нито нищо друго, това е самообладание. Ако един зиант е уморен, ще запали огън, ще стопли вода и ще пие. Онзи, който не разбира, ще пие студена вода. Така прави онзи, който иска с по-малко труд да мине по-лесно. И в живота е същото: някои искат с по-малко труд да влязат в Царството Божие, без много мъчнотии, с малко молитви; но толкова и придобиват. Дойде някой благодетел и ти даде два милиона лева, но после си ги взема обратно; твоето самообладание е да не ти трепне сърцето.

Една сестра сподели: „Аз съм импулсивна и когато някой върши нещо лошо, произнасям думи, за които съжалявам.“

Най-първо се постави на неговото място, за да видиш какво трябва да се направи. Един Ангел видял, че някой човек греши и казал на Господа: „Как го търпиш?“ Господ го пратил на мястото на човека и Ангелът направил два пъти повече погрешки.

Необходимо качество на ученика е спокойствието. В света идат големи противоречия, но да не се смущавате от това. Живеем и се движим в Бога, всичко зависи от любовта и обичта ни. Когато отидеш на гости при турци, те имат един хубав обичай – ще ти събуят обущата и ще ти дадат удобни пантофки. Същият закон важи и за вътрешния живот: когато влезеш в скришната си стаичка, в стаята на своя ум, остави своите обикновени безпокойства и тревоги, не ги внасяй в къщата на своя вътрешен живот. Ще изхвърлиш грижите, ще мислиш, че живееш в един свят

на Хармония и на Разумност. Ще се повърнеш към онова детско състояние, към ангелското състояние. Бъди силен, без да бъдеш груб. Бъди любящ, без да бъдеш мекушав. Ще дойде бурята в теб и ще разбереш, че тихото е по-силно, по-мощно. И бурята си има свое място, но онова, което заповядва на света, е тихото. Това тихото, Божественото, то е мощното, то прониква навсякъде. Ако аз бих написал опера, животът бих турил в контрасти.

Ако човек иска да наблюдава звездите, то небето трябва да е чисто, безоблачно. Същият закон е и по отношение на вътрешния живот: нищо не трябва да те смущава, защото, ако имаш облачно Небе, не ще можеш да възприемаш нещата отгоре. Аз бих желал някой от вас да направи опит за два месеца да има радостно лице, без да се натъжава. А вие днес сте весели, ала утре захвърляте оръжието.

Има известни спонтанни движения, които правиш, без да мислиш, и после се сещаш за тях. Трябва да владеем себе си. Някой те дръпне и ти се стряскаш; значи не си станал все още герой. Когато вървиш на улицата, ненадейно избухне бомба, но трябва да си готов, да не те изненада това. Старото, през което си минал, го знаеш, но новото, което иде за теб, не го знаеш. И понеже не го знаеш, то трябва да те интересува. Това, което те безпокои, е миналото, а не бъдещето, понеже бъдещето е светло. Хората се безпокоят за вятъра откъде духа или пък разрешават въпроси, които никой не може да разреши например колко години ще живеят и пр. Не се безпокой за това, за онова. Когато си в една светла дреха или когато си облечен в дрипи, това да не ти прави впечатление, пак да си един и същ. Това качество трябва да притежаваш и не трябва да се безпокоиш, че някои работи не стават, както ти ги искаш. Има закон, който гласи, че щом се поколебаеш малко, не можеш да постигнеш онова, което искаш. Трудно нещо е да намериш в себе си почвата на равновесие, т.е. да пазиш равновесие.

Да има нещо насреща ти, което да бъде опорна точка. Няма по-хубаво нещо от това да придобиеш вътрешен Мир. Някой казва: „Ще те оберат!“ Не могат, всичко в света е твое. Ти трябва да вярваш в това. А ти вярваш в обратното – че работата няма да се уреди. Хванеш някоя болест и казваш: „Тази болест няма да ме пусне.“ Много е мъчно да внесеш положителното в човека. Ти се обезверяваш и казваш: „Ще се мре, няма да го бъде.“ Дигни ръката си и кажи: „Ще го бъде!“ Някой счупил стомна и каква полза има да се безпокоиш от това? Лесно се добива нова стомна. Ти не можеш да спреш вятъра, какво се тревожиш? Ти казваш: „Хората не са разбрани.“ Може би някой счита, че и ти си от неразбраните. Коя е праволинейната мисъл? Когато си болен, кажи: „В Божествения свят няма никаква болест, аз ще бъда здрав!“ Нищо повече. Болестта и да се увеличава, кажи: „Аз ще оздравея!“ Ако продължаваш така месец, два, цяла година, тази болест най-после ще офейка. Ако искаш да бъдеш здрав, не мисли за нищо отрицателно, мисли, че си дошъл да извършиш Волята Божия. Така ще мисли окултният ученик и ще се освободи от дрязгите на живота. Всяка вечер си направете равносметка колко спечелихте и колко загубихте. Внимавайте днешните решителни времена да не отклонят вниманието ви от това да бдите над себе си. При сегашните сътресения, бури, катастрофи и бъркотии в живота на народите човек трябва да бъде спокоен и да не се смущава. Тъмните сили ще се стараят да внесат смут в него, за да го отклонят от духовната му работа и от духовното му състояние, но той да не губи вътрешните богатства. При тези събития да не изгубва спокойствие, Любов, Мир, Радост, Вяра; това е една от задачите, които той трябва да разреши правилно.

Престани да се тревожиш, че са ти взели гевречето. Ако ти вземат едно, ще ти върнат пет; ако ти вземат осем, ще ти дадат шестнадесет. Едно нищо и никакво нещо – само за пет

пари, а ти причинява мъчение. Внимавайте, защото докато сме ту в радост, ту в скръб, ние занемаряваме Божественото и не можем да получим онова, което трябва. Това прилича на думи, написани на морския бряг, които вълните заличават. На пътя ти е легнал някой камък; няма как да не се спънеш, ако се блъснеш в него, но ако го заобиколиш, няма нищо, вървиш си напред без сблъсъци. За посветените Животът е светъл, а за непосветените – тъмен. Непосветеният казва, че му е дотегнал вече животът, а посветеният казва, че се радва на Живота.

Едно важно качество на ученика е Безстрашието. Да имаме смелост, решителност, Безстрашие. Християнството отучва хората от страха. Докато трепериш от страх, ти не можеш да се развиваш правилно. Мъчнотията е да се отучим от страха! Човек да има безстрашие и Вяра, да разбира нещата. Страхът е едно животинско състояние. Няма по-опасно нещо от това да живееш при страх. Писанието казва: „Нечестивият бяга, без да има кой да го гони.“ Като се увеличават греховете на хората, те стават страхливи. На смелия Бог помага. Страхът трябва само да е една предпазителна мярка – със страха почва човешкото съзнание, съвестта. Сега трябва да бъдете юнаци, да не се плашите от мечките. Под мечка аз разбирам някое страдание. После, в Невидимия свят ще срещнеш някое Светло същество, един Ангел, който ще ти каже: „Аз бях мечката, която те уплаши.“ Радвайте се на това, което имате, колкото и да е малко. Ако не бяхте минали по този път, по който сте минали, не бихте имали това богатство, което сега имате.

СТРАДАНИЕТО Е ПРОБУЖДАНЕ НА СЪЗНАНИЕТО

Един брат беше приет от Учителя. Стана въпрос за страданието.

За да се възпитат хората, сега ще дойдат големи страдания и чрез тях ще се пробуди съзнанието им. Тогава ще дойде едно състояние, в което хората ще станат способни да влизат в положението на другите същества. Например, ще си вземат бележка от страданието на цветето. Когато човек има пробудено съзнание, като настъпи някое цветенце, ще си каже: „Това цветенце страда, да му помогна!“ Като дойдеш в страданията, ще дойдеш в дълбочина. Дълбочината е в страданието. В големите страдания и мъчения християните са били радостни. Да бъдеш радостен в страданията, там е силата. Човек трябва да се раздруса много. Голямо сътресение трябва да дойде, за да се събуди разкаянието, че не постъпва разумно. Тогава казва, че не прави добро и съзнава погрешките си. Сега вземаме съществените работи за важни; те са едно условие, но важно е вътрешното състояние. Ако ти се счупи крака и това послужи за твоето събуждане – да не живееш в тъмнина, тогава къде е злото? Значи всяко нещо, което се случи с човека и което изглежда наглед нещастие, трябва да се оценява с оглед на това дали допринася за растежа, разширението и събуждането на съзнанието. Какво щеше да бъде без страдание? Щеше да има само яйца неизмътени, неизлюпени. Човек трябва да мине през страдание, за да се стопи ледената корица на неговото сърце, а радостите са потребни, за да се създадат условия да работи. Страданията събуждат човека от дълбокия сън, защото без тях той е жито в житницата – ще стои в покой, но какво печели. Небето му праща страдания от Любов към него, защото в тях има придобивка. Пороят е дошъл, водата е повлякла човека, а той спи и ако не се събуди, ще се удави във водовъртежа; събуди ли се и почне да вика, ще се спуснат и ще го избавят. Водата е символ и в този случай тя представлява вълната на светския живот, която ще повлече човека и ще го удави духовно. Всички противоречия, през които минава човек, всичко каквото става с него, е една школа, която трябва

да мине. Някоя майка буди детето сутрин и мило му казва: „Стани, мами!“ Детето обещава, но пак заспива. Най-сетне майката взема юргана и го хвърля настрана; детето, няма как, става. Трябва раздрусване. Дойде някоя голяма беля на главата на човека и той се пробужда. Заспал си под юргана; ще те раздрусат, за да станеш. Бог е допуснал всички страдания, за да се пробудите. Щом Божественото съзнание на човека се пробуди, той е свободен. Дотогава той живее в един свят на ограничение. В страданието човек трябва да има вътрешна Божествена работа, за да може да го използва. Всички страдания, които хората имат, са верни само едно на хиляда, а другите страдания са фиктивни.

СТРАДАНИЯТА ВОДЯТ КЪМ ДОБРО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя в приемната му стая. Една сестра каза: „Тази сутрин в лекцията Вие говорихте за причините и значението на страданието. Тя породи много нови мисли в нас.“

Ако усещате някаква болка, тя ще ви застави да лекувате раната. Страданията са едно благо. Не постоянните, но временните страдания са едно благо. Като дойдат те, който е започнал зле, ще свърши добре. Или законът е: който е орал нивата, ще жъне, а който не е орал, няма реколта. Един болен не може да ходи и друг му прави разтривки на краката. От масажите болният усеща болка и крещи: „Каква е твоята любов?“, обаче след време стъпва на крака. Когато дойде скръбта, страданието, това означава едно лекуване.

Имаш голяма неприятност в живота си и колко е мъчно да повярваш, че всичко ще се превърне в добро. В дадения случай е важно да повярваш, да надделееш над условията; това е за силните души. Всеки има препятствия според степента на силата си. Някои имат много малки препятствия, други – много големи. Колкото повече се

повдигате, толкова повече ще страдате. Великите души използват страданието. Всеки, който страда, е придобил нещо без да знае. Само че вие искате изведнъж да бъдете щастливи. Това е невъзможно. Страданията продължават живота. Ако нямаш страдания, ще вземеш страдания на заем. Засега на Земята без страдания не може; така идат Божиите благословения. Страданията са корените на Живота и ако не ги наторяват, не могат да дойдат и Божиите благословения. Страданието произтича тогава, когато един по-висш живот се свърже с един по-низш живот.

Нося диня на рамото си – страдание е, свалям динята да я разрежа – радост е. Влажното време за градинарите е отлично, а за керемидчиите е обратно. Когато ти страдаш, трябва да имаш идеята, че друг се радва, и се радвай на тази радост. Ти мислиш, че като скърбиш, целият свят скърби и че всичко е изгубено. И като се радваш, мислиш, че целият свят се радва. Нито едното е вярно, нито другото.

Един градинар срещнал един беден човек и му хвърлил един орех. Бедният се докачил и му го хвърлил обратно. Градинарят хвърлил ореха на втори беден и той направил същото. Десетият беден счупил ореха и изял съдържанието. Страданието е черупка. В страданието е скрито е едно богатство. Като отвориш черупката, ще намериш съдържанието. Не е лесна работа това, това е изкуство.

Един боледувал и след болестта не могъл да проговори. Цанил се за слуга при един господар. Господарят му го пратил за дърва. Насреща му излязъл горският, питал го какво точно търси, но понеже оня мълчал, той почнал да го налага с тоягата си и тогава чак проговорил: „Не ме бий!“ Значи в случая това страдание е дошло като средство да се освободи от болестта. Та често пъти има някои изкуствени връзки по закона на внушението. Страданието къса тези връзки. То е пътека от зло към Добро. Страданието е учене. Страданията са отворен път за големите Божии блага, които

по друг начин не могат да ни се дадат. Като ти дойде зло, ако вярваш, ще видиш, че Бог ще накара и злото да работи за добро.

Един брат беше осъден от съда да плати порядъчна глоба – куп пари. Казах: „Всичко е за добро! Ето как ще научи това, което другояче не може да научи. Той ще има една опитност, която по никой друг начин не може да придобие. А това е важното. Виждам, че това е краят на една карма, която се ликвидира. Невидимият свят ще превърне всичко това за добро. Ще се подобри положението му!“ Всички изпитания, през които минавате, са за Добро. И ако схванете, че са за добро, те и за добро ще бъдат и така ще се ползвате. А ако не схванете, че са за добро, няма да се ползвате. Ако страдаш, това е едно условие за твоето щастие. А като си радостен, имаш двойна придобивка. Но ако всякога бъдеш щастлив, ти ще бъдеш нещастен и ще изгубиш много, затова засега на Земята не се позволява да бъдеш всякога щастлив. Едно дърво, за да го огънеш, трябва да се потопи във вода и да се понагрее. Страданията са едно благо за онзи, който ги разбира. Например страдаш като носиш четиридесет хляба на гърба си, те са ти натежали, но като ги занесеш на хората, страданието се превръща в радост. Правиш една услуга не на себе си, а на другите и същевременно с това помагаш и на себе си.

Небето и адът са два контраста. В Небето е Радостта, а в ада – скръбта. Жителите на Небето искат да повдигнат тези, които са в ада, а тези, последните, искат да свалят другите при себе си. Не може да отречем, че има излишни страдания. Например ядеш мъчно смилаема храна, ядеш вечерно време гъби сърненки; излишно е, има да се въртиш в леглото си.

Като дойде някое страдание, знай, че то ще донесе Божие благословение, защото ако не дойде, ще се случи друго нещастие. Един човек ми се оплака: „Изкълчих си

крака“; казах му: „Много добре е станало. Ти беше намислил да убиеш един човек, но благодари, защото сега не би го направил.“ Той си призна: „Да, това е вярно. Отде го знаеш?“ Някой път страданието предотвратява по-големи нещастия. Един намислил да се самоубие, но някой го ударил по челото с яйце. То се разляло по дрехите му и той си казал: „Този човек съвсем ми похаби дрехите!“, отишъл да се чисти и му минало желанието да се самоубива. Значи, когато човек е неразположен, идва едно страдание, което е съответно на състоянието му, за да го трансформира.

СТРАДАНИЯТА ПРЕЧИСТВАТ И РАЗВИВАТ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Една сестра попита: „Учителю, кой е пътят за пречистване на човешката душа?“

Един от пътищата е страданието. Страданията причиняват едно голямо благо, понеже без тях човек много ще пострада. Без страдание човек може да ръждяса. Навсякъде в Природата има страдания: птичките нямат нито печка, нито юрган; растенията са забучени с главата си в пръста. Вижте: Радостта е признак, че си чист, а скръбта показва, че си я изгубил. Понеже човек е слязъл да работи, станал е нечист, окалял се е. И като излезе от работа, ще се очисти, както някой, който излиза от рудника, понеже там е почернял от въглищния прах.

Като си болен, зарадвай се на болестта. Толстой казвал, че след всяко боледуване имал просветление, нова светлина идвала в него. Всяка болест е генерално пречистване. Страданията са едно спомагателно средство за възстановяване на здравето. Чрез болките човек се пречиства и тогава душата разцъфтява! Изобщо, чрез страданията човек расте.

Има защо да се живее, да се мисли, да се работи. Докато човек е бил в плен и робство, той е учил едно, а сега ще учи друго. За да дойде в човека по-голяма Светлина, трябва тялото да мине през едно пречистване, за да можем да я възприемем. Така прегарят някои утайки и се каляват нервите. Страданията са филтър, който филтрира всички мисли, чувства и постъпки. Страданията са огън, който пречиства. А Чистотата е закон на Живота. Без Чистота не може да има Живот. Човек да се радва не на страданието, а на резултатите, които ще дойдат след това. Неразбраното страдание състарява. Затова разберете страданието научно. Дойде ли, то внася сериозност и Чистота.

Една майка имала деца, които не я слушали, и тя турила гугла на главата си, дегизирала се така и влязла в стаята. Дечицата се уплашили. После, когато майката се върнала при тях със своите си дрехи, те ѝ казали: „Майчице, дойде едно страшилище, щеше да ни изяде!“ Тя ги успокоила: „Като ме слушате, то няма да идва никога повече.“ Сега нашата Майка, Разумната природа, когато не я слушаме, прави се на страшилище и така ни посещава. Чрез страдания, болести и други човек добива мекота, става милостив и състрадателен. Това не ще каже, че ще желаем болести. Това не ще и каже, че няма да се лекуваме, но щом дойдат, ще знаем значението им. Страданието е един Ангел с работни дрехи. Страданието ще те заобиколи с един кръг, за да не те подчинят и да те оставят на мира низшите, тъмни същества, които се навъртат около теб. При страданието ти повдигаш съзнанието си и така се освобождаваш. Ти се украсяваш с наниз от елмази и смяташ да излезеш навън, но като дойде страданието, не излизаш и няма кой да те обере. Направете превод, защото много добро намерение има страданието. Някой път, като го накарат да те бие, то удря, но удря с Любов. Агрономът нали обрязва лозата и дръвчетата? Също така и вие всички сте обрязвани. Това е страданието.

Ще ви дам две формули за сутринта:

„Аз мога да любя, аз мога да съм благ.“

„Днес ще обичам Бога, ще обичам всички хора. За Бога днес всичко ще извърша. Аз ще живея добре заради Бога. Моят ум трябва да бъде светъл, защото Бог иска това.“

Ще ви дам и една формула за страданието: когато си неразположен или в мъчнотия, кажи си: „Бог ме обича, и аз Го обичам. В Бога всичко е Добро.“

ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА СЕ ПРОЯВЯВАТ СКРИТИТЕ БОГАТСТВА В НАС

Учителя бе изнесъл лекцията, направихме упражненията и се върнахме в салона. След като изпяхме няколко песни, отвори се разговор, в който Учителя каза следното:

Един старец, като умирал, дал на сина си една тояга и му казал: „Синко, щастието ти е в тази тояга.“ Той взел тоягата, носил я постоянно със себе си и все чакал тя да му донесе щастие, но то не идвало. Един ден, като вървял някъде с тоягата, нападнал го един бик. И в борбата, за да се защити, почнал да удря бика с тоягата. Тя се счупила на две и от нея излязло богатството. Тогава си казал: „Ох, защо не дойде този бик преди десет години?“ Че и срещу вас идва този бик, идва някое голямо страдание, за да намерите и някое голямо богатство, което е скрито във вас. Всяка мъчнотия е, за да се прояви богатството, което носите в себе си. Има хора, които не могат да се проявят, докато не бъдат грухани. Лошите условия, в които се намират англичаните – мъгли, островен живот и пр., са ги направили да бъдат умни и предприемчиви. Всяко страдание е една затворена каса, която носите на гърба си. Не я носете, но я отворете и вземете нужното за вас. Страданието е Божествената банка, в която Бог е вложил скъпи съкровища, които трябва да отворим и използваме.

Животът е едно голямо изпитание. Мнозина ученици искат да влязат в Окултната школа и без никакви страдания да разберат тайните ѝ. А пък те трябва да знаят, че големите откровения са придружени с изпитания и мъчения, които дори не са сънували. И Христос, като дойде на Земята да извърши Волята Божия, мина през големи изпитания. Няма по-мъчно нещо от това да проповядваш на един човек, когато мисли за себе си.

Една сестра каза: „Искам да имам опитността на Даниила."

Искате да имате опитността на Даниила, но знаете ли през какви страдания е минал той, за да му се разкрият тайните? Бил е заобиколен от придворни мъдреци, които до последния са били против него. Даниила бил поставен в големи противоречия и не е имал отникъде помощ. Животът му висял на косъм, а нямало един човек, който да му помогне. Главата му просто пламнала от опасностите, в които се намирал, и тъкмо когато не е виждал изход отникъде, тогава Бог му разкрил тайните, говорил му и Даниил Го видял. Тук, на Изгрева, няма нито един, който да е минал през такива страдания. Някои, които живеят охолен живот, мислят че ще им се разкрият тайните! Това не е възможно и няма никакво изключение. Самият апостол Павел мина през какви ли не страдания, всички други пророци минаха през големи противоречия и чак тогава Бог с тих глас им проговорваше.

Сестрата каза: „Учителю, Вашите думи ме карат да обикна страданията. Като дойдат, ще зная как да се отнасям с тях."

Томас Карлайл* се обезсърчил, искал да тури край на живота си, мислел, че е безполезно неговото живеене, но само след три дни идва светлина и той написал най-хубавото

* Томас Карлайл – англ. историк, биограф и моралист (1795–1881 г.) (бел. ред.)

си съчинение.

Един наш брат, музикант, имаше голямо любовно разочарование, понеже неговата приятелка му заявила: „Или Учителя, или мен!“ Той я обича, и тя го обича и изпитва голямо страдание. Казах му: „Поради това страдание сега ти се намираш в един интересен момент на живота си. Това, което преживяваш, означава един голям вътрешен възход в теб. Като имаш такова страдание, ще бъдеш способен да твориш възвишени творби.“ Велики хора са минали през големи страдания, за да влязат в Царството Божие. Малките страдания спъват човека. Например някой се дразни, че този казал това и това; не бива да обръщаш внимание. Понеже Бог изправя света, то днес страданията служат за изправление. За едни страданието е за изправление, а за други е изпит на онова, което те учат.

Ще ви дам едно мото: първо поставете пръстите на дясната ръка върху палеца на лявата и ги движете от основата към върха, като казвате: „Господи, да възрасне в мен всичко онова, Божественото, което е вложено в мен преди създание мира.“ Това мото ще изговорите три пъти. Като го повтаряте всяка сутрин, ще видите какъв голям резултат ще има.

След това Учителя каза да изпеем една песен. Изпяхме „Венир- Бенир“.

СТРАДАНИЯТА РАЗВИВАТ ДАРБИТЕ

След изпълнение на Паневритмията се събрахме в кръг около Учителя и Той ни каза:

Страданията развиват дарбите. Всички дарби, които имаме, са дошли все от зор. Някои птици имат на опашката си скрити пера и като наближи неприятелят, разперват опашка, за да го уплашат, и през това време избягват. Тази

способност са развили от зор.

Мнозина търсят Царството Божие. Ще излезем от царството на зора и ще влезем в Царството Божие. Рибите, като излезли от царството на зора, влезли в тяхното царство Божие – във въздуха. Страданието раздвижва. У човека има нещо, което ако не се раздвижи, ще има гниене. Страданията са за проветряване. Например искаш да учиш, да се занимаваш по някой въпрос, но дойде някоя мъчнотия и си казваш, че не можеш да учиш. А това, което почувстваш чрез това страдание, е много по-важно и по-добро, отколкото онова, което си седнал да заучаваш. Страданието е духовен въпрос. Засега то представлява велико нещо в Живота и предизвиква голямо раздвижване на силите в човешкия организъм, докато те се уравновесят. Човек трябва да гледа весело, оптимистично на нещата. Станал си инертен, силите ти са в застой и като те хване страданието, почваш да мислиш, да приказваш, а и като видиш някого, поусмихнеш се, станеш любезен.

ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА ЧОВЕК СЕ УСЪВЪРШЕНСТВА

Цигулката е направена от дърво, което е пострадало. Но си струва да се промени, за да бъде добър инструмент в ръцете на цигуларя. Та и вие, както страда дървото, ще приемете да станете добър инструмент в ръцете на един цигулар. Страданията са език на Бога. Господ ти говори да се поправиш. Убил си някого, окрал си някого и всички те плачат към Бога и ти усещаш тежките последствия на своите грешки. Поправяш се и ставаш радостен, пред Бога се реабилитираш. Страданията се дават в пътя на човека за изправление. Ако искате те да се отстранят, трябва да премахнете погрешките. Иначе, който наруши нещо и не може да се изправи, турят

го в затвора – един вид в ограничение, в страдание, за да се повдигне. Но има начин, по който той може да съкрати своето престояване в този затвор, наречен страдание. Ако материалът, който е предвиден за петнадесет години, той мине успешно за три години и го научи, освобождава се за три, съкращава се срокът. Това е за всеки вид страдание. На една сестра, която е много остра, казах: „Небето ти даде това страдание в краката, за да се развие твоята мекота.“ Страданията не са произволни. Някой е много апатичен и ще му се създадат много мъчнотии, които да го приведат в дейност и да го извадят от апатията, в която се намира. Човек трябва да разгадае тайните на страданията, да научи защо страда. Трябва да счита, че засега едно страдание е особена привилегия и щастие. Някой път имаш голямо страдание, много плащаш, но опитността, която добиваш, струва повече. Добиваш знание, което струва твърде много. Тази опитност влиза като златна нишка в процеса на твоето развитие и изиграва своята работа. Като влезете в Духовния свят, ще разберете, че всички неприятности на Земята са били все за добро и ще се коригирате. Някой път човек пада духом, обаче страданията му не са толкова големи, колкото той си мисли. Във всеки по-низш свят има много по-големи страдания. Страданието не е толкова съществено, защото когато страдаш, мислиш, че няма да го забравиш, обаче щом мине, намираш го като някой далечен сън. Но който е страдал, той може да цени нещата, а който не е, няма оценка за тях. Някой може да се оплаква от живота на Земята, но тези опитности, тези богатства на друго място не може да ги добие. В Небето, в Астралния свят ще добие това, което е свойствено на съответните светове, но онова, което е характерно за Земята, там не може да го добие. За това, което знаете, благодарете на Бога. Сега пътят на човешката душа е такъв.

Мнозина от вас имате убеждение, че трябва да бъдете гледани внимателно, дъжд да не ви навали, никой да не

каже нищо лошо за вас. Трябва да знаеш, че има една друга страна: не можеш да добиеш една опитност, докато нямаш външни противоречия. Ако пък имаш външни благоприятни условия, ще имаш вътрешни противоречия. Ние не разбираме и мислим, че страданията са безпредметни. Те изграждат света. При радостите ние се намираме вече в един уреден свят. Някоя опечена пита е сложена пред теб; питай я през какви страдания е минала, за да дойде на трапезата. Всички несгоди в живота са все за опознаване на хората, другояче не биха се сближили. Някой падне и си счупи крака; ти минаваш, помагаш му и се сближаваш.

При скръбта става разтоварване на парахода, разтоварва се ден, два, три. Когато една сестра е тъжна, нека друга да отиде да ѝ попее, да ѝ занесе подарък. После да я посети втора, трета, десет сестри и тя ще се промени. Така ще стане едно сближаване. Който страда е много силен човек. Само силният може да страда. Аз говоря за съзнателното страдание – носиш страданието и не падаш духом. Ако си слаб, нямаш избор, страдаш по неволя. Който страда, се калява, а който стои в покой, става крехък. Разбира се, тези, които насила искат да станат мъченици, правят погрешка.

Горе, в Невидимия свят, човек ще даде угощение на тези разтърсвания, които са му правили на Земята. Страданията са задачи. Нашите страдания са много малки, те са сто пъти повече преувеличени. Вие благодарете на Бога. Колко пъти сте спасявани от Невидимия свят от големи нещастия. Уповавай на Бога, а не на хората. В мъчнотиите вървиш отгоре на косъм; ако знаеш да пазиш равновесие, тогава си майстор. Ние разбираме човек да страда, но да разреши един велик въпрос в света. Бог, като е допуснал всички мъчнотии, дал е и тяхното разрешение. Няма мъчнотия, която да няма разрешение. Бог е дал на човека сили да се справи с всички мъчнотии, но човек трябва да изучава по кой начин. Който не е страдал, остава назад. Винаги

характерът на човека се изработва чрез страдание. Колкото повече е страдал, толкова и се е повдигнал. Когато настане тъмнина, ще почиваш външно, ще се качиш горе със своето съзнание. Страданията са неутрализация против отровата на греха. Онези хора, които постоянно са страдали, стават много еластични и устойчиви против всички болести, а онези, които не са, като ги хване някоя болест, заминават. Кажете си: „Бог когото обича, наказва го!“ Хубавите камъни ги дяла каменоделецът, а простите ги оставя настрана. Щом сте прости камъни, ще ви оставят без страдания. Сега Божественият скулптор работи върху вас и извайва статуя, вие страдате, вдигате шум, но когато статуята се привърши, няма да има вече такива удари на Природата. Страданията са едно облагородяване. Те са метод за растеж. Като се увеличат противоречията, мъчнотиите и страданията, хората мислят, че това е лошо, но то е един успех, понеже се издигаш високо – първо борбата се увеличава, има бури, но оттам насетне настава особен, хармоничен живот.

СТРАДАНИЕТО НОСИ БЛАГОРОДСТВО И КРАСОТА

Надвечер Учителя слезе при нас и се отвори разговор за придобивките от страданията.

Когато хората страдат, стават по-красиви, гласът им е по-приятен и по-мек. Колкото повече страда физически или психически, толкова по-красив и по-благороден става човек. Като страдаме, в Невидимия свят излиза ухание от нас и там казват: „Колко хубаво ухае!“ При Радостта излиза светлина от човека и казват: „Колко му е хубава дрехата!“

Ако Христос не беше пострадал, никой не би Го разпознал. Страданието Го направи известен. Вашите страдания са малки, не сте изпитали големите страдания. Аз съм минал през тях и ги зная. Знам какво е страдание и

знам как се разрешават тези въпроси. Може да прилагате следната формула: „Господи, направи ме съвършен, за да изпълня Твоята Воля, да работя за въдворяването на Твоето Царство и за осветяване на Твоето Име.“

ПРИ СТРАДАНИЕТО ОСТАВА БОЖЕСТВЕНОТО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат попита: „Какъв е вътрешният смисъл на страданието?“

Един руснак ме попита докога ще страдаме и му казах, че докато се стопи всичко човешко и остане само Божественото. Разказах му следното: една мома се оженила и като я завеждали към дома на младежа, тя плачела по пътя. Нейните родители и роднини се чудели какво да правят и се спрели. Но тя казала: „Аз макар и да плача, вие ме водете.“ Също така и човек, който се намира в големи страдания, трябва да казва: „Аз макар и да плача, макар и да страдам, вие пак ме прекарвайте по този път на изпитите. Аз съм готов на всички изпити по пътя към Христа, към Бога.“ Страданията са граница, преминаване от временното към вечното, от безпорядъка към порядъка, от плътта към Духа. Те не трябва да ви плашат. Като страдате, трябва да знаете, че вече сте близо до Царството Божие.

Погледнете сливите край полянката, покарали всред боровете – нали са на сянка, израсли са тънки и високи, чак до върха на боровете; понеже са в утеснено състояние, бягат нагоре, за да излязат на светлина и свобода. Като излязат над боровете, тези сливи ще се разширят, ще се разклонят, ще се освободят. Така е и с хората: в света хората, които са при добри условия, в охолен живот, растат физически, нашироко, а тези, които са в утеснение, растат нагоре, към Бога, растат духовно. Ще ви разкажа следната случка: един момък вървял дълго време подир забулена мома и искал да

види лицето ѝ; най-сетне тя се обърнала, ала му зашлевила две звучни плесници. Но като направила движението с ръката си, булото се отдръпнало и момъкът видял лицето ѝ. Той останал така удивен от дивната красотата на нейното лице, че когато един негов приятел му казал: „Каква голяма обида ти е нанесена!“, той му отвърнал, че е много доволен. Това се тълкува така: момата символизира Божественото, нейните две плесници са страданията, чрез които човек ще дигне булото и ще види лицето на Бога. Като преодолееш страданията, ти вече ще постигнеш това, което искаш. Зад страданията и зад радостите стоят Същества, които ни обичат. А някой път зад страданията и зад радостите стоят същества, които не ни обичат, и тогава радостите са като примамки. Онези, които ни обичат, започват при нас със страдания и свършват с радости, а тези същества, които не ни обичат, започват с радости и свършват със страдания.

СТРАДАНИЕТО Е ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА

Беше надвечер и Учителя бе излязъл на полянката заедно с няколко братя и сестри. Прегледахме пчелите. След това седнахме при заслона и се поведе разговор.

Страданията ни правят по-чувствителни, а чувствителността е необходима за възприемане и разбиране на Любовта. Страданието развива корените на Любовта, а Радостта – нейните клонища. Като дойде Любовта, тя чисти човека от нечистотиите и това го наричаме страдание. Това е обективната страна на Любовта, за да се изяви отвътре. Когато се разяснява Животът, ние често разбираме настоящия живот, а трябва да се има предвид Целокупния живот – от началото до края, а не само някоя фаза.

Смяна на страдание и радост ще има, докато дойде Любовта. Да издържиш на страданието показва наличие на

Любов. Чрез страдание съзнанието се превръща в Любов. Страданието е път към Любовта.

Защо са страданията? – Бог иска да ни покаже, че страдаме поради неразбиране на Любовта. Защо дойдоха страданията на Йова? – За да опита вътрешната Любов. Защо хората трябва да страдат? – За да се научат да любят. Който никога не е страдал, той не знае какво нещо е Любовта Страданието е почва, върху която Любовта расте. А Радостта е плод на страданието. Колкото повече страда човек, толкова по-сладки плодове ще има. Страданието представлява път за познаване на великото, красивото, възвишеното в света. Човек хиляди години страда, за да опита един момент от Любовта. Дойде ли Любовта, тя заличава всички страдания, мъчнотии и нещастия на вековете. Любовта ще превърне страданията на миналото във велика симфония на душата, във велика хармония.

Христос издържа страданията. Това е Любов, когато страдаш, да повдигаш другите и със своите страдания да помагаш на човечеството.

МЪЧЕНИЕ И СТРАДАНИЕ

При частен разговор на Учителя стана въпрос за разликата между мъчение и страдание.

Страданието не е последното. Има нещо по-страшно от страданието и то е мъчението. А и от мъчението има нещо още по-страшно. По-добре е да страдаш, отколкото да се измъчваш. Каква е разликата между мъчение и страдание? – При мъчението ти се ожесточаваш, роптаеш, а при страданието си благодарен и не се ожесточаваш. Закон е, че страданието повдига човека, а при мъчението той слиза подолу, отколкото е бил. Мъчение е, когато слизаш надолу, към центъра на Земята, а страдание е, когато те извеждат

навън. При мъчението няма разрешение, а при страданието има. Ти си осъден за сто години – това е мъчение; осъден си за няколко години – това е страдание и след изминаването на тези години ще ти се отворят вратите и ще излезеш навън.

Когато страдаш и роптаеш, това показва, че тези страдания си ги заслужил, те са плод на твоите минали погрешки. А когато ги посрещаш с благодарност, това показва, че ти страдаш за другите като жертва. При страданието имаш съзнание, че то е за добро, а мъчението е безсмислено. При мъчението нямаш никаква Надежда.

Братът помоли: „Учителю, дайте ми материал за духовна работа.“

Искате ли да вървят работите ви добре, всяка сутрин, като ставате от сън, турете ръцете си на горната част на главата си и кажете: „Господи, искам да ти служа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичкия си Дух.“

Ще ви дам друга формула, която може да изговаряте през всяко време: „Господи, благослови ме, изпълни душата ми с Твоята Любов, да мога чрез нея да разреша задачите си.“

Ще ви дам и трета формула: „Господи, искам непреривен контакт с Теб.“

СЛЕД СТРАДАНИЕТО ИДЕ РАДОСТТА

През един хубав майски ден бяхме седнали на външните маси на общ обяд. Леските навеждаха клони, окичени със слънчеви лъчи. Небето бе чисто и лазурно. Розите бяха нацъфтели и пълнеха със своето благоухание тихото пространство. Свежест, радост лъхаше от нашите лица. Пред масата на Учителя един брат свири на цигулка, а ние му пригласяхме. Малко по малко братята и сестрите от другите маси се събраха пред тази на Учителя. Той

помоли да донесат плодове и да раздадат на всекиго. Почна разговор.

Скръбта е Ангел, който има две лица: едното е грозно, а другото – красиво. Най-първо тя показва грозното си лице, а после – красивото. Радостта е мекият елемент, който винаги привързва болките на страданието. Страданията са подготвителен период, а Радостта е картина, изложена на показ, където всичко е хубаво. Колкото е по-голяма скръбта, толкова е по-голяма Радостта, която иде след това. Защо скърбиш? Защото не разбираш. Когато се намираш в голямо изпитание, кажи си: „О, тъмна нощ, която приготовляваш светлия ден, който иде!“ Почнем ли да разбираме страданията, те ще се превърнат на Радост. След страданието иде нещо радостно за нас, понеже сме работили. Страданието е работа и като не разбираш, мърмориш. Никога нещата не стават така както мислим, а всякога се нареждат от добре по-добре. Радостта, като дойде след скръбта, ще те компенсира десет пъти. Някой път мислиш, че светът се е разрушил и че всичко е отишло напразно, но после виждаш, че това е съграждане. Не можеш токутака да разбереш онзи магически закон, по който нещата се рушат и създават. Трябва да прекараш сто скърби, за да можеш да издържиш една хубава радост и да я разбереш.

Иди при някое дърво, погледни го, помилвай го. То ти казва: „Ти седиш по-горе от мен!“ и ти се радва. Есенно време листата му окапват. На дървото това приятно ли му е? Но като дойде пролетта, пак се облича. Бог му казва: „Листата ти окапаха, но пак ще поникнат.“ Същият закон е и с хората, няма изключение. Ще минат пет-шест месеца и ще напъпят нови листа. Майката излиза от къщи и на дечицата им е скръбно, но тя отива по работа, купува топъл хляб и книжки и ги донася. Значи скръбта се превръща в радост. Трябва да се издигнем до един живот, който да е над скърбите и радостите. Това ще дойде, когато съзнанието ни

почне да работи в по-високо поле. Кое е това, което е над скърбите и радостите? За това Христос споменава в следния стих: „Аз пак ще ви видя и ще имате Радост, която никой не може да ви отнеме.“ Докато мислиш по физически начин, ще имаш радост, която всеки може да отнеме, и след нея ще дойде пак скръб. Така скърбите и радостите ще се сменяват една след друга в теб. Но като се издигнеш до по-високо съзнание, ще имаш Радост, която никой не може да отнеме, и именно тази висша категория Радост е над смяната на обикновените скърби и радости. Тази висша категория Радост ще бъде постоянно състояние на Новото съзнание.

Една сестра попита: „За тази Радост трябва ли да чакаме да отидем на онзи свят?“

Не, тук, на Земята, всеки път можеш да имаш тази Радост. Да чакаш онзи свят, това значи да мислиш по физически начин и докато мислиш така, невъзможно е да имаш тази висша категория Радост, която ще дойде в човека, чак когато неговото съзнание се докосне до Христовия Дух, до Любовта.

Бяха се приближили птички до нас. Учителя им хвърли на няколко пъти трохички хляб. След това каза, че в техните вестници вече пише, че неизвестен благодетел ги е нахранил. Каза също, че малките добрини всеки може да ги направи.

ПРИЧИНИ НА СТРАДАНИЯТА

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона. Една сестра попита: „Кои са причините за страданията?“

Ще изброя някои от причините: първо, противоречията в живота не са от Бога, а от хората; всичко е от Бога, но всичко не е такова, каквото е излязло от Него. Енергия излиза от Бога, но като мине през същества се изменя,

добива примес и поради това идват противоречията и страданията.

Второ, друга причина за страданията е нарушението на Божествените закони. Страдаш, когато не изпълняваш Волята Божия. Страдаш поради своите погрешки от миналото. Страданията не са от Бога и щом хората изпълняват Божиите закони, страданията престават. Неразумният живот води към страдание. Например ядеш някоя храна и страдаш; направиш погрешки и идва наказанието. Умният човек не трябва да страда, но при сегашните условия страданията са неизбежни. Един ме попита защо страда; казах му, че в миналото е бил вълк и е разкъсал 10 000 овце.

Трето, понякога страданията са изпити. Изпитват те доколко си разбрал това, което си учил.

Четвърта причина на страданието е следният закон: когато човек минава от една фаза в друга, трябва да се намира в страдания през преходния период, когато е на границата между двете фази. Големите препятствия, които Природата туря, имат за цел да развият в човека нещо хубаво и мощно.

Пето, нека споменем идейните страдания: ти се бориш за една възвишена идея и страдаш; това са страдания за идея. Неразумните страдания трябва да се избягват.

Шесто, някои страдания са за чуждо благо; например някой троши камъни, страда от тежък труд, но може да бъде сигурен, че те ще послужат за благото на хората, ще се построят хубави здания. Хубавите обуща, които носиш, са причинили страдание на някое животно, понеже се правят от тяхната кожа. Ти се отопляваш с каменни въглища, но колко миньори са страдали от тежък труд в подземията, за да ги имаш! Колко хора са страдали, за да дойдем до това положение, в което сме сега! Оценявайте техните страдания.

Седмо, някой път страданията са родилни мъки при раждането на нова идея в човека.

Има и други причини на страданията, които няма да споменаваме.

Сега изпейте една песен.

След това Учителя каза:

Всяка сутрин може да изговаряте следната формула: „Господи, да получа това, което си предвидил за мен през този ден. Да изпълня работата, която си определил за мен през този ден.“

СТРАДАНИЕТО Е ЗАКОН ЗА КОНЦЕНТРИРАНЕ

Беше надвечер и бяхме с Учителя из градината. Едни поливаха зеленчука, а други – цветята. След това отидохме на полянката, за да си починем. Учителя седна на пейката, която бе в центъра, а ние се струпахме около Него.

Дошло е някое страдание; кажи си: „Ще изпълня Волята Божия!“ Веднага делото се прекратява и страданието престава. Влезеш ли в душата си, ще забравиш всичките си скърби, като че ли не са били. В един миг ще изчезнат сълзите и ще мислиш дали си страдал или не.

Какво лошо има като тупат килимите, за да се изтърси прахта? Радвайте се на това освобождение. Така седи в света Великото учение. Възможно е да дойде ден, когато страданието на човека напълно да изчезне. И това ще стане, щом Божественото вземе връх над човешкото – чак тогава ще бъдем мощни и силни.

Има един метод за отстраняване на страданията: когато страдаш, да си кажеш, че ще направиш една услуга някому. Помисли за другите, помогни им, тогава и твоето страдание ще изчезне. Щом считаш, че едно мъчение не може да се премахне, ти не мислиш правилно. Всякога знай, че има оставена някъде една малка дупчица за излаз.

Когато едно страдание дойде веднъж, то е на място.

Дойде ли втори път същото страдание, то не е на място. Значи, не си почерпил поука от първото страдание. Във всичко човек трябва да вижда хубавата страна. В своята еволюция човек трябва да усети неприятното, но после ще усети и приятното. Трябва да бъдеш издръжлив и да знаеш, че Господ няма да допусне повече изпитания, отколкото ти е силата, Той знае колко можеш да носиш. Страданието е закон за концентриране. След като си излязъл доста навън и си се разпилял, идва страданието, при което се концентрираш и се връщаш в дома си.

ОТНОШЕНИЕ КЪМ СТРАДАНИЕТО

Беше на един от общите ни обеди, направени на полянката на Ел-Шадай. Всички бяхме насядали в кръг, а Учителя както винаги беше от страната на каменната ограда. Кръгът представлява красив символ, който всякога ни е обединявал, и тогава чувството на братство – тази велика идея – ни свързваше в едно цяло. След свършване на обеда една от темите ни беше какво трябва да бъде нашето отношение към страданието.

Един страда от едно, друг – от друго и идват при мен да се оплакват. Когато условията са тежки, знам, че могат да се подобрят, да станат благоприятни. Скръбта е печалба, а Радостта е двойна печалба. Имай широко сърце! Ти си в един свят, пълен със звезди – всичко е устроено и нищо не си платил. Обезсърчиш ли се, разбери, че има други, които те обезсърчават; освободи се от тях, кажи на тези духове: „Аз съм мобилизиран, ще ме оставите на спокойствие!“ Всяка сутрин прочитайте по три стиха от Евангелието от Йоана и всичко ще отмине. Ликвидирайте със старите сметки и с всички тези заблуждения. Този, Който е допуснал хиляди блага за теб, какво от това, че ти е дал и една малка неприятност за разрешаване? Един свещеник ми каза: „Като почнах да

благодаря за страданията, те си отидоха.“ Като обикнеш скръбта, тя ще си отиде. Като обикнеш болестта, и тя си отива. Когато дойде страданието, трябва да благодарим за него, но това не ще означава, че ще се примирим. Не, ще се стараем да го отстраним, но додето то ни тъпче, ще бъдем благодарни и ще знаем, че ни възпитава, че ни пробужда, че ни чисти. Предназначението на Живота не е в страданието, в мъчението, в скръбта, а в здравето, Радостта, Хармонията, Красотата и Свободата. Някой може да каже: „Тогава не е ли по-добре да няма страдание, не може ли без страдание?“ На това ще се отговори така: първо, може без страдание, щом си чист. Щом си нечист, то ще те мачка; тогава страданието ще дойде като последствие, за да те пречисти. Второ, може без страдание, ако не грешиш, ако не нарушаваш Божествените природни закони. При най-малко нарушение страданието идва като последствие, за да те научи да не грешиш. Нарушаването и на най-малката Добродетел води към страдание, което иде да те възпита. Трето, може без страдание, ако си с пробудено съзнание, ако организмът ти е възприемчив към новото, към Божествените идеи, които идат отгоре. Обаче, ако си заспал, ако организмът ти е груб и невъзприемчив към идеи, които слизат отгоре, тогава страданието ще бъде с цел да пречисти организма ти, да го префини, та да стане възприемчив към възвишените идеи, които са за твоята еволюция, за твоя възход.

В бъдеще страданието ще изчезне завинаги. Кога? Когато човек спази горните три условия.

Всяка нова идея в човека иде от Слънцето. Но човешкият организъм не е толкова чувствителен, за да възприеме тези слънчеви идеи и затова, когато е определено човек да съприживее такава нова идея, той предварително минава през страдания, за да се пречисти нервната система и организмът му и да стане възприемчив. Ето защо един закон гласи, че раждането на една нова идея в човека се

предшества от страдание.

Един брат попита: „Дали това е закон за цялата вечност? Дали винаги човек ще трябва да минава през страдание, за да възприеме нова идея?“

Не, този закон важи само за сегашната фаза от човешкото развитие, за сегашната епоха. В бъдеще, когато човешкият организъм се префини, човек ще може да възприема новите идеи, без да има нужда да минава предварително през страдания. Така е сега при Ангелите. Затова именно състояние говори Йоан в Откровението: „Той ще обърше всяка сълза от очите ви.“ Един художник излага гениална картина и всички се възхищават от нея, но хората не знаят една малка тайна, а именно, че художникът е минал през голяма вътрешна криза, проливал е четири реда сълзи и в най-голямата тъмнина е проблеснала, родила се е в него идеята за тази картина.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Когато желаете, произнасяйте следното мото:

„Вярата, в която живея, ще внесе Божествена хармония в стремежите на моето сърце.“

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЕЛИКОТО РАЗУМНО НАЧАЛО

Великата среда 8
Разумното начало в света 14
Езикът на Разумното начало 27
Единството в света 43
Посещение на Бога 49
Тихият глас 53
Общение с Разумното начало 56
Акордиране на човешката душа 63
Страж на човека 66
Реална връзка 70
Музикално състояние на човешката душа
благодарност и доволство 75
Активен в живота 78
Верният син, служене на Бога 82
Седмият ден, седмият час, седмата минута 87
В полка на христа 92
Божията воля 96
Свещената връзка 99
Който чуе гласа му, ще оживее 102

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ

Любов към Бога 106
Как ще обичаш Бога 117
Три закона на Любовта 120
Незнайна Любов 121
Даровете на Любовта 123
Сила за постижение 127
Работите на сърцето остават свободни 129

Път към Любовта 132
Когато ме потърсите с всичкото си сърце,
ще ме намерите 135
Степени на Любовта 139
Качества на Божествената Любов 145
Аз и Отец ми ще направим жилище във вас 150
Четири портокала 153
Любов към всички 156
„Обичай всички!“ е динамика 160
Любов към врага – това е една школа 163
Някои черти на Любовта 166
Посещение на Любовта 170
Изпити на Любовта 171
Сродни души 174
Любовта ще съгради новата култура 178
Някои правила на Любовта 180
Любовта е служене 184
Обикновена, талантлива и гениална любов 186
Размишлявай върху Любовта 188
Мома, огън и вода 190
Орбита и въздействие на Любовта 191
Свързан с господа на Любовта 192
Вечното благо 194
Ще ти израснат крила 195
Изкуството да правим добро 196
Ела с мен при извора 200
Вземане и даване 204

МЪДРОСТ

Разумност в природата 208
Закони и методи на мъдростта 210
Организиране на духовното тяло 215

Ще ви дам съкровища скрити 222
Закони на мисълта 222
Правата мисъл 230
Единство на живота..... 235
Възвишеното в човека..... 236
Един закон за развитие..... 244
Законът за причини и последствия..... 247
През тъмната зона 251
Имаме дом неръкотворен..... 255
Няколко думи за човешкото естество 262
Силни трептения 263
Развитие на новите сетива 264
Съзнателно излъчване 269
Нашите по-малки братя, растенията 274
Нашите по-малки братя, животните..... 279
Инволюция и еволюция 285
Фази при възлизането на човешката душа 287
Промисъл..... 291
Всичко се превръща в добро 294
Новото земеделие..... 297
Краските 300
Жизнен магнетизъм..... 303
Нещо за звездното небе 306
Физиономика и френология 310
Поставете телата си в жертва жива, свята
и благоугодна Богу..... 318
Човек е микрокосмос 321
„Ом“ съдържа всичко 326

ИСТИНАТА И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ВЪПРОСИ

Истината 330
Свободата..... 331

Справедливостта 334
Живот за цялото 335
Ново направление на труда 338
Бъдещият строй – строй на Любовта 343
Частната собственост 349
Без насилие 350
Международен живот 353

УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

Завеждам ви при извора 356
Златният век на българите 364
Разкрити и неразкрити планове 368
Плач Иеремиев 372
Бъдете с будно съзнание 372
Опитът ще бъде през тази нощ 373
Отношение между Учител и ученик 387
По няколко причини съм ви събрал 389
Път на Учителя 389
Път на ученика 390
Стихотворение от Стела Белмен, Франция 398
Пред портрета на нашия Учител 398
Издигай се към по-висшите светове 399
Будност на съзнанието на ученика 404
Като седнеш да разсъждаваш 412
Оперирай със себе си 418
Сигурността на ученика 420
Свободен в света 425
Кога ставаме благоуханни 426
Беззаветно служене 430
Светлина и погрешки 437
Имай мир, за да имаш полезна работа 437
Паралелни светове 441

Абсолютно възможно за силния 442
Младите са носители на Божественото 446
Християнството носи принципите на бъдещата култура 447
Дарбите идат след плача 448
Пробуждането на една душа 449
Божественият живот е реалност 451

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС

Свещеният час 456
Изуй си обущата 465
Петимата братя 470
Право на Божествения Дух 471
Седем групи по трима 475
Вода, която постоянно тече 478
Това е Живот вечен 479
Царството Божие насила се взема 480
Концентрация върху дъгата 481
Ореол около главата 482
Девет блаженства – девет метода за работа 484
Растителни инсталации 487
Да възлюбим друг друга 489

ДОБРОДЕТЕЛИ

Вяра 492
Вярвай в невъзможното 496
Разлика между вяра, надежда и Любов 499
Смирение 500
Чистота 505
Развитие на добродетелите 509
Страданието е пробуждане на съзнанието 525
Страданията водят към добро 527

Страданията пречистват и развиват добродетелите..... 530
Чрез страданията се проявяват скритите богатства в нас532
Страданията развиват дарбите 534
Чрез страданията човек се усъвършенства 535
Страданието носи благородство и красота..... 538
При страданието остава божественото 539
Страданието е път към Любовта..... 540
Мъчение и страдание..... 541
След страданието иде радостта..... 542
Причини на страданията..... 544
Страданието е закон за концентриране..... 546
Отношение към страданието 547

Боян Боев
АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША
Том I
Второ издание

Съставител *Боян Боев*
Редактори *Димитър Калев*
Емилия Иванова
Художник *Петя Милева*
Предпечат *Иван Джеджев*

Издателство "Бяло Братство"
София, ул. "Ген. Щерю Атанасов" 6
Тел: (02) 668 955; 9 634 313
www.bialobratstvo.info